

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

B

830,622

Tappan Presbyterian Association
LIBRARY

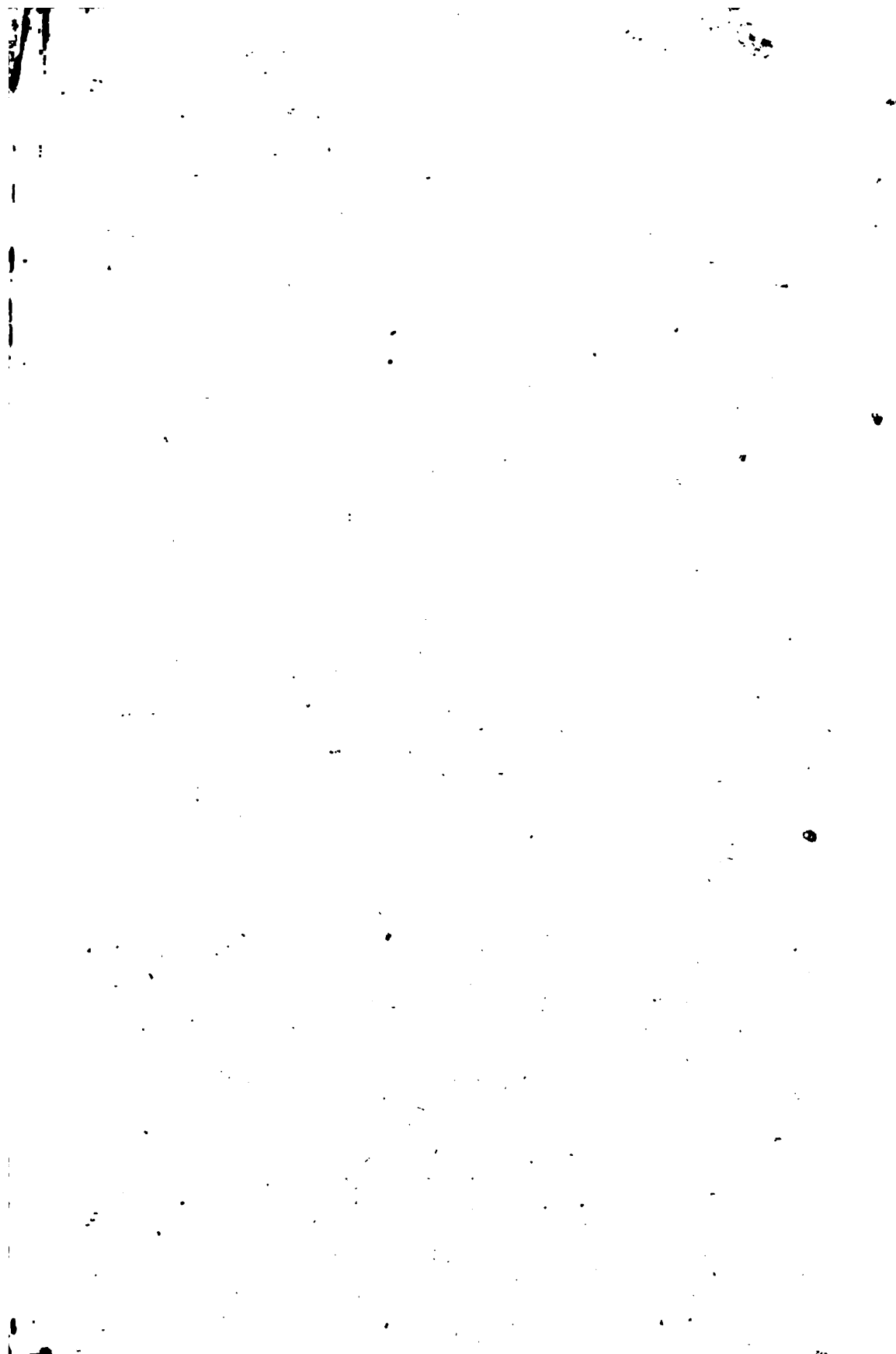
Presented by HON. D. BETHUNE DUFFIELD.

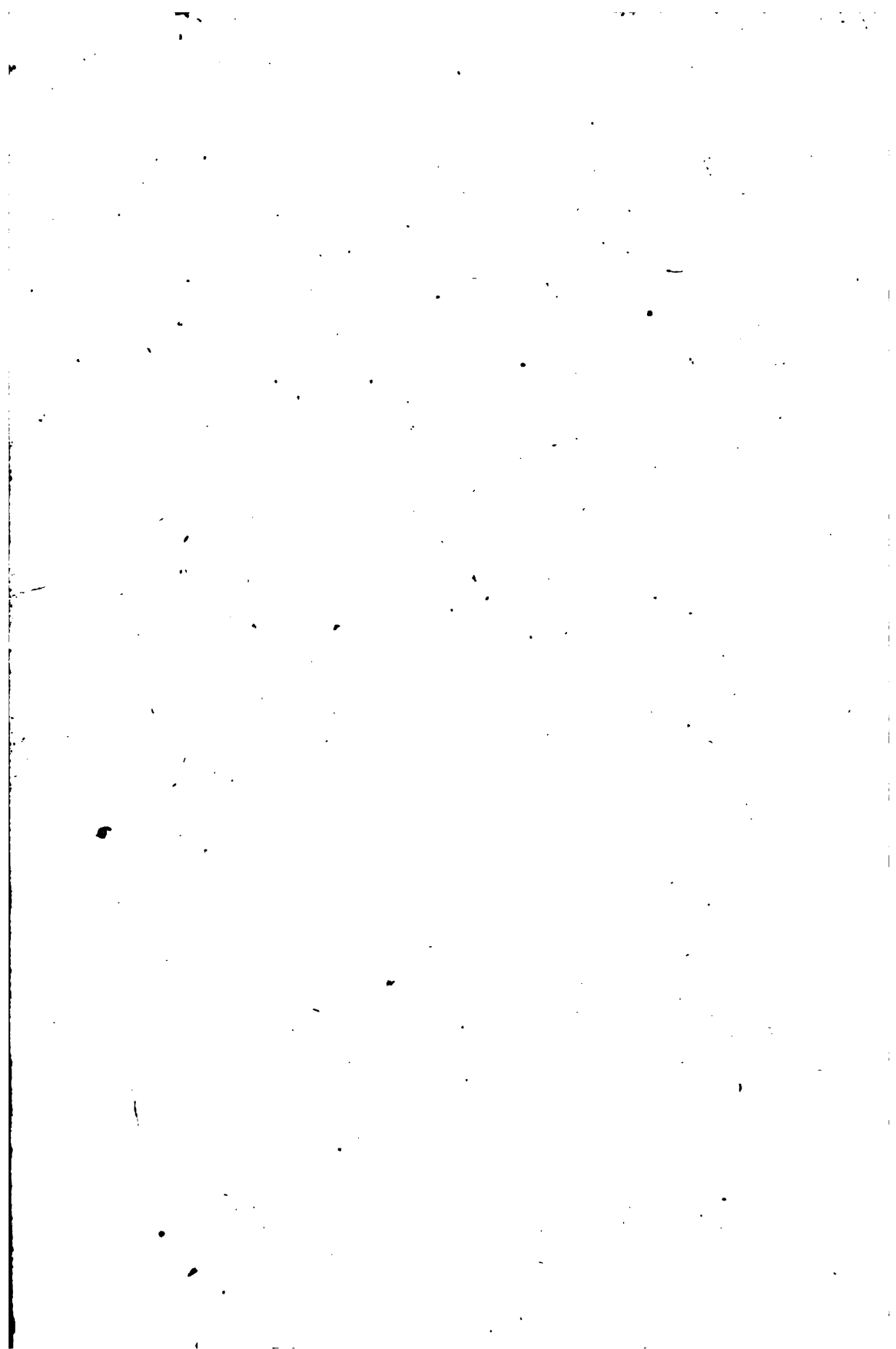
From Library of Rev. Geo. Duffield, D.D.

Geo. Duffield
1850

Section
10

*purchased at Venice
May 1853 by
Geo Duff Assie*

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟ ΜΕΓΑ

March 20 1882

My dear Mr. [unclear]

I have just received your letter of the 17th inst.

Orthodox Eastern Church.
Holograph. Greek

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

Holograph. to mesa.

Τ 1755

ΤΟ ΜΕΓΑ

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Ν

ΑΠΑΞΑΝ ΤΗΝ ΑΝΗΚΟΥΣΑΝ ΑΥΤΩ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ, ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΑΞΙΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΚΑΙ ΕΞΑΙΡΕΤΩΣ ΤΩΝ ΤΗΟΚΕΙΜΕΝΩΝ ΑΥΤΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΩΝ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΝ

ΔΙΟΡΘΩΘΕΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΡΙΑ ΜΕΡΗ ΔΙΑΙΡΕΘΕΝ

Τ Η Ο

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ

ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ

ΤΟΥΤΟΥ ΠΡΟΣΕΤΕΘΗ ΚΑΙ ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ,
ΚΑΙ ΠΟΛΛΩΝ ΤΩΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΥ ΑΓΙΩΝ.

ΕΠΙ ΔΕ ΕΚΤΗΣ ΤΟΥΤΟΥ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Αναθεωρηθὲν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ, ἐπιδιορθωθὲν τε καὶ πλουτισθὲν δι' ἐνὸς Ἀλφειτικοῦ
πίνακος τῶν ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ Βίβλῳ ὀνομαστί ἀναφερομένων Ἀγίων.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΒΔΟΜΗ

ΔΙ' ΕΠΙΣΤΑΣΙΑΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗΣ

Σ. Ι. ΖΕΡΒΟΥ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ

1851

LX

375

. H 6

A:

1851

Ευρέ

**Λέγω ὑμῖν: Πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε,
καὶ ἔσται ὑμῖν. Καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, ἀφίστε εἴτε ἔχετε κατὰ τινος·
ἵνα καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν.**

Μάρκ. ια. 24-25.

GL
GIFT

2-16-93

ΕΙΔΗΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΝΤΑΣ.

Ε'πειδὴ εἰς τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν τοῦ Ὁρολογίου ἔγειναν μεταβολαὶ τινες καὶ μεταρρύθμίσεις, ἴσως δὲν θέλῃ φανῇ περιττὴ ἢ εἰς τὸ κοινὸν γνωστοποιήσεις τούτων :

Ἐν πρώτοις, ὅσα τῆς ἱεράς ταύτης Βίβλου ἀνάγονται εἰς προσευχὴν, δηρὸν ἔχοντες εἰς τρία γενικὰ μέρη, τῶν ὁποίων τὸ Πρῶτον περιέχει τὴν ἡμερονύκτιον Ἀκολουθίαν ἀπὸ τοῦ Μεσονυκτικοῦ ἕως τοῦ Ἀποδείπνου. Τὸ Δεύτερον περιλαμβάνει τὰ Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια τοῦ Μηνολογίου, καὶ ἐφεξῆς τὰ τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου, καὶ ὅσα, εἴτε ἐν ταῖς Κυριακαῖς, εἴτε ἐν ταῖς λοιπαῖς, καὶ μὴ ἑορτασίμοις ἡμέραις τῆς Ἑβδομάδος ψάλλονται. Τὸ δὲ Τρίτον μέρος ἀπαρτίζουσιν αἱ τρεῖς Ἀκολουθίαι : τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου, τῶν δύο Παρακλητικῶν Κανόνων, καὶ τῆς θείας Μεταλήψεως· οἱ τρεῖς Ἰκετήριοι Κανόνες : ὁ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὁ εἰς τὸν Ἄγγελον, τὸν φύλακα τῆς τῆς ἀνθρώπου ζωῆς, καὶ ὁ εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους, καὶ ἐπὶ πᾶσιν, οἱ εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν εἰκοσιτέσσαρες Οἵκοι μετὰ τῷ Κανόνος αὐτῶν.

Εἰς τὸ Α'. μέρος μεταποιήθησαν ἐπὶ τὸ σαφέστερον πολλὰ τυπικὰ ἐρμηνεῖαι, φυλαττομένης τῆς ἐννοίας αὐτῶν. Προσέτεθη, σελ. 69. τοῦλάχιστον διὰ τοὺς ἀρχαρίους εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά, ὁλόκληρος ἡ Δοξολογία, καθὼς ἐν ταῖς μὴ ἑορτασίμοις ἡμέραις τῆς Ἑβδομάδος ἀναγινώσκεται, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς συγχύσεως ἐκείνης τοῦ, λέγε ἕως τοῦ... καὶ

5.

πάλιν, ὑπέρβηθι εἰς τὸ ... ἕως τέλους · ἐνῶ οὐδὲ τὸ τέλος αὐτὸ εὐρίσκετο γεγραμμένον. Ἀφῆρέθη ἔξ ἐναντίας ἢ ἐν τῷ τέλει τοῦ Ἑσπερινοῦ κειμένη καὶ εἰς μόνην τὴν Διακαινήσιμον Ἑβδομάδα διατεταγμένη Εὐχή: Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα παντοκράτορ, κτλ. σελ. 358. Ἀφῆρέθη πρὸς τούτοις καὶ ἀπὸ τὸν τριαδικὸν Ὑμνον: Φῶς ἰλαρόν ... σελ. 123, ἢ προτέρα ἐπιγραφὴ αὐτοῦ: Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων · καθότι ὁ Μ. Βασίλειος, τρεῖς αἰῶνας σχεδὸν προγενέστερος τοῦ Σωφρονίου, ἀναφέρων τὸν Ὑμνον τοῦτον, λέγει αὐτὸν καὶ ἑαυτοῦ ἀρχαιότερον · ἀντὶ δὲ Ὑμνου, ὀνομάζει αὐτὸν, Ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν. Οὔθεν ὁ μὲν Ὑμνος ἐπεγράφη μὲ αὐταῖς ταύταις ταῖς λέξεις τοῦ Θεοῦ Πατρὸς · ὅσα δὲ οὗτος περὶ αὐτοῦ ἀναφέρει, ἐτέθησαν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἁγίου Σωφρονίου, σελ. 270. Ἐπειδὴ δὲ πρὸ τῆ Μεσονυκτικῆς κεῖται σύντομός τις προσευχῆ, εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐξέγερσιν λεγομένη, ἀντικρὺ δὲ αὐτῆς τίθεται τῆς ἁγίας Τριάδος ἢ εἰκὼν, ἢ μὲν προσευχὴ αὕτη, ὡς προοίμιον τῆς ὅλης Ἀκολουθίας, ἐπεγράφη οὕτω: Προσευχὴ προοιμιακὴ · κάτωθεν δὲ τῆς εἰκόνης ἐγράφη τὸ Δαυϊτικὸν ῥητόν, τοὺς ἑπτὰ καιροὺς τῆς προσευχῆς ἀναμνησκόν. Τοιαῦτα ῥητὰ ὑπεγράφησαν καὶ εἰς ταῖς ἐφεξῆς εἰκόνας, σχίσιν ἔχοντα ὅπως οὖν πρὸς τὰ ἐπόμενα. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ Α'. μέρους, εἰς τὸ ὁποῖον μετετέθησαν καὶ τὰ Εὐλογητάρια ἐν τῷ οἰκείῳ αὐτῶν τόπῳ, σελ. 46, ἐκτετοπισμένα ὄντα πρότερον.

Εἰς δὲ τὸ Β'. προηγουμένως ἐπεγράφησαν πάντα τὰ Ἀπολυτίκια μὲ αὐτὴν ταύτην τὴν εἰδικὴν λέξιν, Ἀπολυτίκιον, ἀντὶ τῆς προτέρας ἐπιγραφῆς, Τροπάριον, ὅπερ σημαίνει γενικῶς πᾶν εἶδος Τροπαρίου. Προσεπεγράφη ἔπειτα εἰς πολλὰ τὸ πρωτότυπον ἐκεῖνο Ἐροπάριον ἢ ἄσμα, κατὰ τὸν ῥυθμὸν καὶ τὸ μέλος τοῦ ὁποῖου ἐμελουργήθησαν, καὶ τὰ ἐφ' ὧν ἐπιγράφεται. Προστέθη πολλαχού ἢ λέξεις: Εἰδήσεις, ὅσας τις σημειοῦται τι πρὸς τὸν ἀναγνώστην, γνώσεως ἢ μνήμης ἄξιον · ἐπομένως δὲ καὶ εἰς τὴν 11 τοῦ Ὀκτωβρίου, καὶ 16 τοῦ Ἰουλίου μηνός, ὡς μᾶλλον κατάλληλος, παρὰ

τὴν πρώτην ἐκείνην λέξιν, Σχόλιον, πρὸς ὑπόμνησιν τοῦ
 πότε δεῖ ψάλλεσθαι τὴν Ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων Πατέρων·
 καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐν τῷ Ἰουλίῳ Ἀκολουθία τούτων ψάλλεται
 ἀπὸ τῆς 13 ἕως τῆς 19 τοῦ αὐτοῦ μηνός, διὰ τοῦτο ἡ Εἰ-
 δησις αὕτη μετετέθη ἀπὸ τῆς 16 εἰς τὴν 13 ἡμέραν, ἥτις
 εἶναι τὸ πρῶτον ὄριον τοῦ προσδιορισμοῦ· ὥστε φθάσας εἰς
 τοῦτο ὁ ἀναγνώστης, νὰ παρατηρῇ τὴν ἀμέσως ἐρχομένην
 Κυριακὴν, καὶ νὰ μὴ παραδράμῃ αὐτὴν ἐξ ἀγνοίας τυχόν,
 ἢ λήθης. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον μετετέθη καὶ ἡ περὶ τῆς Κυ-
 ριακῆς τῶν Προπατόρων, καὶ τῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννή-
 σεως Εἰδησις, εἰς τὴν 11 καὶ 18 τοῦ Δεκεμβρίου. Τελευ-
 ταῖον, εἰς τὸ μέρος τοῦτο προσετέθη καὶ ἱστορία σύντομος,
 οὐ μόνον τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν τοῦ
 ὅλου ἐνιαυτοῦ, ἀλλὰ καὶ πολλῶν τῶν τοῦ Μηνολογίου Ἀγίων
 ἐορταζομένων καὶ μὴ, εἰς πρόχειρον χρῆσιν καὶ ὠφέλειαν
 τῶν ἀναγινωσκόντων. Διὰ τὴν αὐτὴν ὠφέλειαν ἐτέθησαν ἐν
 τῷ Μηνολογίῳ καὶ ὀνόματα Ἀγίων τινῶν, μάλιστα προφητῶν
 καὶ Ἀσματογράφων, ὡς τὸ τοῦ Ἰωνᾶ, φέρειπεῖν, τοῦ Βα-
 ρουῆ, τοῦ Ἀνατολίου, Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου, καὶ ἄλλων,
 οἵτινες οὐδὲ Ἀκολουθίαν ἔχουσιν ἐν τοῖς Μηναίοις, ἀλλ' ἀνα-
 φέρονται μόνον ἐν τῷ Συναξαριστῇ· ἡ ἱστορία ἕως αὐτῶν
 χρησιμεύει καὶ εἰς ἓνα μὲν ἕκαστον Χριστιανόν, ἐξαιρέτως
 δὲ εἰς τὸν Κλῆρον, πρὸς γνῶσιν καὶ ἐπιπόλαιον τοιούτων
 ἐπισήμων ἀνδρῶν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ἠρανίσθη
 δὲ τούτων πάντων ἡ ἱστορία ἕκτε τῆς Δείας Γραφῆς, τῆς
 Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, καὶ τῶν ἀκριβεσέρων καὶ δοκιμω-
 τέρων βιογραφικῶν Λεξικῶν, καὶ ἄλλων φιλολογικῶν βιβλίων.
 Ταῦτα δὲ εἰς τὸ Γ'. μέρος περιεχόμενα διετάχθησαν οὕτως,
 ὥστε τὰ ἐπιγραφόμενα κοινῷ ὀνόματι, εἴτε Ἀκολουθία
 εἶναι, εἴτε Κανόνες ἀπλοῖ, νὰ φυλάττωσι καὶ ἐνταῦθα τῆς
 κοινῆς αὐτῶν ἐπιγραφῆς τὴν συνέχειαν· ἔσχατον δὲ πάντων
 ἐτέθησαν οἱ εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν εἰκοσιτέσσαρες Οἵκοι,
 ὡς νεώτερον ποίημα. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν τριῶν τοῦ
 Ὡρολογίου μερῶν, τῶν περιεχόντων πᾶν ὃ, τι ἀνάγκη εἰς
 προσευχὴν.

η.

Ἐπειδὴ δὲ ἦσαν καὶ ἄλλα τινὰ, μέρος προσευχῆς μὴ ποιοῦντα, ὡς ἡ Σύνοψις τῶν ἱερῶν Κανόνων, τὰ τὸ Μηνολόγιον περιέχοντα Στιχηρὰ, τὰ Πασχάλια, καθὼς προσέτι τὸ Σίμβολον τῆς Πίστεως τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, τὰ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου εὐρισκόμενα πρότερον, διὰ τοῦτο, μετατεθέντων καὶ αὐτῶν εἰς τὸ τέλος, ἐπεγράφησαν τὰ πάντα κοινῷ ὀνόματι: Παράρτημα τοῦ Ὁρολογίου. Ἀντὶ ὁμῶς τῶν εἰρημένων Στιχηρῶν, ὡς μικρὰν προξενούντων τὴν ὠφέλειαν, ἐτέθη πίναξ Ἀλφαθητικὸς πάντων τῶν ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ Βίβλῳ ὀνομαστὶ ἀναφερομένων Ἀγίων, πρὸς εὐκολωτέραν εὑρεσιν τῆς μνήμης ἑνὸς ἐκάστου αὐτῶν.

Αὗται εἶναι αἱ μεταβολαὶ καὶ μεταρρύθμισεις, αἱ εἰς τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν τοῦ Ὁρολογίου γερόμεναι. Τὴν δὲ αἰτίαν καὶ ἄδειαν τῆς ἀφαιρέσεως δύο Εὐχῶν ἀπὸ τὴν τῆς Θείας Μεταλήψεως Ἀκολουθίαν, καὶ τινων Κανόνων ἀπὸ τὴν εἰρημένην Σύνοψιν αὐτῶν, μανθάνει ὁ ἀναγνώστης ἐκ τῆς ἐπομένης τοῦ Ἐκδότου ἐπιστολῆς, καὶ τῆς εἰς αὐτὴν Πατριαρχικῆς ἀποκρίσεως ἥτις δι' ἐπίτηδες γεγραμμένου φυλλαδίου, προσδιώρισεν ὀνομαστὶ καὶ μετ' ἐκκλησιαστικῆς ἐπιταγῆς παρήγγειλε, καὶ τῶν ἀφαιρεθησομένων τὸν ἀριθμὸν, καὶ τῶν ἀνατυπωθησομένων τὴν τάξιν καὶ διόρθωσιν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΕ ΔΕΣΠΟΤΑ

Εμφανιζόμενος διά τοῦ παρόντος μου ἔμπροσθεν τῆς ΥΜΕΤΕΡΑΣ πανσεβάστου καί προσκυνητῆς μοι ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ, προηγουμένως μὲν προσφέρω ΑΥΤῇ τὴν ἕως ἐδάφους ταπεινὴν μου προσκύνησιν κατὰ τὸ ἀπαραίτητον χρέος· ἐπομένως δέ, λαμβάνων θάρρος υἱικόν, ὡς τέκνον τῆς Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας γνήσιον, ἀναφέρω τὰ ἑξῆς.

Τυπογράφος τις τῶν ἐνταῦθα, Φραγκίσκος Ἀνδρεώλας καλούμενος, ὃς τις, πρὸ δύο ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα, ἤρχισε νὰ ἐκδίδῃ εἰς τὴν τυπογραφίαν του, μεταξὺ ἄλλων Ἑλληνικῶν βιβλίων, καὶ τινα Ἐκκλησιαστικά, ὡς τὴν Οὐκτώχον, τὸ Ψαλτήριον, τὸν Ἀπόστολον, κτλ. μέλλον νὰ ἐκδώσῃ καὶ τὸ λεγόμενον, Προλόγιον τὸ Μέγα, μαι ἐπρόβαλε τὴν τυπογραφικὴν ταύτου διόρθωσιν. Κρίνων ἐγὼ τὸ ἔργον τοῦτο ἱερὸν, καὶ τῶν τοῦ ἱεροῦ καταλόγου μᾶλλον εἰκεῖον, ἐπένευσα εὐχαρίστως εἰς τὸ πρόβλημα· καὶ εὐθὺς μὲ τὴν ἑναρξιν τοῦ τύπου, ἤρχισα νὰ διέρχωμαι τὴν βίβλον ταύτην ἐπιμελῶς, παραβάλλων τοὺς μὲν Ψαλμοὺς τῆς ἡμερονυκτίου. Ἀκολουθίας μὲ τὰς ἀκριβοτέρας ἐκδόσεις τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς· τὰ δὲ τοῦ Μηνολογίου Τροπάρια καὶ ὅσα ἐφεξῆς, μὲ ἄλλα ὅμοια παλαισιτέρων, καὶ μᾶλλον διορθωμένων.

Φθάσας δὲ ἤδη καὶ εἰς τὴν περὶ τὰ τέλη τῆς βίβλου προστεθειμένην Σύνεψιν Κανόνων τινῶν ἱερῶν, καὶ ἀναγνοὺς αὐτοὺς μετὰ σκίψεως, εὐρί-

ἰ.

σκομαι εἰς μέγαν δισταγμὸν, ἂν ἐξ ἀνάγκης πρέπη νὰ ἀνατυπωθῶσι καὶ εἰς τὴν παροῦσαν ἐκδοσιν πάντες ἀπαρалаλλάκτως, ἢ τινὲς μόνον ἐξ αὐτῶν κατ' ἐκλογὴν· ἢ, τὸ ἐναντίον, νὰ λείψωσι διόλου, καθὼς ἐλλείπουσι καὶ εἰς τὰς ἀρχαιοτέρας τοῦ 1777 ἔτους ἐκδόσεις τῶν Ὁρολογίων. Καθότι, οἱ μὲν τὰς νηστείας καὶ καταλύσεις ἀποβλέποντες, ἐνῶ ἀναφέρουσι πράγματα, εἰς πάντας σχεδὸν ἤδη γνωστὰ, εἶναι καὶ ἀσύμφωνοι τινὲς καὶ πρὸς ἀλλήλους, καὶ πρὸς τὴν νῦν ἐπικρατοῦσαν τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας συνήθειαν· ὡς ἡ ἐκ τοῦ Τυπικοῦ Νικηφόρου τοῦ πατριάρχου γνώμη, αἱ ἀποκρίσεις τοῦ Βαλσαμῶνος, καὶ τῆς ἐν Γάγγρα ὁ δέκατος ἔννατος· τῶν ὁποίων ἡ μὲν λέγει μετὰθεσιν τῆς τοῦ Αὐγούστου νηστείας· ὁ δὲ ἀπροσδιορίστως καθυποβάλλει ἀναθέματι τὸν παραλύοντα τὰς εἰς τὸ κοινὸν παραδεδομένους νηστείας· αἱ δὲ ἀποκρίσεις τοῦ Βαλσαμῶνος, μετὰ τὸν εἰς ἑπτὰ μόνον ἡμέρας προσδιορισμὸν αὐτῶν, ἀφίησιν τὸ πλεόν εἰς τὴν ἐκάστου προαίρεσιν· ἀσύμφωνία, ἣτις ἀναμφιδόλως βάλλει τοὺς πιστοὺς εἰς ἀμφισβολίαν καὶ περὶ ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν καὶ θρησκευτικῶν ἐθίμων καὶ μεταξὺ αὐτῶν διαφωνίας καὶ σχίσματα.

Ὅσοι δὲ πάλιν διαλαμβάνουσι περὶ αἵρετικῶν, (ἀνυπάρχτων τὴν σήμερον τῶν πολλῶν)· προσερχομένων τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ περὶ γυναικῶν ἐν ἀφένδρῳ ἢ τεκουσῶν, καὶ λύσεως ἀφορισμῶν, καὶ χειροτονιῶν, καὶ ἔτι ἄλλο τοιοῦτον, οὗτοι πάντες, ὡς ἰδιαίχοντες εἰς ἄνδρας ἰερωμένους καὶ πνευματικούς, καὶ ἐξαιρέτως εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς, μοὶ φαίνονται ἀνάρμοστοι εἰς βιβλίον, ἐκδιδόμενον πρὸς κοινὴν χρῆσιν παντὸς τοῦ λαοῦ· καὶ μάλιστα οἱ τὰ ἐπιτίμια τῶν ἁμαρτημάτων, καὶ τὸν πρὸς ἱκανοποίησιν χρόνον προσδιορίζοντες, τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς εἰς πάντας ἴσως εἶναι μᾶλλον ἐπιβλαβής, ἢ ὠφέλιμος.

Διὰ ταῦτα λοιπὸν τὰ αἴτια, καὶ πρὸς τούτοις, διότι ἄγνωσθ, ἂν οἱ Κανόνες οὗτοι προστεθήσαν εἰς τὸ Ὁρολόγιον ἐξ ἀρχῆς, κατὰ συναίνεσιν τῆς Ἐκκλησίας, ἢ παρὰ γνώμην αὐτῆς, ἔκρινα εὐλογον, πρὶν πολλαπλασιασθῶσιν ἔτι μᾶλλον εἰς τὸ κοινὸν διὰ νεωτέρας ἐκδόσεως, ν' ἀναφέρω τὴν περὶ τούτων ὑπόθεσιν εἰς αὐτὴν τὴν ἀγίαν Ἐκκλησίαν· ἥτις, φροντίζουσα

περὶ τοῦ κοινου συμφέροντος τῶν Χριστιανῶν, ν' ἀποφασίσῃ καὶ περὶ τῶν εἰς κοινὴν αὐτῶν διδασκαλίαν καὶ ὠφέλειαν ἐκδιδομένων βιβλίων.

Διὰ τὸν αὐτὸν πρὸς τὰ εἰρημένα λόγον, τολμῶ νὰ ἐρωτήσω καὶ περὶ τῆς εἰς τὴν θείαν Μετάληψιν Δ'. Εὐχῆς: Ὡς ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ σου καὶ ἀπροσωπολήπτου παρεστηκὸς βήματος, κτλ. ἂν κρίνῃ ὠφελιμώτερον ἢ Ἐκκλησία ν' ἀφαιρεθῶσιν ἀπ' αὐτὴν τὰ εἰδικῶς ἀπαριθμούμενα ἁμαρτήματα, περὶ ταῖς ἀρχὰς μὲν εἰκοσιτρία, κατωτέρω δὲ ὀκτὼ ἑτερα, ἢ ἐννέα· τὰ ὅποια ὁ ταύτης συγγραφεὺς, Συμειὼν ὁ Μεταφραστὴς, ὀνομαστικῶς ἐξομολογεῖται, καὶ εἰς τῶν ὁποίων τὸν ἀριθμὸν εἶναι καὶ πορνεία, μοιχεία, μεθοδεῖαι σατανικαί, διαφθοραί, ρεύσεις, μαλακίαι, παιδοφθορίαι, συμβουλίαι πρὸς ἁμαρτίαν, γαργαλισμοί, κτλ. ἐξομολόγησις ἀκριβὴς μὲν, καὶ ἀναγκαῖα πρὸς πατέρα πνευματικόν, ἀλλ' ἴσως εἶναι περιττὴ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τοῦ τὰ πάντα γινώσκοντος· ἴσως μολύνει τῶν προσευχομένων τὴν ψυχὴν, καὶ μάλιστα τῶν νεωτέρων, δι' αἰσchrῶν ἐννοιῶν, τῶν αἰσchrῶν πράξεων ἢ ὀνομασίᾳ· ἴσως κινεῖ τὴν περιέργειαν τῶν ἀγνοούντων τυχὸν τοιούτων λέξεων τὰ σημαίνόμενα, εἰς τῶν πραγμάτων τὴν γνῶσιν καὶ δοκιμὴν· ἴσως γίνεται εἰς τοὺς φιλοσόφους ἀφορμὴ διαβολῆς εἰς τὰ ἱερὰ καὶ γλωσσαλγίας· ἴσως, τελευταῖον, δὲν ἀρμόζει κοινῶς εἰς τὸ στόμα παντὸς προσευχομένου τοιαύτη εἰδικὴ ἁμαρτημάτων ἐξομολόγησις· καθότι οὔτε τοσαῦτα ὀρισμένως, οὔτε τὰ αὐτὰ ἁμαρτάνουσι πάντες· καὶ ἐπομένως, εἴτε πλείονα, εἴτε ἐλάττωνα τῶν ἀπριθμημένων ἡμαρτέτις, ἢ ἐξομολόγησις αὐτοῦ δὲν θέλει εἶσθαι ἀκριβὴς, ἀλλ' ἤτοι ἐλλιπὴς, ἢ ὑπερβολικὴ καὶ περιττολόγος. Ἐὰν δὲ τὰ πταίσματα αὐτοῦ ἦναι ἑτερα τυχὸν παρὰ τὰ ἐξ ὀνόματος γεγραμμένα, τότε, ἐξομολογούμενος ταῦτα, ξένα ὄντα, καὶ ἄγνωστα ἴσως εἰς αὐτὸν, ἀποσιωπᾷ τὰ οἰκτεῖα. Ἀλλ' οὐδὲ ἀναγκαῖα ἐφάνη τοιαύτη ὀνομαστικὴ τῶν ἐπταισμένων ἐξομολόγησις εἰς τὸν θῆϊον Δαυὶδ, ὃς τις, μοιχείαν καὶ φόνον ποιήσας, ἀνομίαν ἐκάλεσεν αὐτὰ καὶ ἁμαρτίαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, μεταχειρισθεῖς ὀνόματα παντὸς εἶδους ἁμαρτημάτων περιληπτικὰ, καὶ τρόπον ἐξομολογήσεως πρὸς τὸν Θεὸν εὐπρεπῆ τῶνόντι, καὶ εἰς πάντας ἀρμόδιον· τὸν

ιβ'.

ὁποῖον ἐμιμήθησαν εἰς τὰς ἐξομολογητικὰς των Εὐχὰς καὶ οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας Πατέρες, Βασίλειος, καὶ Χρυσόστομος, καὶ Ἰωάννης ὁ Δασκαπνός . . .

Ταῦτα παρρόντως ἐσημείωσα πρὸς τὴν ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ, εὐελπίων, ὅτι δὲν θελεῖ με καταδικάσει. διὰ τοῦτο, ὅτι ζητῶ τὴν γνώμην τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας, εἰς ἐκδοσὶν βιβλίου ἐκκλησιαστικοῦ καὶ εἰς πάντας χρῆσιμου, με τρόπον ἐπίσης ἀρμοδιώτερον εἰς πάντας καὶ κοινωφιέστερον· ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸν ἀγαθὸν μου τοῦτον σκοπὸν εὐμενῶς ἀποδλέπουσα, καὶ συγκαταβαίνουσα πατρικῶς εἰς τὰς υἱικάς μου ἐρωτήσεις, θελεῖ με ἀξιώσει, πρὶν ἐκδοθῶσιν εἰς τύπον τὰ περὶ ὧν διστάζω καὶ ἐρωτῶ, διστίχου ἀποκρίσεως, ἀποφαντικῆς τοῦ πρακτέου· τὴν ὁποίαν καὶ ἀναμένων ἐν καιρῷ, συνωδευμένην με τὰς πατρικὰς ΑΓΤΗΣ εὐχὰς καὶ εὐλογίας, καὶ εὐλαβῶς κατασπαζόμενος τὴν ἱερὰν ΑΓΤΗΣ δεξιάν, μένω.

Ἐν Βενετίᾳ, τῇ κς'. Δεκεμβρίου, αὐλὰ.

ΤΗΣ ΤΜΕΤΕΡΑΣ ΠΑΝΣΕΒΑΣΤΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΤΗΤΗΣ
ΜΟΙ ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ

τέκνον ἐν Κυρίῳ πειθήνιον, καὶ εἰς τὰς ἐπιταγαίς
ὑποκλινέστατος δούλος,

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ ΚΟΥΤΛΑΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΣ.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ
ΑΝΩΤΕΡΩ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ,

Κ Ω Ν Σ Τ Α Ν Τ Ι Ο Σ

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ

ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ.

✠ Ο'σιολογιώτατε ἐν ἱερομονάχοις κύρ Βαρβολομαΐε Κουτλουμουσιανέ, ὁ ἐν Βενετία διατρίδων, τέκνον ἐν Κυρίῳ ἀγαπητόν τῆς ἡμῶν μετριότητος, χάρις εἴη σου τῇ ὀσιολογιότητι, καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ· παρ' ἡμῶν δὲ εὐχή, εὐλογία, καὶ συγχώρησις.

Ἐλάδομεν εὐμενῶς τὸ σταλὲν ἡμῖν υἱικὸν ἐλλόγιμον γράμμα σου, σεσημειωμένον τῇ κς'. τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου μηνός· καὶ ἐπεξελθόντες, εἶδομεν τοὺς δισταγμούς σου καὶ τὰς ἐρωτήσεις σου εἰς τὰς ἐν τῷ Μεγάλῳ Ὁρολογίῳ περὶ τὰ τέλη νομικὰς περιλήψεις, ἔτι δὲ καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ Δ'. Εὐχῇ τῆς ἱερᾶς Μεταλήψεως εἰδικῶς ἀναφερομένων ἀμαρτημάτων, εἰς ἐξ ἀνάγκης πρέπει νὰ τεθῶσι καὶ ἐν τῷ ἥδη μετατυπούμένῳ, οὗτινος τὴν τυπογραφικὴν διόρθωσιν ἀνέλαβες ἡ ὀσιολογιότης σου.

Ἐπαινέσαντες λοιπὸν τὸ υἱικὸν σέβας σου πρὸς τὴν κοινὴν ταύτην τῶν εὐσεβῶν Μητέρα, εἰς τῆς ὁποίας τὴν ἐπὶ κρισὶν ἔγνως πρῶτον νὰ καθυποβάλῃς τὰς ἐνστάσεις σου ταύτας, ἐπιστήσαμεν τὸν νοῦν εἰς τὰ ἐρωτώμενα· κἀντεῦθεν ἐλάδομεν ἀφορμὴν καὶ εἰς ἄλλας παρατηρήσεις ἀναγκαίας, διὰ συγκρίσεως καὶ ἐνὰς ἀρχαίου χειρογράφου Ὁρολογίου, σωζομένου ἐνταῦθα. Καὶ δὴ ἐκθέμενοι ἐν τῷ ἐπίτηδες περικλειομένῳ φυλλαδίῳ, ὅσας τε οἴχοθεν ἐκρίναμεν προσφύρους διορθώσεις, καὶ ὅσας ἀπεσπάσαμεν ἐκ τοῦ χειρογράφου, ἀδιαπταίστου λογιζομένου, καὶ μᾶλλον ἀξιοπύιστου, ἀποστελλομεν αὐτάς τῇ ὀσιολογιότητί σου· καὶ συγχρόνως διὰ τῆς παρούσης Πατριαρχικῆς ἡμῶν ἐπιστολῆς παραγγέλλομέν σοι, ὅπως ποιήσῃς τὴν διόρθωσιν τοῦ ἐκδοθησομένου Ὁρολογίου κατὰ τὸ ἀποστελλόμενον αὐτὸ φυλλαδίον, ἐν ᾧ εὐρίσκεις καὶ τῶν ἐρωτήσεών σου τὴν διασαφήσιν, περὶ τῶν Εὐχῶν τῆς ἱερᾶς Μεταλήψεως, καὶ τῶν Κανόνων, ὅσα πρέπει νὰ ἀνατυπωθῶσι, καὶ ὅσα νὰ

ιδ'.

ἀφαιρεθῶσι τέλειον. Ἡδύνατο νὰ κριθῇ οὐσιωδεστέρα μία γενικωτέρα διά-
ταξις τῶν τοῦ Ὁρολογίου, εἰάν δὲν ἐπρόκειντο οἱ λόγοι τῆς ἐνδεχομένης
κοινῆς παρατηρήσεως εἰς βίβλον οὕτω πάγκοινον οὕσαν· διὰ τοῦτο ἐβαδί-
σαμεν τὴν μέσσην καὶ βασιλικὴν ὁδόν, ἥτις εἶναι ἡ ἀσφαλεστέρα, καὶ τῇ
Ἐκκλησίᾳ συνήθη, ἵνα μὴ ἄλλως δόξωμεν κατατολμᾶν εἰς τῶν πατρῶων
ὁρίων τὴν μετακίνησιν.

Πρόσχες λοιπὸν νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀπαραλλάκτως καὶ ἡ ὁσιολογιότης
σου, συμφρονῶν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις εἴη μετὰ τῆς ὁσιο-
λογιότητός σου.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ ιδ'. Μαρτίου, αὐλθ'.

Ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ καὶ ἐν Χριστῷ εὐχέτης.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΜΕΡΟΣ Α΄.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Ν

Τὴν εἰς τοὺς ἑπτὰ καιροὺς τοῦ ἡμερονυκτίου διατεταγμένην Ἀκολουθίαν τῆς προσευχῆς· τουτέστι,

Α΄. Τὸ Μεσονυκτικόν, οὗτινος προηγείται ἡ Προοιμιακὴ προσευχή.

Β΄. Τὸν Ὁρθρον, μεθ' οὗ συνάπτεται ἡ Πρώτη Ὦρα καὶ τὸ Μεσώριον αὐτῆς.

Γ΄. Τὴν Τρίτην Ὦραν, μετὰ τοῦ Μεσωρίου αὐτῆς.

Δ΄. Τὴν Ἑκτὴν Ὦραν, μετὰ τοῦ Μεσωρίου αὐτῆς, μεθ' ἣν ἔπονται τὰ Τυπικά, καὶ ἡ ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐν τῷ Ἀρίστῳ εὐχή καὶ εὐχαριστία.

Ε΄. Τὴν Ἑνάτην Ὦραν, μετὰ τοῦ Μεσωρίου αὐτῆς.

Σ΄. Τὸν Ἑσπερινόν, μεθ' οὗ καίται ἡ ἐν τῷ Δείπνῳ εὐχή καὶ εὐχαριστία.

Ζ΄. Τὸ Ἀπόδειπνον, τὸ Μέγα καὶ τὸ Μικρόν.

Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα
τῆς δικαιοσύνης σου.

Ψαλμ. ρι γ. ι.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΜΕΓΑ

ΠΡΟΣΕΤΧΗ

ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΗΜΕΡΟΝΥΚΤΙΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ
ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΗ.

ΑΠΟ ΤΟΥ ΓΗΝΟΥ ΕΞΕΓΕΡΘΕΙΣ, ΚΑΙ ΕΞΑΝΑΣΤΑΣ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ,
ΣΤΗΘΙ ΜΕΤ' ΕΤΑΛΒΕΙΑΣ ΚΑΙ ΦΟΒΟΥ ΘΕΟΥ, ΚΑΙ ΕΠΗ΄.

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ
Ἀγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Αῖγιος ὁ Θεὸς, Ἅγιος Ἰσχυρὲς, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἐκ Γ'.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν, καὶ
ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρ-
τίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματός σου. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Καὶ πάλιν, Δόξα Πατρὶ, ἕως τέλους. Εἴτα.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου·
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς
ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τῆς πονηροῦ. Ὅτι
σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τῷ Πατρὶ
καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Orologio.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΜΕΓΑ

Καὶ τὰ παρόντα Τριαδικὰ Τροπάρια, Ἦχος Α'.

Εξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι, ἀγαθὲ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι, δυνατέ: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, Ἦχος Β'.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με, Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοιξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε Ἁγία Τριάς: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Ἦχος Γ'.

Αῖθρόν ὁ Κριτὴς ἐπελείσεται, καὶ ἐκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται· ἀλλὰ φόβῳ κράζωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ Κύριε ἐλέησον IB'. καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην.

ΕΥΧΗ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΜΕΘ ΙΚΕΣΙΑΣ.

Ε'κ τοῦ ὕπνου ἐξανιστάμενος εὐχαριστῶ σοι, Ἁγία Τριάς· ὅτι διὰ τὴν πολλήν σου ἀγαθότητα καὶ μακροθυμίαν οὐκ ὠργίσθης ἐμοὶ τῷ ῥαθύμῳ καὶ ἁμαρτωλῷ, οὐδὲ συναπώλεσάς με ταῖς ἀνομίαις μου, ἀλλ' ἐφιλανθρωπεύσω συνήθως, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν κείμενον ἠγειράς με, εἰς τὸ ὀρθρῖσαι καὶ δοξολογῆσαι τὸ κράτος σου. Καὶ νῦν φώτισόν μου τὰ ὄμματα τῆς διανοίας, ἀνοιξόν μου τὸ στόμα, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου, καὶ συνιέναι τὰς ἐντολάς σου, καὶ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, καὶ ψάλλειν σοι ἐν ἐξομολογήσει καρδίας, καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τῷ Πατρὶ, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Δόξα σοι, Βασιλεῦ, Θεὲ Παντοκράτορ· ὅτι, τῇ θείᾳ σου καὶ φιλανθρώπῳ προνοίᾳ, ἠξιώσάς με τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον ἐξ ὕπνου ἀναστῆναι, καὶ τυχεῖν τῆς εἰσόδου τῷ ἁγίου σου οἴκου. Δέξαι, Κύριε, καὶ τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς.

3

[illegible]

ΤΟΤ ΚΑΘ ΗΜΕΡΑΝ ΜΕΣΟΝΤΙΚΤΙΚΟΤ.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μετανοίας τρεῖς, καὶ εὐθύς τὸν Ν'. Ψαλμόν.

(*) Ἡ λέξις Μετανοία ἔνταυθα, ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς ἑφεξῆς, δόσεις εὐρίσκονται μόνη, ὅλῃς τὰ δια τῆς κεφαλῆς μόνον, χωρὶς κλίσεις γονάτων, γινόμενα προσκυνήματα, ἅτινα καὶ Μετανοίαι μικραὶ καλοῦνται. Ὅπου δὲ κεῖται μετὰ τοῦ ἐπιθέτου, Μετανοίαι μεγάλαι, ἐκεῖ σημαίνει τὰς κοινώτερον παρ' ἡμῶν λεγόμενας Μετανοίας, ὧς καὶ ποιοῦμεν κλίνοντας τὰ γόνατα, καὶ προσπίπτοντες ἕως ἐδάφους τῆς γῆς.

ΨΑΛΜΟΣ Ν'. 50.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρόν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίστησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντισεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτισεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπέδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνευματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι.

Ῥύσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνέσιν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγαθύνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα λέγομεν τὸν Ἀμωμον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΗ'. 118.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ.

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου.

Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.

Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.

Σὺ ἐντείλω ταῖς ἐντολαῖς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.

Ὅφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.

Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας ταῖς ἐντολαῖς σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μὴ με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.

Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.

Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγια σου, ὅπως ἂν μὴ αἰμάρτω σοι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐν τοῖς χεῖλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.

Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.

Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου.

Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.

Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαύματά σου ἐκ τοῦ νόμου σου.

Πάροικος ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις· ἐπικατάρτοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουθένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.

Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν· ὁ δὲ δούλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστὶ, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου.

Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Τὰς ὁδούς μου ἐξηγγείλα, καὶ ἐπήκουσάς μου· διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὁ δὲ δικαιομάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.

Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

Ὁ δὲ ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.

Ὁ δὲ ἀληθείας ἡρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου, Κύριε, μὴ με κατασχύνῃς.

Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός.

Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ὁδήγησέν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.

Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.

Στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου.

Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου, ὃν ὑπώπτευσα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.

Ἴδου ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.

Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεός σου, Κύριε, τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.

Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.

Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τῆς στόματός μου λόγον ἀλ' ἡθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα.

Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός, εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ἤσχυνόμην.

Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ὥς ἡγάπησα σφόδρα.

Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου, ὥς ἡγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου, ὃν ἐπήλπισάς με.

Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι ἐξέλογισόν σου ἔζησέ με.

Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλιναν.

Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος, Κύριε, καὶ παρεκλήθην.

Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

Ψαλτὰ ἦσαν μοι τὰ δικαιώματά σου, ἐν τόπῳ παροικίας μου.

Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Μέρίς μου εἶ, Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.

Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.

Διελογισάμην τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.

Ἡτοιμάσθην, καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.

Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.

Τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ· τὰ δικαιώματά σου διδάξόν με.

Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου, Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου.

Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν διδάξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.

Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.

Χρηστὸς εἶ σὺ Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμέ ἀδικία ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.

Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.

Ἀγαθόν μοι, ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.

Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα, ἐκ Γ'. Μεταφοίως τρεῖς.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἔπλασάν με· συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι ταῖς ἐντολαῖς σου.

Οἱ φοβούμενοί σε ὕψονταί με καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐγνων, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθεία ἐταπείνωσάς με.

Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με, κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.

Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν.

Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.

Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυθῶ.

Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες : Πότε παρακαλέσεις με ;

Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἄσκος ἐν πάχνῃ, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθίμην.

Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου ; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν ;

Διηγῆσαντό μοι παρὰ νομοὶ ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου, Κύριε.

Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως κατεδίωξάν με·
βοήθησόν μοι.

Παρά βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκα-
τέλιπον τὰς ἐντολαίς σου.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τῆ
στόματός σου.

Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ ἑρρανῷ.

Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου· ἐθεμελίωσας τὴν
γῆν, καὶ διαμένει.

Τῇ διατάξεις διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα ὄβλα σά.

Εἰμὶ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ, τότε ἂν ἀπωλόμην
ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλαθῶμαι τῶν δικαιωμάτων σου,
ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

Μ Ε Σ Η

Σός εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με· τὰ μαρτύ-
ριά σου συνῆκα.

Πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλατεῖα ἡ ἐντολή σου
σφόδρα.

Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε· ὅλην τὴν ἡμέραν με-
λέτη μου ἐστίν.

Ὑπὲρ τοὺς ἐχθροίς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα ἐμὴ ἐστίν.

Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρ-
τύριά σου μελέτη μου ἐστίν.

Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολαίς σου ἐξεζήτησα.

Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως
ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτη-
σάς με.

Ὡς γλυκεία τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου, ὑπὲρ μέλι τῷ
στόματί μου.

Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

Λύχνος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.

Ὡμοσα, καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἐταπεινώθην ἕως σφοδρά, Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησεν δὴ, Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου διδάξόν με.

Ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσὶ σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.

Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσὶν.

Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.

Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπῆλπισα.

Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ μου.

Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ κατασχύνης με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.

Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός.

Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.

Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.

Καθῆλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.

Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῶς με τοῖς ἀδικουσί με.

Ἐκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι .

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου .

Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου διδάξόν με .

Δοῦλός σου εἰμὶ ἐγώ· συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου .

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκεδάσαν τὸν νόμον σε .

Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπαῖον .

Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμενη, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα .

Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου .

Ἡ δὴλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ, καὶ συνετιεῖ νηπίους .

Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ εἴλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν .

Δόξα, καὶ νῦν . Ἀλληλουῖα, ἐκ Γ'. Μετανοίας τρεῖς .

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ .

Επίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου .

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία .

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου .

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου .

Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου .

Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου .

Ἐνετειλὼ δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφοδρά .

Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλος σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.

Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.

Νεώτερος ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σε οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὗροσάν με, αἱ ἐντολαί σε μελέτη με.

Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι.

Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐπάκουσόν μου, Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.

Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.

Προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου.

Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.

Προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομία, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.

Ἐγγὺς εἶ σὺ, Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.

Κατ' ἀρχαῖς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Κρίνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με.

Μακρὰν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.

Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί, Κύριε, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.

Πολλοί οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με, ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.

Εἶδον ἀσυνετοῦντας, καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο.

Ἴδε, ὅτι τὰς ἐντολαίς σου ἠγάπησα· Κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.

Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἀρχοντες καταδίδωξάν με δωρεὰν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδιά μου.

Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου, ὡς ὁ εὐρίσκων σκῦλα πολλά.

Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ ἔκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

Προσεδόντων τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ τὰς ἐντολαίς σου ἠγάπησα.

Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφοδρὰ.

Ἐφύλαξα τὰς ἐντολαίς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου, Κύριε.

Ἐγγισάτω ἡ δεξιότης μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Εἰσελθοὶ τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

Ἐξερεύζονται (*) τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου.

Φθέγγεται ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγια σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

Γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολαίς σου ἠρετισάμην.

(*) Τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ τὸ εἰς τὸ ἐφεξῆς ἰδιόφυον φθέγγεαιτο, ἢ ἐν Μόσχα ἑποσσε τῆς Γραφῆς ἔχει εἰς μίλλοντα χρόνον· ἐξερεύζονται, καὶ φθέγγεται.

Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστί.

Ζήσεται ἡ ψυχή μου, καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.

Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς, ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Δόξα, καὶ νῦν.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ Φωτὸς, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοῡσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τῆς ἀνθρώπου, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ ταῖς Γραφαῖς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον, καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν. Εἰς μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν, καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ Ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ Ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Τρισάγιον. Μετανοίας τρεῖς. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. Εἶτα τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος πλ. Δ'.

Ι'δοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται, ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα· ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει ῥάθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχή μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς

βασιλείας ἔξω κλεισθῆς· ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα: Ἅγιος, Ἄγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν φοβεράν ἐννοοῦσα ψυχὴ μου γρηγόρησον, ἀνάπτουσα λαμπάδα σου, ἐν ελαίῳ φαιδρύνε. σα· οὐ γὰρ οἶδας πότε πρὸς σέ ἐπελεύσεται ἡ φωνὴ ἡ λέγουσα: Ἴδου ὁ Νυμφίος. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ νυστάξης, καὶ μείνης ἔξωθεν κρούουσα, ὡς αἱ πέντε Παρθένοι· ἀλλ' ἀγρύπνως καρτέρησον, ἵνα ὑπαντήσης Χριστῷ τῷ Θεῷ ἐν ελαίῳ πίονι, καὶ δῶῃ σοι τὸν νυμφῶνα τὸν Δεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ ἀπόρρητον τεῖχος, τὸ τῆς σωτηρίας ὀχύρωμα, Θεοτόκε Παρθένε, ἱκετεύομεν. Ταῖς τῶν ἐναντίων βουλαῖς διασκεδάσον· τοῦ λαοῦ σου τὴν λύπην εἰς χαρὴν μετέβαλε· τὸν κόσμον σου ἀνακάλεσον· τοὺς εὐσεβεῖς κραταίωσον· ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου πρέσβευε, ὅτι σὺ εἰ Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ἡμῶν.

Εἵτα τὸ, Κύριε ἐλέησον, Μ'. καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ᾠρᾷ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν, καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν, διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. Αὐτὸς Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ᾠρᾷ ταύτῃ ταῖς ἐντεύξεις, καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολας σου. Ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως κακῶν, καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης· ὅτι εὐλογητός εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πατέρα.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἴκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφαίνει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσει ἡμᾶς.

Καὶ εἰ μὲν ἐστὶν Ἀλληλουῖα (*), ποιούμεν μετανοίας Γ'. μεγάλας, λέγοντες μυστικῶς, ἐν ἐκάστη μετανοίᾳ, ἀνὰ στίχον τῆς ἐπομένης Εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς, καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ·δούλῳ.

Ναὶ, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμαῖ παίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς IB'. εἴτ' αὖθις μετάνοιαν μεγάλην μίαν, λέγοντες πάλιν τὸν τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὐχῆς. Εἶτα τὴν Εὐχὴν ταύτην

Τοῦ ἁγίου Μαρδαρίου.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱέ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δούλόν σου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰδ' οὐκ ἐστὶν Ἀλληλουῖα, καταλιμπάνεται τό: **Κ**ύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, καὶ αἰ μετάνοιαι, καὶ λέγομεν μόνον τὸ Δέσποτα Θεέ, Πάτερ· καὶ ταῖς Εὐχαῖς ταύτας (Ἰστέον

(*) Ἡ λέξις Ἀλληλουῖα, Ἑβραϊκὴ οὖσα, μεθερμηνεύεται Ἑλληνιστί: Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Μετεφράζοντο δὲ αὐτὴν ὡς σημεῖον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης ἐπιφώνημα, εἰς χαρμοσύνην περιστάσεις, αἰνούντες τὸν Θεόν καὶ εὐχαριστοῦντες διὰ τὰ θαύματα αὐτοῦ, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῆς ὑποθέσεως πολλῶν Ψαλμῶν, εἰς οὓς ἡ λέξις αὕτη ἐπιγράφεται. Ἔτι δὲ καὶ ἐξ ὧν ὁ Τωβὶτ λίγει περὶ τῆς μετὰ τὴν ἀλυσιν οἰκοδομηθεμένης καλῆς Ἱερουσαλὴμ, ὅτι τότε πᾶσαι αἱ ῥύμαι αὐτῆς ἱεροῦσιν: Ἀλληλουῖα (ΙΓ'. 18.). Πρὸς τοῦτοις καὶ ἐκ τῆς Ἀποκαλύψεως Ἰωάννου, ὃς τις, μετὰ τὴν πύσιν καὶ τὸν ἀφανισμόν τῆς μυστικῆς Βαβυλῶνος, ἤκουσε φωνὴν μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαν συνεχῶς: Ἀλληλουῖα (ΙΒ'. 2, 20-21. ΙΘ'. 1-6). Ἡ καὶ ἡμᾶς ὁμῶς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία μεταχειρίζεται αὐτὴν, οὐ μόνον εἰς λαμπράς καὶ χαρμοσύνην ἡμέρας, ὡς εἰς τὰ Ἀντίφωνα, φθρ' αἰκίν, τῶν Δισποτικῶν ἑορτῶν: Σῶσον ἡμᾶς... φάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα· ἀλλὰ καὶ πολλὰ τοῦ τῆς καθ' ἐκαστὴν ἡμερομηνίας Ἀκλουθίας. Πληροῦται δὲ μάλιστα ἡ λέξις αὕτη εἰς τὰς νεκρωσίμους τελευτὰς καὶ τὰς πενθίμους τῶν νηστειῶν ἡμέρας, ὅτε καὶ ἐν τῷ Ἐπερινῷ ἀντὶ τοῦ συνήθους Πρακτικῶν, καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ ἀντὶ τοῦ: Θεὸς Κύριος, φάλλεται: Ἀλληλουῖα. Περὶ τούτου οὖν τοῦ Ἀλληλουῖα λίγει ἑνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπιξῆς ἡ τυπικῇ διατάξει ὅτι, Εἰ μὴν ἐστὶν Ἀλληλουῖα, τουτίστι, ἐάν ὑπάρχῃ νηστεία, ἐάν μὴ φάλλῃται Θεὸς Κύριος, ποιούμεν τὰς μεγάλας Μετανοίας· εἰ δὲ μὴ, κτλ. Σημειώσω δὲ, ὅτι ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία, ἀπ' ἐναντίας τῶν ἐθνικῶν τῆς καθ' ἡμᾶς, πρὸ πολλοῦ ἀπεφώτισεν τὴν χρῆσιν τοῦ: Ἀλληλουῖα εἰς τὰς νηστίμους ἡμέρας, καὶ τὰς πενθίμους τελευτὰς, καὶ περιώρισεν αὐτὸ εἰς μὲνας τὰς χαρμοσύνης, ἐξαιρέτως δὲ εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, ὅτε καὶ πολλὰς φάλλει αὐτό, ὡς ἡμεῖς τὸ Χριστὸς ἀνίστη. Ἀλλὰ καὶ ἐπισκεπτομένοι ἀλλήλους πολλοὶ τῶν Δυτικῶν, τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα, ἢ συναπαντῶμενοι καθ' ὅσον, ἀσπάζονται διὰ τοῦ προστρηματός: Καλὸν Ἀλληλουῖα· ὡςπερ ἡμεῖς διὰ τοῦ: Χριστὸς ἀνίστη.

δὲ ὅτι ἡ Εὐχὴ αὕτη λέγεται ἀπὸ τῆς ΚΒ'. τοῦ Σεπτεμβρίου Μηνός, μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων.

Εὐχὴ Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης σαρκός, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν· καρδίας τε καὶ νεφροῦς ὁ ἐτάζων, καὶ τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων σαφῶς ἐπιστάμενος· τὸ ἀναρχον καὶ αἰδιον φῶς, παρ' ὧ οὐκ ἔστι παραλλαγή, ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα· Αὐτὸς ἀθάνατε Βασιλεῦ, πρόσδεξαι τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, ἃς κατὰ τὸν παρόντα καιρὸν τῆς νυκτός, τῷ πληθῇ τῶν σῶν οἰκτιρμῶν θάρρουντες, ἐκ ῥυπαρῶν πρὸς σὲ χειλῶν ποιούμεθα. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, τὰ ἐν ἔργῳ, καὶ λόγῳ, καὶ διανοίᾳ, ἐκ γνώσεως, ἢ ἀγνοσίας πλημμεληθέντα ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ναοὺς ἡμᾶς ποιῶν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Καὶ δώρησαι ἡμῖν ἐν ἀγρύπνῳ καρδίᾳ, καὶ νηφύσῃ διανοίᾳ, πᾶσαν τοῦ παρόντος βίου τὴν νύκτα ἡμᾶς διελθεῖν, ἀπεκδεχομένους τὴν παρουσίαν τῆς λαμπρᾶς καὶ ἐπιφανοῦς ἡμέρας τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ἣ μετὰ δόξης ἐπὶ γῆς κριτῆς τῶν ἀπάντων ἐλεύσεται, ἐκίστω ἀποδοῦναι κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἵνα μὴ ἀναπεπτωκότες καὶ ὑπνοῦντες, ἀλλ' ἐγρηγοροῦντες καὶ διεγρηγμένοι ἐν τῇ ἐργασίᾳ τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ εὐρεθῶμεν, καὶ ἑτοιμοὶ εἰς τὴν χαρὰν, καὶ εἰς τὸν θῆλον νυμφῶνα τῆς δόξης αὐτοῦ συνεισελθῶμεν, ἔνθα ὁ τῶν ἑορταζόντων ἡχος ὁ ἀκατάπαυστος, καὶ ἡ ἀνέκφραστός ἡδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ σοῦ προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον· Σὺ γάρ εἰ τὸ ἀληθινὸν φῶς, τὸ φωτίζον, καὶ ἀγιάζον τὰ σύμπαντα, καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἴτα ὑποὶ ὁ Ἱερεὺς τὰς χεῖρας, λέγων:

Εὐχὴ τοῦ αὐτοῦ.

Σὲ εὐλογοῦμεν, ὕψιστε Θεέ, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, τὸν ποιοῦντα αἰεὶ μεθ' ἡμῶν μεγάλα τε καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἐνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔ-

στιν ἀριθμός· τὸν παρασχόντα ἡμῖν τὸν ὕπνον εἰς ἀνά-
παυσιν τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ ἄνεσιν τῶν κόπων τῆς πο-
λυμόχθου σαρκός. Εὐχαριστοῦμέν σοι, ὅτι οὐ συναπώλεσας
ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλ' ἐφιλανθρωπεύσω συνηθώς,
καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν κειμένους ἡμᾶς ἡγείρας, εἰς τὸ δοξολο-
γῆσαι τὸ κράτος σου. Διὸ δυσωποῦμεν τὴν ἀνείκαστόν σου
ἀγαθότητα, φώτισον ἡμῶν τοὺς τῆς διανοίας ὀφθαλμούς, καὶ
τὸν νοῦν ἡμῶν ἐκ τοῦ βαρέος ὕπνου τῆς ῥαθυμίας ἀνάστη-
σον. Ἀνοιξον ἡμῶν τὸ στήμα, καὶ πλήρωσον αὐτὸ τῆς σῆς
αἰνέσεως, ὅπως ἂν δυνηθῶμεν ἀπερισπάστως ἄδειν τε, καὶ
ψάλλειν, καὶ ἐξομολογεῖσθαί σοι τῷ ἐν πᾶσι καὶ ὑπὸ πάν-
των δοξαζομένῳ Θεῷ, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ σὺν τῷ μονογενεῖ
σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εἶτα : Δευτε. προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'.

Μετανοίας Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ' 120.

Η ῥα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἦξει ἡ βοή-
θειά μου.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν.

Μὴ δώῃς εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσ-
σων σε.

Ἴδου οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραὴλ.

Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σε.

Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ Σελήνη τὴν
νύκτα.

Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν
σου ὁ Κύριος.

Κίριος φυλάξει τὴν εἰσοδόν σου, καὶ τὴν ἐξοδόν σου, ἀπὸ
τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΓ'. 133.

Ιδού δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.

Οἱ ἐσῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε ταῖς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα. Τρισάγιον. Μετανοίας Γ'. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα,

Ἦχος πλ. Δ'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὶ σὺ δὲ δυνάμενος καὶ ταῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ο βᾶθει σοφίας φιλανθρωπῶς πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὰ συμφέρον πάσιν ἀπονέμων, μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ, καὶ πλάστῃ, καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα Πατρί.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν χωρηθῆναι ὑπόδεκσε. Μακάριοι ἐσμέν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σε ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας ταῖς σαῖς ἰκεσίαις κρατύνονται. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι: Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κύριε ἐλέησον, ΙΒ'. καὶ τὴν ἐπομένην Εὐχὴν.

Ε Υ Χ Η

Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ

πάντων τῶν ἐν εὐσεβείᾳ καὶ πίστει τελειωθέντων, καὶ συγχώρησον αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε, καὶ ἀκούσιον, ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν πλημμεληθέν ὑπ' αὐτῶν. Καὶ κατασκήνωσον αὐτοὺς ἐν τόποις φωτεινοῖς, ἐν τόποις χλοεροῖς, ἐν τόποις ἀναψύξεως, ἐν θὰ ἀπέδρα πᾶσα ὁδὺν ἡ, λύπη καὶ στεναγμός, ἔπου ἡ ἐπισκοπὴ τῇ προσώπου σου εὐφραίνει πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος Ἀγίους σου. Χάρισαι αὐτοῖς τὴν βασιλείαν σου, καὶ τὴν μέθεξιν τῶν ἀφράστων καὶ αἰωνίων σου ἀγαθῶν, καὶ τῆς σῆς ἀπεράντου καὶ μακαρίας ζωῆς τὴν ἀπόλαυσιν. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ζωὴ, ἡ ἀνάστασις, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Υπερένδοξε, αἰετάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐχὴ τοῦ ἁγίου Ἰωαννικίου.

Η ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγὴ μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Τριάς Ἁγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθην, Μήτηρ τῇ Θεῷ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Κ ὕριε ἐλέησον, Γ'. Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν, λέγων: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, κτλ. Μετὰ δὲ τὸ λαβεῖν τὴν συνήθη συγχώρησιν, λέγει:

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

(Καὶ ἡμεῖς τὸ Κ ὕριε ἐλέησον, συνεχῶς.)

Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Υπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν.

Υπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τῇ φιλοχρίστῃ Στρατῇ.

Υπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Υπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῶν μισούντων, καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Ὑπὲρ τῶν ἐλεούντων, καὶ διακονούντων ἡμῖν.

Ὑπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐζώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν ὀρθοδόξων.

Μακαρίσωμεν τοὺς εὐσεβεῖς βασιλεῖς.

Τοὺς ὀρθοδόξους ἀρχιερεῖς.

Τοὺς κτίτορας τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης.

Τοὺς γονεῖς ἡμῶν, καὶ διδασκάλους, καὶ πάντας τοὺς προαπελθόντας πατέρας, καὶ ἀδελφούς ἡμῶν, τοὺς ἐνθάδε κειμένους, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξους.

Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τό: Κύριε ἐλέησον, Γ'.

Ὁ Προεστῶς.

Δὲ εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Πρόσχες, ὅτι οὕτως ὀφείλει ψάλλεσθαι ἐν ὅλῃ τῇ Ἑβδομάδι τὸ Μεσονυκτικόν.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν: Βασιλεῦ Οὐράνιε· Τρισάγιον. Παναγαγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Κύριε ἐλέησον IB'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. εἶτα τό: Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ὅρα σελ. 4. καὶ τοὺς ἐφεξῆς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΔ'. 64.

Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

Εἰσακούσον προσευχῆς μου, πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἤξει.

Ἄ ὄγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἰλάσῃ.

Μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, κατασκηνώσει ἐν ταῖς ἀύλαις σου.

Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου· ἅγιος ὁ ναὸς σου, Σαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν Σαλαάσῃ μακράν.

Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ· ὁ συνταράσσων τὸ κῦτος τῆς Σαλαάσσης· ἤχους κυμάτων αὐτῆς τίς ὑποστήσεται;

Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη, καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου· ἐξόδους πρωΐας καὶ ἐσπέρας τέρψεις.

Ἐπεσκέψω τὴν γῆν, καὶ ἐμέθυσας αὐτήν, ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν.

Ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων· ἡτοίμασας τὴν τροφήν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἐτοιμασία.

Τὰς ἀύλακας αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς· ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.

Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος.

Πιανθήσονται τὰ ὠραῖα τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται.

Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ κοιλάδες πληθύνουσι σῖτον· κεκράζονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσι.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΕ'. 65.

Α λαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ· ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Εἶπατε τῷ Θεῷ: Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου! ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι· ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψίστε.

Δεῦτε, καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τῆ Θεῆ, ὡς φοβερός ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν, ἐν ποταμῷ διελύσσονται ποδί.

Ἐκεῖ εὐφρανθήσόμεθα ἐπ' αὐτῷ τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν· οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς.

Εὐλογεῖτε, ἔθνη, τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ.

Τοῦ θειμένου τὴν ψυχὴν μου εἰς ζωὴν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου.

Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεός· ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυρᾶται τὸ ἀργύριον.

Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα· ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν· ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν.

Διήλθομεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὀλοκαυτώμασιν· ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου, ἃς διέστειλε τὰ χεῖλη μου, καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου.

Ὁλοκαυτώματα μεμυελωμένα ἀνοίσω σοι, μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν· ἀνοίσω σοι βόας μετὰ χιμάρων.

Δεῦτε ἀκούσατε, καὶ διηγήσομαι ὑμῖν, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.

Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα, καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.

Ἡ δικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω μου Κύριος.

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεός, προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΣ'. 66.

Ο Θεὸς οἴκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Εὐφρανθήτωσαν, καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῇ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν· εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα, ἐκ Γ'.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΖ'. 67.

Α ναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλείπεται ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἀσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.

Καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ. Ταραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν, καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν.

Ὁ Θεός ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ. Ὁ Θεός κατοικίζει μονότροπους ἐν οἴκῳ.

Ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ, ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφαις.

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Γῇ ἐσείσθῃ, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ.

Βροχὴν ἐκούσιον ἀφοριεῖς, ὁ Θεός, τῇ κληρονομίᾳ σου· καὶ ἠσθένησε, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν.

Τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ· ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ, ὁ Θεός.

Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ.

Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ, τῇ ὠραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκυῶνα.

Ἐὰν κοιμηθῇτε ἀναμέσον τῶν κλήρων, πτέρυγες περισσεύουσιν περὶ τὴν ἀντιλήψιν, καὶ τὰ μεταφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσοῦ.

Ἐν τῷ διαστῆλιν τὸν Ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σελμῶν.

Ὅρος τοῦ Θεοῦ, ὅρος πῖον, ὅρος τετυρωμένον, ὅρος πῖον.

Ἰνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα; τὸ ὄρος, ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεός κατοικεῖν ἐν αὐτῷ· καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.

Τὸ ἄρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθυνούντων. Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾶ ἦν, ἐν τῷ ἁγίῳ.

Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἡχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις, καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνώσαι.

Κύριος ὁ Θεός εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατενδύσας ἡμῖν ὁ Θεός τῶν σωτηρίων ἡμῶν.

Ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ Θεός τοῦ σώζειν· καὶ τῷ Κυρίου Κυρίου αἱ διέοδοι τοῦ θανάτου.

Πλὴν ὁ Θεός συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν.

Ἐῖπε Κύριος: Ἐκ Βασάν ἐπιστρέψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης.

Ὅπως ἂν βαφῇ ὁ ποῦς σου ἐν αἵματι, ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ.

Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου, ὁ Θεός, αἱ πορεῖαι τῆ Θεῆ μου τοῦ Βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ .

Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν .

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ .

Ἐκεί Βενιαμὴν νεώτερος ἐν ἐκστάσει, ἄρχοντες Ἰούδα ἡγέμονες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβουλὼν, ἄρχοντες Νεφθαλείμ .

Ἐντείλαι ὁ Θεός τῇ δυνάμει σου· δυνάμωσον ὁ Θεός τὸ ἐγώ, ὃ κατειργάσω ἐν ἡμῖν .

Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα .

Ἐπιτίμησον τοῖς Σιθρίοις τοῦ καλῆμου· ἡ συναγωγή τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμαῖλεσι τῶν λαῶν, τοῦ ἐγκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ .

Διασκώρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους σείλοντα· ἤξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ .

Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς, ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολαίς· ἰδοὺ δώσει τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως .

Δότε δόξαν τῷ Θεῷ· ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις .

Θαυμαστὸς ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ· Ὁ Θεός Ἰσραὴλ, αὐτὸς δώσει δύναμιν, καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ . Εὐλογητὸς ὁ Θεός .

Δόξα, καὶ νῦν . Ἀλληλουῖα, ἐκ Γ' .

ΨΑΛΜΟΣ ΞΗ'. 68.

Σῶσόν με ὁ Θεός, ὅτι εἰσῆλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου .

Ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις .

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με .

Ἐκοπίασα κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου .

Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν.

Ἐκράταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως, ἃ οὐχ ἥρπαζον, τότε ἀπετίγγουσιν.

Ὁ Θεός, σὺ ἔγνωες τὴν ἀφροσύνην μου· καὶ αἱ πλημμέλειάι μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν.

Μὴ αἰσχυνηθῆσιν ἐπ' ἐμέ οἱ ὑπομένοντές σε, Κύριε, Κύριε τῶν δυνάμεων.

Μηδὲ ἐντραπείησιν ἐπ' ἐμέ οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ.

Ὅτι ἐνεκά σου ὑπῆνεγκα ὀνειδισμόν, ἐκαλύψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου.

Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ἕξενος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου.

Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

Καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐγενήθην εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοί.

Καὶ ἐθέμην τὸ ἐνδυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν.

Κατ' ἐμὲ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμὲ ἐφαλλον οἱ πίνοντες οἶνον.

Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ, Κύριε, καιρὸς εὐδοκίας.

Ὁ Θεός, ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου.

Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ· ῥυσθεῖν ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων.

Μὴ με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθός, μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμέ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ.

Εἰσάκουσέν μου, Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ἵτις θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

Πρόσχευε τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥύσαι με.

Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπὴν μου.

Ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με · ὀνειδισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ταλαιπωρίαν.

Καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε · καὶ παρκαλοῦντας, καὶ οὐχ εὖρον.

Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρωμαί μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν, καὶ εἰς σκάνδαλον.

Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον.

Ἐκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς.

Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἡρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν.

Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.

Πρόσθετε ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου.

Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν.

Πτωχός, καὶ ἀλγὼν εἰμι ἐγώ · ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό μου.

Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ὧδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει.

Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μύσχον νέον, κέρατα ἐκφέροντα καὶ ἐπλάς.

Ἰδέτωσαν πτωχοὶ, καὶ εὐφρανθήτωσαν · ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ἡμῶν.

Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν.

Αἰνεσαίτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἡ γῆ, θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ.

Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ οἱ κοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας.

Καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν.

Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου καθεξουσιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ'. 69.

Ο ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι: Εὗγε, εὗγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διαπαντός: Μεγαλυνήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός βοηθήσόν μοι.

Βοηθὲς μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ εὐθὺς τό: Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν. Ὁ-
ρα σελ. 15.

Εἵτα, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἔστι. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα:

Ἦχος Β'.

Αἰκτιστε φύσις, ἡ τῶν ἔλων δημιουργός, τὰ χεῖλη ἡμῶν ἀνοιξον, ὅπως ἀναγγέλλωμεν τὴν αἰνέσιν σου βοῶντες: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.

Ταῖς ἁνῶ Δυνάμεις μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι, ἀγαθέ: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρασ με, Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοιξον,

εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, Ἀγία Τριάς: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός.
Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ. Κύριε ἐλέησον Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Ὅρα σελ. 16.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. Δέσποτα Θεὲ Πάτερ παντοκράτορ. Ὅρα σελ. 17. Εἶτα τὴν παροῦσαν

Εὐχὴν τοῦ ἁγίου Εὐστρατίου.

Μεγαλύνων μεγαλύνω σε, Κύριε, ὅτι ἐπέδωκας ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἀλλ' ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου. Καὶ νῦν, Δέσποτα, σκεπάσάτω με ἡ χεὶρ σου, καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, ὅτι τετάρακται ἡ ψυχὴ μου, καὶ κατώδυνός ἐστιν, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτὴν ἐκ τοῦ ἀθλίου μου καὶ ῥυπαροῦ σώματος τούτου· μήποτε ἡ πονηρὰ τοῦ ἀντικειμένου βουλή συναντήσῃ καὶ παρεμποδίσῃ αὐτὴν, διὰ τὰς ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνῶσει ἐν τῷ βίῳ τούτῳ γενομένας μοι αἰμαρτίας. Ἰλεως γενοῦ μοι, Δέσποτα, καὶ μὴ ἰδέτω ἡ ψυχὴ μου τὴν ζοφεράν καὶ σκοτεινὴν ὄψιν τῶν πονηρῶν δαιμόνων· ἀλλὰ παραλαβέτωσαν αὐτὴν Ἀγγελοὶ σου φαιδροὶ καὶ φωτεινοί. Δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, καὶ τῇ σῇ δυνάμει ἀνάγαγέ με εἰς τὸ θεῖόν σου βῆμα. Ἐν τῷ κρίνεσθαί με, μὴ καταλάβοι με ἡ χεὶρ τοῦ ἄρχοντος τοῦ κόσμου τούτου, εἰς τὸ κατασπάσαι με τὸν αἰμαρτιωλὸν εἰς βυθὸν Ἄδου, ἀλλὰ παράστηθί μοι, καὶ γενοῦ μοι σωτὴρ καὶ ἀντιλήπτωρ. Ἐλέησον, Κύριε, τὴν ῥυπωθεῖσαν τοῖς πάθεσι τοῦ βίου ψυχὴν μου, καὶ καθαρὰν αὐτὴν διὰ μετάνοίας καὶ ἐξομολογήσεως πρόσδεξαι· ὅτι εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα: Δεῦτε προσκυνήσωμεν, Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμοὺς: Ἦ' ῥα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη. Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἐστὶ καὶ τὰ τροπάρια: Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθός. Ὁ βᾶθει σοφίας φιλανθρώπως.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ. Καὶ νῦν. Μακα-
ρίζομέν σε πάσαι αἱ γενεαί. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. Εἶτα τὴν
Εὐχὴν : Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐπ' ἐλπίδι, κτλ. Ταῦτα πάντα
προεγράφησαν εἰς τὸ ἕτερον Μεσονυκτικόν. "Ορα, σελ. 20.
21. 22.

[illegible]

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, τὸ Βασιλεῦ Οὐράνιε. Τρισάγιον. Πα-
ναγία Τριάς. Παῖτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἷς. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'.
Δόξα, καὶ νῦν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. Ὁ Ν'. Ὅρα,
σελ. 3. Καὶ εὐθὺς λέγομεν τὸν Τριαδικὸν Κανόνα τοῦ ἐν-
διατάκτου ἤχου. Καὶ μετὰ τὸν Κανόνα, ψάλλομεν τὰ
Τριαδικὰ ταῦτα:

Α "Ξιόν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, τοῦ δοξαζεῖν σε τὸν Θεὸν Λόγον, ὃν φρίττει καὶ τρέμει τὰ Χερουβὶμ, καὶ δοξολογοῦσιν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην φόβῳ δοξάσωμεν.

Εἡ νεκρῶν ἰδοῦσα τὸν σὸν Υἱόν, ἄχραντε Παρθένε, ἀν-
 ξάντα θεοπρεπῶς, χαρᾶς ἀνεκφράστῃ, ἡ κτίσις ἐπλη-
 ροῦτο, αὐτὸν δοξολογοῦσα, καὶ σέ γεραίρουσα.

Τρισάγιον, καὶ τα λοιπά. Τὴν Ὑπακοὴν τοῦ ἤχου· τό:
Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν Τιμιωτέραν. Ἐν ὀνό-
ματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἰσραεὺς: Ὁ Θεὸς οἴκτε-
ρῆσαι ἡμᾶς. Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον Γ'. καὶ ἀπόλυσις.

.....

Εἰ μὲν ἔστι μεγάλη Τεσσαρακοσὴ, λέγομεν πρῶτον, Τρι-
σάγιον, Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ' καὶ
τοὺς ἐφεξῆς δύο Ψαλμοὺς. Εἰδ' οὖν, μετὰ τὸν Εὐλογητὸν,
Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ' καὶ εὐθύς τοὺς Ψαλμοὺς.

Ε'πακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Μνησθείη πάσης Δυστίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου
πιανάτω.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυνα-
στείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ..

Οὗτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι
Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν,
καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν Βασιλέα, καὶ ἐπαίκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἀν-
 ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθα σε .

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν
 θείῃσιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκες
 ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἡτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν
 εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν, καὶ
 μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώῃς αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς
 αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ
 Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.

Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου
 εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτῆς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τῆ προ-
 σώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφά-
 γεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα
 αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἔκλιναν εἰς σέ κακά, διελογίσαντο βουλαίς, αἷς οὐ μὴ
 δύνωνται στῆναι.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοι-
 μάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν, καὶ ψαλοῦ-
 μεν ταῖς δυναστείαις σου.

Δέξα, καὶ νῦν. Εἶτα: Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ
 ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ ἐφεξῆς Τροπάρια.

Σ ὥσον Κύριε τὸν λαόν σε, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
 σου, κίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ Βαρβάρων δωρούμενος,
 καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκυσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου και-
 νῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ
 Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τὴς πιγούς Βασιλεῖς ἡμῶν,

νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων. Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς ἀγαθὴ τὰς ἐκείας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον ὀρθόδοξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐκφώνησις: Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος Θεός.

Ὁ Λαός: Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς: Δόξα τῇ ἀγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Ἐξαψάλμου, πάσῃ σιωπῇ καὶ κατανύξει ἀκροώμενοι· ὁ δὲ ταχθεὶς Ἀδελφός, ἢ ὁ Προεξὼς, μετ' εὐλαθείας καὶ φόβου Θεοῦ λέγει.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ἐκ Γ'.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μὴ ἀναγγελεῖ τὴν αἰνέσιν σου. Ἐκ Β'.

ΨΑΛΜΟΣ Γ'. 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου: Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δὲ Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κίχλῳ συνεπιτιθεμένων μοι. Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τῆς ἐχθραίνοντάς μοι ματαιῶς ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΖ'. 37.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰασίς ἐν τῇ σαρκί μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου, ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥστε φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκαύμθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἰασίς ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδιά μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζη-

τοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότηας, καὶ δολιότηας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὥσει κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὥσει ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὥσει ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακήσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον: Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρήμōνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακά ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμέ.

Πρόσχε εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμέ.

Πρόσχε εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΒ'. 62.

Ο Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀβάτῳ, καὶ ἀνύδρῳ.

Ὅτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δυνάμιν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς, τὰ χεῖλη μου ἐπαινεσουσί σε.

Ὅτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σε ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖν ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλει ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνῶν ἐν αὐτῷ· ὅτι ἐνεφράγη σῶμα λαλόντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῖα Γ'. ἄνευ Μετανοιῶν. Καὶ ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἐκ τῆ Βήματος, καὶ λέγει τὰς ἐωθινὰς Εὐχὰς ἔμπροσθεν τῆς Εἰκόνης τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ μυστικῶς.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΖ'. 87.

Κύριε, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματαῖι καθευδόντες ἐν ταύφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμέ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τὴς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδελυγμα
ἐαυτοῖς.

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην · οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθέ-
νησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα
πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμασία; ἢ ἱατροὶ ἀναστήσου-
σι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλή-
θειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθῇσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμασιά σου, καὶ ἡ
δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη;

Καὶ γὰρ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ' ἡ προσευ-
χή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπώθῃ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρό-
σωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου · ὑψωθείς
δὲ, ἐταπεινώθην, καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διήλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετά-
ραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περισχόν
με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνω-
στούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας. Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ
ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου
εἰς τὴν δέησίν μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ'. 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου
τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πά-
σας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐΐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανῶντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀπὸ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱοὺς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος, ὥσει χέρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσει ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυῖ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ'. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσελθῇς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

Γινώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῇ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἀπο-

λεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί. Καὶ πάλιν.

Εἰσακούσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ, μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. Δίς.

Εἶτα.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα Γ'. Μετανοίας Γ'. Εἶτα Συναπτὴ ὑπὸ τῆ Ἱερέως, καὶ μετ' αὐτὴν τὸ, Θεὸς Κύριος, (κατὰ τὸν Ἦχον τῆ τῆς ἡμέρας Τροπαρίου) μετὰ τῶν Στίχων αὐτῆς

Στίχ. Α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Στίχ. Β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοὺς.

Στίχ. Γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Εἶτα λέγομεν τὸ Τροπάριον τῆς τυχούσης ἑορτῆς, ἢ τοῦ Ἀγίου, ἢ τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ τυχόντος Ἦχου. Τῇ δὲ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, μετὰ τὴν Συναπτὴν, ψάλλομεν τὸ, Ἀλληλουῖα ἐκ Γ'. κατ' Ἦχον, λέγοντες πρότερον ἓνα ἐκ τῶν ἐφεξῆς Στίχων.

Στίχ. Α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Στίχ. Β'. Δικαιοσύνην μαθήτε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Στίχ. Γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαιδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Στίχ. Δ'. Πρόσθε αὐτοῖς κακὰ, Κύριε, πρόσθε αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀλληλουῖα, ψάλλομεν τοὺς Τριαδικοὺς ὕμνους τοῦ τυχόντος Ἦχου.

~~~~~

ΥΜΝΟΙ ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ.

Ἦχος Α'.

Σωματικαῖς μορφώσεσι τῶν ἀσωμάτων Δυναμειων, πρὸς νοερὰν καὶ αἴθλιον ἀναγόμενοι ἔννοιαν, καὶ τρισαγὼ μελωδῇ-

ματι τρισυπόστατου Θεότητος, ἐκδεχόμενοι ἑλλαμψν, χερουβικῶς βοήσωμεν : Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων Δυναμίεων, χερουβικῶς τῷ ἐν ὑψίσοις βοήσωμεν, τὸν τρισάγιον ἀναμέλποντες αἶνον : Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Εξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι, ἀγαθὲ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι, δυνατέ : Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος Β'.

Αἴτιστε φίσις, ἡ τῶν ὅλων δημιουργός, τὰ χεῖλη ἡμῶν ἀνοιξον, ὅπως ἀναγγέλλωμεν τὴν αἴνεσίν σου βοῶντες : Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Τὰς ἄνω Δυνάμεις μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφερομέν σοι, ἀγαθὲ : Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με, Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοιξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, Ἀγία Τριάς : Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος Γ'.

Πατέρα ἀναρχον, Υἱὸν συνἀναρχον, Πνεῦμα συναἰδιον, Θεότητα μίαν χερουβικῶς δοξάζωμεν : Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Τριάς ὁμοούσιε καὶ ἀδιαίρετε, Μοναὶς τρισυπόστατε καὶ συναἰδιε, σοὶ ὡς Θεῷ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον κραυγάζομεν : Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Αἰθρόον ὁ Κριτὴς ἐπελεύσεται, καὶ ἐκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται· ἀλλὰ φόβῳ κράζωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός : Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος Δ'.

Τὸν ἀναρχόν σου Πατέρα, καὶ σέ, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα, χερουδικῶς δοξολογεῖν τολμῶντες λέγομεν : Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Ὡς αἱ τάξεις νῦν τῶν Ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, καὶ στάσεις φόβῳ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρονέ σοι, ἀγαθέ : Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τῶν νοερῶν σου λειτουργῶν προσφέρειν οἱ θνητοὶ τὸν ὕμνον τολμῶντες, λέγομεν : Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς. Ἦχος πλ. Α'.

Υμνωδίας ὁ καιρὸς, καὶ δεήσεως ὥρα· ἐκτενῶς βοῶμέν σοι τῷ μόνῳ Θεῷ : Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Εἰκονίζεις τολμῶντες τὰ νοερά σου στρατεύματα, Τριάς ἀναρχε, στόμασιν ἀναξίοις βοῶμέν σοι : Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός. Καὶ νῦν.

Ὁ ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ χωρηθεῖς, καὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατρὸς μὴ χωρισθεῖς, σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἡμᾶς πρόσδεξαι, Χριστέ ὁ Θεός, βοῶντάς σοι : Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος πλ. Β'.

Ασώματοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις, τὰ ἑξαπτέρυγα ἄδουσί σοι τὸν τρισάγιον ὕμνον, ὁ Θεός ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς ἀναξίοις χεῖλεσιν αἶνόν σοι ἀναπέμπομεν : Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Παριστάμενα φόβῳ τὰ Χερουβὶμ, ἐξιστάμενα τρόμῳ τὰ Σεραφὶμ, τὸν τρισάγιον ὕμνον προσφέρει ἀσιγήτῳ φωνῇ μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοὶ : Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός. Καὶ νῦν.

Τριαδικῆς Μονάδος Θεότητα ἀσυγχύτῳ ἐνώσει δοξάσωμεν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοήσωμεν : Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος Βαρύς.

Ο ὑψίστῳ δυνάμει χερουβικῶς ἀνυμνούμενος, καὶ θεϊκῇ δόξῃ ἀγγελικῶς προσκυνούμενος, πρόσδεξαι καὶ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἀναξίως τολμῶντας κραυγάζειν σοι: Ἁγίος, Ἁγίος, Ἁγίος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Τῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι, τῇ ἐν Μοναδί Τριαδί, τῶν Σεραφίμ τὸν τρισάγιον ἀναπέμποντες αἶνον, μετὰ φόβου βοήσωμεν: Ἁγίος, Ἁγίος, Ἁγίος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Ως ὕπνον τὸν ὄκνον ἀποθεμένη ψυχῇ, διόρθωσιν πρὸς ἔγερσιν δεῖξον τῷ Κριτῇ, καὶ ἐν φόβῳ βόησον: Ἁγίος, Ἁγίος, Ἁγίος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Ἦχος πλ. Δ'.

Ο ῥᾶν σε μὴ τολμῶντα τὰ Χερουβίμ, ἱπτάμενα κραυγάζει ἀλαλαγμῷ τὸ ἔνθεον μέλος τῆς τρισαγίας φωνῆς· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί: Ἁγίος, Ἁγίος, Ἁγίος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Εἰς οὐρανὸν τὰς καρδίας ἔχοντες, ἀγγελικὴν μιμησώμεθα τάξιν· καὶ ἐν φόβῳ τῷ ἀδεκάστῳ προσπέσωμεν, ἐπινίκιον ἀνακράζοντες αἶνον: Ἁγίος, Ἁγίος, Ἁγίος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Κατακαμπτόμενοι τῷ πλήθει τῶν πταισμάτων ἡμῶν, καὶ μὴ τολμῶντες ἀτενίσαι τῷ ὕψει σε, τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι κλίναντες, μετὰ Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι: Ἁγίος, Ἁγίος, Ἁγίος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα ἡ Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τὰ Καθίσματα εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Μετὰ ταῦτα λέγομεν τὸν Ν'. Ψαλμὸν, καὶ ἀρχόμεθα τῶν Κανόνων, ἀναγινώσκοντες καὶ τὰς ἐννέα Ὠδὰς (Ὁρα αὐτὰς ἔμπροσθεν, σελ. 48), ἢ ψάλλοντες Στίχους μόνον τινὰς ἐξ αὐτῶν, κατὰ τὴν ἡμέραν, καὶ τὴν ποσότητα τῶν Τροπαρίων τῷ Κανόνος. Ἐν δὲ ταῖς Κυριακαῖς καὶ τοῖς Σάββασιν, ἀμέσως μετὰ τὴν τοῦ Ἀμώμου Στιχολογίαν, ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς Εὐλογητάρια.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

ΥΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΥΡΙΑΚΑΙΣ ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ

Εἰς Ἦχον πλ. Α'.

Ἐν ἐκάστῳ δὲ Τροπαρίῳ λέγομεν τό:

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτῆρ, τὴν ἰσχύν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ Μαθήτριάι κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἀγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις: Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἡσῆητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Λίαν πρωῒ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνημαί σου, θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐταῖς ὁ Ἀγγελος, καὶ εἶπε: Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε· τὴν Ἀνάστασιν δὲ Ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνημαί σου Σῶτερ ἐνηχῶντο, Ἀγγέλῳ τραυνῶς, πρὸς αὐταῖς φθεγγομένῳ: Τί μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν ταῖς Σεραφίμ, κράζοντες τό: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότῃν τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένη, τὸν Ἀδὰμ, ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾷ, ἀντὶ λύπης παρέσχες· ρεύ-

σαντα ζωῆς, ἵθιυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σὲ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα. Δέξα σοι ὁ Θεός. Γ'.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΑ

ΥΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ ΤΟΙΣ ΣΑΒΒΑΣΙ

Εἰς Ἦχον πλ. Α'.

Ἐν ἐκάστῳ δὲ Τροπαρίῳ λέγομεν τό :

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδασκὼν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγίων ὁ χορὸς, εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς, καὶ θύραν Παραδείσου· εὗρω καὶ γώ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας· τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγὼ εἰμι· ἀνακάλεσαί με Σωτὴρ καὶ σῶσόν με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Οἱ τὸν αἶμὸν τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες, καὶ σφαγιασθέντες ὥσπερ ἄρνες, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω ἅγιοι, καὶ αἰδιδιον μετατεθέντες, τοῦτον ἐκτενῶς, Μάρτυρες αἰτήσασθε, ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν βαδίσαντες, τεθλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ· οἱ τὸν σταυρὸν ὡς ζυγὸν ἀράμενοι, καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, δεῦτε ἀπολαύετε, ἃ ἡτοίμασα ὑμῖν βραβεῖα, καὶ στέφη τὰ οὐράνια.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Εἰκὼν εἰμι τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων· οἰκτείρησον τὸ σὸν πλάσμα Δέσποτα, καὶ καθάρισον σὴ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, Παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Ο παλαμὴ ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκὼν σου θεία τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με, ἐπιστρέψας εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς· καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους.

Ἀπέστειλας τὴν ὀργὴν σου, κατέφαγεν αὐτοὺς ὥσεί κα-
λάμην.

Καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σε διέστη τὸ ὕδωρ· ἐπάγη ὥσεί τεῖχος τὰ ὕδατα, ἐπάγη καὶ τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Εἶπεν ὁ ἐχθρός: Διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκυῖλα, ἐμπλήσω ψυχὴν μου, ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μου, κυριεύσει ἡ χεὶρ μου.

Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα, ἔδυσαν ὥσεί μόλιβδος ἐν ὕδατι σφοδρῶ.

Τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε; τίς ὅμοιός σοι; δεδοξασμένος ἐν ἀγίοις, θαυμαστός ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα.

Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπιεν αὐτοὺς γῆ.

ᾠδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σε τοῦτον, ὃν ἐλυ-
τρώσω· παρεκάλεσας τῇ ἰσχυρί σου εἰς κατάλυμα ἁγίόν σου.

Ἦκουσαν ἔθνη, καὶ ὠργίσθησαν· ὠδῖνες ἔλαβον κατοικη-
τας Φυλιστιείμ.

Εἰς Στίχους Η'.

Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδῶμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν·
ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος, ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες
Χαναάν.

Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος, μεγέθει βραχί-
ονός σου ἀπολιθωθήτωσαν.

Εἰς Στίχους Σ'.

Ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε· ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ
λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτήσω.

Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας
σου, εἰς ἔτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατειργάσω, Κύριε,
ἀγίασμα, ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.

Εἰς Στίχους Δ'.

Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι.

Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραῶ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις
εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς

Ναλαάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηραῖς ἐν μέσῳ τῆς Ναλαάσσης.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Δ Ε Τ Τ Ε Ρ Α .

Ἰστέον, ὅτι ἡ β'. Ὡδὴ οὐδέποτε στιχολογεῖται, εἰμὴ ἐν μόνῃ τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, μετὰ δὲ τὴν Α'. στιχολογοῦμεν αὐτὴν ἕως τέλους. Εἰς δὲ τὰ Τροπάρια λέγομεν, ἐνὶ ἐκάστῳ: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡδὴ Μωσέως ἐν τῷ Δευτερονομίῳ. Κεφ. ΑΒ'. 1.

Νόμου γραφέντος, αὐθις Ὡδὴ Μωσέως.

Πρόσεχε οὐρανὲ, καὶ λαλήσω· καὶ ἀκουέτω γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου.

Προσδοκάσθω ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγμα μου, καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου, ὡς ὄμβρος ἐπ' ἄγρωστιν, καὶ ὥσει νιφετὸς ἐπὶ χόρτον.

Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα. Δότε μεγαλωσύνην τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεὸς, ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις.

Θεὸς πιστὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ· δίκαιος καὶ ὅσιος ὁ Κύριος.

Ἠμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητὰ· γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη, ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδοτε;

Οὗτος λαὸς μωρὸς, καὶ οὐχὶ σοφός· οὐκ αὐτὸς οὗτός σου Πατὴρ ἐκτῆσατό σε, καὶ ἐποίησέ σε, καὶ ἔπλασέ σε;

Μνήσθητι ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε δὴ ἔτη γενεᾶς γενεῶν.

Ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου, καὶ ἀναγγελεῖ σοι· τοὺς πρεσβυτέρους σου, καὶ ἐροῦσί σοι.

Ὅτε διεμέριζεν ὁ Ὑψιστος ἔθνη, ὥς διέσπειρεν υἱοὺς Ἀδαμ, ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν Ἀγγέλων Θεοῦ.

Καὶ ἐγενήθη μερὶς Κυρίου, λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ· σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραὴλ.

Αὐτάρκησεν αὐτόν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν δίψει καύματος ἐν γῇ ἀνύδρῳ· ἐκύκλωσεν αὐτόν, καὶ ἐπαίδευσεν αὐτόν, καὶ διεφύλαξεν αὐτόν, ὥς κόρην ὀφθαλμοῦ.

Ὡς ἀετὸς σκεπᾶσαι νοσσιὰν αὐτῇ, καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησε, διεῖς τὰς πτέρυγας αὐτῇ, ἐδέξατο αὐτὴς, καὶ ἀνέλαθεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ.

Κύριος μόνος ἦγεν αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν θεὸς ἄλλοτριος.

Ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς· ἐψώμισε αὐτοὺς γεννήματα ἀγρῶν.

Ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας.

Βούτυρον βοῶν, καὶ γάλα προβάτων, μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν, υἰῶν ταύρων καὶ τράγων, μετὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ, καὶ αἶμα σταφυλῆς ἐπίον οἶνον.

Καὶ ἔφαγεν Ἰακώβ καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἡγαπημένος· ἐλιπᾶνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη, καὶ ἐγκατέλιπε Θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτόν, καὶ ἀπέστη ἀπὸ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

Παρωξυνάν με ἐπ' ἄλλοτρίοις, καὶ ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν ἐξεπύκρυνάν με.

Ἔθυσαν δαιμονίοις, καὶ ἐ θεῷ· θεοῖς, οἷς ἐκ ἤδειςαν· καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἤκασιν, οὓς ἐκ ἤδειςαν οἱ πατέρες αὐτῶν.

Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐπελάθου Θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε.

Καὶ εἶδε Κύριος καὶ ἐζήλωσε, καὶ παρωξύνθη δι' ὀργὴν υἰῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέρων.

Καὶ εἶπεν· Ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων· ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν· υἱοί, οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς.

Αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ θεῷ, παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· καὶ γὰρ παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθναι, ἐπὶ ἔθναι ἀσυνέτῳ παροργιῶ αὐτούς.

Ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, καυθήσεται ἕως Ἀΐδου κατωτάτου· καταφάγεται γῆν, καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς· φλέξει θεμέλια ὀρέων.

Συναΐξω εἰς αὐτοὺς κακά, καὶ τὰ βέλη μου συντελέσω εἰς αὐτοὺς.

Τηκόμενοι λιμῶ καὶ βρώσει ὀρνέων, καὶ ὀπισθότονος ἀνιάτος· ὀδόντας θηρίων ἐξαποστελῶ εἰς αὐτοὺς, μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἐξώθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα, καὶ ἐκ τῶν ταμιείων φόβος· νεανίσκος σὺν παρθένῳ, θηλάζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβύτου.

Εἶπα· Διασπερῶ αὐτοὺς· παύσω δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονίσωσι, καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι· μὴ εἴπωσιν· Ἡ χεὶρ ἡμῶν ἡ ὑψηλὴ, καὶ οὐχὶ Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα.

Ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλὴν ἔστι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη, οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι.

Ταῦτα πάντα καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον.

Πῶς διώξεται εἰς χιλίους, καὶ δύο μετακινήσουσι μυριάδας, εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπέδοτο αὐτοὺς;

Οὐ γὰρ ἔστιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ὥς ὁ Θεὸς ἡμῶν· οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι.

Ἐκ γὰρ ἀμπέλων Σοδόμων ἡ ἀμπελος αὐτῶν, καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόρρας· ἡ σταφυλὴ αὐτῶν, σταφυλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτῶν.

Θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνιάτος.

Οὐκ ἵδου ταῦτα πάντα συνῆκται παρ' ἐμοί, καὶ ἐσφραγίσται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου;

Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω, ἐν καιρῷ, ὅταν σφαλῇ ὁ ποῦς αὐτῶν· ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ πάρεστιν ἔτοιμα ὑμῖν.

Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.

Εἶδε γὰρ αὐτοὺς παραλελυμένους, καὶ ἐκλελειπότας ἐν ἐπαγωγῇ, καὶ παρειμένους.

Καὶ εἶπε Κύριος: Ποῦ εἰσιν οἱ θῆοι αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποιθεῖσαν ἐπ' αὐτοῖς;

Ὡν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἡσθίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν; Ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν, καὶ γεννηθήτωσαν ὑμῶν σκεπασταί.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν ποιήσω· πατάξω, καὶ γὰρ ἰάσομαι· καὶ οὐκ ἔστιν, ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου.

Ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου, καὶ ὁμοῦμαι τῇ δεξιᾷ μου, καὶ ἐρῶ: Ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ ἀνθίσταται κρίματος ἡ χεὶρ μου, καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω.

Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου φαίνεται κρέα, ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχμαλωσίας, ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐθνῶν.

Εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ, καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ.

Εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ Θεοῦ· ὅτι τὸ αἶμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικεῖται, καὶ ἐκδικήσῃ καὶ ἀνταποδώσῃ δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσιν αὐτὸν ἀνταποδώσῃ, καὶ ἐκκαθαρίῃ Κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η ΤΡΙΤΗ.

Προσευχὴ Ἁγνῆς τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.

Α'. Βασιλειῶν. Κεφ. Β'.

Θεὸν γεραίρει Στεῖρα τίκτους ξένους.

Ἅγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Ε'στερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου.

Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχὴν· μηδὲ ἐξεληθέτω μεγαλορρόημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.

Ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ Θεὸς ἐτοιμαζῶν ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν.

Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρήκαν γῆν· ὅτι στείρα ἔτεκεν ἑπτὰ, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε.

Κύριος Θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ, κατὰγει εἰς Ἄδου, καὶ ἀνάγει.

Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοὶ καὶ ἀνυψοῖ.

Ἀγιστὰ ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν, τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ δυναστῶν λαοῦ, καὶ θρόνου δόξης κατακληρονομῶν αὐτόν.

Εἰς Στίχους Η'.

Διδούς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου.

Ὅτι οὐκ ἐνισχύει δυνατὸς ἀνὴρ ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτῇ. Κύριος ἀσθενῇ ποιήσει τὸν ἀντιδικὸν αὐτοῦ, Κύριος ἅγιος.

Εἰς Στίχους Σ'.

Μὴ καυχᾶσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ.

Ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχᾶσθω ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Εἰς Στίχους Δ'.

Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς καὶ ἐθρόντησεν· αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὢν.

Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Προσευχὴ Ἀββακούμ τοῦ Προφήτου. Κεφ. Γ'. 1.

Τὴν τοῦ Λόγου κένωσιν Ἀββακούμ φράσον.

Διόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην· Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην.

Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθείσῃ, ἐν τῷ παραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου, ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ.

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμάν ἤξει, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ.

Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται· κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ, καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχὺς αὐτοῦ.

Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος, καὶ ἐξελεύσεται εἰς παιδείαν κατὰ πόδας αὐτοῦ.

Ἔστη, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ· ἐπέβλεψε, καὶ ἐτάκη ἔθνη.

Διεθρύβη τὰ ὄρη βία, ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι, πορείας αἰωνίους αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον.

Σκηνώματα Αἰθιοπῶν πτοηθήσονται, καὶ σκηναὶ γῆς Μαδιαμ.

Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθῃς Κύριε; μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμὸς σου, ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σε; ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τῆς ἵππους σου, καὶ ἡ ἵππασία σου σωτηρία.

Ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει Κύριος· ποτάμῳ ραγήσεται γῆ.

Ὁφονταί σε καὶ ὠδινήσουσι λαοί, σκορπίζων ὕδατα πορείας· ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς.

Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ Σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὁ πλὼν σου.

Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν, καὶ ἐν θυμῷ κατάρξεις ἔθνη.

Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας, ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, ἐξηγείρας δεσμοὺς ἕως τράχηλου εἰς τέλος.

Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν· σεισθήσονται ἐν αὐτοῖς, διανοίξῃσι χαλινὸς αὐτῶν, ὡς ὁ ἐσθίων πτωχὸς λάθρα.

Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ταρασσοντας ὕδατα πολλὰ.

Ἐφυλαξάμην, καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδιά μου, ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χειλέων μου· καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστέα μου, καὶ ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ ἰσχύς μου.

Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τοῦ ἀναβῆναί με εἰς λαὸν παροικίας μου.

Εἰς Στίχους Η'.

Διότι συκὴ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.

Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσῃ βρώσιν.

Εἰς Στίχους Σ'.

Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐχ ὑπάρξουσιν βόες ἐπὶ φάτναις.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Εἰς Στίχους Δ'.

Κύριος ὁ Θεός μου, δυνάμεις μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβά με, τοῦ νικῆσαί με ἐν τῇ ᾧδῃ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Π Ε Μ Π Τ Η.

Προσευχὴ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου. Κεφ. ΚΣ'. 9.

Ἡ σαΐου πρέρρησις, εὐχὴ τὸ πλεόν.

Κ ἱριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δός ἡμῖν.

Εν νυκτὶς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματα σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Πέπαιται γὰρ ὁ ἀσεβής· πᾶς, ὃς οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσει· ἀρθήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου.

Κύριε, ὑψηλός σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ἤδειςαν· γνόντες δέ, αἰσχυνθήτωσαν.

Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαιδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν· πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς· Κύριε, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

Οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν σὺ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἰατροὶ σὺ μὴ ἀναστήσουσι· διὰ τοῦτο ἐπήγαγες, καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἦρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν.

Εἰς Στίχους Η'.

Πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ, Κύριε, πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου· ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σου ἡμῖν.

Εἰς Στίχους Σ'.

Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκέκραγεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.

Διὰ τὸν φόβον σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς.

Οὐ πεσούμεθα, ἀλλὰ πεσῶνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Εἰς Στίχους Δ'.

Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ.

Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἱάμα αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Βαδίζε λαός μου, εἰσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἄν παρελθῇ ἡ ὀργὴ Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Προσευχὴ Ἰωνᾶ τοῦ Προφήτου . Κεφ. Β'. 2.

Ἐκ θηρὸς ἐκραύγαζεν Ἰωνᾶς, λέγων :
Ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε .

Ε'βόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰ-
σήκουσέ μου· ἐκ κοιλίας Ἀδου κραυγῆς μου, ἤκουσας φω-
νῆς μου .

Ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ
ἐκύκλωσάν με .

Πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ
δεῖλθον .

Καὶ ἐγὼ εἶπον : Ἀπώσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἄρα προσθήσω
τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου ;

Εἰς Στίχους Η'.

Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με
ἐσχάτη· ἔδω ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμαῖς ὀρέων, κατέβην εἰς
γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι .

Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου πρὸς σέ, Κύριε ὁ
Θεός μου .

Εἰς Στίχους Σ'.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου, τοῦ Κυρίου ἐμνή-
σθην· καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχή μου πρὸς ναὸν τὸν
ἅγιόν σου .

Εἰς Στίχους Δ'.

Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῇ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέ-
λιπον .

Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἑξομολογήσεως νύσσω
σοι· ὅσα ἠὲ ξάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ .

Δόξα, καὶ νῦν .

Προσευχὴ τῶν ἁγίων Τριῶν Παιδῶν. Δαν. Κεφ. Γ'.

Αἴνους φλόγα σθέννυσι τῶν τριῶν Νέων.

Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν· καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς.

Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

Ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστήναι ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται.

Καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας· καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ, καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα ἡμῶν· αἰσχύνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου, καὶ τοῖς σεβομένοις σε.

Μὴ δὴ παραδῶῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Οἷς ἐλάλησας πληθύναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὥς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὥς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.

Ὅτι, Δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων, καὶ προφήτης, καὶ ἡγούμενος· οὐδὲ ὀλοκαύτωσις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ θυμίαμα· οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ εὐρεῖν ἔλεος.

Ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθήμεν.

Ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων, καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων, οὕτω γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελείσθω ὁπισθὲν σου· ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνῃ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σέ.

Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθα σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου· μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς.

Ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου.

Ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε.

Καὶ ἐντραπείησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακὰ, καὶ καταισχυνθήησαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη.

Καὶ γνώτωσαν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος, Θεὸς μόνος, καὶ ἑνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβαλόντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ Βασιλέως, καίοντες τὴν κάμινον νάφθῃ, καὶ πίσσῃ, καὶ στυππίῳ, καὶ κληματίδι.

Καὶ διεχεῖτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πῆχεις τεσσαράκοντα ἐννέα· καὶ διώδευσε, καὶ ἐνεπύρισεν, οὓς εὗρε περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαιῶν.

Ὁ δὲ Ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρός ἐκ τῆς καμίνου.

Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου, ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον· καὶ οὐχ ἠψατο αὐτῶν τοκαθόλου τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτούς.

Τότε οἱ τρεῖς, ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνουں, καὶ εὐλόγην, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες :

Ἡ τῶν τριῶν ὕμνησις, ἣν ᾗδον Νέοι.

Εἰς Στίχους Η'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Σ'.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερυθίμ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τὴν αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Δ'.

Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνῳ σου δόξης τῆς Βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο Δ Η Ο Γ Δ Ο Η.

Ὑμνος τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων.

Τὸν Δεσπότην ὕμνησον ἡ κτιστῶν φύσις.

Τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον· ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν ἔραων, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον· ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρο τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψυχὸς καὶ καύσων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ ψυχὸς, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάχνη καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα καὶ ποταμοί, κῆτη καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Η'.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Σ'.

Εὐλογεῖτε, ἱερεῖς Κυρίου, δούλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Δ'.

Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Εὐλογῶμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον·
ὕμνῶμεν καὶ ὑπερυψῶμεν αὐτὸν εἰς τὴς αἰῶνας.

Αἰνῶμεν, εὐλογῶμεν, καὶ προσκυνῶμεν τὸν Κύριον, ὕμνῶν-
τες καὶ ὑπερυψῶντες αὐτὸν εἰς τὴς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Q A H E N N A T H .

ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Α'. 46.

Τὸν Υἱὸν ὕμνεϊ, καὶ Θεὸν Μήτηρ Κόρη.

Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦ-
μά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ·
ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τῆ νῦν μακαρισί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα
αὐτῆ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτῆ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβου-
μένοις αὐτόν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτῆ, δισκόρπισεν ὑπερη-
φάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πει-
νῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοὺς.

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὲς αὐτῆ, μνησθῆναι ἐλέους, κα-
θὼς ἐλάλησε πρὸς τῆς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ
σπέρματι αὐτῆ ἕως αἰῶνος.

Προσευχὴ Ζαχαρίου, τοῦ πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

Λουκ. Α'. 68.

Ὁ Ζαχαρίας εὐλογεῖ παιδὸς τόκον.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τῆ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο,
καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτῆ.

Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ
παιδὸς αὐτῆ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτῆ .

Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μεσούντων ἡμᾶς .

Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτῆ .

Εἰς Στίχους Η'.

Ὁρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δῆναι ἡμῖν ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας .

Λατρεῦειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτῆ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν .

Εἰς Στίχους Σ'.

Καὶ σὺ Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτῆ .

Ἦθ δῆναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτῆ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν .

Εἰς Στίχους Δ'.

Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, ἐπιφαίνει τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις .

Τοῦ κατευθύναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης .

Δόξα, καὶ νῦν.

Εἰ μὲν οὐκ ἔστι Κυριακὴ, μετὰ τὸν Εἰρμόν, τὸ Ἀξιόν ἐστιν· εἰ δέ ἐστι Κυριακὴ, μετὰ τὴν Καταβασίαν, Συναπτὴ· τό: Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τὸ Ἑωθινὸν Ἐξαποστειλᾶριον. Εἰ δέ ἐστι Τεσσαρακοστὴ, λέγομεν τὰ Φωταγωγικά, κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον· τὴν δὲ συμπλήρωσιν ἐκάστου Φωταγωγικοῦ ποιῶμεν οὕτω.

Τῇ Δευτέρᾳ.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με .

Τῇ Τρίτῃ.

Πρεσβείαις Κύριε τοῦ Προδρόμου, καὶ σῶσόν με .

Τῇ Τετάρτῃ, καὶ Παρασκευῇ.

Δυνάμει Κύριε τοῦ Σταυροῦ σου, καὶ σῶσόν με .

Τῇ Πέμπτῃ.

Πρεσβείαις Κύριε τῶν Ἀποστόλων, καὶ σῶσόν με .

Τῷ Σαββαίῳ, λέγομεν αὐτὸ δις.

Ἐν μὲν τῷ πρώτῳ.

Πρεσβείαις Κύριε τῶν Ἀγίων σου, καὶ σῶσόν με.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ.

Πρεσβείαις Κύριε τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσόν με.

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΑ ΚΑΤΗΧΟΝ

ΕΚ Γ. ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ.

Ἦχος Α'.

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων, Κύριε, τὴν ψυχὴν μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος Β'.

Τὸ φῶς σου τὸ αἰδῖον ἐξαπόστειλον, Κύριε, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος Γ'.

Εξαπόστειλον τὸ φῶς σε, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος Δ'.

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου, τὴν ἐν σκότει ψυχὴν μου ὑπάρχουσαν, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος πλ. Α'.

Φωτοδότα Κύριε, ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σε, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος πλ. Β'.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, κατὰπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ φῶς σου τὸ αἰδῖον.

Ἦχος Βαρύς.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, φῶς κατὰπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἦχος πλ. Δ'.

Φῶς ὑπάρχων Χριστέ, φώτισόν με ἐν σοί, προστάσιαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

—○○○○○✠○○○○○—

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Τῇ Δευτέρᾳ. Αὐτόμελον, Ἦχος Γ'.

Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, κατακοσμήσας ὡς Θεός, καὶ διὰ τῶν σῶν Ἀγγέλων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργε τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν Σλιβομένων ἢ χαρὰ, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰώνιων βασάνων.

Τῇ Τρίτῃ. Ἦχος Γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸν Προδρομον Ἰωάννην, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, τὸν ἐν Προφήταις Προφήτην, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ Σρέμμα, τῆς Ἐλίσσabet τὸν γόνον, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον. Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων (ὡς ἄνω).

Τῇ Τετάρτῃ. καὶ Παρασκευῇ. Ἦχος Β'.

Σταυρὸς, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρὸς, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρὸς, βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς, πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρὸς, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν Δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, καὶ Σιρηνωδοῦσα ἐβόα: Οἶμοι γλυκύτατον τέκνον! πῶς ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

Τῇ Πέμπτῃ. Ἦχος Β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εἰς πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, δραμόντες ἐκηρύξατε, τὴν τῷ Χριστοῦ ἐκ Παρθένου, ἀγίαν σάρκωσιν ὄντως, ἐκ πλάνης ἐπιστρέφοντες, τὰ ἔθνη καὶ φωτίζοντες, καὶ πάντας ἐκδιδάσκοντες, Τριάδα σέβειν ἀγίαν, Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος.

Ὅμοιον .

Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα, καὶ ἱεράρχην ἅπαντες, τὸν πρόεδρον τῶν Μυρέων, Νικόλαον εὐφημοῦμεν · πολλοὺς γὰρ ἄνδρας ἔσωσεν, ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας · καὶ Βασιλεῖ ὀπτάνεται, σὺν Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, λύων τὴν ἀδικον ψῆφον.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη · ἐν ᾧ Πατὴρ ἠυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον .

Τῷ Σαββάτῳ . Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις .

Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων ὡς Θεός, καὶ διὰ τῶν σῶν Ἀγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε .

Θεοτοκίον .

Ημεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ πρὸς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν · ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα τὴν ἅμαχον, καὶ Σραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν · σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἀγίου .

Καὶ εὐθὺς οἱ Αἱνοὶ . Εἰ μὲν ἐστὶ Κυριακὴ, ἢ Δεσποτικὴ Ἑορτὴ, ἢ Ἅγιος ἔχων μεγάλην Δοξολογίαν, ψάλλεται οὕτω τὸ Πᾶσα πνοή, εἰς τὸν τυχόντα Ἦχον .

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον . Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις . Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ . Εἰδ' ἄλλη ἡμέρα, οὕτω .

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ'. 148.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν · αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις . Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ · αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ . Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν, Ἥλιος καὶ Σελήνη · αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς .

Αἰνεῖτε αὐτὸν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν · αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου .

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες, καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοὶ, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοὶ, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ἕγμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ'. 149.

Ἀσάτε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν Ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ Βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν καυχῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τὸ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτῃ ἔσαι πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ'. 150.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡῷ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβαλοῖς εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβαλοῖς ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Εἰ δέ ἐστι Κυριακὴ, λέγε καὶ τοὺς ἐφεξῆς δύο Στίχους.

Στίχ. Α'. Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Στίχ. Β'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν, τὸ παρὸν Θεοτοκίον.

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος ὁ Ἄδης ἡχμαλώτισται, ὁ Ἀδαμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθερώνεται, ὁ Θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν: Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπαυράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογεγῆς, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεὸς, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἴρων ταῖς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τῆ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τὴς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐκ Ι'.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ· Ἐγὼ εἶπα: Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημα σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρὸς, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐκ ΙΓ'.

Δ ὄξα, καὶ νῦν. Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἴτα ψάλλεται γεγωνωτέρα φωνῇ.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρὸς, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰ δέ ἐστι Τεσσαρακοστὴ, ἢ ἄλλη ἡμέρα, μὴ ἔχουσα Δοξολογίαν μεγάλην, μετὰ τὸ εἰς τοὺς Αἵνους Δ ὄξα, καὶ νῦν, λέγομεν οὕτω:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπικράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ. Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθηήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα: Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, θίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημα σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος. σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς τό: Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Εἵτα τὰ τῆς Ὀκτωήχου Στιχηρά, μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Στίχος Α'.

Ε'νεπλήσθημεν τὸ πρωὶ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασαίμεθα, καὶ εὐφρανθήμεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθήμεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακὰ· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Στίχος Β'.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ Ἰδιόμελον, εἰ ἔστιν. Εἵτα τό:

Α'γαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Μεθ' ὃ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ ἐστί. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ τὰ λοιπά· καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Σοφία· καὶ ἡμεῖς στερεοῦμεν τοὺς Βασιλεῖς. Εἵτα τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ τὴν Α'. Ὡραν. Εἰ δέ ἐστι Τεσσαρακοστή, μετὰ τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ τὸ Τρισάγιον, λέγομεν τὸ παρὸν Ἀπολυτίκιον.

Ε'ν τῷ Ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν. Θεοτόκε, πύλη ἐπουράνιε, ἀνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Εἵτα τὸ, Κύριε ἐλέησον, Μ'. Τὴν τιμωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς : Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ . Καὶ ἡμεῖς λέγομεν τό :

Ε'πουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον· τὴν Πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν Μονὴν ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας, καὶ ἀδελφούς ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παραλάβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἴθ' οὕτω, Μετανοίας μεγάλας Γ'. λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς καὶ τὴν προγραφεῖσαν Εὐχὴν τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ : Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου. Ὅρα σελ. 17.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἐτέρας μικραῖς IB'. καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην μίαν, ὡς δεδηλωται ἐκεῖ. Ἀναστάντες δὲ ἀρχόμεθα : Δεῦτε προσκυνήσωμεν, Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ ψάλλομεν τὴν Α'. Ὡραν . Εἰ δέ ἐστι Κυριακὴ, μετὰ τὸ τέλος τῆς Δοξολογίας, καὶ τοῦ Τρισαγίου, λέγομεν Τροπάρια Ἀναστάσιμα, εἰς μὲν τὸν Α'. Β'. Γ'. καὶ Δ'. Ἦχον, τὸ παρὸν

Τροπάριον, Ἦχος Δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν . Ἀσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος .

Εἰς δὲ τὸν πλ. Α', πλ. Β', Βαρὺν, καὶ πλ. Δ'. Ἦχον, λέγομεν Τροπάριον. Ἦχος πλ. Δ'.

Α'νασταῖς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἀδου, ἔλυσας τὸ κατὰκριμα τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος· ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε .

Ἐκτενὴς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως· μεθ' ἣν ἡ Α'. Ὡρα, καὶ ἀπέλυσις.

Α Ι Ω Ρ Α Ι.

ΩΡΑ Α'. (*).

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. μετανοίας Γ'.
καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ Ε'. 5.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε · σύνες τῆς κραυγῆς μου .
Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ
ὁ Θεός μου .
Ὅτι πρὸς σὲ προσευξομαι, Κύριε · τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς
φωνῆς μου .
Τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με · ὅτι ἐχὶ Θεὸς
Σέλων ἀνομίαν σὺ εἶ .
Ὁ ὕ παρακλήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παρά-
νομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου .
Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν · ἀπο-
λεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος .
Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος .
Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, εἰσελεύσομαι εἰς τὸν
οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου .
Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου · ἕνεκα τῶν ἐχ-
θρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου .
Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία
αὐτῶν ματαιία .
Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν
ἐδολιοῦσαν · κρίνον αὐτοὺς ὁ Θεός .
Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν · κατὰ τὸ
πλήθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτοὺς, ὅτι παρεπίκρα-
νάν σε, Κύριε .

(*) Ἡ Ὥρα αὕτη, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, συνημμένως τῇ Ὁρθρῇ φαλλομένη, ἀρχεται μὲν ἀπὸ τοῦ
Δεῦτε προσκυνήσωμεν.

Καὶ εὐφρανθήσωνται πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκήνωσιν ἐν αὐτοῖς.

Καὶ καυχῶνται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι σὺ εὐλογῆσιν δίκαιον.

Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΘ'. 89.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Πρὸ τοῦ ὄρη γεννηθῆναι, καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τῆ αἰῶνος καὶ ἕως τῆ αἰῶνος σὺ εἶ.

Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν, καὶ εἶπας: Ἐπιστρέψατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου, Κύριε, ὡς ἡμέρα ἡ ἐχθὲς, ἥτις διήλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.

Τὰ ἐξουθενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται, τὸ πρωῒ ὥσθι χλόη παρελθοῖ.

Τὸ πρωῒ ἀνθῆσαι καὶ παρελθοῖ, τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι, σκληρυνηθεῖ καὶ ξηρανθεῖ.

Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν.

Ἐθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σου· ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν.

Τὰ ἔτη ἡμῶν ὥσθι ἀράχνη ἐμελέτων· αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἔτη.

Ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος.

Ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησάμεθα.

Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου; καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμὸν σου ἐξαριθμήσασθαι;

Τὴν δεξιάν σου οὕτω γνώρισόν μοι, καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ἕως πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.

Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Ἐὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακὰ.

Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

ΨΑΛΜΟΣ Ρ'. 100.

Εἴλεος καὶ κρίσιν ἄσوماί σοι, Κύριε · ψαλῶ, καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ · πότε ἤξεις πρὸς με ;

Διεπορευόμην ἐν ἀνακίᾳ καρδίας μου, ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.

Οὐ προετιθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιῶντας παραβάσεις ἐμίσησα.

Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή · ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ, οὐκ ἐγίνωσκον.

Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον.

Ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ, καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ συνήσθιον.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ · πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, ἕτός μοι ἐλειτοίργει.

Οὐ κατώκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν · λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου.

Εἰς ταῖς πρωίας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, Γ'. Κύριε ἐλέησον, Γ'. Καὶ εἰ μὲν, Θεὸς Κύριος, ἔψαλτο, λέγομεν · Δόξα, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας. Καὶ νῦν, Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη ;

Εἰ δέ, Ἀλληλούϊα, τὸ παρὸν, εἰς ἤχον πλ. Β'.
Τὸ πρῶτ' εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ ὁ
Θεὸς μου.

Στίχος Α'. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε.

Στίχος Β'. Ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν· ὅτι ἀνέτει-
λας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Παραδίδεισιν· ὅτι ἐβλά-
στησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον· ὅτι ἔμεινας ἄφ-
θορος· Ἀγνὴν Μητέρα· ὅτι ἔσχες σαῖς ἁγίαις ἀγκάλαις
Υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν.

Καὶ εὐθύς:

Τὰ διαθήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ
κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω
ταῖς ἐντολαῖς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ διδά-
ξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἰληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑ-
μνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέ-
πειάν σου.

Ὁ ὑστερος Στίχος οὗτος λέγεται ἐκ Γ'. Εἶτα, Τρισάγιον.
Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ εἰ οὐκ ἔ-
στιν, Ἀλληλούϊα, λέγε τὸ τοῦ Ἁγίου Κοντάκιον, εἰ ἔχει, ἢ
τῆς τυχούσης Ἑορτῆς. Εἶδ' ἐμὴ, τῇ μὲν Δευτέρᾳ, τῇ Τρίτῃ,
καὶ τῇ Πέμπτῃ, λέγε τὸ παρὸν, ὅπερ λέγεται, καὶ, Ἀλληλῆϊα,
ψαλλομένου.

Θεοτοκίον.

Τὴν ὑπερένδοξον τοῦ Θεοῦ Μητέρα, καὶ τῶν ἁγίων Ἀγ-
γέλων ἁγιωτέραν, ἀσιγήτως ὑμνήσωμεν καρδίᾳ καὶ ᾠ-
ματι, Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογοῦντες, ὡς κυρίως γεννήσασαν
Θεὸν σεσαρκωμένον, καὶ πρεσβεύουσαν ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ δὲ Τετάρτῃ, καὶ τῇ Παρασκευῇ, λέγε τοῦτο :

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει ὀρθοδόξων ἡ πίστις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Τῷ δὲ Σαββάτῳ, λέγε τοῦτο :

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς Θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, Πολυέλεε.

Τῇ δὲ Κυριακῇ λέγομεν τὴν Ὑπακοὴν τῇ τυχόντος "ΗΧΘ. Εἶτα τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον Γ'. Δόξα καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ : Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Εἰ δὲ ἐστὶ Τεσσαρακοστὴ, ποιούμεν τὰς Γ'. μεγάλας μετανοίας, λέγοντες καὶ τὴν προγραφεῖσαν Εὐχὴν : Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου· ὁμοίως καὶ τὰς ἐτέρας μικρὰς ΙΒ'. εἶτα καὶ τὴν τελευταίαν, γινομένων ὁμοῦ ΙΣ'. Μετὰ ταῦτα : Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶ. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. καὶ τὴν ἐπομένην Εὐχὴν :

Χριστέ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψόμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.

Δόξα, καὶ νῦν· καὶ γίνεται ἁπόλυσις.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ Α'. ΩΡΑΣ (*)

Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ τῆς Ψαλμῆς.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΕ'. 45.

Ο Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα.

Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.

Ἦχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ.

Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκηνώμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστός.

Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ προσπρωῖ πρωῒ.

Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ Ὑψιστός, ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Δεῦτε, καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς.

Τόξον συντρίψει, καὶ συνθλάσει ὄπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί.

Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

ΨΑΛΜΟΣ ΥΙΑ'. 91.

Α'γαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν

(*) Τὰ Μεσώρια ταῦτα λέγονται ἐν μόνῃ τῇ τῶν Χριστουγέννων, καὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Πηλείας, ἐν ᾗ, κατὰ τὸ ἔθος τῶν ἱερῶν Μοναστηρίων, δὶς, ἢ τρίς τῆς ἑβδομάδος ψάλλεται ἡ Ἀλληλουῖα.

σου κατὰ νύκτα, ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ, μετ' ᾧδῆς ἐν κιθάρα.

Ὅτι εὐφρανάίς με, Κύριε, ἐν τῷ ποιήματί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ὡς ἐμεγαλύνθη. τὰ ἔργα σου, Κύριε, σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου.

Ἀνὴρ ἄφρων ἔ γνώσεται, καὶ ἀσύνετος ἔ συνήσει ταῦτα.

Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἀμαρτωλοὺς ὥσεί χόρτον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· σὺ δὲ Ὑψιστος εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε.

Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου, Κύριε, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται, καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Καὶ ὑψωθήσεται ὥς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου, καὶ τὸ γῆράς μου ἐν εἰλαίῳ πίονι.

Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμέ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου.

Δίκαιος ὥς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὥσεί κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τῆ Θεῶ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Ἐπεὶ πληθυνθήσονται ἐν γῆρει πίονι, καὶ εὐπαθεῖντες ἔσονται τοῦ ἀναγγεῖλαι.

Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΥΪΒ'. 92.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ἐταμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνάς αὐτῶν.

Ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς Σαλαάσης· θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σε πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα:

Ἦχος πλ. Β'.

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήμεν· μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἁνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπέβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν· ῥυσθίημεν δαὶ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τῶ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ..

Ὁ Ἱερεὺς: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ ποιούμεν μετανοίας μεγάλας Γ'. μετὰ καὶ τῆς Εὐχῆς, ὡς δεδηλωται· εἴτα λέγομεν τὴν παροῦσαν

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ο Θεὸς ὁ αἰώνιος, τὸ ἄναρχον καὶ αἰδίδιον φῶς, ὁ πάσης κτίσεως Δημιουργός, ἡ τοῦ ἐλέους πηγή, τὸ τῆς ἀγαθότητος πέλαγος, καὶ τῆς φιλανθρωπίας ἀνεξίχνιστος

ἄβυσσος, ἐπίφανον ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Λάμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, νοητὸ Ἥλιε τῆς δικαιοσύνης, καὶ τῆς σῆς εὐφροσύνης τὰς ψυχὰς ἡμῶν πλήρωσον, καὶ διδάξον ἡμᾶς τὰ σὰ μελετᾶν αἰεὶ καὶ φθέγγεσθαι κρίματα, καὶ ἐξομολογεῖσθαί σοι διηνεκῶς τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ εὐεργέτῃ. Τὰ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἔργα πρὸς τὸ σὸν κατεύθυνον θέλημα, καὶ πράττειν ἡμᾶς τὰ σοὶ εὐάρεστα καὶ φίλα εὐόδωσον· ἵνα καὶ διὰ τῶν ἀναξίων ἡμῶν δοξάζεται σοι τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῆς μιᾶς Θεότητός τε καὶ Βασιλείας· ἣ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εἵτα ἐπισυνάπτομεν καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην τοῦ αὐτοῦ.

Ο ἑξαποστέλλων τὸ φῶς καὶ πορεύεται, ὁ ἀνατέλλων τὸν Ἥλιον ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους, πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς, ὁ ποιῶν ὀρθρον, καὶ φωτίζων πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, φωτίσον καὶ ἡμῶν τὰς καρδίας, Δέσποτα τῶν ἀπάντων. Χάρισαι ἡμῖν ἐν τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ εὐαρεστεῖν σοι, διαφυλάττων ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, καὶ πάσης πονηρᾶς πράξεως, ῥυόμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, καὶ πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῶν αὐλῶν σου λειτουργῶν καὶ ἐπεφανίων Δυνάμεων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ γίνεται τελεία ἀπόλυσις.

Ω Ρ Α Γ'.

Βασιλεῦ Ουράνις . Τρισάγιον . Παναγία Τριάς . Πάτερ ἡμῶν .
 Ὅτι σοῦ ἐστὶ . Τὸ, Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. Δόξα, καὶ νῦν .
 Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'. Εἵτα τοὺς
 Ψαλμούς .

ΨΑΛΜΟΣ ΙΣ'. 16.

Εἰσακούσον, Κύριε, δικαιοσύνης μου, πρόσχες τῇ δεήσει μου .

Ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου, οὐκ ἐν χεῖλεσι δολίοις .

Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας .

Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτός· ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ εὗρήθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία .

Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληραῖς .

Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου .

Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ Θεός· κλῖνον τὸ ὤς σου ἐμοί, καὶ εἰσακούσον τῶν ῥημάτων μου .

Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου, ὁ σῶζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ .

Ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου φυλάξόν με, Κύριε, ὥς κόρην ὀφθαλμοῦ .

Ἐν σκέπη τῶν πτερυγῶν σου σκεπάσεις με, ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με .

Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον· τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν .

Ἐκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ .

Ὑπέλαβόν με ὥσεί λέων ἑτοιμός εἰς θήραν, καὶ ὥσεί σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις .

Ἀναστήθι, Κύριε, πρόφθασον αὐτούς, καὶ ὑποσκελίσον αὐτούς· ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς, ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου.

Κύριε, ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτούς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν.

Ἐχορτάσθησαν υἱῶν, καὶ ἀφῆκαν τὰ κατὰλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.

Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθῆσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ'. 24.

Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυνηθῆν ἐν τὸν αἰῶνα.

Μὴ δὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυνηθῶσιν· αἰσχυνηθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς.

Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνῶρισόν μοι, καὶ ταῖς τρίβους σου διδάξόν με.

Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ διδάξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ σωτὴρ μου, καὶ σέ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἔλεός σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.

Ἀμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σὺ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε.

Χρηστὸς καὶ εὐθύς ὁ Κύριος· διὰ τῆτο νομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

Πᾶσαι αἱ ἐδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἀμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστιν.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ, ἐν ὁδῷ, ἣ ἡρετίσατο.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς ἀνίσθησεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τῆς πόδας μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχὸς εἰμι ἐγώ.

Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

Ἴδε τὴν ταπεινώσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου.

Ἴδε τοὺς ἐχθροὺς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.

Φυλάξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥῦσαί με· μὴ καταισχυθείην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε.

Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Καὶ τό: Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ὅρα σελ. 4.

Εἶτα: Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, Γ'. Κύριε ἐλέησον, Γ'.

Καὶ εἰ μὲν ψάλλεται: Θεὸς Κύριος, λέγε τὸ τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον. Καὶ νῦν. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. Εἰ δέ: Ἀλληλουῖα, λέγε τὸ παρὸν,

Ἦχος πλ. Β'.

Κύριε, ὁ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου καταπέμψας, τοῦτο ἀγαθὸ μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.

Στίχ. Α'. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθεὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Στίχ. Β'. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σε ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα,

μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ εὐθύς :

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν· ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἔστι. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, εἰ οὐκ ἔστιν Ἑορτή.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς Ἀλγεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἄγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας. Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Δόξα.

Ταχεῖαν καὶ σταθεράν διδου παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν. Μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσεσιν, ἀλλ' αἰεὶ ἡμᾶς πρόφθασον. Ἐγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ πανταχοῦ· ὥσπερ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσιν ἔνωσον σαυτὸν οἰκτίρμον· ἵνα συνημμένοι σοι ὑμῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η ἐλπίς, καὶ προστασία, καὶ καταφυγὴ τῶν Χριστιανῶν, τὸ ἀκαταμάχητον τεῖχος, τῶν καταπονουμένων ὁ λιμὴν ὁ ἀχείμαστος, σὺ εἶ Θεοτόκε ἄχραντε· ἀλλ' ὡς τὸν κόσμον σώζουσα τῇ ἀπαύστῳ πρεσβείᾳ σου, μνήσθητι καὶ ἡμῶν, Παρθένε πανύμνητε.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή, ποιῶμεν τὰς μετανοίας, ὡς προεγράφη. Μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν μετάνοιαν, λέγομεν τὴν Εὐχὴν τοῦ ἁγίου Μαρδαρίου: Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· ἥτις προεγράφη, σελ. 17.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ Γ'. ΩΡΑΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΘ'. 29.

Υψώσω σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με, καὶ οὐκ εὐφρανὰς τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκέκραξα πρὸς σέ, καὶ ἰάσω με.

Κύριε, ἀνήγαγες ἐξ Ἄδου τὴν ψυχὴν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.

Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ.

Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θιλήματι αὐτοῦ.

Τὸ ἐσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμός, καὶ εἰς τὸ πρωῒ ἀγαλλίασις.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου : Οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Κύριε, ἐν τῷ θιλήματί σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν.

Ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθη τεταραγμένος.

Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι.

Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν;

Μὴ ἐξομολογήσεται σοι χοῦς; ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου;

Ἦκουσε Κύριος, καὶ ἠλέησέ με· Κύριος ἐγενήθη βοηθός μου.

Ἐστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί· διέρρηξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην.

Ὅπως ἂν ψαλῇ σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΑ'. 31.

Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐ μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν, οὐδὲ ἐστὶν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος.

Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστέα μου, ἀπὸ τοῦ κρᾶζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμέ ἡ χεὶρ σου· ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν, ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν.

Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα.

Εἶπα: Ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφήκεις τὴν ἀσέθειαν τῆς καρδίας μου.

Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σέ πᾶς ὅσιος, ἐν καιρῷ εὐθέτῳ.

Πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν, πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιούσι.

Σύ μου εἰ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχέσης με· τὸ ἀγαλλίαμά μου, λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με.

Συνετιῶ σε, καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ πορεύσῃ, ἐπιστηριῶ ἐπὶ σέ τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις.

Ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαις, τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ.

Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει.

Εὐφρανθήτε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

ΨΑΛΜΟΣ Ξ'. 60.

Εἰσακούσον, ὁ Θεὸς, τῆς δεήσεώς μου, πρόσχες τῇ προσευχῇ μου.

Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα, ἐν τῷ ἀκηδιᾶσαι τὴν καρδίαν μου· ἐν πέτρᾳ ὑψώσάς με.

Ὁδηγήσάς με, ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ.

Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.

Ὅτι σὺ ὁ Θεός, εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου· ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου.

Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τοῦ βασιλείως προσθήσεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς.

Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει;

Οὕτω ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχὰς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ ἐπόμενα

Τροπάρια.

Ο Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὃ πρῶτον αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Δόξα.

Ο Ἰ Μάρτυρές σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνης ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ Δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· πρὸς σέ γὰρ καταφεύγοντες, ἄτρωτοι διαμένομεν· καὶ πάλιν ἀμαρτάνοντες, ἔχομέν σε πρεσβεύουσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες βοῶμέν σοι: **Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.**

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς. Δὶ εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν.

Τὰς Γ'. μεγάλας μετανοίας, μετὰ καὶ τῆς Εὐχῆς τῇ ὁσίῳ Ἐφραίμ· εἰθ' οὕτω τὴν ἐπομένην

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου .

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην δεδωκὼς τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος δωρεὰν τοῖς σοῖς Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις καταπέμψας, καὶ τὰ τέτων χεῖλη ἐκ πυρίνων γλωσσῶν διανοίξας δυνάμει σου, διάνοιξον καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰ χεῖλη, καὶ διδάξον ἡμᾶς, πῶς δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν χρὴ προσεύχεσθαι . Κυβέρνησον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ὁ εὐδιος τῶν χειμαζομένων λιμὴν, καὶ γνώρισον ἡμῖν ὁδόν, ἐν ᾗ πορευσόμεθα . Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκατοῖς ἡμῶν, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ τὸ τῆς διανοίας ἡμῶν στήριξον ὀλισθηρόν · ἵνα καθ' ἐκάστην ἡμέραν τῷ Πνεύματί σου τῷ ἀγαθῷ πρὸς τὸ συμφέρον ὁδηγούμενοι, καταξιωθῶμεν ποιεῖν τὰς ἐντολαίς σου, καὶ τῆς σῆς αἰὲ μνημονεύειν ἐνδόξου, καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων τοῖς ἀνθρώποις παρουσίης · καὶ μὴ τοῖς φθειρομένοις τοῦ κόσμου τούτου ἐναπατᾶσθαι τερπνοῖς, ἀλλὰ τῆς τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι ἀπολαύσεως ἐνίσχυσον θησαυρῶν · ὅτι εὐλογητός, καὶ αἰνετός ὑπάρχεις ἐν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων . Ἀμήν .

Εὐθύς δὲ ἐπισυνάπτομεν καὶ τὴν 5'. Ὡραν .

Ω Ρ Α 5'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'. Εἶτα τοὺς Ψαλμοὺς .

ΨΑΛΜΟΣ ΝΓ'. 53.

Ο Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με .

Ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου .

Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν .

Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.

Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.

Ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, Κύριε, ὅτι ἀγαθόν.

Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΔ'. 54.

Ενώτισαι, ὁ Θεὸς, τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου· πρόσχες μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου.

Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθην ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλοῦ.

Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμέ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότην μοι.

Ἡ καρδιά μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ.

Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος.

Καὶ εἶπα: Τίς δώσει μοι πτέρυγας ὥσεί περιστερᾶς, καὶ πετασθήσομαι, καὶ καταπαύσω;

Ἴδου ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ νύλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Προσεδεχόμενην τὸν Θεόν, τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας, καὶ ἀπὸ καταιγίδος.

Καταπόντισον, Κύριε, καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν· ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.

Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς, καὶ ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἀδικία.

Καὶ ἔκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος.

Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν.

Καὶ εἰ ὁ μισῶν ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρήμονησεν, ἐκρύβην ἄν ἀπ' αὐτοῦ.

Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόφυγε, ἡγεμὼν μου, καὶ γνωστὲ μου.

Ὅς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανάς μοι ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ.

Ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτοὺς, καὶ καταβήτωσαν εἰς Ἅδου ζῶντες.

Ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ με.

Ἐσπέρας, καὶ πρωΐ, καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου.

Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.

Εἰσακούσεται ὁ Θεός, καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων.

Οὐ γὰρ ἐστὶν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, ὅτι ἐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν· ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι.

Ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ· διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν.

Ἡπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοὶ εἰσι βολίδες.

Ἐπὶ ῥύπον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνά σου, καὶ αὐτός σε διαθρέψει· οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.

Σὺ δέ, ὁ Θεός, καταξείεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς.

Ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι ταῖς ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ δέ, Κύριε, ἐλπιδῶ ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ Υΐ. 90.

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀνλίσθησεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ: Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιδῶ ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι αὐτός ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχῶδους.

Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ ταῖς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιδῶ· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.

Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Πεσείται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει.

Ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου.

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.

Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σῆ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιθήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

Κεκράξεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δεῖξω αὐτῷ τὸ σωτήριον μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, Γ'. Κύριε ἐλέησον Γ'. Καὶ εἰ μὲν ψάλλεται: Θεὸς Κύριος, λέγομεν τὸ τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον· εἰ δέ: Ἀλληλουῖα, τὸ παρὸν,

Ἦχος Β'.

Ο ἐν ἕκτῃ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρα τῷ Σταυρῷ προσηλώσας τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδὰμ ἁμαρτίαν, καὶ τῶν πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον διάρρηξον, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχος Α'. Ἐνώτισαι, ὁ Θεός, τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου.

Στίχος Β'. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σύ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε

Παρθένε· πολλά γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης. Μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν ἱκεσίας ἢ πάνσεμνος· ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Καὶ εὐθύς·

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφοδρὰ· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶ. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, εἰ οὐκ ἔστιν Ἑορτή.

Ἦχος Β'.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστέ ὁ Θεός· ἐπὶ Σταυροῦ ταῖς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυναγῶν πάντα τὰ ἔθνη κρᾶζοντα· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τὴν ἀχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἠυδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Εὐσπλαγγνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξιώσον ἡμᾶς, Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τό· Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτε ὁ Γαβριὴλ ὁ τῶν ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Τὸ Θεοτοκίον τοῦτο λέγεται τῇ Δευτέρᾳ, τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ, ὅτε οὐκ ἔχει ἡ ἡμέρα Κοντάκιον· τῇ δὲ Ἑτάρτῃ, καὶ τῇ Παρασκευῇ, λέγεται τὸ ἐξῆς

Σταυροθεοτοκίον, Ἦχος Β'.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμένη σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ

ζωῆς ἡξιώθημεν· τὸν Παραδείσον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν· ἀπόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον Γ'. Δόξα καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν· καὶ μετανοίας, ὡς εἴρηται, εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή· εἰ δὲ μὴ, τὴν Εὐχὴν ταύτην· Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων. "Ορα ἔμπροσθεν, σελ. 98.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ 5'. ΩΡΑΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΕ'. 55.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος, ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἐθλιψέ με.

Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν, ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους· ἡμέρας οὐ φοβηθήσομαι, ἐγὼ δὲ ἐλπῶ ἐπὶ σέ.

Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σάρξ.

Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο, κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.

Παροικήσουσι, καὶ κατακρύψουσιν αὐτοί, τὴν πτέρναν μου φυλάξουσιν.

Καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχὴν μου, ὑπὲρ τοῦ μηθενός ὥσεις αὐτοὺς, ἐν ὀργῇ λαοὺς καταΐξεις.

Ὁ Θεός, τὴν ζωὴν μου ἐξήγγειλά σοι, ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου.

Ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου, ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω.

Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ἰδοὺ ἔγνων, ὅτι Θεός μου εἶ σύ.

Ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λό-

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΜΕΓΑΛΟΝ

ἐπὶ τῷ Θεῷ ἔλπισα, ἃ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

Ὡς ἐμοί, ὁ Θεός, εὐχαί, ὥς ἀποδώσω ἀνένεσώς σου.

Ὅτι ἐρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

Ἐξαρστήσω ἐνώπιον Κυρίου, ἐν φωτὶ ζώντων.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΣ'. 56.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου.

Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερυγῶν σου ἐλπιδί, ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία.

Κεκράξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὑψιστον, τὸν Θεὸν τὸν ἐνεργητήσαντά με.

Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με.

Ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ, καὶ ἐρύσαστο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσου σκύμνων· ἐκοιμήθην τεταραγμένος.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὅπλα καὶ βεῖλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα.

ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανούς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Παγίδα ἡτοίμασαν τοῖς ποσὶ μου, καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχὴν μου.

ὤρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσον εἰς αὐτόν.

Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδιά μου· ἄσσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου.

Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα σου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγεθήσομαι ὄρθρου.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.

Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

Ἐψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανούς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ'. 69.

Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· Εὐγε, εὐγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διαπαντός· Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοηθήσόν μοι.

Βεηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

Δόξα, καὶ νῦν. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πατήρ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια:

Ἦχος Α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ Βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα.

Ταῖς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, αἷς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε· καὶ πάσας ἡμῶν ταῖς ὀδύνας ἴασαι, φιλαίνθρωπε, δεόμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῇ πρεσβείᾳ Κυρίου πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος οἰκτίρμων.

Τό· Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πατήρ.

Ὁ Ἱερεὺς· Δι' εὐχῶν καὶ ποιῶμεν τὰς μεγάλας Γ'. με-
Orologio.

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Καὶ εἰ μὲν, Θεὸς Κύριος, ἔψαλτο, λέγομεν τὰ Τυπικὰ, ὡς ἐφεξῆς ἔπονται· εἶδε, Ἀλληλουϊά, ὑπέρθεσ αὐτὰ μετὰ τὴν Θ'. Ὡραν.

.....

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΤΥΠΙΚΩΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ΄. 102.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου
τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πά-
σας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτῆ.

Τὸν εὐΐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον
πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρεύμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανῶντά
σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαι-
νισθήσεται ὡς ἀετὶ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδι-
κουμένοις.

Ἔγνωνίσε τὰς ὁδοὺς αὐτῆ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεῇων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέ-
λεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ
τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τῆ Οὐρανῶ ἀπὸ τῆς Γῆς, ἐκραταίωσε
Κύριος τὸ ἔλεος αὐτῆ ἐπὶ τῆς φοβουμένου αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχεσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ'
ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱοὺς, ὥκτειρήσε Κύριος τῆς φο-
βουμένου αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη
ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος, ὥσει χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσει ἄνθος τῆ
ἀγρῆ, ὅπως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ ἐκ
ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτῆ.

Τὸ δὲ ἔλεος τῆ Κυρίου ἀπὸ τῆ αἰῶνος, καὶ ἕως τῆ αἰῶ-
νος ἐπὶ τῆς φοβουμένου αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτῆ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουν
τὴν διαθήκην αὐτῆ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτῆ, τῆ
παιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτῆ, καὶ ἡ
βασιλεία αὐτῆ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτῆ, δυνατοὶ

ἰσχυῖ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτῷ, τῷ ἀκῆσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτῷ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτῷ, λειτουργοὶ αὐτῷ, οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτῷ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτῷ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτῷ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Εἶτα:

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΕ'. 145.

Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Μὴ πεποιθήατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς ἐκ ἔστι σωτηρία.

Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτῷ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτῷ.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῷ.

Μακάριος, ὃ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτῷ, ἡ ἐλπίς αὐτῷ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῷ.

Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιῶντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι.

Κύριος λύει πεπεδημένους· Κύριος σοφοὶ τυφλοὺς· Κύριος ἀνορθοὶ κατερράγμένους· Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους· Κύριος φυλάσσει τὴν προσηλύτους.

Ὁρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Καὶ νῦν.

Ο Μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος τῷ Θεῷ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεχάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε Χριστὲ ὁ Θεός,

Θανάτῳ Θάνατον πατήσας, εἰς ὃν τῆς ἁγίας Τριάδος, συν-
δοξαζόμενος τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Εἰδέναι χρὴ, ὅτι τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ οὐ λέγομεν
τῆς τῶν Τυπικῶν Ψαλμοῦς, ἀλλὰ μετὰ ταῖς ἐν τῇ Θ'. Ωρα
Γ'. μεγάλας μετανοίας, ἀρχόμεθα εὐθὺς τῶν Μακαρισμῶν,
ψάλλοντες μεθ' ἑνα ἕκαστον αὐτῶν, εἰς ἥχον πλ. Δ'. τὸ,
Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου· ὡ-
σαύτως καὶ μετὰ τό: Δ ὅξα, καὶ τό: Καὶ νῦν· ποιῶμεν δὲ
καὶ μετάνοιαν μικράν μίαν ἐν ἑκάστῳ: Μνήσθητι.

ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

Ε 'ν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν
τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βα-
σιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθῶντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες, καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι
αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ δεδωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ
εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.

Χαίρετε, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς
οὐρανοῖς. Δ ὅξα, καὶ νῦν.

Μετὰ ταῦτα, εἰ μὲν ἐστὶν, ὡς εἴρηται, μεγάλη Τεσσαρα-
κοστὴ, ἐνουμένων τῶν δύο Χορῶν, λέγομεν γεγωνοτέρᾳ φωνῇ
τό: Μνήσθητι ἡμῶν, ἐκ Γ'. ὡς ἔπεται, ποιῶντες ἐν ἑκάστῳ
καὶ μετάνοιαν μεγάλην μίαν. Εἰ δὲ μὴ, λέγομεν αὐτὸ χύμα,
καὶ ἄνευ μετανοιῶν.

Μ νήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ
σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, Ἅγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ ἕρανός, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσελθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῇ.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ ἕρανός, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Δόξα.

Χορὸς ἁγίων Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανός, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν. Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν. Ὅρα, σελ. 15. Εἶτα:

Αῖνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκέσια καὶ τὰ ἀκέσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἶτα, τό: Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν, Μεθ' ὃ, εἰ μὲν ἐστὶ Δεσποτικὴ Ἑορτὴ, λέγομεν τὸ ταύτης Κοντάκιον· εἰ δὲ τύχη καὶ Ἅγιος ἑορταζόμενος ἐνταυτῷ, λέγεται πρῶτον τὸ τῷ Ἀγίου, εἶτα: Δόξα, καὶ νῦν, τὸ τῆς Ἑορτῆς. Εἰ δ', Ἀλληλουῖα, ἔφαλτο, ἢ ὅτε ἐκ ἐστὶν Ἑορτὴ, λέγε πρῶτον τὸ τῆς Μεταμορφώσεως, εἶτα τὸ τῆς ἡμέρας· καὶ μετ' αὐτό: Δόξα. Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ. Καὶ νῦν. Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε· ὡς ἔπονται καθεξῆς.

Τὸ τῆς Μεταμορφώσεως. Ἦχος Βαρύς.

Επὶ τῇ ὁρῷ μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκέσιον· τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς τῷ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Τῇ Δευτέρᾳ, Κοντάκιον τῶν Ἀσωμάτων, Ἦχος Β'.

Αρχιστράτηγοι Θεῶ, λειτουργοὶ Δείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοὶ, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Τῇ Τρίτῃ, Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος Β'. Ταῦτα ἄνω ζητῶν.

Προφῆτα Θεῶ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν κόψαν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττετε τὴν μετάνοιαν.

Τῇ Τετάρτῃ, καὶ τῇ Παρασκευῇ. Ἦχος Δ'.

Οὕψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καὶ νῇ πολιτείᾳ, τὴς οἰκτιρμῆς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὼν ἐν τῇ δυνάμει σου τὴς πιστῆς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Τῇ Πέμπτῃ, Κοντάκιον τῶν ἀγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος Β'.

Τὴς ἀσφαλεῖς καὶ Θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβη εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τὴς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ παῶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ἔτερον τῷ ἀγίῳ Νικολάου, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ἦχος Γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν τοῖς Μύροις Ἄγιε, ἱερουργὸς ἀνεδείχθης· τῷ Χριστῷ γὰρ Ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαῶ σου, ἔσωσας τὴς αἰθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιασθης, ὡς μέγας μύστης Θεῶ τῆς χάριτος.

Τῷ Σαββάτῳ, Κοντάκιον Νεκρώσιμον.

Ἦχος πλ. Δ'.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα ἐκ ἔστι πόνος, ἐ λύπη, ἐ στεναγμός· ἀλλὰ ζῶν ἀτελεύτητος.

Καὶ τὸ παρὸν Μαρτυρικὸν Κοντάκι. Ἦχος πλ. Δ'.

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φντουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε, τὴς θροφόρους Μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

Τὸ δὲ παρὸν λέγεται καθ' ἑκάστην, ἐκτὸς τῆ Σαββάτου.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιζῶς κραυγαζόντων σοι: Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμῶντων σε.

Τὸ, Κύριε. ἐλέησον Μ'. Καὶ εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή: Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἰσρεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς καὶ τὰς τετυπωμένας μετανοίας. Εἴτα Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὁ τι σὺ ἐξί. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην:

Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοῦσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περίελέ μου τὴν βεβηλότητα· φωτίσον μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντὸς δοξαῖζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ, καὶ λέγω: Εἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεῷ Πατρός. Ἀμήν.

Καὶ μετ' αὐτήν,

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τῆ νῦν καὶ ἕως τῆ αἰῶνος.

Ἐκ Γ'.

Εἰδ' ὅτι ἔστι Τεσσαρακοστή, μετὰ τό: Κύριε ἐλέησον Μ'. εὐθύς τό: Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, ἐκ Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Εἴτα τὸν ἐπόμενον Ψαλμόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ'. 33.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντὸς ἡ αἰνεσις αὐτῷ ἐν τῷ στόματί μου.

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πραιεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἑμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

Προσελθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν ἔ μὴ καταισχυνηθῇ.

Ὁ ὕτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ Ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτοῦς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι ἔκ ἐστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέινασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς;

Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιήσον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην, καὶ διώξον αὐτήν.

Ὁ φθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὥτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιῶντας κακὰ, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὅσα αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου .

Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ .

Πιστὸς Κύριος ἐν πάσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὁσὶος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ .

Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερράγμένους .

Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουνσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ .

Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας .

Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὁσὶος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ .

Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ .

Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς .

Φυλάσσει Κύριος πάντας τῆς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει .

Ἀἰνεσιν Κύριε λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῷ αἰῶνος .

Δόξα, καὶ νῦν . Κύριε ἐλέησον, ἐκ γ'. Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν τὰ παρατιθέμενα, λέγει τὴν Εὐχὴν τῆς Τραπεζῆς πρὸ τοῦ Ἀρίστου :

Χριστὲ ὁ Θεὸς, εὐλόγησον τὴν βρώσιν καὶ τὴν πόσιν τῶν δούλων σου, ὅτι Ἅγιος εἶ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων . Ἀμήν .

Μετὰ δὲ τὸ γεύσασθαι, ἀνιστάμενοι, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστοῦντες, λέγομεν .

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων ἡμᾶς ἐκ νεότητος ἡμῶν· ὁ διδούς τροφὴν πάσῃ σαρκί, πλήρωσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης ταῖς καρδίαις ἡμῶν· ἵνα πάντοτε πᾶσαν ἀνυπόκριαν ἔχοντες, περισσεύωμεν εἰς πᾶν

ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν · μεθ' οὗ καὶ ἡμεῖς πράττει, κράτος, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας . Ἀμήν .

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι Ἅγιε, δόξα σοι Βασιλεῦ, ὅτι ἔδωκες ἡμῖν βρώματα εἰς εὐφροσύνην · πλήρωσον ἡμᾶς καὶ Πνεύματος Ἁγίου, ἵνα εὐρεθῶμεν ἐνώπιόν σου εὐάρεστοι, καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν, ὅταν ἀποδώσῃς ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ .

Δόξα, καὶ νῦν . Κύριε ἐλέησον Γ' . Καὶ βαλὼν μετάνοιαν ἐμῶν ὑψῶσαι τὴν Παναγίαν, λέγει : Εὐλογεῖτε, Πατέρες Ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ . Καὶ ἡμεῖς : Ὁ Θεὸς συγχωρήσαι σοι καὶ ἐλεῆσαι σε . Καὶ λαβὼν τὴν Παναγίαν ἄκροις δακτύλοις τῶν χειρῶν, ὑψοῖ αὐτὴν μικρὸν, λέγων μεγαλοφώνως : Μέγα τὸ ὄνομα . Καὶ ἡμεῖς : Τῆς ἁγίας Τριᾶδος . Καὶ αὐτὸς σταυροειδῶς : Παναγία Θεοτόκε, βοήθει ἡμῖν . Καὶ ἡμεῖς : Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς .

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, Θεοτόκε Παρθέने · ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν χωρηθῆναι εὐδόκησε . Μακάριοι ἐσμέν καὶ ἡμεῖς προστασίαν σε ἔχοντες · ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς Βασιλείας ταῖς σαῖς ἱκεσίαις κρατύνονται . Διὸ ἀνυμνῶντες βοῶμέν σοι : Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ .

Αῒόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τῆ Θεῆ ἡμῶν . Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκῆσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν .

Μετὰ δὲ τὸ μεταλαβεῖν πάντας, λέγει ὁ Ἱερεὺς :
Εἰς ταῖς πολλὰς πρεσβείας τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας .

Καὶ ἡμεῖς .

Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς .

Ὁ Ἱερεὺς .

Εὐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος, τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβου-

μένοις αὐτόν· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ ἡμεῖς τὸν Ψαλμον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ'. 121.

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι: Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα.

Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ.

Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου.

Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ.

Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.

Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου.

Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.

Ἐνεκα τῆ οἴκου Κυρίου τῆ Θεῖ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. Καὶ εἰ μὲν ἐστὶ Δεσποτικὴ Ἑορτὴ, λεγεται τὸ Κοντάκιον αὐτῆς· εἰδ' οὖν, ταῦτα:

Ως ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σε παρεγένου, Σωτὴρ, τὴν εἰρήνην διδὼς αὐτοῖς, ἐλθέ καὶ μεθ' ἡμῶν καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν: Καὶ νῦν. Ἐν πρεσβείᾳ, Κύριε πάντων τῶν Ἁγίων· α προσεγράφησαν (σελ. 89. καὶ 97.) Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει:

Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων ἡμᾶς ἐκ τῶν αὐτῆς πλουσίων δωρεῶν, τῇ αὐτῇ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Ὅπως γέγονε, καὶ διὰ τί.

Μετὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἀνάστασιν, καὶ τὴν τοῦ ἁγίου Πνεύματος καθόδον, καὶ ἕως τοῦ μερισμοῦ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων διὰ τὸ κήρυγμα, ἦσαν πάντες οἱ Ἀπόστολοι ὁμοθυμαδόν· καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν, ἐν τῷ ἀρίστῳ ἀνακεικλιμένοι, ἀφέντες κενὸν τόπον, ἐν τούτῳ προσκεφάλαιον ἐτίθεισαν, καὶ ἐπὶ τῷ προσκεφαλαίῳ τμῆμα ἄρτου, ἐξ οὗ ἤσθιον, εἰς μοῖραν Χριστοῦ. Μετὰ δὲ τὸ ἄριστον ἀνιστάμενοι, καὶ εὐχόμενοι, καὶ εὐχαριστοῦντες, ἐλάμβανον τὸ τμῆμα τοῦ ἄρτου, ὃ εἰς τὴν τοῦ Κυρίου ἐπεκέκλητο μοῖραν· τοῦτο δὲ ὑψοῦντες, ἔλεγον: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι· Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι· καὶ ἀντὶ μέν τοῦ, Μέγα τὸ ὄνομα, τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἀπὸ τοῦ Πάσχα ἕως τῆς Ἀναλήψεως· ἔκτοτε δὲ, Μέγα τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριᾶδος· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, βοήθει ἡμῖν. Καὶ ταῦτα μὲν ἐτελεῖτο οὕτως. Ἐποίει δὲ τοῦτο καὶ ἕκαστος αὐτῶν ἐνθα ἂν ἔτυχε, μέχρι τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ὅτε δὲ τὴν παγκόσμιον σύναξιν διὰ νεφελῶν ἐποίησαντο, διὰ τὴν τῆς Θεοτόκου Δεσποίνης Μετάστασιν, τὰ εἰκότα τελέσαντες, μετὰ τὴν ταφὴν αὐτῆς (δηλονότι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ), παραμυθίαν ποιοῦμενοι, καὶ μετὰ τὸ ἄριστον ἀναστάντες, τὸ τμῆμα τοῦ ἄρτου, τοῦ εἰς ὄνομα κειμένου τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὸ εἶωθός ἀνυψώσαντες, καὶ τὸ, Μέγα τὸ ὄνομα, προσειπόντες, (ὦ θαύματος παραδόξου!) ἡ νεκρὰ ὥσπερ ζῶσα μετὰ νεφέλης, καὶ φωτοποιῶν Ἀγγέλων παρισταμένων αὐτῇ, τῷ ἀέρι ἐπιφαίνεται, Χαίρετε, λέγουσα, ὅτι μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας· τοῦτο ἐκ τοῦ Υἱοῦ τὸ χαροποιὸν αὐτοῖς ἐπιδίδουσα. Οἱ δὲ Μαθηταὶ τοῦ θαύματος ἐκπλαγέντες, ἀντὶ τοῦ: Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ· Παναγία Θεοτόκε, βοήθει ἡμῖν, ἀνεκραύγασαν. Εἶτα τῷ-τάφῳ προσελθόντες, καὶ μὴ εὐρόντες τὸ πανάγιον αὐτῆς Σῶμα, ἐπίεσθησαν ἀληθῶς, ὅτι σύσσωμος, ζῶσα, καὶ τριήμερος, ὡς ὁ Υἱὸς αὐτῆς, ἐκ νεκρῶν ἀναστᾷσα, καὶ μεταστᾷσα, εἰς οὐρανούς μεταδέθηκε, σὺν Χριστῷ βασιλεύουσα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ Θ'.

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν: Βασιλεῦ οὐράνιε, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ ἐστί. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'. Εἶτα τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΓ'. 83.

Ως ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων· ἐπιποθεῖ, καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου.

Ἡ καρδιά μου καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.

Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς.

Τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐστὶν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σοῦ· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔθετο.

Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν· πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν, ἴδε, ὁ Θεός, καὶ ἐπίθλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας.

Ἐξελεξάμην παραρρίπτεϊσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν.

Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει· Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀνακίᾳ.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΔ΄ 84.

Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.

Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

Ἐπίστρεψον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.

Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῇς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν.

Ὁ Θεός, σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί.

Δεῖξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου δώῃς ἡμῖν.

Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαόν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτόν.

Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτόν τὸ σωτήριον αὐτοῦ τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.

Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε.

Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται, καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΕ΄ 85.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὁσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκραίξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὐφρανὼν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ὅτι σύ, Κύριε, χρηστός, καὶ ἐπιεικής, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

Ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου.

Οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.

Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι μέγας εἶ σύ, καὶ ποιῶν θαυμασία, σύ εἶ Θεός μόνος.

Ὁδηγήσόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδίᾳ μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ Ἄδου κατωτάτου.

Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

Καὶ σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με· δός τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδείκης σου.

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν αἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σύ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Καὶ πάλιν.

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, κτλ. Δόξα, καὶ
Orologio.

νῦν. Ἀλληλουῖα Γ'. Κύριε ἐλέησον Γ'. Καὶ εἰ μὲν, Θεὸς Κύριε, ἔψαλτο, λέγομεν τὸ τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον· εἶδὲ, Ἀλληλουῖα, τὸ παρόν:

Ἦχος πλ. Δ'.

Ο ἐν τῇ ἐννάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Α'. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Στίχ. Β'. Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γενηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὴ· ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Καὶ εὐθύς.

Μὴ δὴ παραδῷης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. Καὶ εἰ μὲν ἔστιν Ἑορτὴ, λέγε τὸ Κοντάκιον αὐτῆς· εἶδ' ὅ, ταῦτα:

Β λέπων ὁ Ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἐπὶ σταυρῷ κρεμάμενον, ἔλεγεν: Εἰμὶ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Ε ν μέσω δύο ληστῶν ζυγὸς δικαιοσύνης εὗρεθι ὁ Σταυρός σου· τοῦ μὲν καταγομένου εἰς Ἀθὴν τῷ βάρει τῆς βλασφημίας· τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων πρὸς γνῶσιν θεολογίας. Χριστέ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Παιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα: Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μὲ φλέγονται, ὁρώσης σε τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Κύριε ἐλέησον Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον Γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτερῆσαι ἡμᾶς.

Καὶ εἰ μὲν ἐστιν: Ἀλληλουῖα, ἐκτὸς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ποιούμεν τὰς τετυπωμένας ΙΣ'. μετανοίας. Τῇ δὲ ἀγία καὶ μεγάλη Τεσσαρακοστῇ, μετὰ τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. λέγομεν εὐθύς: Δόξα, καὶ νῦν, κτλ. καὶ ποιήσαντες τὰς Γ'. μόνον μεγάλας μετανοίας, ἀρχόμεθα τῶν Μακαρισμῶν, ὡς ἐκεῖ εἴρηται (σελ. 101). Εἰδ' οὐκ ἔστιν Ἀλληλουῖα, μετὰ τό: Ὁ Θεὸς οἰκτερῆσαι ἡμᾶς, λέγομεν τὴν Εὐχὴν: Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὅρα ἔμπροσθεν, σελ. 148.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ Θ'. ΩΡΑΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΒ'. 112.

Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ἀπὸ ἀνατολῶν Ἠλίου μέχρι δυσμῶν αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ.

Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν; ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ.

Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα.

Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ.

Ὁ κατοικῶν στεῖραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις ευφραινομένην.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΖ'. 137.

Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον Ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου, καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, ἐπὶ τῷ ἔλεεί σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου, ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἁγίόν σου.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου.

Καὶ ἠσάτωσαν ἐν ταῖς ὥδαῖς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου.

Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει.

Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με· ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου.

Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΘ'. 139.

Εξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ· ἀπὸ ἀνδρός ἀδίκου ῥῦσαί με.

Οἳ τινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους.

Ἡκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὥσεὶ ὄφεως, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν.

Φύλαξόν με, Κύριε, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με, οἳ τινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου.

Ἐκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι, καὶ σχοινίοις διέτειναν παγίδας τοῖς ποσὶ μου, ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλα ἔθεντό μοι,

Εἶπα τῷ Κυρίῳ: Θεός μου εἰ σύ· ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

Μὴ παραδῶς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἀμαρτωλῶ· διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με μήποτε ὑψωθῶσιν.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς.

Πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρακες, ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτούς· ἐν ταλαιπωρίαις οὐ μὴ ὑποστῶσιν.

Ἄνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεῖσει εἰς διαφθοράν.

Ἔγνων, ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν, καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων.

Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικῆσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα:

Ο φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὰ Σταυροῦ, καὶ καλέσας εἰς μετάνοιαν ἀμαρτωλοὺς, μὴ χωρίσης με τῆς ποιμένης σου, ὁ Ποιμὴν ὁ καλός· ἀλλὰ ζήτησόν με, Δέσποτα, τὸν πλανώμενον, καὶ τῇ ἀγίᾳ σου ποιμένῃ συναρίθμησον, ὡς ὁ μόνος ἐλεήμων, καὶ φιάνθρωπος. Δόξα.

Ως ὁ Ἀηστὴς ὁμολογῶν, ἀναβοῶ σοι τῷ ἀγαθῷ: Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητί μου Κύριε, καὶ σὺν αὐτῷ με ἀρίθμησον, ὁ ἐκυσίως τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Καὶ νῦν.

Τὸν δὲ ἡμᾶς σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν: Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Τό, Κύριε ἐλέησον. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς: Δί' εὐχῶν καὶ ποιούμεν ταῖς γ. μεγαλὰς μετανοίας. Εἶτα τὴν ἐπομένην:

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ γλὸν τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφίτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε Σελήνην εἰς καιροῦς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ Θεοῦ βρώσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετῶν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσιν, καὶ εἰς τὸν χεῶν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστειλεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀναινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦ-τω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπαρχῶ.

Ἦ δυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείπαιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπαρχειν αὐτοὺς. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ Ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα, ἐκ Γ'.

Μετὰ δὲ τὸ ἐνδιάτακτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἀρχόμεθα τοῦ: Κύριε, ἐκέκραξα, εἰς τὸν τυχόντα Ἦχον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜ'. 140.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή· εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με· ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν· ὥσεί παῖχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστέα αὐτῶν παρὰ τὸν Ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδαλῶν τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγὼ, ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωνς τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἣ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ Κύριε· εἶπα: Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχεες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Εἰς Στίχους Ι'.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν με, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Εἰς Στίχους Η'.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ῥῥά σου προσέχοντα εἰς ὃ μωλωνὴν τῆς δεή-
σεώς μου. Εἰς Στίχους 5'.

Ἐὰν ἀνομιᾶς παρατηρήσης Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσε-
ται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν
ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν
Κύριον. Εἰς Στίχους 4'.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας,
ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύ-
τρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάν- Ψαλμ.
118.
τες οἱ λαοί.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Μετὰ δὲ τὴν τῶν Στίχων συμπλήρωσιν, ψάλλομεν.

ΤΗΝ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΝ,

Ποίημα παλαιὸν, ἢ, ὥς τινες λέγουσιν, Ἀθηνογένους τοῦ
Μάρτυρος (*).

Φ ὥς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης ἀθανάτου Πατρὸς, οὐρανίου, Ἀ-
γίου, Μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν Ἡλίου
δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ
Ἄγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι
φωναῖς αἰσίοις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωνὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σε
δοξάζει.

Καὶ εἰ μὲν ἐς: Θεὸς Κύριος, ψάλλονται τὰ Προκείμενα ταῦτα:

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Ἦχος πλ. Δ'.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.

Στίχ. Οἱ ἐσῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

(*) Βασίλ. ὁ Μέγ. Καθ. ΚΘ'. περὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἰδί. Μαρτίου 11.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας. Ἦχος Δ'.

Κύριος εἰσακούσεται με, ἐν τῷ κειραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας. Ἦχος Α'.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με, πάσας τὰς ἡμέρας ζωῆς μου.

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας. Ἦχος πλ. Α'.

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Στίχ. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας. Ἦχος πλ. Β'.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἦξει ἡ βοήθειά μου.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας. Ἦχος Βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός σου προφθάσει με.

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Ἦχος πλ. Β'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Εἰ δέ ἐστιν: Ἀλληλουῖα (ἐκτὸς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς), τῇ μὲν Κυριακῇ καὶ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ψάλλεται αἰείποτε τὸ τῆς ἡμέρας Προκείμενον, ἡγουν τό: Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ τό: Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ. ταῖς δὲ λοιπαῖς ἡμέραις, τὸ ἐξῆς:

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας. Ἀλληλουῖα Γ'. εἰς Ἦχον πλ. Β'.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

Στίχ. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τῇ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἑσπέρας. Ἀλληλουῖα Γ'.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας. Ἀλληλουῖα Γ'.

Στίχ. Εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, τῇ μὲν Κυριακῇ ἑσπέρας, ψάλλονται τὰ λεγόμενα μεγάλα Προκείμενα, ὡς δηλωθήσεται ἐν τοῖς τοῦ Τριωδίου· ταῖς δὲ λοιπαῖς ἡμέραις, τὰ Προκείμενα τῶν καθ' ἑκάστην Ἀναγνωσμάτων.

Μετὰ δὲ τὰ Προκείμενα, τὴν λέγε

Εὐχὴν ταύτην.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάζόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἴτα τὰ Ἀπόστιχα, ἐν οἷς λέγομεν Στίχους τῆς τυχούσης Ἑορτῆς, εἴαν ἡ· εἰ δ' οὐκ ἔστιν Ἑορτὴ, τοὺς παρόντας:

Στίχος Α'.

Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοὺ, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν· ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἴκτειρήσαι ἡμᾶς.

Στίχος Β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν· τὸ ὀνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Δόξα, καὶ νῦν.

Συμπληρωθέντων δὲ τῶν Ἀποστίχων, λέγομεν τὴν

Ὁδὴν Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου. Λουκ. Β'. 29.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Τρισαΐγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἐστὶ. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς τυχοῦσης Ἑορτῆς, ἢ τῆς ἡμέρας. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, καὶ ἀπόλυσις. Εἰ δέ ἐστιν: Ἀλληλουΐα, λέγομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα, ποιοῦντες καὶ ἀνά μίαν μετάνοιαν εἰς ἕκαστον αὐτῶν, πλὴν τοῦ τελευταίου.

Ἦχος πλ. Α'.

Θεοτόκε Παρθένε, Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πάντων ἡμῶν μνηστήτη, ἵνα ῥυθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα.

Ικετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι, καὶ Ἅγιοι πᾶντες, ἵνα ῥυθῶμεν κινδύνων καὶ θλίψεων· ὑμᾶς γὰρ θερμούς προστάτας πρὸς τὸν Σωτῆρα κεκτήμεθα.

Καὶ νῦν.

Υπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν καταφεύγομεν Θεοτόκε· ταῖς ἡμῶν ἱκεσίας μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη.

Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· Καὶ ἡμεῖς στερεοῦμεν τοὺς Βασιλεῖς, λέγοντες:

Επουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον· τὴν Πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον εἰρηνέυσον· τὴν ἀγίαν Μοῖνὴν ταύτην (ἢ τὴν πόλιν ταύτην) καλῶς διαφυλάξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφούς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν με-

τανοία καὶ ἐξομολογήσει παραλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τὰς Γ'. μεγάλας μετανοίας, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰδὲ ἐστὶ μεγάλη Τεσσαρακοστή, ποιούμεν πάσας τὰς τετυπωμένας ΙΣ'. Εἶτα, Τρισάγιον, κτλ. Κ ὕρις ἐλέησον ΙΒ' καὶ τὴν παροῦσαν Εὐχὴν.

Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περίελέ μου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντὸς δοξάζω, ὕμνω, προσκυνῶ, καὶ λέγω: Εἰς Ἄγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· ἐκ Γ'. Δόξα, καὶ νῦν· τό: Εὐλογήσω τὸν Κύριον· καὶ τό: Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου. Ὅρα σελ. 104-106. Καὶ μετὰ ταῦτα γίνεται τελεία ἀπόλυσις.

ΕΤΧΗ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΠΡΟ ΤΟΥ ΔΕΙΗΝΟΤ.

Φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται· καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν· ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ εὐλογεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν τράπεζαν. Μετὰ δὲ τὸ φαγεῖν· Δόξα, καὶ νῦν· καὶ ὑψοῖ τὴν Παναγίαν· Καὶ ἡμεῖς: Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Γέγονεν ἡ κοιλία σου ἁγία τράπεζα, ἔχουσα τὸν οὐράνιον ἄρτον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐξ οὗ πᾶς ὁ τρώγων οὐ θνήσκει, ὡς ἔφησεν ὁ τοῦ παντὸς, Θεογεννητορ, τροφεύς.

Τῶν σῶν δωρεῶν ἀξίους ἡμᾶς ποιήσον, Θεοτόκε Παρθένε, παρορῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ παρέχουσα ἰάματα, τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι τὴν εὐλαγίαν σου, Ἀχραντε.

Καὶ ψάλλομεν τό: "Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. Εἴτα

Εὐφρανας ἡμᾶς, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἠγαλλιασάμεθα. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου. Ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω· ὅτι σὺ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με. Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ Ἱερεὺς.

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιlanθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΔΕΙΞΗΝΟΝ ΜΕΓΑ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν: Βασιλεῖ Οὐράνιε. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ ἐστί. Κύριε ἐλέησον IB'. τό: Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ εὐδὺς, εἰ μὲν ἐστι πρώτη Ἑβδομαὶς τῆς μεγάλης Ἑσσερακοστῆς, ἀρχόμεθα τοῦ: Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· καὶ πληρουμένου τούτου, ψάλλομεν τὸν Μέγαν Κανόνα (*). Εἰδ' οὖν, ἀρχόμεθα οὕτως:

ΨΑΛΜΟΣ Δ'. 4.

Εν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς με, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἱ κτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκαρδιοὶ; ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γινώτε, ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεραιγένοι με πρὸς αὐτόν.

Οἰργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε.

(*) Ὁ Μέγας οὗτος Κανὼν ψάλλεται συνήθως τὴν σήμερον, σχεδὸν ὑπὸ πάντων, μετὰ τὸ, Δόξα ἐν ἁγίοις Θεοῖς. Ὅρα ἐν τοῖς ἐμπροσθεν.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον·
Πολλοὶ λέγουσι: Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;

Ἐισημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε·
ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου.

Ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύν-
θησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω.

Ὅτι σὺ, Κύριε, κατὰ νόμους ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

ΨΑΛΜΟΣ 5'. 6.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παι-
δεύσης με.

Ἐιλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι
ἐταράχθη τὰ ὀστά μου, καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα·
καὶ σὺ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με ἕνε-
κεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ
τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην
νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου
βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν
πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,
ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχήν
μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείσαν, καὶ ταραχθείσαν πάντες οἱ ἐχθροί μου,
ἀποστραφείσαν, καὶ καταισχυνθείσαν σφόδρα διὰ τῆς ἰσχύος σου.

ΨΑΛΜΟΣ 1Β'. 12.

Εως πότε, Κύριε, ἐπιλήση μου εἰς τέλος; ἕως πότε ἀπα-
στρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Ἔως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύναις ἐν καρδίᾳ μου, ἡμέρας καὶ νυκτός;

Ἔως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ; Ἐπίβλεψον, εἰσακούσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον· μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρός μου: "Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, εἰάν σαλευθῶ· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα.

Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδιά μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Καὶ πάλιν.

Ἐπίβλεψον, εἰσακούσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρός μου: "Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα ἐκ Γ'.

Μετανοίας Γ'. Κύριε ἐλέησον Γ'. Δόξα, καὶ νῦν.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ'. 24.

Πρὸ σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα· μὴ καταισχυνηθῆν εἰς τὸν αἰῶνα.

Μὴ δὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυνηθῶσιν.

Αἰσχυνηθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς. Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνῶρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου διδάξόν με.

Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ διδάξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ σωτὴρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μνησθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέησου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰσίν.

Ἀμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνησθητί μου σὺ, ἐνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε.

Χρηστός καὶ εὐθύς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσῃ ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

Ὁδηγήσῃ πρᾶεῖς ἐν κρίσει, διδάξῃ πρᾶεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστιν.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσῃ αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἣ ἤρπτείσατο.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἑλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.

Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.

Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥῦσαί με· μὴ κατασυχυνθεῖν, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλώντό μοι, ὅτι ὑπέμενά σε, Κύριε.

Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ Λ'. 30.

Επὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ κατασυχυνθεῖν εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με, καὶ ἐξελοῦ με.

Κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ ἐξελεῖσθαι με.

Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με.

Ὅτι κραταίωμά μου, καὶ καταφυγή μου εἶ σύ, καὶ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με, καὶ διαθρέψεις με.

Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου, Κύριε.

Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω με, Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.

Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενῆς.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα, ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφραν-
ομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου.

Ὅτι ἐπέιδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀ-
ναγκῶν τὴν ψυχὴν μου.

Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἔστησας ἐν εὐ-
ρυχώρῳ τοὺς πόδας μου.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι θλίβομαι· ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ
ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ γαστήρ μου.

Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στε-
ναγμοῖς.

Ἡσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὰ ὀστά μου ἐ-
ταράχθησαν.

Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς
γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου.

Οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ, ἐπελήσθην ὥσεί
νεκρὸς ἀπὸ καρδίας.

Ἐγενήθην ὥσεί σκεῦος ἀπολωλός· ὅτι ἤκουσα ψόγον πολ-
λῶν παροικούντων κυκλόθεν.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ, τοῦ λαβεῖν
τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· εἶπα: Σὺ εἶ ὁ Θεός μου·
ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κληροί μου.

Ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόν-
των με.

Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, σῶσόν
με ἐν τῷ ἐλέει σου· Κύριε, μὴ καταισχυνηθῇν, ὅτι ἐπεκαλε-
σάμην σε.

Αἰσχυνηθῆσαν ἀσεβεῖς, καὶ καταχθείησαν εἰς Ἄδου.

Ἄλλαλα γεννηθῇ τὰ χεῖλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ
τοῦ δικαίου ἀνομίαν, ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώται.

Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε.

Ἐξεργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ, ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων.

Σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου: Ἀπερρίμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν.

Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ Υΐ. 90.

Ο κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τῆ Θεῶ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ: Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχῶδους.

Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ ταῖς πτέρυγας αὐτῆς ἐλπιεῖς· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτῆς.

Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.

Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταποδοσὶν ἀμαρτωλῶν ὄψει.

Ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου.

Ὁ ὕ προσελεύσεται πρὸς σέ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.

Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιθήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

Κεκράζεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν Σλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, ἐκ Γ'. Κύριε ἐλέησον Γ'. καὶ πάλιν: Δόξα, καὶ νῦν. Εἶτα τοὺς ἐφεξῆς Στίχους, χύμα καὶ ἄνευ μέλους, εἰ ἔστιν ἐκτὸς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς· ἐν ταύτῃ δὲ ψάλλομεν αὐτοὺς ἐξ ἑκατέρων τῶν Χορῶν, ἀργῶς καὶ μεγάλη τῇ φωνῇ. Ἀρχεται δὲ ὁ πρῶτος Χορὸς οὕτω:

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, γινώτε ἔθνη καὶ ἡττάσθε.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἰσχυρότερος ἡττάσθε.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ ἦν ἂν βουλὴν βουλευσῆσθε, διασκεδάσει Κύριος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ λόγον ὃν εἰς λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνη ἐν ὑμῖν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Τὸν δὲ φόβον ὑμῶν οὐ μὴ φοβηθῶμεν, οὐδ' οὐ μὴ τα-
ραχθῶμεν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἡμῶν αὐτὸν ἀγιάσωμεν, καὶ αὐτὸς ἔ-
σται ἡμῖν φόβος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ ἐὰν ἐπ' αὐτῷ πεποιθῶς ᾖ, ἔσται μοι εἰς ἀγιασμόν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ πεποιθῶς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, καὶ σωθήσομαι δι' αὐτοῦ.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἴδε φῶς μέγα.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ, καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς λάμψει
ἐφ' ἡμᾶς.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὅτι Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, Υἱὸς, καὶ ἐδόθη ἡμῖν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Οἷ ἡ ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ: Μεγάλης βουλῆς Ἄγγελος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Θαυμαστὸς σύμβουλος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Θεὸς ἰσχυρὸς, Ἐξουσιαστής, Ἀρχὼν εἰρήνης.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Δόξα.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Εἶτα οἱ δύο Χοροὶ ὁμοῦ:

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, γινώτε ἔθνη καὶ ἡττάσθε ὅτι μεθ' ἡμῶν
ὁ Θεός.

καὶ εὐθὺς τὰ παρόντα Τροπάρια :

Τὴν ἡμέραν διελθὼν, εὐχαριστῶ σοι, Κύριε · τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀναμάρτητον, παράσχου μοι Σωτὴρ καὶ σῶσόν με.

Δόξα.

Τὴν ἡμέραν παρελθὼν, δοξολογῶ σε, Δέσποτα · τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀσκανδάλιστον, παράσχου μοι Σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Καὶ νῦν .

Τὴν ἡμέραν διαβάς, ὑμνολογῶ σε, Ἅγιε · τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀνεπίβουλον, παράσχου μοι Σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Εἶτα ψάλλουσιν ὁμοῦ οἱ δύο Χοροί .

Η ἀσώματος φύσις, τὰ Χερουβὶμ, ἀσιγήτοις σε ὕμνοις δοξολογεῖ .

Ἐξαπτέρυγα ζῶα, τὰ Σεραφίμ, ταῖς ἀπαύστοις φωναῖς σὲ ὑπερυψοῖ .

Τῶν Ἀγγέλων τε πᾶσα ἡ στρατιὰ, τρισαγίοις σε ᾄσμασιν εὐφημεῖ .

Πρὸ γὰρ πάντων ὑπάρχεις ὁ ὢν Πατὴρ, καὶ συνάναρχον ἔχεις τὸν σὸν Υἱόν .

Καὶ ἰσότημον φέρων Πνεῦμα ζωῆς, τῆς Τριάδος δεικνύεις τὸ ἀμέρες .

Παναγία Παρθένη Μήτηρ Θεοῦ, οἱ τοῦ Λόγου ἀντόπται, καὶ ὑπουργοί .

Προφητῶν καὶ Μαρτύρων πάντες χοροὶ, ὡς ἀθάνατον ἔχοντες τὴν ζωὴν .

Ὑπὲρ πάντων πρεσβεύσατε ἐκτενῶς, ὅτι πάντες ὑπάρχομεν ἐν δεινοῖς .

Ἵνα πλάνης ῥυσθέντες τοῦ πονηροῦ, τῶν Ἀγγέλων βοήσωμεν τὴν ὁδὴν .

Ἅγιε, Ἅγιε, Ἅγιε, Τρισαγίε Κύριε, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς . Ἀμήν .

Καὶ εὐθὺς χθαμαλῇ τῇ φωνῇ :

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν . Ὅρα σελ. 15 .

Εἶτα τοὺς παρόντας Στίχους, ὧν ὁ μὲν πρῶτος τρισσεύεται, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες δευτεροῦνται, πλὴν τοῦ τελευταίου, ἅπαξ μόνον λεγομένου. "Αρχεται δὲ ὁ δεύτερος Χορός.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν.

Πᾶσαι αἱ ἐράναι Δυναμίεις τῶν ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν.

Ἄγιε Ἰωάννη Προφήτα, καὶ Πρόδρομε, καὶ Βαπτιστὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν.

Ἄγιοι ἐνδοξοὶ Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες, καὶ πάντες Ἄγιοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν.

Ὅσοι Θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν, Ποιμένες, καὶ Διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν.

Ἡ ἀήττητος καὶ ἀκατάλυτος, καὶ θεία δύναμις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, μὴ ἐγκαταλίπη ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς.

Ὁ Θεός, ἱλασθήτι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς.

Καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα : Τρισάγιον . Παναγία Τριάς . Πάτερ ἡμῶν . Ὅτι σὺ καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα . Ἐὰν δὲ τύχη Ἑορτὴ, λέγομεν τὰ τῆς Ἑορτῆς .

Ἦχος Β'.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, Χριστέ ὁ Θεός, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρός μου : Ἰσχύσα πρὸς αὐτόν .

Δόξα .

Αντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου γενοῦ, ὁ Θεός, ὅτι μέσον διαβαίνω παγίδων πολλῶν . ῥῦσαί με ἐξ αὐτῶν, καὶ σῶσόν με ἀγαθὲ, ὡς φιλόανθρωπος .

Καὶ νῦν . Θεοτοκίον .

Οτι οὐκ ἔχομεν παρρήσίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε . πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης . Μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πάνσεμνος .

ἵτε ἐλεῖμαι ἐστί, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν κκταδεξάμενος.

Ἐτερχ Τροπάρια, ψαλλόμενα ἡμέραν παρ' ἡμέραν.

Ἦχος πλ. Δ'.

Τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν μου τὸ ἄϋπνον ἐπίστασαι, Κύριε, καὶ τῆς ἀθλίας σαρκός μου τὸ ἄτονον ἔγνωσ, ὁ πλάσας με· διὸ εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. Σκέπασόν με πτέρυξι τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἵνα μὴ ὑπνώσω εἰς θάνατον· καὶ τοὺς νοεροὺς ὀφθαλμούς μου φώτισον, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου· καὶ διέγειρόν με ἐν καιρῷ εὐθέτω πρὸς σὴν δοξολογίαν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Στίχος. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με.

Ὡς φοβερά ἡ κρίσις σου, Κύριε, τῶν Ἀγγέλων παρισταμένων, τῶν ἀνθρώπων εἰσαγομένων, τῶν βίβλων ἀνεωγμένων, τῶν ἔργων ἐρευνωμένων, τῶν λογισμῶν ἐξεταζομένων. Ποία κρίσις ἔσται ἐν ἐμοὶ τῷ συλληφθέντι ἐν ἁμαρτίαις; τίς μου τὴν φλόγα κατασβέσει; τίς μου τὸ σκότος καταλάμψει, εἰμὴ σὺ, Κύριε, ἐλεήσεις με ὡς φιλάνθρωπος;

Δέξα.

Δάκρυά μοι δὸς ὁ Θεὸς, ὡς ποτε τῇ γυναικὶ τῇ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἀξιώσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου τοὺς ἐμέ ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας, καὶ μύρον εὐωδίας σοι προσφέρειν, βίον καθαρὸν ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα· ἵνα ἀκούσω καὶ γὰρ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς: Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀκαταίσχυντον, Θεοτόκε, ἐλπίδα σου ἔχων, σωθήσομαι· τὴν προστασίαν σου κκκτημένος, πανάχραντε, οὐ φοβηθήσομαι· καταδιώξω τοὺς ἐχθροὺς μου, καὶ τροπώσομαι αὐτούς, μόνην ἀμπεχόμενος ὡς θώρακα τὴν σκέπην σου· καὶ τὴν παντοδύναμον βοήθειάν σου καθικετεύων, βοῶ σοι: Δέσποινα, σῶσόν με ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ ἀνάστησόν με ἐκ ζοφώδους ὕπνου πρὸς σὴν δοξολογίαν, δυνάμει τοῦ ἐκ σὺ σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Ἱερεὺς: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Εἶτα τὴν ἐπομένην

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κύριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντός βέλους πετομένου ἡμέρας, ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντός πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι Νυσίαν ἐσπερινὴν τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξιώσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ Διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης. Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως. Καθῆλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἵνα καὶ ἐν τῇ καθ' ὕπνον ἡσυχίᾳ ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανύστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου· εὐδοκίᾳ καὶ ἀγαθότητι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'.

ΨΑΛΜΟΣ Ν'. 50.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνέμμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλύνέν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσ-
σησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια
τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντισεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με,
καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλιάσιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται
ὁστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου,
καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα
εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκαίτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά
σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύ-
ματι ἡγεμονικῶς στηρίξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπι-
στρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου,
ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ
τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντε-
τριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκο-
δομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καὶ ὀλο-
καυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ'. 101.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου
πρὸς σέ ἐλθέτω.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ἧ ἂν ἡμέ-
ρα θλίβωμαι, κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου.

Ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

Ὅτι ἐξέλιπον ὥσεί καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὅστα
μου ὥσεί φρύγιον συνεφρύγησαν.

Ἐπλήγην ὥσεί χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδιά μου, ὅτι
ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὅστούν με τῇ
σαρκί μου.

Ὡμοιωθὴν πελεκᾶνι ἐρημικῶ, ἐγενήθην ὥσεί νυκτικόραξ ἐν
οἰκοπέδῳ.

Ἦ γρύπνησα, καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώ-
ματος.

Ὁλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαι-
νοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὤμνουν.

Ὅτι σποδὸν ὥσεί ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ
κλαυθμοῦ ἐκίρνων.

Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐ-
πάρας κατέρραξάς με.

Αἱ ἡμέραι μου ὥσεί σκια ἐκλίθησαν, καὶ ὥσεί χόρτος
ἐξηράνθη.

Σὺ δέ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυόν σου
εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σὺ ἀνασταῖς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτει-
ρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἤκει καιρὸς.

Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν
χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσιν.

Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου, Κύριε, καὶ πάν-
τες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου.

Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ
δόξῃ αὐτοῦ.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐ-
ξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.

Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν· καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος
αἰνέσει τὸν Κύριον.

Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἀγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε.

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων.

Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἶναι αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ.

Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ: Τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι.

Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

Κατ' ἀρχαῖς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται.

Καὶ ὥσπερ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγῇσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

Προσευχὴ Μανασσῆ, Βασιλέως τῆς Ἰουδαίας.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, τοῦ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῶν τοῦ δικαίου· ὁ ποιήσας τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν Γῆν σὺν παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῶν· ὁ πεδήσας τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ τοῦ προστάγματός σου· ὁ κλείσας τὴν ἄβυσσον, καὶ σφραγισάμενος αὐτὴν τῷ φοβερῷ καὶ ἐνδόξῳ ὀνόματί σου· ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεώς σου· ὅτι ἄστεκτος ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς δόξης σου, καὶ ἀνυπόστατος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἁμαρτωλοῖς ἀπειλῆς σου, ἀμέτρητόν τε καὶ ἀνεξιχνίαστον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σου. Σὺ γὰρ εἶ Κύριος ὕψιστος, εὐσπλαγχνος, μακρόθυμος, καὶ πολυέλκος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων. Σὺ, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου ἐπηγγείλω μετάνοιαν, καὶ ἄφεσιν τοῖς ἡμαρτηκόσι σοι, καὶ τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρ-

μῶν σου ὠρισας μετάνοιαν ἀμαρτωλοῖς εἰς σωτηρίαν. Σὺ ὦν, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, οὐκ ἔθου μετάνοιαν δικαίοις, τῷ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, τοῖς οὐχ ἡμαρτηκόσι σοι, ἀλλ' ἔθου μετάνοιαν ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ, διότι ἡμαρτον ὑπὲρ ἀριθμὸν ψάμμου θαλάσσης. Ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, Κύριε· ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἀτενίσαι, καὶ ἰδεῖν τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀδικιῶν μου, κατακαμπτόμενος πολλῷ δεσμῷ σιδηρῷ εἰς τὸ μὴ ἀνανεῦσαι τὴν κεφαλὴν μου, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις· διότι παρώργισα τὸν θυμὸν σου, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σε ἐποίησα, μὴ ποιήσας τὸ θέλημά σου, καὶ μὴ φυλάξας τὰ προσταγμάτά σου. Καὶ νῦν κλίνω γόνυ καρδίας, δεόμενος τῆς παρα σοῦ χρηστότητος. Ἠμάρτηκα, Κύριε, ἡμάρτηκα, καὶ τὰς ἀνομίας μου ἐγὼ γινώσκω· ἀλλ' αἰτοῦμαι δεόμενος: Ἄνες μοι, Κύριε, ἄνες μοι, καὶ μὴ συναπολέσης με ταῖς ἀνομίαις μου, μηδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνίσας τηρήτης τὰ κακὰ μοι, μηδὲ καταδικάσης με ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς· διότι σὺ εἶ Θεός, Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ ἐν ἐμοὶ δείξεις πᾶσαν τὴν ἀγαθωσύνην σου· ὅτι ἀνάξιον ὄντα, σώσεις με κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου, καὶ αἰνέσω σε διαπαντὸς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μου. Ὅτι σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν, Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. Β'.

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἀμαρτωλοὶ προσφέρομεν: Ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνηστῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν· ῥυσθείη.

μεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Τὸ Κύριε ἐλέησον Μ'. Διόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἰσρεὺς: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Ε Υ Χ Η

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου· ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. Μετανοίας Γ'. Εἶτα τῆς Ψαλμ.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΘ'. 69.

Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθεῖσάί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι: Εὐγε, εὐγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διαπαντός: Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἁγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός βοηθήσόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σὺ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ'. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσελθῆς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκαθίσέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκυσὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ὃ ἐλθέσσω, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνωρίσόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ παιεῖν τὸ θελήμα σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἐνεκὲν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Δ Ο Ξ Ο Λ Ο Γ Ι Α.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

ΚΟΡΙΘΙΟΝ ΜΕΓΑ

... ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πα-
τρός ἡμᾶς.

... ἅγιος Ἄγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χρι-
στὸς Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

... καὶ ἐσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνο-
μα σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

... ἡμεῖς, καταφυγὴ ἐγενήθη ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ
εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρ-
τόν σοι.

... ἡμεῖς, πρὸς σέ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέ-
λημα σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

... Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

... Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

... Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυ-
λαχθῆναι ἡμᾶς.

... Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰ-
νετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ἀμήν.

... Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσα-
μεν ἐπὶ σέ.

... Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

... Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώμα-
τά σου.

... Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

... Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
σου μὴ παρίδης.

... Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

... Ἐνταῦθα λέγομεν τὸν Κανόνα τῆς ἡμέρας, ἢ τῆς Θεοτό-
κου (*). Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Τροπαρίων τοῦ Κα-
νόνο· Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου
ἐστι. Καὶ τὸ ἐπόμενον Τροπάριον, μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶ.

(*) Ἐνταῦθα φάλλομεν καὶ τὸν Μίγαν Κανόνα, ὡς προσεσημειώται, ἐάν ᾖ Ἀ'. Ἐξομολογία τῆς μεγάλης
Τεσσαρακοστῆς.

Τροπάριον, Ἦχος πλ. Β'.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθὸν ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν. Κύριε τῶν δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχος. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Εἶτα ὁ πρῶτος Χορός.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Ὁ δεύτερος Χορός.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Καὶ πάλιν οἱ δύο Χοροὶ ὁμοῦ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ. κτλ.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, εἰμὴ τοὺς Ἀγίους σου εἶχομεν πρεσβευτάς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν Σωτὴρ ὑμῆσαι σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Ἄγγελοι; Καρδιογνώστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν Θεοτόκε πταισμάτων· πρὸς σὲ κατέφυγον, Ἀγνή, σωτηρίας δεόμενος. Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ πρέσβευε τῷ Υἱῷ σου καὶ

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΜΕΓΑ

ἑξῆς τῆς προειρηθείσης δοθῆναι μοι τὴν ἄφεσιν ὧν ἔπραξα δεινῶν, μόνῃ
ἐλπίδι.

Ἔτερον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκαταλί-
πης με· ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ μὴ καταπιστεύσης με.
ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Ἔτερον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθηναι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ,
φυλάξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Τό, Κύριε ἐλέησον Μ'. Εἶτα:

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ, ἐν ὑρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς,
προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δι-
καίους ἀγαπῶν, καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας κα-
λῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀ-
γαθῶν· Αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ
ταῖς ἐντεύξεσι, καὶ ἴθουνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς ταῖς ἐντολαῖς
σου. Ταῖς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς
λογισμοὺς διόρθωσον, ταῖς ἐννοίαις κάθαρον, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης θλίψεως κακῶν, καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀ-
γίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα, τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι
καὶ ὀδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως,
καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης· ὅτι εὐλογη-
τός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χε-
ρουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτερῆσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡ-
μᾶς· καὶ ποιῶμεν ταῖς Γ'. μεγάλας μετανοίας, λέγοντες
καθ' ἑαυτοὺς ἀνά ἓνα Στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐ-
φραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιε-
ργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας, μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς, καὶ
ἀγάπης, χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου ὅτι εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἵτα καὶ τὰς IB'. μικράς· καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ τὸν τελευταῖον Στίχον τῆς Εὐχῆς. Μεθ' ἧν. Τρισάγιον.

Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν.

Κύριε ἐλέησον IB'. Εἵτα τὰς ἐπομένας Εὐχάς.

ΕΤΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΗΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Παύλου Μοναχοῦ, Μονῆς τῆς Εὐεργετίδος.

Α"σπιλε, ἀμείλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή Παρθένα, Θεό-
 νυμφε Δέσποινα· ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ πα-
 ραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσασα, καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ
 γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα· ἡ τῶν ἀπηλπισμένων
 μόνῃ ἐλπίς, καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια· ἡ ἐτοίμη ἀντί-
 ληψις τῶν εἰς σέ προστρέχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστια-
 νῶν τὸ καταφύγιον. Μὴ βδελύξῃ με τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν ἐ-
 ναγῇ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς, καὶ λόγοις, καὶ πράξεσιν ὅλον
 ἐμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ῥαθυμίᾳ
 γνώμῃ δοῦλον γενόμενον. Ἀλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ
 Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ
 καὶ ἀσώτῳ, καὶ δεῖξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφε-
 ρομένην σοι δέησιν· καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην
 καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρρῆσίᾳ χρωμένη, δυσώπησον,
 ἵνα ἀνοιξῇ καὶ μοὶ τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγα-
 θότητος· καὶ παριδὼν μοι τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπι-
 στρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην
 δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι αἰεὶ ὡς ἐλεήμων, καὶ
 συμπαθὴς, καὶ φιλάγαθος· ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ, θερμῇ
 προστατίς καὶ βοηθός, ταῖς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχί-
 ζουσα, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με· καὶ ἐν τῷ και-
 ρῷ τῆς ἐξόδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα, καὶ
 τὰς σκοτειναῖς ὄψεις τῶν πονηρῶν Δαιμόνων πέρρῳ αὐτῆς

ἀπελαύνουσα. Ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τῆς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα ἥς καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ μο-
νογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνη-
σις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀ-
γαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΤΕΡΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΤΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ

Ἀντιόχου Μοναχοῦ καὶ Πανδέκτου.

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς, καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὀρμὰς τῶν παθῶν, σθέ-
σον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα· τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις καταστείλον, καὶ πᾶν γεῶδες καὶ υἱικὸν ἡμῶν φρόνημα κοιμίσον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σῶφρονα λογισμὸν, καρδίαν νήφουσιν, ὕπνον ἑλαφρόν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανύστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ και-
ρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ εὐλογεῖν, καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον, καὶ με-
γαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τῆς Ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Υπερένδοξε, ἀειπάρθενα, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγα-
γε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν,
καὶ αἰτησαι, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱὸς, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Τριάς ἀγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίθημι, Μήτηρ τῷ Θεῷ· φυλάξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον Γ'. Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ: Εἰρήνη πᾶσι· ταῖς κεφαλαῖς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε· καὶ ἡμῶν κεκλιμένων, λέγει εὐθύς:

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἀγίων ἐνδόξων, καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων· εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν. Δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν. Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου. Ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρόν καὶ πολέμιον. Εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἰθ' οὕτω ποιήσας ὁ Προεστὼς μετάνοιαν ἐπὶ γῆς, λέγει τοῖς Ἀδελφοῖς: Εὐλογεῖτε, Πατέρες ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Καὶ οἱ Ἀδελφοί: Ὁ Θεὸς συγχωρήσαι σοι, Πάτερ ἅγιε.

Καὶ ἄρχονται οἱ Ἀδελφοὶ ἀνά δύο, εἷς ἐξ ἑκατέρου Χοροῦ κατὰ τάξιν, ποιεῖν τὸ αὐτὸ, καὶ αἰτεῖσθαι, καὶ λαμβάνειν συγχώρησιν, μέχρις ἂν πληρωθῶσιν ἅπαντες. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει (ἀποκρινομένων ἡμῶν τὸ, Κύριε ἐλέησον, συνεχῶς).

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν, καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ὑπὲρ εὐδοκίᾶς καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου Στρατοῦ.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῶν διακονούντων, καὶ διακονησάντων ἡμῖν.

Ὑπὲρ τῶν μισούντων, καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Ὑπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Ἐἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ, Κύριε ἐλέησον Γ'.

Ὁ Προεστώς: Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Καὶ λαβόντες οἱ πάντες συγχώρησιν ἀπὸ τοῦ Προεστῶτος, ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν, ἐνθα λέγομεν καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην:

Τοῖς μισοῦσι, καὶ ἀδικοῦσιν ἡμᾶς συγχώρησον, Κύριε. Τοῖς ἀγαθοποιοῦσιν ἀγαθοποιήσον. Τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ οἰκειοῖς ἡμῶν χάρισαι τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι, καὶ ἴασιν δώρησαι. Τοὺς ἐν θαλάσῃ κυβέρνησον. Τοῖς ἐν ὁδοιπορίαις συνόδευσον. Τῷ Βασιλεῖ συμμάχησον. Τοῖς διακονοῦσι, καὶ ἐλεοῦσιν ἡμᾶς, ἁμαρτιῶν ἄφεσιν δώρησαι. Τοὺς ἐντειλαμένους ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι, ὑπὲρ αὐτῶν, ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν προκοιμηθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν αἰχμαλώτων, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς ἀπὸ πάσης περιστάσεως. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ δὸς αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ

.....

Ποιοῦντες Στίχον, λέγομεν:

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ ὤθησαυρός τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθε, καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον, ἀγαθὲ, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶ.
Κύριε ἐλεησον ΙΒ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. Μετανοίας Γ'.
καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.

Ελέησόν με, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτόν, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσ-
σησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδὼν γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρυφία
τῆς σοφίας σου ἐδηλώσάς μοι.

Ἰσχυαί με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι · πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουαίς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστιά τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐ-
θές ἐγκαίκεσον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦ-
μά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύ-
ματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπι-
στρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου ·
ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγε-
λεῖ τὴν αἰνέσιν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν · ὀλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον · καρδίαν συντε-
τριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουθενώσκει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδο-
μηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καὶ ὀλο-
καυτώματα · τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ'. 69.

Ο ἦ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες · Κύριε, εἰς τὸ βοη-
θῆσαί μοι σπεῦσον.

Δίσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυ-
χήν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν
οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυρόμενοι οἱ λέγοντές μοι· Εὐγε, εὐγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διαπαντός· Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ΄. 142.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

Γινώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἐνεπεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Δ Ο Ξ Ο Λ Ο Γ Ι Α .

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογούμεν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα: Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημα σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξιώσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετόν, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τὰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἴτα λέγομεν τό: Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν. Ὅρα σελ. 15. καὶ τό: Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σέ τὴν Θεοτόκον, κτλ. Μετὰ ταῦτα: Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὁ τι σοῦ ἐστιν. Εἴτα τὸ Τροπάριον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἀγίου, ἢ τὰ παρόντα:

Ἦχος Δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι, Χριστέ ὁ Θεός: Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατὰπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, ταῖς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος. Καὶ νῦν.

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτιρμῶν.

Τό: Κύριε ἐλέησον Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς· εἰ δὲ μὴ ὑπάρχει: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Εἴτα ταῖς ἐπομέναις Εὐχαῖς.

Εὐχὴ εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Ασπίλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεό-
 νυμφε Δέσποινα· ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ πα-
 ραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσασα, καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τῇ
 γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα· ἡ τῶν ἀπηλπισμένων
 μόνη ἐλπίς, καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια· ἡ ἐτοιμὴ ἀντί-
 ληψς τῶν εἰς σέ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστια-
 νῶν τὸ καταφύγιον. Μὴ βδελύξη με τὸν α�μαρτωλόν, τὸν ἐνα-
 γῇ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς, καὶ λόγοις, καὶ πράξεσιν ὅλον
 ἑμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ῥαθυμίᾳ
 γνώμῃ δοῦλον γενόμενον. Ἄλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεῆ Μή-
 τηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ α�μαρτωλῷ καὶ
 ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομέ-
 νην σοι δέησιν· καὶ τὸν σὸν Υἱὸν καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ
 Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρρήσίᾳ χρωμένη, δυσώπησον, ἵνα
 ἀνοίξῃ καὶ μοὶ τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθό-
 τητος· καὶ παριδὼν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέ-
 ψῃ με πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δό-
 κιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι αἰεὶ ὡς ἐλεήμων, καὶ συμ-
 παθὴς, καὶ φιλάγαθος· ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ, θερμὴ προ-
 στάτις καὶ βοηθός, ταῖς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτεχιζου-
 σα, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με· καὶ ἐν τῷ καιρῷ
 τῆς ἐξόδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα, καὶ ταῖς
 σκοτειναῖς ὄψεις τῶν πονηρῶν Δαιμόνων πόρρῳ αὐτῆς ἀπε-
 λαύνουσα. Ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, τῆς αἰώ-
 νίου με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σὸ
 Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα· ἥς καὶ
 τύχοιμι, Δέσποινά με, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσι-
 τείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογε-
 νοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις,
 σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ,
 καὶ ζωοποιῷ αὐτῷ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-
 νας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐτέρα εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ἀπὸ τῆ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς, καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦσον ταῖς ὁρμαῖς τῶν παθῶν, σθέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα· ταῖς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναξάσεις κατὰστείλον, καὶ πᾶν γεῶδες καὶ υἱικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεὸς, γρήγορον νοῦν, σῶφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσιν, ὕπνον ἐλαφρόν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ εὐλογεῖν, καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Υπερένδοξε, αἰειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου, καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἰτήσαι, ἵνα σῶσῃ διὰ σοῦ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Η ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα με εἰς σὲ ἀνατίθην, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· φυλάξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον Γ'. καὶ ἀπόλυσις.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΤ

Τ Ο Τ Μ Ε Γ Α Λ Ο Τ

ΜΕΡΟΣ Β'.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Ν

Τὰ Τροπάρια, ἤτοι Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια τῶν ἀκινήτων Ἑορτῶν, καὶ τῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν Ἀγίων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

Τὰ Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.

Τὰ ἐν ταῖς Κυριακαῖς ψαλλόμενα Ἀναστάσιμα Ἀπολυτίκια, Θεοδοκία, καὶ Ὑπακοὰς τῆς Ὀκτωήχου.

Τὰ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῆς Ἑβδομάδος ἡμέραις ψαλλόμενα Ἀπολυτίκια.

Τὰ ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ ψαλλόμενα Θεοδοκία, μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια τῶν μὴ ἑορταζομένων Ἀγίων.

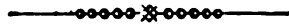
Ὅς τις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν,
καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι.

Μάρκ. Η'. 34.

ΤΡΟΠΑΡΙΑ

ΤΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ ΕΟΡΤΩΝ,

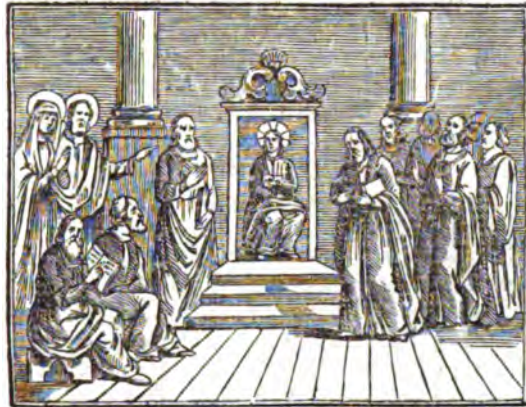
ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΓΙΩΝ.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ,

Ἐχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12, καὶ ἡ νύξ ὥρας 12.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΔΙΔΑΣΚΩΝ ΕΝ Τῷ ΙΕΡῳ.

✠ 1. Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἥτοι τοῦ Νέου ἔτους· καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Στυλίου· καὶ ἡ Σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀειθαλᾶ· καὶ τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα Γυναικῶν, καὶ Ἀμμοῦν διακόνου, καὶ διδασκάλου αὐτῶν· καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων Καλλίστης, Εὐόδου, καὶ Ἑρμογένους τῶν αὐταδελφῶν· καὶ μνήμη τοῦ δικαίου Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ· καὶ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου Ἐμπρημοῦ.

ΙΝΔΙΚΤΙΩΝΟΣ ΑΡΧΗ. Οἱ τῆς Ῥώμης Αὐτοκράτορες, πρὸς διατήρησιν τῶν στρατευμάτων, διέτασσον διὰ θεσπίσματος εἰς τοὺς ἑαυτῶν ὑπηκόους φόρον τινὰ γενικόν κατὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν, οὗ τινος ἡ πληρωμὴ ἐγένετο κατ' ἐνιαυτὸν, ἐπαναλαμβανομένου τοῦ αὐτοῦ θεσπίσματος εἰς διάστημα ἐτῶν 15. καθότι 15. ἔτη ἐχρεώσθουν στρατεύεσθαι οἱ τῶν Ῥωμαίων-στρατιῶται. Μετὰ δὲ τὴν τούτων συμπλήρωσιν, ἀνανεοῦντες πάλιν τὸ θεσπίσμα, μετὰ τινος τροπολογίας, διὰ τὴν ἐν

τῷ δικαστήματι τούτῳ ἐνδεχομένην τῶν πραγμάτων μεταβολήν, δαΐτασσαν ἐκ νέου ἕτερον φόρον, πληρωτίον καὶ αὐτὸν κατὰ συνέχειαν εἰς ὁλόκληρον δεκαπενταετίαν. Εἴτα ἐκ τρίτου ἄλλον, καὶ οὕτω καθέξῃς. Τὸ δὲ αὐτοκρατορικὸν Δέσπισμα, δι' οὗ ὁ φόρος οὗτος διατάσσεται ὀλίγον τι πρὸ τοῦ χειμῶνος, ὠνομάζετο Indictio, ὁ ἐστὶν ὁρισμὸς, ἡ διάγγελμα περὶ τοῦ φόρου· ὅπερ ἐξελληνίσαντες εἰς τὸ Ἰνδικτιῶν οἱ βασιλεῖς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, διετήρησαν αὐτήν, εἰ καὶ ἀντ' αὐτῆς ἐνίοτε μετεχειρίζοντο τὴν Ἐπινέμησιν, σημαίνουσαν διανομήν. Εἰσήγαγε δὲ τὰς Ἰνδικτιῶνας, κατὰ τὴν καινότεραν γνώμην, πρῶτος ὁ Μ. Κωνσταντίνος, τῷ 312 ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ, ὅτε καὶ τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ εἶδεν ἐν οὐρανῷ, καὶ τὸν Μαξέντιον νικήσας, ἀνηγορεύθη Αὐτοκράτωρ τῆς Δύσεως (Μαΐου 21). Τινὲς δὲ (καὶ ἴσως πιθανώτερον) ἀνάγουσι τῶν Ἰνδικτιῶνων τὴν ἀρχὴν εἰς τὴν Αὐγούστου Καίσαρος, 3 ἔτη πρὸ Χριστοῦ, φέροντες εἰς τοῦτο ἀπόδειξιν Παπικὴν τινα σφραγίδα (Bullam), ἣτοι Δέσπισμα Παπικόν, ἐκδοθὲν μὲν τῷ 781 ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ, σεσημειωμένον δὲ οὕτως: anno 4. indictionis LIII. ὁ ἐστὶν, ἔτει Δ' τῆς ΝΓ'. Ἰνδικτιῶνος, ἐξ οὗ συναίγεται τὸ εἰρημένον ἔτος· καθότι, πολλαπλασιαζομένων τῶν 52 ὁλοκλήρων περιόδων τῆς Ἰνδικτιῶνος, προστιθεμένων καὶ τῶν 4 ἐτῶν τῆς 53, προκύπτει ἀριθμὸς 784, τὰ ἀπὸ Χριστοῦ δηλαδὴ ἔτη 781, καὶ 3 πλεόν.

Ἐπάρχουσι δὲ τρία Ἰνδικτιῶνος εἶδη. Α'. ἡ εἰς τὴν Δύσιν εἰσαχθεῖσα, ἣτις καλεῖται: Αὐτοκρατορικὴ, Καίσαρικὴ καὶ Κωνσταντινακὴ· καὶ ἀρχεται ἀπὸ τῆς 24 Σεπτεμβρίου. Β'. ἡ λεγομένη Παπικὴ, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου. Καὶ Γ'. ἡ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἣν παραλαβόντες οἱ ταύτης Πατριάρχαι, μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Ἀνατολικῆς αὐτοκρατορίας, γράφουσιν αὐτὴν ἰδιοχείρως ἐν τοῖς ὑπ' αὐτῶν ἐκδιδόμεναις Δεσπίσμασι, χωρὶς τοῦ ἀριθμῆναι καὶ τὴν ἀκολουθίαν τῶν Ἰνδικτιῶνων ἢ περιόδων τῶν δεκαπέντε ἐτῶν· ἀρχεται δὲ αὕτη, μετὰ τινος τελείας, ἀπὸ τῆς 1. Σεπτεμβρίου. Καὶ αὕτη μὲν τῆς Ἰνδικτιῶνος ἡ ἀρχὴ, καὶ τῆς εἰς 15 ἔτη περιόδου αὐτῆς ἡ αἰτία.

Ἐπειδὴ δὲ μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν εἰς ἀποθήκας γίνεται τρόπον τινα συμπλήρωσις τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, καὶ ἀρχόμεθα πάλιν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς καταβάλλειν ἐκ νέου τὰ σπέρματα εἰς τὴν γῆν, πρὸς νέων γεννημάτων προμήθειαν διὰ τὰ μέλλον, διὰ ταῦτο ὁ μὲν Σεπτέμβριος λογίζεται νέου ἔτους ἀρχή· ἡ δὲ Ἑκκλησία, ἐορτάζουσα σήμερον, ἐξαιτεῖται παρὰ Θεοῦ εὐκρασίαν ἀέρων, βραχὰς ἐγκαίρους, εὐφορίαν τῆς γῆς, κτλ. Ὅτι δὲ καὶ ἡ παλαιὰ τῶν Ἰουδαίων Συναγωγὴ εὐρτάζε τὴν λεγομένην τῶν Σαλπίγγων ἐορτὴν κατὰ τὴν σήμερον, προσφέρουσα τῷ Θεῷ εὐχαριστηρίους ὕμνους, μάρτυς ἡ ἁγία Γραφή (Λευϊτ. ΚΓ', 24-25. Ἀριθμ. ΚΘ', 1-2). Ἔστι καὶ τρίτη αἰτία τῆς παρουσίας ἐορτῆς: Ἡ ἀνάμνησις τῆς εἰσόδου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν ἐν Ναζαρέτ Συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων· ὅτε καὶ ἐπέδοθ' αὐτῷ βιβλίον Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου πρὸς ἀνάγνωσιν· καὶ ἀνοίξας αὐτό, εὗρε τὸν τόπον, ὅπου ἦν γεγραμμένον: « Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ ἔνεκεν ἔχρισέ με κτλ. (Δουκ. Δ'. 16-18). Ταῦτα περὶ τῆς παρουσίας Ἑορτῆς καὶ τῆς Ἰνδικτιῶνος.

Ἐκ δὲ τῶν σήμερον ἐορταζομένων Ἀγίων, ὁ μὲν Συμεὼν ἐγεννήθη κατὰ τὸ 392 ἔτος, ἐν τινι κώμῃ καλουμένῃ Σισάν, ἐν ταῖς μεθορίοις Κιλικίας καὶ Συρίας· εἰσῆλθον εἰς τὸ μοναδικὸν στάδιον ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας· ἐγυμνάσθη πρότερον ἐν μοναστηρίῳ, εἴτα καὶ κατὰ μόνας εἰς τόπον ἔρημον· καὶ τελευταῖον, ἀναβάς κατὰ τὰ ὄρη τῆς Συρίας ἐπὶ τινος στύλου ὑψηλοῦ, ἀπ' οὗ καὶ Στυλίου τῆς ἐπωνομάσθη, ἐνεκαρτέρησεν ἐπ' αὐτοῦ ἔτη παλλὰ, ὄρθιος τὸ πλεῖστον· καὶ ζήσας τὰ πάντα 69, ἐτελεύτησε τῷ 461 ἔτει.

Ὁ δὲ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ ἦν ἐκ φυλῆς Ἑβραίμ· ἐγεννήθη ἐν Αἰγύπτῳ, περὶ τὰ 1684 ἔτη πρὸ Χριστοῦ· διεδέχθη τὸν Μωϋσῆν τῷ 85 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ· ἀνέχαιτίσε τὸ ρεύμα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ διεβίβασε τοὺς Ἰσραηλίτας πεζοὺς· ἔστησε τὸν δρόμον τοῦ Ἡλίου, πολεμῶν τοὺς Ἰεβουσαίους· ἐμέρισε τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας εἰς τὰς δώδεκα φυλὰς τῶν Ἰσραηλιτῶν· ἐκυβέρνησεν αὐτοὺς 25 ἔτη· συνέγραψε τὸ

εἰς ὄνομα αὐτοῦ ἐπιγραφόμενον Ἐκτὸν βιβλίον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη 110, ἐτελεύτησε τῷ 1544. πρὸ Χριστοῦ.

Ἀργία, καὶ Καταλύσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου, Ἦχος β'.

Ο πάσης Δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καιρὸς καὶ χρόνος ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν Πόλιν σου· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος α'.

Υπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Συμεὼν Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου, Ἦχος Βαρύς.

Χαῖρε κεχαρίτωμένη, Θεοτόκε Παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐταρκώθη ὁ Λυτρωτὴς τῆς κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ καὶ Παρθένος, αἰεὶ εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ εἰρήνην δωρήσασθαι πάσῃ τῇ οἰκουμενῇ.

Κοντάκιον τῷ Ὁσίου, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τὰ ἄνω ζητῶν, τοῖς κάτω συναπτόμενος, καὶ ἄρμα πυρὸς, τὸν Στύλον ἐργασάμενος, δι' αὐτοῦ συνόμιλος τῶν Ἀγγέλων γέγονας Ὅσιε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπ' αὐστὺς ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 2. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Μάμαντος· καὶ τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ μὲν ὑπῆρχεν ἐκ Γάγγρας τῆς Παφλαγονίας, γεννηθεὶς ἐν φυλακῇ, ὅπου οἱ γονεῖς αὐτοῦ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐτελεύτησαν· καὶ συνεχῶς Ἀρμῖαν τὴν θετὴν αὐτοῦ μητέρα Μαμαῶ καλῶν, ὠνομάσθη Μάμας· ἠθλήσε δὲ περὶ τὸ 275. Ὁ δὲ Ἰωάννης ἐπατριάρχευσεν ἐπὶ Τιβερίου, ἐν ἔτει 582. καὶ κυβερνήσας τὴν Ἐκκλησίαν ἔτη 13 καὶ μῆνας 5, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ τῷ 595. Εἰς τὸν Πατριάρχην τοῦτον ἐκυρώθη τὸ πρῶτον, κατὰ τὸ 586 ἔτος, ὁ ἕως τότε ἀσυνήθης τίτλος, Οἰκουμένης.

Ἀπολ. τοῦ Μάρτ. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ Δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος δ'.

Κἄνωνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξε σε τῇ ποιμνῇ σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω, τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Ἰωάννη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκ. τοῦ Μάρτ. Ἦχος Γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν τῇ ράβδῳ Ἄγιε, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσῃ, τὸν λαόν σου ποιμανον, ἐπὶ νομαῖς ζωφόρους· θῆρας δὲ τοὺς ἀοράτους καὶ ἀνημέρους, σύντριψον ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν σε ὑμνούντων· ὅτι πάντες οἱ ἐν κινδύνοις, προστάτην Μάμα θερμὸν σε κέκτηνται.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου, ἐπισκόπου Νικομηδείας· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου, συνασκητῆ τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου.

Ὁ μὲν ὑπέμεινε τὸ μαρτύριον ἐπὶ Μαξιμίνου, ἐν ἔτει 311. Ὁ δὲ Θεοκτίστης ἐτελεύτησε περὶ τὸ 451.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διαδόχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοταμῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος Ἱερομάρτυς Ἀνθιμε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμης τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τῆς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ

λάμπων τοῖς θαύμασι, Θεόκτιστε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκ. τοῦ Ἱερ. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εν ἱερῷσιν ἀκριβῶς διαπρέψας, καὶ μαρτυρίῃ τὴν ὁδὸν διανύσας, τὰ τῶν εἰδῶλων ἔσβεσας σεβάσματα, πρόμαχος γενόμενος, τῆς σῆς ποιμνῆς θεόρρον· διό σε καὶ γεραίρει νῦν, μυστικῶς ἐκθροῶτα· Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις αἰοίδιμε Ἀνθιμε.

✠ 4. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, ἐπισκόπου Ἀντιοχείας· καὶ τοῦ ἁγίου καὶ θεόπτε Μωϋσέως τοῦ Προφήτη.

Ὁ μὲν Βαβύλας, ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ὧν δωδέκατος, καὶ διάδοχος τοῦ Ζεδίνου ἡ Ζεδινᾶ, ἠθλήσεν ἐπὶ Δεκίου, περὶ τὸ 250 ἔτος. Ὁ δὲ Μωϋσῆς, ὁ ὑπέρτατος τῶν φιλοσόφων, ὁ σοφώτατος τῶν νομοθετῶν, καὶ τῶν ιστοριογράφων ἀπάντων ὁ ἀρχαιότατος, ὑπῆρχεν ἐκ φυλῆς Λευὶ, υἱὸς Ἀμδράμ καὶ Ἰωχαβέδ. Ἐγεννήθη ἐν Αἰγύπτῳ, ἔτει 1689 πρὸ Χριστοῦ. Βρέφος ὧν ἔτι τριῶν μηνῶν, βληθεὶς εἰς θύβην, ὁ ἔστι κιβώτιον ἐκ παπύρου κατασκευασμένον, καὶ πανταχόθεν πεπισσωμένον, ἐρρίφη εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Νείλου, διὰ τὸ πρόσταγμα καὶ τὸν φόβον τοῦ Φαραῶ. Ληφθεὶς ἐκείθεν ὑπὸ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, καὶ γενόμενος αὐτῆς υἱὸς θετός, ἀνετράφη ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ 40 ἔτη. Φυγὼν ἔπειτα εἰς Μαδιάμ, εἶδεν ἐπὶ τοῦ ὄρους Χωρήθ τὴν ὀπτασίαν τῆς καιομένης Βάτου, περὶ τὸ 80 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ· ὅτε, χειροτονηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἡγεμῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· διεβίβασεν αὐτὸν διὰ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ὡς διὰ ξηρᾶς· ἐκυβέρνησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ 40 ἔτη· ἐποίησε τέρατα καὶ σημεῖα πολλά· συνέγραψε τὰ πέντε πρῶτα βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, 2 τινὰ καὶ Πεντάτευχος καλοῦνται. Φθάσας δὲ εἰς τὴν γῆν Μωαβ, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος Νιθαῦ, ἐπὶ τὴν κορυφὴν αὐτοῦ Φασγὰ καλουμένην, καὶ ἐκεῖ, κατὰ θεῖαν κέλευσιν, ἐτελεύτησε τῷ 1569 ἔτει πρὸ Χριστοῦ, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 120. Τοῦτου εἰσὶν αἱ ἐκ τῆς παλαιᾶς Διαθήκης δύο πρῶται τῆς Στιχολογίας Ὤδαι· Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ, κτλ. Πράσεχα, οὐρανέ, καὶ λαλήσω, κτλ. ὧν τὴν μὲν ἔφαλε παρά τὸν αἰγιαλὸν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, εὐθύς μετὰ τὴν διδασιν αὐτῆς· τὴν δὲ δευτέραν, ἐπὶ τὴν γῆν Μωαβ, πρὸ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ εὐχὰς ἡμέρας.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος. Ὁρα ἄνωτέρω.

Τοῦ Προφήτη, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως τὴν μνήμην Κύριε ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωπόῦμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ἱερ. Ἦχος δ'. Ἐπιφανίης σήμερον.

Μεγαλεῖα πίστεως ἐν τῇ καρδίᾳ, περιθείς ἐφύλαξας, Ἱερομάρτυς Βαβύλα, μὴ δειλιάσας τὸν τύραννον, Χριστῷ θεράπον· διὸ ἡμᾶς φύλαττε.

✠ 5. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου, πατρός τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Κατὰ τὴν γνώμην πολλῶν τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων, ἐπιστηριζομένην εἰς ἀρχαίαν παράδοσιν, τὸν Ζαχαρίαν τοῦτον ἐφόνευσαν οἱ Ἰουδαῖοι, καθὼς ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτούς, μετὰ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου (Ματθ. ΚΓ', 35), διὰ δύο αἰτίας: Τὸ μὲν, ὅτι, καὶ μετὰ τὴν κύησιν τῆς Παρθένου Μαρίας, ὁ Ζαχαρίας Παρθένον πάλιν ὠνόμαζεν αὐτήν, καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν παρθένων συνηρίθμει (Βασίλ. Δόγ. εἰς τὴν Χρ. Γένν.). Τὸ δὲ, ὅτι ἐν τῷ καιρῷ τῆς Βρεφοκτονίας (Δεκεμβρ. 29) οὐχ εὗρέθη Ἰωάννης ὁ υἱὸς αὐτοῦ· ἐπειδὴ ἡ γηραιὰ Ἐλισάβετ, παραλαβοῦσα αὐτὸν νηπιάζοντα, ἐκρυπτεν ἐπιμελῶς, ῥητῶς μὲν ἄδηλον ποῦ, ἀλλ' εἰς τὴν ἔρημον πάντως, ὅπου, κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν, τὸ παιδίον ἠύξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ (Λουκ. Α'. 80.). Μὴ εὐρεθέντος οὖν τοῦ υἱοῦ, ἐφονεύθη ὁ πατήρ, διὰ προστάγματος τοῦ Ἡρώδου (Πέτρ. Ἀλεξάνδρ. Καν. ΙΓ').

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ιερωσύνης στολισμὸν, περιβαλόμενος σοφὴ, κατὰ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ὀλοκαυτώματα δεκτὰ, ἱεροπρεπῶς προσενήνοχας Ζαχαρία· καὶ γέγονας φωστήρ, καὶ θεατὴς μυστικῶν, τὰ σύμβολα ἐν σοὶ τὰ τῆς χάριτος, φέρων ἐκδήλως πάνσοφε· καὶ ξίφει ἀναιρεθεὶς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, Χριστοῦ Προφῆτα, σὺν τῷ Προδρόμῳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο προφήτης σήμερον, καὶ ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου, Ζαχαρίας προὔθηκεν, ὁ τοῦ Προδρόμου γενέτης, τράπεζαν, τῆς αὐτοῦ μνήμης πιστοὺς ἐκτρέφων, πόμα τε δικαιοσύνης τοῦτοις κεράσας. Διὸ τοῦτον εὐφημοῦμεν, ὡς θεῖον μύστην Θεῷ τῆς χάριτος.

✠ 6. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν Κολασσαῖς, ἥτοι ἐν Χώναις, παρὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωποῦμέν σε αἰεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς, σκέπῃ τῶν πτερύγων, τῆς αὐλῆς σου δόξης, φρυγῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας: Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχης τῶν ἁνῶ Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ο τῇ Τριάδι παρεστὼς ὁλόφωτος, μετὰ πασῶν ἐπικρανίων τάξεων, καὶ τὸ ἔνθεον μελωδήμα, σὺν αὐταῖς ἀναφωνῶν Μιχαὴλ, καὶ τὴν γῆν θεία νεύσει διερχόμενος, καὶ τέρασι μεγίστοις θαυμαζόμενος, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 7. Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σώζοντος.

Ἰθῆλσε ἐν Πομπηϊουπόλει τῆς Κιλικίας, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ ἡγεμόνος αὐτῆς, τῷ 288.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ Δαβὶδ, ἡ Θεοπαῖς Μαριάμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν· διὸ καὶ χαίρει ἡ σύμπασα καὶ καινουργεῖται· συγχαίρει τε ὁμοῦ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ. Αἰνέσατε αὐτὴν αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. Ἰωακεῖμ εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει κραυγαῖζουσα· Ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῇ σεπτῇ Γεννήσει σε ἡ οἰκισμένη, τῷ αἰῶλι Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι: Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σε Κύριε. Ὁρα ὁπισθεν, σελ. 166.

Κοντάκιον τοῦ αὐτοῦ, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀληθῆ καὶ θεοφόρον Μάρτυρα, καὶ ἀθλητὴν τῆς εὐσεβείας δόκιμον, συνελθόντες ἀνυμνήσωμεν, μεγαλοφῶως πάντες σήμερον, Σώζοντα τὸν θείον μύστην τῆς χάριτος, ἰάσεων δοτῆρα πλεσιώτατον· πρεσβεύει γὰρ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

✠ 8. Τὸ Γενέθλιον τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Κι αὐτὰ τὴν ἀρχαίαν τῆς Ἐκκλησίας παράδοσιν, ἡ Θεοτόκος ἐγεννήθη ἐξ ἐπαγγελίας περὶ τὸ 16, ἢ 17 ἔτος πρὸ τῆς Χρ. Γεννήσεως, ἐκ στεριευόντων καὶ προδεηκότων τὴν ἡλικίαν γονέων, τοῦ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης· ὧν ὁ μὲν κατήγετο ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους τοῦ Δαυΐδ, φυλῆς Ἰούδα· ἡ δὲ Ἄννα, ἐκ τῆς ἱερατικῆς φυλῆς τοῦ Λευὶ, θυγάτηρ Ματθαὶν τοῦ ἱερέως, καὶ Μαρίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Η Γέννησίς σε Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκῇ μέμνη· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'.

Ιωακείμ καὶ Ἄννα ὀνειδισμῷ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐὰ ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν Ἀχραντε ἐν τῇ ἀγίᾳ Γεννήσει σε. Αὐτὴν ἑορτάζει καὶ ὁ λαὸς σε, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι: Ἡ Στεῖρα τίπτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

✠ 9. Τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ, καὶ Ἄννης· καὶ τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Σεβηριανοῦ.

Ἡ θύλησεν ἐπὶ Αἰκινίου βασιλέως, καὶ Αὐσίου δουκὸς, ἐν ἔτει 315.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ γίνεται καὶ ἡ εὐνοσιωπρινὴ Ἰσημερία.

Κατσάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων, Ἦχος β'.

Τῶν δικαίων Θεοπατόρων σου Κύριε τὴν μνήμην ἐορταίζοντες, δι' αὐτῶν σε δυσωποῦμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εὐφραίνεται νῦν, ἡ Ἄννα τῶν στειρώσεως, λυθεῖσα δεσμῶν, καὶ τρέφει τὴν Πανάχραντον, συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἀνυμνῆσαι τὸν δωρησάμενον, ἐκ τῆς νηδύος αὐτῆς τοῖς βροτοῖς, τὴν μόνην Μητέρα τὴν ἀπείρανδρον.

✠ 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνοδώρας, Μητροδώρας, καὶ Νυμφοδώρας.

Ἦσαν ἐκ Βιθυνίας, ἀδελφαὶ κατὰ σάρκα, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 304. ἔτει ἀθλήσασαι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς· Κοντάκιον τῶν Ἀγίων,

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Υπὲρ Τριάδος καρτερῶς ἐναθλοῦσαι, τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν ἐτροπώσασθε, ἀδελφικῶς συνδούμεναι τῷ πνεύματι· ὅθεν εἰσῳκίσθητε, σὺν ταῖς πέντε Παρθένοις, εἰς τὸν ἐπουράνιον, Ἀθληφόροι νυμφῶνα· καὶ σὺν Ἀγγέλοις τῷ Παμβασίλει, ἐν εὐφροσύνῃ ἀπαύστως παρίστασθε.

✠ 11. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Ἦρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ζήνωνος, ἐν ἔτει 472. μετονομασθεῖσα δὲ Θεόδωρος, καὶ ἀνδρικῶς ἐνδυσάμενη, ἐζήσεν ἐν μοναστηρίῳ ἀνδρῶν, ἀγνωστος ἕως τέλους.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς· καὶ τῆς Ἀγίας, Ἦχος πλ. Δ'.

Εν σοὶ Μητερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὁσία Θεοδώρα τὸ πνεῦμά σε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸ σῶμα τὸ σόν, νηστεύεις κατατήξασα, ἀγρύπνοις εὐχαῖς, τὸν Κτίστην καθεκτέουσας, τοῦ λαβεῖν συγχώρη-

σιν, τὴν τελείαν τῆς ἀμαρτίας σου· ἦν καὶ ἔλαβες ἀληθῶς, ὁδὸν μετανοίας ὑποδείξασα.

✠ 12. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Αὐτονόμου.

Ἐπίσκοπος ἦν κατὰ τὴν Ἰταλίαν· ἤθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῷ 298.

Ἡ τοῦτου Ἀκολουθία ψάλλεται εἰς τὰς 11, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι σήμερον τὴν Ἐορτὴν τῆς Θεοτόκου.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ θεῖα σοφὲ, σεμνῶς ἐμυσταγωγήσας, θυσία δεκτὴ, ἐγένεθ παμμακάριστε· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες, τὸ ποτήριον Μάρτυς Αὐτόνομε· καὶ αὐτῷ νυνὶ παρεσῶς, πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 13. Τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως· καὶ Προεόρτια τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κορνηλίου τοῦ Ἐκατοντάρχου.

Ὁ μὲν Ναός ἐστίν, ὁ ὑπὸ πάντων τῶν πιστῶν διαφερόντως τιμώμενος Ναός τοῦ ἁγίου Τάφου, ὃν ὁ Μ. Κωνσταντῖνος ἀνήγειρεν ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ Γολγοθᾶ, ἐνθα ὁ τοῦ κόσμου Σωτὴρ ἐσταυρώθη καὶ ἐτάφη. Ἐπὶ τῆς δὲ πρὸ πολλοῦ ὁ τόπος οὗτος συγκεχωσμένος ἐπίτηδες ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐθνικῶν· ἐπὶ δὲ Ἀδριανοῦ τοῦ Αἰλίου, καὶ εἰδωλείῳ τῆς Ἀφροδίτης ἐκτίσθη ἐπ' αὐτοῦ, πρὸς περικοπὴν τοῦ ἱεροῦ τόπου βεδήλωσιν, καὶ παντελεῖ αὐτοῦ λήθην. Ἐκεῖ ἐκρύπτετο καὶ ὁ τίμιος Σταυρός· ἀλλ' ἀνασκευῆς γενομένης, κατὰ τὴν τοῦ εὐσεβοῦς Βασιλέως ἐπιταγὴν, εὐρέθησαν ὁμοῦ τοῦ σωτηρίου πάθους τὰ σύμβολα. Ἐπ' αὐτὸν οὖν τὸν τόπον ἐφοδομήθη ὁ ἐπ' ὀνόματι τῆς ζωοφόρου Ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μέγιστος καὶ περικαλλὴς Ναός, δι' ἐπιστασίας τῆς μακαρίας Εὐλენης, Δρακιλιανοῦ τοῦ τῆς Παλαιστίνης ἐπαρχοῦ, καὶ Μακαρίου τοῦ τότε τῶν Γερουσιῶν Πατριάρχου, ὃς τις καὶ τὸν τίμιον Σταυρὸν ὑψωσε (Σεπτεμ. 14.), καὶ τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τούτου ἐποίησε, περὶ τὸ 330 ἔτος.

Ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν Ῥωμαῖος τὸ γένος, ἐθνικὸς τὴν θρησκείαν, Ἐκατοντάρχος τὸ ἀξίωμα, κάτοικος τῆς ἐν Παλαιστίνῃ Καισαρείας, ἀνὴρ εὐσεβὴς καὶ θεοφοβούμενος, ποιῶν ἐλεημοσύνας πολλὰς εἰς τὸν λαόν, καὶ διαπαντός τοῦ Θεοῦ δεόμενος. Κατὰ δὲ τὸ 41 ἔτος, ἰδὼν ὀπτασίαν ἀγγελικὴν, ἀποστείλας ἐκάλεσεν ἐκ τῆς Ἰόππης Πέτρον τὸν Ἀπόστολον, ὑφ' οὗ κατηχηθεὶς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ πανοικί βαπτισθεὶς, ἐγένετο ἀπαρχὴ τῆς τῶν ἐθνικῶν κλήσεως. Λέγεται δὲ ὅτι μετὰ ταῦτα προσχειρίσθη καὶ ἐπίσκοπος, κατὰ τινος μὲν, αὐτῆς τῆς Καισαρείας, κατ' ἄλλου δὲ, τῆς Σκήψευς, οὗ μακρὰν τῆς Τρωάδος· καὶ ὅτι ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς.

Κατάλυσις οἶνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος δ'.

Ως τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν καίτῳ συναπεδείξας ὠραιότητα, τοῦ ἁγίου σκηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε. Στερέωσον αὐτὸ εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρό-

σδεξαι ἡμῶν, ταῖς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοι δεήσεις διὰ τῆς Θεοτόκης, ἡ πάντων ζωὴ καὶ ἀνάστασις.

Ἔτερον τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος β'.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν. Σῶζε τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν Πόλιν σου, ἱκετεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκης, μόνε φιλάνθρωπε.

Κοντάκ. τῶν Ἑγκαινίων, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οὐρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδέχθη ἅπαντας φωταγωγοῦσα τοὺς πιστοὺς· ἐν ᾧ ἐστῶτες κραυγάζομεν: Τοῦτον τὸν Οἶκον στερέωσον Κύριε.

Τοῦ Ἀγίου, ὁμοιον.

Α'παρχὴν ἀγίαν σε ἡ Ἐκκλησία, ἐξ ἔθνων ἐδέξατο, καταφωτίζεσαν αὐτήν, ταῖς ἐναρέτοις σε πράξειςιν, ἱερομύστα θεόφρον Κορνήλιε.

✠ 14. Ἡ παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Τοῦτον ζητήσασα ἐν Ἱερουσαλὴμ ἡ μακαρία Ἑλένη, μήτηρ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, εὔρε κεκρυμμένον ἐν γῇ, περὶ τὸ 325 ἔτος· εἶτα ὑψωθέντα ἐπ' ἀμβωνος ὑπὸ τοῦ τότε Ἱεροσολύμων πατριάρχου Μακαρίου, ἰδὼν αὐτὸν ὁ λαὸς, ἐδόθησε τὸ, Κύριε ἐλέησον. Ἰστίον δὲ ὅτι, μετὰ τὴν εὑρεσιν ταύτην τοῦ τιμίου Σταυροῦ, μέρος μὲν αὐτοῦ ἠνέχθη τότε εἰς Κωνσταντινούπολιν χάριν εὐλογίας. Τὸ δὲ λοιπὸν, καταλειφθέν ἐν Ἱεροσολύμοις, διέμεινεν ἐκεῖ μέχρι τοῦ 614 ἔτους· ὅτε, λεηλατήσαντες τὴν Παλαιστίνην οἱ Πέρσαι, ἀπήγαγον αὐτὸ εἰς τὴν ἐαυτῶν πατρίδα (Ἰαν. 22.). Ὑστερον δὲ, τὸ 628 ἔτος, ἐκστρατεύσας κατ' αὐτῶν ὁ Ἡράκλειος, ἀνέλαβε πάλιν τὸν τίμιον Σταυρὸν, καὶ ἐκόμισεν αὐτὸν εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἀργία καὶ Νηστεία, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα τύχη.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νικήτα .

Ἐβλήσεν ἐπὶ Ἀθηναρίχου ἄρχοντος Γότθων, τῶν πέραν τοῦ Ἰστροῦ ποταμοῦ, ἐν εἰς 380, ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου .

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς · καὶ τοῦ Ἀγίου, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σὺ Κύριε. Ὅρα ὁπισθεν. σελ. 166.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν .

Τῆς πλάνης τεμῶν, τὸ κράτος τῇ ἐνστάσει σὺ, καὶ νίκης λαβῶν, τὸ στέφος ἐν τοῖς ἄθλοις σου, τοῖς Ἀγγέλοις ἐνδοξε, συναγάλλῃ Νικήτα φερώνυμε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν .

✠ 16. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτ. Εὐφημίας τῆς πανευφήμου .

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ Χαλκηδόνος, ἐν παρθενίᾳ τὸν βίον διάγουσα, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ὅφ' οὗ καὶ τὸν μαρτυρικὸν ὑπέστη θάνατον τῷ 303, ἢ κατ' ἄλλους 307 ἔτει. Τὸ ἱερὸν αὐτῆς λείψανον σέβεται ἐν τῷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχείῳ .

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς · καὶ τῆς Ἀγίας, Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η ἁμνάς σὺ Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ: Σὲ Νυμφίε μὲ ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἄθλῳ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου · καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί · ἀλλ' ὡς θυσίαν ἁμῶμον προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι . Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ .

Εν τῇ ἀθλήσει σὺ καλῶς ἠγωνίσω, καὶ μετὰ θάνατον ἡμᾶς ἁγιάζεις, ταῖς τῶν ἱαμάτων βλύσεσι Πανεύφημε · ἔθεν σου τὴν κοίμησιν, τὴν ἁγίαν τιμῶμεν, πίστει παριστάμενοι, τῷ σεπτῷ σου λειψάνῳ, ἵνα ῥυσθῶμεν νόσων ψυχικῶν, καὶ τῶν θυμαμάτων τὴν χάριν ἀντλήσωμεν .

✠ 17. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Σοφίας, καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων, Πίστεως, Ἐλπίδος, καὶ Ἀγάπης .

Αὗται ἐξ Ἰταλίας ὑπάρχουσαι, ἤθλησαν περὶ τὸ 126 ἔτος, ἐπ' Ἀδριανοῦ .

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς · Κοντάκιον τῶν Ἀγίων,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ .

Σοφίας τῆς σεμνῆς, ἱερώτατοι κλάδοι, ἡ Πίστις καὶ Ἐλπίς, καὶ Ἀγάπη δειχθεῖσαι, σοφίαν ἀπεμώραναν, τῶν

Ελλήνων ἐν χάριτι· καὶ ἀθλήσασαι, καὶ νικηφόροι φανεῖσαι, στέφος ἀφθαρτον, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότη, Χριστοῦ ἀνεδήσαντο .

✠ 18. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐμενίου, ἐπισκόπου Γορτύνης, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 19. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Σαββατίου, καὶ Δορυμεδοντος.

Ἦθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Πρόδου, περὶ τὸ 278, ἔτος .

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς· Κοντάκιον τῶν Ἀγίων,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον .

Ποταμός πληρούμενος, τῶν χαρισμάτων, τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἀποδεχθέντες Ἀθληταί, τὴν οἰκυμένην ἀρδεύετε, ταῖς τῶν θαυμαμάτων καλαῖς ἀναβλύσεσιν .

✠ 20. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου, καὶ Θεοπίστης τῆς συμβίου αὐτοῦ, καὶ τῶν δύο υἱῶν αὐτῶν, Ἀγαπίου καὶ Θεοπίστου .

Ἦθλησαν ἐπὶ Ἀδριανοῦ, περὶ τὸ 126 ἔτος .

Καταλύσις οἴνου καὶ ἐλαίου .

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς· καὶ τῶν Ἀγίων, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε .

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνης ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχύντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ Δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση . Αὐτῶν ταῖς ἰκυσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν .

Τὰ πάθη Χριστοῦ παμμάκαρ μιμησάμενος, καὶ τέτις πιὼν, προθύμως τὸ ποτήριον, κοινωνὸς Εὐστάθιε, καὶ τῆς δόξης σύγκληρος γέγονας, παρ' αὐτοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, λαμβάνων ἐξ ὕψους θείαν δύναμιν .

✠ 21. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Κοδράτου τῷ ἐν Μαγνησίᾳ· καὶ τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰωνᾶ .

(Ὁ μὲν Κοδράτος ἐχρημάτισε τῶν Ἀποστόλων μαθητῆς· καὶ γενόμενος Ἀθη-

νών ἐπίσκοπος, ἤθλησεν ἐπὶ Ἀδριανοῦ τῷ 117 ἔτει, κατὰ τὸν Συναξαριστὴν· κατ' ἄλλους δέ, πολλῶ ὕστερον ἐπὶ Αὐρηλίου. Ὁ δὲ Ἰωῆς ἦν υἱὸς Ἀμαθί, ἐκ πόλεως Γεθχοφὲρ, ἢ Γεδ-Ὀφὲρ (Δ'. Βασ. ΙΔ'. 28), φυλῆς Ζαβουλών, προφητεῦσας περὶ τὸ 838-840 πρὸ Χριστοῦ. Εἰς τοῦτον προσέταξεν ὁ Θεὸς ἵνα ἀπέλθῃ εἰς Νινευὶ τὴν τῶν Ἀσσυρίων μητρόπολιν, καὶ κηρύξῃ τὴν ἐντὸς ὀλίγου καταστροφὴν αὐτῆς, διὰ τὰς τῶν πολιτῶν ἀμαρτίας· ὁ δέ, παρακούσας τοῦ θείου προσταγματος, ἐμδὰς εἰς πλοῖον, ἀπήρχετο ἄλλου. Ἡ αἰφνίδιος καὶ φοβερά ταραχὴ τῆς θαλάσσης, καὶ ἡ φανέρωσις τῆς παρακοῆς τοῦ Ἰωῆ, ἠνάγκασε τοὺς ναῦτας, ἵνα ῥίψωσιν αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Κῆτος μέγα, ἐτοιμον εὐθύς, κατὰ θείαν πρόνοιαν, κατέπιεν αὐτόν. Τρία ἡμερονύκτια εὐρισκόμενος εἰς τὴν κοιλίαν αὐτοῦ, προσηύχετο, λέγων τὴν 5'. τῆς Σπηλογίας Ὁδὴν: Ἐδόθησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, κτλ. Τὸ κῆτος ἐξέρασεν αὐτὸν ἐπειτα εἰς τὴν ξηράν, καὶ πάλιν ἡ προτέρα προσταγὴ τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτόν. Ὅθεν ἀπελθὼν ἐκήρυττε, λέγων: Ἐτι τρεῖς ἡμέραι, καὶ Νινευὶ καταστραφήσεται. Ἐτρόμαξεν ἐκ τούτου ὁ λαός· μετενόησαν πάντες· ἐνήστευσαν μεγάλοι, μικροὶ, βρέφη θηλάζοντα, καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ κτήνη· καὶ οὕτω τὸν Θεὸν ἐξίλειψαντες, ἀπέφυγον αὐτοῦ τὴν ὀργήν. — Ἡ προφητεία τοῦ Ἰωῆ, εἰς 4 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται πέμπτῃ τῶν ΙΒ'. Ἐλασσόνων Προφητῶν. Ἡ δὲ τριήμερος αὐτοῦ διαμονὴ ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους εἰκόνιζε τὴν τριήμερον ταφὴν, καὶ ζωηφόρον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἀνάστασιν (Ματ. ΙΒ', 39-40).

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς· ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ἀποστόλου ψάλλεται τῇ 22.

✠ 22. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ, ἐπισκόπου Σινώπης.

Ἠθλησεν ἐπὶ Τραϊανοῦ Βασιλέως, ἐν ἔτει 102.

Ἀπολυτίκιον τῷ Ἀποστόλῃ, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Κοδράτε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος. Ὅρα σελ. 166.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως ἱεράρχην τίμιον, καὶ ἀθλητὴν στερεότατον, ἡ οἰκημένη προσάγει σοι Κύριε, Κοδράτον τὸν Ἀπόστολον· καὶ τοῖς ὕμνοις γεραίρει τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, αἰτουῖσα πάντοτε πταισμάτων ἄφεσιν, δι' αὐτοῦ δωρηθῆναι, τοῖς μέλπεσι τοῦτον εὐσπλαγγνε.

✠ 23. Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἀπὸ τῆς ἐγένετο 15 μηνὸς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, μετὰ τὴν ἀγγελικὴν ὀπτασίαν, ἣν εἶδεν ἐν τῇ ναφί τοῦ Κυρίου Ζαχαρίας ὁ τοῦ Προδρόμου πατήρ, ἱερατεῶν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Σκηνοπηγίας (Δ'. τῆς Μεσοπεντ.), ὡς ἡ παράδοσις μαρτυρεῖ. Εἰς τὴν ὀπτασίαν ταύτην, ὁ μὲν φανὴς Ἄγγελος Γαβριὴλ εἶπε πρὸς τὸν Ζαχαρίαν: Εἰσηκούσθη ἡ δέησίς

σου, καὶ ἡ γυνή σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην. Ὁ δὲ Ζαχαρίας, γινώσκων τῆς Ἐλισάβετ τὴν στειρωσιν, καὶ ὅτι ἦσαν ἀμφότεροι γέροντες τὴν ἡλικίαν, οὐκ ἐπίστευσεν εἰς τοῦ Ἀγγέλου τοὺς λόγους· διὸ κατεδικάσθη ὑπ' αὐτοῦ, ἵνα μὲν σιωπῶν καὶ ἄφωνος, ἕως οὗ πληρωθῶσιν οἱ λόγοι οὗτοι εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν, ὅπερ καὶ ἐγένετο (Λουκ. Α'. 7-24. καὶ Ἰουν. 24).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Τὰχὺ προκατάλαβε.

Η πρώην οὐ τίκτουσα στεῖρα εὐφράνθητι· ἰδοὺ γὰρ συνέλαβες Ἡλίου λύχνον σαφῶς, φωτίζειν τὸν μέλλοντα, πᾶσαν τὴν οἰκημένην, ἀδλεψία νοσοῦσαν. Χόρευε Ζαχαρία, ἐκβοῶν παρρήσια· Προφήτης τοῦ Ὑψίστου ἐστίν, ὁ μέλλων τίκτεσθαι.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Εὐφραίνεται λαμπρῶς, Ζαχαρίας ὁ μέγας, καὶ ἡ πανευκλεής, Ἐλισάβετ ἡ σύζυξ, ἀξίως συλλαμβάνουσα, Ἰωάννην τὸν Προδρόμον, ὃν Ἀρχάγγελος, εὐηγγελίστατο χαίρων, καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἀξιοχρέως τιμῶμεν, ὡς μύστην τῆς χάριτος.

✠ 24. Τῆς ἁγίας Πρωτομάρτυρος, καὶ ἰσαποστόλης Θεόκλης.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Ἰκονίου· ἐτῶν 18 οὖσα, ἐδιδάχθη τὴν πίστιν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ᾧ καὶ ἠκολούθησε· κηρύξασα τὸν Χριστὸν ἐν διαφόροις πόλεσι, καὶ πολλὰ παθοῦσα, ἐτελεύτησεν ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι, ζήσασα 90.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ὁρα ὅπισθεν, σελ. 174.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς παρθενίας τῷ κάλλει ἐξέλαμψας, καὶ μαρτυρίου στεφάνῳ κεκόσμησαι, ἀποστολὴν πιστεῦν Παρθένε ὡς ἐνδοξος· καὶ τοῦ πυρὸς μὲν τὴν φλόγα εἰς δρόσον μετέβαλες, τοῦ ταύρου δὲ τὸν θυμὸν προσευχῇ σου ἡμέρωσας, ὦ Πρωτόθαλε.

✠ 25. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, ἐν ἔτει 410, θυγάτηρ Παφνουτίου· λαβοῦσα δὲ αὐτὸν, καὶ Σμάραγδος μετονομασθεῖσα, εἰσῆλθεν ὡς εὐνοῦχος βασιλικός, ἐν ἀνδρικῷ σχήματι, εἰς μοναστήριον ἀνδρῶν, ἐνθα ἐζήσεν ἀγνωστος 88 ἔτη.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μητερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράτ-Orologio.

τουσα ἐδίδασκες, ὑπεροᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσια Εὐφροσύνη τὸ πνεῦμά σε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῆς ἄνω ζωῆς, ποθοῦσα ἐπιτεύξασθαι, τὴν κάτω τρυφήν, σπυδαίως καταλέλοιπας, καὶ σαυτὴν κατέμιξας, ἀνάμεισον ἀνδρῶν παναοίδιμε· διὰ Χριστὸν γὰρ τὸν Νυμφίον σε, μνηστῆρος προσκαίρεις κατεφρόνησας.

✠ 26. Ἡ Μετάστασις τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Οὗτος ἦν ἐκ Βηθσαιδᾶ τῆς Γαλιλαίας, υἱὸς Ζεβεδαίου καὶ Σαλώμης, ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Μεγάλου, ἀλλεὺς πρότερον τὴν τέχνην· εἶτα Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ, καὶ Μαθητὴς ἡγαπημένος καὶ ἐπιστήθιος, καὶ μόνος τῶν ἄλλων Μαθητῶν ἀκολουθήσας αὐτῷ ἕως ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, ὅτε καὶ τὴν Παρθένον ἐνεπιστεύθη, ὡς ἄλλος υἱὸς αὐτῆς, καὶ τοῦ διδασκάλου Ἰησοῦ αὐτάδελφος. Μετὰ ταῦτα ἐκήρυξεν αὐτὸν εἰς πᾶσαν τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐξαιρέτως εἰς Ἐφεσον. Κινηθέντος τοῦ δευτέρου κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ ὑπὸ Δομιτιανοῦ τῷ 96 ἔτει, ἤχθη δέσμιος ἐξ Ἀσίας εἰς Ρώμην, καὶ ἐκεῖ ἐβλήθη εἰς λίθον πλήρη ζέοντος ἐλαίου. Ἐξαχθεὶς ἐκεῖθεν ἀδελφῆς, ἐξωρίσθη εἰς τὴν νῆσον Πάτμον, ἐνθα συνέγραψε καὶ τὴν Ἀποκάλυψιν. Ἐπανελθὼν εἰς Ἐφεσον, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ τυράννου, συνέγραψεν, ἔσχατος τῶν λοιπῶν Εὐαγγελιστῶν, τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον, καὶ τὰς τρεῖς αὐτοῦ Καθολικὰς Ἐπιστολάς· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη περὶ τὰ 95, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ, ἐπὶ Τραϊανοῦ τῷ 100 ἔτει. Ἐπωνομάσθη Θεολόγος, διότι ἐθεολόγησεν ὑψηλῶς τὴν ἀνέκφραστον τοῦ Τίτου καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς αἰώνιον γέννησιν· δι' ἣν αἰτίαν, καὶ ἐν τῇ εἰκόνι αὐτοῦ ζωγραφεῖται μορφή Ἄετος, ἐνός τῶν τεσσάρων συμβολικῶν ζώων, ἃ εἶδεν ὁ Προφῆτης Ἰεζεκιήλ (Α'. 10).

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἶνον καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Απόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε, ἐπιτάχυνον ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεται σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος· ὃν ἐκέτευε Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τὰ μεγαλεῖά σε Παρθένε, τίς δηγήσεται; βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Καλλιστράτου, καὶ τῶν συν αὐτῷ ἁγίων τεσσαράκοντα ἐννέα Μαρτύρων.

Ἡθλήσαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, ἐν ἔτει 288.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε. Ὁρα σελ. 175.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Πάντας ὑμᾶς σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, συντιμῶσα Ἅγιοι, ἀνευφημεῖ πνευματικῶς, ὡς ὑπὲρ ταύτης ἀθλήσαντας, Μάρτυρες θεῖοι, καλλίνικοι πάνσοφοι.

* 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Χαρίτωνος καὶ τοῦ ἁγίου Προφήτου Βαρούχ.

Ὁ μὲν Χαρίτων ἦν ἐκ τῆς πόλεως Ἰκονίου, ἐν τοῖς χρόνοις Αὐρηλιανοῦ, περὶ τὰ 274. Ὁ δὲ Βαρούχ ὑπῆρχεν υἱὸς Νηρίου, μαθητῆς καὶ γραφεὺς Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου (Λ΄. 4). συνέγραψε τὴν εἰς 3 κεφάλαια σωζομένην αὐτοῦ προφητείαν, τῇ πέμπτῃ ἔτει τῆς ἐπὶ Σεδεκίου ἐν Βαβυλῶνι αἰχμαλωσίας τῶν Ἰουδαίων, 588 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῶν Χριστουγέννων ἀναγινωσκόμενη προφητικὴ περικοπὴ, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἱερεμίου, ἐκ τῆς προφητείας τοῦ Βαρούχ τούτου ἐστίν, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ 35 ἐδαφίου τοῦ Γ'. Κεφαλαίου, καὶ περατούμενη εἰς τὸ 4 τοῦ Δ'.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμῃ τὸ ἄγονον ἐγεώργησας καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τῆς πόνους ἐκαρποφόρησας καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λαμπῶν τοῖς θαύμασι, Χαρίτων πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον.

Κατατρυφήσας θεόφρον τῆς ἐγκρατείας, καὶ τῆς σαρκὸς σου ταῖς ὁρέξεις χαλινώσας, ὥφθης τῇ πίστει αὐξάνομενος καὶ ὡς ζωῆς ἐν μέσῳ, ξύλον Ἐδὲμ ἐξήνθησας, Χαρίτων παμμακάρε ἱερώτατε.

* 29. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

Ἐγεννήθη ἐν Κορίνθῳ περὶ τὰ 300. ἡσκησεν ἐν Παλαιστίνῃ ὑπὸ τὸν Μέγαν Εὐθύμιον· ἐζησεν 107 ἔτη· ἀπέθανε τῷ 408.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'. Τοῦ λίθῃ σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Κυριακέ· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύ· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πρᾶττων ἐδίδασκες ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσις Ῥωμανέ τὸ πνεῦμά σε.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος β'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον.

Ο ἐν πρεσβείαις θερμότατος ἀντιλήπτωρ, καὶ τῶν αἰτνῶν ταχύτατα εἰσακούων, δέξαι τὴν δέησιν Ἀνανία ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν δυσώπει, τοῦ σῶσαι τοὺς ὑμνουῦντάς σε, τὸν μόνον ὑπάρχοντα φιλάνθρωπον.

✠ 2. Τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ· καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἰουστίνης τῆς Παρθένου.

Ἡ μὲν ὑπῆρχεν ἐκ Δαμασκοῦ, τῷ Χριστῷ τὴν παρθενίαν αὐτῆς φυλάξασα. Ὁ δὲ Κυπριανὸς ἐξ Ἀντιοχείας τῆς ἐν μεθορίοις τῆς Κοιλο-Συρίας καὶ Ἀραβίας, ἐκδοτὸς εἰς τὴν μαγείαν, καὶ τῶν δαιμόνων λατρευτῆς πρότερον· εἶτα τὴν αἰδυναμίαν αὐτῶν ἀναμαθῶν, ἠνίκα πᾶσαν μεθοδεῖαν κινήσας, ἵνα ἐλκύσῃ πρὸς ἔρωτα τὴν Ἰουστίναν, ἀπεκρούσθη τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ, ἐπέγνω τὴν ἀλήθειαν· καὶ τῆς δαιμονικῆς πλάνης ἀπαλλαγείς, προσῆλθε τῷ Χριστῷ, κατέκαυσε πάσας τὰς μαγικὰς αὐτοῦ βίβλους, ἐδαπτίσθη, καὶ τὸν τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐπισκοπικὸν θρόνον διεδέξατο ὕστερον. Συλληφθεὶς δὲ μετὰ τῆς Ἰουστίνης ὑπὸ τοῦ Κόμητος τῆς Δαμασκοῦ, καὶ πολλὰς παρ' αὐτοῦ βασάνους ὑπομεινάντες, ἀπεσταλῆσαν τελευταῖον πρὸς Διοκλητιανὸν ἐν Νικομηδεῖα, ὅπου ἀπετεμήθησαν τὴν κεφαλὴν, περὶ τὸ 304 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὗρες Θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τῆτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Κυπριανέ. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορός ἀγγελικός.

Εκ τέχνης μαγικῆς, ἐπιστρέψας θεόφρον, πρὸς γνῶσιν θεϊκὴν, ἀνδείχθης τῷ κόσμῳ, ἀκέστῳ σοφώτατος, τὰς ἰάσεις δωρούμενος, τοῖς τιμῶσί σε, Κυπριανέ σὺν Ἰουστίνῃ· μεθ' ἧς πρέσβευε τῷ φιλάνθρωπῳ Δεσπότη, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

Οὗτος ἦν Ἀθηναῖος τὴν πατρίδα, ἀνὴρ ἐλλόγιμος, καὶ εἰς τῶν Βουλευτῶν τοῦ ἐκεῖ περιφήμου κριτηρίου, Ἀρείου πάγου, ἀφ' οὗ καὶ Ἀρεοπαγίτης, ἢ Ἀρειοπαγίτης ἐπονομάζεται. Ἐπίστευσε πρῶτος εἰς Χριστὸν τῷ 50 ἔτει, ὅτε ὁ Παῦλος ἐκήρυξεν εἰς Ἀθήνας, ὧν καὶ πρῶτος ἐπίσκοπος ὑπ' αὐτοῦ κατέστη, ὡς γνωμοδοτοῦσι τινές. Ὡς δὲ ἄλλοι λέγουσι, καὶ ἰσως πιθανῶς, διάδοχος δεύτερος τοῦ Ἱεροθέου, ὃν ὁ Διονύσιος οὗτος ὀνομάζει φίλον ἅμα καὶ διδάσκαλον ἑαυτοῦ, μετὰ τὸν Δεῖον Παῦλον (περὶ Δείων ὀνομάτων, Κεφ. Γ'. 2). Ἐτελεύτησε δὲ μαρτυρικῶς ἐν αὐταῖς ταῖς Ἀθήναις, περὶ τὰ 96 ἔτος, κατὰ τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Χρηστότητα ἐκδίδαχθεῖς, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνεῖδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἥντλησας ἐκ τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, Ἱερομάρτυς Διονύσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὰς οὐρανίους διαβάς πύλας ἐν πνεύματι, ὡς μαθητὴς τῷ ὑπὲρ τρεῖς οὐρανοὺς φθάσαντας, Ἀποστόλου Διονύσιε τῶν ἀρρήτων, ἐπλουτίσθης πᾶσαν γνῶσιν καὶ κατηύγασας, τοὺς ἐν σκότει τῆς ἀγνοίας ἐγκαθεύδοντας· διὸ κράζομεν· Χαίρεις Πάτερ παγκόσμιε.

✠ 4. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἱεροθέου, ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Κατὰ τὴν γνῶμην τινῶν, Βουλευτὴς ἦν καὶ ὁ Ἱεροθεὸς ἐν τῷ Ἀρείῳ πάγῳ· προκατηχηθεὶς δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὑπὸ τοῦ Παύλου, χειροτονεῖται Ἀθηνῶν ἐπίσκοπος· οὗτος δὲ πάλιν μυσταγωγεῖ τελεώτερα τὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ τὸν Δεῖον Διονύσιον, ὃς τις ἔπειτα τὰς συνοπτικὰς καὶ κεφαλαιώδεις ἐκείνου περὶ πίστεως διδασκαλίας ἀνέπτυξεν ἐπὶ τὸ σαφέστερον καὶ εὐκρινέστερον. Παρεγένετο δὲ καὶ οὗτος διὰ νεφέλης εἰς τῆς Θεοτόκου τὴν Κοίμησιν, ὅτε καὶ, μετὰ τοὺς ἱεροὺς Ἀποστόλους, ἐξαρχὸς ἦν τῶν Δείων ὑμνωδιῶν, «Ὅλος ἐκδημῶν, ὅλος ἐξιστάμενος ἑαυτοῦ, καὶ τὴν πρὸς τὰ ὑμνούμενα κοινωνίαν πάσχων, καὶ παρὰ πάντων ὧν ἠκούετο καὶ ἐωρᾶτο, γνωρίμων τε καὶ μὴ γνωρίμων, Δεόληπτος εἶναι, καὶ Δεῖος ὑμνολόγος κρινόμενος»· ὡς ὁ αὐτὸς Διονύσιος λέγει (περὶ Δείων ὀνομ. Κεφ. Γ'. 2). Καλῶς δὲ καὶ Θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. — Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι εἰς τὰ ἐν τῇ Κοιμῇ τῆς Θεοτόκου ᾠσματα ἡρανίσθησαν αὐτολεξεῖ πολλὰ ἐκ τοῦ ἀνωτέρου Κεφαλαίου τοῦ Διονυσίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Χρηστότητα ἐκδίδαχθεῖς. Ὁρα ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν ἱεράρχην Ἀθηνῶν ἀνευφημοῦμέν σε, ὡς μυηθέντες διὰ σου ξένα καὶ ἀρρήτα· ἀνεδείχθης γὰρ Δεόληπτος ὑ-

μολόγος . Ἄλλα πρέσβευε παμμάκαρ Ἱερόθεε, ἐκ παντοίων συμπτωμάτων ἡμᾶς ῥύσασθαι, ἵνα κρᾶζωμεν : Χαίροις Πάτερ Θεόσοφε .

* 5. Τῆς ἀγίας Μάρτυρος Χαριτίνης .

Ἦθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, ἐν ἔτει 290.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κρᾶζει μεγάλη. Ὅρα σελ. 174.

* 6. Τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Θωμᾶ .

Οὗτος ἐρμηνεύεται ἑλληνιστὶ Δίδυμος· ὑπῆρχεν εἰς ἐκ τῶν Δώδεκα, Γαλιλαῖος τὴν πατρίδα· ἐκήρυξεν εἰς τοὺς Παρθοὺς, καὶ Πέρσας, καὶ Μηδούς, καὶ Ἰνδοὺς, ὑφ' ὧν καὶ μαρτυρικῶς ἐτελεύτησεν, ἵσως ἐν τῇ πόλει Μελλιαποῦρ, ἢ Μαλιαποῦρ, ὡς λέγουσι τινές, ἦτις καὶ Ἅγιος Θωμᾶς καλεῖται ἕως τῆς σήμερον, κειμένη κατὰ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς Ἰνδικῆς χερσονήσου, Κορομανδέλ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστολε ἅγιε Θωμᾶ. Ὅρα σελ. 180.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο τῆς θείας χάριτος πεπληρωμένος, τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ὑπηρέτης ἀληθής, ἐν μετανοίᾳ ἐκραύγαζε : Σύ μου ὑπάρχεις Θεός τε καὶ Κύριος.

* 7. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Σεργίου, καὶ Βάικχου .

Ἦθλησαν ἐπὶ βασιλείᾳ Μαξιμιανοῦ, ἐν ἔτει 296.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύρια. Ὅρα σελ. 174.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τοὺς γενναίους Μάρτυρας, καὶ ἀδελφοὺς ἐν τῇ πίστει, συνελθόντες στέψωμεν, ἐν ἱεραῖς εὐφημίαις, Σέργιον τὸν τῆς Τριάδος στερρόν ὀπλίτην, Βάικχοντε τὸν ἐν βασάνοις συγκαρτεροῦντα, τὸν Χριστὸν ὑμνολογοῦντας, τὸν ἀθλοθέτην καὶ ποιητὴν τοῦ παντός.

* 8. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας .

ὑπῆρχεν ἐξ Ἀντιοχείας περὶ τὰ 284. ἐθνικὴ οὖσα πρότερον, καὶ ἀκολάστως ζῶσα· κατηχηθεῖσα δὲ καὶ βαπτισθεῖσα παρὰ τινος Νόννου ἐπισκόπου, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ὅπου τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς ὁσίως βιώσασα, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς δισώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πρᾶτ-

τουσα ἐδίδασκες ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσια Πελαγία τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸ σῶμα τὸ σὺν νηστείαις κατατήξασα, ἀγρύπνοις εὐχαῖς, τὸν Κτίστην καθικέτευες, διὰ τὰς πράξεις τὰς σὰς, ὅπως λάβης τλείαν ἄφεςιν, ἣν καὶ εὖρες Μῆτερ σαφῶς, ὁδὸν μετανοίας ὑποδείξασα.

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τῷ Ἀλφαίου· καὶ τῷ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρονίκου.

Ὁ μὲν Ἀπόστολος ἦν ἐκ τῶν Δώδεκα· καὶ κηρύξας τὸν Χριστὸν εἰς πολλὰ ἔθνη, ὑπέμεινε θάνατον σταυρικόν· Ὁ δὲ Ἀνδρόνικος ἐξ Ἀντιοχείας ὑπάρχων, ἐτελεύτησεν ἀσκητικῶς περὶ τὰ 500.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε Ἰάκωβε. Ὁρα ἀνωτέρω.

Ἐτερον τοῦ ὁσίου, Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ἀνδρόνικε· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίσει προερχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκίτι σοι ἰσχύ· δόξα τῷ σὲ γεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο τῶν ἐθνῶν σαγηνευτὴς ὑπερθαύμαστος, καὶ μαθητῶν ἀναδειχθεὶς τιμιώτατος, τῶν Ἀποστόλων σύσκηνος Ἰάκωβος, κόσμῳ τῶν ἰάσεων διανέμει τὸν πλοῦτον, λύει περιστάσεων, τοὺς αὐτὸν εὐφημοῦντας· διὸ συμφώνως κράζομεν αὐτῷ· Σῶζε τοὺς πάντας, εὐχαῖς σου Ἀπόστολε.

✠ 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Εὐλαμπίου, καὶ Εὐλαμπίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Ἦ πῆρχον ἐκ Νικομηδείας· ἤθλησαν δὲ ἐπὶ Μαξιμιανοῦ, ἐν ἔτει 296.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὁρα σελ. 174.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον .

Τοὺς γενναίους Μάρτυρας, καὶ ἀδελφούς κατὰ σάρκα, τὸν σοφὸν Εὐλαμπιον, καὶ Εὐλαμπίαν τιμῶμεν . Οὗτοι γὰρ τῶν παρανόμων μηχανουργίας, ἤσχυναν, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ σταυρωθέντος· ἀνεδείχθησαν διόπερ, Μαρτύρων δόξα, ὁμοῦ καὶ καύχημα .

✠ 11. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἐνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ Γραπτοῦ .

Ὁ μὲν Φίλιππος ἦν ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, ἔχων 4 θυγατέρας Προφήτιδας· ἐκήρυξεν εἰς Σαμάρειαν τῷ 35 ἔτει· ἀπήντησε καθ' ὁδὸν τῷ Εὐνούχῳ Κανδάκης τῆς βασιλίσσης Αἰθιόπων, ἀναγινώσκοντι τὸν Προφήτην Ἡσαΐαν, καὶ κατηχήσας ἐβάπτισεν· εἶτα ἐν Τράλλει τῆς Ἀσίας κηρύττων ἐτελεύτησεν . Ὁ δὲ Θεοφάνης ἦν Παλαιστίνος τὸ γένος, ἀδελφὸς Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ, μοναχοὶ καὶ οἱ δύο τῆς τοῦ ἁγίου Σάββα μονῆς . Ἐπωνομάσθησαν δὲ Γραπτοὶ, διότι Θεόφιλος, ὁ ἐσχατος τῶν Εἰκονομάχων βασιλέων, ἐγγράψας εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῶν, διὰ πεπυρωμένου σιδήρου, 12 στίχους ἱαμβικούς, ἐπεμψεν αὐτοὺς εἰς ἔξορίαν, ὅπου καὶ ἀπέθανεν ὁ Θεόδωρος τῷ 838 ἔτει . Ὁ δὲ Θεοφάνης, ἐπιζήσας μετὰ τὸν ἐν ἔτει 842 θάνατον τοῦ Θεοφίλου, ἐψηφίσθη Νικαίας ἐπίσκοπος . Ἐποίησαν ἀμφότεροι πολλοὺς Κανόνας καὶ ᾠσματα, κοσμοῦντα τὴν Ἐκκλησίαν .

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος γ' .

Ἀπόστολε ἅγιε Φίλιππε . Ὡς ἀνωτέρω .

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ' .

Ορθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, ἀρχιερέων θρόονευστον ἐγκαλλώπισμα, Θεοφάνες σοφε, ταῖς διδαχαῖς σε πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος δ' .

Ἐπεφάνης σήμερον .

Φωτισθεὶς ἐν Πνεύματι, τῷ παναγίῳ, τὰ τῆς γῆς πληρώματα, ταῖς σαῖς φωτίζεις διδαχαῖς, καὶ τῶν θαιμάτων λαμπρότησιν, ἱερομύστα Ἀπόστολε Φίλιππε .

ΕΙΔΗΣΙΣ .

Κατὰ τὴν ἑνδεκάτην τοῦ παρόντος Μηνός, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων 350 Πατέρων, τῶν εἰς τὴν Οἰκουμένην Ζ'. Σύνοδον ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων τὸ

δεύτερον κατὰ τῶν Εἰκονομάχων, ἐν ἔτει 787, ἐπὶ τῆς βασιλείας Εἰρήνης, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου.

✠ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Οἰκουμενικῆς Ἑβδόμης Συνόδου.

Α' πολυτίκ. Ἀναστάσιμον· καὶ τῶν Πατέρων. Ἦχος πλ. δ'.

Υ' περδεδοξασμένος εἰ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς, τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας. Πολυεύσπλαγγνε δόξα σοι.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐσφράγισαν· ἡ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἁνῶ θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

✠ 12. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πρόβου, Ταράχου, καὶ Ἀνδρονίκου.

Ἦθησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, ἐν ἔτει 296.

Απολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα, οὐρανῶν αἱ Δυναμίεις ὑπερεθαύμασαν· ὅτι ἐν σώματι θνητῶ, τὸν αἰσώματον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀγωνοκείμενοι καλῶς, ἐνίκησαν ἀοράτως· καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, εἰλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἁνῶ ζητῶν.

Τριάδος ἡμῖν, τὴν δόξαν ἐφανερώσαν, οἱ θεῖοι Χριστοῦ, ὀπλῖται καὶ Μάρτυρες, ὁ Ἀνδράνικος Πρόβος τε, σὺν Ταράχῃ· πλάνην γὰρ ἤλεγξαν τῶν τυράννων τὴν δυσσεβῆ, τῇ πίστει γενναίως ἐναθλήσαντες.

✠ 13. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου, καὶ Ἀγαθονίκης.

Ἦν ὁ μὲν Κάρπος ἦν ἐπίσκοπος τῆς ἐν Θυατείροις Ἐκκλησίας, ὁ δὲ Παπύλος διάκονος, ὁ δὲ Ἀγαθόδωρος δοῦλος αὐτῶν, ἡ δὲ Ἀγαθονίκη ἀδελφὴ τοῦ Παπύλου· ἤθησαν δὲ ἐπὶ Δεκίου, ἐν ἔτει 250.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει . Ὁρα σελ. 175.

Κοντάκιον, Ἦχος δ' . Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ .

Ως θησαυρὸν πολυτελῆ ὁ Δεσπότης, καὶ κρήνην βρύουσαν
κρουνούς ἱαμάτων, τοῖς ἐπὶ γῆς παρέσχετο τὰ λείψανα
ὑμῶν | νέσους μὲν καθαίροντα παθημάτων ποικίλας, χάριν
δὲ βραβεύοντα, ταῖς ψυχαῖς ἀεννάως · διὸ συμφώνως πόθῳ
τὴν ὑμῶν, Μάρτυρες θείοι, τελοῦμεν πανύγυριν .

* 14. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Προ-
τασίου, καὶ Κελσίου · καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κοσμά
τοῦ Ἀγιοπολίτου καὶ Ποιητοῦ, ἐπισκόπου Μαΐουμα .

Οἱ μὲν Μάρτυρες ἤθλησαν πάντες ἐν Μεδιολάνοις ἐπὶ Νέρωνος, τῷ 64 ἔτει .
— Ὁ δὲ Κοσμᾶς ἦν Ἀγιοπολίτης, ὃ ἐστὶν Ἱεροσολυμίτης τὴν πατρίδα, σύγ-
χρονος καὶ συνηλικιωτῆς Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ (Δεκεμβρίου 4), μεθ' οὗ καὶ
συνανετράφη, υἱοθετηθεὶς Σεργίῳ τῷ πατρὶ ἐκείνου, διὰ τὴν ὀρφανίαν αὐτοῦ,
καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν συνεμαθήτευσεν διδασκαλόν . Περὶ δὲ τὸ 743 ἔτος προεχειρί-
σθη ἐπίσκοπος Μαΐουμα, πόλεως παραθαλασσίου τῆς Παλαιστίνης, ἣτις πρότε-
ρον μὲν, ὑποκειμένη εἰς τὴν Γάζαν, ἐκαλεῖτο Γ α ζ α ῖ ο ν λ ι μ ῆ ν · ἐπὶ δὲ Κων-
σταντίνου τοῦ Μεγάλου, κατασταθεῖσα ἀνεξάρτητος, ἐπωνομάσθη Κωνσταντία,
ἐκ τοῦ ὀνόματος Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ (Σωζόμ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. ε'.
3). Ἐγένετο δὲ ὁ Κοσμᾶς ἀριστος ἀσματογράφος, ἀφ' οὗ καὶ Ποιητῆς καὶ Με-
λωδὸς ἐπωνομάζεται .

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε· ὡς ἀνωτέρω .

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδασκαλὲ καὶ σεμνότητος,
τῆς οἴκουμένης ὁ φωστήρ, ἀρχιερέων θρόνονευστον ἐγ-
καλλώπισμα, Κοσμᾶ σοφέ, ταῖς διδασκαῖς σου πάντας ἐφώ-
τισας, λύρα τοῦ Πνεύματος . Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σω-
θῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων, Ἦχος β' . Τὰ ἄνω ζητῶν .

Λαμπτήρες φαιδροὶ, φανέντες θείοι Μάρτυρες, τὴν κτίσιν
φωτὶ, θαυμαμάτων καταυγάζετε, νοσημάτων λύοντες, τὴν
βαθεῖαν νύκτα ἐκάστοτε, καὶ Χριστῷ τῷ μόνῳ Θεῷ, πρεσ-
βεύοντες δοῦναι ἡμῖν ἔλεος .

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ' . Τῇ ὑπερμάχῳ .

Κεκοσμημένος ἀρεταῖς Κοσμᾶ θρόνονευστε, τῇ Ἐκκλησίᾳ
τοῦ Χριστοῦ κόσμος γεγένησαι, καὶ τοῖς ἄσμασιν ἐκόσ-

μησας ταύτην Μάικαρ. Ἀλλὰ πρέσβευε πρὸς Κύριον ῥυθθῆ-
ναι ἡμᾶς, ἐκ παντοίων μηχανῶν τοῦ πολεμήτορος, τοὺς σοὶ
κράζοντας: Χαίραις Πάτερ τρισόλβιε.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λουκιανῶ, πρεσβυτέρου τῆς ἐν
Ἀντιοχείᾳ Ἐκκλησίας.

Οὗτος ἦν Σαμοσατεὺς τὴν πατρίδα, εὐσεβῶν γοφῶν υἱός. Ἦνοιξεν ἐν Ἀντιο-
χείᾳ σχολεῖον Κατηχητικόν, διδάσκων τὰ ὀρθὰ τῆς πίστεως δόγματα, καὶ τὰ
δυσνόητα τῶν θείων Γραφῶν σαφηνίζων. Μεθρημῆνευσεν ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ τὴν
Παλαιὰν Διαθήκην, καὶ ἐξέδωκεν αὐτὴν ἁριστα γεγραμμένην, καὶ πάσης νοθεύ-
σεως αἰρετικῆς καθαρῶς αἰσθάνουσαν. Ἀπελθὼν δὲ εἰς Νικομήδειαν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν
πιστῶν εἰς τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγῶνας, διεβλήθη εἰς τὸν Μαξιμίνον· πρὸς δὲ
καὶ διαλεχθεὶς παρρησίᾳ, καὶ ὑπὲρ τῆς πίστεως τῶν Χριστιανῶν ἀπολογησά-
μενος, κατεδικάσθη εἰς φυλακὴν, ἐν ᾗ ὑπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ τῆς δίψης ἐτελεύτη-
σε, τῷ 311 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐ-
κομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων
γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ
Δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ
ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λογγίνου τοῦ ἑκατοντάρχου.

Οὗτος ἦν ὁ ὑπὸ τὸν Πιλάτον ὑπηρετήσας εἰς τὰ πάθη τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ·
δὲν καὶ τηρῶν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, καὶ ἰδὼν τὸν σεισμόν καὶ τὰ γενόμενα, ἀνεβόη-
σε μετὰ φόβου: Ἀληθὺς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος (Ματθ. κζ'. 54). Μετὰ δὲ
τὴν Ἀνάστασιν, καταλιπὼν τὴν στρατιωτικὴν τάξιν, ἀπῆλθεν εἰς Καππαδοκίαν
τὴν πατρίδα αὐτοῦ, τὸν Χριστὸν κηρύττων· ὅπου συλληφθεὶς διὰ τῆς τοῦ Πι-
λάτου πρὸς Τιβέριον τὸν Καίσαρα ἐνεργείας, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Ἀπολυτίκιον: Ὁ Μάρτυς σε Κύριε, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνη γέγηθεν, ἡ Ἐκκλησία, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον, τῆς
ἀοιδίμου ἀθλήτου, Λογγίνου ἀνακραυγαῖζουσα: Σὺ μου
τὸ κράτος, Χριστέ καὶ στερέωμα.

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ὡσηῆ· καὶ τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρ-
τυρος Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει.

Οὗτος μὲν ἦν ἐκ τῆς νήσου Κρήτης, μόνῃρῃ βίον διάγων ἐν αὐτῇ. Ἐπὶ δὲ
Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου, ἀπελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ πολλὰ πα-
θὼν ὑπὲρ τῆς τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμῆς, τελευταῖον, συρόμενος διὰ τῆς ἀγορᾶς
ἐκ τῶν ποδῶν δεδεμένος, ἀπεκόπη τὸν ἕτερον κοπίδι μακελλικῇ ὑπὸ τινος ἰχθυο-
πώλου, καὶ οὕτω παρέθετο τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ, τῷ 761 ἔτει. Τὸ δὲ ἱερόν αὐ-
τοῦ λείψανον κατετέθη εἰς τόπον τινα, καλούμενον Κρίσιν. — Ὁ δὲ Ὡσηὲς
ὑπῆρχεν ἐκ φυλῆς Ἰσάαχάρ, ἢ μᾶλλον ἐκ τῆς τοῦ Ρουδήμ, υἱὸς Βεηρσί, πρῶτος

τῇ τάξει τῶν ιβ'. Ἐλασσόνων Προφητῶν, καὶ πάντων τῶν λοιπῶν ὁ ἀρχαιότατος. Προεφήτευσεν ὑπὲρ τὰ 60 ἔτη· ἐζησεν ὑπὲρ τὰ 80, μεταξύ τῶν 810 καὶ 720 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ διαιρεῖται εἰς 14 κεφάλαια.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσιομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ασκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, ταῖς νοηταῖς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκαρ τοῦ Σταυροῦ. Αὖθις δὲ πρὸς ἄθλησιν ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτείνας τὸν Κοπρώνυμον, τῷ τῆς πίστεως ξίφει· καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, Ὁσιομάρτυς Ἀνδρέα ἀοίδιμε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εορτάζει σήμερον, ἡ βασιλεύουσα Πόλις, ἐορτὴν ὑπέρλαμπρον, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ἅπασαν προσκαλουμένη πόλιν καὶ χώραν· χαίρει γὰρ ὡς κεκτημένη θησαυρὸν μέγαν, τὸ πολυάθλόν σου σῶμα, Ἀνδρέα Μάρτυς, ὀρθοδοξίας φωστήρ.

✠ 18. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

Οὗτος ἦν Ἀντιοχεὺς τὴν πατρίδα, ἱατρὸς τὸ ἐπάγγελμα, μαθητὴς καὶ συνοδοιπὸρος τοῦ Παύλου, οὗ τῇ ὑπαγορεύσει καὶ τὸ κατ' αὐτὸν συνέγραψεν Εὐαγγέλιον Ἑλληνιστί, μετὰ τὸν Ματθαῖον καὶ Μάρκον, περὶ τὸ 60 ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, εἴτα καὶ τὸς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, ἀφιερῶσας ἀμφοτέρω τὰ Συγγράμματα εἰς τὸν τῆς Ἀχαΐας (κατὰ τὴν γνώμην τινῶν) ἡγεμόνα Θεόφιλον· καὶ ζήσας ὑπὲρ τὰ 80 ἔτη, ἀπέθανεν ἐν αὐτῇ τῇ Ἀχαΐᾳ, καὶ ἴσως ἐν Πάτραις, μητροπόλει τῆς ἐπαρχίας ταύτης. Τὸ ἔμβλημα τῆς εἰκόνης αὐτοῦ ἐστὶν ὁ Βούς, τὸ τρίτον τῶν συμβολικῶν ζώων τοῦ Ἰεζεκιὴλ (ἀ. 10), διὰ τὸ ἀρχεσθαι τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ ἀπὸ τῆς τοῦ παλαιοῦ Νόμου λατρείας, ἐν ἣ τὰ μᾶλλον θυόμενα ζῶα ἦσαν βόες.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Λουκᾶ, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Μαθητὴς γενόμενος, τοῦ θείου Λόγου, σὺν τῷ Παύλῳ ἅπασαν, ἐφωταγώγησας τὴν γῆν, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπεδίωξας, τὸ θεῖον γράψας Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰωήλ· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Οὐάρου.

Οὗτος ἠθλήσεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ, ἐν ἔτει 304. Ὁ δὲ Ἰωήλ ὑπῆρχεν ἐκ φυλῆς Ῥουβὲν, υἱὸς Βαθουὴλ, 810-750 πρὸ Χριστοῦ· κατὰ δὲ τὸν Καλμέτην, περὶ τὰ

610 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 3 κεφάλαια διαιρουμένη, τάττεται ἡ δευτέρα μετὰ τῶν Ἑλασσόνων Προφητῶν.

Ἀπολυτίκιον: Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Ὁρα σελ. 188.

* 20. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου καὶ τῆ ὁσίας καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ νέου Ἀσκητοῦ, τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Κεφαλληνίας.

Ὁ μὲν Ἀρτέμιος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, κατασταθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἡγεμὼν τῆς Ἀλεξανδρείας, εἶτα καὶ τῷ τοῦ Πατρικίου ἀξιώματι τιμηθεὶς. Βασιλεύσαντος δὲ μετὰ ταῦτα Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραδύτου, τῷ 361 ἔτει, καὶ τιμωροῦντος τοὺς Χριστιανούς, παρρησιασάμενος ὁ Ἀρτέμιος, ἤλεγξε τὴν ἀποστασίαν αὐτοῦ· διὸ καὶ πολλὰς πρότερον ὑπομείνας βασάνους, τελευταῖον ἀπετημῆθ' ἐν κεφαλῇ. — Ὁ δὲ Γεράσιμος ἦν Πελοποννήσιος τὴν πατρίδα, υἱὸς Δημητρίου καὶ Καλῆς, Νοταράδων τουπικήν, ὑφ' ὧν καὶ ἀνετράφη εὐσεβῶς, καὶ τὰ ἱερά ἐπαιδεύθη γράμματα. Ἀναχωρήσας δὲ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, καὶ τόπους διαφόρους περιελθὼν, τελευταῖον κατήντησεν εἰς Κεφαλληνίαν· ἐνθα, ἀνακαίνισας ναὸν τινα παλαιόν, καὶ περὶ αὐτὸν Παρθενῶνα οἰκοδομήσας, εἰσέει καὶ νῦν σωζόμενον ἐν τόπῳ καλουμένῳ Ὁμαλᾷ, ἐτέλεσεν ἐκεῖ τὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ δρόμον ἀσκητικῶς τῷ 1579 ἔτει. Τὸ δὲ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον, ἀδιάφθορον διαμένον, πρόκειται τοῖς πιστοῖς εἰς ἀγιασμόν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε· ὡς ἀνωτέρω.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος α'.

Τῶν ὀρθοδόξων προστάτην, καὶ ἐν σαρκὶ ἄγγελον, καὶ θαυματουργὸν Θεοφόρον νεοφανέντα ἡμῖν, ἐπαινέσωμεν πιστοὶ Θεῖον Γεράσιμον· ὅτι ἀξίως παρὰ Θεοῦ ἀπείληφεν ἱματίων τὴν ἀένναον χάριν· ῥώννυσι τοὺς νοσοῦντας, δαιμονῶντας ἰᾶται· Διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν εὐσεβῆ καὶ στεφηφόρον Μάρτυρα, τὸν κατ' ἐχθρῶν νίκης ἀράμενον τρόπαια, συνελθόντες ἐπαξίως νῦν, ἐν ὑμνωδίαις εὐφημήσωμεν, Ἀρτέμιον τὸν μέγιστον ἐν Μάρτυσι, θαυμάτων τε δοτῆρα πλουσιώτατον· πρεσβεύει γὰρ Κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐχαρίστοις ᾄσμασι τῶν Κεφαλλήνων ἡ νῆσος, προσκαλεῖται σήμερον τῶν ὀρθοδόξων τὰ πλήθη, μέγιστον νεοφανέντα ἐγκωμιάσαι, καύχημα ὀρθοδοξίας ἀναφανέντα, τὸν Γεράσιμον τὸν Θεῖον, τὸν ῥύστην ταύτης ὁμοῦ καὶ πρόμαχον.

✠ 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Μεγάλου .

¹ Ἐζησεν ἔτη 80. ἀπέθανε κατὰ τὸ 333 ἔτος .

Ἀπολυτίκιον : Ταῖς τῶν δακρύων σου . Ὅρα σελ. 179.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον .

Ως φωστῆρα ἄδυτον, τοῦ νοητοῦ σε Ἡλίου, συνελθόντες σήμερον, ἀνευφημοῦμεν ἐν ὕμνοις· ἔλαμψας γὰρ τοῖς ἐν σκότει τῆς ἀγνοσίας, ἅπαντας ἀναβιβάζων πρὸς Δεῖον ὕψος, Ἰλαρίων τοὺς βρωῶντας : Χαίροις ὦ Πάτερ, τῶν Ἀσκητῶν ἡ κρηπίς .

✠ 22. Τοῦ ἁγίου ἱσαποστόλου Ἀβερκίου, ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως, τοῦ Θαυματουργοῦ· καὶ τῶν ἁγίων Ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ, Μαξιμιλιανοῦ, Ἰαμβλίου, Μαρτινιανοῦ, Διονυσίου, Ἀντωνίου, Ἐξακουστωδιανοῦ, καὶ Κωνσταντίνου .

¹ Ὁ μὲν Ἀβέρκιος ἤκμασε περὶ τὰ 186. Οἱ δὲ Ἑπτὰ Παῖδες ὑπνώσαντες ἐν τινι σπηλαίῳ, ἐν ἔτει 250, ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου, ἐκοιμήθησαν 184 ἔτη, ἕως τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ· ὅτε ἀφυπνισθέντες, ἤτοι ἀναστάντες, καὶ πάλιν Δεῖα κελεύσει μικρὸν νυστάξαντες, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν, τῷ 434 ἔτει .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίξεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τῆτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια . Πάτερ ἱεράρχα Ἀβέρκιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Τῶν Μαρτύρων : Οἱ Μάρτυρές σου . Ὅρα σελ. 175.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαῖς τῆς φύσεως .

Ως ἱερέα μέγιστον, καὶ Ἀποστόλων σύσκηνον, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει σε ἅπαντα, ἡ τῶν πιζῶν Ἀβέρκιε· ἦν ταῖς σαῖς ἱεσείαις, περιφυλάττε Μάκαρ, ἀκαταγώνιστον, ἐξ αἱρέσεως πάσης, καὶ ἄσειστον παναοίδιμε .

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθεοῦ, πρῶτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων .

¹ Οὗτος, κατὰ τινες μὲν, ὑπῆρχεν υἱὸς Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος ἐκ τῆς γυναίκος, ἣν εἶχε πρὶν μνηστευθῆ τὴν Ἀειπάρθενον· ἐπομένως δὲ ἐλέγετο καὶ αὐτῆς υἱός, καὶ ἀδελφός τοῦ Κυρίου, ὡς καὶ αὐτοῦ νομιζομένου υἱοῦ τοῦ Ἰωσήφ (Ματθ. ιγ'. 55.). Κατ' ἄλλους δὲ, ἦν ἀνεψιὸς μὲν τοῦ Ἰωσήφ, υἱὸς δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Κλεόπα ἢ Κλωπᾶ, τοῦ καὶ Ἀλφαίου καλουμένου, καὶ Μαρίας τῆς ἐκείνου γυναίκος, ἣτις ἦν ἀδελφή, μᾶλλον δὲ πρωτεῖαδελφή τῆς Θεοτόκου· ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς

γενεαλογίας ταύτης ἐλέγετο πάλιν τοῦ Κυρίου ἀδελφός διὰ τὴν συγγένειαν, κατὰ τὸ ἰδίωμα τῆς ἀγίας Γραφῆς.

Οὗτος οὖν ὁ Ἰάκωβος καλεῖται ὑπὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν Μικρὸς (Μάρκ. ιβ'. 40), πρὸς διαστολὴν Ἰακώβου τοῦ υἱοῦ Ζεβεδαίου, ὃς τις λέγεται Μέγας. Κατίστη πρῶτος Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος, τῷ 34 ἔτει, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου προαχθεὶς ἐπὶ τοῦ ἐπισκοπικοῦ τούτου θρόνου, ὡς τινες λέγουσι· κατὰ δὲ τὸν Εὐσέβιον, ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων. Ἐπωνομάσθη Ὁδλίας, τουτέστι Δίκαιος, διὰ τὴν ἀκραν αὐτοῦ ἀσώτητα καὶ δικαιοσύνην. Ἀναβάς δὲ ἐπὶ τὸ πτερύγιον, ὃ ἐστὶ τὸ ἐξέχον μέρος τῆς στέγης τοῦ Ναοῦ, τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, ἐκ παραινέσεως πάντων, ἔδωκεν ἐκεῖθεν ἡν ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ μαρτυρίαν περὶ τοῦ Ἰησοῦ, κηρύξας φωνῇ μεγάλῃ: Ὅτι ὁ Ἰησοῦς κάθηται ἐκ δεξιῶν τῆς μεγάλης δυνάμεως, καὶ μέλλει ἔρχεσθαι ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. Ἐπὶ τῇ μαρτυρίᾳ ταύτῃ πολλοὶ τῶν παρόντων ἀνεβόησαν: Ὁσαννά τῷ υἱῷ Δαυὶδ. Ἄλλ' οἱ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ἔκραξαν: Ὁ! ὦ! καὶ ὁ Δίκαιος ἐπλανήθη· καὶ δι' ἐπιταγῆς Ἀννάνου τοῦ ἀρχιερέως, κημνισθεὶς ἐκεῖθεν ὁ Ἀπόστολος, εἶτα λθθαζόμενος καὶ εὐχόμενος ὑπὲρ τῶν μαιφόνων, συνετρίβη τὴν κεφαλὴν ἐν ὧν γναφέως τινός, καὶ οὕτως ἐξέπνευσε τῷ 62 ἔτει (Εὐσέβ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. β'. κγ'). — Τοῦ Ἰακώβου τούτου ἐστὶν ἡ πρὸς τοὺς ἐν τῇ διασπορᾷ Ἰουδαίους πρώτη τῶν Καθολικῶν Ἐπιστολή.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ως τοῦ Κυρίου Μαθητῆς, ἀνεδέξω δίκαιε τὸ Εὐαγγέλιον· ὡς Μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράτρεπτον· τὴν παρρῆσίαν ὡς Ἀδελφόθεος· τὸ πρεσβεῦειν ὡς Ἱεράρχης. Ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο τοῦ Πατρὸς μονογενὴς Θεὸς Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων, τῶν ἡμερῶν Ἰακώβε θεσπέσιε, πρῶτόν σε ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων, ποιμένα καὶ διδασκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον, τῶν Μυστηρίων τῶν πνευματικῶν· ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν Ἀπόστολε.

✠ 24. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ἀρέθα, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἦθλησαν τῷ 542 ἔτει, ἐν Νεγρᾷ πόλει τῆς Εὐδαιμόνος Ἀραβίας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τὰς ἀληθόνας τῶν Ἀγίων, αἷς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον δυσωπή· θῆτι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν ταῖς ὁδύνας, ἴσαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης πρόξενος, ἡμῖν ἐπέστη, ἡ φωσφόρος σήμερον, τῶν Ἀθλοφόρων ἑορτῇ· ἡν ἐκτελῶντες δοξαζόμεν, τὸν ἐν ὑψίστοις ὑπάρχοντα Κύριον.

✠ 25. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ Νοταρίων, Μαρκιανῆ, καὶ Μαρτυρίου .

Ἐθανατώθησαν ὑπὲρ τῶν Ἀρειανῶν, ἐν ἔτει 346.

Ἀπολυτ. Ἦχος δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε . Ὅρα σελ. 175.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ .

Α'γωνισάμενοι καλῶς ἀπὸ βρέφους, Μαρκιανὲ σὺν τῷ σοφῷ Μαρτυρίῳ, τὸν ἀποστατήν Ἀρειὸν καθεΐλετε, ἄτρωτον φυλάξαντες, τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν, Παύλῳ ἐφεπόμενοι, τῷ σοφῷ διδασκαλῷ· ὅθεν σὺν τούτῳ εὗρατε ζωὴν, ὡς τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι ἄριστοι .

✠ 26. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου· καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου Σεισμοῦ .

Ο ὁτος συνῆδη ἐν Κωνσταντινουπόλει, κατὰ τὸ 741 ἔτος, τῷ 24 τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου καὶ πρώτου τῶν Εἰκονομάχων .

Ὁ δὲ ἅγιος Δημήτριος ἦν Θεσσαλονικεὺς τὴν πατρίδα, εὐσεβῶν γονέων υἱὸς εὐσεδέστατος, καὶ διδάσκαλος τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ· διὸ καὶ ἐλθόντος τοῦ Μαξιμιανοῦ εἰς Θεσσαλονικίην τῷ 290, συλληφθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ἐτηρεῖτο δέσμιος ἐν φυλακῇ . Ἀγώνων δὲ τελουμένων ἐν τῇ πόλει, ὁ μὲν Μαξιμιανὸς ἐκάθητο θραυτῆς· βάρβαρος δὲ τις αὐτοῦ φίλος καὶ ἐπίσημος παλαιστής, Λυαῖος τὸ ὄνομα, ἐπαίρομενος εἰς τὸ μέγεθος τοῦ σώματος καὶ τὴν βίωσιν αὐτοῦ, ἐκόμπαζεν ἐν τῷ σταδίῳ, προσκαλὼν τοὺς πολίτας διαγωνίσασθαι πρὸς αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς συμπλεκομένους αὐτῷ καταβάλλων . Ταῦτα ἰδὼν νεανίας τις, Νέστορ καλούμενος, καὶ γνῶριμος τοῦ ἁγίου Δημητρίου, ἔρχεται πρὸς αὐτόν ἐν τῇ φυλακῇ, τὰς εὐχὰς αὐτοῦ ἐξαιτούμενος πρὸς μονομαχίαν· ὃς καὶ λαθὼν διὰ τῆς σφραγίσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, παρρησιάζεται εἰς τὸ στάδιον· καὶ εἰπὼν: Ὁ Θεὸς Δημητρίου, βοήθει μοι! συμπλέκεται τῷ Λυαίῳ, καὶ βαλὼν αὐτῷ καιρίαν πληγὴν κατὰ καρδίαν, ἀφῆκεν ἅπνουν ἐπὶ τῆς γῆς τὸν πρῶτον μέγαλαυχον . Ὁ δὲ Μαξιμιανὸς εἰς ἄκρον λυπηθεὶς ἐπὶ τούτῳ, καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν, προσέταξεν ἀμέσως τὸν μὲν Δημήτριον λόγχαις τρωθῆναι ἐν ἡ εὐρίσκετο φυλακῇ, τὸν δὲ Νέστορα τῷ ἰδίῳ ξίφει ἀναιρεθῆναι .

Ἀργία, καὶ καταλυσὶς οἴνου καὶ ἐλαίου .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως .

Μέγαν εὗρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον ἡ οἴκου μένη, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον . Ὡς ἔν Λυαίου καθεΐλες τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θάρρύννας τὸν Νέστορα, οὕτως Ἄγιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρησάσθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος .

Ἔτερον τοῦ Σεισμοῦ, Ἦχος πλ. δ'.

Ο' ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ῥῦσαι ἡμᾶς τῆς φοβεραῆς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς, Χριστέ ὁ

Θεὸς ἡμῶν, καὶ κατὰπεμψον ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη σου, πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρεΐθροις Δημήτριε, τὴν Ἐκκλησίαν Θεὸς ἐπορφύρωσεν, ὃ δούς σοι τὸ κράτος ἀήττητον, καὶ περιέπων τὴν Πόλιν σου ἄτρωτον· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχεις τὸ στήριγμα.

* 27. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νέστορος.

Ἦθλησεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω εἰς τὰς 26.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει. Ὁρα, σελ. 166.

Ἦ τὸ, Μέγαν εὐρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Αθλήσας καλῶς, ἀθάνατον τὴν εὐκλειαν, κεκλήρωσαι νῦν· καὶ στρατιώτης ἄριστος, τῷ Δεσπότη γέγονας, ταῖς εὐχαῖς Δημητρίε τῷ Μάρτυρος. Σὺν αὐτῷ οὖν Νέστορ σοφὲ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

* 28. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Γερεντίου, καὶ Νεονίλης τῆς συζύγου αὐτοῦ· καὶ τῶν ἐπτά τέκνων αὐτῶν Σαρβήλῃ, Νιτᾶ, Γέρακος, Θεοδούλου, Φωτίου, Βήλης, καὶ Εὐνίκης· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

Τῶν μὲν Μαρτύρων ἄδελος καὶ ἡ πατὴρ καὶ ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἐμαρτύρησαν· ἀπετμήθησαν δὲ πάντες τὴν κεφαλὴν, πικρὰς πρότερον ὑπομείναντες βασάνους. — Ὁ δὲ Ὅσιος διανύσας τὸν βίον ἀσκητικῶς ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα, ἀφ' οὗ καὶ Σαββαΐτης ἐπονομάζεται, ἐν ἣ καὶ ἀρχιερεὺς ἐχειροτονήθη, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 790, καταλιπὼν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τινα Τροπάρια ᾠσματικά.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἴκουμένης ὁ φωστήρ, ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγ-

καλλώπισμα, Στέφανε σοφέ, ταῖς διδασκαῖς σου πάντα ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 29. Τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου .

Ἡ μὲν, νέα οὖσα τὴν ἡλικίαν, καὶ ἐν τινι μοναστηρίῳ διατρίδουσα, συνελήφθη ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν . καὶ τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολόγησασα, καὶ πολυειδεῖς ὑπομείνας βασάνους, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν τῷ 256, ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλιτίνου . — Ὁ δὲ Ὁσίος ἐτελεύτησε περὶ τὸ 390.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη. Ὁρα, σελ. 174.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα · λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὲν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾷ μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ · ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου · διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσιε Ἀβράμει τὸ πνεῦμά σου .

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον .

Παρθενίας νόμασι, καθηgniσμένη ὁσία, μαρτυρίᾳ αἵμασιν, Ἀναστασία πλυθεῖσα, παρέχεις τοῖς ἐν ἀνάγκαις τῶν νοσημάτων, ἱασίν καὶ σωτηρίαν τοῖς προσιοῦσιν ἐκ καρδίας · ἰσχὺν γὰρ νέμει, Χριστὸς ὁ βρύων χάριν ἀένναον .

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου, ὁμοίως .

Εν σαρκὶ ὡς ἄγγελος, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνεδείχθης, καὶ ἀσκήσει γέγονας, πεφυτευμένος ὡς φοῖνιξ, ὕδατι τῆς ἐγκρατείας κατατρυφήσας, ρεύμασι τῶν σῶν δακρύων ῥῦπον ἐκπλύνας · διὰ τοῦτο καρποφόρος, θιαυμάτων ὥφθης, θεῖε Ἀβράμει .

✠ 30. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ζηνοβίου, καὶ Ζηνοβίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ .

Ἡβλήσαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, κατὰ τὸ 290 ἔτος .

Ἀπολυτίκιον : Οἱ Μάρτυρές σου, ὡς ὀπισθεν .

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως .

Τοὺς ἀληθείας Μάρτυρας, καὶ εὐσεβείας κήρυκας, τῶν ἀδελφῶν τὴν θυάδα τιμήσωμεν, ἐν θιοπνεύστοις ᾄσμα-

σι, τὸν Ζηνοβίον ἅμα τῇ σοφῇ Ζηνοβίᾳ, ὁμοῦ βιώσαντας, καὶ διὰ μαρτυρίου δεξαμένους στέφος ἄφθαρτον.

✠ 31. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Σταχυος, Ἀπελλοῦ, Ἀμπλίου, Οὐρβανοῦ, Ναρκίσσου, καὶ Ἀριστοβούλου· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἐπιμάχου.

Τῶν Ἀποστόλων τούτων ὁ μὲν Σταχυος ἐχημάτισε πρῶτος ἐπίσκοπος Βυζαντίου, ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου χειροτονηθεὶς· καὶ ποιήσας τὸν λαὸν αὐτοῦ 16 ἔτη, ἀπεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. Τῶν δὲ λοιπῶν ἄλλος ἄλλην ἐπισκοπὴν λαχόντες, καὶ ἀποστολικῶς ἐν αὐταῖς διαπρέψαντες, ἐτελεύτησαν ἐν εἰρήνῃ. — Ὁ δὲ Μάρτυς ὑπῆρχεν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου, διατρίβων κατὰ τὸ Πηλοῦσιον ὄρος ἀσκητικῶς· καταβάς δὲ εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐν ταῖς χρόνις Δεκίου, καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀρχόντος Ἀπελλιανῶ, ὑπέστη τὰν μαρτυρικὸν θάνατον, τῇ 251 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων. Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παραύσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σε Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῆ. Ὅρα, σελ. 188.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαὶ τῆς φύσεως.

Ως ἱερὰ κειμήλια τοῦ παναγίου Πνεύματος, καὶ τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης αὐγάσματα, χρεωστικῶς ὑμνήσωμεν, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους, Ἀπελλῆν Οὐρβανόν τε καὶ Ἀριστάβουλον, Ἀμπλίαν Νάρκισσον καὶ Σταχύν, αὓς ἡ χάρις συνήγαγε τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

~~~~~

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10. καὶ ἡ νύξ ὥρας 14.

✠ 1. Τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ· καὶ τῆς ὁσίας μητρὸς αὐτῶν Θεοδότης.

Οὗτοι κατήγοντο ἐκ τῆς Ἀσίας, πατέρα ἔχοντες ἀσεβῆ· μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἀδελφὴν λαβοῦσα ἡ φιλόχριστος αὐτῶν μήτηρ Θεοδότῃ, ἀνέθρεψεν αὐτοὺς εὐσεβῶς, καὶ πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς καὶ ἐπιστήμης ἐξεπαίδευσεν, ἐξαιρέτως δὲ τὴν ἰατρικὴν· ἣν καὶ ἐπάγγελμα παιησάμενοι, περιτήρχοντο θεραπεύοντες πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ πᾶσιν ὁμοῦ ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι τὰς ἰάσεις παρίχοντες δωρεάν, ἅς αὐ καὶ Ἀναργυροὶ ἐπωνομάσθησαν. Καὶ οὕτω τὸν δρόμον τῆς ζωῆς ἑαυτῶν τελέσαντες, ἐκοιμήθησαν ἐν εἰρήνῃ.

Κατάλυσις οίνου καὶ ἐλαίου .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Αῖγιοι Ἀνάργυροι καὶ Θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε ταῖς ἀσθενείας ἡμῶν · δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν .

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Οὐκ εἰ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἱατροὶ Θαυματουργοὶ ἐνδοξοί · Ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση κατευνάσατε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν .

✠ 2. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀκινδύνη, Πηγασίου, Ἀφθονίη, Ἐλπιδηφόρου, καὶ Ἀνεμποδίστου .

Ἡθλήσαν ἐν Περσίδι, κατὰ τὸ 330 ἔτος, ἐπὶ Σαβωρίου, ἢ Σαπυρίου Β'. βασιλέως Περσῶν .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Αῖθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν · καὶ ἄγιοι αἱ σκηναί, αἱ δεξαμέναι τὰ πνεύματα ὑμῶν · ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρβρήσιας ἐκηρύξατε . Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χ. οὐρὸς ἀγγελικὸς .

Ως ἄστρα ἀπλανῆ, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, ἀνέλαμψαν τῇ γῇ, οἱ Χριστοῦ Στρατιῶται, τὸν ζόφον διώκοντες, τῶν παθῶν καὶ πηγάζοντες, χάριν ἄφθονον, ἀνεμποδίστως τοῖς πᾶσι, καὶ ἀκίνδυνον, τὴν σωτηρίαν δωροῦνται, ἐλπίδι τῆς πίστεως .

✠ 3. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ, καὶ Ἀειθαλᾶ · καὶ τὰ Ἐγκαίνια τῆς ναοῦ τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τοῦ ἐν Λυδῇ, ἥτοι ἡ κατάθεσις τοῦ σώματος αὐτοῦ .

Ὁ μὲν Ἀκεψιμᾶς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἠθλήσαν τῷ 330, ἐπὶ Σαβωρίου, ἢ Σαπυρίου Β'. βασιλέως Περσῶν · τὰ δὲ Ἐγκαίνια ἐγένοντο ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου .

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Γεωργίου, Ἦχος δ'.

Ως τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἱατρὸς, βασιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Ἰῶν Μαρτύρων : Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὅρα, σελ. 194.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς αἰῶν ζητῶν .

Τὰ Δεῖα σοφέ, ἀμέμπτως ἱερούργησας· θυσιά δεκτὴ, ἐγένου παμμακάριστε· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες, τὸ ποτήριον ἐνδόξως ἅγιε, Ἀκεψιμᾶ σὺν τοῖς συνάθλοις σου, πρεσβεύων ἀκαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν .

Ἔτερον τοῦ Μεγαλομάρτυρος, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ .

Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ταχείᾳ ἀντιλήψει σου, προσπεφευγότες οἱ πιστοὶ καθικετεύομεν, λυτρωθῆναι παρὰ σοῦ, Χρισταῦ Ἀθλοφόρε, καὶ σκανδάλων τοῦ ἐχθροῦ τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ πανθειῶν ἐκ κινδύνων καὶ κακώσεων· ἵνα κράζωμεν : Χαίροις Μάρτυς Γεώργιε .

✠ 4. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ Μεγάλου· καὶ τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων, Νικάνδρου ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἑρμαίου πρεσβυτέρου .

Οὗτοι, πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, διεβλήθησαν εἰς τὸν τῆς πόλεως Κόμητα Λιθάνιον· ὑφ' οὗ μετὰ πολλὰς ἄλλας βασάνους, κατεκλείσθησαν ζῶντες εἰς τάφον, καὶ οὕτω τὰ πνεύματα αὐτῶν εἰς χεῖρας Θεοῦ παρέθεντα. — Ὁ δὲ Ὅσιος ἐγεννήθη ἐν Βιθυνίᾳ, κατὰ τὸ 740 ἔτος, πατέρα ἔχων Μυριτρίκην καλούμενον, μητέρα δὲ Ἀναστασὴν· καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν τῆς ἀνδρικῆς αὐτοῦ ἡλικίας διέπρεψεν ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς, καὶ βασιλικῶν τιμῶν ἡξιώθη διὰ τὰς ἀνδραγαθίας αὐτοῦ· ὕστερον δὲ πάντων καταφρονήσας, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ὀλύμπου· ὅπου διανύσας τὸν υπόλοιπον βίον ἀσκητικῶς, καὶ μέγας εἰς τὴν ἀρετὴν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, περὶ τὰ 834, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 94. Τοῦ Ὀσίου τούτου ἐστὶν ἡ συντομωτάτη ἐκείνη Εὐχή : Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, κτλ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκάτον τῆς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἰωαννίκιε Πατήρ ἡμῶν ὁσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τῆτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν,

καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Νίκανδρε . Πρεσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος δ' . Ἐπεφάνης σήμερον .

Εν τῇ μνήμῃ σήμερον τῇ ἱερᾷ σου, συνελθόντες ἅπαντες, ἐκδυσωποῦμεν οἱ πιστοί, Ἰωαννίκε ὅσις, παρὰ Κυρίου εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος .

✠ 5. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος, καὶ Ἐπιστήμης τῆς συζύγου αὐτοῦ .

Ὁ μὲν ὑπῆρχεν υἱὸς Κλειτοφώντος καὶ Λευκίππης, ἀσεβῶν μὲν ὄντων ἀμφοτέρων τοπρότερον, ὕστερον δὲ τὴν εὐσέθειαν διδαχθέντων παρὰ τινος μοναχοῦ, Οἰνουφρίου καλουμένου . Ἡ δὲ Ἐπιστήμη, ἐξ ἀπίστων γονέων γεννηθεῖσα καὶ αὐτῇ, ἐδαπτίσθη διὰ τὸ πρὸς τὸν Γαλακτίωνα συνοικέσιον . Ἦθλησαν δὲ ἐπὶ Δεκίου, περὶ τὸ 350 ἔτος .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ' . Ταχὺ προκατάλαβε .

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν . σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση . Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

✠ 6. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ .

Οὗτος ἦν Θεσσαλονικεὺς τὴν πατρίδα, πρεσβύτερος πρῶτον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας, εἶτα καὶ ἐπίσκοπος αὐτῆς· ἀνὴρ ἐλλόγιμος, διδακτικός, ἀγαθὸς τὰ θεῖα, καὶ βίου χρηστοῦ μαρτυρούμενος· ζηλωτὴς θερμώτατος τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, καὶ τῆς τοῦ Ὁμοουσίου πίστεως μέχρι θανάτου ἀνδρικώτατος ὑπερασπιστής . Ἀλλὰ δι' αὐτὸ τοῦτο ἅπαξ καὶ δις ἐξώσθεις τοῦ θρόνου ὑπὸ τοῦ ἀρειανίζοντος Κωνσταντίου, υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, ἐξωρίσθη τελευταῖον περὶ τὸ 351 εἰς Κουκουσὸν τῆς Ἀρμενίας, ὅπου, ἐξ ἐπιβουλῆς τῶν Ἀρειανῶν, ἀπέπνιξαν αὐτὸν οἱ εἰς τὴν ἐξορίαν ἀπαγαγόντες .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ' . Αὐτόμελον .

Θείας πίστεως ὁμολογία, ἄλλον Παῦλόν σε τῇ Ἐκκλησίᾳ, ζηλωτὴν ἐν ἱερεῦσιν ἀνέδειξε . Συνεκβοᾷ σοὶ καὶ Ἄβελ πρὸς Κύριον, καὶ Ζαχαρίᾳ τὸ αἷμα τὸ δίκαιον . Πάτερ ὅσις, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος .

Κοντάκιον, Ἦχος β' . Τὰ ἄνω ζητῶν .

Αστράψας ἐν γῇ, ὡς ἄστρον οὐρανόφωτον, τὴν καθολικὴν φωτίζεις Ἐκκλησίαν νῦν, ὑπὲρ ἧς καὶ ἠθλησας, τὴν ψυχὴν σου Παῦλε προθέμενος, καὶ ὡς Ζαχαρίου καὶ Ἄβελ, τρανῶς βοᾷ σοὶ τὸ αἷμα πρὸς Κύριον .

✠ 7. Τῶν ἁγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων, τῶν ἐν Μελι-
ταιῇ καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λα-
ζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει.

Οὗτοι καὶ ὤλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἐν ἔτει 290. Ὁ δὲ ἡσκη-
σεν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μονομάχου, βασιλεύσαντος τῷ 1045.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'. Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Ταῖς ἐπαγρύπνοις προσευχαῖς, ἐν ὁχετοῖς δακρύων τὸν
στύλον κατέβρεχες, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς
ἐκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας ποιμὴν,
τοῖς προσιοῦσι νέμων συγχώρησιν, ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Λάζαρε.
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως φωστῆρα μέγιστον ἡ Ἐκκλησία, τοῦ Χριστοῦ δοζάζει
σε, μετ' εὐφροσύνης ψαλμικῶς· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων
Χριστῷ, δοθῆναι πᾶσι πταισμάτων συγχώρησιν.

✠ 8. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ, καὶ τῶν λοι-
πῶν Ἀσωμάτων Δυναμέων.

Οἱ Ἄγγελοι πάντες, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, εἰσὶ πνεύματα λειτουργικά, εἰς
διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σω-
τηρίαν (Ἐβρ. α'. 14). Αὐτοὺς κατέστησεν ὁ Θεὸς παντὸς ἔθνους καὶ λαοῦ ἐπι-
στάτας, καὶ πρὸς τὸ συμφέρον ὁδηγούς (Λευϊτ. λβ'. 8). Εἰς αὐτοὺς προστάσσει
φυλάττειν τοὺς ἐλπίζοντας ἐπ' αὐτόν, ἵνα μηδὲν αὐτοὺς βλάψῃ, μηδέ εἰς τὰ
σκηνώματα αὐτῶν προσεγγίσῃ κακόν (Ψαλμ. υί. 9-14.). Αὐτοὶ ἐν οὐρανοῖς δια-
παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ, τὸν Τρισάγιον αὐτῷ ἀναπέμποντες ὕμνον,
καὶ πρεσβεύοντες πρὸς αὐτόν ὑπὲρ ἡμῶν, καθὼς καὶ χαίρουσιν ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ
μετανοοῦντι (Ἦσ. 5'. 2-3. Ματθ. ιη'. 10. Λουκ. ιε'. 7. Πράξ. ιβ'. 15). Ἐνὶ λόγῳ,
αὐτοὶ ὑπηρέτησαν τῷ Θεῷ πρὸς ἡμετέραν εὐεργεσίαν τοσαῦτα, ὥστε γέμουσιν
ἐκ τῆς τούτων ἱστορίας αἱ σελίδες τῶν ἁγίων Γραφῶν.

Διὰ ταῦτα οὖν ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, εὐλόγως τιμῶσα τοὺς Δεῖους τούτους
λειτουργούς, καὶ ἡμῶν προστάτας καὶ φύλακας, ἐπιτελεῖ σήμερον τὴν παροῦσαν
Σύναξιν, ὅ ἐστι συνάθροισιν ἡμῶν εἰς κοινὴν αὐτῶν ἐορτὴν καὶ ὕμνωδιάν· ἐξαι-
ρέτως δὲ τῶν Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, ὡς ὀνομαστὶ εἰς τὰς Γραφὰς
ἀναφερομένων, ὧν τὸ μὲν Μιχαὴλ ἐρμηνεύεται, Τίς ὡς Θεός· τὸ δὲ Γαβριὴλ,
Δύναμις Θεοῦ. Καὶ ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν Ἀγγέλων ἐστὶν ἀόριστος παρὰ τῇ Δείᾳ
Γραφῇ, λέγοντος τοῦ Δανιὴλ, ὅτι χίλιναι χιλιάδες ἐλειτουργοῦν αὐτῷ
(τῷ Θεῷ), καὶ μύριαι μυριάδες παρειστήκεισαν αὐτῷ (ζ'. 10). Πάν-
τες ὁμως διαιροῦνται εἰς ἐννέα τάγματα, καλούμενα: Θρόνοι, Χερουδὶμ, Σε-
ραφὶμ, Κυριότῃτες, Δυναμεις, Ἐξουσίαι, Ἀρχαί, Ἀρχάγγελοι, καὶ
Ἀγγελοι.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ .

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι τειχίστητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερυγῶν, τῆς αὐτοῦ ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας : Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυναίμεων .

Κοντάκιον, Ἦχος β΄.

Αρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι .

✠ 9. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ὀνησιφόρου, καὶ Πορφυρίου καὶ τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρτῶνης .

Οἱ μὲν ἤθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μάξιμιανου, τῷ 290 ἔτει . Ἡ δὲ Ὅσια ὑπῆρχεν ἐκ Πέρσης τῆς Παμφυλίας, περὶ τὰ 466· συζευχθεῖσα δὲ ἀνδρὶ, καὶ θυγάτριον ἐξ αὐτοῦ γεννήσασα, τοῦτο μὲν παρέδωκε, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός, εἰς γνωρίμοντινα γυναῖκα· αὕτη δὲ διήνυσεν τὸν βίον ἀσκητικῶς, ζήσασα ἕως 100 ἔτη .

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων .

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε . Σελ. 199.

Τῆς Ὅσίας, Ἦχος πλ. δ΄.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῖσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὁσία Μαρτώνα τὸ πνεῦμά σου .

✠ 10. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Ἐράστου, Σωσιπάτρου, καὶ Κουάρτου· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ὁρέστου .

Τούτων ὁ μὲν Ὀλυμπᾶς καὶ ὁ Ῥοδίων, ἢ Ἡρωδίων (Ῥωμ. ις'. 11), ἀκολούθησαν τῷ Ἀποστόλῳ Πέτρῳ εἰς Ῥώμην, ἀπετμήθησαν τὴν κεφαλὴν ὑπὸ Νέρωνος, περὶ τὰ 66 ἔτη . Οἱ δὲ λοιποὶ ἐτελεύτησαν ἐν εἰρήνῃ, γενόμενοι ἐπίσκοποι, Ἰκονίου μὲν ὁ Σωσιπάτρος, Βηρυτοῦ δὲ ὁ Κουάρτος, ὁ δὲ Ἐραστός τῆς Πανειᾶδος, ἢ Πανειᾶδος (ἢ τις καὶ Καισάρεια Φιλίππου μετωνομάσθη), οἰκονόμος χρηματίσας πρότερον τῆς ἐν Κορίνθῳ Ἐκκλησίας (Ῥωμ. ις'. 23) . — Ὁ δὲ Μάρτυς ἦν ἐκ Τυάνων τῶν ἐν Καππαδοκίᾳ, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ· τρυπηθεὶς δὲ τοῦς ἀστραγάλους δι' ἡλῶν (καρφίων) μακρῶν, καὶ ἱππῳ ἀγρίῳ προσδεθείς, βιαίως ὑπ' αὐτοῦ συρόμενος, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, τῷ 289 ἔτει .

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος: Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Ὅρα, σελ. 188.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Επεφάνη σήμερον, τῶν Ἀποστόλων, ἡ σεπτὴ πανήγυρις, παρεχομένη ἐμφανῶς, πταισμάτων πᾶσι τὴν ἄφεσιν, τοῖς ἐκτελοῦσιν αὐτῶν τὸ μνημόσυνον.

✠ 11. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος, καὶ Βικεντίου· καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Στεφανίδος· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Ὁ μὲν Μηνᾶς, Αἰγύπτιος ὢν τὴν πατρίδα, ἤθλησεν ἐν Κοτυαεῖ τῆς Φρυγίας τῷ 396, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. Ὁ δὲ Βίκτωρ καὶ ἡ Στεφανίς ἐν Ἰταλίᾳ τῷ 160, ἐπὶ Ἀντωνίνου. Ὁ δὲ Βικέντιος ἐν Ἰσπανίᾳ τῷ 285, ἐπὶ Μαξιμίνου. — Ὁ δὲ Θεόδωρος ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 759, ἐκ γονέων εὐσεβῶν, Φωτεινοῦ καὶ Θεοκτίστης· ἐνεδύθη τὸ μοναδικὸν σχῆμα ἐκ νεότητος, ἐν τῇ τῶν Σακκουδιτῶν λεγομένη μονῇ, ἧς καὶ Ἠγούμενος ἐγένετο τῷ 795. Μεταβὰς ἔπειτα εἰς τὴν τοῦ Στουδίου, οὕτω καλουμένην ἀπὸ τοῦ κτίτορος αὐτῆς, Στουδίου ὑπάτου Ῥωμαίου, ἐπωνομάσθη ἐκ τούτου Στουδίτης. Ἐφάνη ἐνθερμος ζηλωτὴς τῶν πατρικῶν παραδόσεων· ἠγωνίσαστο μέχρι θανάτου ὑπὲρ τῆς τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμῆς· ὑπέμεινε τρεῖς ἐξορίας διὰ τὸν εὐσεβῆ αὐτοῦ ζῆλον· ἀλλ' εἰς τὴν τρίτην, εἰς ἣν κατεδίκασεν αὐτὸν Λέων ὁ Ἀρμένιος, ἐνεκαρτέρησεν γενναίως ῥαδδιζόμενος, καὶ δεσμούμενος, καὶ μεταφερόμενος ἀπὸ σκοτεινῆς εἰς ἄλλην σκοτεινότεραν φυλακὴν, ἑπτὰ ἔτη ὁλόκληρα. Τελευταῖον, ἀνακληθεὶς ἐκ τῆς ἐξορίας ὑπὸ Μιχαὴλ τοῦ Τραυλοῦ, καὶ λαθὼν μικρὰν ἄνεσιν τῶν μακρῶν αὐτοῦ πόνων, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ τῷ 826 ἔτει, τῇ 11 Νοεμβρίου, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὅτε οἱ περιεστώτες αὐτοῦ μαθηταί, τὰ γόνατα κεκλιμένοι, ἔψαλλον τὸν Ἀμώμον. Τινὲς λέγουσιν, ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος, μετὰ τὴν μετάληψιν τῶν ἀγράντων Μυστηρίων, ἤρξατο ψάλλειν τοῦτον τὸν Ψαλμόν· φθάσας δὲ εἰς τὸν στίχον αὐτοῦ: Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάβωμαι τῶν δικαίωνμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐζήσας με (ριθ'. 93), ἀφῆκε τὸ πνεῦμα ζήσας ἔτη 67. — Πρὸς τοῖς ἄλλοις αὐτοῦ ἱεροῖς συγγράμασιν ἐποίησε μετὰ τοῦ ἰδίου ἀνταδέλφου Ἰωσήφ καὶ ἄλλον σχεδὸν τὸ κατανυκτικὸν βιβλίον τοῦ Τριωδίου (Ἰουλ. 14).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὅρα, σελ. 199.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος. τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Θεόδωρε σοφέ, ταῖς διδασκαῖς σε πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων . Ἦχος πλ. δ' . Ὡς ἀπαρχαίς .

Ως εὐσεβείας Μάρτυρας, καὶ ἀθληταίς Θεόφρονας, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει δοξάζουσα, τοὺς Θείους ἄθλους σήμερον, Μηνᾶ τοῦ ἀθλοφόρου, Βίκτωρος τοῦ γενναίου, καὶ Βικεντίου τοῦ γενναιόφρονος καὶ ποθοῦσα κραυγάζει, δοξάζουσα τὸν φιλόανθρωπον .

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β' . Ταῖς ἄνω ζητῶν .

Τὸν ἀσκητικὸν, ἱσαγγελὸν τε βίον σου, τοῖς ἀθλητικοῖς, ἐφαίδρυνας παλαιίσμασι, καὶ Ἀγγέλοις σύσκηνος, Θεομαίκαρ ὠφθης Θεόδωρε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν .

✠ 12. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ἐλεήμονος καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νεΐλου .

Ὁ μὲν Ἰωάννης ἦν Κύπριος τὸ γένος, ἐκ πόλεως Ἀμαθεῦντος, υἱὸς Ἐπιφανίε τοῦ τῆς Κύπρου ἀρχόντος, ἐγεννήθη τῷ 555. ἐτέθη ἐπὶ τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον τῷ 608. ἀπέθανε τῷ 619, ἐτῶν 64. Ὁ δὲ Νεῖλος ἦν Κωνσταντινουπολίτης τὴν πατρίδα, μάρτυρ τοῦ Χρυσοστόμου, ἐπαρχὸς τῆς πόλεως πρότερον, εἶτα ἀσκητῆς τοῦ ὄρους Σινᾶ. Ἐγράψεν Ἐπιστολάς καὶ Ἀσκητικά διάφορα· ἀπέθανε περὶ τὰ 451.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ' .

Εν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου, Πάτερ ὅσιε, ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τὴς πτωχοὺς ἀγαπήσας, καὶ τούτοις ἐπαρκέσας. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἰωάννη Ἐλεῆμον μακάριε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ' .

Ταῖς τῶν δακρύων σὺ ῥοαῖς, τῆς ἐρήμης τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Νεῖλε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος δ' . Ταῖς ἄνω ζητῶν .

Τὸν πλοῦτον τὸν σὸν, ἐσκόρπισας τοῖς πένησι, καὶ τῶν οὐρανῶν, τὸν πλεῖτον νῦν ἀπείληφας, Ἰωάννη πάνσοφε .

διὰ τοῦτο πάντες σε γεραίρομεν, ἐκτελῶντες τὴν μνήμην σου, τῆς Ἑλεημοσύνης ὡς ἐπώνυμε.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'. Τ ἡ ὑπερμάχῳ.

Τὰς φρυγανῶδεις τῶν παθῶν τῶν ἐκ τοῦ σώματος, ἐπανάστασεις τμητικῶς Νεῖλε μακάριε, ἐν ἀγρύπνῳ σου συνέκοψας ἰκσιῶ. Ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι: Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

✠ 13. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου.

Ὁ μέγας οὗτος τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλος ἐγενήθη ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ Μεγάλῃ, τῷ 344 ἔτει, ἐκ γονίων εὐσεβῶν, Σεκούδου καὶ Ἀνθοῦσης· ἐμαθήτευσεν παρὰ Λιδανίῳ τῷ σοριστῇ, καὶ Ἀνθραγάθῳ τῷ φιλοσόφῳ· ἐμόνασε πρῶτον ἐν τοῖς κατ' Ἀντιόχειαν ἡσυχαστηρίοις, εἶτα ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος τῆς τῶν Ἀντιοχείων Ἐκκλησίας, τῷ 383, ἀνεβιδάσθη εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον, τῇ 15 Δεκεμβρίου τοῦ 398· ἐξωρίσθη τῷ 403 ὑπὸ Ἀρκαδίου καὶ Εὐδοξίας· ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἀνεκλήθη πάλιν εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ μῆνας 7 ἢ 8 ἐξορισθεὶς ἐκ δευτέρου, τῇ 10 Ἰουνίου τοῦ 404, καὶ πολλὰ παθὼν ἐν ἐξορίᾳ ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη, ἐκ τόπου εἰς τόπον μετακομιζόμενος, ἀπέθανε καθ' ὁδὸν ἐν Κομάνοις, τῇ 14 Σεπτεμβρίου τοῦ 407, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 63. Ἐπώνυμάσθη Χρυσόστομος, διὰ τὴν εὐφράδειαν αὐτοῦ. Συνέγραψε τοσαῦτα, καὶ εἰς τοσοῦτον τὴν θείαν Γραφὴν ἐσαφήνισεν, ὥς οὐδεὶς ποτε τῶν ἄλλων τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων. Τὰ σωζόμενα αὐτοῦ εἰσὶ 1447 Λόγοι, καὶ 249 Ἐπιστολαί. Εἰκοσιδύο Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας ἐπλεξαν ἐγκώμιον εἰς αὐτόν.

Εἰδέναι δὲ χρή ὅτι, διὰ τὴν ἐν τῇ 14 Σεπτεμβρίου ἑορτὴν τοῦ Σταυροῦ, μετετέθη ἡ μνήμη αὐτοῦ εἰς τὴν σήμερον, καθ' ἣν ἰσως συνέβη ἡ ἀνάκλησις αὐτοῦ ἀπὸ τῆς πρώτης ἐξορίας.

Ἀργία, καὶ Καταλύσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Η' τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρρὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ε'κ τῶν οὐρανῶν, εἰδέξω τὴν θείαν χάριν, καὶ διὰ τῶν σῶν, χειλέων πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεόν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, παμμακάριστε ὅσιε.

Ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε· ὑπάρχεις γὰρ καθηγητῆς, ὥς τὰ
 δεῖα σαφῶν .

✠ 14. Τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίππου .

Οὗτος ἦν εἰς τῶν Δώδεκα, ἐκ Βηθσαῖδα τῆς Γαλιλαίας, συμπολίτης Ἀνδρέου καὶ Πέτρου, πεπαιδευμένος τὰ τοῦ νόμου διδάγματα, καὶ εἰς τὴν μελέτην τῶν προφητικῶν βιβλίων σχολάζων· διὸ, καὶ ὅτε ὁ Ἰησοῦς ἐκάλεσεν αὐτὸν εἰς τὸ Ἀποστολικὸν ἀξίωμα, ζητήσας ἀμέσως εὐρίσκει τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ: Οὐ ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, καὶ οἱ Προφῆται, εὐρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ (Ἰωάν. α. 46.). Κηρύξας δὲ τὸν Θεάνθρωπον τοῦτον Ἰησοῦν εἰς πολλὰ μέρη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, καὶ πολλὰ πα-
 θῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τελευταῖον σταυροῦται κατακεφαλῆς ἐν Ἱερραπό-
 λει τῆς Φρυγίας.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Φίλιππε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα
 πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαῖς τῆς φύσεως .

Ο μαθητῆς καὶ φίλος σου, καὶ μιμητῆς τοῦ πάθους σου,
 τῇ οἰκουμένῃ Θεὸν σε ἐκήρυξεν, ὁ Διηγόρος Φίλιππος .
 Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, ἐξ ἐχθρῶν παρανόμων τὴν Ἐκκλησίαν
 σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε .

✠ 15. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν, Γουρία, Σα-
 μωνᾶ, καὶ Ἀβίδου .

Τούτων ὁ μὲν Γουρίας καὶ Σαμωνᾶς ἠθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 288. Ὁ
 δὲ Ἀβίδος, διάκονος ὢν, ἐν ἡμέραις Λικινίου, τῷ 316.

Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἀρχόμεθα τῆς Νηστίας τῶν Χριστουγέννων .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμά-
 χητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν
 ἱκεσίαις, βουλαῖς ἐθνῶν διασκεδάσον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆ-
 πτρα κραταίωσον, ὥς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος .

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν .

Εξ ὑψους σοφοί, τὴν χάριν κομισάμενοι, τῶν ἐν πειρασμοῖς,
 προΐστασθε πανευφήμοι· διὸ κόρην Ἅγιοι, ἐκ θανάτου
 πικροῦ ἐρρύσασθε . Ὑμεῖς γὰρ ὄντως ὑπάρχετε, Ἐδέσης ἡ
 δόξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρά .

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματ-
 θαίου .

Ὁ αὐτὸς ἐκαλεῖτο καὶ Λευὶς, υἱὸς Ἀλφαίου, Γαλιλαῖος τὴν πατρίδα, τελείνης τὸ ἐπάγγελμα. Συνέγραψε πρῶτος ἐν Παλαιστίνῃ τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον Ἐδραϊστὶ, 8, ἢ 9, ἢ, κατ' ἄλλους, 15 ἔτη μετὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος Ἀνάληψιν. Ζωγραφούμενος ἔχει πλησίον αὐτοῦ Ἀνθρώπου μορφήν, τοῦ πρώτου τῶν συμβολικῶν ζώων τοῦ Ἰεζεκιὴλ (ἀ. 10), διὰ τὸ ἄρχεσθαι τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ ἀπὸ τῆς κατὰ σάρκα γενεαλογίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἦν δὲ εἰς ἓκ τῶν Δώδεκα.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Ματθαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας, δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προσηρμόσθης, καὶ ἀνεδείχθης ἔμπορος πανάρισος, πλεόν κομισάμενος, τὴν ἐξ ὕψους σοφίαν· ὅθεν ἀνεκήρυξας, ἀληθείας τὸν λόγον, καὶ τῶν ῥαθυμῶν ἡγεiras ψυχὰς, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς Κρίσεως.

✠ 17. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἐγεννήθη ἐν Νεοκαισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας, ἐκ γονέων ἀπίστων· ἐμαθήτευσεν ἐν Ἀθήναις, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐν Βηρυτῷ, καὶ τελευταῖον ἐν Καισαρείᾳ πέντε ἔτη ὑπὸ τὸν Ὀριγένην, ὑφ' οὗ καὶ τὴν εἰς Χριστὸν ἐδιδάχθη πίστιν. Εἶτα, τῷ 240 ἔτει γενόμενος ἐπίσκοπος τῆς αὐτοῦ πατρίδος, εὗρεν ἐν αὐτῇ 17 μόνον Χριστιανούς· ἀποθανὼν δὲ περὶ τὰ 265, ἀφῆκε σχεδὸν τοσοῦτους μόνον ἀπίστους· ἅπας δὲ ὁ χρόνος τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ ὑπῆρξε παραδόξων θαυμάτων συνέχεια, ἀφ' οὗ ἔλαβε καὶ τὴν ἐπωνυμίαν Θαυματουργός, προσαγορευόμενος καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀληθείας, Δεύτερος Μωσῆς (Βασίλ. ὁ Μ. Κεφ. κδ'. περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν προσευχαῖς γρηγορῶν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἐργασίαις ἐγκαρτερῶν, ἐπωνυμίαν ἐκτίσω τὰ κατορθώματα. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν ἐν ἁμαρτίαις εἰς θάνατον.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θαυμάτων πολλῶν, δεξάμενος ἐνέργειαν, σημείοις φρικτοῖς, τοὺς Δαίμονας ἐπτόησας, καὶ τὰς νόστους ἤλασας, τῶν ἀνθρώπων πάνσοφε Γρηγόριε· διὸ καλῇ θαυματουργός, τὴν κλησιν ἐξ ἔργων κομισάμενος.

✠ 18. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πλάτωνος, καὶ Ῥωμανοῦ .

Ὁ μὲν Πλάτων ἠθλήσεν ἐπὶ ἡγεμόνος Ἀγριππίνου, ἐν ἔτει 296, ἀπὸ τῆς χώρας τῶν Γαλατῶν καταγόμενος, ἐκ πόλεως Ἀγκύρας . Ὁ δὲ Ῥωμανὸς ἦν Ἀντοχεὺς τὴν πατρίδα, ἐν τοῖς χρόνοις Μαξιμιανοῦ . Παρασταθεὶς δὲ ἐνώπιον Ἀσκληπιάδου τοῦ ἐπαρχοῦ, καὶ παρακινούμενος ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν τῶν εἰδῶλων προσκύνησιν, ἠτήσατο ἀχθῆναι νήπιον ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ἵνα ἐκεῖνο γένηται κριτῆς τῆς προκειμένης ὑποθέσεως . Ἐρωτηθὲν οὖν τὸ νήπιον: Τίνα Θεὸν δεῖ προσκυνεῖν; ἀπεκρίνατο: Τὸν Θεὸν τῶν Χριστιανῶν . Καὶ αὐτὸ μὲν δέρεται πρῶτον ἀνηλεῶς, διὰ προσταγῆς τοῦ τυράννου, εἶτα ἀποτέμνεται τὴν κεφαλὴν . Ὁ δὲ Μάρτυς, ἐκκοπεὶς τὴν γλῶσσαν, καὶ ῥίψας εἰς φυλακὴν, τελευταῖον ἀποπνίγεται ἐν αὐτῇ τῇ 305 ἔτει . — Ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ῥωμανοῦ τούτου ἐκτίσεν ἔπειτα ἐν Κωνσταντινουπόλει ναὸν περικαλλῇ ἡ ἀγία Ἑλένη .

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλουῖα,

Ἀπολυτίκιον: Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε . Σελ. 199 .

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀβδίου· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βαρλαάμ .

Τοῦ μὲν Προφήτου ἐστὶν ἄδελφος παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ καὶ ἡ πατρίς καὶ ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἤκμασε· διὸ τινὲς μὲν λέγουσιν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Ἀβδίου, ὁ τοῦ Ἀ'χαῶ οἰκονόμος, ὁ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς Ἰεζάβελ κατακρύψας ἐν σπηλαίῳ τοὺς 400 Προφήτας, καὶ ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι διατρέφων αὐτούς· (Γ'. Βασ. ιη. 4.) καὶ ὅτι ὑστερον ἐγένετο μαθητῆς Ἡλιοῦ τοῦ Προφήτου, περὶ τὰ 903 πρὸ Χ. Ὁ δὲ Καλμέτης καὶ οἱ τούτου ὁπαδοὶ κρίνουσιν αὐτὸν, ὡς ἐκ τῶν λόγων τῆς ἰδίας προφητείας, μικρόν τι μεταγενέστερον τοῦ Ἰωὴλ (Ὁκτωβρ. 19). Λέγεται δὲ ὁ αὐτός καὶ Ὁβδίου, καὶ Ἀβδίας, ἢ Ὁβαδίας . Ἡ δὲ προφητεία αὐτοῦ, εἰς ἐν μόνον κεφάλαιον περιεχομένη, τάττεται ἡ τετάρτη μετὰ τῶν Ἑλασσόνων Προφητῶν . — Ὁ δὲ Βαρλαάμ ὑπῆρχεν ἐκ κώμης τινὸς τῆς κατὰ Συρίαν Ἀντιوخείας, γέρον τὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν τέχνην γεωργός· ἠθλήσε δὲ ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ .

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλουῖα,

Ἀπολ. τῷ Προφήτῳ: Τοῦ Προφήτου σου Ἀβδιᾶ . Σ. 167.

Ἔτερον τοῦ Μάρτυρος: Ὁ Μάρτυς σου Κύριε . Σελ. 188.

✠ 20. Προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῶ Εἰσόδου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· καὶ μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου, καὶ Πρόκλου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως .

Ὁ μὲν Γρηγόριος ὑπῆρχεν ἀπὸ τῆς ἐν Κοίλο-Συρίᾳ Δεκαπόλεως, υἱὸς Σεργίου καὶ Μαρίας, ἀκμάσας ἐν τοῖς χρόνοις τῶν εἰκονομάχων, περὶ τὰ 837 . — Ὁ δὲ Πρόκλος ἦν ἐν ἡμέραις Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ· ἐ χρημάτισε μαθητῆς καὶ γραφεὺς τοῦ Χρυσοστόμου· ἀνεδιδάσθη εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον τῇ 434· ἐδέξατο μετὰ θριάμβου τοῦ θείου Διδασκάλου αὐτοῦ τὸ ἱερωτάτον λείψανον ἐν τῇ ἀνακομιδῇ (Ἰανουαρ. 27.)· ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τῇ 447.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡ-

μῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Προεόρτιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκαταλαβε.

Χαράν προμνηστεύεται πᾶσιν ἡ Ἄννα νυνί, τῆς λύπης ἀντίθετον καρπὸν βλαστήσασα, τὴν μόνην Ἀειπάρθε-
νον· ἦν περ δὴ καὶ προσάγει, τὰς εὐχαῖς ἐκπληροῦσα, σήμε-
ρον γηθομένη, ἐν Ναῷ τοῦ Κυρίου, ὡς ὄντως Ναὸν τοῦ Θεοῦ
Λόγου, καὶ Μητέρα ἀγνήν.

Κοντάκιον τοῦ Πρόκλου. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'παξίως σήμερον, πανηγυρίζει, ἡ πασῶν τῶν πόλεων, τι-
μιωτέρα ἀληθῶς, ἐν τῇ σεπτῇ μεταστάσει σου, Πάτερ
Πατέρων, παμμάκαρ Πρόκλε σοφέ.

Προεόρτιον ὁμοιον.

Εὐφροσύνης σήμερον ἡ οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπασα, ἐν
τῇ εὐσήμεῳ ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου κραυγάζουσα: Αὕτη
ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

* 12. Ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἵσοδος τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου.

Κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας, ἡ Θεοτόκος προσηνέχθη τῷ Ναῷ τριε-
τίζουσα, ἐνθα τῷ Θεῷ ἀφιερωθείσα, διέτριψεν ἐνδεκα ἢ δώδεκα ὁλόκληρα ἔτη μέ-
χρι τοῦ 14, ἢ 15, τῆς ἡλικίας αὐτῆς· καὶ τότε, ὡς κόρη τελεία, ἐκ κοινῆς τῶν
ιερέων βουλῆς, τῶν γονέων αὐτῆς ἤδη πρό τρκῶν ἐτῶν τεθνηκότων, ἐμνηστεύθη
τῷ Ἰωσήφ.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις· ἐν Ναῶ τοῦ Θεοῦ, τρανῶς ἡ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται . Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν : Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις .

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός . Ὁψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ .

Ο καθαρώτατος Ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος παστάς καὶ Παρθένος, τὸ ἱερὸν θησαύρισμα, τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται ἐν τῷ Οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι θείῳ· ἦν ἀνυμνοῦσιν Ἀγγελοι Θεοῦ : Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος .

✠ 22. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Φιλήμονος, Ἀπφίας, Ἀρχίππου, καὶ Ὀνησίμου· καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Κικιλίας καὶ τῶν σὺν αὐτῇ, Βαλλεριανοῦ καὶ Τιθουρτίου .

Ὁ μὲν Φιλήμων ἦν ἐκ Κολασσῶν, ἡ Κολοσσῶν, πόλεως, τῆς Φρυγίας, ἀνὴρ πλούσιος καὶ εὐγενής· ἡ δὲ Ἀφφία, σύζυγος αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἀρχίππος, ἐπίσκοπος τῆς ἐν Κολασσαῖς Ἐκκλησίας, Παύλου τοῦ Ἀποστόλου μαθηταὶ καὶ οἱ τρεῖς . Ὁ δὲ Ὀνήσιμος, δοῦλος ὢν τοῦ Φιλήμονος ἄπιστος, κλέψας τί τῶν σκευῶν αὐτοῦ, ἐδραπέτευσεν εἰς Ῥώμην· ἀλλ' εὐρῶν αὐτὸν ἐκεῖ ὁ Ἀπόστολος, καὶ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς καὶ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας ὁδηγήσας, ἀπέστειλεν αὐτὸν πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ Φιλήμονα, γράψας καὶ ἐπιστολὴν πρὸς αὐτὸν τῷ 61 ἔτει, (ἥτις ἐστὶ μία τῶν 14 ἐπιστολῶν τοῦ Παύλου) συνιστῶν δι' αὐτῆς τὸς Ὀνήσιμον τοῦτον . Ἐτελεύτησαν δὲ πάντες μαρτυρικῶς, ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν λιθοβοληθέντες . Ἡ δὲ Κικιλία ἦν ἐκ Ῥώμης, προγόνους ἔχουσα λαμπροῦς· μνηστευθεῖσα δὲ τῷ Βαλλεριανῷ, εἴλκυσε αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν· αὐτὸς δὲ πάλιν Τιθουρτίον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφόν . Ἠθλησαν δὲ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 288 ἔτει .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Δόξα, καὶ νῦν . Ἦως Ἑορτῆς .

✠ 23. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀκραγαντίνων, καὶ Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου .

Ὁ μὲν Γρηγόριος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ἀκραγαντες, πόλεως τῆς Σικελίας, υἱὸς γονέων εὐσεβῶν, Χαρίτωνος καὶ Θεοδότῃς· ἠκμασε δὲ ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ τοῦ Ῥινότμητου, περὶ τὰ 685 . — Ὁ δὲ Ἀμφιλόχιος ἦν Καππαδόκης τὸ γένος, ἀσκήσει καὶ θείᾳ γνώσει διαλάμπων ἐκ νεότητος . Προεχειρίσθη ἐπίσκοπος τῷ 344 ἔτει· ἠγωνίασατο γενναίως κατὰ τῆς βλασφημίας Εὐνομίου, Μακεδονίου τοῦ Πνευματομάχου, καὶ τῶν τοῦ Ἀρείου ὁπαδῶν· ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν ἐν Κωνσταντι-

νουπόλει Β'. Οἰκουμένην Σύνοδον τῶν 150 Πατέρων, ἐπὶ Θεοδοσίῳ τοῦ Μεγάλου συγκροτηθεῖσαν, ἐν ἔτει 381. καὶ φθάσας εἰς γήρας βαθύ, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ, περὶ τὰ 395.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ὁρα, σελ. 207.

Ἀπὸ Γ'. Ὡδῆς Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φωτοδόλοις λάμπουσιν, ἡ Ἐκκλησία, τοῦ ἀγίου Πνεύματος, φωταγωγεῖ τοὺς τὴν φαιδρὰν, ἐπιτελοῦντάς σου κοίμησιν, ὅσιν Πάτερ παμμακάρι Γρηγόριε.

Ἀφ' ἑκτῆς, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Ω'ς λίαν ἐκλεκτὸς, καὶ Θεῷ ἐγνωσμένος, τῇ Δεῖα ἀληθῶς, προκεχειρίσαι ψήφῳ, ποιμὴν ἀξιάγαστος, εἰς πολλῶν περιποιήσιν· ὅθεν ἄριστος, ἀρχιερεὺς δεδειγμένος, πᾶσαν αἵρεσιν, εὐσεβοφρόνως καθεῖλες, πιστῶν προΐστάμενος.

✠ 24. Τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ Ἱερομαρτύρων, Κλήμεντος Ῥώμης, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας.

Ὁ μὲν Κλήμης ἐδιδάχθη τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀπ. Πέτρου· ἐγένετο ἐπίσκοπος Ῥώμης τῷ 91 ἔτει, τρίτος μετὰ τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀναίρεσιν· ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς περὶ τὸ 100 ἔτος, ἐπὶ Τραϊανοῦ. — Ὁ δὲ Πέτρος, ἐπιφανέστατα προεδρεύσας τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας 19 ἔτη, καὶ, διὰ τε τὸν ἐνάρετον αὐτοῦ βίον, καὶ τὴν τῶν ἱερῶν λόγων ἀσκησιν, Δεῖόν τι χρῆμα ἐπισκόπων καὶ διδασκάλων τῆς ἐν Χριστῷ Θεοσεβείας ὑπάρχων, κατὰ τὸν Εὐσέβιον (Ἱστορ. Ἐκκλ. βιβλ. η'. 13. καὶ ζ'. 6.), ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν ἐπὶ Μαξιμίνου, τῷ 311 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον: Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'κκλησίας ἄσειστοι, καὶ Δεῖοι πύργοι, εὐσεβείας ἔνθεοι, στύλοι οἱ ἔντως κραταιοί, Κλήμη σὺν Πέτρῳ πανεύφημοι, ὑμῶν πρεσβείαις φρουρήσατε ἅπαντας.

✠ 25. Τῆς ἀγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης· καὶ τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Μερκουρίου.

Οὗτος ἠθλησεν ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ τῷ 255 ἔτει, ἐξ Ἀνατολῶν καταγόμενος, υἱὸς Γορδιανοῦ τινος, Σκύθου τὸ γένος. Ἡ δὲ Αἰκατερίνα ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας, θυγάτηρ Κωνσταντοῦ, ἢ Κέστου, παρθένος περικαλλῆς, σωφρονεστάτης, καὶ ἐνδοξοῦς πλούτῳ καὶ γένει καὶ παιδείᾳ· ἥτις, διὰ μὲν τοῦ σταθεροῦ αὐτῆς φρονήματος, ἐξενίκησε τὴν ἐμπαθεῖ καὶ ἀκόλαστον ψυχὴν Μαξιμίνου τοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας τυράννου· διὰ δὲ τῆς εὐγλωττίας, ἐπεστόμισε τοὺς πρὸς αὐτὴν διαλεγομένους ῥήτορας. Ἐστέφη δὲ τῷ μαρτυρικῷ στεφάνῳ περὶ τὸ 305 ἔτος.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῶν Εὐσέβιων ἢ Χορτῆ.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ὁρα, σελ. 174.

Τοῦ Ἀγίου: Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Ὁρα, σελ. 166.

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν .

Χορείαν σεπτὴν, ἐνθέως φιλομάρτυρες, ἐγείρατε νῦν, γε-
ραίροντες τὴν πάνσοφον Αἰκατερίναν· αὕτη γὰρ ἐν
σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε, ρητό-
ρων τὴν γνώσιν καταπτύσασα.

Τοῦ Ἀγίου, ὅμοιον .

Τὰ θεῖα σοφὲ, καλῶς μυσταγωγούμενος, θυσιά δεκτὴ, ἐγέ-
νου πανασίδιμε· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες, προθυμότατα
τὸ ποτήριον· διὰ τοῦτο Μερκούριε, πρεσβεύεις ἀπαύστως
ὑπὲρ πάντων ἡμῶν .

* 26. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου,
καὶ Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε .

Τούτων ὁ μὲν Ἀλύπιος ἦν ἐξ Ἀδριανουπόλεως τῆς Βιθυνίας· καὶ ζήσας ἐπὶ
τινὸς κίονος (στύλου) ἔτη 53, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 608, ὑπάρχων ἐτῶν 100. —
Ὁ δὲ Νίκων κατήγετο ἐξ Ἀρμενίας, υἱὸς μεγιστάνου τινός. Καταλιπὼν δὲ καὶ
γονεῖς καὶ πατρίδα, περιήρχετο τὰ ἀνατολικά μέρη, βοῶν πρὸς πάντας τὸ, Με-
τανοεῖτε, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβε. Τέλος δὲ, καταντήσας εἰς Λακε-
δαίμονα τῆς Πελοποννήσου, καὶ ναὸν ἐκεῖ ἀνεγείρας Χριστῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν, καὶ
ἐν αὐτῷ μέχρι τέλους μονάσας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον περὶ τὰ τέλη τοῦ Θ'. αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀλυπίου, Ἦχος α'.

Υ'πομόνης στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας
ὅσις, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πει-
ρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν
σώματι. Ἀλύπιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσις, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Ἔτερον τοῦ Νίκωνος, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως .

Χαίρει ἔχουσα, ἡ Λακεδαιμόν, θεῖαν λάρνακα, τῶν σῶν
λειψάνων, ἀναβρύουσαν πηγὰς τῶν ἰάσεων, καὶ διασώ-
ζουσαν πάντας ἐκ θλίψεων, τοὺς σοὶ προστρέχοντας Πάτερ
ἐκ πίστεως. Νίκων ὅσις, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρή-
σασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος .

* 27. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου .

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Βυθλαβᾶ, περιφανὴς τῷ γένει, φίλος ἄκρος καὶ ἐντιμος πα-
ρὰ Ἰσδηρόδῃ, ἡ Ἰεσδεγίρδῃ Α'. τῶν Περσῶν βασιλεῖ, βασιλεύσαντι τῷ 399-420.

Χριστιανός δὲ ὢν ἐκ προγόνων, ἠρνήσατο τὸν Χριστόν, δελεασθεὶς τῇ τοῦ βασιλέως φιλίᾳ καὶ κολακείᾳ. Ταῦτο μαθούσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ σύζυγος, ἐμήνυσαν αὐτῷ διὰ γραμμάτων, ὅτι οὐδεμίαν τοῦ λοιποῦ κοινωνίαν ἔχουσι πρὸς αὐτόν, ὡς προτιμήσαντα τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ τὴν πρόσκαιρον δόξαν. Ὁ δὲ, πληγείς τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῶν λόγων τούτων, καὶ εἰς ἑαυτὸν ἐλθὼν, ἀπεκλαίετο ἐφ' οἷς ἤμαρτε, καὶ ἦν ἀποστρεφόμενος τὴν πρὸς τὸν βασιλέα σχέσιν. Διὸ εἰς ἄκρον ἐκείνος ὀργισθεὶς, ψηφίζει κατ' αὐτὰς πικράτατον θάνατον, ὅλον οὐδὲ κατὰ Σηρίου τις εἰσηφίστατο ἄν, κατατμηθῆναι δηλονότι τὸ σῶμα αὐτοῦ, κατὰ μίαν ἐκάστην ἀρμονίαν τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν. Καὶ οὕτω μεληδὼν ὁ γεννάδας κατακοπεῖς μέχρι τῶν μηρῶν καὶ τῶν ὤμων, τελευταῖον ἀποτέμενεται καὶ τὴν κεφαλὴν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Τάχῃ προκατάλαβε.

Ο' Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔχων. γὰρ τὴν ἰσχύϊν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ Δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεὸς σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πεισθεὶς τῇ καλῇ, συζύγῳ καρτερόψυχε, καὶ τὸ φοβερόν Κριτήριον πτοούμενος, τῶν Περσῶν τὸ πρόσταγμα, καὶ τὸν φόβον Ἰάκωβε κατέπτυσας, καὶ ἐδείχθης Μάρτυς σεπτός, τὸ σῶμα ὡς κλῆμα συντεμνόμενος.

✠ 28. Τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Στεφάνου τοῦ Νέου· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηναρχοῦ.

Ὁ μὲν Ὁσιος ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 714, ἐκ γονέων εὐσεβῶν, Ἰωάννου καὶ Ἀννης· ἡσκήσεν ἐκ νεότητος ἐν τῇ κατὰ τὴν Βιθυνίαν τοῦ ἁγίου Αὐξεντίου μονῇ, ἣτις κειμένη ἐπὶ τόπου ὑψηλοῦ, ἐκαλεῖτο: Βουνοὺς τοῦ ἀγ. Αὐξ. ἐγένετο προσεστώς τῶν ἐν αὐτῇ μοναχῶν· ἠκούσθη πανταχοῦ τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ ἀγώνων ἡ φήμη, καὶ τῶν ἀρετῶν αὐτοῦ ἡ εὐωδία ἔσυρε πολλοὺς πρὸς αὐτόν. Ἐτελεύτησε δὲ μαρτυρικῶς, διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων προσκύνησιν, ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρυνύμου· ὑφ' οὗ πρῶτον μὲν κατεδικάσθη, ἑνδεκα μῆνας, εἰς δεσμὰ καὶ φυλακὰς· εἶτα, συρόμενος κατὰ γῆς καὶ λιθαζόμενος, ὡς ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, ἀφ' οὗ καὶ Νέος Στέφανος ἐπωνομάσθη, τύπτεται ἑὺλωπ κατὰ τοῦ μνήγτος, καὶ συντριβείς τὴν κεφαλὴν, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, τῷ 766 ἔτει. — Ὁ δὲ Εἰρηναρχος ἦν ἐκ Σεβαστείας, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ὑπέρβτης ὑπάρχων ἐν τῇ νεότητι αὐτοῦ εἰς τὰς τιμωρίας τῶν ἁγίων Μαρτύρων. Βλέπων δὲ ποτε βασανιζόμενος ὑπὲρ Χριστοῦ ἑπτὰ γυναῖκας, καὶ τὴν ἀνδρίαν αὐτῶν θαυμάζων, ὅτι ἀσθενεῖς οὕσαι ἐκ φύσεως, ὅμως ἡνδρίζοντα κατὰ τοῦ τυράννου, καὶ κατήσχυνον αὐτόν, φωτίζεται ὑπὸ τῆς θείας χάριτος, καὶ τὸν Χριστόν παρρησίᾳ ὁμολογήσας, καὶ διὰ πυρός καὶ ὕδατος δοκιμασθεὶς, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν μετὰ τῶν ἁγίων Γυναικῶν, τῷ 298 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ασκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, τὰς νοητὰς τῶν θυσιῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκαρ

τοῦ Σταυροῦ . Αἰθίς δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτείνας τὸν Κοπρώνυμον, τῷ τῆς πίστεως ξίφει· καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, Ὁσιομάρτυς αἰοῖδιμε Στέφανε .

Τοῦ Μάρτυρος : Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω .

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ' . Τῇ ὑπερμάχῳ .

Τὸν τῆς Τριαδὸς ἐραστὴν καὶ Θεῖον Στέφανον, ἀνευφημήσωμεν πιστῶς ὡδαῖς φιλέορτοι, ἐκ καρδίας, ὡς τιμήσαντα χαρακτῆρα, τὸν ὠραῖον τῷ Δεσπότην καὶ Μητρὸς αὐτῷ· καὶ συμφώνως νῦν ἐκ πόθου ἐκβοήσωμεν, τούτῳ χαίροντες : Χαίροις Πάτερ αἰοῖδιμε .

✠ 29. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Παραμόνου, καὶ Φιλουμένου .

Τοῦ μὲν Παραμόνου ἀθλήσαντος ἐπὶ Δεκίου βασιλέως, ἐν ἔτει 250. τοῦ δὲ Φιλουμένου, ἐπὶ βασιλέως Αὐρηλιανοῦ, τῷ 270.

Εἰ ἐκ ἔστιν Ἀλληλουῖα, Ὁ ἱ Μάρτυρές σε Κύριε . Σελ. 199.

✠ 30. Τοῦ ἀγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου .

Οὗτος ἦν ἐκ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, υἱὸς Ἰωανᾶ, ἀδελφὸς τοῦ Κορυφαίου Πέτρου, μαθητὴς Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ πρότερον· εἶτα, ἀκούσας τὴν περὶ τοῦ Ἰησοῦ μπερτυρίαν αὐτοῦ, δακτυλοδεικτοῦντος καὶ λέγοντος : Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου (Ἰωάν. α. 36.), ἠκολούθησεν εὐθὺς τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἐγένετο μαθητὴς αὐτοῦ πρῶτος, ἀφ' οὗ καὶ Πρωτόκλητος τῶν Ἀποστόλων ἐπωνομάσθη . Μετὰ δὲ τὴν τοῦ Σωτῆρος Ἀνάληψιν, κηρύξας αὐτὸν εἰς διάφορα μέρη, καὶ πολλὰ παθὼν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἐτελεύτησεν ἐν Πάτραις τῆς Ἀχαΐας, σταυρωθεὶς κατακεφαλῆς .

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ' .

Ως τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος, καὶ τοῦ Κορυφαίου ἀυτάδελφος, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων Ἀνδρέα ἱκέτευε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος .

Κοντάκιον, Ἦχος β' . Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον .

Τὸν τῆς ἀνδρείας ἐπώνυμον Θεηγόρον, καὶ μαθητῶν τὸν Πρωτόκλητον τοῦ Σωτῆρος, Πέτρου τὸν σύγγονον εὐφημήσωμεν· ὅτι ὡς παῖλαι τούτῳ, καὶ νῦν ἡμῖν ἐκέκραγεν : Εὐρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθοῦμενον .

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ,

Ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 9, καὶ ἡ νύξ ὥρας 15.

✠ 1. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ναοὺμ.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλουῖα, Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ναοὺμ τὴν μνήμην Κύριε ἐορταζόντες,
δὲ αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 2. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀββακούμ. Ὁμοίως.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Σοφονίου. Ὡσαύτως.

Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι Προφῆται ἐκ τοῦ ἀρθροῦ τῶν ιδ'. Ἐλασσόνων ὑπάρχουσι, καὶ ἑκάστου ἡ προφητεία εἰς 3 διαιρεῖται κεφάλαια. Ἦσαν δὲ ὁ μὲν Ναοὺμ, Ἐλκεσαῖος τὴν πατρίδα, ἐκ φυλῆς Συμεὼν, ἐβδόμος τῇ τάξει· προεφήτευσεν ἐν τοῖς χρόνοις Ἐζεκίου, μετὰ τὴν τῆς Σαμαρείας καταστροφήν, τῷ 721 πρὸ Χριστοῦ γενομένην· Ὁ δὲ Ἀββακούμ, ὅστις καὶ Ἀβακούμ καὶ Ἀμβακούμ εὐρίσκεται γεγραμμένος, τῇ μὲν τάξει ἐστὶν ὀγδοός, ἡ δὲ πατρίς καὶ ἡ φυλὴ αὐτοῦ ἀδηλος παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ· προεφήτευσεν ἐν τοῖς χρόνοις Ἰωαχὶμ, τοῦ καὶ Ἰερονίου καλουμένου, πρὶν τῆς εἰς Βαβυλῶνα μετακίσεως τοῦ λαοῦ, τῷ 599 πρὸ Χριστοῦ γενομένης. Τοῦ Ἀββακούμ τούτου ἐστὶν ἡ Δ'. τῆς Στιχολογίας Ὡδὴ: Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθη, κτλ. Ὁ δὲ Σοφώνας, ἐννατὸς ὑπάρχων τῇ τάξει, ἦν υἱὸς Χουσί ἐκ γένους Λευϊτικοῦ, ἡ, κατ' ἄλλους, δισέγγονος Ἐζεκίου τοῦ βασιλέως· προεφήτευσεν ἐν ἡμέραις Ἰωακίου, βασιλεύσαντος τῷ 641-640 πρὸ Χριστοῦ.

✠ 4. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας· καὶ τοῦ ἑσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἡ μὲν Βαρβάρα ὑπῆρχεν ἐκ Νικομηδείας, ἐν τοῖς χρόνοις Μαξιμιανοῦ, θυγάτηρ εἰδωλολάτρου τινὸς Διοσκόρου τὸ ὄνομα, ὅστις ἀπανθρώπως βασανίσας αὐτὴν διὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, τελευταῖον ἀπεκεφάλισεν ἰδίαις χερσὶ, τῷ 290 ἔτει.

Ὁ δὲ Ἰωάννης ἦν ἐκ Δαμασκοῦ τῆς Συρίας, υἱὸς γονέων πλουσίων καὶ εὐσεβῶν. Ἐγεννήθη περὶ τὸ 676 ἔτος· συνανέτραφη μετὰ τοῦ Κοσμᾶ, τοῦ ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Σεργίου τὸ ὄνομα, υἱοθετηθέντος (Ὀκτωβ. 14), καὶ μετ' αὐτοῦ ἐμαθήτευσεν παρὰ τιμὴν μοναχῶ, Κοσμᾶ καὶ αὐτῷ καλουμένῳ, αἰχμαλωτισθέντι μὲν ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν ἐκ τῶν μερῶν τῆς Ἰταλίας, ἐξαγορασθέντι δὲ ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Ἐγένετο φιλόσοφος μέγας, καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν αἰῶνος ὁ Φωστήρ· Τιμηθεὶς ὑπὸ τῶν Καλῖφων (διαδόχων τοῦ Μωάμεθ) εἰς τὸ τοῦ Συμβούλου ἀξίωμα, κατέλιπεν αὐτὸ μετ' ὀλίγον, καὶ ἐνεδύσατο τὸ μοναχικὸν σχῆμα ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Σάββα μονῇ, ἐνθα καὶ πρεσβύτερος ἐχειροτονήθη. Ἠγωνίστατο ἀνδρικῶς, δὰ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ, κατὰ τῶν Εἰκονομάχων Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνίου. Ἐπωνομάσθη Χρυσοδότος, διὰ τὴν τῶν λόγων αὐτοῦ ῥητορείαν καὶ εὐφράδειαν, καθ' ὁμωνυμίαν τοῦ τῇ Δαμασκῷ παρὰ ῥέοντος ποταμοῦ, Χρυσοδότου καὶ αὐτοῦ καλουμένου. Ἐπῆρξεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Χριστιανικῆς Θεολογίας, καὶ τῆς Σχολαστικῆς ὁ πατήρ, ἐκθέ-

μενος ἀκριβῶς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη 84, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τῷ 760 ἔτει. Μεταξὺ τῶν θεολογικῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, οἱ ποητικοὶ καὶ πεζοὶ αὐτοῦ Ὕμνοι, καὶ τὰ μελίρρυτα Ἕσματα, κοσμοῦσι τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου, Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Βαρβάραν τὴν αἰγίαν τιμήσωμεν· ἐχθροῦ γὰρ τὸς παγίδας συνέτριψε, καὶ ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐξ αὐτῶν, βοηθεία καὶ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ ἡ πάνσεμος.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἰωάννη σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρεσβέυε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκ. τῆς Ἀγίας, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ ἐν Τριάδι εὐσεβῶς ὑμνουμένῳ, ἀκολουθήσασα σεμνῇ Ἀθληφόρε, τὰ τῶν εἰδῶλων ἔλιπες σεβάσματα· μέσον δὲ τοῦ σκάμματος, ἐναθλοῦσα Βαρβάρα, τυράννων οὐ κατέπτηξας, ἀπειλαῖς ἀνδρείοφρον, μεγαλοφώνως κράζουσα σεμνῇ: Τριάδα σέβω τὴν μίαν Θεότητα.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Τὸν ὑμνογράφον καὶ σεπτὸν Ἰωάννην, τῆς Ἐκκλησίας παιδεύτην καὶ φωστήρα, καὶ τῶν ἐχθρῶν ἀντίπαλον ὑμνήσωμεν πιστοί· ὄπλον γὰρ ἀράμενος τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου, πᾶσαν ἀπεκρούσατο τῶν αἱρέσεων πλάνην· καὶ ὡς θερμὸς προσάτης εἰς Θεὸν, πᾶσι παρέχει πταισμάτων συγχώρησιν.

✠ β. Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἠγιασμένου.

Ἐγεννήθη τῷ 489 ἔτει ἐν Μουταλάσκη, κώμῃ τῆς Καππαδοκίας μικρᾷ· εἰσῆλθε παιδιόθεν εἰς τοῦ μοναδικοῦ βίου τὸ στάδιον, ὑπὸ γυμνασιάρχῃ Εὐθυμίῳ τῷ Μεγάλῳ· ἐγένετο προστάτης πολλῶν μοναχῶν, καὶ καθηγητὴς τῶν ἐν Παλαιστίνῃ μοναστηρίων· ἀπῆλθε πρέσβυς πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει βασιλεῖς, Ἀναστάσιον καὶ Ἰουστινιανόν, ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ τῶν δογμάτων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου· καὶ ζήσας ἔτη 94, ἐτελεύτησε τῷ 583. Τὸ σωζόμενον **Τυπικόν** τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Ὁσίου τούτου ἔλαβε τὴν ἀρχήν.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμῃ τὸ ἄγονον ἐγεώρησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τῆς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ω'ς ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ, δυσία ἄμωμος, προσενηχθεὶς δι' ἀρετῆς Σάββα μακάριε, τῷ σὲ πρὶν γεννηθῆναι ἐπισταμένῳ, ἐχηρημάτισας Ὀσίων ἐγκαλλώπισμα, πολιστής τε τῆς ἐρήμου ἀξιέπαινος· διὸ κράζω σοι: Χαίροις Πάτερ αἰοίδιμε.

✠ 6. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἡκμασεν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου· ὑπῆρξεν εἰς τῶν 318 ἁγίων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Α'. Οἰκουμένης Συνόδου, ἐν ἔτει 325· ἀπέθανε περὶ τὰ 330.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμένῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ε'ν τοῖς Μύροις Ἄγιε, ἱεουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς αἰθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιασθῆς, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

✠ 7. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου, ἐπισκόπου Μεδιολάνων.

Ἐγεννήθη ἐν Γαλλίᾳ τῷ 340. ἐγένετο Βουλευτὴς τῆς ἐν Ῥώμῃ Συγκλήτου· εἶτα τῷ 374, τῇ 7 Δεκεμβρίου, ἀνετιτάθη εἰς τὸν ἐπισκοπικὸν θρόνον· συνέγραψε Λατινιστὶ πολλὰ· καὶ ζήσας ἔτη 57, ἀπέθανε τῇ 4 Ἀπριλίου, παραμονῇ τοῦ Πάσχα, ἐν ἔτει 397.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος. Ὁρα ἀνωτέρω.

✠ 8. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

Ἦ πῆρ' ἔρχεν ἐκ Θηβῶν τῆς Αἰγύπτου· ἤσκησεν ἔτη πολλὰ ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἀπελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐτέλεσε θαύματα καὶ ἰάσεις τῶν ἀσθενούντων πολλὰς· ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ε 'ν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πρῶτων ἐδίδασκες, ὑπερορᾷ μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσιν Πατάπινε τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὸν ναόν σου Ἄγιε, πνεύματικὸν ἱατρεῖον, οἱ λαοὶ εὐρά-
μενοι, μετὰ σπουδῆς προσιόντες, ἵασιν τῶν νοσημάτων
λαβεῖν αἰτουῦνται, λύσιν τε τῶν ἐν τῷ βίῳ πλημμελημάτων·
σὺ γὰρ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις, προστάτης ὥφθης, Πατά-
πτε ὅσιε.

Η ΣΤΑΛΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

✠ 9. Ἡ Σύλληψις τῆς ἀγίας καὶ Θεοπρομήτορος Ἀννης.

Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τῆς Ἐκκλησίας παράδοσιν, ἀτεκνος ἦν καὶ στεῖρα ἡ Θεο-
προμήτωρ Ἄννα, καὶ προβεβηκυῖα τὴν ἡλικίαν, αὐτὴ τε καὶ ὁ σύζυγος αὐτῆς
Ἰωακείμ· διὸ καὶ λυπούμενοι διὰ τὴν ἑαυτῶν ἀτεκνίαν, ἐδέοντο τοῦ Θεοῦ μεθ' ὑ-
ποσχέσεως, ἵνα, εἰάν παράσχη αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, προσενέγκωσιν αὐτῷ δῶρον
τοῦ γεννηθέν. Ὁ δὲ Θεὸς ἐπακούσας τῆς δεήσεως αὐτῶν, ἐμήνυσεν αὐτοῖς δι' Ἀγ-
γέλου τὴν ἐξ αὐτῶν τῆς Παρθένου γέννησιν· καὶ οὕτω συλλαβοῦσα ἡ Ἄννα ἐκ
Δεῖας ἐπαγγελίας, κατὰ τοὺς νόμους τῆς φύσεως, ἤξιωθη γενέσθαι μήτηρ τῆς
Μητρὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν. (Ὅρα καὶ εἰς τὰς 8 Σεπτεμβρίου).

Σημείωσαι, ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν γίνεται τὸ χειμερινὸν ἡλιοστάσιον, ἀρχεται ὁ ἥλιος στρίφειν πρὸς τὰ βόρεια μέρη, καὶ αὐξάνειν τὴν ἡμέραν εἰς πλεονεξίαν.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς ἀτεκνίας δεσμά διαλύονται· τοῦ Ἰωακείμ γάρ καὶ τῆς Ἀννης εἰσακούων Θεός, παρ' ἐλπίδα τεκεῖν αὐτοὺς, σαφῶς ὑπισχνεῖται θεόπαιδα· ἐξ ἧς αὐτὸς ἐτέχθη ὁ ἀπερίγραπτος, βροτὸς γεγωνώς, δι' Ἀγγέλου κελεύσας βοῆσαι αὐτῇ· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.
Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'ορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη, τὴν τῆς Ἀννης Σύλληψιν, γεγεννημένην ἐκ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὴ ἀπεκύησε, τὴν ὑπὲρ λόγον τὸν Λόγον κηύσασαν.

✠ 10. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου, Ἑρμογένους, καὶ Εὐγράφου.

Ὁ μὲν Μηνᾶς ἦν Ἀθηναῖος τὴν πατρίδα, κατὰ τὸν Συναξαριστὴν, ἀνὴρ ἀξιώματικός, πεπαιδευμένος καὶ εὐγλωττος, ἀφ' οὗ καὶ Καλλικελάδος ἐπωνομασθή. Ὁ δὲ Εὐγραφος, γραμματεὺς αὐτοῦ, Χριστιανοὶ ἐκ προγόνων ἀμφότεροι. Ὁ δὲ Ἑρμογένης, ἐπαρχος τοῦ ἀξιώμα, γεννηθεὶς ἐν ἀπιστίᾳ, προσῆλθεν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, διὰ τῶν τοῦ ἀγίου Μηνᾶ θαυμάτων. Ἠθλήσαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ Μαξιμίνου, τῷ 335.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες ὁρμαῖς καὶ τὰς κινήσεις, τῷ Χριστῷ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν· ὄντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὅστέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Μηνᾶν τὸν θαυμαστὸν, Ἑρμογένην τὸν θεῖον, καὶ Εὐγράφον ὁμοῦ, ἱεραῖς μελωδίαις, τιμῆσωμεν ᾗπαντες, ὡς τιμήσαντας Κύριον, καὶ ἀθλήσαντας, ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ χορείαν, τὴν αἰσώματον, ἐν οὐρανοῖς πεφθακότας, καὶ θαύματα βλύζοντας.

Ἔτερον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἤρπασε, σὲ τῆς προσκαίρου, καὶ ἀφθάρτου ἔδειξε, συγκληρονόμον ὦ Μηνᾶ, σὺν τοῖς συναθλοῖς σου Κύριε, ὁ παρασχών σοι τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

* 11. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ Στυλίου.

Ἐπὶ τῇ ἐκ Μαρουθὰ τῆς Μεσοποταμίας, ἐπὶ τῶν βασιλείων Διόντος τοῦ Μεγάλου, Ζήνωνος, καὶ Βασιλείου· ἐξῆσεν ἐπὶ στύλου, ἐγγὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως· ἐδοθήθη τῇ Ἐκκλησίᾳ, πολεμουμένη ὑπὸ τῶν Εὐτυχιανῶν· ἀπέθανε τῷ 490, ἐτῶν 80.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος αΐ.

Υπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας ὅσις, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Δανιὴλ Πατὴρ ἡμῶν ὅσις, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος βΐ. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Ταῖς ἄνω ποθῶν, τῶν κάτω μεθιστάμενος, καὶ ἄλλον οὐρανόν, τὸν Στύλον τεκτεννύμενος, δι' αὐτοῦ ἀπήστραψας, τῶν θουμάτων τὴν αἴγλην Ὄσις. Εἰς αἰὶ Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ε Ι Δ Η Σ Ι Σ .

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἑνδεκάτην τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, διὰ τὸ ἐγγίξειν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Γέννησιν, μυσίαν ποιούμεθα τῶν πρὸ νόμου, καὶ ἐν νόμῳ κατὰ σάρκα Προπατόρων αὐτοῦ· ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ, εἰς ὃν πρῶτον ἐδόθη ἡ ἐπαγγελία, εἰπόντος τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτόν: Ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς (Γεν. ιδ'. 3, καὶ κδ'. 18).

Ἐδόθη δὲ ἡ ἐπαγγελία αὕτη, 2039 ἔτη πρὸ Χριστοῦ, ὅτε ὁ μὲν Ἀβραάμ ἦν ἐτῶν 75. ὁ δὲ Θεός, καλέσας αὐτόν, προσέταξεν ἵνα ἐγκαταλίπη πατρίδα, γονεῖς, καὶ συγγενεῖς, καὶ ἀπέλθῃ εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναανίων, εἰς ἣν ὅταν ἐφθασεν, εἶπεν ὁ Θεός πρὸς αὐτόν: Τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην (αὐτ. 7)· διὰ τοῦτο ἡ γῆ ἐκείνη, ἐπονομασθεῖσα: Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας, ἐγένετο ἐπειτα τῶν Ἑβραίων ἡ πατρίς, ἥτις ἐστὶν ἡ ὑπὸ τῶν ἱστορικῶν καλουμένη Παλαιστίνη. Ἐκεῖ ὁ Ἀβραάμ, μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν 24, διστάχθη παρὰ Θεοῦ τῆς Περιτομῆς τὸν νόμον· τὸ δὲ ἑκατοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, καὶ ἑννενηκοστὸν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Σάρρας, ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη 175, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ, πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν.

✠ Κυριακὴ τῶν ἁγίων Προπατόρων ✠

Ἀπολυτ. Ἀναστάσιμον· καὶ τῶν Προπατόρων. Ἦχος βΐ.

Εν πίστει τοὺς Προπάτορας ἐδικαίωσας, τὴν ἐξ ἔθνων δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν. Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἅγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν, ὑπάρχει καρπὸς

εὐκλείης, ἢ ἀσπύρως τεκουσά σε. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χρ-
στὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπὸ γ'. Ὡδῆς, ἢ Ὑπακοή, Ἦχος β'.

Εἰς δρόσον τοῖς Παισὶ τὸ πῦρ μετεβάλλετο, ὁ Θρῆνος εἰς
χαρὰν ταῖς Γυναιξὶν ἐνηλλάσσετο. Ἀγγελος γάρ ἐν ἀμ-
φοτέροις διηκόνει τοῖς θαύμασι, τοῖς μὲν εἰς ἀνάπαυσιν με-
ταποιήσας τὴν κάμινον, ταῖς δὲ τὴν Ἀνάστασιν καταμνηνύ-
σας τριήμερον. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ
θωρακισθέντες. τρισμακάριοι ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυ-
ρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἱστάμενοι,
Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε: Τάχυνον, ὦ οἰκτίρμον, καὶ σπεῦσον ὥς
ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

✠ 12. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος, ἐπισκόπου
Τριμυθοῦντος τῆς ἐν Κύπρῳ, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ὁ Θεοφόρος οὗτος τῆς Ἐκκλησίας Πατήρ, ὁ μέγας τῶν Κερκυραίων προστά-
της, καὶ τῶν ὀρθοδόξων ἀπάντων τὸ καύχημα, ἦν Κύπριος τὴν πατρίδα, ἀπλοῦς
τὸν τρόπον, καὶ τὴν καρδίαν ταπεινός, ποιμὴν προβάτων ὑπάρχων πρότερον· ὅτε
καὶ γυναικὶ συζευχθεὶς, ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς θυγάτριον, τὴν κλήσιν Εἰρήνην. Μετὰ
δὲ τὴν ἐκείνης ἀποδίσωσιν, προχειρισθεὶς ἐπίσκοπος Τριμυθοῦντος, ἐγένετο καὶ λο-
γικῶν προβάτων ποιμὴν. Συγκροτηθείσης τῆς ἐν Νικαίᾳ Α'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου,
παρουσιάσας ἐν αὐτῇ καὶ αὐτός, ἐπεστόμισε διὰ τῶν ἀπλουστάτων αὐτοῦ λόγων
τοὺς ἐπὶ σοφίᾳ μέγα φρονούντας Ἀρειανούς. Ἐτέλεσε διὰ τῆς ἐνοικουσης αὐτῷ
θείας χάριτος τοσαῦτα θαύματα, ὥστε ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν Θαυματουργός.
Ποιμάνας δὲ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ εὐσεβῶς καὶ θαρσύνων, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ
περὶ τὸ 350 ἔτος, καταλιπὼν ἐν τῇ οἰκίᾳ πατρίδι τὸ ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον,
παραμύθιον τῶν πιστῶν, καὶ πηγὴν ἰαμάτων.

Περὶ δὲ τὰ μέσα τοῦ Ζ'. αἰῶνος, διὰ τὰς τότε τῶν Βαρβάρων ἐπιδρομὰς, με-
τεκομίσθη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου διέμεινε τιμώμενον καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν
Βασιλέων. Πρὸ δὲ τῆς ἀλώσεως αὐτῆς, γενομένης τῷ 1453 ἔτει, τῇ 29 Μαΐου,
ἱερεὺς τις, τὴν κλήσιν Γεώργιος, τὴν ἐπωνυμίαν Καλοχαρίτης, ἐφημέριος
ἐν τῷ ναῷ, ἐνθα τὸ ἱερὸν τοῦτο κατέκειτο λείψανον, ομοῦ καὶ τὸ τῆς ἀγίας Θεο-
δώρας τῆς Αὐγούστης, λαβὼν αὐτά, διὰ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον, καὶ διὰ τῆς
Σερβίας περιελθὼν, κατῆλθε μέχρι τῆς Ἄρτης· κακέϊθεν, ἀύξανόμενον καθ' ἐκάστην
τῶν τοῦ γένους ἡμῶν συμφορῶν, μετέβη εἰς Κέρκυραν, περὶ τὸ 1460 ἔτος. Καὶ
τὸ μὲν λείψανον τῆς ἀγίας Θεοδώρας ἐδωρήθη εἰς τῶν Κερκυραίων τὸ κοινόν· τὸ
δὲ τοῦ ἀγίου Σπυρίδωνος μένει μέχρι τῆς σήμερον, κατὰ δικαίωμα κληρονομικόν,
πολύτιμος θησαυρός εἰς τοὺς αὐτοῦ ἀποτόνους, στήριγμα τῶν πιστῶν εἰς τὴν
ὀρθοδοξίαν, καὶ θαῦμα τῶν ὁρώντων ὑπερφύει· ὅτι καὶ μετὰ παρέλευσιν 1500
εἰσὶν, διαμένον ἀδιάφθορον, σώζει καὶ αὐτὴν ἐτι τοῦ δέρματος τὴν ἐλαστικότητα.
Ὅντως: Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ! (Ψάλμ. 135).

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον : Κανόνα πίστεως . Ὅρα, σελ. 216.

Ἔτερον, Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος .

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς Θεοφόρε Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν · διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες · καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχαῖς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι ἱερώτατε . Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι · δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι · δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα .

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν .

Τῷ πόθῳ Χριστοῦ, τρωθεῖς ἱερώτατε, τὴν νοῦν πτερωθεῖς, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, πρακτικῇ θεωρίᾳ τὴν πράξιν εὖρες Θεόπνευστε, θυσιαστήριον θείον γενόμενος, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἔλλαμψιν .

✠ 13. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου, καὶ Ὁρέστου · καὶ τῆς ἀγίας Μάρτυρος Λουκίας τῆς παρθένου .

Οἱ μὲν πέντε Μάρτυρες ἦσαν Καππαδόκαι τὸ γένος, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, κρυφίως τὸν Χριστὸν ἐκ προγόνων σεβόμενοι · παρῆρσιασάμενοι δὲ, καὶ πολυειδῶς βασανισθέντες ὑπὸ Λυσίου τοῦ ἡγεμόνος, οἱ μὲν τρεῖς ἐτελεύτησαν ἐν ταῖς βασάνοις . Ὁ δὲ Εὐστράτιος καὶ Ὁρέστης ἐπιζήσαντες, ἐπέμφθησαν εἰς Σεβαστείαν πρὸς Ἀγρικόλαον, τὸν πᾶσαν τὴν Ἀνατολὴν διοικοῦντα, οὗ τῇ προσταξίᾳ ἐτελειώθησαν διὰ πυρὸς τῷ 296. Ἦν δὲ ὁ Εὐστράτιος ἀνὴρ ἐλλόγιμος καὶ ῥητορικὸς, πρῶτος τῶν τοῦ Λυσίου ἀξιωματικῶν, καὶ τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ Καρτοφύλαξ, ὁ Λατινιστὶ λεγόμενος ἐν τῷ Συναξαριστῇ, Σ κ ρ ι ν ι ἄ ρ ι ο ς . Εἰς τὸ ὄνομα τούτου ἐπιγράφεται ἡ ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ τοῦ Σαββάτου λεγομένη Βῆχη : Με γ α λ ύ ν ω ν με γ α λ ύ ν ω σε Κ ύ ρ ι ε Ἡ δὲ ἐν τῇ Γ΄. Ὅρα καὶ ἀλλοχού λεγομένη ἑτέρα Εὐχή : Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, . . . ἀποδίδεται εἰς τὸν Μαρδάρion . — Ἡ δὲ Λουκία, ἥτις Ἑλληνιστὶ μεθερμηνεύεται Φωτεινή, ὑπῆρχεν ἐκ Συρακουσῶν τῆς Σικελίας · μνηστευθεῖσα δὲ ἀνδρὶ, εἶπα τὴν διὰ γάμου κοινωνίαν αὐτοῦ ἀποστρεφόμενη, μὴ βουλομένου πιστεῦσαι εἰς τὸν Χριστόν, διαβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἰδίου μνηστήρος Πασχασίῳ τῷ ἀρχοντι, καὶ ἀποτεμέναι τὴν κεφαλὴν, περὶ τὸ 304 ἔτος .

Ἀπολυτίκιον : Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε . Ὅρα, σελ. 199.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοῖμητον .

Φωστήρ ἐφάνης λαμπρότατος Χριστοκέρυξ, τοῖς ἐν σκότει τῆς ἀγνώστιας καθημένοις · πίστιν ὡς δόρυ δὲ περιθέμενος, τῶν δυσμενῶν τὰ θράση οὐκ ἐπτοήθης Εὐστράτιε, ῥητόρων ὑπάρχων εὐγλωττότερος .

✠ 14. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Θύρσου, Λευκίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, Ἀρρίανου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ὅν οἱ μὲν τρεῖς πρῶτοι ἠθλήσαν ἐπὶ Δεκίου, τῷ 250. οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῷ 290.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλουῖα, Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε, ὡς ἄνω.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

Οὗτος ἦν Ῥωμαῖος τὴν πατρίδα· ἀπορφανισθεὶς δὲ παιδιῶθεν τοῦ ἰδίου πατρὸς, προσηνήχθη ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας εἰς τὸν τῆς Ῥώμης ἐπίσκοπον Ἀνίκητον, ἧ, ὡς ἄλλοι καλοῦσιν αὐτόν, Ἀνέκλητον, ἧ Ἀνάκλητον· ὅφ' οὐ καὶ τὰ ἱερὰ ἐπαιδεύθη γράμματα (τὴν θείαν Γραφήν), καὶ νεώτατος ἔτι ὢν τὴν ἡλικίαν, ἐπίσκοπος τοῦ Ἰλλυρικοῦ κατέστη, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπέστρεψεν εἰς Χριστὸν διὰ τῆς αὐτοῦ διδασκαλίας. Σκληροτάτου δὲ κινήντος κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Αἰλίου, συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν τυράννων, καὶ πολλὰς ὑπὲρ Χριστοῦ ὑπομείνας βασάνους, τέλος ἀναιρεῖται ὑπὸ δύο στρατιωτῶν. Ἡ δὲ φιλόχριστος μήτηρ Ἀνθία, ἐναγκαλισθεῖσα τὸ λείψανον τοῦ υἱοῦ, καὶ μητρικῶς αὐτὸ καταφιλοῦσα, ξίφει καὶ αὐτὴ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, περὶ τὸ 286 ἔτος.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ως καλλονὴν τῶν ἱερέων ᾔσισε, καὶ προτροπὴν τῶν ἀθλοφόρων ᾤπαντες, εὐφημοῦμεν καὶ αἰτούμεν σε, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε: Τοὺς πόθῳ σου τὴν μνήμην ἑορτάζοντας, κινδύνων πολυτρόπων ἐλευθέρωσον, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀγγαίου.

Ἐγεννήθη ἐν Βαβυλῶνι, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς αἰχμαλωσίας τῶν Ἰουδαίων· ἤρξατο προφητεῦειν ἐν Ἱερουσαλὴμ, μετὰ τὴν ἐκείθεν ἐπάνοδον αὐτῶν, ἐν ἡμέραις Ζοροβάβελ, τῷ δευτέρῳ ἔτει Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου, βασιλέως Περσῶν, περὶ τὰ 520 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 2 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἡ δεκάτη μετὰ τῶν Ἑλασσόνων Προφητῶν.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλλήλ. Τοῦ Προφήτου σε Ἀγγαίου. Σελ. 214.

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν ἁγίων Τριῶν Παίδων, Ἀνανίου, Ἀζαρίου καὶ Μισαήλ· καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις

Πατρός ἡμῶν Διονυσίου Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης, τοῦ ἐκ τῆς νήσου Ζακύνθου .

Τούτων δὲ μὲν Ἱεράρχης ἦν γέννημα καὶ θρέμμα τῆς Ζακύνθου, εὐσεβῶν καὶ πλουσίων γονέων υἱός, Μωκίου καὶ Παυλίνης τὴν κλήσιν. Εἰσῆλθεν ἐκ νεότητος εἰς τὴν κατὰ τὰς Στροφαδας νήσους βασιλικὴν μονήν, καὶ τὸ μοναδικὸν ἐνεδύσατο σχῆμα. Προεχειρίσθη ἔπειτα Ἀρχιεπίσκοπος Αἰγίνης, ἥς ἐκόσμησε τὸν θρόνον ἐπὶ χρόνον ἱκανόν. Μετὰ ταῦτα, ὑποστρέψας εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ διαβιώσας ὁσῶς τοῦ λοιποῦ, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τὸ 1624 ἔτος, καταλιπὼν τὸ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον εἰς τοὺς ἑαυτοῦ συμπολίτας, ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας ὑπόδειγμα.

Ὁ δὲ Προφήτης μετὰ τῶν Τριῶν Παίδων, καὶ οἱ τέσσαρες οὗτοι κατήγοντο ἐκ τῆς βασιλικῆς τοῦ Ἰούδα φυλῆς. Τῷ δὲ 599 πρὸ Χριστοῦ, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰωακίμ, ἡ Ἰωαχίμ, τοῦ καὶ Ἰερονίου καλουμένου (Α'. Παραλειπ. γ'. 16. καὶ Β'. λς'. 8), παιδάριον ἔτι ὄντες, ἀπήχθησαν μετὰ καὶ ἄλλων Ἰουδαίων εἰς Βαβυλῶνα αἰχμαλωτοὶ ὑπὸ τοῦ Ναβουχοδονόσορ· ὅφ' οὐ ἐκλεχθέντες μετὰ τῶν λοιπῶν αἰχμαλώτων εἰς ὑπουργίαν αὐτοῦ, καὶ μετονομασθέντες δὲ μὲν Δανιὴλ Βαλτάσαρ, ὁ δὲ Ἀνανίας Σεδράχ, ὁ δὲ Μισαὴλ Μισάχ, Ἀβδοναγὰ δὲ ὁ Ἀζαρίας, ἀντετάφησαν ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ, τὴν Χαλδαϊκὴν σοφίαν διδασκόμενοι, εἰς ἣν καὶ ὑπερέβησαν, μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν, πάντας τοὺς σοφοὺς τῶν Χαλδαίων. (Δανιὴλ α').

Μετὰ ταῦτα ὁ μὲν Δανιὴλ, μετρίκιον ἔτι ὢν, ἐρμηνεύσας τὴν μυστηριώδη εἰκόνα, ἣν εἶδε Ναβουχοδονόσορ εἰς τὸν ὕπνον αὐτοῦ, συγκειμένην μὲν ἐκ διαφόρων μετὰλλων, συντριβεῖσαν δὲ, καὶ εἰς κόνην λεπτυνθεῖσαν ὑπὸ τινος λίθου, ἐξ ὅρου ἀποτμηθέντος ἀνευ ἀνθρωπίνης χειρὸς, ἐδήλωσε σαφῶς διὰ μὲν τοῦ Ὁροῦς, τὸ ὕψος τῆς ἀγιότητος τῆς Παρθένου, καὶ τὴν ἐπισκιάσασαν αὐτῇ δύναμιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος· διὰ δὲ τοῦ Λίθου, τὸν ἀσπόρως ἐξ αὐτῆς γεννηθέντα Χριστόν· ὅστις ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ Παρουσίᾳ, συντρίψας ὡς Θεός, καὶ ἐξαφανίσας πάσας τὰς τοῦ κόσμου βασιλείας τὰς διὰ τῆς Εἰκόνος ἐμφανισμένας, ἀναστήσει τοῖς πιστεύουσιν εἰς αὐτὸν τὴν οὐράνιον αὐτοῦ βασιλείαν, τὴν αἰώνιον καὶ ἀδιάδοχον (αὐτ. β'. 31-45.) Ἐφεξῆς προσεσημάνεν ὠρισμένως καὶ ἀκριβῶς, διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πολυθρησκῶν ἐβδομήκοντα Ἑβδομάδων, τῆς ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπιφανείας αὐτοῦ τὸν χρόνον, τὴν ἀρχὴν τοῦ εὐαγγελικοῦ αὐτοῦ κηρύγματος, τοῦ σωτηριώδους πάθους αὐτοῦ τὸν καιρὸν, καὶ τῆς νομικῆς λατρείας τὴν παῦσιν (αὐτ. β'. 14-27). Ἐξωγράφησεν ἄριστα τὴν μεγαλοπρεπῆ καὶ φοδερὰν τῆς δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας εἰκόνα, παραστήσας διὰ λόγου, ὡς διὰ χρωμάτων ζωηρῶν, τὸν τεθνήτα φλογερὸν θρόνον, τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτοῦ αἰώνιον Κριτὴν, τὸν ἐμπροσθεν αὐτοῦ ῥέοντα πύρινον ποταμόν, τὸ λογοθέσιον τοῦ ἀδεκάστου κριτηρίου, τὰς ἀνοιχθεῖσας τῶν πράξεων ἐκάστου βίβλους, τὰς χιλίας χιλιάδας τῶν λειτουργούντων αὐτῷ, καὶ τὰς μυρίας μυριάδας τῶν παρεστηκότων αὐτῷ (αὐτ. ζ'. 9-10). Ἐπωνομάσθη ὑπὸ τῶν φανέντων αὐτῷ Ἀγγέλων· Ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν· διότι καταφρονήσας ἀνδραγῶς πάσης ἐπιθυμίας τοῦ σώματος, μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρτου, τῆς ἀναγκαιοτάτης τροφῆς, καὶ τῶν ὁμοφύλων αὐτοῦ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν μέλλουσαν αὐτῶν κατάστασιν γινῶναι ἐπιθυμῶν, οὐκ ἐπαύετο δεόμενος τοῦ Θεοῦ, νηστεύων, καὶ κλίων τὰ γόνατα, τρεῖς καιροὺς τῆς ἡμέρας· δι' ἣν αἰτίαν καὶ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων ἐρρίφθη, διαβληθεὶς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, ὡς παραδάτης τοῦ ἐξ ἐπιβουλῆς αὐτῶν ἐκδοθέντος βασιλικοῦ ὀρισμοῦ, ἵνα μηδεὶς προσκυνήσῃ, μηδὲ αἰτήσῃ τι παρὰ Θεοῦ, ἢ παρ' ἄλλου τινὸς ἀνθρώπου, ἕως ἡμερῶν τριακοντα, εἰ μὴ παρὰ μόνου τοῦ βασιλέως. Ἀλλ' ἐμφράξας δυνάμει θεϊκῇ τῶν λεόντων τὰ στόματα, καὶ φανείς ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν ὡς προδάτων ποιμὴν, ἐδείξεν εἰς τοὺς ἀσεβεῖς τῆς εὐσεβείας τὴν δύναμιν (αὐτ. ε'. 1-13).

Οἱ δὲ Τρεῖς Παῖδες, ἀρνησάμενοι τὴν προσκύνησιν καὶ λατρείαν τῆς τοῦ Ναβουχοδονόσορ εἰκόνης, (ἀπόντος τότε τοῦ Δανιὴλ, κατὰ τὸ φαινόμενον,) ἐβλήθη-

σαν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἀφ' οὗ μέχρι τριχὸς ἀελαβεῖς διαμείναντες, θείω Ἀγγέλου συγκαταβάσει, καὶ ἐν μέσῳ αὐτοῦ, ὥσπερ ἐν δρόσῳ, περιπατοῦντες, ὕμνησαν τὸν παγκόσμιον αἶνον τῷ Θεῷ, τὸν ἐν τῇ Ζ. καὶ Η'. Ὡδὴ τῆς Στιχο-λογίας περιεχόμενον. Καὶ ἐξελθόντες ἐκεῖθεν, μηδὲ ὄσμην τοῦ πυρός φέροντες ἐν τοῖς ἱματίοις αὐτῶν, προεικόνισαν ἐν ἑαυτοῖς τὸν ἄφθορον τῆς Παρθένου τόκον· ἥτις δεξαμένη τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, οὐ κατεφλέχθη τὴν νηδύν, ἀλλ' ἐμεινεν, ὥσπερ ἦν καὶ πρὸ τοῦ τόκου, Παρθένος (αὐτ. γ').

Διὰ ταῦτα οὖν ἐορτάζει αὐτοὺς τε καὶ τὸν Δανιὴλ ἡ Ἐκκλησία σήμερον, καὶ τῇ παρελθούσῃ τῶν Προπατόρων Κυριακῇ, καὶ τῇ ἐρχομένῃ τῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ὡς προτυπώσαντας, καὶ προκαταγγείλαντας τὴν σάρκωσιν αὐτοῦ· ἔτι δὲ καὶ ὡς ἀπογόνους τῆς τοῦ Ἰούδα φυλῆς, ἐξ ἧς καὶ ὁ Χριστὸς κατὰ σάρκα. Ἐτελεύτησαν δὲ οἱ μὲν ἅγιοι Τρεῖς Παῖδες, γενόμενοι πλήρεις ἡμερῶν. Ὁ δὲ Προφήτης Δανιὴλ, παρατείνας τὸν βίον μέχρι Κύρου βασιλείας Περσῶν, παρ' οὗ καὶ τὴν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπάνοδον τῶν ὁμογενῶν αὐτοῦ, καὶ τοῦ Ναοῦ τὴν ἀνέγερσιν αἰτήσας ἐπέτυχεν, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ, ζήσας ἔτη περὶ τὰ 88. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 12 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἡ τετάρτη καὶ τελευταία τῶν Μειζόνων Προφητῶν.

Καταλυσίς οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μεγαλὰ τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ ἅγιοι Τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, λεόντων ποιμὴν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον τοῦ Ἀγίου,

Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Ζακύνθου τὸν γόνον, καὶ Αἰγίνης τὸν Πρόεδρον, τὸν φρουρὸν Μονῆς τῶν Στροφαδῶν, Διονύσιον ἅπαντες, τιμῶμεν συμφώνως οἱ πιστοί, βοῶντες πρὸς αὐτὸν εἰλικρινῶς: Σαῖς λιταῖς τοὺς τὴν σὴν μνήμην ἐπιτελοῦντας σῶσον, καὶ βοῶντάς σοι: Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ· δόξα τῷ σέ θαυμαστώσαντι· δόξα τῷ δωρησαμένῳ σε ἡμῖν, πρέσβυν ἀκοίμητον.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου, ἀπὸ γ'. Ὡδὴς Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Καθαρθεῖσα Πνεύματι, ἡ καθαρά σου καρδιά, προφητείας γέγονε, φαινοτάτης δοχεῖον· βλέπεις γὰρ ὡς ἐνεστῶτα τὰ μακρὰν ὄντα, λέοντας ἀποφιμοῖς δὲ βληθεῖς ἐν λάκκῳ. Διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, Προφήτα μάκαρ, Δανιὴλ ἐνδοξε.

Ἔτερον τῶν Ἀγίων, ἀφ' ἑκτης, Ἦχος β'. Αὐτόμελον .

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ
 θωρακισθέντες, Τρισμακάριοι, ἐν τῷ σκάμματι τοῦ
 πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἱστά-
 μενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε : Τάχυνον, ὧ οἰκτίρμον, καὶ σπεύ-
 στον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βου-
 λόμενος .

Ἔτερον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον .

Εὐχαρίστοις ἄσμασι τῶν Ζακυνθίων ἡ πόλις, ἀνυμνεῖν
 προτρέπεται, πάντας πιστοὺς συγκαλοῦσα, μέγιστον
 τὸν ἐν ἀνάγκαις θερμὸν προστάτην, ρύστην δὲ τῶν τοῖς κιν-
 δύνοις συνεχομένων, καὶ γεραίρουσα κραυγάζει : Χαῖρε τὸ
 κλέος πιστῶν Διονύσιε .

✠ 18. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σεβαστιανῆ. καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἐπῆρχεν ἐκ πάλεως Μεδιολάνων, Συγκλητικὸς τὸ ἀξίωμα, ζηλωτὴς τῆς πίστεως
 τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς εἰς θεογνωσίαν ἐπιστρέφων . Κινηθέντος δὲ τοῦ κατὰ
 τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ ἐπὶ τῆς Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ βασιλείας, συλ-
 ληφθεὶς κατακεντᾶται βέλεσι πυκνοῖς, καὶ ῥαπάλοις τὸ σῶμα κατασυντρίβεται,
 καὶ εἰς μέρη κατατμηθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται, τῷ 288 ἔτει . Σὺν
 αὐτῷ δὲ καὶ ἕτεροι, διαφόρους ὑπομείναντες βασάνους, ἐτελεύτησαν· ὡς τὰ ὀνό-
 ματα : Μαρκελλῖνος καὶ Μάρκος αὐτάδελφοι· Τραγκυλῖνος καὶ Μαρκία γονεῖς αὐ-
 τῶν· Νικόστρατος καὶ Ζωὴ σύζυγος αὐτοῦ· Τιδούρτιος, Κλαύδιος, Κάστουλος
 καὶ Κάστωρ .

Ε Ι Δ Η Σ Ι Σ .

Κατὰ τὴν αὐτὴν δεκάτην ὁγδόην τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ
 τῇ ἀμέσῳ μετ' αὐτὴν ἐρχομένῃ, ἣτις καὶ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ
 Γεννήσεως λέγεται, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῷ
 εὐαρεστησάντων, ἀπὸ Ἀδάμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος τῆς ὑπερα-
 γίας Θεοτόκου, κατὰ γενεαλογίαν, καθὼς ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ἱστορι-
 κῶς ἠριθμήσατο (γ'. 23-38), ὁμοίως καὶ τῶν Προφητῶν καὶ Προφητί-
 δων, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν ἁγίων Τριῶν Παίδων,
 (Ὅρα τὴν αἰτίαν εἰς τὰς 17 τοῦ παρόντος) .

✠ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ✠

Ἀπολυτίκιον Ἀναστασίμον· εἴτα τῶν Πατέρων, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς
 φλογὸς, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ ἅγιοι Τρεῖς
 Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, λεόντων ποι-
 μὴν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο . Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις Χριστέ
 ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Ἀπὸ γ'. Ὡδῆς, Ἡ Ὑπακοή, Ἡχος πλ. δ'.

Α"γγελος Παίδων ἐδρόσισε καίμινον, νῦν δὲ Γυναικῶν κλαυθμόν διεκώλυσε λέγων· Τί ἐπιφέρεσθε μύρα· τίνα ζητεῖτε ἐν τάφῳ· ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός· ὑπάρχει γὰρ ζωὴ καὶ Σωτὴρ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Ἀφ' ἑκτης, Κοντάκιον Προεόρτιον, Ἡχος α'.

Χορὸς ἀγγελικός.

Εὐφραίνου Βηθλεὲμ, Εὐφραθᾶ ἐτοιμάζου· ἰδοὺ γὰρ ἡ Ἀμναῖς, τὸν Ποιμένα τὸν μέγαν, ἐν μήτρᾳ βαστάζουσα, τοῦ τεκεῖν κατεπείγεται· ὃν περ βλέποντες, οἱ Θεοφόροι Πατέρες, ἐπαγάλλονται, μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦντες, Παρθένον δηλαῶς.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βονιφατίου.

Ἐπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, περὶ τὸ 290 ἔτος, δούλος Συγκλητικῆς τινας Ῥωμαίας, Ἀγλαΐδος ὀνόματι· καὶ ἀποσταλεὶς παρ' αὐτῆς εἰς τὴν Ἀνατολήν, ἵνα κομίσῃ ἐκεῖθεν ἁγίων Μαρτύρων λείψανα πρὸς ἁγιασμόν, ὑπέσχετο χαριεντιζόμενος κομίσειν αὐτῇ τὸ οἶκεϊον. Ἀπελθὼν δὲ μετὰ τινων συνδούλων αὐτοῦ εἰς Κιλικίαν, ὅπου ἐνήθλουν τότε οἱ Ἅγιοι, συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ τὸν Χριστὸν παρῆρσίᾳ ὁμολογήσας, ὑπέστη τὸν αὐτοῦ μαρτυρίου θάνατον, καὶ ἐπλήρωσεν ἀληθῶς τὴν ὑπόσχεσιν πρὸς τὴν κυρίαν αὐτοῦ, κομισάντων αὐτῇ τῶν συνδούλων τὸ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 212.

✠ 20. Προεόρτια τῆς κατὰ σὰρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Οὗτος ἦν μαθητὴς Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ τῶν Ἀποστόλων διάδοχος, μετὰ τὸν Εὐδοκὸν δεύτερος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας γεγονώς, τῷ 68 ἔτει. Ἐνεχθεὶς δὲ εἰς Ῥώμην ἐπὶ Τραϊανοῦ, δίδοται λείψαι εἰς βορὰν, καὶ πληροῖ τὸν τοῦ μαρτυρίου δρόμον, τῷ 107, ἢ 109 ἔτει· τὰ δὲ λείψανα τῶν ὁστίων αὐτοῦ, ἐπιμελῶς ὑπὸ πιστῶν συλλεγέντα, μετεκομίσθησαν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐπωνομάσθη δὲ Θεοφόρος, ὡς τὸν Θεὸν ἐνοικον φέρων ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ ὑπὸ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ φλεγόμενος τὴν καρδίαν· διὸ καὶ ἔλεγε· « Σίτος εἰμὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ δι' ὁδόν των θηρίων ἀλήθομαι, ἵνα καθαρὸς ἄρτος εὕρεθῶ ». (Εὐσέβ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. γ'. 36).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Προεόρτιον, Ἡχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ετοιμάζου Βηθλεὲμ, ἡνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ· εὐτρεπίζου Εὐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου· Παραδεισος καὶ γὰρ ἡ ἐκείνης γα-

στήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ Θεῖον φυτόν · ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδάμ τεθνηξόμεθα . Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα .

Τοῦ Ἀγίου . Καὶ τρόπων μέτοχος . Ὅρα, σελ. 222.

Α' πὸ γ' . Ὠδῆς, Κοντάκιον Προεόρτιον, Ἦχος γ' . Αὐτόμελον .

Η Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως . Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα · δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουλευθέντα ἐποφθῆναι, Παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν .

Ἀφ' ἑκτῆς Ὠδῆς, Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου, ὅμοιον .

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σε, ἡ φωτοφόρος ἡμέρα, προκηρύττει ἅπασι, τὸν ἐν σπηλαίῳ τεχθέντα · τούτου γὰρ διψῶν ἐκ πόθου κατατρυφῆσαι, ἔσπευσας ὑπὸ θηρίων ἀναλωθῆναι · διαὶ τοῦτο Θεοφόρος, προσηγορευθῆς, Ἰγνάτιε ἔνδοξε .

✠ 21. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς .

Ἐπῆρχεν ἐκ Νικομηδείας, ἐν τοῖς χρόνοις Μαξιμιανοῦ, πλουσίῳ γονέων θυγάτηρ . Μνηστευθεῖσα δὲ ἀνδρὶ εἰδωλολάτρῃ, Ἐλευσίῳ τὸ ὄνομα, Συγκλητικῷ τὸ ἀξίωμα, ὕστερον δὲ καὶ Ἐπάρχῳ γενομένῳ, ἠρνήσατο τὴν πρὸς αὐτὸν διὰ γάμου κοινωνίαν, μὴ βουλόμενον προσελθεῖν εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν . Ὁ δὲ ὀργισθεὶς παρέλαβεν αὐτήν, καὶ πολυειδῶς πρότερον βασανίσας, τελευταῖον ἀπέτεμεν αὐτῇ τὴν κεφαλὴν, τῷ 299 ἔτει .

Α' πολυτίκιον . Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ . Ὅρα, σελ. 174.

✠ 22. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας .

Αὕτη κατήγετο ἐκ Ρώμης, παρθένος περικαλλῆς, πλουσία, καὶ ἐνάρετος, θυγάτηρ Πρεπεξάστου καὶ Φαύστης, ὑφ' ἧς καὶ τὴν εἰς Χριστὸν ἐδιδάχθη πίστιν . Συζευχθεῖσα δὲ ἀνδρὶ, ἀσώτῳ τὸν βίον, καὶ τὴν γνώμην ἀσεβεῖ, Πουπλίῳ Πατρικίῳ τὸ ὄνομα, ἔμεινε χηρεύουσα μετ' ὀλίγον . Ἐντεῦθεν κρυφίως περιερχομένη τὰς οἰκίας τῶν πτωχῶν, καὶ τὰς φυλακὰς τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, καὶ προσφέρουσα αὐτοῖς τὰ ἐπιτιγῆδεια, σπογγίζουσα αὐτῶν τὰς πληγὰς, λύουσα αὐτοὺς τῶν δεσμῶν, καὶ τὰς ὁδύνας αὐτῶν θεραπεύουσα, ἐπωνομάσθη ἐκ τούτου Φαρμακολύτρια . Γνωσθέντος δὲ τῷ πράγματι, συνελήφθη ὑπὸ τῶν τῷ Διοκλητιανοῦ ὑπηρετῶν · καὶ μετὰ πολλὰς ἄλλας βασάνους, ἐτελεύτησε διὰ πυρός, τῷ 290. ἔτει .

Α' πολυτίκιον : Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ . Ὡς ἀνωτέρω .

Κοντάκιον . Ἦχος β' . Τὰ ἄνω ζητῶν .

Οἱ ἐν πειρασμοῖς, καὶ θλίψεσιν ὑπάρχοντες, πρὸς τὸν σὸν ναόν, προστρέχοντες λαμβάνουσι, τὰ σεπτὰ δωρήματα, τῆς ἐν σοὶ ἐνοικούσης Θείας χάριτος Ἀναστασία · σὺ γὰρ αἰεὶ, τῷ κόσμῳ πηγαῖς τὰ ἱάματα .

✠ 28. Τῶν ἁγίων Δέκα Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ.

Οὗτοι, ἐκ διαφόρων πόλεων καὶ χωρίων τῆς νήσου Κρήτης ὑπάρχοντες, ἤθλησαν ἐπὶ Δεσίου τοῦ 250. Τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν εἰσὶ: Θεόδουλος, Σατορνίνος, Εὐπορος, Γελάσιος, Εὐνικιανός, Ζωτικός, Ἀγαθόπου, Βασιλεΐδης, Εὐάρεστος, καὶ Πέρπιος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν πολυθαύμαστον Κρήτην τιμήσωμεν, τὴν ἐξανθήσασαν ἄνθη τὰ τίμια, τοὺς μαργαρίτας τοῦ Χριστοῦ, Μαρτύρων τοὺς ἀκρέμονας. Δέκα γὰρ ὑπάρχοντες, ἀριθμῶ οἱ μακάριοι, δύναμιν μυρίοπλον τῶν Δαιμόνων κατήσχυαν· διὰ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξαντο, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ καρτερόψυχοι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσφόρος ἔλαμψεν ἡ τῶν Μαρτύρων, σθεασμία ἄθλησις, προκαταυγάζουσα ἡμῖν, τὸν ἐν σπηλαίῳ κρυπτόμενον, ὃν ἡ Παρθένος ἀσπόρως ἐκύησεν.

✠ 24. Τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐγενίας.

Ἐπὶ τῇ ἐκ τῆς Ῥώμης, θυγάτηρ γονέων ἐπισημοτάτων καὶ εὐγενῶν, Φιλίππου καὶ Εὐγενίας. Λαθοῦσα δὲ αὐτοῦς, καὶ δύο τῶν ἑαυτῆς ὑπηρετῶν, Πρωτᾶν καὶ Γάκινθον, παραλαβοῦσα, ἐξῆλθε τῆς οἰκίας νυκτός· καὶ ἀνδρικῶς ἐνδυσασμένη, καὶ μετονομασθεῖσα Εὐγένιος, ἀπῆλθε μετ' αὐτῶν, καὶ ἐμόνασεν εἰς μνησστήριον ἀνδρῶν. Ἐτελεύτησαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς μαρτυρικῶς ἐν τοῖς χρόνοις Κομόδου, τοῦ βεσιλεύσαντος ἀπὸ τοῦ 180-192 ἔτους.

Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ἀπολυτίκι. Προεόρτιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Α'πεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυφορίαν· ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ σπηλαῖον τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα.

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✠ 25. Ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ .

Ἡ ἀκατάληπτος αὕτη καὶ ἀνερμήνευτος Γέννησις τοῦ Χριστοῦ ἐγένετο, κατὰ τὴν χρονολογίαν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, τῷ 5508 ἀπὸ Κτίσεως Κόσμου, βασιλεύοντος τῆς Ἰουδαίας Ἡρώδου τοῦ Μεγάλου· ὃς τις, Ἀσκαλωνίτης μὲν ὢν ἐκ πατρὸς, Ἰδουμαῖος δὲ ἐκ μητρὸς, καὶ τοῦ γένους τοῦ Ἰακώβ πάντῃ ἀλλότριος, λαβὼν τὴν βασιλείαν ταύτην ἀπὸ τῶν τῆς Ῥώμης Αὐτοκρατόρων, κατεδυναΐσεν ἤδη 33 ἔτη τὸν Ἰουδαϊκὸν λαόν· ἡ δὲ πρώην βασιλεύουσα τοῦ Ἰουδα φυλῆ, στερηθεῖσα τῶν δικαιομάτων αὐτῆς, ἐγυμνώθη πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας. Ἐπὶ τοιαύτης τῶν Ἰουδαίων καταστάσεως, γεννηθέντος τοῦ προσδοκώμενου Μεσσία, ἐπληρώθη ἀψευδῶς τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ ἡ προφητεία, ἣν εἶπε πρὸ 1807 ἐτῶν: Οὐκ ἐκλείψει ἀρχὼν ἐξ Ἰουδα, καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μνηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ, ᾧ ἀπόκειται, καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν (Γεν. μ.β'. 10).

Ἐγεννήθη δὲ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἐν Βηθλεὲμ, πόλει τῆς Ἰουδαίας· ὅπου, ἀναβάς ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας, συμπαρέλαβε καὶ Μαριάμ τὴν μνηστὴν αὐτοῦ, ἐγκυον οὖσαν, ἵνα, κατὰ τὸν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἐκδοθέντα ὄρισμόν τοῦ τότε μοναρχοῦντος Αὐγούστου Καίσαρος, ἀπογραφῶσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν κατάλογον τῶν ὑπηκόων. Ἐλθούσης δὲ τῆς ὥρας τῆς γέννας, καὶ διὰ τὴν συνδρομὴν τοῦ πολλοῦ πλήθους, μὴ ὄντος τόπου περιττοῦ ἐν τῷ δημοσίῳ καταλύματι, ἠνάγκασεν ἡ περίσσις τὴν Παρθένον, ἵνα, εἰσελθῶσα εἰς σπήλαιον, κείμενον πλησίον τῆς Βηθλεὲμ, καὶ εἰς σταῦλον τῶν ἀλόγων χρησιμεῖον, γεννήσῃ ἐκεῖ, καὶ σπαργανώσασα τὸ βρέφος τὸ γεννηθὲν ἀνακλίνῃ αὐτὸ ἐπάνω φάτνης (Λουκ. β'. 1. 7). Ἐκ τούτου προῆλθεν ἡ παράδοσις, ὅτι ὁ Χριστὸς γεννηθεὶς, ἀνεκλίθη μεταξύ δύο ζώων, βοῦς καὶ ὄνου· ὅπερ φαίνονται δικαιολογοῦντες καὶ οἱ λόγοι τῶν Προφητῶν: Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ (Ἀββ. γ'. 2.)· καί: Ἐγὼ βοῦς τὸν κτησάμενον, καὶ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ κυρίου αὐτοῦ (Ἠσ. α'. 3)· εἰ καὶ τὰ ζῶα ταῦτα τροπικῶς ὑπὸ τῶν ἐρμηνευτῶν ἐκλαμβάνονται, ἀντὶ τῶν ἐξ Ἰουδαίων καὶ τῶν ἐξ ἐθνῶν πιστευσάντων εἰς τὸν ἐνανθρωπήσαντα Κύριον, ἡ κατ' ἄλλην ἔννοίαν προσφευστέραν.

Ἄλλ' ἐνῷ ἡ γῆ τοσοῦτον πενιχρῶς ὑπεδέχετο τὸν γεννηθέντα Σωτῆρα, ὁ οὐρανὸς ἀνωθεν ἐπανηγύριζε μεγαλοπρεπῶς τὴν κοσμοσωτήριον αὐτοῦ ἐπιδημίαν. Ποιμένες τινὲς εἰς τῆς Βηθλεὲμ τὰ περίεξ, τῶν ἰδίων προβάτων φύλακες ἀγρυπνοί, περιλαμψθέντες αἰφνιδίως ὑπὸ ἐξαισίου φωτός, εἶδον ἐμπροσθεν αὐτῶν Ἀγγελον, εὐαγγελιζόμενον εἰς αὐτοὺς τὴν τοῦ Κυρίου χαρμόσυνον Γέννησιν. Καὶ εὐθὺς, μετὰ

τὸν ἕνα τοῦτον, εἶδον καὶ ἤκουσαν ὁλόκληρον στρατιάν οὐρανίων Δυνάμεων, ὑμνούντων τὸν Θεόν καὶ λεγόντων: Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (Λουκ. β'. 8-24).

Πάσχα, Ἀργία τριήμερος, καὶ Κατάλυσις εἰς πάντα, ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τῆς Παραμονῆς τῶν Θεοφανείων.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Η Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ Ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν τὸν Ἡγίον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους Ἀνατολήν. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπὸ γ'. Ὡδῆς, ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν ὁ οὐρανός σοι προσεκόμισε, τῷ κειμένῳ Νηπίῳ ἐν φατνῇ, δι' Ἀστέρος τοὺς Μάγους καλέσας· οὓς καὶ κατέπληττεν οὐ σκῆπτρα καὶ θρόνοι, ἀλλ' ἐσχάτη πτωχεία· τί γὰρ εὐτελέστερον σπηλαιίου; τί δὲ ταπεινότερον σπαργάνων, ἐν οἷς διέλαμψεν ὁ τῆς Θεότητός σου πλοῦτος; Κύριε δόξα σοι.

Ἀφ' ἑκτῆς Ὡδῆς, Κοντάκ. Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Η Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τίκτει, καὶ ἡ γῆ τὸ σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἀγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξολογοῦσι· Μάγοι δὲ μετὰ Ἀστέρος ὁδοιποροῦσι· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

*** 26. Ἡ Συναξίς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· καὶ τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐθυμίου, ἐπισκόπου Σάρδεων.**

Ἡ Συναξίς αὕτη, ὁ ἐστι συνάθροισις ἡμῶν εἰς δοξολογίαν τῆς Θεοτόκου, γίνεται κατὰ χρέος ἰδικώτερον πρὸς αὐτήν, ὡς τεκοῦσαν ὑπερφῶς τὸν Τίον καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ γενομένην ὄργανον τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας. — Ὁ δὲ Δεῖος Εὐθύμιος ἤμασε κατὰ τὸν καιρὸν τῆς Οἰκουμένης Ζ' Συνόδου, εἰς ἣν καὶ ἐπαρουσίασε, τῷ 787 ἔτει συγκροτηθεῖσαν ἐν Νικαίᾳ τοδεύτερον. Διὰ δὲ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων προσκύνησιν ἐξωσθεῖς τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ δεσμὰ καὶ μίστιγας ὑπομείνας, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς ἐν τινὶ τῆς Βιθυνίας ἀκρωτηρίῳ, Ἀκρίτᾳ καλουμένῳ, ὅπου ἐξωρίσθη ὑπὸ Μιχαὴλ τοῦ Τραυλοῦ, βασιλεύσαντος ἀπὸ τοῦ 820-829 ἔτους.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς: Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'.

Ο πρὸ ἑωσφόρου ἐκ Πατρὸς ἀμῆτωρ γεννηθεῖς, ἐπὶ τῆς γῆς ἀπάτωρ ἐσαρκώθη σήμερον ἐκ σοῦ· ὅθεν Ἀστήρ

εὐαγγελίζεται Μάγαις, Ἄγγελοι δὲ μετὰ Ποιμένων ὕμνοῦσι τὸν ἄσπορον τόκον σου, ὦ Κεχαριτωμένη.

Ε Ι Δ Η Σ Ι Σ .

Ἀπὸ τῆς 26 τοῦ παρόντος μηνὸς ἕως τέλους αὐτοῦ, ἐν ἡ ἂν ἡμέρᾳ τύχη Κυριακὴ, ἐπιτελοῦμεν τὴν μηνίμην τῶν ἁγίων, Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος τῆς Παρθένου, Δαυὶδ τοῦ Προφήτου καὶ βασιλέως, καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου· μὴ τυγούσης δὲ Κυριακῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐπιτελοῦμεν αὐτὴν τῇ 26.

Ἦν δὲ ὁ Ἰωσήφ υἱὸς μὲν Ἰακώβ, γαμβρὸς δὲ, καὶ ἐπομένως υἱὸς πάλιν τοῦ Ἡλεὶ (ὃς τις καὶ Ἐλιακίμ καὶ Ἰωακείμ καλεῖται), καὶ ἔστιν ὁ τῆς Παρθένου Μαρίας πατήρ· (Ματθ. α. 25. Λουκ. γ. 23) ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ἐκ τῆς οἰκογενείας τοῦ Δαυὶδ, κάτοικος τῆς Ναζαρέτ, τέκτων τὴν τέχνην, καὶ γέρων τὴν ἡλικίαν, ὅτε τὴν Παρθένον ἐμνηστεύθη, κατ'εὐδοκίαν Θεοῦ, ἵνα, εἰς τὸ μέγα τῆς ἐνσάρκου αὐτοῦ οἰκονομίας Μυστήριον, ὑπηρετήσῃ αὐτῇ. Ἐτελεύτησε δὲ, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν Πατέρων, μετὰ τὸ δωδέκατον ἔτος, τὸ ἀπὸ τῆς τοῦ Κυρίου Γεννήσεως. — Ὁ δὲ Δεόπαις καὶ Σιοπάτωρ Δαυὶδ, ὁ μέγας Προφήτης μετὰ τὸν Προφήτην Μωϋσῆν, καὶ πρῶτος μετ' ἐκείνον προφητεῖαν συγγράψας, ἀπόγονος ὢν τοῦ Ἰούδα, ὑπῆρχεν υἱὸς Ἰεσσαί, γεννηθεὶς ἐν Βηθλεὲμ, (ἧτις καὶ Πάλις Δαυὶδ ὠνομάσθη ἐκ τούτου) τῷ 1085 πρὸ Χριστοῦ. Μειράκιον ἔτι ὢν, ἐχρίσθη μυστικῶς ὑπὸ τοῦ Προφήτου Σαμουὴλ, κατ'ἐπιταγὴν τοῦ Θεοῦ, βασιλεὺς τῶν Ἰσραηλιτῶν δεύτερος, ζώντος μὲν ἔτι τῷ Σαούλ, ἐστερημένου δὲ ἤδη τῆς Δείας χάριτος. Τῷ 80 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, φονευθέντος ἐκεῖνος ἐν πολέμῳ, ἐκλεχθεὶς εἰς τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα, πρῶτον μὲν ὑπὸ μόνῃς τῆς ἑαυτῆ φυλῆς, εἶτα καὶ ὑπὸ πάντος τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ἐδασίλευσε 40 ἔτη· καὶ ζήσας τὰ πάντα 70, ἐτελεύτησε τῷ 1015 πρὸ Χριστοῦ, ἀναγορεύσας πρότερον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Σωλομώντα τοῦ Δρόνου διάδοχον.

Τὴν ἐνοικήσασαν αὐτῷ πνευματικὴν χάριν ἐκ νεότητος, τὰς ἐφ' ὅρου ζωῆς ἡρωϊκᾶς καὶ εὐσεβεῖς αὐτοῦ πράξεις, τὰ ἀνθρώπινα αὐτοῦ παραπτώματα, καὶ τὴν διὰ ταῦτα παραδειγματικὴν αὐτοῦ μετάνοιαν πρὸς Θεόν, διηγεῖται ἀκριβῶς ἡ ἱερὰ ἱστορία. Τὸ ἐναρμόνιον αὐτοῦ Ψαλτήριον, ὅπερ ἡ Δεία χάρις, μίξασα τὴν ὠφέλειαν σὺν τῇ ἡδονῇ τῆς μελωδίας, προτίθεικεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους διδασκαλίαν τριπόθητον καὶ ἀξίεραστον· δι' οὗ προσευχόμενοι ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ ὁμοθυμαδὸν καὶ καταμόνας, ὕμνοῦμεν τὸν τῶν ὅλων Θεόν, καὶ τὰ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος καταπραΰνομεν πάθῃ· ἐν ᾧ περιέχεται καὶ τῶν γεγεννημένων τοῦ Θεοῦ εὐεργεσιῶν εὐχαριστήριος μηνίμη, καὶ προρρήσεις τῶν μελλόντων ἐκφαντικώταται, καὶ λόγοι οὐ μόνον προφητικοί, ἀλλὰ καὶ ἱστορικοί, καὶ φυσιολογικοί, καὶ νομιστικοί, καὶ παραμυθητικοί, καὶ νομοθετικοί, καὶ διδασκαλία ἠθικὴ, Θεολογικὴ, δογματικὴ, καὶ πάσης σοφίας πνευματικῆς ποικίλονται καὶ πάγχρηστον ἄθροισμα· ταῦτα πάντα εἰσι γνωστὰ εἰς τοὺς μετὰ προσοχῆς ἀναγινώσκοντας τὴν Δεόπνευστον ταύτην βίβλον. Τὸ δὲ ὄνομα αὐτοῦ, Δαυὶδ, ὅπερ Ἑλληνιστὶ μεθερμηνεύεται, Ἠγαπημένος, λαμβάνεται πολλάκις παρὰ τῇ Δείᾳ Γραφῇ εἰς τύπον τοῦ Χριστοῦ, ἡ καὶ τῶν πιστῶν βασιλείων ἐνίοτε. — Περί δὲ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ὅρα εἰς τὴν 23 Ὀκτωβρίου.

✠ Κυριακή μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν . ✠

Ἀπολυτ. Ἀναστάσιμον· καὶ τῶν Ἀγίων, Ἦχος β'.

Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, τῷ Δαυὶδ τὰ θαύματα τῷ Θεοπα-
τορι· Παρθένον εἶδες κυοφορήσασαν, μετὰ Ποιμένων
ἐδοξολόγησας, μετὰ τῶν Μάγων προσεκύνησας, δι' Ἀγγέλου
χρηματισθείς. Ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεὸν, σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον .

Εὐφροσύνης σήμερον, Δαυὶδ πληροῦται ὁ Θεῖος, Ἰωσήφ τε
αἰνεσιν, σὺν Ἰακώβῳ προσφέρει· στέφος γὰρ τῇ συγγε-
νεῖα Χριστοῦ λαβόντες, χαίρουσι, καὶ τὸν ἀφράστως ἐν γῇ
τεχθέντα, ἀνυμνοῦσι καὶ βοῶσιν· Οἰκτίρμον, σῶζε τοὺς σὲ
γεραίροντας .

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στε-
φάνου· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώ-
ρου τοῦ Γραπτοῦ .

Ὁ μὲν Στέφανος ἦν Ἰουδαῖος τὸ γένος, μαθητὴς Γαμαλιὴλ τοῦ νομοδιδασκά-
λου, ὡς λέγουσι τινές, πρῶτος τῶν Ἑπτὰ Διακόνων, οὓς κατέστησαν οἱ Ἀπό-
στολοι ἐν Ἱερουσολύμοις, εἰς τὴν τῶν πτωχῶν ἐπιμέλειαν, καὶ τὴν εἰς αὐτοὺς
διανομὴν τῶν ἐλεημοσυνῶν· ἀνὴρ πλήρης πίστεως καὶ Πνεύματος ἁγίου, καὶ
ποιῶν σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. Διαλεγόμενος δὲ πρὸς τοὺς Ἰου-
δαίους περὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ πᾶσαν ἀντιλογίαν αὐτῶν διαλύων οὕτω σοφῶς, ὥστε
οὐδεὶς ἠδύνατο ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι, ᾧ ἐλάλει, συκοφαντεῖται
ὡς βλάσφημος, καὶ σύρεται εἰς τὸ συνέδριον τῶν πρεσβυτέρων· ἐν ᾧ μετὰ παρ-
ήσσιας ἀποδείξας ἐκ τῶν βιβλίων Γραφῶν τὴν ἔλευσιν τοῦ δικαίου (Ἰησοῦ), οὐ
τινος αὐτοῖς προδότης καὶ φονεὺς ἐγένοντο, ἤλεγξε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκλη-
ροκαρδίαν. Καὶ τελευταῖον ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ βεβαίαν δόξαν θεασά-
μενος, εἶπεν· Ἰδοὺ θεωρῶ τοὺς οὐρανούς ἀνεφγμένους, καὶ τὸν Τίον
τοῦ ἀνθρώπου ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Οἱ δὲ ταῦτα ἀκούσαντες,
ἔφραξαν τὰ ὦτα, καὶ μεθ' ὁρμῆς ἐκβαλόντες ἐξω τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλουν αὐτόν,
ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου. Εἶτα τὴν
ἀνεξίκακίαν τοῦ Δεσπότης μιμούμενος, κλίνας τὰ γόνατα, προσηύδατο μεγαλο-
φώνως ὑπὲρ τῶν λιθαζόντων αὐτόν, λέγων· Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν
ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐκοιμήθη τῷ 36 ἔτει (Πράξ. 5'. 5'),
γενόμενος πρῶτος τῶν Μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Περί δὲ τοῦ
ἁγίου Θεοδώρου ὅρα εἰς τὴν 11 Ὀκτωβρίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε .

Βασιλείον διαδήμα ἐστέφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέ-
μεινας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων Πρωτόαθλε·
σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων ἀπελέγξας μαρίαν, εἶδες σοῦ τὸν Σω-

τῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν . Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον .

Ο Δεσπότης χθές ἡμῖν, διὰ σαρκὸς ἐπεδήμει, καὶ ὁ δοῦλος σήμερον, ἀπὸ σαρκὸς ἐξεδήμει · χθές μὲν γάρ, ὁ βασιλεύων σαρκὶ ἐτέχθη, σήμερον δὲ, ὁ οἰκέτης λιθοβολεῖται, δι' αὐτὸν καὶ τελειῖται, ὁ Πρωτομάρτυς καὶ Δεῖος Στέφανος .

✠ 28. Τῶν ἀγίων δισμυρίων Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων .

Οὗτοι πάντες κατεκαύθησαν ζῶντες τῷ 303 ἔτει, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, συνηγμένοι ὄντες ἐν Ἐκκλησίᾳ, κατὰ τὸν Συναξαριστὴν, τὴν ἡμέραν τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, εἴκοσι χιλιάδες τὸν ἀριθμόν . Ὁ δὲ Εὐσέβιος (Ἱστορ. Ἐκκλ. Βιβλ. η'. 6) λέγει ὅτι, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ τότε Χριστιανῶν, διὰ προσταγμάτων βασιλικῶν, παγγενῇ σωρηδὸν οἱ μὲν ξίφει κατεσφάπτοντο, οἱ δὲ διὰ πυρὸς ἐτελειοῦντο · καὶ ὅτι, Δεῖα τινὲ καὶ ἀνεκδιηγήτῳ προθυμίᾳ ἄνδρες ὁμοῦ καὶ γυναῖκες πηδῶντες ἐρίπτοντο εἰς τὸ πῦρ .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Α ὁλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγαι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν · ἐν σταδίῳ γάρ τὸν ἐχθρόν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε . Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ .

Στρατὸς ἐν ἀριθμῷ, δισμυρίων Μαρτύρων, ὡς ἄδυτος φωστήρ, ἀνατέλλει φωτίζων, καρδίας καὶ νοήματα, εὐσεβῶν διὰ πίστεως · ἐξαφθέντες γάρ, Δεῖα στοργῇ τοῦ Δεσπότη, τέλος ἅγιον, διὰ πυρὸς οἱ γενναῖοι, προθύμως ἐδέξαντο .

✠ 29. Τῶν ἀγίων Νηπίων, τῶν ἐν Βηθλεὲμ ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων, χιλιάδων ὄντων δεκατεσσάρων · καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκέλλου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Ἀ κοιμήτων .

Ὁ βρεφοκτόνος αὗτος Ἡρώδης ἦν ὁ αὐτός, ὁ καὶ ἐπὶ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως . Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων Μάγοι τινὲς, ὁέστιν ἄνδρες σοφοὶ καὶ μεγιστάνες, τυχόν δὲ καὶ βασιλεῖς, κινηθέντες ἀπὸ τῆς Περσίας, ἢ Μεσοποταμίας, ἢ ἄλλου τινὸς πλησιοχώρου τόπου, ἦλθον εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ζητοῦντες τὸν τεχθέντα βασιλέα τῶν Ἰουδαίων, καὶ λέγοντες, ὅτι εἰς τὴν Ἀνατολήν, ὅπου ἡ πατρὶς αὐτῶν ἦτο, ἐφάνη πρὸ δύο ἐτῶν ἀσυνήθης καὶ παράδοξος ἀστήρ, ὃς τις, κατὰ τινὰ παλαιὸν χρησμόν (Ἀριθμ. κδ'. 17), ἐσήμαινε τὴν γέννησιν μεγάλου τῶν Ἰουδαίων βασιλέως · « διό, τὸν δρόμον τοῦ ἀστέρος τούτου ἀκολουθοῦντες, ἡλ-

δομεν, εἶπον, εἰς προσκύνησιν αὐτοῦ ». Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἡρώδης ἐταράχθη, καὶ πᾶσα ἡ πόλις μετ' αὐτοῦ. Εἶτα, ἐρωτήσας καὶ πληροφορηθεὶς παρὰ τῶν Ἀρχιερέων καὶ Γραμματέων τοῦ λαοῦ, ὅτι ὁ Χριστὸς, κατὰ τὰς προφητείας, ἐμελλε γεννηθῆναι ἐν Βηθλεὲμ, ἐπεμφεν ἐκεῖ τοὺς Μάγους, παραγγείλας αὐτοῖς ἵνα, ὅταν εὕρωσι τὸ παιδίον, μηνύσωσι καὶ εἰς αὐτόν, ἃ πω, λέγει, κἀγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. Οἱ Μάγοι ὅμως, μετὰ τὴν προσκύνησιν, κατὰ Δείαν ἐπιταγὴν, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. Τότε θυμωθεὶς ὁ Ἡρώδης, ἀποστείλας ἐθανάτωσε πάντα τὰ νήπια τῆς Βηθλεὲμ καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς, ἀπὸ δύο ἐτῶν καὶ κατωτέρω, νομίζων ὅτι μετ' ἐκείνων ἐθανατοῦτο βέβαια καὶ ὁ τεχθεὶς Βασιλεὺς· ἀλλ' ἐνεπαίχθη ὁ μάταιος καὶ θεομάχος· καθότι τὸ παιδίον ὁ Ἰησοῦς, μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ Μνήστορος Ἰωσήφ, ἔφυγον εἰς Αἴγυπτον ἐκ παραγγελίας Ἀγγέλου. Καὶ τὰ μὲν αὐτῶα ἐκεῖνα νήπια ἐγένοντο ὑπὲρ Χριστοῦ τὰ πρῶτα μαρτυρικὰ σφάγια· ὁ δὲ αἰμοδόρος αὐτῶν δημίος καὶ τοῦ Χριστοῦ ὁ διώκτης, εἰς ὕδρωπικίαν περιπεσὼν μετ' ὀλίγον, καὶ ὅλος σαπείας, καὶ σκώληκας ἐκδράσας ἀπὸ τοῦ σώματος, κατέστρεφεν ἐλεεινῶς τὴν ζωὴν.

Ὁ δὲ Μάρκελλος ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Ἀπαμείας τῆς κατὰ Συρίαν, ἐκ γένους περιφανοῦς, ἀρετῇ καὶ παιδείᾳ κεκοσμημένος, διαδεχθεὶς τὸν ἅγιον Ἀλέξανδρον, περὶ τὸ 430 ἔτος, εἰς τὴν ἡγουμενίαν τῆς τῶν Ἀκοιμήτων μονῆς. Ἡ δὲ μονὴ αὕτη ἐκλήθη οὕτω, διότι οἱ ἐν αὐτῇ Μοναχοί, εἰς τρεῖς τάξεις διηρημένοι, καὶ ἐκ διαδοχῆς ἀλλασσόμενοι εἰς τὴν περίοδον τῆς ἡμερονυκτίου Ἀκολουθίας, ἀνέπαινον ἀκαταπαύστως τὸν ὕμνον εἰς τὸν Θεόν, μηδεμιᾶς διακοπῆς γινομένης. Ἀρχηγὸς δὲ τοῦ συστήματος τούτου ὑπῆρξεν ὁ εἰρημένος Ἀλέξανδρος, ὡς λέγει περὶ αὐτοῦ ὁ ἀμφοτέρων τὸν βίον συγγραφάμενος· « Ὅστερον δὲ καὶ πρὸς αὐτῷ τοῦ Πόντου τῷ στόματι σεμνὸν ἰδρύεται φροντιστήριον, καὶ νόμον εἰσάγει καινόν μὲν, ἀλλὰ τῶν ἀπανταχοῦ κάλλιστον, μηδέποτε τῶν εἰς Θεὸν ὕμνων τὸ συνεχὲς διακόπτεσθαι· ἀλλὰ τῇ κατὰ διαδοχὴν τῶν λειτουργούντων ὑπαλλαγῇ, τὴν ἀσίγητον ταύτην καὶ ἀπαστον τῷ Δεσπότη περιποιεῖσθαι δοξολογίαν ».

Ἀπολυτίκιον : Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πατέρ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γάρ τὸν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾷν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσις Μάρκελλε τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Εν τῇ Βηθλεὲμ τεχθέντος τοῦ Βασιλέως, ἐξ Ἀνατολῶν σὺν δώροις ἤκασι Μάγοι, δι' Ἀστέρος ἐξ ὕψους ὁδηγούμενοι· ἀλλ' Ἡρώδης ἐκταράσσεται, καὶ διερίζει τὰ Νήπια, ὥσπερ σῖτον, ὀδυρόμενος, ὅτι τὸ κράτος αὐτοῦ καθαιρεῖται ταχύ.

✠ 30. Τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Ἀνυσίας.

Ἡ τῇρηεν ἐκ Θεσσαλονίκης, θυγάτηρ γονέων εὐσεβῶν καὶ πλουσίων, ἐν παρθενίᾳ τὸν βίον διάγουσα μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν, καὶ ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς τὸν Θεὸν θεραπεύουσα. Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις Μαξιμιανοῦ, συλληφθεῖσα ὑπὸ τινος στρατιώτου, ἠνάκα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἀπήρχετο, καὶ ἐπὶ τοὺς τῶν εἰδώλων βωμοὺς ὑπ' αὐτῇ

συρομένη, ἐνέπτυσεν αὐτῷ εἰς τὸ πρόσωπον, τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦσα. Ὁ δὲ θυμοῦ πλησθεὶς, καὶ εἰς τὴν πλευράν αὐτῆς τὸ ξίφος ἐμπήξας, ἀπέκτεινε τῷ 398 ἔτει.

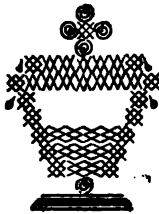
Σήμερον συμπάλλεται καὶ ἡ τῆς ἁγίας Μελάνης Ἀκολουθία, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὐρίον τὴν τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Ἑορτήν.

✠ 13. Τῆς ὁσίας Μελάνης τῆς Ρωμαίας .

Αὕτη ἦν δέσποινα εὐγενής, πλουσιωτάτη, καὶ περιδοξός, ἐκ γένους ὑπάτων τῆς Ῥώμης καταγομένη. Ἀποθανόντος δὲ τοῦ ἀνδρός καὶ ἐκ τῶν τέκνων αὐτῆς δύο, ἀπῆλθεν εἰς Αἴγυπτον, πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν κατὰ τὸ ὄρος τῆς Νητρίας μοναστῶν· διεσκόρπισε τὸν πλοῦτον αὐτῆς εἰς τοὺς ἐκεῖ δεομένους, καὶ τοὺς τῆς πίστεως ὁμολογητάς, ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν διωκομένους, ἐξ ὧν ἔθρεψε 5000 εἰς τρεῖς ἡμέρας. Εἶτα, ἐξορισθέντων αὐτῶν εἰς Παλαιστίνην, ἀπελθοῦσα καὶ αὕτη εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ παρθενῶνα ἐξ ἰδίων ἀναλωμάτων κτίσασα, ἐτελεύτησεν ὁσίως ἐν αὐτῷ, περὶ τὸ 410 ἔτος.

Ἐπῆρχε καὶ ἑτέρα τις Μελάνη, ἐγγόνη τῆς ἀνωτέρω, ἐκ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Πουβλικόλα, ἐπάρχου τῆς Ῥώμης χρηματίσαντος, γεννηθεῖσα τῷ 388 ἔτει· ἥτις συζευθεῖσα ἀνδρὶ, καὶ δύο τέκνων γενομένη μήτηρ, ἀπώλεσε μετ' ὀλίγον ἀμφότερα. Διὸ καὶ συμφωνήσασα μετὰ τοῦ ἀνδρός, ἵνα τοῦ λοιποῦ ἐν ἐγκρατεῖα καὶ ἀγνείᾳ διαβιώσωσι, καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς Ἀλβίνην συμπαραλαβοῦσα, ἀπῆλθον εἰς Ἀφρικὴν, ὅπου εἶδον καὶ τὸν ἱερὸν Λύγουστίνον· ἠλευθέρωσαν 8000 αἰχμαλώτων· ἐκτίσαν ἐν τῇ πόλει Ταγάστη, τῇ ἐν τῇ σατραπείᾳ τῆς Τύνιδος (Τούνεζι), δύο Μοναστήρια, τὸ μὲν εἰς ἀνδρῶν, τὸ δὲ εἰς γυναικῶν ἡσυχαστήριον· καὶ μετὰ ἐξ ἑτῆ μετόκησαν εἰς Ἱερουσαλήμ. Ἡ δὲ Μελάνη ἐγκλεισθεῖσα εἰς οἰκίσκον στενωτάτου κατὰ τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, καὶ νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις ἑαυτὴν κατηξάσα, ἐτελεύτησε τῷ 434 ἔτει. Τὰς δύο ταύτας φαίνεται ὅτι συνῆψεν εἰς μίαν ὁ συγγραφεὺς τοῦ Συναξαριστοῦ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἡ Ἑορτή, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ,

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10. καὶ ἡ νύξ ὥρας 14.

Η ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✠ 1. Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας, τοῦ Μεγάλου.

Ἐπειδὴ ὁ Μωσαϊκὸς νόμος διατάσσει, ἵνα, εἰάν τις γυνὴ τέκνη ἄρσεν, περιτέμῃ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ (Λευϊτ. ιβ'. 2-3), διὰ τοῦτο καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν, ἣτις ἐστὶν ἡ ὀγδόη ἀπὸ τῆς Γεννήσεως αὐτοῦ, κατεδέχθη τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου διατεταγμένην Περιτομήν, καὶ ἔλαβε, κατὰ τὴν παραγγελίαν τοῦ Ἀγγέλου, τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πάντων ὀνομα, **ΙΗΣΟΥΣ**, ὅπερ δηλοῖ, Σωτὴρ (Ματθ. α'. 21. Λουκ. α'. 31. καὶ β'. 21). Ταῦτα τοῦ Κυρίου ἡμῶν τὰ ὀνομαστήρια ἐορτάζοντες σήμερον, ἀρχόμεθα ἀπ' αὐτῆς καὶ τοῦ Νέου ἔτους, τοῦ ἀπὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Μέγας Βασίλειος ἐγεννήθη περὶ τὰ τέλη τοῦ 329 ἔτους, ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας, ἐκ γένους περιφήμου εἰς τὴν παιδείαν καὶ ἀγιότητα, Βασιλείου καὶ Ἑμμελίας καλουμένων τῶν γονέων αὐτοῦ. Ἐμαθήτευσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τὸν σοφιστὴν Λιδάριον, εἶτα καὶ ἐν Ἀθήναις, ἐν αἷς καὶ τὴν πρὸς Γρηγόριον τὸν Ναζιανζηνὸν ἐποίησατο φιλίαν. Ἐποστρέψας εἰς Καισάρειαν, ἀνιχώρησε μετ' ὀλίγον εἰς τὰ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Πόντου ἡσυχαστήρια, ἐνθα διέτριβον ἤδη ἀσκητικῶς ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ Μακρίνα ἡ ἀδελφὴ· ὅτε καὶ τοὺς Ἀσκητικὰς αὐτοῦ συνέγραψε λόγους. Περὶ δὲ τὸ 370 ἔτος, ἀποθανόντος τοῦ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐπισκόπου, ἐκλεχθεὶς τοῦ θρόνου διάδοχος, ἐνεπιστεύθη τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν· ἦν καὶ ποιμάνας 8 ἔτη, καὶ μάρτυς γενόμενος τῇ προαιρέσει, εἰς οὐδὲν λογισάμενος τὰς ἀπειλάς τοῦ ἀρειανόφρονος βασιλέως Οὐάλεντος, καὶ τοῦ τῆς Ἀνατολῆς ἐπαρχοῦ Μοδέστου, ἐξεδήμεσε πρὸς Κύριον τῇ πρώτῃ Ἰανουαρίου, ἐν ἔτει 379. Ἡ σοφία καὶ πολυμαθεία, ἐξ ὧν γέμουν αὐτοῦ τὰ Συγ-

γράματα, δι' ὧν ἐδογματίσας τὰ περὶ Θεοῦ, ἐτράνωσε τῶν ὄντων τὴν φύσιν, καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἦθη κατεκόσμησεν, ἐπὶ δὲ καὶ τοῦ λόγου αὐτοῦ τὴ μεγαλοπρέπεια καὶ δεινότης, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὰ ἑπωνύμια, Οὐρανοφάντωρ, καὶ, Μέγας.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις εἰς πάντα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος α'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου· δι' οὗ Θεοπρεπῶς ἐδογματίσας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἦθη κατεκόσμησας. Βασιλείον ἱεράτευμα, Πάτερ ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλαβες, Θεὸς ὢν κατ' οὐσίαν, πολυεύσπλαγχνε Κύριε· καὶ Νόμον ἐκ πληρῶν περιτομὴν, θελήσει καταδέχῃ σαρκικὴν, ἵνα παύσης τὰ σκιῶδη, καὶ περιέλῃς τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν. Δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ· δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ Λόγῳ συγκαταβάσει σου.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ωφθης βάσις ἄσειστος, τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἄσυχλον, τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, Οὐρανοφάντορ Βασίλειε ὅσιε.

Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο τῶν ὄλων Κύριος, Περιτομὴν ὑπομένει, καὶ βροτῶν τὰ πταίσματα, ὡς ἀγαθὸς περιτέμνει· δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον κόσμῳ· χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ ὁ τοῦ Κτίστου, Ἱεράρχης καὶ φωσφόρος, ὁ Θεὸς μύστης Χριστοῦ Βασίλειος.

✠ 2. Προεόρτια τῶν Θεοφανείων· καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου Πάπα Ῥώμης.

Δεδίξατο τὸν Μιλτιάδην τῷ 314. ἐπεμφε τοποτηρητὰς ἑαυτοῦ εἰς τὴν ἐν Νικαίᾳ κατὰ τὸ 325 ἔτος συγκροτηθεῖσαν Ἀ'. Οἰκουμένην Σύνοδον· ἐτελεύτησε τῷ 335 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου. Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνεδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλὰ, τῇ

πτωχείᾳ τὰ πλούσια . Πάτερ Ἰεράρχα Σίλβεστρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Προεόρτιον, Ἦχος δ' . Κατεπλάγη Ἰωσήφ .

Ε'τοιμάζου Ζαβουλών, καὶ εὐτρεπίζου Νεφθαλεὶμ · Ἰορδάνη ποταμὲ, στῆθι ὑποδεξαι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην . Ἀγάλλου ὁ Ἀδὰμ σὺν τῇ Προμήτορι, μὴ κρύπτετε ἑαυτοὺς ὡς ἐν Παραδείσῳ τὸ πρὶν · καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολὴν . Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν, θέλων ἀνακαινίσαι .

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος δ' . Ὁ ὑψωθείς .

Ε'ν ἱερεῦσιν ἱερεὺς ἀνεδείχθης, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ Θεοφόρε, τῶν ἀσκητῶν συνόμιλος γενόμενος · ὅθεν συναγάλλῃ νῦν, τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, Πάτερ εὐφραινόμενος, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις . Σίλβεστρε Ῥώμης ἐνδοξε ποιμὴν, σῶζε τοὺς πόθῳ τελοῦντας τὴν μνήμην σου .

Προεόρτιον, Ἦχος δ' . Ἐπεφάνης σήμερον .

Ε'ν τοῖς ρείθροις σήμερον, τῇ Ἰορδάνει, γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ : Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με · σῶσαι γὰρ ἤκω Ἀδὰμ τὸν Πρωτόπλαστον .

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Μαλαχίου · καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Γορδίου .

Ὁ μὲν Προφήτης ἦν ὁ τελευταῖος τῶν 12 Ἑλασσόνων, καὶ πάντων τῶν Προφητῶν τῆς παλαιᾶς Διαθήκης ὁ ἔσχατος . Προεφήτευσεν ἐν ἡμέραις Νεεμίου, ἀνδρὸς τῶν Ἰουδαίων σοφοῦ, καὶ οἰνοχόου χρηματίσαντος Ἀρταξέρξου τοῦ Μακρόχειρος, βασιλέως Περσῶν, ὃς ἐδασίλευσε τῷ 465-424 πρὸ Χριστοῦ . Ἡ προφητεία αὐτοῦ διαιρεῖται εἰς 4 κεφάλαια . Ὁ δὲ Μάρτυς ἦν ἐκ Καισαρείας, ἐκατόνταρχος τὸ ἀξίωμα · ἤθλησε δὲ ἐπὶ Λαυνίου, τῷ 314 ἔτει .

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον · καὶ τοῦ Ἀγίου, Ἦχος δ' .

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀβλήσει αὐτοῦ . Σελ. 212.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ' . Ὡς ἀπαρχαῖς τῆς φύσεως .

Οἱ σοὶ ἰδρωῖτες ἐνδοξε, τὴν πᾶσαν γῆν κατήρδευσαν, καὶ τοῖς τιμίαις σου αἵμασι Γόρδιε, τὸν κόσμον ἅπαντα εὐφραναι . Ταῖς εὐχαῖς σου Θεόφρον, σῶσον πάντας τοὺς πῖστει σοὶ ἀναμείποντας, καὶ τιμῶντας ἀξίως, πανεύφημε ὡς πολὺαθλος .

Τοῦ Προφήτου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Προφητείας χάρισμα, πλουτῶν Προφῆτα, τοῦ Χριστοῦ προήγγειλας, τὴν παρουσίαν ἐμφανῶς, καὶ τὸ τοῦ κόσμου σωτήριον· οὐ τῇ ἐλλάμψει, ὁ κόσμος πεφώτισται.

✠ 4. Ἡ Σύναξις τῶν ἁγίων Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων· καὶ τοῦ ὁσίου Θεοκτίστου, τοῦ ἐν τῷ Κουκούμῳ τῆς Σικελίας Ἡγουμένου.

Ἀπολυτίκ. Προεόρτιον· καὶ τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος γ'.

Α'πόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Χριστοῦ μαθητῶν, χορὸν τῶν Ἑβδομήκοντα, ἐνθέως πισοί, ἐν ὕμνοις εὐφημήσωμεν, καὶ πανηγυρίσωμεν· δι' αὐτῶν γὰρ πάντες ἐμάθομεν, Τριάδα σέβειν ἀμέριστον· καὶ ἔχομεν λύχνους Δείας Πίστεως.

✠ 5. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Θεοπέμπτῃ, καὶ Θεωνᾷ· καὶ τῆς Ὁσίας Συγκλητικῆς.

Οἱ μὲν ἤθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῷ 290 ἔτει. Ἡ δὲ Συγκλητικὴ ἦν ἐκ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Ἀλεξανδρείας· ἔζησεν 85 ἔτη ἐν παρθενίᾳ καὶ ἀσκήσει· ἐ χρημάτισεν ἀρχηγὸς καὶ διδάσκαλος πολλῶν παρθένων μοναζουσῶν· ἐφάνη εἰς τὰς γυναῖκας τοιαύτη, οἷος εἰς τοὺς ἀνδρας ὁ Μέγας Ἀντώνιος· καὶ γενομένη τύπος τῆς γυναικείας φύσεως πρὸς νύκρωσιν τῆς σαρκὸς, καὶ ὑπομονὴν ἐν ταῖς θλίψεσιν, ἐτελεύτησε περὶ τὰ μέσα τοῦ Δ'. αἰῶνος.

Παραμονὴ τῶν Θεοφανείων. Νηστεία, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα τύχη.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον, Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Α'πεστρέφετο ποτὲ, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἐνθεν καὶ ἐνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρὰ, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσάν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, αἰγιασαι τὰ ὕδατα.

✠ 6. Τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 30 ἔτους τῆς ἡλικίας τοῦ Ἰησοῦ, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, ὁ τὴν αὐτὴν σχεδὸν ἔχων ἡλικίαν, (ὡς μῆνας ἕξ μόνον προγενέστερος τοῦ Ἰησοῦ) καὶ παιδιῶθεν ἕως τότε διατρίβων ἐν τῇ ἐρήμῳ, λαβὼν πρόσταγμα παρὰ Θεοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ περὶχωρα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐκήρυττε βάπτισμα μετανοίας, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Τότε καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἐλθὼν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἐζήτησε, καὶ ἔλαβε παρὰ τοῦ δούλου ὁ Δεσπότης τὸ βάπτισμα, ἐν ᾧ συνέδησαν τὰ παράδοξα ἐκεῖνα καὶ ὑπερφυῆ. Ἀνεψήθησαν οἱ οὐρανοὶ· τὸ Πνεῦμα κατήλθεν ἐπὶ τὸν βαπτιζόμενον ἐν εἵδει περιστερᾶς· καὶ φωνὴ ἠκούσθη ἐκ τῶν οὐρανῶν μαρτυροῦσα, ὅτι οὗτος ἦν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ἀγαπητός, ὁ ἐκεῖ τότε ὡς ἄνθρωπος Βαπτιζόμενος (Ματθ. γ'. Λουκ. α'. 26, 80. καὶ γ'. 1-23). Ἐκ τούτων ἀνεδείχθη τοῦ Ἰησοῦ ἡ Θεότης, καὶ τῆς Τριάδος τὸ μέγα μυστήριον· ἐκ τούτων καὶ ἡ παρούσα ἐορτὴ ὀνομάζεται Θεοφάνεια, ἡ Θεοφάνια, ὁ ἕσται Θεοῦ φανέρωσις ἐν ἀνθρώποις. Ἀπὸ ταύτης τῆς σεβασμίου ἡμέρας χρονολογεῖται τὸ Βάπτισμα τῶν Χριστιανῶν· ἀπὸ ταύτης ἤρξατο καὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν τὸ σωτήριον κήρυγμα.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις εἰς πάντα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Εν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἵδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστέ ὁ Θεὸς, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Ἀπὸ γ'. Ὤδῃς, Ὑπακοῇ, Ἦχος β'.

Οτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τότε ἡ ἀλμυρὰ τῆς ἀπιστίας θάλασσα ἔφυγε, καὶ Ἰορδάνης καί τω ῥέει ἐστράφη, πρὸς οὐρανὸν ἀνυψῶν ἡμᾶς. Ἀλλὰ τῷ

ὑψει τῶν θείων ἐντολῶν σου, συντήρησον Χριστέ ὁ Θεός, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ε'πεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε. Ἦλθες, ἐφάνης, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

✠ 7. Ἡ Σύναξις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Τὴν ἐορτάσιμον ταύτην Σύναξιν ἡμῶν ἐπιτελοῦμεν εἰς τιμὴν τοῦ παντέρου Προδρόμου, ὡς ὑπόβρυχσαντος εἰς τὸ μυστήριον τοῦ θείου Βαπτίσματος.

Αργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτικ. τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Προδρόμου, Ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραβλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἀδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἶροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν δεδοικώς ὁ Ἰορδάνης, φόβῳ ἀπεστρέφето· τὴν προφητικὴν δὲ λειτουργίαν ἐκπληρῶν ὁ Ἰωάννης, τρόμῳ ὑπεστέλλετο· τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο, ὁρῶσαί σε ἐν ρείθροις σαρκὶ βαπτιζόμενον· καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ σκότει κατηυγάζοντο, ἀνυμνοῦντες σὲ τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

✠ 8. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Δομνίκης καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου.

Ἡ μὲν ἤσκησεν ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ τὰ τέλη τοῦ Δ'. αἰῶνος, καταγομένη ἐκ Καρχηδόνης τῆς ἐν Ἀφρικῇ. Ὁ δὲ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Θ'. ἐν Παλαιστίνῃ, ἐν τινι μοναστηρίῳ, καλούμενῳ τοῦ Χοζεβά.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου.

Ἦλθεν ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ, τῷ 255 ἔτει, ἐκ Μελιτινῆς πόλεως τῆς Ἀρμενίας καταγόμενος, στρατιώτης τὴν τάξιν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀγίου, Ἦχος δ'.

Ο Μάρτυς σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ Δαμιάνων, τὰ ἀνίσχυρα θάραση. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοῦ Σωτῆρος κλινάντος, ἐν Ἰορδάνῃ, κεφαλὴν ἐθλάσθησαν, αἱ τῶν δρακόντων κεφαλαί· τοῦ Πολυεύκτου ἡ κάρα δέ, ἀποτμηθεῖσα τὸν δολιὸν ἤσχυεν.

✠ 10. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης καὶ τοῦ ὁσίου Δομετιανοῦ, ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Οὗτος μὲν ἠκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις Ἰουστινιανοῦ τοῦ Πρωτομάρτυρος, βασιλεύσαντος τῷ 686 ἔτει. — Ὁ δὲ Γρηγόριος ἦν ἀδελφὸς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου νεώτερος, λαμπρὸς καὶ οὗτος ἐν τοῖς λόγοις, καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ζηλωτής. Ἐγεννήθη τῷ 331 ἔτει· ἐγένετο ἐπίσκοπος τῷ 372, ἐξωρίσθη ὑπὸ τοῦ ἀρειανόφρονος Οὐαλέντος τῷ 374, ἀνεκλήθη εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ τῷ 378, ὑπὸ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου· παρέστη εἰς τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ τοπικὴν Σύνοδον, ὑφ' ἧς ἀπεστάλη πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν τῆς Ἀραβίας καὶ Παλαιστίνης Ἐκκλησιῶν, ὑπὸ τοῦ Ἀρειανισμοῦ μολυνομένων καὶ σπαραττομένων· ἐπαρουσίασεν ἔπειτα εἰς τὴν Β'. Οἰκουμένην Σύνοδον, τῷ 382 ἐν Κωνσταντινουπόλει συγκροτηθεῖσαν· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη 65, καὶ καταλιπὼν πολλὰ καὶ ἀξιώλογα Συγγράμματα, ἐτελεύτησε τῷ 396 ἔτει, ἐκονομαζόμενος ὑπὸ πάντων, Πατὴρ Πατέρων.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπισείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἑνθεὸς Ἱεράρχης, καὶ τῆς σοφίας σεβάσμιος μυστολέκτης, Νύσσης ὁ γρήγορος νοῦς Γρηγόριος, ὁ σὺν Ἀγγέλοις χορευών, καὶ ἐντρυφὼν τῷ θείῳ φωτὶ, πρεσβεύει ἀπαύσως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 11. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

Ἦν Καππαδόκης τὴν πατρίδα· ἠκμασεν ἐπὶ τῶν χρόνων Λέοντος τοῦ Θρακόζ, βασιλεύσαντος τῷ 457, ἕως περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 5. αἰῶνος· ἀνήγειρεν ἐκ θειμαλίων εὐρυχωροτάτην μονὴν, ἐν ᾗ ποιμένας πολλοὺς μοναχοὺς, καὶ ζήσας ἔτη 103, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμῃ τὸ ἄγονον ἐγσεώρησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τῆς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασι. Θεοδόσιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Πεφυτευμένος ἐν αὐλαῖς ταῖς τοῦ Κυρίου σου, ταῖς σαῖς ὁσίας ἀρεταῖς τερπνῶς ἐξήνθησας, καὶ ἐπλήθυνας τὰ τέκνα σου ἐν ἐρήμῳ, τῶν δακρύων σου τοῖς ὄμβροισι ἀρδευόμενα, ἀγγελάρχα τῶν Θεοῦ θείων ἐπαυλείων· ὅθεν κράζομεν: Χαίροις Πάτερ Θεοδόσιε.

* 12. Τῆς ἀγίας Μάρτυρος Τατιανῆς.

Ἦ πῆρχεν ἐκ Ῥώμης, θυγάτηρ πατρὸς ἐπισημοτάτου, Ἰπάτου τὸ ἀξίωμα· ἐγένετο τῆς Ἐκκλησίας διάκονος εἰς τὰ τῶν γυναικῶν· διὰ δὲ τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως, ἤθλησεν ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τῷ 218 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

* 13. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ἑρμούλου, καὶ Στρατονίκου.

Ἦ θλήσαν ἐπὶ Λακινίου, τῷ 314 ἔτει.

Συμφέλλεται σήμερον καὶ τῶν ὁσίων Πατέρων τῆς Ἀκολουθίας, διὰ τὴν τῆς Ἑορτῆς ἀπόδοσιν ἐπὶ τῶν κυρίων.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχὺν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ Δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεὸς, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ τῶν Ὁσίων, ὁ αὐτός.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ὁρα ἀνωτέρω.

Κοντάκιον τῶν Ὁσίων, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εκ τῆς κοσμικῆς, συγχύσεως ἐφύγετε, καὶ πρὸς γαληνὴν, κατάστασιν μετέστητε, μαρτυρίου αἵμασι, καὶ ἀσκήσεως πόνοις στεφόμενοι· ἔθεν καὶ ἀνεδείχθητε, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων ὁμόσκηνοι.

* 14. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ραϊθῷ ἀναιρεθέντων.

Τῶν μὲν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ κατὰ τὸ 296 ἔτος, ὑπὸ τῶν τῆς Ἀραβίας καὶ Αἰγύπτου βαρβάρων, Βλεμμύων καλουμένων. Τῶν δέ, περὶ τὰ μέσα τοῦ Ε'. αἰῶνος, ὑπὸ τῶν αὐτῶν βαρβάρων λαῶν.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποθίσεται τῶν Θεοφανείων ἡ Κορτή.

✠ 15. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

Ὁ μὲν Παῦλος, τῶν ἔρημιτῶν ἀπάντων ὁ πρωτίστος, ἐγεννήθη τῷ 227 ἐν Θηβαίδι τῆς Αἰγύπτου· τῷ δὲ 250· ἐφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, διὰ τὸν τότε κινηθέντα διωγμὸν ὑπὸ Δεκίου· καὶ ζήσας μονώτατος ἐν τινι σπηλαίῳ ἔτη 91, τὰ δὲ πάντα 114, ἐτελεύτησε τῷ 341 ἔτει, καὶ ἐτάφη ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀντωνίου, ὁδηγηθέντος ἐκεῖ παρὰ Θεοῦ, ἡμέρας τινὰς πρὸ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ. — Ὁ δὲ Ἰωάννης ἦν Κωνσταντινουπολίτης τὴν πατρίδα, υἱὸς γονέων λαμπρῶν, Εὐτροπίου Συγκλητικοῦ, καὶ Θεοδώρας. Τῷ 12 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ἀναχωρήσας κρυφίως, ἀπῆλθεν εἰς τὴν τῶν Ἀκοιμητῶν μονὴν (Δεκεμβ. 29). Μετὰ 6 ἔτη, τῷ πόθῳ τῶν γονέων φλεγόμενος, ὑπέστρεψεν εἰς τὴν πατρικὴν αὐτοῦ οἰκίαν, ἐν σχήματι πένητος καὶ ἐπαίτου (ψωμοζήτου)· καὶ ποιήσας παρὰ τὴν πύλην αὐτῆς καλύβην μικράν, ἀφ' οὗ καὶ Καλυβίτης ἐπωνομάσθη, ἔμεινε ἀγνωστος ἐν αὐτῇ χρόνῳ πολὺν, ὑπὸ τῶν ἰδίων οἰκετῶν ἐμπαιζόμενος. Προϊδὼν δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἐφάνέρωσεν ἑαυτὸν τοῖς γονεῦσι, καὶ μετ' ὀλίγας στιγμὰς ἐτελεύτησε, περὶ τὰ 450 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Τὰ χυ προκατάλαβε.

Ε'κ βρέφους τὸν Κύριον, ἐπιποθήσας θερμῶς, τὸν κόσμον κατέλειπες, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ τερπνὰ, καὶ ἥσκησας ἄριστα· ἔπηξας τὴν καλύβην, πρὸ πυλῶν σῶν γονέων· ἔθραυσας τῶν Δαιμόνων, ταῖς ἐνέδρας παμμάκαρ· διόσε Ἰωάννη ὁ Χριστὴς, ἀξίως ἐδόξασεν.

Ἀπὸ γ'. Ὁδῆς, Κοντάκιον τοῦ Καλυβίτου,

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ποθήσας σοφίαν, πτωχεῖαν Χριστομίμητον, γονέων τῶν σῶν, τὸν πλοῦτον ἐγκατέλειπες, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ἐν χερσὶ σου κρατῶν ἠκολούθησας, Χριστῷ τῷ Θεῷ Ἰωάννῃ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἀφ' ἑκτῆς, τοῦ Θηβαίου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης.

Τὸν φωστῆρα ἅπαντες, τὸν ἐν τῷ ὕψει, ἀρετῶν ἐκλάμψαντα, ἀνευφημῶμεν πιστοί, Παῦλον τὸν Θεῖον κραυγάζοντες: Σὺ τῶν Ὁσίων, Χριστέ ἀγαλλίαμα.

✠ 16. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἀλύσεως τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Πέτρου.

Ἡρώδης ὁ Ἀγρίππας, ὁ Ἡρώδου τοῦ Μεγάλου ἐγγονος (Δεκεμβ. 25), καὶ τῶν Ἰουδαίων βασιλεὺς, ἐκμανεῖς κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ κατέσφαξεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, τῷ 43 ἔτει, Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Ἰδὼν δέ, ὅτι τοῦτο ἐφάνη ἀρεστὸν τοῖς Ἰουδαίοις, συνέλαβεν ὁμοίως καὶ τὸν

Πέτρον, καὶ κατέκλεισεν εἰς φυλακὴν, τηρῶν αὐτὸν ἕως οὗ, παρελθούσης τῆς ἑορτῆς τοῦ νομικοῦ Πάσχα, προσενέγκη καὶ τοῦτον εἰς τὸν λαόν, ὡς κεχαρισμένον σφάγιον· ἀλλ' ὁ Ἀπόστολος, δι' Ἀγγέλου παραδόξως ἀπολυθεὶς τῶν δεσμῶν, διεσώθη (Πράξ. ιβ'. 1-19). Τὰ δεσμά ταῦτα, ὅ ἐστιν ἡ Ἄλυσις, ἐν ἣ ὁ Ἀπόστολος ἐδεσμεύθη, λαβοῦσα ἐκ τοῦ πανιέρου αὐτοῦ σώματος ἀγιαστικὴν καὶ ἱερατικὴν χάριν εἰς τοὺς μετὰ πίστεως προσερχομένους αὐτῇ, καὶ εἰς χεῖρας Χριστιανῶν μεταπεσοῦσα, μετακομίσθη ἔπειτα εἰς Κωνσταντινούπολιν ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων, καὶ κατ' ἔτος ἐτελεῖτο ἑορτὴ εἰς προσκύνησιν αὐτῆς, πρὸς ἀγιασμόν τῶν πιστῶν.

Ὅτι δὲ τὰ τοιαῦτα ἐνήργουν θαύματα καὶ ἰάσεις πολλὰς, μάρτυς ἡ θεία Γραφή, λέγουσα περὶ τοῦ Παύλου, ὅτι οἱ ἐν Ἐφέσῃ Χριστιανοὶ τοσοῦτο σέβας προσέφερον εἰς αὐτόν, ὥστε καὶ τὰ μανδήλια καὶ περιζώματα αὐτοῦ μετὰ πολλῆς εὐλαδίας λαμβάνοντες, ἐθεράπευον δι' αὐτῶν τῶν ἀσθενῶν τὰς ἀρρώστιας. Ὅστε ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἐπιφέρεισθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια, ἢ σιμικίνθια, καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους (Πράξ. ιδ'. 12.). Καὶ οὐ μόνον τὰ ἱμάτια, τὰ ὅπωςδὴποτε ἐγγίσαντα εἰς τὰ σώματα αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ μόνη ἡ ἐξ αὐτῶν ἐκπεμπομένη σκιά τὰς αὐτὰς ἐποίει θεραπείας· καὶ τοῦτο βλέποντες οἱ ἄνθρωποι, βάλλοντες τοὺς ἀσθενεῖς αὐτῶν ἐπὶ κλινῶν καὶ κραββάτων, ἔφερον αὐτοὺς καὶ εἰς τὰς εὐρυχωροὺς ὁδοὺς ἐτίθουν, ἵνα, ἐρχομένου Πέτρου, καὶ ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν (Πράξ. ε'. 15.)· καθότι ἐὰν αὐτοὶ οὐκ ἐθεραπεύοντο, οἱ μετὰ κόπου ἐκφέροντες αὐτοὺς, οὐκ ἐστεργον κοπιᾶζειν ματαίως. Ἐκ τούτου ἔμαθεν ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τὸ σέβας καὶ τὴν εὐλάβειαν οὐ μόνον τῶν λειψάνων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἱματίων τῶν ἀγίων Ἀνδρῶν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Τὴν Ῥώμην μὴ λιπὼν, πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμησας, δι' ὧν ἐφόρεσας τιμίων Ἀλύσεων, τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονε· ὥς ἐν πίστει προσκυνοῦντες δεόμεθα: Ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβεΐαις σου, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Η πέτρα Χριστὸς, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, δοξάζει φαιδρῶς, τῶν μαθητῶν τὸν πρωτόθρονον· συγκαλεῖ γὰρ ἅπαντας, ἐορτάσαι Πέτρου τὰ θαύματα, τῆς τιμίας Ἀλύσεως· καὶ νέμει πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

✠ 17. Τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

Ἀντωνίος, ὁ τοῦ μοναστικοῦ βίου ἀρχηγός, ἐγεννήθη ἐν Αἰγύπτῳ τῷ 261 ἔτει, ἐκ γονέων εὐσεβῶν. Ἀκούσας δὲ ποτὲ τὴν εὐαγγελικὴν φωνήν: Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπάγε, πώλησόν σε τὰ ὑπάρχοντα καὶ δός πτωχοῖς, ... (Ματθ. ιδ'. 21), ἔδωκεν ἀμέσως αὐτὴν εἰς πρᾶξιν· καὶ πάντα, ὅσα εἶχε, διαμερίσας εἰς πένητας, καὶ πᾶσαν τύρβην τοῦ κόσμου φυγῶν, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἔρημον. Οἱ εἰς εἴκοσιν ἔτη κατὰ συνέχειαν ποικίλοι αὐτοῦ πειρασμοὶ εἰσὶν ἀπίστευτοι· οἱ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἀσκητικοὶ αὐτοῦ ἀγῶνες, δι' ὧν νεκρώσας τὰ σκιρτήματα τῶν παθῶν, ἔφθασεν εἰς τὸν βαθμὸν τῆς ἀπαθείας, ὑπερβαίνοντι τῆς

φύσως τοὺς ὅρους· καὶ τῶν ἐναρέτων αὐτοῦ πράξεων ἡ ἀκοή ἔσπευε τοσοῦτο πλήθος πρὸς μίμησιν, ὥστε ἡ ἐρημος μετεμορφώθη εἰς πόλιν, ὑπάρχοντος αὐτῷ καὶ πολιτάρχου, καὶ νομοθέτου, καὶ γυμνασιάρχου πάντων τῶν πολιτῶν τῆς νεο-συστάτου ταύτης πόλεως. Ἀλλὰ καὶ αὐταὶ τοῦ κόσμου αἱ πόλεις ἀπήλαυσαν τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ τὸν καρπὸν. Δωκομένων τῶν Χριστιανῶν καὶ θανατουμένων ἐπὶ Μαξιμίνου τῷ 312, ἔδραμεν εἰς βοήθειαν αὐτῶν καὶ παραμοθίαν. Ταραττομένης τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, κατέβη μετὰ ζήλου εἰς Ἀλεξάνδρειαν τῷ 335, καὶ ἠγωνίσαστο κατ' αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας· ὅτε καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπέστρεψεν εἰς Χριστὸν, διὰ τῆς χάριτος τῶν ἑαυτοῦ λόγων. Καὶ οὕτως πολιτευσάμενος, καὶ γενόμενος τύπος ἀρετῆς, καὶ κανὼν τῶν μοναζόντων, ἐτελεύτησε τῇ 17 Ἰανουαρίου τοῦ 356 ἔτους, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 106.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτικίον, Ἦχος δ'.

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν τοῖς τρόποις μιμούμενος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἐπόμενος, Πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστὴς, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς βιωτικούς, θορύβους ἀπωσάμενος, ἡσυχαστικῶς τὸν βίον ἐξετέλεσας, τὸν Βαπτιστὴν μιμούμενος, κατὰ πάντα τρόπον ὁσιώτατε. Σὺν αὐτῷ οὖν σὲ γεραίρομεν, Ἀντώνιε Πάτερ, τῶν Πατέρων κρηπίς.

✠ 18. Τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ ἀρχιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου.

Καὶ οἱ δύο οὗτοι σοφοὶ τῆς ἀληθείας διδάσκαλοι, καὶ πρόμαχοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἦσαν Ἀλεξανδρεῖς τὴν πατρίδα. Ὃν ὁ μὲν Ἀθανάσιος ἐγεννήθη, ὡς συμπεραίνουσι τινές, τῷ 296 ἔτει. Διάκονος ἔτι ὢν, ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν ἐν Νικαίᾳ Α'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον τῶν 318 ἀγίων Πατέρων, τῷ 325 ἔτει κατὰ τοῦ Ἀρείου συγκροτηθεῖσαν, ἐν ἣ διέπρεψεν ὑπὲρ πάντας διὰ τοῦ ζήλου αὐτοῦ, καὶ τῆς τοῦ Ὁμοουσίου διδασκαλίας. Τὸ ἐφεξῆς 326 ἔτος, διαδεξάμενος τὸν τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον Ἀλέξανδρον, ἠρνήσατο τὴν πρὸς τὸν Ἀρείον κοινωνίαν, γινώσκων αὐτοῦ τὴν τῆς γνώμης διαστροφὴν, καὶ τὴν ἐτι ἐμφωλεύουσαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τῆς αἵρέσεως νόσον. Ἐντεῦθεν ἤρξαντο εὐθύς αἱ κατ' αὐτοῦ συκοφαντίαι καὶ ἐπιβουλαὶ τῶν ὁπαδῶν τοῦ Ἀρεσιάρχου τούτου· ἐντεῦθεν τὰ ληστρικά αὐτῶν συνέδρια, καὶ αἱ παρὰ τῶν βασιλέων, Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, καὶ τοῦ Σεβροῦ προστάτου τῶν Ἀρειανῶν Οὐάλεντος, τοῦ μὲν, ὑπὸ εὐπιστίας εἰς τὰς τῶν ἄλλων διαβολὰς, τῶν δέ, ὑπὸ τῆς οἰκίας κακοπιστίας κινουμένων, ἄδικοι ψῆφοι κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐξορίαι αἱ ἀλλεπάλληλοι. Ὁ δὲ τῆς ὀρθοδοξίας ὑπερασπιστής, ποτὲ μὲν ὑπὸ τῆς βίας τῶν κρατούντων συρόμενος, ποτὲ δὲ τῶν ἐχθρῶν τῇ ὀργῇ τόπον διδούς, ἀπήχθη εἰς Τρίδερν τῆς Γαλλίας, κατέφυγεν εἰς τὴν Ῥώμην, ἐμάκρυνε φυγαδεύων εἰς τὰς ἐρήμους, ἐκρύβη εἰς ὑπόγεια μῆνας ὁλοκλήρους, ὑπέμεινε μυρίους κινδύνους καὶ δωγμοὺς 46 ἔτη· ἐν οἷς ἀνακαλούμενος πρὸς καιρὸν, μετ' ὀλίγον ἐδιώκετο πάλιν. Τελευταῖον, ἀναφανείς ἐπὶ τὸ ὕψος τοῦ

θρόνου αὐτοῦ, ὡς ἀσπὴρ φαεινός μὲν, ἀλλ' ἐσπέριος, καὶ τῇ λαμπρότητι τῶν λόγων αὐτοῦ καταφωτίσας τὸν ὀρθόδοξον λαόν ἐπὶ μικρὸν χρόνον, κλίνας πρὸς τὴν δύσιν τῆς ζωῆς, ἀνεπαύσατο ὁ πολὺτλας ἀπὸ τῶν μακρῶν αὐτοῦ πόνων τῷ 373 ἔτει.

Ὁ δὲ Κύριλλος ἦν ἀνεψιὸς Θεοφίλου, ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου, ὃς οὐ καὶ ἐδιδάχθη ἐκ νεότητος. Συνδιατρίψας δὲ πρότερον, ἐφ' ἱκανὸν χρόνον, μετὰ τῶν ἐν τῇ Νητρίᾳ μοναχῶν, ἐγένετο ἔπειτα διάδοχος τοῦ θείου αὐτοῦ, τῷ 412 ἔτει. Ἐξωσθεὶς τοῦ θρόνου αὐτοῦ διὰ τῆς τῶν Νεστοριανῶν συνεργείας, ἐπανελάθεν αὐτὸν πάλιν μετ' οὐ πολὺ. Ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν Γ'. Οἰκουμένην Σύνοδον τῶν 200 Πατέρων, τῷ 431 ἔτει ἐπὶ Θεοδοσίῳ τῷ Μικρῷ ἐν Ἐφέσῃ συγκροτηθεῖσαν, ἧς καὶ ἐξαρχος ὑπῆρξε, καὶ τὸν κατὰ τῆς Θεοτόκου βλασφημοῦντα Νεστόριον κατήσχυε διὰ τῶν σοφωτάτων αὐτοῦ λόγων, καὶ τὸ δυσσεδὲς ἐκείνου δόγμα ἐξηλεγξέ. Ποιμένας δὲ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ 32 ἔτη, ἐτελεύτησε τῷ 444. — Κατέλιπον ἀμφότεροι πολλὰ σοφὰ Συγγραμματα, ἐρμηνευτικὰ τῶν θείων Γραφῶν, δογματικὰ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, ἀποδεικτικὰ τῆς ἀληθείας, καὶ τῆς τῶν αἱρέσεων πλάνης ἐλεγκτικὰ.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ε"ργοις λάμπαντες ὀρθοδοξίας, πᾶσαν σβέσαντες κακοδοξίαν, νικηταὶ τροπαιοφόροι γεγόνατε· τῇ εὐσεβείᾳ τὰ πάντα πλουτίσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν μεγάλως κοσμήσαντες, ἀξίως εὐρατε Χριστὸν τὸν Θεόν, δωρούμενον πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ιεράρχαι μέγιστοι τῆς εὐσεβείας, καὶ γενναῖοι πρόμαχοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, πάντας φρουρεῖτε τοὺς ψάλλοντας: Σῶσον οἰκτίρμον, τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

✠ 19. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου· καὶ τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου Κερκύρας.

Τούτων, ὁ μὲν Ὅσιος ὑπῆρχεν ἐκ Θηβαίδος τῆς Αἰγύπτου, μαθητῆς, ὡς λέγουσί τινες, Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου· ἐγεννήθη περὶ τὸ 331 ἔτος· ἤσκησεν ἐν τῇ κατὰ τὴν ἔρημον Σκήτῃ· διὰ τὴν ἀκραν αὐτοῦ φρόνησιν καὶ σκληραγωγίαν, νέος ἔτι ὢν, ἐκαλεῖτο Παιδαριόγερων· ἐχειροτονήθη δὲ καὶ πρεσβύτερος· καὶ ζήσας ἔτη 90, ἐτελεύτησε τῷ 391. Ὑπὸ τὸ ὄνομα τούτου σῶζονται 50 Ὀμιλῖαι· τινὲς δὲ λέγουσιν ὅτι ὁ Μ. Ἀντώνιος συνέγραψεν αὐτάς Συριστί, ὁ δὲ Μακάριος μετεγλώττισεν εἰς τὸ Ἑλληνικόν.

Ὁ δὲ Ἀρσένιος ἦν Παλαιστίνος τὴν πατρίδα, Σεφίλων γένεον υἱός· ἀφαιρούνη παιδιᾷθεν τῷ Θεῷ, καὶ τὸ μοναδικὸν ἐνεδύσατο σχῆμα· ἐμαθήτευσεν ἐν Σελευκείᾳ, ἐν ἣ καὶ τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα ἔλαβε· μεταβὰς ἐκείθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, προεχειρίσθη ἐπίσκοπος Κερκύρας· ἐκόσμησε τὸν θρόνον αὐτῆς διὰ τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ καὶ παιδείας· ἐπανελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν, γέρων ἤδη τὴν ἡλικίαν, κατέπαυσε τὴν ἀδικον τοῦ βασιλείως ὀργὴν, Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου, κατὰ τῶν προκρίτων τῆς Κερκύρας. Τελευταῖον, ὑποστρέφων εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἀσθενήσας κατὰ τὴν Κόρινθον, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ περὶ τὰ τέλη τοῦ Η'. αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος α΄.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ Νιαιμα-
τουργὸς ἀνεδείχθης, Νεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Μακάριε -
νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν,
Νεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προ-
στρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύϊν· δόξα τῷ σὺ
στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον τοῦ ἁγίου, Ἦχος δ΄.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος. Ὁρα, σελ. 216.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῷ οἴκῳ Κύριος, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῶς σε ἔθετο, ὡ-
σπερ ἀστέρα ἀπλανῇ, φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα, Πά-
τερ Πατέρων Μακάριε ὅσιε.

✠ 20. Τοῦ ὁσίου καὶ Νεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ
Μεγάλου.

Ἦτορ ἦεν ἐκ Μελιτινῆς τῆς ἐν Ἀρμενίᾳ, υἱὸς γονέων εὐσεβῶν, Παύλου καὶ Διο-
νυσίας. Ἐγεννήθη περὶ τὸ 377 ἔτος· στείρας δὲ οὐσῆς τῆς μητρὸς αὐτοῦ πρό-
τερον, ὠνομάσθη Εὐθὺ μ ι ο ς, διὰ τὴν εὐθυμίαν τῶν γονέων καὶ χαρὰν ἐπὶ τῇ
γεννήσει αὐτοῦ. Ἐμαθῆτευσεν παρὰ τῷ ἐπισκόπῳ τῆς Μελιτινῆς Εὐτρωίῳ, ὑφ' οὗ
καὶ πρεσβύτερος ἐχειροτονήθη, καὶ τὴν ἐπιμέλειαν ἐνεπιστεύθη τῶν ἐν Μελιτινῇ
μοναστηρίων. Εἰτα, εἰς Παλαιστίνην ἀπελθὼν, κατέστη πολλοῦ πλήθους μονα-
χῶν προστάτης· ἐπέστρεφεν εἰς εὐσέβειαν πολλοὺς τῶν Σαρακηνῶν· κατεπολέ-
μησε τοὺς Νεστοριανούς, Εὐτυχιανούς καὶ Μανιχαίους· διώρθωσεν Εὐδοκίαν τὴν
βασίλισσαν Θεοδοσίου τοῦ Μακροῦ, εἰς τὴν αἵρεσιν τῶν Μονοφυσιτῶν πεσοῦσαν·
ἐγένετο τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ὁ Χ ρ η σ μ ὀ ς, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τὸ Χ ρ η-
σ τ ῆ ρ ι ο ν, καθὼς τῶν ἱστορικῶν τις γράφει· καὶ ζήσας ἔτη 96, ἐτελεύτησε τῷ
473, κατὰ τὴν 20 Ἰανουαρίου.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Εὐφραίνου ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα, εὐθύμησον ἡ οὐκ ὠδί-
νησα· ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα, ἀνὴρ ἐπιθυμῶν τῶν τοῦ
Πνεύματος, εὐσεβείᾳ φυτεύσας, ἐγκρατεία ἐκθρέψας, εἰς
ἀρετῶν τελειότητα. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός,
σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Εν τῇ σεπτῇ γεννήσει σου, χαρὰν ἡ κτίσις εὐρατο· καὶ
ἐν τῇ Νείᾳ μνήμῃ σου ὅσιε, τὴν εὐθυμίαν ἔλαβε τῶν
πολλῶν σου Νιαιμάτων· ἐξ ὧν παράσχου πλουσίως ταῖς ψυ-

χαῖς ἡμῶν, καὶ ἀποκαίθαρσιν ἀμαρτημάτων κηλίδας, ὅπως ψάλλομεν: Ἀλληλουῖα.

✠ 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νεοφύτου.

Ὁ μὲν Μάρτυς ἦν ἐκ Νικαίας τῆς ἐν Βιθυνίᾳ, υἱὸς γονέων εὐσεβῶν, Θεοδώρου καὶ Φλωρεντίας· ἤθλησε δὲ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῷ 290 ἔτει. — Ὁ δὲ Δεῖος Μάξιμος ἦν Κωνσταντινουπόλεως τὴν πατρίδα, ἐκ γένους λαμπροῦ καταγόμενος, ἀνὴρ φιλόσοφος καὶ περιφανέστατος θεολόγος. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐχρημάτισε πρῶτος μυστικὸς γραμματεὺς τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου, καὶ Κωνσταντος τοῦ ἐγγόνου αὐτοῦ· κυριευθεὶς δὲ τῆς βασιλικῆς αὐλῆς ὑπὸ τῆς τῶν Μονοθελητῶν αἱρέσεως, μισήσας αὐτήν, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν κατὰ τὴν Χρυσόπολιν (Σκούταρι) μονήν· ἧς καὶ ἡγούμενος ἐγένετο ὕστερον. Ἀναγκασθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ Κωνσταντος ἵνα, ἡ τὸ τῶν Μονοθελητῶν δέξιται δόγμα, ἡ παύσῃται λέγων καὶ γράφων κατ' αὐτῶν, ὁ δὲ μηδέτερον τούτων στέργων ποιῆσαι, ἐκτέμνεται τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν, καὶ πέμπεται εἰς ἐξορίαν, ἐν ᾗ ἐτελεύτησε τῷ 662 ἔτει. Τινὲς δὲ τῶν ἱστορικῶν ἀποσιωπῶσι τῆς γλώσσης καὶ τῆς χειρὸς τὴν ἐκτομήν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα. Μαξίμε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν τῆς Τριάδος ἐραστήν καὶ μέγαν Μαξίμον, τὸν ἐκδιδάσκοντα τρανῶς πίστιν τὴν ἔνθεον, τῷ δοξάζειν τὸν Χριστὸν ἐν δύο φύσεσι, διελήσεσί τε καὶ ἐνεργείαις, ὑπάρχοντα, ἐπαξίως ἐν ᾧδαῖς πιστοὶ τιμήσωμεν, ἀνακραζόντες: Χαῖρε Κήρυξ τῆς Πίστεως.

✠ 22. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου καὶ τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Ὁ μὲν Ἀπόστολος ἦν ἐκ Αὐστρας τῆς Λυκαονίας, γεννηθεὶς ἐκ πατρὸς μὲν Ἑλλήνος, μητρὸς δὲ Ἰουδαίας. Ἐγένετο μαθητὴς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὅτε πρῶτον ἐκήρυξεν ἐκεῖ, ᾧ καὶ ἠκολούθησε καθ' ὅλην τὴν περίοδον τῆς κηρύγματος αὐτοῦ, ὅφ' οὐ καὶ πρῶτος ἐπίσκοπος τῆς ἐν Ἐφέσῳ Ἐκκλησίας χειροτονῆται ὕστερον. Παιμῶνας δὲ αὐτὴν ὑπὸ τὴν ἐφορίαν Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ πάσας τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἐκκλησίας διοικούντος, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς τῷ 97 ἔτει, λιθοβοληθεὶς ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν, διότι ἠθέλησεν, ὡς νομίζουσι τινὲς, ἐναντιωθῆναι εἰς τὴν τῆς λατρευομένης ὑπ' αὐτῶν Ἀρτέμιδος εορτήν. Ἡ πρὸς Τιμόθεον Α' καὶ Β'. Ἐπιστολὴ τῷ Παύλῳ πρὸς τῷτον ἐγράφησαν. — Ὁ δὲ Ἀναστάσιος ἦν Πέρσης τὸ γένος· βλέπων δὲ τὸ κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἀσπονδὸν μῖσος Κορροῦ Β'. βασιλέως Περσῶν, καὶ ἀπορῶν τὴν αἰτίαν, ἠθέλησεν ἵνα μάθῃ κατὰ βάθος τὴν τῆς πίστεως αὐτῶν διδασκαλίαν· ἦν καὶ διδασκάλει, καὶ θαυμαστάς,

καὶ ὑπεραγαπήσας, ἐνηγκαλίσατο αὐτήν· καὶ βαπτισθεὶς ἐν Παλαιστίνῃ, καὶ Ἀναστάσιος μετονομασθεὶς, ἀντὶ Μαγνυδάτ, ὅπερ ἐκαλεῖτο πρότερον, ἐμόνασε χρόνον ἱκανὸν ἐν τοῖς ἐκεῖ μοναστηρίοις. Ὅτε δὲ ὁ Χοσρόης ἐποιήσατο κατὰ τῆς Παλαιστίνης τὴν φοβεράν ἐκείνην ἐκστρατείαν, καθ' ἣν καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκυρίευσεν, καὶ τὰς Ἐκκλησίας πᾶσας κατέκαυσεν, καὶ πάντα τὸν κλῆρον κατέσφαξε, καὶ τὸν αἰχμαλωτισθέντα λαόν, τὰς 90,000 ὑπερβαίνοντα, ὡς ἱστοροῦσι τινές, ἐπώλησεν εἰς τὰς Ἰουδαίας, καὶ πάντα τὰ σκευὴ τὰ ἱερά, καὶ αὐτὸ τὸ τίμιον ξύλον τοῦ Σταυροῦ ἐκόμισεν εἰς Περσίαν, τότε καὶ ὁ Ἀναστάσιος οὗτος, τὸν Χρῆστον παρρησίᾳ ὁμολογῶν, μετὰ πολλὰς καὶ πικροτάτας βασάνων, ἀπειμνήθη τὴν κεφαλὴν τῇ 23 Ἰαννουαρίου ἐν ἔτει 614.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος α΄.

Χρηστότητα ἐκδιδάχθεις, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἤντλησας ἐκ τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας Ἀπόστολε Τιμόθεε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος δ΄. Τὰχυ προκαταίλαβε.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῆ, τὸ στέφος ἐκόμισατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ Δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Δεῖον μαθητὴν, καὶ συνέκδημον Παύλου, Τιμόθεον πιστοί, εὐφημήσωμεν ὕμνοις, σὺν τούτῳ γεραίροντες, τὸν σοφὸν Ἀναστάσιον, τὸν ἐκλάμψαντα, ἐκ τῆς Περσίδος ὡς ἄστρον, καὶ ἐλαύνοντα, τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη, καὶ νόσους τοῦ σώματος.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος Ἀγκύρας· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.

Ὁ μὲν Ἀγαθᾶγγελος ἦν Ῥωμαῖος τὴν πατρίδα. Ὁ δὲ Κλήμης ὑπῆρχεν ἐξ Ἀγκύρας τῆς ἐν Γαλατίᾳ, υἱὸς πατὴρς μὲν ἀπίστου, μητρός δὲ πιστῆς, Σοφίας τὸ ὄνομα. Μονάσας δὲ πρότερον, εἶτα καὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐπίσκοπος γενόμενος, καὶ τοσαῦτα παθῶν ὑπὲρ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, ὥστε τῶν παθημάτων αὐτῆ καὶ ἀγώνων ὁ χρόνος παρετάθη εἰς 28 ἔτη, τελευταῖον συναπετηνῆθη μετὰ τῆ Ἀγαθαγγέλου τὴν κεφαλὴν, ἐπὶ Διοκλητιανῶ καὶ Μαξιμιανῶ, τῷ 296 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Κλῆμα ὁσιότητος, καὶ στελεχος ἀθλήσεως, ἄνθος ἱερώτατον, καὶ καρπὸς ὡς Θεοδότος, τοῖς πιστοῖς πανίερε

ἡδύτατος ἐβλάστησας. Ἄλλ' ὡς Μαρτύρων σὺνάθλος, καὶ Ἱεραρχῶν σὺνθρονος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ἀμπελίου γέγονας, τίμιον κλῆμα, τοῦ Χριστοῦ πολυάθλος, Κλήμη πανεύφημε ἐφθείς, σὺν τῷ συνάθλω σου ἔκραζες : Χριστὸς Μαρτύρων φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

✠ 24. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ξένης.

Ἀδτη ἦν Ῥωμαία τὴν πατρίδα, ἐκ γένους ἐπισήμου καταγομένη. Ἐν ᾧ δὲ οἱ γονεῖς ἡτοίμαζον αὐτὴν εἰς γάμον, λαθοῦσα αὐτοὺς, καὶ δύο θερραπαινίδας μεθ' ἑαυτῆς παραλαβοῦσα, ἀνεχώρησεν εἰς Μύλασσαν, πόλιν τῆς ἐν Ἀσίᾳ Καρίας, καὶ ἐκεῖ ἐτέλεσε τὸν βίον ἀσκητικῶς, μετονομασθεῖσα Ξένη, διὰ τὴν ξενιτείαν αὐτῆς, ἀντὶ Εὐσεβίας, ὅπερ ἐκαλεῖτο πρότερον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσωθή τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾷν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγαλλεται, ὁσία Ξένη τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τὸ σὸν ξενότροπον Ξένη μνημόσυνον, ἐπιτελοῦντες οἱ πόθῳ τιμῶντές σε, ὑμνοῦμεν Χριστὸν τὸν ἐν ᾧ πασι, σοὶ παρέχοντα ἰσχὺν τῶν ἰάσεων· ὃν πάντοτε δυσώπει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 25. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Θεολόγου.

Ὁ μέγας οὗτος τῆς Ἐκκλησίας Πατὴρ καὶ Διδάσκαλος ἐγεννήθη ἐν Ἀρειανῷ, κώμῃ τῆς Β'. Καππαδοκίας, οὐ μακρὰν τῆς Ναζιανζοῦ. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐκαλεῖτο Γρηγόριος, ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ γενόμενος ὕστερον, ἡ δὲ μήτηρ, Νόννα. Ἐμαθίτευσε κατ' ἀρχὰς μὲν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης, μετὰ ταῦτα δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ τελευτᾷ ἐν Ἀθήναις, ὅπου καὶ ἐφιλιώθη μεγάλως μετὰ τοῦ Μ. Βασιλείου, μεθ' οὗ καὶ συνήσκησε, καὶ συνέζησεν ἱκανῶς ἐν τοῖς κατὰ τὸν Πόντον ἡσυχαστηρίοις. Ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος τῆς τῶν Ναζιανζηνῶν Ἐκκλησίας ὑπὸ τῷ ἰδίῳ πατρὶ, ὑπὸ δὲ τοῦ Μ. Βασιλείου προεχειρίσθη ἐπίσκοπος Σασίμων, ἡ Ζασίμων, ὑποκειμένων τῷ τῆς Καισαρείας ἐπισκόπῳ. Κατὰ δὲ τὸ 378 ἔτος, ἀπελθὼν εἰς βοήθειαν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας, ταραττομένης ἤδη τεσσαράκοντα ἔτη ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, καὶ διὰ τῶν σοφωτάτων αὐτοῦ λόγων, καὶ καμάτων πολλῶν, ἐλευθερώσας αὐτὴν ἀπὸ τῆς λύμης τῶν αἱρέσεων, ἐψηφίσθη καὶ ἐπίσκοπος αὐτῆς ὑπὸ τῆς ἐκεί τότε συγκροτηθείσης Β'. Οἰκουμένης Συνόδου, ἐν ᾗ καὶ διέπρεψε διὰ τῶν θεολογικῶν αὐτοῦ δογμάτων. Κυβερνήσας δὲ αὐτὴν μέχρι τοῦ 382, εἶτα τὸν Συντακτικόν, ὁ ἐστὶν ἀποχαιρετικὸν αὐτοῦ λόγον,

... τῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ βασιλέως ἐκφωνήσας, δι' οὗ τὴν παραίτη-
 ... καὶ πέντων λιγυρῶν ἐπέτυχεν, υπέστρεψεν εἰς Ναζιανζόν· ὅπου τε-
 ... ἐν Κυρίῳ τῷ 391, ζήσας, ὡς λέγεσεν,
 ... τῶν Συγγράμματα, λογογραφικὰ καὶ ποιητικὰ
 ... τὴν λαμπράν καὶ γλαφυράν αὐτοῦ ῥητορείαν, καὶ τὴν
 ... τῶν Θεολογικῶν αὐτοῦ νοημάτων προεξένησεν
 ... Θεολόγος, καὶ ἰδικώτερον, Θεολόγος Τριαδικός·
 ... λόγον σχεδὸν ἀναφέρει περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος, καὶ τῆς μιᾶς
 ... καὶ φύσεως. Διὸ καὶ Ἀλέξιος ὁ Ἀνθωρὸς ἐστιχέργησεν εἰς αὐτὸν
 ...

Ὡς ἄλλοι ἀσκήσαντες οὐλοσφόροι,
 ἢ πρὸς ἁγίαν Τριάδα φαυταίαν,

Ἐμὰς πορθεύεις μυσταγωγίαις, Πάτερ
 Γρηγόριε μέγιστε, πυρίπνοον στόμα.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Ο παμενικός αὐλὸς τῆς Θεολογίας σου, τὰς τῶν ῥητόρων
 ἐνίκησε σάλπιγγας· ὥς γὰρ τὰ βάρη τοῦ πνεύματος
 ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθη σοι.
 Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι
 τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Θεολόγῳ γλώττῃ σου, τὰς συμπλοκαῖς τῶν ῥητόρων, δια-
 λύσας ἐνδοξε, ὀρθοδοξίας χιτῶνα. ἄνωθεν ἐξυφανθέντα
 τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐστόλισας, ὃν καὶ φοροῦσα σὺν ἡμῖν κραῖζει,
 τὰς σοῖς τέκνοις· Χαίροις Πάτερ, Θεολογίας ὁ νοῦς ὁ ἀ-
 κρότατος.

✠ 26. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος, καὶ τῆς Συνο-
 χης αὐτοῦ.

Οὗτος ἦν Κωνσταντινουπόλιτις τὴν πατρίδα, ἀνὴρ πλούσιος καὶ εὐγενής, καὶ
 τὴν πρὸς Θεὸν εὐσέβειαν πνέων. ἔχων δὲ δύο υἱούς, Ἀρκαδίον καὶ Ἰωάννην,
 ἐπεμφεν αὐτὸς εἰς Βηρυτόν, πρὸς μάθησιν τῶν νόμων καὶ ἀσκήσιν· οἱ δὲ, ναυα-
 γήσαντες κατὰ τὸν πλοῦν, καὶ μόλις διασωθέντες, ἀπῆλθον εἰς Παλαιστίνην.
 Ἀγνοῶν δὲ ὁ πατὴρ τὰ κατ' αὐτοῦς, παραλαβὼν Μαρίαν τὴν σύζυγον αὐτοῦ, ἐξῆλ-
 θον εἰς τὴν τὸν υἱῶν ἀναζήτησιν· καὶ εὐρόντες αὐτοὺς εἰς Ἱεροσόλυμα, τὸ μο-
 ναδικὸν σχῆμα ἐνδεδυμένους, ἐποίησαν καὶ αὐτοὶ τὸ αὐτό· καὶ οὕτω τετέλεσαντες
 ὁσίως τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ε'
 αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ
 τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡ-
 μῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν
 ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν αὐλαῖς ἠγρύπνησας, ταῖς τοῦ Δεσπότη, τοῖς πτωχοῖς σκορπίσας σου, τὸν πλοῦτον Μάκαρ ἱλαρῶς, σὺν τῇ συζύγῳ καὶ τέκνοις σε· διὸ κληρῶσθε τὴν θείαν ἀπόλαυσιν.

✠ 27. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Αὕτη ἐγένετο τῷ 438 ἔτει, κατὰ τὴν παρούσαν ἡμέραν, βασιλεύοντος ἤδη 30 ἔτη Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ, υἱοῦ Ἀρκαδίου καὶ Εὐδοξίας, τῶν ἐξορισάντων τὸν Ἀγίου, Ἀρχιεπισκόπου δὲ Κωνσταντινουπόλεως ὄντος Πρόκλου, τῷ μαθητῇ αὐτοῦ (Ὁρα Νοεμβ. 20).

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Η τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρρὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Εὐφράνθη μυστικῶς, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τῇ Ἀνακομιδῇ τοῦ σεπτοῦ σου Λειψάνου· καὶ τοῦτο κατακρύψασα, ὡς χρυσίον πολὺτιμον, τοῖς ὕμνοῦσί σε, ἀδιαλείπτως παρέχει, ταῖς πρεσβείαις σου, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

✠ 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.

Ἐπὶ ἤρπεν ἐκ Νισίβειος τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ, υἱὸς γεωργόβιτος τὴν τέχνην. Μετὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς νεότητος, ἠσκησεν εἰς ἄκρον τὴν μοναστικὴν ζωὴν, καὶ ἐγένετο ἀγιώτατος ἐρημίτης· ἐχειροτονήθη ἔπειτα καὶ διάκονος τῆς Ἐδессηνῶν Ἐκκλησίας. Ὁ ἕνθεος αὐτοῦ ζῆλος κατέστησεν αὐτὸν εὐγλωττότατον ῥήτορα· συνέγραψε Συριστὶ πολλὰ καὶ θραυμάσια, ἐξελληνισθέντα σχεδὸν πάντα, ἔτι ζώντος αὐτοῦ, πρὸς διδασκαλίαν τῶν πιστῶν, καὶ ὑπεράσπισιν τῆς ἀληθείας· καὶ οὕτω θειασάτωις τελέσας τὸν βίον αὐτοῦ, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ τῷ 379 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σε ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνοὺς ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκυμένη λάμπων τοῖς θραύμασι, Ἐφραίμ Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἁγίαις ζήταις.

Τὴν ὥραν αἰεὶ, προβλέπων τῆς ἐτάσεως, ἐθρήνευς Ἐφραίμ,
δαίκρυα κατανύξεως· πρακτικὸς δὲ γέγονας ἐν τοῖς
ἔργοις διδασκαλὸς ὅσις· ὅθεν Πάτερ παγκόσμιε, ῥαθύμους
ἐγείρεις πρὸς μετάνοιαν.

✠ 29. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυ-
ρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου. (Ὁρα Δεκεμβρίου 20).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διαδοχος, τῶν Ἀπο-
στόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς
θεωρίας ἐπίδασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθο-
τομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς
Ἰγνάτιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'ξ ἐώας σήμερον, ἐξανασταίς, καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν,
καταλαμπρύνας διδασκαῖς, τῷ μαρτυρίῳ κεκόσμηται, ὁ
θεοφόρος καὶ θεῖος Ἰγνάτιος.

✠ 30. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν δι-
δασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου,
καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἡ κοινὴ αὕτη τῶν τριῶν τούτων διδασκάλων ἑορτὴ συνέστη περὶ τὸ 1100
ἔτος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, διὰ τὴν τότε γενομένην στάσιν
καὶ φιλονεικίαν μεταξὺ τῶν ἐλλογίμων καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν· ἐξ ὧν τινεῖς μὲν
προτιμῶντες τὸν Βασίλειον, ἕτεροι δὲ τὸν Γρηγόριον, καὶ ἄλλοι τὸν Χρυσόστομον,
ἐμάχοντο πρὸς ἀλλήλους· καὶ πρὸς διαφορὰν αὐτῶν, ἐπωνομάζοντο ἐκ τῶν ὀνο-
μάτων τῶν ἁγίων, οἱ μὲν Βασιλεῖται, οἱ δὲ Γρηγορίται, οἱ δὲ Ἰωαννί-
ται. — Τῆς δὲ κοινῆς ταύτης ἑορτῆς τὴν Ἀκολουθίαν ἐποίησεν ἀριστα Ἰωάν-
νης ὁ Εὐχαΐτων ἐπίσκοπος (Φεβρ. 8), ὁ καὶ Ἰωάννης Μελανόπουρος, ἡ Μαυ-
ρόπουρος ἐπονομαζόμενος, ἡνίκα ὑπῆρχεν εἰς τὸ τάγμα τῶν μοναχῶν πρὶν ἀρχι-
ερατεῦσθαι, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ Κανόνος, τοῦ εἰς τὸν Ἀγγελὸν τὸν
φύλακα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς. Ἠκμασε δὲ ὁ Ἰωάννης αὗτος περὶ τὰ μέσα
τοῦ ΙΑ' αἰῶνος, παρατείνας τὸ ζῆν ἕως καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου Κομνηνοῦ.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς Τρισηλίου Θεότητος,
τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτίσι δογματῶν θείων πυρσεύ-
σαντας, τοὺς μελιρρύτους ποταμούς τῆς σοφίας, τοὺς τὴν
κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας ναίμασι καταρδεύσαντας, Βασι-

λοιον τὸν Μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλῶτταν χρυσορρήμονι, πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἑρασταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύουσιν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς ἱερούς καὶ Θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Διδασκαλῶν Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν κάματον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος δοξαζὼν τοὺς Ἁγίους σου.

✠ 31. Τῶν ἀγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου, καὶ Ἰωάννου.

Ἦσαν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ὁ μὲν Κύρος ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας, ὁ δὲ Ἰωάννης ἐκ τῆς Ἐδέσσης τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ. Διὰ δὲ τὸν τότε ἐπικρατοῦντα διωγμὸν, κατέφυγον εἰς τινα μονήν, παρὰ τὸν Ἀραβικὸν κόλπον κειμένην· καὶ μονάσαντες ἐκεῖ, διετέλουν πᾶσαν ἀρετὴν ἐργαζόμενοι, καὶ πᾶσαν νόσον καὶ μαλακίαν δωρεὰν θεραπεύοντες διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ. Ἀκούσαντες δὲ, ὅτι γυνὴ τις Ἀθανασία τὸ ὄνομα, συλληφθεῖσα μετὰ τῶν τριῶν αὐτῆς συγατέρων Θεοδότης, Θεοκτίστης, καὶ Εὐδοξίας, ἀπήχθη εἰς τὸ κριτήριον διὰ τὴν τῆς πίστεως ὁμολογίαν, καὶ φοβούμενοι μὴ πως, ἐν ταῖς βασάνοις ἀποδειλιάσασαι, ὡς γυναῖκες, ἀρνηθῶσι τὸν Χριστόν, ἀπῆλθον πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτῶν εἰς τὸ μαρτύριον. Διὸ συλληφθέντες καὶ αὐτοὶ, καὶ μετὰ τῶν ἱερῶν ἐκείνων Γυναικῶν τιμωρηθέντες, ἀπετμήθησαν πάντες τὴν κεφαλὴν τῷ 292 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν ἀγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλαῖς ἔθνῶν διασκεδάσον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εκ τῆς Δείας χάριτος, τὴν δωρεὰν τῶν θαυμάτων, εἰληφότες Ἅγιοι, θαυματουργεῖτε ἀπαύστως, ἅπαντα ἡμῶν τὰ πάθη τῇ χειρουργίᾳ, τέμνοντες τῇ ἀοράτῳ Κυρε θεόφρον, σὺν τῷ θείῳ Ἰωάννῃ· ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ,

Ἐχὼν ἡμέρας 28· εἰ δέ ἐστι Βίσεκτος, 29.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14, καὶ ἡ νύξ ὥρας 13.

✠ 1. Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

Ἦλθον ἐν ἔτει 250, ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκαταλαβε.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ Δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον Προεόρτιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Ο ὑραῖκος χορὸς, οὐρανίων Ἀγγέλων, προκύψας ἐπὶ γῆς, ἀφικόμενον βλέπει, ὡς βρέφος βασαζόμενον, πρὸς Ναὸν τὸν Πρωτότοκον, πάσης κτίσεως, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου· προεόρτιον οὖν σὺν ἡμῖν μελωδοῦσι, φρικτῶς ἐξιστάμενοι (*).

Κοντάκιον τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Τριαδικῇ στερόρῳτητι, πολυθειᾶν ἔλυσας, ἐκ τῶν περάτων αἰοίδιμε, τίμιος ἐν Κυρίῳ γεγόμενος· καὶ νικῆσας τυράννους, ἐν Χριστῷ τῷ Σωτῆρι, τὸ στέφος εἵληφας τῆς μαρτυρίας σου, καὶ χαρίσματα θείων ἰάσεων, ὡς ἀήττητος.

(*) Ἐν παλαιῷ Ὁρολογίῳ, τετυπωμένῳ τῇ ἀφ' ἧς. ἔτει, εὐρίσκειται τὸ παρὸν Τροπάριον οὕτως:
Οὐράνιος χορὸς οὐρανίων ἀγγέλων, προκύψας ἐπὶ γῆς, καὶ φερόμενον βλέπων, ὡς βρέφος ὑπομαζίων, πρὸς Ναὸν τὸν πρωτότοκον, πάσης κτίσεως, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου, προεόρτιον, νῦν σὺν ἡμῖν μελωδοῦσι, φρικτῶς ἐξιστάμενοι.

✠ 2. Ἡ Ὑπαπαντή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀφ' οὗ ἐπληρώθησαν αἱ 40 ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ τῆς καθαρωτάτης Μητρὸς, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀνήγαγεν εἰς Ἱερουσαλήμ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν, ἣτις ἐστὶν ἡ τεσσαρακοστὴ ἀπὸ τῆς Γεννήσεως αὐτοῦ, ἵνα καὶ αὐτὸν παραστήσῃ ἐν τῷ Ἱερῷ, κατὰ τὸν νόμον Μωσέως, ὅτι πᾶν ἄρσεν πρωτότοκον ἔσται ἀφιερωμένον τῷ Θεῷ, καὶ τὴν εἰς τὸ τοιοῦτον νενομισμένην θυσίαν προσενέγκῃ, ζεύγος τρυγόνων, ἢ δύο νεοσσὺς περιστερῶν (Λουκ. β'. 22-24. Ε'ξ. ιγ'. 2. Λευϊτ. ιδ'. 6-8). — Κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ ἡμέραν τε καὶ ὥραν, ὁδηγηθεὶς ὑπὸ Πνεύματος ἁγίου, εὗρεθὲ παρῶν ἐκεῖ καὶ ὁ εὐλαθὴς, καὶ δίκαιος ὑπέργηρος Συμεὼν· ὃς τις, περιμένων πρὸ πολλοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ σωτήριον, καὶ πεπληροφορημένος ἐκ Δείας ἀποκαλύψεως, ὅτι οὐκ ἀποθανεῖται, πρὶν ἰδῇ τὸν Χριστὸν Κυρίου, ἰδὼν τότε αὐτόν, καὶ δεξάμενος εἰς τὰς γηραιάς αὐτοῦ ἀγκάλας, ἀπέδωκε δόξαν τῷ Θεῷ, ἄσας τὴν τρίτην καὶ τελευταίαν Ὁδὴν τῆς Νέας Διαθήκης: « Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα » . . . καὶ ὡμολόγησεν ὅτι μετὰ χαρᾶς λοιπὸν κλείει τὰ ὄμματα εἰς θάνατον, ἀφ' οὗ εἶδε τὸ φῶς τῆς τῶν ἐθνῶν ἀποκαλύψεως, καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ (Λουκ. β'. 25-32).

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνε καὶ σὺ Πρεσβῦτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'.

Ο μῆτραν παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεός. Ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις

τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον βασιλεῖς, οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου· καὶ τῆς ἁγίας Προφήτιδος Ἑλφίης.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, ὡς ἄνω.

✠ 4. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

Ἦτορ ἦεν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας· ἐξημέτισε μαθητὴς τοῦ Χρυσοστόμου· ἤσκησεν ἐν τῇ κατὰ τὸ Πηλούσιον ὄρος μονῇ, ἀφ' οὗ καὶ Πηλουσιώτης ἐπωνομάζεται· ἐγένετο ἡγούμενος τῶν ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ ἀσκουμένων· συνέγραψε πολλὰ καὶ μάλιστα Ἐπιστολάς, κατὰ τινὰς μὲν 10,000, κατ' ἄλλους δὲ, 3,000, πλήρεις θείας καὶ ἀνθρωπίνης χάριτος, καὶ πάσης ὠφελείας· ἐτελεύτησε τῇ 5. Φεβρουαρίου 440 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γάρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾷ μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσιν Ἰσίδωρε τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσφόρον ἄλλον σε, ἢ Ἐκκλησίᾳ, εὐραμένη ἐνδοξε, ταῖς τῶν σῶν λόγων ἀστραπαῖς, λαμπруνομένη κραυγάζει σοι: Χαίροις παμμακάρε, θεόφρον Ἰσίδωρε.

✠ 5. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀγάθης.

Ἦτορ ἦεν ἐκ Πανόρμου τῆς Συκελίας, παρθένος περικαλλῆς καὶ σωφρονεστάτης, ἣτις, μετὰ πολλὰς καὶ δριμυτάτας βασάνους, ἐτελεύτησεν ἐν φυλακῇ τῇ 251, μὴ βουλευθεῖσα συγκατανεῦσαι εἰς τὸν ἔρωτα Κυντιανοῦ, τοῦ τῆς Συκελίας Κυβερνήτου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Η ἀμνάϊς σου Ἰησοῦ. Ὁρα, σελ. 174.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Στολιζέσθω σήμερον, ἢ Ἐκκλησίᾳ, πορφυρίδα ἐνδοξον, καταβαφεῖσαν ἐξ ἀγνῶν, λύθρων Ἀγάθης τῆς Μάρτυρος: Χαῖρε, βοῶσα, Κατάνης τὸ καύχημα.

✠ 6. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου, ἐπισκόπου Σμύρνης.

Χειροτονηθέντος μὲν παρὰ Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καταλιπόντος δὲ διάδοχον αὐτοῦ τὸν Πολύκαρπον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμένι σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἰεράρχα Βουκόλε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 7. Τῷ ἁγίου Παρθενίου, ἐπισκόπου Λαμφάκου· καὶ τοῦ ὁσίου Λουκά, τοῦ ἐν τῷ Στερίῳ τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ μὲν ἤκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, περὶ τὰ 318. Ὁ δὲ Λουκάς, περὶ τὰ μέσα τοῦ δεκάτου αἰῶνος, τῶν προγόνων αὐτοῦ ἐκ τῆς Αἰγίνης καταγομένων. Ἦν δὲ τὸ Στεῖριον, ὁρος κατὰ τὴν Φωκίδα, καὶ πόλις κατ' αὐτὸ, Στεῖρις, ἢ Στίρις καλουμένη.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποσῆσθαι τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν θαυμάτων εἴληφας, τὴν θείαν χάριν θεόφρον, ἱερὲ Παρθένιε, θαυματουργέ θεοφόρε, ἅπαντα πιστῶν τὰ πάθη ἀποκαθαίρων, πνεύματα τῆς πονηρίας πάτερ ἐλαύνων· διὰ τοῦτό σε ὑμνοῦμεν, ὡς μέγαν μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

✠ 8. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου· καὶ τοῦ ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου.

Ὁ μὲν Μάρτυς ὑπῆρχεν ἐκ τῶν Εὐχαϊτῶν τῆς Γαλατίας· κατώκει εἰς τὴν Ἠράκλειαν, στρατιωτικὴς τὴν τάξιν· ἠθλησεν ἐπὶ Λικινίου, τῷ 320 ἔτει. — Ὁ δὲ Προφήτης ἦν υἱὸς Βαραχίου, σύγχρονος τοῦ Προφήτου Ἀγγαίου, προφητεύσας καὶ αὐτὸς κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, καθ' οὓς ἐκεῖνος (Δεκεμβ. 16). Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 14 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἡ ἐνδεκάτη τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Στρατολογίᾳ ἀληθεῖ ἀθλοφόρε, τοῦ οὐρανίου στρατηγὸς Βασιλέως, περικαλλῆς γεγένησαι Θεόδωρε· ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας τῶν Δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὦφθης ἀθλητῆς· ὅθεν σε πιστεῖ αἰεὶ μακαρίζομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Αἰδρεῖα ψυχῆς, τὴν πίστιν ὀπλισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ, ὡς λόγχην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν Μαρτύρων κλέος Θεόδωρε. Σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβειῶν μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου.

Ἦ ὤλησεν ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλιήνου ἐν ἔτει 260.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς Ὑπαπαντῆς ἡ Ἑορτή, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, εἰ οὐκ ἔστι Τρισσακοστή. Ἐάν δὲ τύχῃ ἐν αὐτῇ, ψαλλεταὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου, ὡς προαποδομένης τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον: Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 256.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Αγάπης τῷ δεσμῷ, συνδεθεὶς Νικηφόρε, διελυσας τρανώς, τὴν κακίαν τοῦ μίσους· καὶ ξίφει τὴν κάραν σου, ἐκτμηθεὶς ἐχρημάτισας, Μάρτυς ἔνθεος, τοῦ σαρκωθέντος Σωτῆρος· ὃν ἐκέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων, τὴν ἐνδοξὸν μνήμην σου.

✠ 10. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους.

Ἦ πῆρχεν ἱερεὺς τῶν Χριστιανῶν ἐν Μαγνησίᾳ, πάλαι πρωτευούση τῆς κατὰ τὴν Θετταλίαν ὁμωνύμου ἐπαρχίας· ἤθλησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Σεβήρου, ἐπὶ ἡγεμόνος τῆς Μαγνησίας Δουκιανοῦ, τῷ 498 ἔτει.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ως στύλος ἀκλόνητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστῷ, καὶ λύχνος αἰείφωτος, τῆς οἰκουμένης σοφῆ, ἐδείχθης Χαραλάμπες· ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας καὶ εἰδῶλων τὴν σκοτέμαιναν μάκαρ. Διὸ ἐν παρρήσίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως φωστήρ ἀνέτειλας, ἐκ τῆς ἐώας, καὶ πιστοὺς ἐφώτισας, ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, Ἱερομάρτυς Χαραλάμπες· ὅθεν τιμῶμεν τὴν θείαν σου ἄθλησιν.

✠ 11. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου· καὶ τῆς ἁγίας Θεοδώρας τῆς Ἀυγούστης.

Ὁ μὲν ὑπῆρχεν ἐπίσκοπος Σεβαστείας· ἡ θεία χάρις, δὲ ἥς ἐθεράπευε ταῖς νόσους ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν, καὶ ἐξαιρέτως τῶν νηπίων, κατέστησε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀκουστόν· ἤθλησεν ἐπὶ Λικινίου τῷ 316 ἔτει. — Ἡ δὲ αἰοίδιμος Βασίλις Θεοδώρα κατήγετο ἐκ Παφλαγονίας, θυγάτηρ χιλιάρχου τινός, Μαρίνου τὸ ὄνομα.

Ἐγένετο σύζυγος τοῦ Βασιλέως Θεοφίλου τοῦ Εἰκονομάχου, καὶ ἐκόσμησε τὸ διάδημα διὰ τῆς ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας. Ἀνεστήλωσε τὰς ἀγίας Εἰκόνας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς (Α'. Κυρ. τῶν Νηστ.). Ἐκυβέρνησε τὸν θρόνον μετὰ μεγάλης φρονήσεως 15 ἔτη, ἀνηλίκου ὄντος τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Μιχαήλ. Τῷ δὲ 857 ἔτει, καταλιπούσα τὰ βασίλεια, εἰσῆλθεν εἰς Παρθενῶνά τινα, καλούμενον Γαστρία· ὅπου ὁσίως τελέσασα τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. Τὸ ἱερόν αὐτῆς λείψανον εὐρίσκεται νῦν ἐν Κερκύρα, ἐν τῇ ἐπ' ὀνόματι τῆς 'Τ. Θ. Σπηλαιωτίσσης ἐκκλησίᾳ τῆς Μητροπόλεως (Δεκεμβρ. 12).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος. Ἱερομάρτυς Βλάσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ο θεῖος βλαστὸς τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἀμπέλου Χριστοῦ, τὸ κλῆμα τὸ πολύφορον, θεοφόρε Βλάσιε, τοὺς ἐν πίστει τιμῶντας τὴν μνήμην σου, εὐφροσύνης πλήρωσον τῆς σῆς, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 12. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης.

Ὁ θεοπέσιος οὗτος πατὴρ ὑπῆρχεν ἐκ Μελιτινῆς τῆς ἐν τῇ μικρᾷ Ἀρμενίᾳ, ἀνὴρ ἀμειπτος, δίκαιος, θεοσεβὴς, εἰλικρινής, καὶ ἐπεικέστατος. Προχειρισθεὶς ἐπίσκοπος Σεβαστείας τῷ 357 ἔτει, ἐξώσθη τοῦ θρόνου, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Βέρροϊαν τῆς Συρίας, τὸ νῦν Χαλέπ, κατὰ τινας. Μετακληθεὶς εἰς τὸν τῆς Ἀντιοχείας θρόνον τῷ 360, ἐξωρίσθη μετ' ὀλίγον ὑπὸ τοῦ ἀρειανόφρονος Κωνσταντίου, υἱοῦ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου. Μετὰ παρέλευσιν χρόνου, ἀνακληθεὶς πάλιν εἰς τὸν αὐτὸν θρόνον, ἐξωρίσθη καὶ τρίτον ὑπὸ τοῦ Οὐάλεντος. Ἐπιζήσας δὲ μέχρι τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Β'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου συγκροτηθείσης τῷ 381, ἐπαρουσίασεν εἰς αὐτήν, καὶ ἐθαυμάσθη ὑπὸ πάντων, καὶ τοῦ Βασιλέως αὐτοῦ· ἀλλ' ἀσθενήσας ἐκεῖ, ἐτελεύτησε μετ' ὀλίγον, καὶ ἐθρήνησαν αὐτὸν πάντες οἱ τῆς Συνόδου ἐπίσκοποι, ὡς ἑαυτῶν πατέρα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσῃ τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Μελέτιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν.

Τὴν πνευματικὴν σου παρρησίαν, δεδοικώς ὁ ἀποστάτης, φεύγει Μακεδόنيος· τὴν πρεσβευτικὴν δὲ λειτουργίαν ἐκπληροῦντές σου οἱ δοῦλοι, πόθῳ σοὶ προστρέχομεν, τῶν Ἀγγέλων ἐφάμιλλε Μελέτιε, ἡ πύρινος ῥομφαία Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ πάντας τοὺς ἀθέους κατασφάττουσα· ὕμνοῦμέν σε τὸν φωστῆρα, τὸν φωτίσαντα τὰ πάντα.

✠ 13. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

Ἐπῆρχεν ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης· ἤκμασε περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ε'. αἰῶνος· ἤσκησεν ἐκ νεότητος εἰς τὰς ἐρήμους· πεσὼν δὲ εἰς πειρασμὸν, μετέκχησεν εἰς τινα νῆσον· ἀλλὰ καὶ τὰ αὐτὰ παθὼν, ἔφευγε τοῦ λοιποῦ ἐκ τόπου εἰς τόπον, λέγων καθ' ἑαυτόν: Φεύγε Μαρτινιανέ, καὶ σῶζου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν φλόγα τῶν πειρασμῶν δακρύων τοῖς ὄχστοις, ἐναπέσθεις Μακάριε, καὶ τῆς θαλάσσης τὰ κύματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ ὀρήματα χαλινώσας ἐκραύγαζες: Δεδοξασμένος εἰ Παντοδύναμε, πυρὸς καὶ ζαλῆς ὁ σῶσας με.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ως ἀσκητὴν τῆς εὐσεβείας δόκιμον, καὶ ἀθλητὴν τῇ προαιρέσει τίμιον, καὶ ἐρήμου καρτερόψυχον, πολίτην ἅμα καὶ συνίστορα, ἐν ὕμνοις ἐπαξίως εὐφημήσωμεν, Μαρτινιανὸν τὸν αἰσεβάστων· αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιν κατεπάτησεν.

✠ 14. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου.

Ἐπῆρχεν ἐξ Ἀνατολῶν, ἐπὶ Θεοδοσίῳ τοῦ Μικροῦ, ὅτε τῷ 438 ἔτει ἐνεγράφη εἰς τὸ τέταρτον στρατιωτικὸν τάγμα τῶν Σχολαρίων, οὕτω καλουμένων ἐκ τοῦ σχολάζειν εἰς τὴν τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλικῆς αὐλῆς φυλακὴν. Ὑστερον δὲ μονάσας ἐπὶ τινος βουνοῦ τῆς Βιθυνίας, καὶ Ἀρχιμανδρίτης τῶν ἐκεῖ συναχθέντων μοναχῶν γενόμενος, καὶ φανείς καρτερικώτατος εἰς τὴν ἀσκήσιν, καὶ ὀρθοδόξοτατος τὴν πίστιν, ἐτελεύτησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τῷ Θρακός, τῷ 447-474 βασιλεύσαντος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Αὐξέντιε· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σε στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ὁνησίμου, (Ὁρα Νοεμβρ. 22).
Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Ὁνήσιμε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα
πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀκτίς ἐξέλαμψας τῇ οἰκουμένῃ, ταῖς βολαῖς λαμπόμε-
νος, ἡλίου μάκαρ παμφαῦς, Παύλου τοῦ κόσμον φω-
τίσαντος· διόσε πάντες τιμῶμεν Ὁνήσιμε.

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Παμφίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἦθλησεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 290 ἔτει, ἐν Καισαρείᾳ· τῶν δὲ συναθλητῶν αὐ-
τοῦ τὰ ὀνόματα εἰσὶν: Οὐάλης, Παῦλος, Σέλευκος, Πορφύριος, Ίουλιανός, Θεόδου-
λος, καὶ πέντε Αἰγύπτιοι: Ἠλίας, Ἰερεμίας, Ἡσαΐας, Σαμουὴλ, καὶ Δανιήλ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκαταλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους
ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·
σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυ-
σαν καὶ Δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκε-
σίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Κολαστηρίων φοβερῶν προκειμένων, οἱ τοῦ Κυρίου ἀθλη-
ταὶ οἱ γενναῖοι, ἐν ἀπτοήτῳ χαίροντες φρονήματι, τού-
τοις προσωμίλησαν, τῆς σαρκὸς ἀλογοῦντες· ὅθεν ἐκληρώ-
σαντο αἰωνίζουσιν δόξαν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες αἰεὶ, τῶν
εὐφημούντων αὐτῶν τὰ παλαιίσματα.

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.

Ἦπῃρχεν ἐκ τῆς κατὰ τὸν Πόντον Ἀμασείας· ἤθλησεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ καὶ Μα-
ξιμίνου, τῷ 297 ἔτει. Ἐπωνομάσθη δὲ Τήρων, ἢ ὀρθότερον, Τίρων, (ἐκ τοῦ
Λατινικοῦ Τίρο, ὅπερ καὶ Τυρο γράφεται) διότι, μόλις συναριθμηθεὶς εἰς τὸ
τάγμα τῶν Τιράνων, ὁέστι νεοσυλλέκτων, ἢ πρωτοπείρων στρατιωτῶν,
παρρησιασάμενος τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, ὑπέστη διὰ πυρὸς τὸν τοῦ μαρτυ-
ρίου θάνατον.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς
φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς
Θεόδωρος ἠγαλλετο· πυρὶ γὰρ ὀλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἡδύς.

τῇ Τριάδι προσήνεται. Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Πίστιν Χριστοῦ ὥσεϊ Νώρακα, ἐνδὸν λαβὼν ἐν καρδίᾳ σε, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας πολυάθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης, αἰωνίως ὡς ἀήττητος.

✠ 18. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Πάπα Ῥώμης.

Ἐγενήθη κατὰ τινὰς μὲν ἐν Ῥώμῃ, κατ' ἄλλους δὲ ἐν Τυρρηνίᾳ (Τοσκάνᾳ) - προεχειρίσθη εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Ῥώμης θρόνον, τῷ 440 ἔτει· ἀπέστειλε τέσσαρας τοποτηρητάς αὐτοῦ εἰς τὴν ἐν Χαλκηδόνι Δ'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον τῶν 630 ἁγίων Πατέρων, ἐπὶ Μαρκιανοῦ τῷ 451 συγκροτηθεῖσαν κατὰ Διοσκοῦρου καὶ Εὐτυχοῦς· συνέγραψε Λατινιστὶ πολλά· ἐτελεύτησε τῷ 461.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμένῃ σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀληθεία· διὰ τοῦτο ἐκτήσω, τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Λέων, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ε'πὶ θρόνου ἐνδοξε, ἱερωσύνης καθίσας, καὶ λεόντων στόματα, τῶν λογικῶν ἀποφράξας, δόγμασιν ἐνθεοπνεύσοις σεπτῆς Τριάδος, ἠΰγασας φῶς τῇ σῇ ποιμένῃ Νεογνωσίας· διὰ τοῦτο ἐδοξάσθης, ὡς Νεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

✠ 19. Τῷ ἁγίῳ Ἀποστόλῃ Ἀρχίππῃ. (Ὁρα, Νοεμβρ. 22).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Α'πόστολε ἅγιε Ἀρχίππε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ω'ς ἀστέρα μέγαν σε, ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη Ἀρχίππε, ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, φωτιζομένη κραυγάζει σοι: Σῶσον τοὺς πίστει, τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

✠ 20. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος, ἐπισκόπου Κατάνης.

Ἦ πῆρχεν ἐκ Ῥαβέννης τῆς Ἰταλίας· ἤκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου, περὶ τὰ 886-919.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος.

Ὅρα ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἀπὸ βρέφους Κυρίῳ ἀνατεθέντα, καὶ ἐκ σπαργάνων τὴν χάριν ἀνεληφότα, πάντες τοῖς ἄσμασι στεφανώσωμεν, Λέοντα τὸν φωστῆρα τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρόμαχον· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα.

✠ 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου, τοῦ ἐν Συμβόλοις καὶ τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου, ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης.

Τοῦ μὲν ὁσίου ἀδελφός καὶ ἡ πατὴρ καὶ ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἦσκησεν. Ὁ δὲ μέγας τῆς εὐσεβείας υπερασπιστὴς Εὐστάθιος ὑπῆρχεν ἐκ Σίδης τῆς Παμφυλίας· ἐγένετο πρῶτον τῆς Βερροίας (Χαλέπ) ἐπίσκοπος· εἶτα τῷ 328, παρουσιάσας εἰς τὴν Α'. Οἰκουμένην Σύνοδον, μετετέθη ὑπ' αὐτῆς εἰς τὸν τῆς Ἀντιοχείας θρόνον. Ἀλλ' ὁ Μ. Κωνσταντῖνος, πιστεύσας εἰς τὰς κατ' αὐτοῦ συκοφαντίας τῶν Ἀρειανῶν, ἐξώρισεν αὐτὸν εἰς Τραϊανούπολιν τῆς Θράκης, ὅπου ἐτελεύτησε τῷ 337, κατὰ τινὰς· ἄλλοι δὲ παρατείνουν τὸν βίον αὐτοῦ μέχρι τῶν 360.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο' Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ὅρα, σελ. 259.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ω' ἀστήρ πολὺ φῶτος, ἐκ τῆς ἐώας, ἀναλάμπσας ἠΰγασας, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, τὰς ἀρεταῖς τῶν θαυμασίων σου, θαυματοφόρε παῖμακαρ Τιμόθεε.

✠ 22. Ἡ εὕρεσις τῶν τιμίων Λειψάνων τῶν ἁγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου.

Ἀπολυτίκιον: Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 263.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, ἐπισκόπου Σμύρνης.

Ὁ Ἀποστολικὸς οὗτος καὶ Προφητικὸς ἀνὴρ, καὶ χαρακτὴρ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀληθείας, ὑπῆρχε μαθητὴς Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τοῦ Βουκόλου διαδόχος (Φεβρ. 6.). Γηραλέος δὲ ὢν τὴν ἡλικίαν, 95 ἐτῶν, ὅτε ὁ Ε'. κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸς ἐκινήθη, ἐπὶ Μάρκου Αὐρηλίου, τοῦ καὶ Ἀντωνίνου Φιλοσόφου καλουμένου, συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀνθυπάτου τῆς Σμύρνης, καὶ παρακινούμενος ἵνα βλασφημήσῃ τὸν Χριστὸν, εἶπεν: «Ὁγδοήκοντα καὶ ἕξ ἔτη δουλεύω αὐτῷ, καὶ οὐδέν με ἠδίκησε· καὶ πῶς δύναμαι βλασφημῆσαι τὸν Βασιλέα μου, τὸν σώσαντά με»; Ὁ δὲ τύραννος ὀργισθεὶς ἐπὶ τοῖς λόγοις τούτοις, ἐκέλευσε ριφθῆναι αὐτὸν εἰς τὸ πῦρ· καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν ἐνδόξως τῷ 166 ἔτει, ταῦτα διδάξας πάντοτε, κατὰ τὸν Εὐσέβιον, ὃ καὶ παρὰ τῶν Ἀποστόλων ἔμαθεν, ὃ καὶ

ἡ Ἐκκλησία παραδίδωσιν, ἀ καὶ μόνα εἰσὶν ἀληθῆ (Ίστορ. Ἐκκλ. βιβλ. δ'. κεφ. 14. καὶ 15).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διαδόχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίδασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Πολύκαρπε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Καρπούς τοὺς λογικοὺς, τῷ Κυρίῳ προσφέρων, Πολύκαρπε σοφῆ, ἀρετῶν δὲ ἐνθέων, ἐδείχθης ἀξιόθεος, Ἱεράρχα μακάριε· ὅθεν σήμερον, οἱ φωτισθέντες σοῖς λόγοις, ἀνυμνεμέν σου, τὴν ἀξίειπαινον μνήμην, Θεὸν μεγαλύνοντες.

✠ 24. Ἡ Πρώτη καὶ Δευτέρα Εὐρέσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εκ γῆς ἀνατεῖλασα, ἡ τοῦ Προδρόμου Κεφαλὴ, ἀκτῖνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας, πιστοῖς τῶν ἰάσεων· ἄνωθεν συναθροίζει τὴν πληθὺν τῶν Ἀγγέλων, κάτωθεν συγκαλεῖται τῶν ἀνθρώπων τὰ γένη, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Κοντάκιον Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφῆτα Θεῦ, καὶ Προδρόμε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττετε τὴν μετάνοιαν.

✠ 25. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἱεροσολύμου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἰππῆρχην υἱὸς τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρώτων ἀρχόντων· ἐχρημάτισε πρότερον Ἰππότης, καὶ πρῶτος τῶν ἐξ ἀπορρήτων· εἶτα τῷ 784 ἐψηφίσθη Κωνσταντινουπόλεως Ἀρχιεπίσκοπος ὑπὸ τῶν βασιλέων Εἰρήνης, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου· ἐνήργησε τὴν συνάθροισιν τῆς περὶ τῶν ἁγίων Εἰκόνων Ζ'. Οἰκουμένης Συνόδου· ἐγένετο ἡ εὐωδία τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ, καὶ τὸ φῶς τοῦ ἐπ' αὐτὸν κλήρου· ἐτελεύτησε τῷ 806, ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως. Ὁρα, σελ. 264.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ορθοδόξοις δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν φαυδρύνας, καὶ Χριστοῦ μακάριε, τὴν σεβασμίαν Εἰκόνα, σέβεσθαι καὶ προσκυνεῖσθαι πᾶσι διδάξας, ἡλεγξας Εἰκονομάχων ἄθεον δόγμα· διὰ τούτοισι βοῶμεν· ὦ Πάτερ, χαίρας σοφὲ Ταράσιε.

✠ 26. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου, ἐπισκόπου Γάζης.

Ἦ πῆρχε Θεσσαλονικεὺς τὴν πατρίδα· ἐμόνασε πρότερον ἐν τοῖς τῶν Ἱεροσολύμων μοναστηρίοις· ἐγένετο ἔπειτα Γάζης τῆς ἐν Παλαιστίνῃ ἐπίσκοπος· ἐτελεύτησε περὶ τὰ 450.

Α' πολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κανόνα πίσεως. Ὅρα ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ερωτάτοις τοῖς τρόποις κοσμήμενος, ἱερωσύνης στολῇ κατηλαῖσαι, παμμακάρε Δεόφρον Πορφύριε, καὶ ἱαμάτων ἐμπρέπεις δυνάμεισι, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 27. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητῆ Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Οὗτος, καὶ ὁ κατωτέρω εἰς τὰς 28 συνασκητῆς καὶ συναθλητῆς αὐτοῦ Βασίλειος, ἤκμασαν περὶ τὰ μέσα τοῦ Η'. αἰῶνος, ἐν τοῖς χρόνοις Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, ὑφ' οὗ καὶ πολλὰ ἐπαθον διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμὴν· ἐτέλεισαν δὲ τὸν βίον αὐτῶν ἀσκητικῶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμης τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τῆς πόνου ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Προκόπιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσφόρον σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη ἅπασαν, κακοδοξίας τὴν ἀχλὺν, διασκεδάζει τιμῶσά σε, οὐραναμύστα Προκόπιε ἔνδοξε.

✠ 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Βασιλείου, συνασκητοῦ τοῦ ἁγίου Προκοπίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Βασιλεῖ· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, Θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύ· δόξα τῷ σε στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ε'ξ ὕψους λαβὼν, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, ἐξηλθες σοφῆ, ἐκ μέσου τῶν συγχύσεων, καὶ μονάσας Ὅσιε, τῶν θαυμάτων εἰληφας τὴν ἐνέργειαν, καὶ τὰς νόσους ἰᾶσθαι τῇ χάριτι, Βασιλεῖ παμμακάρι ιερώτατε.

✠ 26. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κασσιανῆ τοῦ Ῥωμαίου.

Ἐπῆρχεν ἐκ Ῥώμης, ἀνὴρ ἐλλόγιμος, στρατιωτικὸς πρότερον τὴν τάξιν· εἶτα καταλιπὼν αὐτὴν καὶ μονάσας, ἐτελεύτησεν ἀσκητικῶς περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ε' αἰῶνος.

Ἀλληλουϊα.

XX

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ,

Ἐχὼν ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12, καὶ ἡ νύξ ὥρας 12.

✠ 1. Τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας.

Εἰδωλολάτρις ἦν πρότερον, καὶ ἀκόλαστος τὸν βίον, ἐξ Ἡλιουπόλεως τῆς κατὰ Φοινίκην καταγομένη. Ὑστερον δὲ προσελθοῦσα εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς ἀγῶνας ἀσκητικούς τελέσασα, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς περὶ τὰ 126, ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Αἰλίου.

Ἀλληλουϊα· ἢ, Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ε'ν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾷν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὁσία Εὐδοκία τὸ πνεῦμά σου.

✠ 2. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἡσυχίου.

ἠθλησεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 302, λίθῳ βαρεῖ προσδεθεὶς τὸν λαιμόν, καὶ εἰς τὸν Ὀρόντην ποταμὸν τῆς Κοίλης Συρίας ῥιφθεὶς.

Α' λληλουϊα · ἡ, 'Ο Μάρτυς σου Κύριε . Σελ. 256.

✠ 3. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Εὐτροπίου, Κλεονίκου, καὶ Βασιλίσκου .

Ἦθλησαν ἐν ἔτει 296 ἐπὶ Διοκλητιανοῦ .

Ἀλληλουϊα · ἡ,

Ο ἰ Μάρτυρές σου Κύριε . "Ορα, σελ. 263.

✠ 4. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ .

Ἦ πῆρχεν ἐκ Λυκίας · ἐζησεν ἐν αὐτῇ πολλά ἔτη ἐρημικῶς · μετέβη ἔπειτα εἰς τὴν Παλαιστίνην · ἐκτίσε μεγίστην Λαύραν παρὰ τῷ Ἰορδάνῃ · ἐτελεύτησε τῷ 475 ἔτει .

Ἀλληλουϊα · ἡ,

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος .

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Γεράσιμε· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρέχόντων σοι . Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύ· δόξα τῷ σε στεφανώσαντι · δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα .

✠ 5. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κόνωνος .

Ἦθλησεν ἐν ἔτει 250, ἐπὶ Δεκίου .

Α' λληλουϊα · ἡ, 'Ο Μάρτυς σου Κύριε, ὡς ἄνωτέρω .

✠ 6. Τῶν ἁγίων 42. Μαρτύρων τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ .

Ἦθλησαν ἐν ἔτει 840, ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοφίλου τοῦ Εἰκονομάχου .

Α' λληλουϊα · ἡ, Ο ἰ Μάρτυρές σου Κύριε, ὡς ἄνωτέρω .

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. 'Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ .

Ο ἰ ἐν τῇ γῇ διὰ Χριστὸν ἠθληκότες, ἀναδειχθέντες εὐσεβεῖς στεφανῶνται, τοὺς οὐρανούς ἐλάβετε οἰκεῖν ἐν χαρᾷ . Πᾶσαν γὰρ ἐπίνοιαν, τοῦ ἐχθροῦ καθελόντες, πόνοις καὶ τοῖς αἵμασι, τῶν ὑμῶν αἰκισμάτων, τοῖς εὐφημοῦσιν ἄνωθεν αἰεὶ, ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν βραβεύετε .

✠ 7. Τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Βασιλέως, Ἐφραίμ, Εὐγενίου, Καπίτωνος, Αἰθερίου, Α' γαθοδώρου, καὶ Ἐλπιδίου .

Ἦθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῷ 296 ἔτει .

Ἀλληλουϊα .

✠ 8. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητῆ Θεοφυλάκτι, ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Ἐξορισθεὶς ὑπὸ Ἀιόντος τοῦ Ἀρμενίου, διὰ τὴν τῶν ἀγίων Εἰκόνων προσκύνησιν· ἐτελεύτησε περὶ τὴ 822.

Ἀλληλουῖα.

✠ 9. Τῶν ἀγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Οὗτοι, ἐκ διαφορᾶν πατρίδων καταγόμενοι, ἦσαν πάντες στρατιῶται τὴν τάξιν ὑπ' ἑνα στρατηγόν. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν συλληφθέντες, καὶ δεινῶς ἐτασθέντες πρότερον, τελευταῖον ἐρρίφθησαν εἰς τὴν κατὰ τὴν Σεβάστειαν τῆς Καππαδοκίας λίμνην, καθ' ὃν καιρὸν ὑπῆρχε ψύχος δριμύτατον, καὶ παγετὸς πολὺς· ἐν ᾗ διακαρτερήσαντες γυμνοὶ ὅλην τὴν νύκτα, παρακινούμενοι ἀλλήλους εἰς τὴν μέχρι τέλους ὑπομονήν, καὶ νεκρωθέντες σχεδὸν ὑπὸ τοῦ ψύχους, τὸ πρῶτον συνετρίβησαν τὰ σκέλη, καὶ οὕτω παρέθεντο τὰ πνεύματα αὐτῶν τῷ Θεῷ, τῷ 320 ἔτει, ἐπὶ τῆς βασιλείας Δικινίου. Ταῖς δὲ ὀνόματα αὐτῶν εἰσὶ ταῦτα, κατὰ Ἀλφάβητον: Ἀγγίας, Ἀγλαῖος, Ἀέτιος, Ἀθανάσιος, Ἀκάκιος, Ἀλέξανδρος, Βιθιανός, Γαῖος, Γοργόνιος, Γοργόνιος ἕτερος, Δομετιανός, Δόμνος, Ἐκδίκιος, Εὐνοϊκός, Εὐτυχής, Εὐτύχιος, Ἡλιανός, Ἡλίας, Ἡράκλειος, Ἡσύχιος, Θεόδουλος, Θεόφιλος, Ἰωάννης, Κλαύδιος, Κύριλλος, Κυρίων, Λυσίμαχος, Μελίτων, Νικόλαος, Ξανθίας, Οὐαλέριος, Οὐάλης, Πρίσκος, Σακερδῶν, Σεβηριανός, Σμάραγδος, Φιλοκτήμων, Φλάβιος, καὶ Χουδίων.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος αΐ.

Ταῖς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἅς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπή-
ῃ· ὦντι Κύριε· καὶ πάσας ἡμῶν ταῖς ὀδύνας ἴασαι, φιλάν-
θρωπε δεόμεθα.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν στρατιάν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρα-
νοῖς Δεσπότη προσεκολλήθητε, ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσ-
σαράκοντα· διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος διελθόντες μακάριοι,
ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων
πληθύν.

✠ 10. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Κοδράτου, καὶ τῆς συνοδίας
αὐτοῦ. Ἀλληλούια.

✠ 11. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, ἀρχιεπισκό-
που Ἱεροσολύμων.

Ἀνετίθη τὸν Μόδεστον τῷ 633 ἔτει· ἐτελεύτησε περὶ τὸ 638, καταλιπὼν εἰς
τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τινὰ Συγγράμματα. Ἡ δὲ Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία: Φῶς
ἱλαρὸν... ἡ εἰς αὐτὸν ἀποδοδεμένη, ἔστι καὶ τοῦ Μ. Βασιλείου ἀρχαιοτέρα,
ὡς αὐτὸς οὗτος μαρτυρεῖ ἐν Κεφ. κβ'. περὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, οὕτω λέγων:

« Ἐδοξε τοῖς Πατράσιν ἡμῶν, μὴ σιωπῇ τὴν χάριν τῆ ἐσπερινοῦ φωτὸς δέχεσθαι, ἀλλ' εὐθύς φανέντος, εὐχαριστεῖν . Καὶ ὅς τις μὲν ὁ Πατὴρ τῶν ῥημάτων ἐκείνων τῆς Ἐπιλυχνίου Εὐχαριστίας, εἰπεῖν οὐκ ἔχομεν · ὁ μόντοι λαὸς ἀρχαίαν ἀφήσῃ τὴν φωνήν, καὶ οὐδενὶ πώποτε ἀσεδεῖν ἐνομίσθησαν οἱ λέγοντες· Δίνουμιν Πατέρα, Τιδόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα Θεοῦ (ἴσως Θεόν). Εἶδέ τις καὶ τὸν ὕμνον Ἀθηνογένους ἔγνω, ὃν ὥσπερ τι ἀλεξιτήριον (ἢ ἄλλο ἐξιτήριον) τοῖς συνοῦσιν αὐτῷ καταλείλοιπεν, ὁρμῶν ἤδη πρὸς τὴν διὰ πυρὸς τελείωσιν, οἶδε καὶ τὴν τῶν Μαρτύρων γνώμην, ὅπως εἶχον περὶ τοῦ Πνεύματος . » Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Βασίλειος περὶ τῆς Ἐπιλυχνίου ταύτης Εὐχαριστίας, ἢ Ἱμνου Τριαδικοῦ, ὡς ἐπεγράφετο πρότερον . Ὑστερον ὁμως φαίνεται ὅτι ὁ Σωφρόνιος, ἀναπληρώσας ἐλλείποντά τινα, ἐποίησεν αὐτὸν τοιοῦτον, ὁποῖος ἤδη εὕρισκεται · ὃθεν καὶ ἔφερε τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τὴν ἐπιγραφὴν .

Ἀλληλουῖα .

✠ 12. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοφάνους τῆς Σιγριανῆς .

Ἀλληλουῖα .

✠ 13. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τῆ ἐν ἁγίῳ Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως . (Ὁρα Ἰουρίου 2) .

Ἀλληλουῖα .

✠ 14. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου .

Ἐγενήθη τῷ 480 ἐν Νουσίᾳ, τῇ κατὰ τὴν Οὐμβρίαν τῆς Ἰταλίας · ἤσκησεν ἐκ νεότητος εἰς τὰς ἐρήμους, ὅπου τὸ παράδειγμα αὐτοῦ εἰσρε πολλοὺς μιμητὰς · διὸ ἀναβὰς ἐπὶ τοῦ ὄρους Κασσίου τῆς Καμπανίας, καὶ κτίσας ἐκεῖ μοναστήριον, συνίστησε τὸ τάγμα τῶν μοναχῶν, τῶν ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, (ὅπερ σημαίνει Ἑλληνιστὶ Εὐλογημένος) Βενεδικτίνων καλουμένων, δούς εἰς αὐτοὺς κανόνας καὶ τύπον διαγωγῆς . Ἐκ τούτου ὀνομάζεται καθηγητῆς, καὶ πρῶτος τῶν ἐν τῇ Δύσει μοναχῶν . Ἐτελεύτησε δὲ τῷ 548 ἔτει .

Ἀλληλουῖα .

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑπτὰ Μαρτύρων .

Ἀλληλουῖα .

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σαβίνου · καὶ τῆ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Χριστοδούλου τοῦ ἐν τῇ Πατρίᾳ .

Ἀλληλουῖα .

Ὁ μὲν Μάρτυς, ἐξ Αἰγύπτου καταγόμενος, ἤθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 309 ἔτει . — Ὁ δὲ Ὁσιος ὑπῆρχεν ἐκ τῶν περιχώρων Νικαίας τῆς ἐν Βιθυνίᾳ, Θεοδώρου καὶ Ἀννης υἱός, Ἰωάννης καλούμενος πρότερον . Ἐνδυθεὶς δὲ τὸ μοναδικὸν σχῆμα ἐκ νεότητος, καὶ Χριστὸδούλος μετονομασθεὶς, ἤσκησε κατ' ἀρχὰς ἐν διαφόροις τόποις · ἔπειτα, λαβὼν ἄδειαν, καὶ βοήθειαν χρηματικὴν παρὰ τοῦ βασιλέως Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ἀνήγειρεν ἐν τῇ νήσῳ Πατμῷ, ἐπ' ὀνόματι Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸν τε ναὸν καὶ τὴν περὶ αὐτὸν εἰσέτι σωζομένην βασιλικὴν μονήν, Μοναστήριον τοῦ ἁγίου Χριστοδούλου καλουμένην . Ἐπιδραμόντων δὲ ἐκεῖ τῶν Ἀράδων, φυγὼν μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὴν Εὐδοίαν (Εὐρίπον), ὅπου καὶ ἐτέλεσε τὸν δρόμον τῆς ζωῆς περὶ τὰ τέλη τοῦ ΙΑ' αἰῶνος, τῇ 16 Μαρτίου . Οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ, λαβόντες τὸ ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον, μετεκόμισαν εἰς τὴν οἰκίαν μονήν, ἐνθα κατὰκειται μέχρι τῆς σήμερον πρὸς ἀγιασμόν τῶν μετὰ πίστεως προσερχομένων .

✠ 17. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου, τοῦ Ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ. Ἀλληλουῖα.

✠ 18. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Ἐγεννήθη τῷ 315, διεδέχθη τὸν Μάξιμον εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῶν Ἱεροσολύμων θρόνον τῷ 350· ἐφάνη ζηλωτῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστής· τρίς ἐξωρίσθη ὑπὸ τῶν ἀρειανοφρόνων βασιλέων, Κωνσταντίου καὶ Οὐάλεντος· μετὰ δὲ τὸν θάνατον τούτων, ἀνακληθεὶς εἰς τὸν θρόνον αὐτῷ, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τῷ 386 ἔτει. Τῶν ἱερῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ τὰ ἐπισημότερα εἰσὶν αἱ 25 Κατηχήσεις, θεωρούμεναι ὡς ἡ ἀρχαιοτέρα, καὶ μεθοδικώτερα ἐπιτομὴ τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας.

Ἀλληλουῖα.

✠ 19. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Χρυσάνθου, καὶ Δαρείας.

Ἀλεξανδρεὺς ἦν τὴν πατρίδα ὁ Χρυσάνθος, κατηχηθεὶς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὑπὸ ἐπισκόπου τινός. Ὁ δὲ πατήρ αὐτοῦ, ὃς τις ἦν Συγκλητικὸς τὸ ἀξίωμα, κατακλίσας αὐτὸν πρότερον εἰς φυλακὴν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, εἶτα τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης αὐτοῦ βλέπων, ἀποστείλας ἔλαβεν ἐξ Ἀθηναίων τὴν Δαρείαν, παρθένον περικαλλῇ μὲν καὶ ἐλλόγιμον, εἰδωλολάτριν δὲ, καὶ μετ' αὐτῆς ἐτέλεσε τὸν γάμον τοῦ υἱοῦ· ἵνα, διὰ τῆς πρὸς αὐτὴν ἀγάπης, ἀποσπάσῃ αὐτὸν τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ. Ὁ δὲ ταύτην μᾶλλον ἐλκύσας εἰς τὴν εὐσέδειαν, καὶ παρρησιασάμενοι ἀμφότεροι τὸν Χριστὸν, ἔλαβον τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου τῷ 284 ἐπὶ Νουμεριανοῦ, ῥιφθέντες εἰς λάκκον βορβορώδη.

Ἀλληλουῖα.

✠ 20. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων. Ἀλληλουῖα.

✠ 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ ὁμολογητοῦ. Ἀλληλουῖα.

✠ 22. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλείου, πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας. Ἀλληλουῖα.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Νίκωνος, καὶ τῶν 199. Μαθητῶν αὐτοῦ. Ἀλληλουῖα.

✠ 24. Προεόρτια τῷ Εὐαγγελισμῷ τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

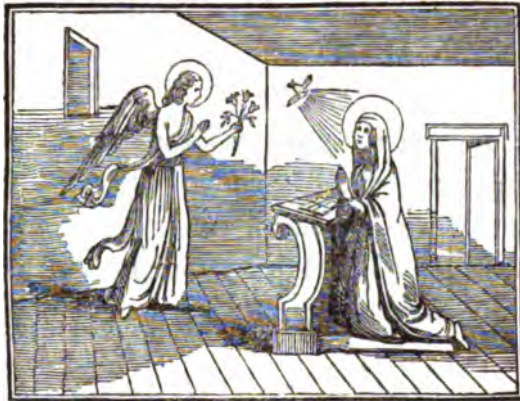
Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια, μετὰ χαρμοσύνης προεορτάσωμεν· ἰδοὺ γὰρ Γαβριὴλ παραγίνεται, τῇ Παρθένῳ κομίζων τὰ εὐαγγέλια, ἅμα καὶ φόβῳ καὶ θαύματι· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'πελεύσει Πνεύματος τοῦ παναγίου, τοῦ Πατρὸς τὸν σύν-
θρονον, καὶ ὁμοούσιον φωνῇ, τοῦ Ἀρχαγγέλου συνέλα-
βες, Θεοκυῆτορ, Ἀδαίμ ἡ ἀνάκλησις.

Ο ΕΤΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ

✠ 25. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Μετὰ μῆνας ἐξ ἀπὸ τῆς τοῦ Προδρόμου Συλλήψεως, ἀπεστάλη ὁ Ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν πόλιν τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ πρὸς τὴν Παρθένον Μαρίαν· ἥτις, ἐξελθοῦσα τοῦ Ναοῦ ὡς κόρη τελεία (Νοεμβρ. 21), ὑπῆρχεν ἤδη πρὸ τεσσάρων μηνῶν, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν Πατέρων, μεμνηστευμένη τῷ Ἰωσήφ. Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἠσπάσατο αὐτήν, λέγων· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. Ἡ δὲ Παρθένος, μετὰ τινα ταραχὴν τῆς ψυχῆς, καὶ διαλογισμὸν καὶ φόβον, διὰ τὸν τοιοῦτον ἀσπασμὸν, τέλος, πληροφορηθεῖσα τὴν δι' αὐτῆς ἀνερμηνευτον τοῦ Θεοῦ συγκατάθεσιν, καὶ ἀπόρρητον οἰκονομίαν, καὶ πιστεύσασα, ὅτι πάντα δυνατὰ εἰς τὸ θεῖον αὐτοῦ βούλημα, ἀποκρίνεται ἐν ταπεινώσει· Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥήμά σου. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τούτῳ, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπέρχεται ἐπ' αὐτήν· ἡ δύναμις τοῦ Ὑψίστου ἐπισκιάζει τὴν πανάμωμον αὐτῆς γαστέρα· καὶ ὁ προαιώνιος Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Θεὸς συλλαμβάνεται, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ σαρκούται ἐκ τῶν ἀχράντων αὐτῆς αἱμάτων (Λουκ. α. 26-38).

Ἐχουσα λοιπὸν ἐν γαστρὶ τὸν ἀχώρητον ἡ μακαρία Παρθένος, ἐπορεύθη μετὰ σπουδῆς ἐκ Ναζαρέτ εἰς τὰ ὄρενά τῆς Ἰουδαίας μέρη, εἰς μίαν τῶν ἐκεῖ πά-
λειων, (τὰ Ἱεροσόλυμα τυχόν, ἢ τὴν Βηθλεὲμ, ἢ τὴν Χεδρών, κατ' ἄλλους,) ἐνθα
εἶχε τὴν οἰκίαν οὗ Ζαχαρίας· ἵνα, εὐροῦσα Ἐλισάβετ τὴν συγγενὴ, συγχαρῇ αὐτῇ
διὰ τὴν εἰς τὴν γῆρας αὐτῆς κυοφορίαν, ἣν παρὰ τοῦ Ἀγγέλου ἔμαθς· διηγηθῇ
δὲ μᾶλλον πρὸς αὐτήν καὶ τὰ μεγαλεῖα, ὅσα ὁ δυνατὸς εὐδόκησε ποιῆσαι δι'
αὐτῆς. Καὶ ἀσπάζεται μὲν τὴν Ἐλισάβετ, εἰσελθοῦσα πρὸς αὐτήν· ἡ δὲ, μόλις
ἀκούσασα τῆς Μαρίας τὸν ἀσπασμὸν, αἰσθάνεται, ὅτι τὸ ἐν αὐτῇ ἐξάμνηνον ἤδη
ἐμδρουν σκιρτᾷ ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς ὑπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ διὰ τοῦ τοιοῦτου σκιρ-
τήματος, καὶ πρὶν εἶτι εἶδῃ τὸ φῶς τῆς ζωῆς, προφητεύει τὴν ἀνατολὴν τοῦ νη-

τοῦ Ἡλίου. Ἀμίσως Πνεύματος ἁγίου πλησθεῖσα ἡ γηραιά Ἐλισάβετ, γνωρίζει τὴν Μητέρα τοῦ Κυρίου αὐτῆς, καὶ μακαρίζει μεγαλοφώνως καὶ τὴν κοιλίαν τῆς Θεομήτορος, καὶ τὸν ἐν αὐτῇ βασταζόμενον καρπὸν. Ἡ δὲ Παρθένος, κινήθεισα τότε καὶ αὐτὴ εἰς μίαν ὑπερφυῆ ἀγαλλίασιν πνεύματος, ψάλλει τὴν Θεοπρεπῆ Ὡδὴν, τὴν ἐν τῇ Νέᾳ Διαθήκῃ πρώτην, δοξολογοῦσα τὸν ἑαυτῆς Θεὸν καὶ Σωτῆρα, καὶ λέγουσα: Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτήρί μου· καὶ τὰ λοιπὰ, καθὼς ἐγγράφως παρέδωκεν ἡμῖν ὁ Σειργόρος Λουκάς (ἀ. 39-55). Διὰ τοῦτο ἀξίως τάττεται ἡ Παρθένος Μαριάμ, καὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μητήρ, ἡ Πρώτη τῶν ἱερῶν Συγγραφέων τῆς Νέας Διαθήκης.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῃ βοήσωμεν: Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι: Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

✠ 26. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀργαγγέλου Γαβριὴλ.

τὴν ἑορτάσιμον ταύτην Σύναξιν ποιούμεν εἰς δόξαν αὐτοῦ, ὡς ὑπουργήσαντος εἰς τὸ ὑπερφυῆς τῆς ἐνσάρκου τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας Μυστήριον.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή, Ἀλληλουϊά· εἰδὲ μὴ,

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωπούμέν σε αἰεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων, τῆς αὐλοῦ σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας: Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς Ταξiάρχης τῶν ἄνω Δυναμέων.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Αρχιστράτηγε Θεῷ, λειτურγῇ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγέ, καὶ ἀρχηγέ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρόσβευε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

✠ 27. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίῃ . Ἀλληλαῦϊα .

✠ 28. Τοῦ ὁσίου Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου . Ἀλληλουϊα .

✠ 29. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρκου, ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, καὶ Κυρίλλου διακόνου, καὶ ἐτέρων τῶν ἐπὶ Ἱβλίου ἁθλησάντων . Ἀλληλαῦϊα .

✠ 30. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος .

Οὗτος ἐγεννήθη ἐν Παλαιστίνῃ, περὶ τὰ 523· ἐδόθη εἰς τὴν ἀσκησιν ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας· προεχειρίσθη ἡγούμενος τῆς ἐν τῷ Σιναίῳ Ὄρει μονῆς· συνέγραψε περὶ ἀρετῆς τριάκοντα λόγους, ὧν ἕκαστος περιλαμβάνων μίαν ἀρετὴν, καὶ ἀπὸ τῶν πρακτικῶν ἐπὶ τὰς θεωρητικὰς προχωροῦντες, ἀναβιδάξουσι τὸν ἄνθρωπον, ὡς διὰ βαθμίδων τινῶν, εἰς οὐράνιον ὕψος· δι' ἣν αἰτίαν καὶ τὸ σύγγραμμά τοῦτο ὀνομάζεται, Κλίμαξ τῶν Ἀρετῶν. Ἀπέθανε δὲ τῷ 603, ἐτῶν ὀγδοήκοντα .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμῃς τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκοῦμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασιν. Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν ὦσι, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Καρπούς ἀειθαλεῖς, ἐκ τῆς βίβλου προσφέρων, διδάγματα σοφῆς, καθηδύνεις καρδίας, τῶν τούτοις μετὰ νήψεως, προσεχόντων μακάριε· κλίμαξ γάρ ἐστι, ψυχὰς ἀνάγουσα γῆθεν, πρὸς οὐράνιον, καὶ διαμένουσιν δόξαν, τῶν πίστει τιμώντων σε .

✠ 31. Τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ὑπατίου, ἐπισκόπου Γαγγρῶν .

Ἀλληλουϊα· ἢ, Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διαδοχος. Ὅρα σελ. 266.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΜΕΓΑ ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ,

Ἐχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13, καὶ ἡ νύξ ὥρας 11.

✠ 1. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Αὕτη, δωδεκαετῆς ἔτι οὖσα, ἔλαθε τοὺς γονεῖς αὐτῆς, καὶ ἀπείθοῦσα εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἔζησε βίον ἄσωτον 17 ἔτη. Εἶτα, ὑπὸ περιεργείας κινουμένη, ἀπῆλθε μετὰ πολλῶν ἄλλων προσκυνητῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἵνα παρευρεθῇ εἰς τὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἑορτήν· ὅπου ἐδόθη εἰς πᾶν εἶδος ἀκολασίας καὶ πολλοὺς ἑαυρὲν εἰς τῆς ἀπωλείας τὸν βυθόν. Θέλουσα δὲ εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καθ' ἣν ἡμέραν ὑφ' οὗτο ὁ Σταυρὸς, ἡσθάνθη τρεῖς καὶ τετράκις δύναμιν τινα ἀόρατον, κωλύουσαν αὐτὴν τῆς εἰσόδου, ἐν ᾗ τὸ μετ' αὐτῆς πλήθος τοῦ λαοῦ ἀνεμποδί-
στως εἰσῆρχετο. Πληγείσα οὖν τὴν καρδίαν ἐκ τούτου, ἀπεφάσισεν ἵνα μεταβάλλῃ ζωὴν, καὶ ἐξέλυσῃ τὸν Θεὸν διὰ μετανοίας· καὶ οὕτως ὑποστρέψασα πάλιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, εἰσῆλθεν εὐκάλως εἰς αὐτήν. Προσκυνήσασα δὲ τὸ τίμιον Ζύλον, ἀνεχώρησε τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ, διέβη τὸν Ἰορδάνην, εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς ἐρήμου, καὶ ἔζησεν ἐν αὐτῇ 47 ἔτη ζωὴν σκληροτάτην καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπου, μόνῃ μόνῃ Θεῷ προσευχομένη. Περὶ δὲ τὰ τέλη τῆς ζωῆς, συναντήσασα ἐρημίτῃ τινὶ, Ζωσιμᾷ τὸ ὄνομα, καὶ τὸν ἀπ' ἀρχῆς βίον αὐτῆς διηγηθεῖσα, παρεκάλεσεν αὐτόν, ἵνα κομίσῃ αὐτῇ τὰ ἀχραντα Μυστήρια πρὸς κοινωνίαν· ὃ καὶ ἐποίησεν ἐκεῖνος τὸ ἐρχόμενον ἔτος, κατὰ τὴν Μεγάλην Πέμπτην. Τὸ δὲ ἐφεξῆς ἔτος ἐπανελθεὶν πάλιν ὁ Ζωσιμᾶς, εὗρεν αὐτὴν νεκρὰν ἐπὶ γῆς ἠπλωμένην, καὶ γράμματα πλησίον αὐτῆς, ταῦτα λέγοντα: « Ἀββᾶ Ζωσιμᾶ, θάρσυν ὡς τὸ σῶμα τῆς ἀθλίας Μαρίας. Ἀπέθανον τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐκοινωνήσα τὼν ἀχράντων Μυστηρίων. Εὐχου ὑπὲρ ἐμοῦ α. Τάττεται δὲ ὁ θάνατός αὐτῆς τῷ 378 ἔτει, ἢ τῷ 437, κατ' ἄλλους.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μητερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττε-
σα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ· ἐπι-
μελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγ-
γέλων συναγάλλεται, ὁσία Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τοῖς τῶν ἀγώνων σε πόνοις θρόνητε, τὸ τῆς ἐρήμους τρα-
χύ καθηγιάσας· διὸ σε τὴν μνήμην δοξάζομεν, ἐν ὑμνω-
δαῖς Μαρία τιμῶντές σε, ὁσία ὁσίων ἀγλαῖσμα.

✠ 2. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τίτου τοῦ Θαυματουργοῦ.

✠ 3. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Νικήτα ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ Μηδικίου, καὶ Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.

Ὁ Ἰωσήφ οὗτος ἦν ἐκ Σικελίας, Πλωτίνου καὶ Ἀγάθης υἱός. Διὰ δὲ τὴν τῆς πατρὶδος αὐτοῦ αἰχμαλωσίαν ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν, φυγὼν ἐκείθεν, καὶ ἐκ τόπου εἰς τόπον μεταβάς, κατήντησεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου καὶ θλίψεις πικράς

ὑπέμεινε διὰ τὸν εὐσεβῆ αὐτοῦ ζῆλον. Τελέσας δὲ δσίως τὸν δρόμον τῆς ζωῆς, καὶ ἄριστος ἄσματογράφος χρηματίσας, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τῷ 883. — Οἱ ἄσματοικοὶ Κανόνες τῶν Μηναίων, πλὴν ὀλίγων τινῶν, οἱ λοιποὶ πάντες τοῦ Ἰωσήφ τούτου εἰσὶ πόνημα, ἔχοντες εἰς τὴν ἐννάτην Ὡδὴν ἀκροστιχίδα τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἰωσήφ. Αὐτὸς ἐξεπόνησε καὶ πᾶσαν σχεδὸν τὴν ἱερὰν βίβλον, τὴν καλουμένην Πα ρ α κ λ η τ ι κή ν. Διὰ ταῦτα ὁ Ἰωσήφ οὗτος ἐπονομάζεται κατ' ἐξοχὴν Ἵ-μ ν ο γ ρ ᾶ φ ο ς .

✠ 4. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλεῳ̃.

✠ 5. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κλαυδίου, Διοδώρου, καὶ ἐτέρων πέντε.

✠ 6. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίᾳ, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

✠ 7. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Καλλιπίᾳ· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, ἐπισκόπου Μιτυλήνης.

✠ 8. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἡρωδίωνος, Ἀγάβᾳ, Ρούφου, Ἀσυγκρίτᾳ, Φλέγοντος, καὶ Ἑρμῆ.

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εὐψυχίου, τοῦ ἐν Καισαρείᾳ.

✠ 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίᾳ, Πομπηΐᾳ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

✠ 11. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, ἐπισκόπου Περγάμου τῆς Ἀσίας.

Οὗτος ὑπῆρχε σύγχρονος τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ὑφ' ὧν καὶ ἐπίσκοπος Περγάμου κατέστη· ἠθλήσε δὲ ἐπὶ τῆς βασιλείας Δομιτιανοῦ τῷ 83 ἔτει, βληθεὶς, ὡς λέγουσιν, εἰς χαλκινὸν βουὴν πεφυρακτωμένον. Περὶ τούτου γράφει ὁ Εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν, ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Χριστοῦ, λέγοντος πρὸς τὸν Ἀγγελον, ὃ ἐστὶν ἐπίσκοπον τῆς ἐν Περγάμῳ Ἐκκλησίας: Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις, ἐν αἷς Ἀντίπας ὁ Μάρτυς μου ὁ πιστός, ὃς ἀπεκτανῆθη παρ' ὑμῖν, ὅπου κατοικεῖ ὁ σατανᾶς (Ἀποκ. β'. 13).

✠ 12. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Βασιλείου, ἐπισκόπου Παρίου.

✠ 13. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Μαρτίνου, Πάπα Ῥώμης.

✠ 14. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἀριστάρχου, Πουδῆ, καὶ Τροφίμου.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κρήσκεντος.

✠ 16. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων παρθένων καὶ ἀνταδέλφων, Ἀγάπης, Εἰρήνης, καὶ Χιονίας.

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεὼν τοῦ ἐν Περσίδι.

✠ 18. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παφνουτίου.

✠ 20. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ.

✠ 21. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰαννουαρίου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

✠ 22. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου.
Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Γνωρισθεῖς ἐκ σπαργάνων ἡγιασμένοι, καὶ φανεῖς τῶν χαρίτων πεπληρωμένοι, τοῖς θαυμασίοις τὸν κόσμον κατηύγασας, καὶ τῶν Δαιμόνων τὰ σμήνη ἀπήλασας, ἱερουργε Θεόδωρε· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Ὁ μέγας ὄντως, καὶ ἐνδόξος Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος, ὑπῆρχεν ἐκ πατρὸς μὲν Καππαδόκης τὸ γένος, ἐκ μητρὸς δὲ Παλαιστίνος· Τριβοῦνος, ὃ ἐστὶ Χιλιάρχος τὸ ἀξίωμα, καὶ εἰς τοὺς πολέμους λαμπρὸς καὶ τροπαιοφόρος, ἀφ' οὗ καὶ ἐπονομάζεται. Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, παρβήσιασάμενος τὸν Χριστόν, ὃν ἐκ προγόνων σεβόμενος ὑπεκρύπτετο ἕως τότε, πολυειδεῖς τε βασάνους δι' αὐτὸν ὑπομείνας, καὶ κατὰ πάντα Τροπαιοφόρος ἀναδειχθεὶς, καὶ διὰ τῶν ἐν τοῖς ἀθλοῖς αὐτοῦ γενομένων θαυματουργιῶν πολλοὺς ὀδηγήσας εἰς τὴν τῆς ἀληθείας ἐπίγνωσιν, τελευταῖον ἀποτέμνεται τὴν κεφαλὴν, τῷ 296 ἔτει. Τὸ δὲ ἱερὸν αὐτοῦ Λεῖψανον, (ἄδηλον ποῦ ἐτέλεσε τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου) κομισθὲν ὑπὸ τοῦ δούλου αὐτοῦ εἰς τὴν ἐν Παλαιστίνῃ κωμόπολιν Λύδδαν, ἀναμφιβόλως πατρίδα τῆς μητρὸς αὐτοῦ, κατετέθη ἔπειτα εἰς τὸν ἐκεῖ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἀνεγερθέντα Ναόν (Νοεμβ. 3).

Ἀργία, καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ως τῶν αἰχμαλώτων ἑλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρὸς, βασιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ .

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδείχθης, τῆς εὐσεβείας γεωργὸς τιμιώτατος, τῶν ἀρετῶν τὰ δράγματα συλλέξας σεαυτῷ· σπείρας γὰρ ἐν δάκρυσιν, εὐφροσύνη θεριζεις· ἀθλήσας δὲ δι' αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω· καὶ ταῖς πρεσβείαις Ἁγίαι ταῖς σαῖς, πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν .

✠ 24. Τῆς ὁσίας Ἑλισάβετ τῆς Θαυματουργοῦ .

Αἰ ὕτη, ἐν παρθενίᾳ ζήσασα, καὶ ἐκ νεότητος κατατήξασα ἑαυτὴν πόνοις ἀσκητικοῖς καὶ πάσῃ κακουχίᾳ, καὶ διὰ τούτων τοῦ χαρίσματος τῆς θαυματουργίας ἀξιώθεῖσα παρὰ Θεοῦ, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εὖν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς . Ὅρα ὀπισθεν .

✠ 25. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου .

Ὁ ὕτος ἦν τὸ γένος Ἕλλην, ἐκ Κυρήνης τῆς κατὰ τὴν Αἰθύνην Πενταπόλεως, ὡς λέγουσί τινες . Προσελθὼν δὲ εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ διὰ τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως Ῥώμης· ὅπου διατρίβων συνέγραψε, διὰ προτροπῆς τοῦ αὐτοῦ Πέτρου, καὶ αἰτήσεως τῶν ἐκεῖ Χριστιανῶν, τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον Ἑλληνιστί, δεύτερος τοῦ Ματθαίου . Ὑστερον δὲ ἀπελθὼν εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον εἰς αὐτήν, καὶ πρῶτος τὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἐκκλησίαν συστήσας, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς περὶ τὸ 64 ἔτος, ὡς λέγουσιν . Εἰς τοῦτον ἀποδίδοται ὁ Λέων, τὸ δεύτερον τῶν συμβολικῶν ζώων τοῦ Ἰεζεκιήλ (ἀ. 10), ἵσως διότι ἡ ἀρχὴ τῆ κατ' αὐτὸν Εὐαγγελίᾳ ἐστὶν ἡ ἐν ἐρήμοις διαγωγή τοῦ Προδρόμου, ἐνθα ζῶσιν οἱ λέοντες· ἢ, κατ' ἄλλους, διότι χαρακτηρ τοῦ Εὐαγγελίου αὐτῆ διακριτικὸς ἐστὶν ἡ τῆ Χριστοῦ βασιλεία, ὡς καὶ τὸ ζῶον αὐτό ἐστι βασιλικόν .

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Α'πόστολε ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστά Μάρκε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν .

Ε'ξ ὕψους λαβὼν τὴν χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, ῥητόρων πλοκάς, διέλυσας Ἀπόστολε, καὶ τὰ ἔθνη ἅπαντα σαγηνεύσας, Μάρκε παναοίδιμε, τῷ σῷ Δεσπότη προσήγαγες, τὸ θεῖον κηρύξας Εὐαγγέλιον .

✠ 26. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλέως, ἐπισκόπου Ἀμασειᾶς .

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεὼν, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου .

Οὗτος ἦν πρωτεύων τῶν τοῦ Ἰησοῦ, υἱὸς τοῦ Κλεόπα, τοῦ καὶ Ἀλ-
 ξάνδρου καὶ Κλεόπας τοῦ Μνηστοροῦ. Ἐγένετο δεύτερος Ἱεροσολύ-
 ρων ἐπισκοπὸς, διαδόχος Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοῦ· ἐτελεύτησε σταυρωθεὶς ἐπὶ
 τῆς ἐκκλησίας Γαλιλαίας, τῷ 107 ἔτει, ὑπάρχων ἐτῶν 120.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Χριστοῦ σε συγγενῇ, Συμεὼν Ἱεράρχα, καὶ Μάρτυρα σεβ-
 ρῆν, ἱερῶς εὐφημοῦμεν, τὴν πλάνην ὀλέσαντα, καὶ τὴν
 πίστιν τηρήσαντα· ὄθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην,
 ἐκταῖζοντες ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σε λαμβάνομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀστὴρ μέγιστον, ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη σήμερον, τὸν
 Στεγνόν Συμεὼν, φωταγωγεῖται κραυγαῶσα· Χαί-
 ρεις Μαρτύρων, σεπτὸν ἀκροθίνιον.

✠ 28. Τῶν ἁγίων ἐννέα Μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ.

✠ 29. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου.

καὶ οἱ δύο οὗτοι ἐ χρημάτισαν Παύλου τοῦ Ἀποστόλου μαθηταί, ὅς τις καὶ
 ἀναφέρων αὐτοὺς ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ, λέγει: Ἀσπάζονται ὑμᾶς....
 Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος, οἱ συγγενεῖς μου (ἱε'. 21). Ἦν δὲ ὁ μὲν Ἰάσων
 ἀπὸ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας, ἧς καὶ ἐπίσκοπος ἐγένετο· ὁ δὲ Σωσίπατρος ἐκ Πα-
 τρῶν τῆς Ἀχαΐας, γενόμενος καὶ αὐτὸς ἐπίσκοπος Ἰκονίου. Καλῶς δὲ τὰς ἐαυ-
 τῶν Ἐκκλησίας ποιμάναντες ἐπὶ χρόνον ἱκανόν, ἀπῆλθον πρὸς τὰ δυτικά μέρη,
 ἵνα καὶ ἄλλους ὠφελήσωσι. Καὶ καταλαβόντες τὴν νῆσον Κέρκυραν, γίνονται εἰς
 τοὺς κατοίκους αὐτῆς πρῶτοι Κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ ἐκεῖ τελευταῖον πλη-
 ροῦσι τὸν δρόμον τῆς ζωῆς, πολλὰ πρότερον ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ
 παθόντες. — Ὁ ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν σωζόμενος ἀρχαιότατος Ναὸς ἐν τῇ παλαιᾷ
 τῆς Κερκύρας πόλει, καὶ, Τῶν Ἀγίων, κατ' ἐξοχὴν ὀνομαζόμενος, βεβαίῳ τα-
 τῆς ἱστορίας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Α'πόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πται-
 σμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

✠ 30. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου
 τοῦ Θεολόγου.

Οὗτος ἦν ἐκ τῶν Δώδεκα, ὡς καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ (Σεπτεμβρ. 26),
 οὗς ὁ Κύριος ἐπωνόμασε Βοανεργές, ὃ ἐστὶν υἱὸς βροντῆς, ὡς μεγαλοκήρυκας
 καὶ θεολογικωτάτους, ἢ διότι, ὡς λέγουσι τινές, ἐπειδὴ οἱ ἔκτινος κώμης Σα-
 μαρείται οὐκ ἐδέξαντο τὸν Ἰησοῦν εἰς ἐπιξένωσιν, οἱ δύο οὗτοι ἀδελφοί, ζήλου
 πλησθέντες ἐπεθύμησαν ἵνα καταβῇ πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ κατακαύσῃ τοὺς ἀξέ-
 νους ἐκείνους (Μάρκ. γ', 17. Λουκ. δ'. 52-54). Τούτου οὖν τοῦ Ἰακώβου τὴν
 παρρησίαν εἰς τὸ εὐαγγελικὸν κήρυγμα μὴ ὑποφέρων Ἡρώδης ὁ Ἀγρίππας ὁ τοῦ
 Ἀριστοβούλου υἱός, καὶ τοῦ Μ. Ἡρώδου ἐγγονός, συλλαβὼν αὐτὸν ἐν ταῖς ἡμέραις
 τοῦ Πάσχα, ἐν μαχαίρᾳ κατέσφαξε, τῷ 43 ἔτει· καὶ οὕτως ἔπαιε τὸ ποτήριον,
 ὃπερ προεῖπεν εἰς αὐτὸν ὁ Σωτὴρ (Ματθ. κ'. 23). — Ὁ δὲ Ἡρώδης, κατελθὼν
 τὸ ἐφεξῆς ἔτος ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἐνδυσάμενος βασι-

λικῶς, ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, καὶ ἐδημηγόρει πρὸς τοὺς πρέσβεις τῶν Τυρίων καὶ Σιδωνίων. Καὶ ἐνῶ οἱ περικυκλοῦντες αὐτὸν κόλακες προσηγόρευον αὐτὸν Θεόν, λέγοντες: Θεοῦ φωνή, καὶ οὐκ ἀνθρώπου· πατάσσεται παρευθὺς ὑπὸ θείου Ἀγγέλου, διότι (λέγει ὁ ἱερός ἱστοριογράφος) οὐκ ἔδωκε τὴν δόξαν τῷ Θεῷ· καὶ γενόμενος σκωληκόδρωτος, ὡς καὶ ὁ πάππος αὐτοῦ (Δεκεμβρ. 29), κατέστρεψεν ἐλεεινῶς τὸ ζῆν μετ' ὀλίγον (Πράξ. β'. 19-23).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Ἰάκωβε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φωνῆς θεικῆς, ἀκήσας προσκαλήσης σε, ἀγάπην πατρός, παρεῖδες καὶ προσεδραμες, τῷ Χριστῷ Ἰάκωβε, μετὰ τοῦ συγγόνου σου ἐνδόξε· μεθ' οὗ ἡξιώθης ἰδεῖν, Κυρίου τὴν θείαν Μεταμόρφωσιν.

ΜΗΝ ΜΑΓ' Ο Σ,

Ἐχὼν ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14, καὶ ἡ νύξ ὥρας 10.

✠ 1. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἱερεμίου.

Ὁ μέγας οὗτος Προφήτης τοῦ Θεοῦ, ὁ φιλάδελφος καὶ θρηνητικώτατος, ὁ πολλὰ προσευχόμενος περὶ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἀγίας πόλεως, ὑπῆρχεν υἱὸς Χελκίου, ἐκ φυλῆς ἱερατικῆς, ἐκ πόλεως Ἀναθὼθ, ἐν γῇ Βενιαμὴν, ἡγιασμένος ἐτι ἐκ κοιλίας μητρός, ὡς αὐτὸς ὁ Κύριος περὶ αὐτοῦ λέγει: Πρὸ τοῦ με πλάσαι σε ἐν κοιλίᾳ, ἐπίσταμαί σε· καὶ πρὸ τοῦ σε ἐξελεθεῖν ἐκ μήτρας, ἡγίακά σε, Προφήτην εἰς ἔθνη τέθεικά σε (Ἱερ. α'. 5). Προεφήτευσεν 40 ἔτη, ἀπὸ τοῦ 628-588 πρὸ Χριστοῦ· ὅτε, γενομένης τῆς ἐσχάτης αἰχμαλωσίας τοῦ λαοῦ ἐπὶ Σεδεκίου, καὶ ὀλίγων μόνον τινῶν ἀφεθέντων πρὸς ἐργασίαν τῆς γῆς, ἔμεινε καὶ αὐτὸς μετ' αὐτῶν, κατὰ ἀδειαν Ναβουζαρδάν τοῦ ἀρχιμαγείρου Ναβουχοδονόσορ, κλαίων καὶ πενθῶν ἀπαραμύθητα τὴν ἐρήμωσιν τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ τὴν τῶν ὁμογενῶν δουλείαν. Ἀλλὰ καὶ οἱ ὀλίγοι οὗτοι, παρανομήσαντες πάλιν, καὶ φοβούμενοι τὴν τῶν Χαλδαίων ἐκδίκησιν, ἐφυγον εἰς Αἴγυπτον, συμπαραλαβόντες βιαίως καὶ τὸν Ἱερεμίαν μετὰ Βαρούχ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ καὶ γραφέως· ὅπου προφητεύον κατὰ τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἄλλων ἐθνῶν, ἐλιθοβολήθη ἐν Τάφναις ὑπὸ τῶν ἰδίων ὁμογενῶν, περὶ τὸ 583 πρὸ Χ. μὴ ἀνεχομένων ἀκούειν τὴν τῶν λόγων αὐτοῦ ἀλήθειαν, καὶ τοὺς δικαίους ἐλέγχους. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς κεφάλαια 51 διηρημένη, καὶ οἱ ὀρθῶν εἰς 5, ἀτττεται ἡ δευτέρα τῶν Μειζόνων Προφητῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ἱερεμίου τὴν μνήμην Κύριε ἐορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν: Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 2. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου. (Ὅρα Ἰανουαρ. 18).

Καταλυσίς οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Στυλὸς γέγονας ὀρθοδοξίας, θείοις δόγμασιν ὑποστηρίζων, τὴν Ἐκκλησίαν ἱεράρχα Ἀθανάσιε· τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον ἀνακηρύξας, κατήσχυνας Ἀρειον. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τί τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ορθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθια ἐξέτεμε, πληθύνσας τὸν σπόρον τῆς πίστεως, τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ Πνεύματος ὅσιε· διό σε ὑμνοῦμεν Ἀθανάσιε.

✠ 3. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου, καὶ Μαύρας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Τὰ χυτὰ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοὺς πολυτρόπους αἰκισμοὺς ἐνεγκόντες, καὶ τοὺς στεφάνους ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, μνήμην τὴν πανίερρον, τὴν ὑμῶν ἐκτελούντων, μέγιστε Τιμόθεε, καὶ αἰοίδιμε Μαύρα, τοῦ εἰρηνεῦσαι πόλιν καὶ λαόν· αὐτὸς γὰρ ἐστὶ πιστῶν τὸ κραταίωμα.

✠ 4. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Πελαγίας.

Ἦ πῆρχεν ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας· ἤθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 288.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ὅρα κατωτέρω.

✠ 6. Τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξου Μάρτυρος Εἰρήνης.

Ἦ πῆρχε θυγάτηρ Λικινίου βασιλίσκου, καὶ Λικινίας· ἤθλησε τῷ 315 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφίε με ποθῶ, καὶ σὲ ζητῶσα ἀθλῶ, καὶ συσταυρῆμαι καὶ

συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σε, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεϊσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, τῇ ἀθλήσει γέγονας, ὠραιοτάτῃ Εἰρήνῃ· αἵμασι τοῖς ἐκχυθεῖσί σου φοινηχθεῖσα, πλάνην τε καταβαλῶσα τῆς ἀθείας· διὰ τοῦτο καὶ εἶδ' ἐξω, βραβεῖα νίκης χειρὶ τοῦ Κτίστου σου.

✠ 6. Τοῦ ἀγίου καὶ δικαίου Ἰωβ τοῦ Πολυάθλου.

Ὁ πιστὸς οὗτος θεράπων τοῦ Θεοῦ, τῇ πάσης ἀρετῆς ἐντελεστάτῃ εἰκὼν, καὶ ἐξαιρέτως τῆς ὑπομονῆς τὸ παράδειγμα, ὑπῆρχεν υἱὸς Ζαρὲ καὶ Βοσόρρας, καὶ τοῦ Ἀδραὰμ πέμπτος ἀπόγονος· ἄνθρωπος ἀληθινός, ἄμειπτος, δίκαιος, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος, καὶ διὰ ταῦτα ὑπέρπλουτος, καὶ κατὰ πάντα εὐλογημένος ὑπὸ Θεοῦ, ὡς οὐδεὶς ἄλλος τῶν κατοίκων τῆς Αὐσιτίδος χώρας, πατρίδος αὐτοῦ, τῆς μετὰξὺ Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας κειμένης. Ἀλλὰ κατὰ θεῖαν συγχώρησιν, πρὸς δοκιμασίαν αὐτοῦ, στερηθεὶς διαμίας καὶ τέκνων, καὶ πλούτου, καὶ δόξης, καὶ πάσης παραμυθίας, καὶ πληγωθείς καθ' ὅλον τὸ σῶμα φοδερῶς, ἐνεκαρτέρησε γενναίως εἰς τὴν ἀπαρδειγμάτιστον ταύτην συμφορὰν ἑπτὰ ὁλόκληρα ἔτη, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ. Εἶτα, διὰ τῆς θείας αὐτοῦ εὐλογίας, ἐπανελθὼν πάλιν εἰς εὐδαμονίαν λαμπροτέραν τῆς πρώτης, καὶ ζήσας μετὰ τὴν πληγὴν 170 ἔτη, τὰ δὲ πάντα 240, ἐτελεύτησε πρεσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν, περὶ τὸ 1350 ἔτος πρὸ Χριστοῦ. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι ἐν μόνον ἔτος διήρκεσεν ἡ πληγὴ αὐτοῦ· καὶ ὅτι ἔζησε μετ' αὐτὴν 140 ἔτη, πάντα δὲ, 240.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τὸν πλεῖστον θεωρήσας τῶν ἀρετῶν τῷ Ἰωβ, συλῆσαι ἐμχανᾶτο ὃ τῶν δικαίων ἐχθρός· καὶ διαρρήξας τὸν πύργον τοῦ σώματος, τὸν θησαυρὸν ἐκ ἐσύλησε τὸν τῷ πνεύματος· εὗρε γὰρ ὠπλισμένην τὴν τοῦ ἀμέμπτου ψυχὴν· ἐμέ δὲ καὶ γυμνώσας ἠχμαλώτευσεν. Προφθάσας οὖν πρὸ τέλους, ῥῦσαι με τοῦ δολίου Σωτῆρ, καὶ σῶσόν με.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαῖς τῆς φύσεως.

Ως ἀληθῆς καὶ δίκαιος, θεοσεβής καὶ ἄμειπτος, ἡγιασμένος τε ὠφθῆς πανένδοξε, Θεῷ θεράπον γνήσιε· καὶ ἐδίδαξας κόσμον, ἐν τῇ σῇ καρτερίᾳ, Ἰωβ πολυάθλε· ὅθεν πάντες τιμῶντες, ὑμνοῦμέν σου τὸ μνημόσυνον.

✠ 7. Ἡ Ἀνάμνησις τῇ ἐν ἑρανῶ φανέντος σημείῳ τῷ Σταυροῦ ἐν τῇ πόλει Ἰερουσαλήμ.

Τῷ 346 ἔτει, ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίου, υἱοῦ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, καὶ Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς Πεντηκοστῆς, περὶ ὥραν τρίτην τῆς ἡμέρας, ἐφάνη διὰ λαμπρῶν ἀστέρων τὸ σημεῖον τοῦτο τοῦ Σταυροῦ ἠπλωμένον ἀπὸ τοῦ Ἰολγοῦ ἕως τοῦ Ὁρους τῶν Ἑλαιῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος αΐ.

Τοῦ Σταυροῦ σε ὁ τύπος νῦν ὑπὲρ ἡλιὸν ἔλαμψεν, ὃν περ ἐξ Ὁρους ἀγίου, τόπῳ Κρανίου ἐφήπλωσας, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ σε Σῶτερ ἰσχὺν ἐτράνωσας, διὰ τέττε κρατύνας καί τε πιστὸς Βασιλεὺς ἡμῶν· ὅς καὶ περισώζεις διαπαντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο διανοίξας οὐρανούς κεκλεισμένους, ἐν οὐρανῷ ὑπερφανεῖς τὰς ἀκτῖνας, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν ὁ ἄχραντος Σταυρός· ὅθεν οἱ τὴν ἔλλαμψιν, τῆς αὐτοῦ ἐνεργείας, δεξάμενοι πρὸς ἄδυτον, ὁδηγέμεθα φέγγος· καὶ ἐν πολέμοις ἔχομεν αὐτόν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

✠ 8. Τοῦ ἀγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, ἐπιστηθίου, ἡγαπημένου, καὶ παρθένου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου.

Περὶ μὲν τοῦ Ἀποστόλου ὅρα Σεπτεμβ. 26. Ὁ δὲ Ἀρσένιος ἦν διάκονος τῆς ἐν Ῥώμῃ Ἐκκλησίας, λαμπρὸς κατὰ τὸ γένος καὶ τὴν παιδείαν, καὶ θαυμασίως τὴν ἀρετὴν. Τῷ δὲ 373, ὅτε Θεοδοσίος ὁ Μέγας ἐνέδυσσε τὴν βασιλικὴν πορφύραν Ἀρκάδιον τὸν πρεσβύτερον υἱὸν αὐτοῦ, ἐπταετὴ ὄντα, ἐκλεχθεὶς ὁ Ἀρσένιος ὑπὸ Δαμάσου τοῦ τῆς Ῥώμης ἀρχιεπισκόπου, ἐπέμφθη εἰς Κωνσταντινούπολιν, πρὸς διδασκαλίαν τοῦ βασιλόπαιδος τούτου. Ἀλλὰ μὴ δυνάμενος διδάσκειν αὐτὸν ὡς ἰδιώτην, κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς, διὰ τὴν φυσικὴν τοῦ νέου ἐπαρσιν καὶ ἰσχυρογνωμίαν, μᾶλλον δὲ καὶ κινδυνεύσας ὑπ' αὐτοῦ τὴν ζωὴν, κατέλιπε τὴν βασιλικὴν αὐλὴν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Θηβαίδος Σκήτην· ὅπου τελέσας τὸν ὑπόλοιπον βίον ἀσκητικῶς, ἐτελεύτησε τῷ 445, ἐτῶν 95.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β΄.

Απόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε, ἐπιτάχυνόν ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεται σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος· ὃν ἰκέτευε Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ΄.

Ταῖς τῶν δακρύων σε ῥοαῖς, τῆς ἐρήμης τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς

πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ ἀφ' ὧν φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ
λάμπων τοῖς θανάμασιν. Ἀρσένιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος β'.

Τὰ μεγαλεῖά σε παρθένε τίς διηγῆσεται; βρῦεις γὰρ θαύ-
ματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων ἐν σώματι πολιτείαν, ἐπιδειξάμενος Ἀρ-
σένιε Θεοφόρε, τούτων καὶ τῆς τιμῆς κατηξίωσαι, τῷ
τοῦ Δεσπότης θρόνῳ, σὺν αὐτοῖς παριστάμενος, καὶ πᾶσι
πρεσβεύων θείαν ἄφεςιν.

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἡσαΐου· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυ-
ρος Χριστοφόρου.

Ὁ μὲν Προφήτης ὑπῆρχεν υἱὸς Ἀμώς, ἐκ τῆς βασιλικῆς φυλῆς καταγόμενος.
Προεφήτευσεν ἐν ἡμέραις Ὁζίου, (τοῦ καὶ Ἀζαρίου καλουμένου), Ἰωάθαμ, Ἀχαζ,
καὶ Ἐζεκίου, βασιλέων τῆς Ἰουδαίας. Περί δὲ τὸ 681 πρὸ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς
βασιλείας Μανασσῆ, υἱοῦ καὶ διαδόχου τοῦ εὐσεβεστάτου Ἐζεκίου, ἐλέγχων τὴν
ἀσέβειαν καὶ τὰς παρανομίας αὐτοῦ, ἐπρινίσθη διὰ ξυλίνου πρίονος, καὶ οὕτως
ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς. Ὀνομάζεται ἀπάντων τῶν Προφητῶν ὁ Εὐτονώτατος
καὶ Μεγαλοφωνότατος, διὰ τὸ κάλλος καὶ ὕψος τῶν λόγων αὐτοῦ. Ἡ προ-
φητεία αὐτοῦ, εἰς 66 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἡ πρώτη τῶν Μειζόνων
Προφητῶν. Τοῦτο ἐστὶ καὶ ἡ Ε'. τῆς Στιχολογίας Ὁδὴ: Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει
τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός. κτλ. — Περί δὲ τοῦ ἁγίου Χριστοφόρου
λέγουσι τερατώδη καὶ μυθώδη πολλὰ, ὅσα ἐγέννησεν ἡ ἀμάθεια καὶ δεισιδαιμονία·
ἐξ ὧν ἐστὶ καὶ τὸ νομίζειν, ὅτι, ἡ ἐν ἡμέρᾳ ἐβλεπέ τις αὐτοῦ τὴν εἰκόνα, ἣν
ἀδύνατον ἀποθανεῖν αὐτὸν κατ' αὐτὴν αἰφνιδίως, ἢ ἐκ συμβεβηκότος τινός. Ἐν-
τεῦθεν προῆλθε τὸ περιαδόμενον ἐκεῖνο: Χριστοφόρον ἀφ' οὗ ἴδης, ὕστερ' ἀσφα-
λῆς βαδίζεις. Ἐκ τούτου ἡ συνήθεια τῶν παλαιῶν τοῦ τιθεῖν τὰς εἰκόνας
αὐτοῦ εἰς τῶν Ἐκκλησιῶν τὰς εἰσόδους, ἵνα οἱ εἰσερχόμενοι βλέπωσιν αὐτάς.
Ἡ δὲ ἐτυμολογία τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ὅπερ δηλοῖ: Χριστὸν φέρειν, παρεκί-
νησεν ἀναμφιβόλως τοὺς ζωγράφους, ἵνα ζωγραφίζωσιν αὐτόν, βαστάζοντα ἐπὶ
τῶν ὤμων νήπιον τὸν Ἰησοῦν· οὐχὶ ὁμοῦς ἔχοντα καὶ πρόσωπον κυνός (σκύλου),
ὡς τινες τῶν ἀμαθῶν ζωγράφων. Ἡθλησε δὲ ὁ Μάρτυς ἐπὶ Δεκίου, τῷ 250 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σε Ἡσαΐου τὴν μνήμην Κύριε ἑορταῖζοντες,
δί' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν: Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος δ'. Γὰρ ὑπὸ προκατάλαβε.

Στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, ὠραῖζόμενος, Κυρίῳ παρίσασαι,
τῷ Βασιλεῖ οὐρανῶν, Χριστοφόρε ἀοίδιμε· ὅθεν σὺν Ἀ-
σωμάτων, καὶ Μαρτύρων χορείαις, ᾄδεις τῇ τρισαγίῳ καὶ

φρακτῇ μελωδίᾳ· διὸ ταῖς ἰουδαίαις ταῖς σαῖς, σῶζε τοὺς δούλους σου.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου,
Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τῆς προφητείας τὸ χάρισμα δεδεγμένος, Προφητομάρτυς Ἡσαΐα θεοκήρυξ, πᾶσιν ἐτράνωσας τοῖς ὑφ' ἥλιον, τὴν τοῦ Θεοῦ φωνήσας, μεγαλοφώνως σάρκωσιν: Ἴδου ἡ Παρθένοσ ἐν γαστρὶ λήψεται.

✠ 10. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ.

Οὗτος ἦν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Δώδεκα, ὀνομαζόμενος ὑπὸ μὲν τοῦ Ματθαίου, Σ. Κανανίτης, ὑπὸ δὲ τοῦ Λουκᾶ, Σ. Ζηλωτῆς (Ματθ. ι. 4. Λουκ. ε'. 15)· καθότι τὸ Κανανίτης ἐρμηνεύεται εἰς τὸ Ζηλωτῆς, ἐκ τοῦ Κανὰ, ὅπερ δηλοῖ Ζῆλος, κατὰ τοὺς ἐρμηνευτάς. Λέγουσι δέ τινες, ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ νυμφίος τοῦ ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας γενομένου γάμου, ὅπου ὁ Ἰησοῦς, μεταβαλὼν τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον, ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων αὐτοῦ (Ἰωάν. β'. 1-11).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Α'πόστολε ἅγιε Σίμων, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀσφαλῶς τὰ τῆς σοφίας δόγματα, ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν εὐσεβούντων θέμενον, ἐν αἰνέσει μακαρίσωμεν, τὸν θεηγόρον πάντες Σίμωνα· τῷ θρόνῳ γὰρ τῆς δόξης νῦν παρίσταται, καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις ἐπαγάζεται, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 11. Τὰ Γενέθλια, ἥτοι τὰ Ἐγκαίνια τῆς Κωνσταντινουπόλεως· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου.

Κατὰ τὸ 328 ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, τῇ 29 Νοεμβρίου, κατεβλήθησαν τὰ θεμέλια τῆς Βασιλίδος ταύτης τῶν πόλεων. Τῷ δὲ 330 ἔτει, Ἰνδικτιώνος 3, Μαΐου μηνὸς 11, ἡμέρα β'. τῆς Ἑβδομάδος, ἐγένοντο τὰ Ἐγκαίνια αὐτῆς μετὰ πάσης τῆς Συγκλήτου· καὶ ἀφιερωθείσα εἰς τὴν προστασίαν τῆς Θεοτόκου, ἐπωνομάσθη Κωνσταντινούπολις, ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ κτίσαντος αὐτὴν Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου — Ὁ δὲ Ἱερομάρτυς ἠθλήσεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῷ 288 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίᾳς ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίσει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Μώκιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἐτερον τῶν Ἑγκαινίων, ὁ αὐτός .

Τῆς Θεοτόκου ἡ Πόλις, τῇ Θεοτόκῃ προσφόρως, τὴν εἰ-
τῆς ἀνατίθεται σύστασιν· ἐν αὐτῇ γὰρ ἐστήρικται δια-
μένειν, καὶ δι' αὐτῆς περισώζεται καὶ κραταιοῦται, βοῶσα
πρὸς αὐτήν: Χαῖρε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς .

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς .

Καθοπλισθεὶς τῷ θυρεῷ τῆς πίστεως, τῶν ἀσεβῶν τὰς
παρατάξεις ἔτρεψας, καὶ ἐδέξω δόξης στέφανον, παρὰ
Κυρίου μάκαρ Μώκιε· διὸ μετὰ Ἀγγέλων ἀγαλλόμενος, πε-
ρίσωζε κινδύνων τοὺς ὑμνοῦντάς σε, πρεσβεύων ἀπαύστως
ὑπὲρ πάντων ἡμῶν .

✠ 12. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Ἐπιφανίου ἐπισκό-
που Κύπρου, καὶ Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινου-
πόλεως .

Ὁ μὲν Ἐπιφάνιος ἐγεννήθη περὶ τὸ 320 ἔτος ἐν Βεσανδούκῃ, κώμῃ τῆς Πα-
λαιστίνης μικρᾷ, ἐκ γονέων πτωχῶν, Ἰουδαίων τὸ γένος . Μετῆλθε τὸν μοναχι-
κὸν βίον ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας· καὶ μιμησάμενος πᾶσαν ἀρετὴν τῶν μοναχῶν
τῆς Αἰγύπτου, ἔλαβεν ὕστερον πολλοὺς ἄλλους ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτοῦ ἐν
ιδίῳ μοναστηρίῳ . Ἐδιδάχθη τὴν Εβραϊκὴν, Αἰγυπτιακὴν, Συριακὴν, Ἑλληνικὴν,
καὶ Λατινικὴν γλῶσσαν, καὶ ἐκ τούτου ἐκαλεῖτο Πεντάγλωσσος . Περὶ τὸ
368, ἐκλεχθεὶς ἐπίσκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου, ἥτις πρότερον ἐκαλεῖτο
Σαλαμίς, καὶ ποιμάνας τὸ ποίμνιον αὐτοῦ διαρέστως, καὶ πάσης αἵρέσεως ἀ-
μόλυντον, ἐτελεύτησε περὶ τὸ 493 ἔτος, ζήσας ἔτη 105, κατὰ δὲ τὸν τοῦ Νι-
κοδήμου Συναξαριστῆν, 115 . Μεταξὺ τῶν ἱερῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων, τιμᾶται
μᾶλλον τῶν λοιπῶν τὸ Πανάριον, (ἐκ τοῦ Ἀ. Panarium) ὃ ἐστὶν Ἀρτοφό-
ριον, ἢ Ἀρτοθήκη, περιέχον ἀπόδειξιν τῶν τῆς πίστεως ἀληθειῶν, καὶ ἀ-
νασκευὴν τῆς πλάνης 80 αἱρέσεων . — Ὁ δὲ Γερμανὸς ἦν Κωνσταντινουπολίτης
τὴν πατρίδα, λαμπρὸς τὸ γένος, υἱὸς Ἰουστινιανοῦ Πατρικίου . Κατ' ἀρχαῖς ἐγένε-
το ἐπίσκοπος Κυζίκου· τῷ δὲ 715 προεδιάσθη εἰς τὸν τῆς Κωνσταντινου-
πόλεως θρόνον . Ἀλλ' ἐπειδὴ γεναίως ἀντίστη εἰς τὸ περὶ τῶν ἁγίων Εἰκόνων
πρόσταγμα Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, ἐξωσθεὶς τοῦ θρόνου αὐτοῦ τῷ 730 ἔτει, καὶ
ζήσας τοῦ λοιποῦ ὡς ἰδιώτης, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 740, ἐτῶν 95 . Τὸ περὶ τῶν
Ἐξ Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἐστὶ τὸ πρῶτιστον τῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων . Ἐχη-
μάτισι δὲ καὶ ἀσματογράφος ὁ αὐτός, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς πολλῶν
Στιχηρῶν Ἰδιωμένων, ἐξ ὧν καὶ τὰ εἰς τὴν Ἑπαπαντὴν: Λέγε Συμεῶν, κτλ .

Ἀπολυτίκιον: Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν . Σελ. 259 .

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς .

Ιεραρχῶν τὴν θαυμαστὴν ξυνωρίδα, ἀνευφημήσωμεν πῖσοι
κατὰ χρέος, σὺν Γερμανῷ τὸν θεῖον Ἐπιφάνιον· οὗτοι
γὰρ κατέφλεξαν, τῶν ἀθέων τὰς γλώσσας, δόγματα σοφώ-
τατα, διαθέμενοι πᾶσι, τοῖς ὀρθοδόξως μέλπουσιν αἰεὶ, τῆς
εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον .

✠ 13. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Γλυκερίας.

^{Ἡθλησεν ἐν ἔτει 141, ἐπὶ Ἀντωνίνου βασιλείᾳ.}

Ἀπολυτίκιον. Ἦ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Σελ. 282.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν Παρθένον στέργεσσα, καὶ Θεοτόκον Μαρίαν, διετήρεις ἄφθορον, τὴν σεαυτῆς παρθενίαν· πόθῳ δὲ καρδιωθεῖσα τῷ τοῦ Κυρίου, ἠθλησας ἀνδρειοφρόνως μέχρι θανάτου· δια τοῦτο Γλυκερία, διπλῶ στεφάνῳ, σὲ στέφει Χριστὸς ὁ Θεός.

✠ 14. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου τοῦ ἐν τῇ Χίῳ.

^{Ἐπῆρχεν Ἀλεξανδρεὺς τὴν πατρίδα, στρατιωτικὸς τὴν τάξιν· ἠθλησεν ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ, τῷ 251, ἐπὶ Δεκίου.}

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 256.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Κυβερνήτης μέγιστος, τῇ οἰκουμένῃ, σὺ ἐφάνης ἅγιε, ταῖς πρὸς Θεόν σου προσευχαῖς· διὸ ὑμνοῦμέν σε σήμερον, Μάρτυς θεόφρον, Ἰσίδωρε ἐνδοξε.

✠ 15. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Παχωμίου τοῦ Μεγάλου, καὶ Ἀχιλλίου ἀρχιεπισκόπου Λαρίσσης τοῦ Θαυματουργοῦ.

^{Ὁ μὲν Ἀχιλλίος ἦν εἰς τῶν 318 θεοφόρων Πατέρων τῆς Α'. Οἰκουμένης Συνόδου, τελευτήσας περὶ τὰ μέσα τοῦ Α'. αἰῶνος. — Ὁ δὲ Παχώμιος ἐγεννήθη ἐν τῇ ἄνω Θηβαΐδι τῆς Αἰγύπτου, ἐκ γονέων εἰδωλολατρῶν· ἐστράτευσε πρότερον ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας· εἶτα, τὰς ἀρετὰς τῶν Χριστιανῶν βλέπων, προσῆλθεν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ· ἐμαθήτευσεν ὑπὸ τὸν ἐρημίτην Παλάμωνα· ἐγένετο περιδότης εἰς τὴν ἀρετὴν, δι' ἧς ἐνέπλησε τὴν κατὰ τὸν Νεῖλον Ταβερνησίαν μοναστηρίων καὶ σκήσεων, καὶ κατέστη Κοινοβιάρχης μοναχῶν ὑπὲρ τὰς 14 χιλιάδας· ἐτελεύτησε περὶ τὰ 348.}

Κατάλυσις οἶνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμῃ τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκάτον τῆς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Παχώμιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ ἱεράρχου, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· δια τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ

πτωχεία τὰ πλούσια . Πάτερ Ἱεράρχα Ἀχίλλιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β΄ . Τὴν ἐν πρεσβείαις .

Τὴν τῶν Ἀγγέλων ἐν σώματι πολιτείαν, ἐπιδειξάμενος Παχωμίε Θεοφόρε, τούτων καὶ τῆς εὐκλείας ἡξίωσαι, τῷ τῷ Δεσπότη τοῦ Δρόνῳ, σὺν αὐτοῖς παριστάμενος, καὶ πᾶσι πρεσβεύων θείαν ἄφεςιν .

Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος πλ. δ΄ . Τῇ ὑπερμάχῳ .

Τῆς οἰκουμένης τὸν ἀστέρα τὸν ἀνέσπερον, καὶ Λαρισσαίων τὸν ποιμένα τὸν ἀκοίμητον, τὸν Ἀχίλλιον ὑμνήσωμεν ἐκβοῶντες : Παρρησίαν κεκτημένος πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίας τρικυμίας ἡμᾶς λύτρωσαι, ἵνα κράζωμέν σοι : Χαίροις Πάτερ Ἀχίλλιε .

✠ 16. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Ἠγιασμένου, μαθητοῦ τοῦ ὁσίου Παχωμίου .

Ἐτελεύτησε κατὰ τὸ 360 ἔτος .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄ . Τοῦ λίθου σφραγισθέντος .

Τῆς ἐρήμης πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Θεόδωρε ἡγούμενε, ἀγρυπνίᾳ, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι . Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύϊν ὁδὸν σὲ στεφανώσαντι ὁδὸν τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα .

✠ 17. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ἀνδρονίκου, καὶ Ἰουνίας .

Τούτους ἀναφέρει ὁ Ἀ. Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῇ, λέγων : Ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς καὶ συναίχμαλούς μου, οἳ τινὲς εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς Ἀποστόλοις, οἳ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγονόσιν ἐν Χριστῷ (ἱε΄ 7) .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄ .

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

✠ 18. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πέτρου, Διονυσίου, Χριστίνης, Ἀνδρέου, Παύλου, Βενεδίκτου, Παυλίνου, καὶ Ἡρακλείου .

Οἱτοὶ ἐκ διαφόρων πόλεων ὄντες, ἤθλησαν ἐπὶ Δεκίου τῷ 250 .

Εἰ οὐκ ἔστιν, Ἀλληλουϊά . Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε . Σελ. 282 .

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πατρικίου, ἐπισκόπου Πρέσβυς, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀκακίου, Μενάνδρου, καὶ Πολυαίνου. Εἰ οὐκ ἔστιν, Ἀλλήλ. Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω.

✠ 20. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου.

Ἦν παῖς ἐκ τινος χώρας τῆς Φοινίκης, καλουμένης Λιδάνου, υἱὸς πατρὸς μὲν Βερουμίου, ἀρχιερέως τῶν Χριστιανῶν, μητρὸς δὲ Ῥωμυλίας· ἰατρὸς τὴν τέχνην, κρυπτόμενος εἰς ἐλαιῶνα τινα διὰ τὸν τῶν εἰδωλολατρῶν φόβον· συλληφθεὶς δὲ, ἤθλησεν ἐπὶ Νουμεριανοῦ, τῷ 284 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 256.

✠ 21. Τῶν ἁγίων Μεγάλων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστολῶν, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Τῶν Μαρτύρων σὺν ἄλλοις, ἀναδειχθεὶς καὶ ὀπλίτης, στρατιώτης ἄριστος, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, γέγονας διὰ βασάνων καὶ τιμωρίας, ἔπαρσιν εἰδωλολατρῶν καταπατήσας· διὰ τοῦτο τὴν σεπτὴν σου, ὑμνοῦμεν μνήμην σοφὴ Θαλλελαίε.

✠ 21. Τῶν ἁγίων Μεγάλων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστολῶν, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Ὁ Μέγας οὗτος, καὶ ἀσέδωτος Α'. Βασιλεὺς Χριστιανῶν ὑπῆρχεν υἱὸς Κωνσταντίνου τοῦ Χλωροῦ, (βασιλέως τῶν δυτικωτάτων μερῶν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κράτους) καὶ τῆς μακαρίας Ἑλένης. Ἐγεννήθη τῷ 272 ἔτει, ἐν Ναύσσῳ τῆς Δαρδανίας, πόλει ποτὲ τοῦ Ἑλλησπόντου, κατὰ τινος. Τῷ 306 ἔτει, ἀποθανόντος τοῦ πατρὸς, ἀνηγορεύθη τοῦ θρόνου αὐτοῦ διάδοχος. Τῷ 312, μαθὼν ὅτι ὁ Μαξιάντιος μετὰ τοῦ Μαξιμίνου ἠνώθησαν κατ' αὐτοῦ, ἐξεστράτευσεν εἰς Ἰταλίαν· ὅπου ἀπερχόμενος ἐπὶ κεφαλῇ τῶν ἑαυτοῦ στρατευμάτων, εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ μετὰ μεσημβρίας, κάτωθεν τοῦ ἡλίου, στύλον φωτεινόν, εἰς τύπον Σταυροῦ, μετ' ἐπιγραφῆς τοιαύτης: Ἐν τούτῳ νικήσεις. Τὴν ἐφεξῆς νύκτα, φανείς καθ' ὕπνον ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, παρήγγειλεν αὐτῷ τὴν χρῆσιν τοῦ σταυροειδοῦς ἐκείνου τύπου εἰς τὰς σημαίας αὐτοῦ· ὁ δὲ ἐγερθεὶς τοπρῶι, διώρισεν ἀμέσως τὴν τούτου κατασκευὴν, ὀνομάσας αὐτὸ Λάβαρον, (Labarum, ὅπερ ἐτυμολογοῦσιν ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ λάφυρον)· ὅ ἐστι, Σημαίαν πρὸς νίκην καὶ λαφυραγωγίαν τοῦ ἐχθροῦ, ἔχουσαν ἐν ἑαυτῇ γεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ Ι. Χ. καὶ κροτήσας τὴν μάχην τῇ 28 Ὀκτωβρίου, ἐνίκησε κατακράτος τὸν Μαξιάντιον· ὃς τις καταδικωμένος, ἐπ' αὐτῇ εἰς τὸν Τίβεριν ποταμόν. Ὁ δὲ Κωνσταντίνος, εἰσελθὼν τῇ ἐπαύριον εἰς Ῥώμην μετὰ θριάμβου, ἀνηγορεύθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας αὐτοκράτωρ τῆς Αὔσεως, τοῦ Λικινίου βασιλεύοντος εἰς τὴν Ἀνατολήν. Ἀλλὰ καὶ τοῦτον, ζηλοτυπήσαντα ὕστερον, καὶ ἐκδικούμενον εἰς τοὺς Χριστιανούς, πολέμησας ἅπαξ καὶ δις, κατεξολόθρευσεν εἰς τέλος, τῷ 323 ἔτει· καὶ οὕτως ἐμεινεν αὐτὸς μονάρχης τῆς Αὔσεως καὶ τῆς Ἀνατολῆς· ἔπαυσαν πάντες οἱ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας διωγμοί, ἐθρίαμβευσεν ὁ Χριστιανισμὸς, καὶ κατελύθη ἡ εἰδωλολατρεία. Τῷ 325 συνήθροισε τὴν ἐν Νικαίᾳ Α'. Οἰκουμένην Σύνοδον, ἣν καὶ ἐτίμησε διὰ τῆς ἑαυτοῦ παρουσίας. Τῷ 328, κατὰ τὴν 29 Νοεμβρίου, κατέβαλε τὰ θεμέλια τῆς ἐπωνύμου αὐτοῦ Κωνσταντινουπόλεως, εἰς ἣν μετακομισθέντος τοῦ αὐτοκρατορικοῦ θρόνου ἐκ τῆς Ῥώμης, ἐπωνομάσθη καὶ αὕτη Νέα Ῥώμη. Τελευταῖον, ἀσθενήσας κατὰ τὴν Νικομήδειαν, καὶ ἐκεῖ, κατὰ τὸν Εὐσέδιον, (εἰς Κωνσταντ. Βιβλ. δ. 61-62) ὁμοίως καὶ τὸν Σωκράτην καὶ

Σωζόμενον, αἰτήσας καὶ λαβὼν τὸ ῥεῖον Βάπτισμα, καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων Μυστηρίων ἀξιωθείς, ἐτελεύτησε τῷ 337, κατὰ τὴν 21, ἢ 22 Μαΐου, ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 68, ἐξ ὧν ἐδασίλευσε 31. Τὸ δὲ λείψανον αὐτοῦ, ἐνεχθὲν εἰς Κωνσταντινούπολιν, κατετέθη ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἀνεγερθέντι ναῷ τῶν Ἀποστόλων. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐδαπτίσθη ἐν Ῥώμῃ, τῷ 324 ἔτει, ὑπὸ τοῦ ἁγίου Σιλδέστρου.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν βασιλεῦσιν Ἀπόστολός σου Κύριε, βασιλεύουσιν Πόλιν τῇ χειρὶ σου παρέθετο· ἦν περισώζε διαπαντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ μητρὶ τῇ Ἑλένῃ, τὸν Σταυρὸν ἐκφαίνουσι, τὸ πανσεβάσμιον ξύλον, πάντων μὲν τῶν Ἰουδαίων αἰσχύνῃ ὄντα, ὅπλον δὲ πιστῶν ἀνάκτων κατ' ἐναντίων· δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

✠ 22. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου. Ἀλληλουῖα.

✠ 23. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ἐμολογητοῦ Μιχαήλ, ἐπισκόπου Συννάδων. Ἀλληλουῖα.

✠ 24. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεών, τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ Ὄρει.

Ἐπὶ τῇ 24 Μαΐου, ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐτελεύτησε τῷ 595 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Συμεών· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχή, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰσχύ· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργούντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω ποθῶν, τῶν κάτω μεθιστάμενος, καὶ ὡς οὐρανὸν τὸν Στύλον τεκνηνάμενος, δι' αὐτοῦ ἀπήστραψας τῶν

Θαυμάτων τῇ αἵγλῃ Ὅσιε, εἰς αἰὶ Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 25. Ἡ Τρίτη εὐρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκαταλαβε.

Ως θεῖον θεσαύρισμα, ἐγκεκρυμμένον τῇ γῇ, Χριστὸς ἀπεκάλυψε, τὴν Κεφαλὴν σου ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε· πάντες οὖν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ἄσματοςι θεηγόροις, τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σώζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ταῖς ἱεσίσαις σου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεται τὴν μετάνοιαν.

✠ 26. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Κάρπου, ἐνὸς τῶν Ἑβδομήκοντα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Κάρπε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παραύσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίου. Ἀλληλουῖα.

✠ 28. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, ἐπισκόπου Μελιτινῆς. Ἀλληλουῖα.

✠ 29. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας. Ἀλληλουῖα.

✠ 30. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων. Ἀλληλουῖα.

Ἡ μονὴ αὕτη, κατὰ τὸν Κωδινόν, ἐκτίσθη ὑπὸ Δαλμάτου Πατρικίου, ἀνεψιῆ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβεν. Ὡς δὲ ἄλλοι λέγουσιν, ἐπωνομάσθη οὕτως, ἐξότου ὁ Δαλμάτος διεδέχθη ἐν αὐτῇ τὸν Ἰσαάκιον (Αὐγούστ. 8.). Πιθανώτερον ὅμως, ὅτι ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην πληθυντικῶς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Δαλμάτων — Τὴν μονὴν ταύτην ὁ Κοπρώνυμος ἐποίησεν ὑστερον στρατῶνα, κατὰ τὸν Ζωναρᾶν· « Καὶ τὴν τοῦ Δαλμάτου δὲ λεγομένην μονήν, ἀρχαίαν οὖσαν, καὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβυτέρων πασῶν, ἀφ'

ἥς ἀπελάσας τοὺς μοναχοὺς, στρατιωτῶν αὐτὴν πεποίηκε καταγώγιον * (Χρ-
νικ. ΙΕ'. ἡ.).

✠ 31. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμείου. Ἀλληλουϊα.

XX

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ,

ἔχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 15, καὶ ἡ νύξ ὥρας 9.

✠ 1. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰουστίνου τοῦ Φιλοσόφου.

Ἦν πῆρξεν ἐκ Νεαπόλεως τῆς ἐν Παλαιστίνῃ, φιλόσοφος Πλατωνικός· προσῆλ-
θεν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ διὰ τοὺς διωγμοὺς, οὓς ἐδίδεκε τοὺς Χριστια-
νοὺς ὑπομένοντας· ἀπελθὼν εἰς Ῥώμην, ἔδωκεν εἰς Μάρκον τὸν Αὐρήλιον ἐγγρα-
φὸν ἀπολογία, δι' ἧς ἀπέδειξε τὴν ἀθωότητα καὶ ἀγιότητα τῆς Χριστιανικῆς
πίστεως· ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς τῷ 167 ἔτει.

Ἀλληλουϊα.

✠ 2. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, ἀρχιεπισκό-
που Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ.

Δεδέχθη τὸν Τάρασιον τῷ 806, ἀντίστη γενναίως, διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκό-
νων τιμὴν, εἰς τὸ πρόσταγμα Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου, ὑφ' οὗ ἐξορισθεὶς ἐν τινι
μοναστηρίῳ, ἐτελεύτησε τῷ 827, ἐτῶν 70.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πράοτητος, ἐγκρατείας δι-
δάσκαλον, ἀνεδείξε σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων
ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ
πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Νικηφόρε, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν τῆς νίκης στέφανον, ὦ Νικηφόρε, οὐρανόθεν ἔνδοξε,
ὥς εἰληφῶς παρὰ Θεοῦ, σῶζε τοὺς πίστει τιμῶντάς σε,
ὥς Ἱεράρχην Χριστοῦ, καὶ διδάσκαλον.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ. Ἀλληλουϊα.

✠ 4. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους, ἀρχιεπισκό-
που Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐτέθη εἰς τὸν θρόνον τῷ 320· ἀπέστειλε τοποτηρητὴν ἑαυτοῦ εἰς τὴν Α'. Οἰ-
κουμενικὴν Σύνοδον· ἐτελεύτησε τῷ 330. Κατ' ἄλλους δέ, γενόμενος ὁμολογητὴς
ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, ἐτελεύτησε τῷ 312 ἔτει. Ἰστέον δέ, ὅτι οἱ Τριαδικοὶ τῆς
Ὀκτωήχου Κανόνες οὐκ εἰσὶ τοῦ Μητροφάνους τούτου ποίημα, ἀλλ' ἑτέρου ὁμο-
νόμου, ἐπισκόπου Σμύρνης χρηματίσαντος, περὶ τὰ μέσα τοῦ Θ'. αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως. Ὅρα ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν πίστιν Χριστοῦ, τρανῶς σὺ ἔδογματίσας, καὶ ταύτην τηρῶν, εἰς πλῆθος ὄντως ηὔξησας, τὸ πιστόν σου ποιμνιον· σὺν Ἀγγέλοις ὄθεν Μητρόφανες, συναγάλλῃ νῦν, καὶ Χριστῷ, πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 5. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Δωροθέη, ἐπισκόπου Τύρου.

✠ 6. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλματῶν.

✠ 7. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου, ἐπισκόπου Ἀγκύρας.

✠ 8. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου. (Ὁρα Φεβρ. 8.)

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Στρατολογία ἀληθεῖ ἀθλοφόρε, τοῦ οὐρανίου στρατηγὸς Βασιλέως, περικαλλὴς γεγένησαι Θεόδωρε· ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας τῶν Δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὦφθης ἀθλητῆς· ὄθεν σε πίστει αἰεὶ μακαρίζομεν.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως ἀθλητῆς καὶ ἀριστευὲς τοῦ Σωτῆρος, καὶ χορηγοῦ τῶν δωρεῶν οὐρανόθεν, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου προφθάνεις αἰεὶ, πάντας τοὺς προσφεύγοντας, τῷ ναῷ σου τῷ θείῳ, καὶ πιστῶς προστρέχοντας, τῇ ἀγίᾳ σου σκέπῃ. Διὸ βοῶμεν: Δύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ τῶν κινδύνων, παμμακάρε Θεόδωρε.

✠ 9. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Σήμερον ἐορτάζεται κυρίως ἡ μνήμη τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ· τῇ δὲ 18 Ἰανουαρίου ἡ ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας φυγὴ αὐτοῦ, ὡς πρόξενος ἀγαθῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν· καθότι συγκροτηθεῖσα δι' αὐτῆς ἡ ἐν Ἐφέσῳ Σύνοδος, ἐξωστράκισε τὸ βλάσφημον τοῦ Νεστορίου δόγμα. Ὁρα Ἰανουαρίου 18.

Σημειῶσαι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν γίνεται τὸ θεικὸν ἡλιοστάσιον, ἔρχεται ὁ ἥλιος στρίψασθαι πάλιν πρὸς τὰ νότια μέρη, καὶ αὐξάνειν μὲν τὰς νύκτας εἰς ἡμέρας, σμικρύνειν δὲ τὰς ἡμέρας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Κύριλλε σοφὲ, ταῖς διδασχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰς τῶν αἱρέσεων πλοκαῖς διαρρήξας, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ θείοις λόγοις, τὴν Ἐκκλησίαν Κύριλλε ἐπλούτισας, πάντα τὰ ζιζάνια, Νεστορίου ἐκκόψας· ὅθεν καὶ παρίστασαι, σὺν Ἀγγέλων χορείαις, Χριστῷ πρεσβεύων μακάρε ἐκτενῶς, πᾶσι πταισμάτων δωρήσασθαι ἄφεςιν.

✠ 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου, καὶ Ἀντωνίνης.

✠ 11. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου, καὶ Βαρνάβα.

Ὁ μὲν Βαρθολομαῖος ἦν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Δώδεκα, Γαλιλαῖος τῇ πατρίδι· καὶ ταῦτα μόνᾳ βέβαια περὶ αὐτοῦ, ὡς ἐκ τῆς εὐαγγελικῆς ἱστορίας. Περί δὲ τοῦ ἔργου τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ λέγουσι πάντες, ὅτι ἐκήρυξεν εἰς τὴν Ἀραβίαν, καὶ Περσίαν, καὶ πρὸ πάντων εἰς τοὺς Ἰνδοὺς, φέρων εἰς αὐτοὺς τὸ κατὰ Μάτθαϊον Εὐαγγέλιον, Ἑβραϊστὶ γεγραμμένον, ὅπερ, μετὰ 100 ἔτη, εὗρεν ἐκεῖ ὁ Πάντανος, φιλόσοφος Στωϊκός, καὶ περίφημος τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ χριστιανικῆς σχολῆς διδάσκαλος (Εὐσέβ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Ε'. 19). Ἐτελεύτησε δὲ, κατὰ τὴν κοινωτέραν γνώμην, σταυρωθεὶς, ἢ ζῶν ἐκδαρεῖς τὸ σῶμα ἐν Ἀλδανοπόλει τῆς Ἀρμενίας, ὅπερ φαίνεται βεβαιουῖσα καὶ ἡ ἀρχαία τῶν Ἀρμενίων παράδοσις — Τινὲς νομίζουσιν, ὅτι Βαρθολομαῖος καὶ Ναθαναὴλ ἐστὶν εἰς καὶ ὁ αὐτός· διότι, λέγουσιν, οὐδαμοῦ φαίνεται ἡ τοῦ Βαρθολομαίου κλήσις, ἐνῷ σημειοῦται ἡ τοῦ Ναθαναὴλ (Ἰωάν. ἀ. 46-52). Ὅτι οἱ περὶ τοῦ Βαρθολομαίου λαλοῦντες Εὐαγγελιστὰι ἀποσιωπῶσι τὸν Ναθαναὴλ· ὁ δὲ Ἰωάννης, ὃς τις μόνος ἀναφέρει αὐτὸν, οὐδὲν περὶ Βαρθολομαίου λέγει. Ὅτι τὸ Βαρθολομαῖος, οὐκ ἐστὶν ὄνομα κύριον, ἀλλὰ πατρωνυμικόν, σημαῖνον Τῖόν Θολομαίου, ὅπερ, ἐρμηνευόμενον εἰς τὸ ἀναρτῶν, ἢ ἀναχαίτιζον ὕδατα, ἐμορφώθη πάντως εἰς τύπον Ἑλληνικὸν ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ Θολαμί, ἢ Θολμαί (Ἰησ. ιε. 14. Β'. Βασ. Γ'. 3.). Σημαίνει οὖν τὸ Βαρθολομαῖος Τῖόν Θολομαίου, ἢ Πτολομαίου, (ἐπεὶ εὐρίσκεται αἰτοῦ καὶ Βαρ-πτολομαίου γραφόμενον) ὡς καὶ τὸ Βαρτίμαιος, Τῖος Τιμαίου (Μάρκ. ι. 46)· καὶ ἐπομένως ἡ δύνατο ἔχειν τὸ μὲν ὡς ἐπίθετον, ὡς κύριον δὲ τὸ Ναθαναὴλ. Τελευταῖον, ὅτι ὁ Ἰωάννης φαίνεται συναριθμῶν τὸν Ναθαναὴλ μετὰ τῶν Ἀποστόλων, ἐνθα λέγει: Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανά τῆς Γαλιλαίας κ. τ. λ. (κα. 2).

Ὁ δὲ Βαρνάβας ὑπήρχεν ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Κύπριος τῇ πατρίδι, Ἀσὺτης τὴν φυλὴν, συμμαθητὴς τοῦ Παύλου ὑπὸ τὸν Γαμαλιήλ, Ἰωσήφ καλούμενος πρότερον· ὕστερον δὲ μετωνομάσθη Βαρνάβας, ὅπερ μεθερμηνεύεται εἰς τὸ, Τίς ὁ παρακλησιώης, πρὸς ἀντιδιαστολήν ἴσως τῷ ἄλλῳ Ἰωσῇ, τοῦ καλουμένου Βαρσαβᾶ, καὶ ἐπικληθέντος Ἰούστου. Οὗτος ὁ Βαρνάβας ἔχων ἀγρόν, ἐπώλησεν αὐτὸν, καὶ ἤνεγκε τὰ χρήματα εἰς τοὺς Ἀποστόλους (Πράξ. ἀ. 23. καὶ δ'. 36-37). Κηρύξας δὲ τὸ Εὐαγγέλιον πολλοῦ, καὶ μετὰ τοῦ Παύλου συνοδοιπορῶν, καὶ

καταμόνας, τελευταῖον ὑπέστη τὸν μαρτυρικὸν θάνατον, λιθοβοληθεὶς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, μετὰ τὸ 51 ἔτος. Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας Ζήνωνος, τῷ 488 ἔτει, εὐρέθη τὸ ἱερόν τουτοῦ λείψανον, ἔχον ἐπὶ τοῦ στήθους τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον, Ἑλληνιστὶ γεγραμμένον ὑπὸ τῆς ἰδίας τοῦ Βαρνάβα χειρὸς, καὶ προσηέχθη τῷ Ζήνωνι. Ἐκ τούτου ἔλαβε προνόμιον ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Κύπρου, ἵνα ὑπάρχῃ αὐτοκέφαλος, καὶ ὑπογράφηται διὰ κοκκίνων γραμμάτων.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῷ Βαρθολομαίου, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ωφθης μέγας ἥλιος, τῇ οἰκουμένη, διδασκαλῶν λάμπησι, καὶ θαυμασίων φοβερῶν, φωταγωγῶν τοὺς τιμῶντάς σε, Βαρθολομαῖε Κυρίου Ἀποστόλε.

Ἔτερον τοῦ Βαρνάβα, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τοῦ Κυρίου γέγονας, παναληθῆς ὑπηρέτης, Ἀποστόλων ὠφθης τε, τῶν ἑβδομήκοντα πρῶτος· ἠΰγασας, καὶ σὺν τῷ Παύλῳ τὸ κήρυγμά σου, ἅπασι καταμηνύων Χριστὸν Σωτῆρα· διὰ τοῦτο ὑμνωδίαις, τὴν θείαν μνήμην Βαρνάβα τελοῦμέν σου.

✠ 12. Τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Ὁνουφρίου, καὶ Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ὁνούφριε· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκῶτι σοι ἰσχύ· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον κοινόν. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Σελ. 259.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Αστήρ φαινὸς, εἰδείχθης τοῖς μονάζουσιν, ὡς φέγγος νυκτὶ, αὐγάζεις ἐν τοῖς πέρασιν· οὕτω Πάτερ ἔλαμψας ἐν ἀσκήσει, καθάπερ ἥλιος· διὰ τοῦτο Ὁνούφριε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἔτερον, Ἦχος πλ. δ'. Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα .

Φῶς νοητὸν καὶ οὐράνιον, Πέτρε λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τῆς ἀκηράτου Τριάδος δοχεῖον ὥφθης λαμπρότατον, καὶ χάριν τῶν θαυμαμάτων ἀπέιληφας, κραυγάζων : Ἀλληλουῖα .

✠ 13. Τῆς ἀγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης .

Ἦθλησε ἐν ἔτει 298, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ .

Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ : Σὲ Νυμφίς μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σου, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι . Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

✠ 14. Τοῦ ἀγίου Προφήτου Ἐλισσαίου· καὶ τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ .

Ὁ μὲν Προφήτης ἦν υἱὸς Σαφάτ, ἐκ πόλεως Ἀδελ-Μεοῦλ, ἢ Ἀδελ-Νεοῦλ, ἐκ γῆς Μανασσῆ, γεωργὸς τὸ ἐπάγγελμα πρότερον . Τῷ δὲ 908 πρὸ Χριστοῦ, λαβὼν προσταγὴν παρὰ Θεοῦ ὁ Προφήτης Ἠλίας, ἔχρισεν αὐτὸν ἀντὶ ἑαυτοῦ εἰς Προφήτην, ἡνίκα ἡροτρία (ὠργοι) τὴν γῆν, ἔχων ζεύγη βοῶν θώδεκα, ἀπερ σφάξας εὐθύς, καὶ διὰ τῶν ἀρότρων καὶ λοιπῶν γεωργικῶν ξύλων ἐψήσας (βράσας), ἔδωκεν εἰς τροφήν τῷ λαῷ· αὐτὸς δὲ τοὺς γονεῖς ἀσπασάμενος, καὶ ἀκολουθήσας τῷ Ἠλίᾳ, ὑπῆρτεν αὐτῷ ἕως τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν (Ἰουλίῳ 20)· ὅτε λαβὼν τοῦ διδασκάλου τὴν μηλωτὴν, καὶ τοῦ προφητικοῦ ἐκείνου πνεύματος διπλάσιαν τὴν χάριν, ἔδειξε διὰ τῶν θαυμασίων ἔργων, ὅσα ἢ Δ'. βίβλος τῶν Βασιλειῶν διηγείται περὶ αὐτοῦ, τίνος ἦν μαθητὴς· καὶ ζήσας μέχρι τοῦ 839 πρὸ Χριστοῦ, ἐτελεύτησε πλήρης ἡμερῶν, καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ . Ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον ἐδόξασεν αὐτὸν ὁ Θεός· καθότι μετὰ παρέλευσιν ἐνιαυτοῦ, ἐκφέροντες τινὲς νεκρὸν εἰς ταφὴν, εἶτα ληστὰς Μωαβιτῶν αἰφνιδίως ἰδόντες, ἐρρίψαν αὐτὸν εἰς τὸν τάφον τοῦ Προφήτου, καὶ ἔφυγον· ὁ δὲ νεκρὸς, μόλις ἐγγίσας εἰς τὰ ὀστέα αὐτοῦ, ἀνέζησεν εὐθύς, καὶ ἔστη ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ (Δ'. Βασιλ. ιγ'. 20-21) . Τοῦτο ἀναφέρων καὶ ὁ Σειρὰχ λέγει : Ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ ἐποίησε τέρατα, καὶ ἐν τελευτῇ θαυμάσια τὰ ἔργα αὐτοῦ (μη. 14) . Ἐκ τούτων ἐπαυξάνει μᾶλλον τὸ σέβας τῶν πιστῶν εἰς τὰ τῶν Ἁγίων λείψανα, καὶ δικαιούται τὸ εὐσεβεῖς περὶ τούτων φρόνημα τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας (Ἰανουαρ. 16.) — Ὁ δὲ Μεθόδιος ἐγεννήθη ἐν Συρακούσῃς τῆς Σικελίας περὶ τὰ τέλη τοῦ Η'. αἰῶνος . Πρεσβύτερος ὢν, ἀπεστάλη πρέσβις εἰς Ῥώμην ὑπὲρ Νικηφόρου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, ἐξορισθέντος ὑπὸ Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου (Ἰουνίου 2) . Μετὰ τὸν θάνατον τούτου, ἐπανήλθεν εἰς Κωνσταντινουπόλιν· ἀλλ' ὡς ζηλωτὴς τῆς τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμῆς, ἐξωρίσθη ἀμέσως εἰς τὸ φρούριον τοῦ κατὰ τὴν Βιθυνίαν Ἀκρίτα ὑπὸ Μιχαὴλ τοῦ Τραυλοῦ . Ἀποθανόντος καὶ τούτου, ἐλευθέρωθείς πρὸς εὐλόγον, ἐκλείσθη πάλιν ὑπὸ τῷ Θεοφίλῳ, διὰ τὸν αὐτὸν ζῆλον, εἰς σκοτεινοτάτην φυλακὴν, ὡς εἰς τάφον, ὅπου

ἐτάκτο ὅτι τὰς ἐπιγὰς πόλεις Ἰερουσαλὴμ, Ἰερικὴν, ἀναλυσούσης τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἐκτῆς ἐκκλησίας ἐπὶ θεούλου τῆς βασιλείας, ἐξάγεται καὶ ὅτις ἐκ τῶν πόλεων, καὶ πλεονάζουσιν εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἄνθρωποι, τῶν 843 ἐπὶ ὃν καὶ ἐκείνητος 4 ἐτη, ἐτελεύτησε τῷ 846. Οὕτως ἐκτίθηται τὸ ἐκστρέψαντος τῶν ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν αὐτὸν ἀποδίδοται, μετὰ τῆς αἰῶνος συγγενείας, καὶ ἡ βασιλεία Ἀρμενίας τοῦ Ἀρεοπαγίτου, ἐκ Τυρκίας ἐκρίνεται αὐτῇ.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκαταλαβε.

Ο ἑσσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπὶς, ὁ δεῦτερος προδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἐνδοξος, ἀνωθεν καταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

. Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος ὁ αὐτός.

Κανόνα πίσεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδύσκαλον, ἀνεδείξε σε τῇ ποιμένῃ σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Μεθοδῖε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφήτης Θεοῦ, ἐδείχθης διπλασίονα, τὴν χάριν λαβὼν, τὴν ὄντως ἐπαξίαν σοι, Ἐλισσαίε μακάριε· Ἡλιοῦ γὰρ γέγονας σύσκηνος, σὺν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος ὁ αὐτός. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Επὶ τῆς γῆς ἡγωνίσω ὡς ἄσαρκος, καὶ οὐρανούς ἐκληρώσω Μεθοδῖε, ὡς τρανώσας ἐν τοῖς πέρασιν, τὴν τῶν Εἰκόνων προσκύνησιν· ἐν πόνοις γὰρ καὶ μόχθοις περισσotέρως διάγων, οὐκ ἐπαύσω ἐν παρρήσίᾳ ἐλέγχων, ἀθετοῦντας τὴν Εἰκόνα Χριστοῦ.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀμώς.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Θεκουῆ, ἐκ γῆς Ζαβουλαῖν, ἄνθρωπος ἰδιώτης, αἰγῶν καὶ προβάτων ποιμὴν πρότερον, ὡς αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ μαρτυρεῖ (Ἀμ. ζ'. 14-15). Ἦρξάτο δὲ προφητεύειν δύο ἔτη πρὸ τοῦ σεισμοῦ ἐκείνου (αὐτ. α'. 1), ὃν τότε τῶν κρίτικαί τῷ 25 ἔτει τῆς βασιλείας Ὀζίου, βασιλέως Ἰούδα, περὶ τῷ 785 πρὸ Χριστοῦ. Ὑστερον δὲ ὁ ψευδοῖτερεὺς τῆς Βαυβὴλ Ἀμασίας ἐνήργησεν τὸν θάνατον αὐτοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 9 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται

ἡ τρίτη τῶν Ἐλασσάνων Προφητῶν . Ἄλλος δὲ ἐστὶν ὁ Ἄμωσ οὗτος παρὰ τὸν πατέρα τοῦ Προφήτου Ἡσαΐου, Ἄμωσ καὶ ἐκεῖνον καλούμενον .

Ἀλληλουϊα .

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος, ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος .

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Τύχων· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι . Δόξα τῷ δεδοκῶτι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σε στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα .

Κοντάκιον, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον .

Εν ἀσκήσει ἅγιε, θεοφιλεῖ διαπρέψας, Παρακλητοῦ δυνάμιν, ἐξ ὕψους καθυπεδέξω, ξόανα καθαιρεῖν πλάνης, λαοὺς δὲ σώζειν, Δαίμονας ἀποδιώκειν, νόσους ἰᾶσθαι· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, ὡς Θεοῦ φίλον, Τύχων μακάριε .

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰσαύρου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μανουὴλ, Σαβέλ, καὶ Ἰσμαὴλ .

Ἦσαν Πέρσαι τὸ γένος, ἀδελφοὶ κατὰ σάρκα, στρατιωτικοὶ τὴν τάξιν· ἤθλησαν δὲ ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραδάτου, τῷ 363 ἔτει .

Ἀπολυτίκιον . Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε . Σελ. 282.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν .

Τῇ πίστει Χριστοῦ, τρωθέντες Παμμακάριστοι, καὶ τέττε πιστῶς, πiónτες τὸ ποτήριον, τὰ Περσῶν σεβάσματα, καὶ τὸ θράσος εἰς γῆν κατεβάλετε, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, πρεσβείας ποιοῦντες ὑπὲρ πάντων ἡμῶν .

✠ 18. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λεοντίου .

Ἦθλησεν ἐπὶ Οὐεσπέσιανου, περὶ τὸ 73 ἔτος .

Ἀπολυτίκιον . Ὁ Μάρτυς σου Κύριε . Σελ. 256.

Κοντάκιον Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον .

Τῶν τυράννων ἥσυχνας, τὰς πονηρὰς ἐπινοίας, καὶ Ἑλλήνων ἠλεγξας, τὸ ἀθεώτατον σέβας· ἔλαμψας θεογνωσίαν πᾶσιν ἀνθρώποις, δόγμασι τῆς εὐσεβείας, θεόφρον Μάρτυς· διὰ τοῦτό σου τὴν μνήμην, τιμῶμεν πόθῳ, σοφέ Λεόντιε .

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα.

Ἦν ἑκ τῶν ἀδελφῶν τοῦ Χριστοῦ, καλούμενος ὑπὸ μὲν τοῦ Λουκᾶ (ε'. 16. καὶ Πράξ. α'. 13) Ἰούδας Ἰακώβου· ὁ ἔστιν, ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ἱπομένως καὶ τοῦ Κυρίου συγγενής, κατὰ τὸ ἀνθρώπινον· ὑπὸ δὲ τοῦ Ματθαίου (i. 3), Λεβδαῖος, ὁ ἐπικληθεὶς (λέγει) Θαδδαῖος, ἕτερος παρὰ τὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ τοῦ ἑβδομήκοντα ὄντα Θαδδαῖον, τὸν ἱασάμενον τὸ πάθος Ἀδγάρου, ἢ Ἀγδάρου, κατὰ τὸν Εὐσέβιον (Ἱστορ. Ἐκκλ. α'. 13). Οὗτος δὲ κηρύξας εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, Ἀραβίαν, Ἰδουμαίαν, καὶ Συρίαν, ἐτέλεσε μαρτυρικῶς τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ τὸν δρόμον ἐν Βηρυτῷ, ὡς λέγουσι, περὶ τὸ 80 ἔτος. Τοῦτου ἔστιν ἡ τελευταία τῶν Καθολικῶν Ἐπιστολῶν, πρὸς τοὺς ἐν τῇ διασπορᾷ ὄντας πιστοὺς Ἰουδαίους γεγραμμένη, μετὰ τὴν τῆς Ἱερουσαλήμ ἄλωσιν ὑπὸ τοῦ Οὐεσπεσιανοῦ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστοῦ σε συγγενῇ, ὦ Ἰούδα εἰδότες, καὶ Μάρτυρα σεβρόν, ἱερῶς εὐφημοῦμεν, τὴν πλάνην πατήσαντα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορταῖζοντες, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Εκ ῥίζης εὐκλεοῦς, Θεοδώρητον κλημα, ἀνέτειλας ἡμῖν, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, Ἀπόστολε Θεάδελφε, τοῦ Χριστοῦ κήρυξ πάνσοφε, τρέφων ἅπαντα, κόσμον καρποῖς σου τῶν λόγων, τὴν ὀρθόδοξον, πίστιν Κυρίου διδάσκων, ὡς μύστης τῆς χάριτος.

✠ 20. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου, ἐπισκόπου Πατάρων.

Οὗτος, διὰ τὴν αὐτοῦ σοφίαν καὶ ἀρετὴν, ἐπωνομάζετο Εὐδουλός· γενόμενος δὲ ἐπίσκοπος τῶν ἐν Λυκίᾳ Πατάρων, προεβιάσθη ἔπειτα εἰς τὸν τῆς Τύρου θρόνον, ὅπου καὶ ὑπέμεινεν ἐνδόξως τὸν μαρτυρικὸν θάνατον ἐν Χαλκίδι τῆς Κοίλο-Συρίας, τῷ 311 ἔτει, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. Ἐκ τῶν σωζομένων αὐτοῦ συγγραμμάτων ἐστὶ καὶ τὸ ἐπιγραφόμενον: Συμπόσιον Παρθένων.

✠ 21. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ Ταρσέως.

✠ 22. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου, ἐπισκόπου Σαμωσατων.

✠ 23. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀγριππίνης.

✠ 24. Τὸ Γενέθλιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Τοῦτον τὸν ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, καὶ Θεομαρτύρητον Προφήτην, ἀπάντων τῶν Προφητῶν ὑπέρτερον (Ματθ. ια'. 9-11), γεννήσασα ἡ γηραιά καὶ

στεῖρα Ἐλισάβετ, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς κυοφορίας αὐτῆς, ἐνέπλησε πάντας τοὺς συγγενεῖς καὶ περιοίκους εὐφροσύνης καὶ θαύματος. Ἀλλὰ πολλῶ θαυμαστότερα ἐφάνησαν ἐφεξῆς, κατὰ τὴν ὁγδόην ἡμέραν τῆς περιτομῆς, τὰ ὀνομαστήρια τοῦ Παιδίου. Οἱ παρόντες ἐκάλουν αὐτό, ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν. Ἡ Μήτηρ, κατὰ θεῖαν πάντως ἐπίγνωιν, ἀποκριθεῖσα, εἶπεν: Οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. Ὁ δὲ Πατὴρ ἐρωτώμενος μὲν περὶ τούτου διὰ νεύματος, μὴ δυνάμενος δὲ λαλῆσαι (Σεπτεμβρ. 23), αἰτήσας πινακίδιον ἔγραψεν: Ἰωάννης ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ παραχρῆμα ἀνεψύθη αὐτοῦ τὸ στόμα, ἐλύθη αὐτοῦ ἡ γλῶσσα τοῦ ἐννεαμήνου δεσμοῦ, καὶ πλησθεὶς Πνεύματος ἁγίου, ᾄδει τὴν Β'. Ὡδὴν τῆς Νέας Διαθήκης, εὐλογῶν τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ, τὸν πληρῶσαντα τὰς πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ γενομένης ἐπαγγελίας, τὸν ἐπισκεψάμενον τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθήμενους, καὶ ἐξαποστείλαντα αὐτοῖς τὸ φῶς τὸ σωτήριον. Προφητεῖαι δὲ καὶ περὶ τοῦ Παιδίου, ὅτι ἔσται Προφήτης τοῦ Ἑψίστου, καὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ Πρόδρομος (Λουκ. α. 57-79). Τὸ δὲ παιδίον Ἰωάννης, ὅπερ δηλοῖ, πλήρης χάριτος, ἠῤῥανε (λέγει ὁ Εὐαγγελιστής) καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι· καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ (αὐτ. 80).

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Τὰχὺ προκατάλαβε.

Προφῆτα καὶ Προδρόμε, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως εὐφημῆσαι σε, οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε· στεῖρωσις γὰρ τεκούσης, καὶ πατρὸς ἀφωνία, λείνεται τῇ ἐνδόξῳ, καὶ σεπτῇ σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, κόσμῳ κηρύττεται.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἡ πρὶν στεῖρα σήμερον, Χριστοῦ τὸν Προδρόμον τίκτει, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα, ἀπάσης τῆς προφητείας· ὃν περ γὰρ, προανεκήρυξαν οἱ προφῆται, τῆτον δὴ, ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη Θεοῦ Λόγου, Προφήτης Κήρυξ, ὁμοῦ καὶ Προδρόμος.

✠ 25. Τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Φεβρωνίας.

Ἡβλήσεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῷ 302 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου· καὶ τῆς Μάρτυρος.

Ἡ ἁγνὰς σου Ἰησοῦ. Σελ. 297.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου, ὡς ἀνωτέρω.

✠ 26. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαυΐδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πρᾶτ-

των ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκός, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὅσις Δαυὶδ τὸ πνευμά σου.

✠ 27. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαμψὼν τοῦ Ξενοδόχου.

^{Ἡκμασεν ἐπὶ Τουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου, ἐν ἔτει 541.}

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α΄.

Εν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου Πάτερ ὅσις, ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας, καὶ τούτοις ἐπαρκέσας. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Σαμψὼν θεόφρον μακάριε, σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως ἱατρὸν παναριστον, καὶ πρεσβευτὴν εὐπρόδεκτον, οἱ τῇ σοφῷ σου τῇ θείᾳ προστρέχοντες. Σαμψὼν θεόφρον ὅσις, συνελθόντες σε ὕμνοις, καὶ ψαλμοῖς ἀνυμνοῦμεν, Χριστὸν δοξαῖζοντες, τὸν τοιαύτην σοὶ χάριν παρέχοντα τῶν ἰάσεων.

✠ 23. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου. (Ὁρα Ἰαν. 31.)

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α΄.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλὰς ἐθνῶν διασκεδάσας, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσας, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Τὸ μέγα ἱατρεῖον τῆς οἰκουμένης, τὸ ζεῦγος τοῦ Χριστοῦ τὸ πεποθημένον, τοὺς φωστῆρας τοὺς ἐκλάμποντας, ταῖς αὐγαῖς τῶν ἰάσεων, ὑμνήσωμεν πιστοὶ μεγαλοφώνως, ἔνδον τοῦ ναοῦ αὐτῶν βοῶντες: Κύρος καὶ Ἰωάννης, οἱ χορηγοὶ τῶν θαυμάτων καὶ ἱατροὶ τῶν νοσούντων, αὐγάζουσι τὰ πέρατα.

✠ 29. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων καὶ Πρωτοκορυφαίων, Πέτρου καὶ Παύλου.

Τούτων ὁ μὲν θεομακάριστος Πέτρος ἦν ἐκ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, υἱὸς Ἰωνᾶ, ἀδελφὸς Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ἀλιεὺς τὴν τέχνην, ἰδιώτης καὶ πτωχός, Σίμων καλούμενος τοπρῶτον· εἶτα μετωνομάσθη Πέτρος ὑπ' αὐτοῦ τοῦ

Ἰησοῦ, ὅτε, ἐμβλέψας εἰς αὐτόν, εἶπε: Σὺ εἶ Σίμων, ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ Κηθᾶς, ὁ ἑρμηνεύεται Πέτρος (Ἰωάν. α. 43). Ὑψωθείς δὲ ὑπὸ τοῦ Κυρίου εἰς τὸ ἀποστολικὸν ἀξίωμα, καὶ γενόμενος αὐτοῦ ἀχώριστος καὶ ζηλωτὴς μαθητὴς, ἠκολούθησεν αὐτῷ, ἀπ' ἀρχῆς τοῦ σωτηρίου κηρύγματος ἕως εἰς τὸ πάθος αὐτό, ἐνδον τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως Καϊάφα· ὅπου ἀρνησάμενος αὐτὸν τρίς, διὰ τὸν ἐκ τῶν Ἰουδαίων φόβον, καὶ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον, ἔλαβε πάλιν, διὰ πικροτάτων δακρύων, πληρυστάτην τοῦ οἴκειου παραπτώματος τὴν συγχώρησιν. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν τῷ παναγίου Πνεύματος καθόδον, κηρύξας αὐτὸν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ τινὰ τῆς Ἀσίας μέρη, κατήντησε τελευταῖον εἰς Ῥώμην· ἐν ἣ σταυρωθεὶς ὑπὸ Νέρωνος, κάτω μὲν τὴν κεφαλὴν, τοὺς δὲ πόδας ἄνω, ἀνῆλθεν εἰς τὰς αἰωνίους μονάς, τῷ 68, ἢ 68 ἔτει, καταλιπὼν εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ δύο Καθολικὰς Ἐπιστολάς.

Ὁ δὲ Δεσπείσιος Παῦλος, τὸ Σκεῦος τῆς ἐκλογῆς τοῦ Χριστοῦ, ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν, καὶ τοῦ κόσμου παντός ὁ διδάσκαλος, ὑπῆρχεν Ἰουδαῖος τὸ γένος, Βενιαμίτης τὴν φυλὴν, Ταρσεὺς τὴν πατρίδα, πολίτης Ῥωμαῖος τὴν τιμὴν, εἰδήμων τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἀκριβῆς εἰς τὴν τῶν νομικῶν ἐπιστήμην, Φαρισαῖος τὸ πάγμα, ἐκ Φαρισαίου πατρὸς γεννηθεὶς, καὶ ὑπὸ τὸν Φαρισαῖον Γαμαλιήλ, τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐπίσημον νομοδιδάσκαλον, μαθητεύσας· καὶ διὰ τοῦτο θερμότατος ζηλωτὴς κατ' ἀρχὰς τῶν πατρικῶν αὐτοῦ παραδόσεων, καὶ σφοδρὸς τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας διώκτης, Σαῦλος, ἢ Σαοὺλ καλούμενος τότε (Πράξ. κβ'. 3-4). Περί δὲ τὸ 36 ἔτος, ὅτε, ἐν τῇ σφοδροτέρᾳ ὀρμῇ τῆς κατὰ τῶν Μαθητῶν τοῦ Κυρίου μανίας αὐτοῦ καὶ λύσεως, ἀπῆρχετο εἰς Ἀσρασκὸν, ἐφωδιασμένος μετὰ συστατικῶν παρὰ τοῦ ἀρχιερέως γραμμάτων, ὅπως ἀγάγῃ ἐκεῖθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ δεσμίους, ὅσους ἂν εὕρῃ πιστεύοντας εἰς Χριστόν, πλησιάσας εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, περιλαμπεται κατὰ μεσημβρίαν ἐξαίφνης ὑπὸ οὐρανοῦ φωτός, καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἀκούει φωνὴν, λέγουσαν αὐτῷ: Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις; Καὶ ἐρωτήσας: Τίς εἰ Κύρις; ἀκούει πάλιν: Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις. Σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. Ἡ οὐράνιος αὕτη φωνὴ καὶ φωτοχυσία κατέστησεν αὐτὸν ἐντρομον, καὶ ἐτύφλωσε πρὸς καιρὸν· εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν πόλιν χειραγωγούμενος, καὶ κατὰ θείαν ἀποκαλύψιν, βαπτισθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ Ἀποστόλου Ἀνανίου (Ὁκτωβρ. 1), ἀνοίγει πάλιν τοὺς σωματικὰς ὁμοῦ καὶ ψυχικοὺς ὀφθαλμούς, πρὸς ἐπίγνωσιν τοῦ ἀνατείλαντος Ἠλίου τῆς δικαιοσύνης. Καὶ εὐθέως, ὡς θαυμασίου μεταβολῆς! παρῆρσιάζεται ἐν ταῖς Συναγωγαῖς, καὶ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν τῶν Ἰουδαίων, κηρύττει τὸν Χριστόν, ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ (Πράξ. 9'. 1-20).

Τὸν δὲ μετὰ ταῦτα ζῆλον αὐτοῦ εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, τοὺς ἀμετρήτους αὐτοῦ κόπους, καὶ θλίψεις τὰς πολυειδεῖς, τὰς πληγὰς, τὰς φυλακάς, τὰ δεσμά, τοὺς ραβδισμοὺς, τοὺς λιθασμοὺς, τὰ ναυάγια, τὰς ὁδοπορίας, τοὺς κινδύνους ἐν γῇ, ἐν θαλάσσῃ, ἐν πόλεσιν, ἐν ἐρημίαις· τὰς συνεχεῖς ἀγρυπνίας, τὰς καθ' ἡμέραν νηστείας, τὴν πείναν καὶ δίψαν καὶ γυμνότητα, καὶ ὅσα ἄλλα ὑπέμεινεν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, ὅπερ ἐδάστασεν ἐνώπιον ἐθνῶν, καὶ βασιλείων, καὶ Ἰσραηλιτῶν· καὶ ἐπὶ πᾶσι, τὴν μέριμναν πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, τὸν διάπυρον αὐτοῦ πόθον ὑπὲρ τῆς τῶν πάντων σωτηρίας, δι' ὃν ἐγίνετο τοῖς πᾶσι τὰ πάντα, ἵνα τοὺς πάντας σώσῃ, εἰ δυνατόν· ὑφ' οὗ τὴν καρδίαν φλεγόμενος, περῆρχετο συνεχῶς εἰς ἐπίσκεψιν πάντων, καὶ ὥσπερ πτηνὸν τοῦ αἵρανος, ἵπτατο εἰς Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην, Δύσιν καὶ Ἀνατολήν, οὐδαμοῦ μένων, οὐδὲ ἰστάμενος· ταῦτα πάντα διηγείται περιστατικῶς ἡ ἱερὰ τῶν Πράξεων βίβλος, καὶ αὐτὸς ἐν ταῖς ἑαυτοῦ Ἐπιστολαῖς. Αἱ δὲ Ἐπιστολαὶ αὐτοῦ αὐται, δεκατέσσαρες μὲν οὖσαι τὸν ἀριθμὸν, εἰς δὲ 250 Ὀμιλίας ἐρμηνευθεῖσαι ὑπὸ τῷ Δείῳ Χρυσόστομῳ, ἐμφαίνουσι τὸ ὕψος τῶν νοημάτων αὐτοῦ, τὴν ὑπερβολὴν τῶν γενομένων αὐτῷ ἀποκαλύψεων, τὴν διεσθεν δοθεῖσαν αὐτῷ σοφίαν, δι' ἧς συμδι-

Ἀργία, καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθronοι, καὶ τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὧλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ποία φυλακή οὐκ ἔσχε σε δέσμιον; ποία Ἐκκλησία οὐκ ἔχει σε Ῥήτορα; Δαμασκὸς μέγα φρονεῖ ἐπὶ σοὶ Παῦλε· εἶδε γάρ σε σκελισθέντα φωτὶ. Ῥώμη σου τὸ αἷμα δεξαμένη, καὶ αὐτὴ κομπάζει· ἀλλ' ἡ Ταρσὸς πλέον χαίρει, καὶ πόθῳ τιμᾷ σου τὰ σπάργανα. Ἀλλ' ὦ Παῦλε Ἀπόστολε, τὸ καύχημα τῆς οἴκουμένης, προφθάσας ἡμᾶς στήριξον.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφιλόγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Ἀποστόλων Κύριε, προσελάβε εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πάντων ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

✠ 30. Ἡ Σύναξις τῶν αἰγίων ἐνδόξων καὶ πανευφημῶν Ἀποστόλων, τῶν Δώδεκα.

Τὰ ὀνόματα τούτων εἰσὶ ταῦτα : Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ Πρωτόκλητος · Ἰάκωβος ὁ υἱὸς Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης

✠ 2. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας Ἑσθῆτος τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ἐν Βλαχέρναις.

Ἡ κατάθεσις αὕτη ἐγένετο ἐν ἔτει 458, ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Θρακῆος, εἰς τὸν ἐν Βλαχέρναις περικαλλῇ τῆς Θεοτόκου Ναόν, οἰκοδομηθέντα κατὰ τινὰς μὲν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Λέοντος, κατ' ἄλλους δὲ ὑπὸ τῶν προκατόχων αὐτοῦ, Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας· περίφημον δὲ γενόμενον μετὰ ταῦτα διὰ τὴν τῶν Ἀδάρων καταστροφὴν (Σαββ. Ε'. τῶν Νηστ.). Ἐκεῖτο δὲ ὁ Ναὸς οὗτος εἰς τὰ παραθαλάσσια τοῦ λεγομένου Κερατίου κόλπου, κατὰ τὸ ἐνδότερον μέρος αὐτοῦ, ὅπου καὶ βασιλεια ἐκτίσθησαν ὕστερον, καὶ πύλη τῆς πόλεως ὑπῆρχε, πρῶτῃ μὲν Πύλαι Βλαχερνῶν, νῦν δὲ ὑπὸ τῶν Τούρκων Ἐῖβάν σεράϊ καλουσί λεγομένη. Εἰς αὐτὸν τὸν Ναὸν ἐστέφθη Ἰωάννης ὁ Καντακουζηνὸς τῷ 1845 ἔτει· καὶ ἡ κατὰ Ἀκινδύνου τοῦ Βαρλααμίτου Σύνοδος εἰς αὐτὸν συνηθροίσθη (Κυρ. Β'. τῶν Νηστ.).

Κατ' ἄλυσιν οἶνε καὶ ἐλαίῳ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἑσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταιὰν τῇ Πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἄφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος. Διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀφθαρσίας, θεοχαρίτωτε Ἀγνή ἐδωρήσω, τὴν ἱεράν Ἑσθῆτά σου, μεθ' ἧς τὸ ἱερόν, σῶμά σου ἐσκέπασας, σκέπη πάντων ἀνθρώπων· ἧς περ τὴν κατὰ δεσιν, ἐορταζόμεν πόθῳ, καὶ ἐκβοῶμεν φόβῳ σοι σεμνή: Χαῖρε Παρθέने, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

✠ 3. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ὑακίνθου· καὶ τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνατολίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ μὲν Μάρτυς ἦν ἐκ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, κατὰκοιμιστῆς, ἡ δαλαμηπόλος (Κουβικουλάριος, Vület de chambre) τοῦ βασιλέως Τραϊανοῦ· ἀναγκασθεὶς δὲ ὑπ' αὐτοῦ ἵνα φάγῃ ἐκ τῶν εἰδωλοθύτων, καὶ μὴ βουληθεὶς, κατεκλείσθη νῆστις εἰς φυλακὴν, ὅπου τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο, τῷ 108 ἔτει. — Ὁ δὲ Ἱεράρχης ἦν πρεσβύτερος τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας πρότερον· εἶτα διεδέχθη τὸν ἅγιον Φλαβιανὸν εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον, τῷ 449 ἔτει· παρέστη εἰς τὴν ἐν Χαλκηδόνι Δ'. Οἰκουμένην Σύνοδον· ἐτελεύτησε τῷ 458 ἔτει. — Τὰ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν καὶ εἰς τοὺς Αἵνους τῆς Ὀκτωήχου ἐπιγραφόμενα, Στιχηρὰ Ἀνατολικά, τινὲς μὲν ἀποδιδόασιν εἰς τὸν Ἀνατόλιον τοῦτον· ἕτεροι δὲ, καὶ ἴσως πιθανώτερον, εἰς ἄλλον ὁμώνυμον, ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Στουδίου, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου μαθητὴν, πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολὴ ἐκείνου σωζεται.

Ἀπολυτίκιον : Ὁ Μάρτυς σου Κύριε . Σελ. 256.

Τῷ Ἱεράρχου : Κανόνα πίστεως . Ὁρα κατωτέρω .

✠ 4. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου .

Ἦ πῆρχεν ἐκ Δαμασκοῦ, υἱὸς Γεωργίου καὶ Γρηγορίας· ἐμαθήτευσεν ἐκ νεότητος· ἐχρημάτισε κληρικὸς καὶ γραμματεὺς Θεοδώρου τοῦ τῶν Ἱεροσολύμων ἀρχιεπισκόπου, ἀφ' οὗ καὶ Ἱεροσολυμίτης ἐπονομάζεται· παρέστη εἰς τὴν Οἰκουμένην Ὡ. Σύνοδον, τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει τοδεύτερον συγκροτηθεῖσαν, ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου ἐν ἔτει 680. ἐγένετο διάκονος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, εἶτα ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης· ἐτελεύτησε τῷ 720, ἢ 723, ἔτει. Ἐκτὸς τῶν λοιπῶν ἱερῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, ἐποίησε προσέτι καὶ ᾠσματα διάφορα, ἐξ ὧν καὶ ὁ λεγόμενος Μέγας Κανὼν, ὃς τις ἐστὶν ἴσως ὁ πρῶτος μελουρηγθεὶς εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμένῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Ἀνδρέα, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σαλπίσας τρανῶς, τὰ θεῖα μελωδήματα, ἐδείχθης φωστήρ, τῷ κόσμῳ τηλαυγέστατος, τῷ φωτὶ λαμπόμενος τῆς Τριάδος, Ἀνδρέα ὅσιε· ὅθεν πάντες βοῶμέν σοι : Μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 5. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶ, καὶ Λαμπαδοῦ τοῦ Σαυματουργοῦ.

Ὁ Ὅσιος οὗτος Ἀθανάσιος Τραπεζούντιος ἦν τὴν πατρίδα· ἐμόνασε κατ' ἀρχὰς ἐπὶ τοῦ Κυμαίου, ἢ τοῦ Κυμινᾶ λεγομένου ὄρους, τοῦ ἐν τῇ Μυσίᾳ τῆς Βιθυνίας· εἶτα μεταβαὶς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ἀθῶνος, συνέστησε τὴν μεγίστην μονήν, τὴν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τιμωμένην καὶ καλουμένην Λαύραν· ἐτελεύτησε περὶ τὰ τέλη τοῦ δεκάτου αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν, σοῦ κατεπλάγησαν, Ἀγγέλων τάγματα, πῶς μετὰ σώματος, πρὸς ἀοράτους πλοκαῖς ἐχώρησας αἰοῖδιμε, καὶ κατετραυμάτισας, τῶν Δαιμόνων τὰς φάλαγγας· ὅθεν Ἀθανάσιε, ὁ Χριστὸς σε ἡμέψατο, πλουσίαις δωρεαῖς. Διὸ Πάτερ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χριστοῦ τὸν ζυγόν, λαβὼν Ἀθανάσιε, καὶ σοῦ τὸν σταυρὸν ἐπ' ὧμων ἀράμενος, μιμητὴς πανάριστος, τῶν αὐτοῦ παθημάτων γέγονας, κοινωνός τε τῆς δόξης αὐτοῦ, τῆς θείας μετέχων καὶ ἀλήκτου τρυφῆς.

✠ 6. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισώη τοῦ Μεγάλου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Σισώη· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκίτι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργαῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εξασκήσας ἄγγελος, ἐν γῇ ὠραίης, καταυγάζων ὅσις, ταῖς διανοίαις τῶν πιστῶν, Θεοσημεΐαις ἐκάστοτε· ὅθεν σε πιστεῖ, Σισώη γεραίρομεν.

✠ 7. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ, τοῦ ἐν τῷ Μαλαιῶ καὶ τῆς ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς.

Αὕτη ἦν θυγάτηρ γονέων Χριστιανῶν, Δωροθέου καὶ Εὐσεβίας· γεννηθεῖσα δὲ ἐν τῇ κυριωνύμῃ ἡμέρᾳ, ὠνομάσθη Κυριακὴ· ἤθλησεν ἐν ἔτει 282.

Ἀπολυτίκιον: Ἦ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Σελ. 310.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Η μάρτυς Χριστοῦ, ἡμᾶς συνεκαλέσατο, τοὺς ἄθλους αὐτῆς, τοὺς θείους καὶ παλαιίσματα, ἐγκωμίοις ᾄσαι νῦν· φερωνύμως αὐτὴ γὰρ πέφηнен, ὡς ἀνδρείαᾳ τῷ φρονήματι, κυρία νοός τε καὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

✠ 8. Τοῦ ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

Ἦ ἠλθε περὶ τὰ 290 ἔτη, ἐπὶ τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Τίαχὺ προκατάλαβε.

Ο μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τῷ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ Δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἁνὼ ζητῶν .

Τῷ ζήλῳ Χριστοῦ, τῷ θείῳ πυρπολούμενος, καὶ τῇ τοῦ Σταυροῦ, ἰσχυρῇ συμφραξάμενος, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, καὶ τὸ θράσος καθεῖλες Προκόπεις, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ὑψώσας, τῇ πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς .

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου, ἐπισκόπου Ταυρομενίας τῆς ἐν Σικελίᾳ .

Ἦν τῶν Ἀποστόλων σύγχρονος, Ἀντιόχευς τὸ γένος, παρὰ τοῦ Πέτρου εἰς τὴν πρὸς Χριστὸν πίστιν χειραγωγηθεὶς .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθησας μέχρι αἵματος, Ἱερομάρτυς Παγκράτις. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

✠ 10. Τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα καὶ πέντε Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας .

Ἦθλησαν ἐπὶ Λικινίδου, τῷ 315 ἔτει .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε .

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τῷ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ Δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

✠ 11. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας, ὅτε τὸν Ὄρον τῆς πίστεως ἐπεκύρωσεν .

Τῷ 451 ἔτει ἐπὶ τῶν βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας, συγκροτηθείσης ἐν Χαλκηδόνι τῆς Δ'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου, κατὰ Εὐτυχοῦς καὶ Διοσκόρου τῶν Μονοφυσιτῶν, μετὰ πολλὰς διαλέξεις, συνεφώνησαν πρὸς ἀλλήλους, οἱ τε τῆς ὀρθοδοξίας ὑπερασπισταί, 630 Πατέρες ὄντες τὸν ἀριθμὸν, καὶ οἱ τὰ ἐναντία φρονούντες, ἵνα γράψωσιν ἀμφοτέρω τὰ μέρη, εἰς βιβλίον ἰδιαίτερον, τὸν Ὄρον, ὅ ἐστι τὸ δόγμα τῆς πίστεως αὐτῶν, καὶ τὸ περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως φρόνημα, καὶ αἰτήσωσι παρὰ Θεοῦ τὴν περὶ τούτου ψῆφον. Τοῦτο ποιήσαντες, ἔβαλον καὶ τοὺς δύο τόμους (τὰ βιβλία) εἰς τὴν λάρνακα τοῦ Λειψάνου τῆς ἁγίας Εὐφημίας, καὶ σφραγίσαντες αὐτὴν ἀπῆλθον. Μετὰ δὲ τριῶν ἡμερῶν παννυχίους δεήσεις, ἀνοίξαντες αὐτήν, παρόντος καὶ τοῦ Βασιλέως, εὗρον τὸν μὲν τῶν αἵρετικῶν τόμον εἰς τοὺς πόδας τῆς Μάρτυρος, τὸν δὲ τῶν ὀρθοδόξων, εἰς τὴν δεξιὰν αὐτῆς χεῖρα κρατούμενον. Περὶ δὲ τῆς Μάρτυρος, ὅρα Σεπτεμβρ. 16.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ: Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σου, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθῃ τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον Ἦχος β'.

Α γῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ πίστει, κατεβάλου θέρμῳς ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Νυμφίου σου. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς ταῖς αἰρέσεις, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν τοῖς ποσὶ τῶν Βασιλέων ἡμῶν ὑποταγῆναι πρέσβευε, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἢ ὑπὸ ἐξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων τὸν Ὅρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα πανεύφημε.

✠ 12. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πρόκλου, καὶ Ἰλαρίου.

Ἑορτήσαν ἐν ἔτει 100, ἐπὶ τῆς Τραϊανοῦ βασιλείας.

✠ 13. Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ· καὶ μνήμη τῆς ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

Περὶ τούτου ὅρα Ὀκτωβρίου 28.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωπῆμέν σε αἰεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς, σκέπῃ τῶν πτερύγων, τῆς αὐλοῦ σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας: Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ο ῥοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Στέφανε σοφὲ, ταῖς διδάχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο ἐν οὐρανοῖς, καθορῶν Θεοῦ τὴν δόξαν, καὶ τὴν ἐπὶ γῆς, ἐξ ὕψους παρέχων χάριν, ἀρχηγέ τῶν Ἀγγέλων σοφὲ

Γαβριήλ, Θεοῦ δόξης ὁ διάκονος, καὶ τοῦ κόσμου Σεῖος πρόμαχος, σῶζε φρούρει τοὺς βρωντάς σοι : Αὐτὸς γενοῦ βοηθός, καὶ οὐδεὶς καθ' ἡμῶν.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν 13. τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων καὶ Σεοφόρων Πατέρων, τῶν εἰς τὰς Ἑξ Οἰκουμενικὰς Συνόδους συνελθόντων · τουτέστι τῶν εἰς τὴν Α'. ἐν Νικαίᾳ 318. τῶν εἰς τὴν Β'. ἐν Κωνσταντινουπόλει 150. τῶν εἰς τὴν Γ'. ἐν Ἐφέσῳ 200. τῶν εἰς τὴν Δ'. ἐν Χαλκηδόνι 630. τῶν εἰς τὴν Ε'. ἐν Κωνσταντινουπόλει τοδεύτερον 165. καὶ τῶν εἰς τὴν Σ'. ἐν Κωνσταντινουπόλει τοτρίτον 170.

Σημειῶσαι δὲ ὅτι, ὁ τῆς παρούσης Κυριακῆς Συναξαριστῆς ἀναφέρει τὴν Δ'. μόνην Σύνοδον · ὁμοίως καὶ ἡ κατ' αὐτὴν ψαλλομένη Ἀκολουθία διαλαμβάνει περὶ αὐτῆς μόνον τῆς Δ'. καὶ τῆς Σ'. τῶν κατὰ τῶν Μονοφυσιτῶν καὶ Μονοθελητῶν συγκροτηθεισῶν, οὐχὶ δὲ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν τεσσάρων.

Ἀπολυτίκιον, Ἀναστάσιμον τοῦ Ἦχου.

Ἔτερον τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. δ'.

Υπερδεδοξασμένος εἶ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς, τοὺς Πατέρας ἡμῶν Σεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας · Πολυεύσπλαγγνε δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐσφράγισαν · ἡ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὕφαντὸν ἐκ τῆς ἁνω Σεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

✠ 14. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα · καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης.

Ὁ μὲν Ἀκύλας ἦν ἐκ τοῦ Πόντου τῆς μικρᾶς Ἀσίας, Ἰουδαῖος τὸ γένος, τὴν τέχνην σκηνοποιός. Εὕρισκόμενος δὲ μετὰ Πρίσκιλλης τῆς γυναίκος αὐτοῦ ἐν Κορίνθῳ τὸ 52 ἔτος, ὅτε πρῶτον ἦλθεν ὁ Παῦλος ἐκεῖ, ἐξενδοχῆσαν αὐτόν, καὶ παρ' αὐτοῖς ἔμεινεν ὁ Ἀπόστολος ἡμέρας πολλὰς, ἐργαζόμενος καὶ αὐτὸς τὴν αὐτὴν τέχνην (Πράξ. κη. 2-3). Πιστεύσαντες δὲ εἰς Χριστὸν διὰ τοῦ Παύλου, ἠκολούθησαν αὐτῷ ἐκτοτε, συνεργοῦντες αὐτῷ καὶ συγκινδυνεύοντες εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, ὡς αὐτὸς μαρτυρεῖ περὶ αὐτῶν ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ, λέγων: Ἀσπάσασθε Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, οἱ τινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτοῦν τρά-

χελον ὑπέθηκαν, κτλ. (ιβ'. 2-4). Πότε δέ, καὶ ποῦ, καὶ πῶς ἐτελεύτησεν, ἀδηλον.

Ὁ δὲ Ἰωσήφ ἦν ἀδελφὸς Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου (Νοεμβρ. 11), Στουδίτης, λεγόμενος πολλάκις καὶ αὐτός, καὶ μάλιστα ὅτε μετ' ἐκείνου συναναφέρεται· καὶ οἱ δύο ὁμοῦ ἐποίησαν τοὺς Κανόνας τοῦ Τριωδίου, κατὰ τὸν Κωδινόν, ἐν τοῖς χρόνοις Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου, καθήμενοι ἐν τῷ ναφ' τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ (Νοεμβρ. 18). Γενόμενος δὲ Θεσσαλονίκης Ἀρχιεπίσκοπος, ἐξωρίσθη ἔπειτα δις καὶ τρίς διὰ τὸν εὐσεβὴ αὐτοῦ ζῆλον, καὶ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμὴν· καὶ πολλὰ παθὼν ἐν τῇ ἐξορίᾳ, ἐτελεύτησε τῷ 833 ἔτει.

✠ 15. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ἐκ πόλεως Ἰκονίου· φοβουμένη δὲ τὸν τότε ἐπικρατοῦντα διωγμὸν, παραλαβοῦσα τὸν υἱὸν αὐτῆς Κήρυκον, τριετὴ ὄντα, ἀπῆλθεν εἰς Σελεύκειαν· ἀλλὰ κακεῖ τὰ αὐτὰ δυνά εὐροῦσα, μετέβη εἰς Ταρσὸν τῆς Κιλικίας, ὅπου συλλαβὼν αὐτὴν ὁ ἡγεμὼν, καὶ ἀποχωρίσας τὸν ἡπίσιον, ἐσπούδαζε διὰ κολακείας ἐλκύσαι αὐτὸ πρὸς ἑαυτόν. Τὸ δέ, ὑποφελλίζον, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἐπικαλούμενον, ἐλάττισε τὸν ἡγεμόνα εἰς τὴν κοιλίαν, ὅσον ἡδύνατο· ἐξ οὗ ὀργισθεὶς ἐκεῖνος, ἐρύψεν αὐτὸ ἐπὶ τὰς βαθμίδας τοῦ κριτηρίου, καὶ συντριβὲν τὴν κεφαλὴν, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Ἡ δὲ μακαρία μῆτηρ, πολλὰς πρότερον ὑπομείνασα βασάνους, τελευταῖον ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν, τῷ 296 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον: Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 263.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν ἀγκάλαις φέρουσα ἡ Χριστομάρτυς, Ἰουλίττα Κήρυκον, ἐν τῷ σαδίῳ ἀνδρικῶς, ἀγαλλομένη ἐκραύγαζε: Χριστὸς ὑπάρχει, Μαρτύρων τὸ καύχημα.

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους.

Ἦρχεν ἐκ Σεβαστείας τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ· ἐγένετο ἐπίσκοπος Πηδαχθὸς κατὰ τὸν Συναξαριστὴν (ἴσως Πίδας καὶ Χλόης, πόλεων τῆς Γαλατικῆς Καππαδοκίας, ὑπὸ τὸν τῆς Σεβαστείας μητροπολίτην)· ἤβησε διὰ πυρὸς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῷ 290 ἔτει· ὅτε ἀπερχόμενος εἰς τὸ ἡτοιμασμένον αὐτῷ πῦρ ἐψάλλεν, ὡς λέγουσι, τὸ, Φῶς ἰλαρόν, κ.τ.λ. εἰς ὕμνον τῆς ἁγίας Τριάδος, καθὼς σεσημειώται σελ. 123. Ὁρα, καὶ Μαρτίου 11.

✠ 17. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Αὕτη ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Κλαυδίου ἐκ Πισσιδείας τῆς ἐν Κιλικίᾳ, θυγάτηρ ἱερέως τινὸς τῶν εἰδῶλων μονογενής. Ἀπορφανισθεῖσα δὲ τῆς μητρὸς, καὶ εἰς γυναῖκα τινα παραδοθεῖσα, ἐδιδάχθη δι' αὐτῆς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. Τῷ δὲ 15 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτῆς, συλληφθεῖσα ὑπὸ Ὀλυμβρίου τοῦ ἡγεμόνος, καὶ ἐρωτηθεῖσα τὸ ὄνομα, τὴν πατρίδα, καὶ τὴν πίστιν, ἀπεκρίνατο: « Μαρίνα ὀνομάζομαι· τῆς Πισσιδείας εἰμί γέννημα καὶ θρέμμα· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπικαλούμαι ». Ἐκ τούτου δεσμὰ καὶ φυλακὰς καὶ μάστιγας πολλὰς ὑπομείνασα, ἀπετμήθη τελευταῖον τὴν κεφαλὴν, τῷ 270 ἔτει.

Κατάλυσις οἶνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ: Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι

καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, ἀκηράτοις στέμμασιν, ἐστεφανώθης Μαρίνα· αἵμασι τοῦ μαρτυρίου δὲ φοινηχθεῖσα, θαύματι κατελαμπρύνθης τῶν ἱαμάτων, καὶ τῆς νίκης τὰ βραβεῖα, ἐδέξω Μάρτυς χειρὶ τῇ Κτίστου σου.

✠ 18. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Αἰμίλιανου.

✠ 19. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, καὶ τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δίου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας, Ἦχος πλ. δ'.

Ε'ν σοὶ Μήτηρ ἀκριβῶς διεσωθῇ τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γάρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὁσία Μακρίνα τὸ πνεῦμά σου.

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σῶματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Δίε· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

✠ 20. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

Ἡ λίας ὁ μεγαλῶνυμος ὑπῆρχεν ἐκ θέσεως ἢ θίσεως πόλεως τῆς ἐν Γαλααδ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐκ γένους ἱερατικοῦ, ἀνὴρ ἐρημικὸς καὶ ἀσκητικοῦ χαρακτήρος, ἐνδεδυμένος μηλωτὴν (δέρμα προβάτου), καὶ ζώνην δερματίνην περιεζωσμένος τὴν ὀσφύν αὐτοῦ. Τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐρμηνεύεται, Θεὸς Κύριος, ἢ Θεὸς ἰσχυρός. Ὁ ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ζήλος αὐτοῦ συγκρίνεται πρὸς τὸ πῦρ· καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ εἰς διδασκαλίαν καὶ ἐλεγχον, πρὸς λαμπάδα καιομένην· ἐκ τούτου ἔλαβε καὶ τὴν ἐπωνυμίαν Ζηλωτῆς. Οὗτος οὖν, ὑπὸ τοιοῦτο ζήλου πυρούμενος, ἤλεγξεν αὐστηρῶς τὴν ἀσέβειαν καὶ παρανομίαν τοῦ βασιλέως Ἀχαάβ, καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἰεζάβελ. Ἐκλείσε τὸν οὐρανὸν διὰ

προσευχῆς, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ. Ἐκόμισαν αὐτῷ κόρακες τὰ πρὸς τροφήν ἀναγκαῖα, ὅτε ἐκρύπτετο, διὰ προσταγῆς Θεοῦ, παρὰ τὸν χειμάρρουν Κορράδ. Ἐπλήθυνε τὴν ὀλιγότητα τοῦ ἀλεύρου καὶ τοῦ ἐλαίου τῆς πενιχρᾶς καὶ χήρας Σαρφθείας γυναικός, ἣ τις ἐφιλοξένησεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς· καὶ ἀποθανόντα τὸν υἱὸν αὐτῆς ἀνέστησε πάλιν. Κατεβίβασε πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὸ Καρμήλιον ὄρος, καὶ κατέκαυσε τὴν πρὸς Θεὸν αὐτοῦ θυσίαν ἐνώπιον παντός τοῦ Ἰσραὴλ, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας. Κατέσφαξεν εἰς τὸν χειμάρρουν Κισσὼν τοὺς 450 ψευδοπροφήτας ἱερεῖς, τοὺς προσκυνοῦντας τὰ εἰδῶλα καὶ διαστρέφοντας τὸν λαόν. Ἐδέξατο παραδόξως τροφήν διὰ χειρὸς Ἀγγέλου, καὶ ὑπὸ τῆς τροφῆς ἐκείνης ἐνδυναμωθείς, περιεπάτησε 40 ἡμερονύκτια. Εἶδε τὸν Θεὸν ἐπὶ τοῦ ὄρους Χωρήβ, ὅσον ἐνδέχεται εἰς τὴν ἀνθρώπινον φύσιν. Προεῖπε τὴν καταστροφήν τοῦ οἴκου Ἀχαιᾶς, καὶ τοῦ υἱοῦ Ὁχοζίου τὸν θάνατον· καὶ τοὺς παρὰ τούτου ἀποσταλέντας δύο πεντηκοντάρχους κατέκαυσε πρὸς τιμωρίαν, δις ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβιβάσας πῦρ. Ἔσχισε τὸ ρεῦμα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ διέβη αὐτὸς καὶ ὁ μαθητὴς αὐτοῦ Ἐλισσαῖος διὰ ξηρᾶς. Καὶ τελευταῖον, ἐνῷ συναλλάγει μετ' αὐτοῦ, ἀρπαγεῖς αἰφνιδίως ὑπὸ πυρίνου ἄρματος, τῷ 895 πρὸ Χριστοῦ, ἀνελήφθη ὡς εἰς τὸν οὐρανόν, ὅπου δήποτε μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεὸς ζῶντα, ὡς καὶ τὸν Ἑνώχ (Γεν. ε. 24. Δ'. Βασ. β. 11). Ἀλλὰ καὶ ἐκείθεν, μετὰ 7 ἔτη, ἤλεγξε δι' ἐπιστολῆς τὸν Ἰωρᾶμ, υἱὸν τοῦ Ἰωσαφάτ, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον: Καὶ ἦλθεν αὐτῷ (τῷ Ἰωρᾶμ) ἐν γραφῇ παρὰ Ἡλίου τοῦ τοῦ Προφήτου λέγων: Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρός σου· Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπορεύθης, κτλ. (Β'. παραλ. κá. 12). Ἐπέστειλε δὲ ταῦτα, ὡς γνωμοδοτοῦσιν οἱ πλείστοι τῶν ἐρμηνευτῶν, ἡ διὰ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Ἐλισσαίου, ἡ δὲ ἄλλου τινὸς Προφήτου, φανείς εἰς αὐτοὺς ὡς περ ἐφάνη καὶ ἐπὶ τοῦ Θαδωρίου ὄρους εἰς τοὺς Μαθητάς τῷ Χριστῷ (Αὐγούστ. 6).

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο ἑνσάρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δευτερος πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἑνδοξος, ἄνωθεν καταπέμφσας Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπρᾶς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἱάματα.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος β'.

Προφήτα καὶ προόπτα τῶν μεγαλουργιῶν τῷ Θεῷ, Ἡλία μεγαλώνυμε, ὁ τῷ φθέγματί σε στήσας τὰ ὕδατόρρυτα νέφη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν μόνον φιλόανθρωπον.

✠ 21. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ, καὶ Ἰωάννου τοῦ συνασκητοῦ αὐτοῦ.

Οὗτοι ἦσαν ἐκ πόλεως Ἐδέσσης τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ νέου, ἔτει 518. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ὁ Συμεὼν, ἀσκήσας πρότερον ἐν ἐρημίᾳ τινὶ 29 ἔτη, ἀπῆλθεν ἔπειτα εἰς Ἑμεσαν τῆς Συρίας· ὅπου τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς τελέσας, προσποιούμενος τὸν Σαλὸν, ἐτελεύτησε τῷ 570 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον: Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Σελ. 259.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς .

Τὸν ἐν σαρκὶ ἀναφανέντα ἄσαρκον, καὶ ἀρεταῖς ὑπερκοσμίως λάμπαντα, Συμεῶνα τὸν ἰσάγγελον, καὶ Θεοφόρον εὐφημήσωμεν· σὺν τούτῳ Ἰωάννην τὸν αἰοδιμον, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ, ὡς πρεσβεύοντας Κυρίῳ ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν .

✠ 22. Τῆς ἁγίας Μυροφόρου καὶ ἱσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς .

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως τινὸς τῆς Γαλιλαίας, κατὰ τὴν θάλασσαν τῆς Τιβεριάδος κεκμένης, ἣτις ἐκαλεῖτο Μάγδαλα, ἀφ' ἧς ἔχει καὶ τὴν ἐπωνυμίαν Μαγδαληνῇ· Ἐκβαλόντος δὲ τοῦ Ἰησοῦ ἀπ' αὐτῆς τὰ ἑπτὰ δαιμόνια, ὑφ' ὧν ἐπασχε πρότερον, ἐγένετο αὐτοῦ μαθήτρια πιστὴ καὶ ἀχώριστος, ἀκολουθοῦσα αὐτῷ καὶ διακονοῦσα ἕως ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ καὶ τῷ τάφῳ· καὶ τότε ὑποστρέψασα εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ τῶν λοιπῶν Μυροφόρων, ἡτοίμασαν τὰ πρὸς ἄλειμμα τοῦ Κυριακοῦ Σώματος ἀρώματα· Τῇ δὲ Κυριακῇ λίαν πρῶτ' ἔρχονται εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ πρὶν ἐτι φανῶσιν οἱ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου μηνύσαντες Ἄγγελοι, ἰδοῦσα ἡ Μαγδαληνῇ τὸν λίθον ἡρμένον ἐκ τοῦ μνημείου, τρέχει καὶ ἀναγγέλλει τοῦτο εἰς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην· Ἐπανελθοῦσα εὐθὺς εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ κλαίουσα ἔξω, ἠξιώθη πρῶτ' ἰδεῖν τὸν Κύριον ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ὅτε καὶ προσπεσῶσα εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, ἤκουσε τὸ, Μήμου ἀπ' αὐτοῦ· Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάληψιν τῷ Κυρίου, ἀδέσβια πάντα τὰ τῆς Μαγδαληνῆς· Τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐτελεύτησεν ἐν Ἐφέσῳ κηρύττουσα ἐκεῖ τὸν Χριστόν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ .

Χριστῷ τῷ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντι, σεμνῇ Μαγδαληνῇ, ἠκολούθεις Μαρία, αὐτοῦ τὰ δικαιώματα, καὶ τοὺς νόμους φυλάττουσα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζοντες, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν .

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ .

Ο ὑπερούσιος Θεὸς ἐν τῷ κόσμῳ, μετὰ σαρκὸς ἐπιφοιτήσας Μαρία, σὲ ἀληθῇ μαθήτριαν προσήκατο, ὅλην σου τὴν ἔφειν, πρὸς αὐτὸν κεκτημένην· ὅθεν καὶ ἰάματα, ἐπετέλεσας πλεῖστα· καὶ μεταστᾶσα νῦν ἐν οὐρανοῖς, ὑπὲρ τῷ κόσμῳ πρεσβεύεις ἐκάστοτε .

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ· καὶ τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰεζεκιήλ .

Περὶ μὲν τοῦ Ἱερομάρτυρος ὅρα Σεπτεμβρίου 22· Ὁ δὲ Προφήτης ἦν υἱὸς Βαζαῖ, ἱερεὺς τὸ ἀξίωμα, αἰχμάλωτος ἀχθεὶς εἰς Βαβυλῶνα ἐπὶ Ἰωακὴμ (Ἰερονίμ) .

Τῷ δὲ πέμπτῳ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας ταύτης, περὶ τὸ 593, ἢ 594 πρὸ Χριστοῦ, ἤρξατο προφητεῦεν. Αἱ ὑπὸ Θεοῦ προσταχθεῖσαι εἰς αὐτὸν πολλαὶ Συμβολικαὶ πράξεις, ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς τοὺς γλωσσαλήσαντας κατὰ τῆς ἱερᾶς Δρησκείας ἀποπωτᾶτων χλευασμῶν. Προφητεύσας δὲ περίπου 20 ἔτη, ἐφονεύθη, ὡς λέγουσιν, ὑπὸ τινος ἄρχοντος Ἰουδαίου, διότι ἤλεγχε τὴν εἰδωλολατρείαν αὐτοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 48 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἡ τρίτη τῶν Μεγίστων Προφητῶν.

Ἀπολυτίκιον: Καὶ τρόπων μέτοχος. Σελ. 309.

Καὶ τοῦ Προφήτου: Τοῦ Προφήτου σε Ἰεζεκιήλ. Σελ. 285.

✠ 24. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

Ἦλυσεν ἐν ἔτει 200, ἐπὶ τῆς Σεβήρου βασιλείας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η ἀνάς σε Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ: Σὲ Νυμφί μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σου, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἁμῶμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι· Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Φωτοειδὴς περιστέρα ἐγνωρίσθης, πτέρυγας ἔχουσα χρυσᾶς, καὶ πρὸς ὕψος, τῶν ὑρανῶν κατέπαυσας Χριστίνα σεμνή. Ὅθεν σου τὴν ἔνδοξον, ἐορτὴν ἐκτελοῦμεν, πίστει προσκυνοῦντές σου, τῶν λειψάνων τὴν θήκην, ἐξ ἧς πηγάζεις, πᾶσιν ἀληθῶς, ἱαμα θείον ψυχῆς τε καὶ σώματος.

✠ 25. Ἡ Κοίμησις τῆς ἁγίας Ἀννης, Μητρὸς τῆς Θεοτόκου.

Ἡ μὲν Θεοπρομήτωρ Ἀννα, κατὰ τὴν παράδοσιν, ἔζησέν 79 ἔτη, ὃ δὲ σύζυγος αὐτῆς Ἰωακείμ, 80. τίς δὲ ἐκ τῶν δύο ἀπέθανε πρότερον, οὐδὲν οὐδείς ἀναφέρει, εἰ μὴ ὅτι ἡ Θεοτόκος ἀπαρφανίσθη ἀμφοτέρων τῶν γονέων, τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτῆς, ὅτε διέτριβεν ἐν τῷ Ναῷ. Ὅρα Νομβρ. 21. καὶ Σεπτεμβρ. 8.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν ἐκυοφόρησας, ἀγνὴν Θεομήτορα θεόφρον Ἀννα· διὸ πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἔνθα εὐφραينوμένων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἵτουμένη ἰλασμόν ἀειμακάριστε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προγόνων Χριστοῦ, τὴν μνήμην ἐορτάσωμεν, τὴν τούτων πιστῶς, αἰτούμενοι βοήθειαν, τοῦ ῥυσθῆναι ἅπαντας, ἀπὸ πάσης θλίψεως τοὺς κράζοντας: Ὁ Θεὸς γενεῖ μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας ὡς εὐδόκησας.

✠ 26. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑρμολάου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἑρμίππου, καὶ Ἑρμοκράτους· καὶ τῆς ἁγίας Ὀσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

Ὁ μὲν Ἑρμόλαος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἦσαν ἱερεῖς τῆς ἐν Νικομηδείᾳ Ἐκκλησίας· ἠθλήσαν δὲ ἐπὶ Μαξίμιανου τῷ 306 ἔτει. — Ἡ δὲ Παρασκευὴ ἦν ἐκ κώμης τινὸς τῆς Ρώμης, γονεῶν εὐσεβῶν, Ἀγάθωνος καὶ Πολιτείας, θυγάτηρ· ἥτις γεννηθεῖσα τῇ Παρασκευῇ τῆς ἐβδομάδος ἡμέρᾳ, ἔλαβεν ἐξ αὐτῆς καὶ τὸ ὄνομα. Παιδιόθεν δὲ τὰ ἱερά γράμματα διδαχθεῖσα, ἐσχόλαζεν εἰς τὴν μελέτην τῶν θείων Γραφῶν, βίον μοναδικὸν διάγουσα, καὶ πολλοὺς ὁδηγοῦσα εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ. Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς, δι' αὐτὸ τοῦτο συλληφθεῖσα, καὶ προτρεπομένη εἰς τὴν τῶν εἰδώλων προσκύνησιν, ἀπεκρίθη τὸ τοῦ Ἱερεμίου: Θεοί, οἱ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐκ ἐποίησαν, ἀπολέσθωσαν ἐκ τῆς γῆς (ἰ. 44.). Ἐκ τούτου πολυῶδυνα βάσανα ὑπομείνας, τελευταῖον ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν τῷ 140 ἔτει.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ Δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τῆς Ἀγίας, Ἦχος α'.

Τὴν σπεδὴν σου τῇ κλήσει κατὰλληλον, ἐργασαμένη φερώνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου πίστιν εἰς κατοικίαν κεκληρώσαι, Παρασκευὴ ἀθληφόρε· ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῇ ἀθληφόρῳ οἱ πιστοὶ τὸν ὑμνητήριον, Παρασκευῇ δεῦτε συμφώνως ἀναμέλψωμεν· ἀπαστράπτει γὰρ τοῖς θαύμασιν ἐν τῷ κόσμῳ, ἀπελαύνουσα τῆς πλάνης τὴν σκοτόμαιναν, καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὴν χάριν ἀφθονον, τοῖς κραυγάζουσι: Χαῖρε Μάρτυς πολυάθλε.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος καὶ ἱαματικοῦ Παντελεήμονος.

Οὗτος ἦν Νικομηδεὺς τὴν πατρίδα, Εὐστοργίου καὶ Εὐδούλης υἱός, εἰδωλόλατρου μὲν ὄντος τοῦ πατρὸς, χριστιανὴς δὲ τῆς μητρὸς ἐκ προγόνων· ὑφ' ἧς καὶ εἰς τὴν εὐσέβειαν ὁδηγηθεὶς, καὶ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ παρὰ τῷ ἀνωτέρῳ (εἰς τὰς 26) Ἑρμολαίου κατηχηθεὶς, ἐδαπτίσθη. Διδαχθεὶς δὲ τὴν ἱατρικὴν τέχνην, μετῆρχετο αὐτὴν φιλανθρωπῶς, πᾶσαν νόσον ἰώμενος τῇ χάριτι μᾶλλον τοῦ Χριστοῦ, ἢ τῇ τέχνῃ, καὶ πᾶσαν ἐπιμέλειαν ψυχῶν καὶ σωμάτων πρὸς πάντας ἐπιδεικνύμενος συμπαθῶς, ἀφ' οὗ καὶ Παντελεήμων ἐπαξίως μετωνομάσθη, ἀντὶ Παντολέοντος, ὅπερ ἐκαλεῖτο πρότερον. Ἀνοίξας δὲ ποτε, διὰ τῆς ἐπικλήσεως τοῦ Θεοῦ ὀνόματος, τυφλοῦ τινος ὀφθαλμούς, ἐφώτισεν ἐκ τούτου καὶ τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔμματα, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, ὅπερ καὶ τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ ἐγένετο αἷτιον. Καθότι ἐρωτηθεὶς ὁ πρῶην τυφλός, ὑπὸ τίνος, καὶ πῶς οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀνεψήχθησαν, καὶ ὁμολογήσας παρρησίᾳ, κατὰ μίμησιν τοῦ Εὐαγγελικοῦ ἐκείνου τυφλοῦ, τόν τε ἱατρὸν, καὶ τῆς ἱατρείας αὐτοῦ τὸν τρόπον, αὐτὸς μὲν ἀναιρεῖται παρευθὺς· ὁ δὲ Παντελεήμων συλληφθεὶς, καὶ πολλὰς μαστίγας ὑπομείνας, τελευταῖον ἀποτέμενεται καὶ τὴν τιμίαν κεφαλὴν, τῷ 305 ἔτει, ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Αθλοφόρε ἅγιε, καὶ ἱαματικὲ Παντελεήμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. α'. Αὐτόμελον.

Μιμητὴς ὑπάρχων τοῦ ἐλεήμονος, καὶ ἱαμάτων τὴν χάριν παρ' αὐτοῦ κομισάμενος, ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ταῖς εὐχαῖς σε ταῖς ψυχικαῖς ἡμῶν νόσους θεράπευσον, ἀπελαύνων τῷ αἰεὶ πολεμῆναι τὰ σκάνδαλα, ἐκ τῶν βρωμάτων ἀπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

✠ 28. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Διακόνων, Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Διάκονοι σεπτοί, καὶ αὐτόπται τοῦ Λόγου, καὶ σκευὴ ἐκλογῆς, ἀνεδείχθητε πίστει, Νικάνορ καὶ Πρόχορε, Παρμενᾶ, Τίμων ἐνδοξε· ὅθεν σήμερον, τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην, ἐορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, ὑμᾶς μακαρίζοντες.

✠ 29. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Καλλίνικου, καὶ τῆς ἁγίας Μάρ-
τυρος Θεοδότης .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε .

Ο Μάρτυς σε Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῷ, τὸ στέφος ἐκο-
μίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔχων
γὰρ τὴν ἰσχύν σε, τῆς τυράννου καθεῖλεν ἔθραυσε καὶ Δαι-
μόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση . Αὐτοῦ ταῖς ἐκείναις Χριστέ ὁ
Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Τῆς Μάρτυρος : Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ . Ὅρα σελ. 316.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν .

Τὰ ἄνω τερπνὰ, ἀξίως νῦν κεκληρώσαι . Χριστῷ γὰρ σφο-
δρῶς, τῷ πόθῳ πυρακτούμενος, τοῦ πυρὸς Καλλίνικε,
δι' αὐτοῦ ἀνδρείως κατετόλμησας ὧ καὶ νῦν παριστάμενος,
μὴ παύσῃ πρεσβέων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν .

✠ 30. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Σίλα,
Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Α π'ίστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα
πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

✠ 31. Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Εὐδοκίμου καὶ Προεόρτια τῆς
προελεύσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωποιοῦ Σταυροῦ .

Ὁ μὲν Εὐδόκιμος ἦν υἱὸς εὐσεβῶν καὶ λαμπροτάτων γονέων, Πατρικίων τὸ ἀξίω-
μα, ἐκ τῆς Καππαδοκίας καταγομένων . Ζήσας δὲ ἐν εὐσεβείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ
οσιότητι, καὶ εἰς πᾶσαν ἀρετὴν εὐδόκιμος τρόντι φανείς, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 840,
ἐν τοῖς χρόνις Θεοφίλου τοῦ Εἰκονομάχου . Περὶ δὲ τῆς προελεύσεως τοῦ τιμίου
Σταυροῦ, ὄρα Αὐγούστου 1.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε .

Ε κ' γῆς ὁ καλέσας σε, πρὸς οὐρανίους σκηναίς, τηρεῖ καὶ
μετὰ θάνατον ἀδιαλώθητον, τὸ σῶμά σε Ἄγιε σὺ γὰρ
ἐν σωφροσύνῃ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ, μάκαρ ἐπολιτεύσω, μὴ
μολύνας τὴν σάρκα . Διὸ ἐν παρρήσίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε
σωθῆναι ἡμᾶς .

Τοῦ Σταυροῦ : Σῶσον Κύριε . Ὅρα ἔμπροσθεν .

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον .

Η σεπτῇ σε σήμερον, ἡμᾶς συνήθροισε μνήμη, ἐν τῇ θείᾳ
λάρνακι, τῶν ἱερῶν σε λειψάνων πάντες εἰν οἱ προσιόντες

331
καὶ προσκυνῶντες, ἅπασαν Δαιμόνων βλάβην ἀποσοβῆνται,
καὶ ποικίλων νοσημάτων, λυτρῆνται τάχος· μακάρ Εὐδόκιμε.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ,

Ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13, καὶ ἡ νύξ ὥρας 11.

✠ 1. Ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· καὶ μνή-
μην τῶν ἁγίων Ἑπτὰ Παίδων τῶν Μακκαβαίων, καὶ τῆς
μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς, καὶ τῆς διδασκαλίας αὐτῶν Ἐλεαζάρ.

Διὰ τὰς κατὰ τὸν Αὐγούστον μῆνα ὡς ἐπιτοπολὺ συμβαινούσας ἀσθενείας, ἐπικράτει τοπᾶλαι συνήθειαι ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἵνα περιφερῆται κατ' αὐτάς εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς καὶ πλατείας τὸ τίμιον ξύλον τοῦ Σταυροῦ, πρὸς ἀγιασμὸν τοῦ τόπου, καὶ νόσων ἀπαλλαγὴν. Καὶ κατὰ μὲν τὴν χθεσινὴν ἡμέραν, ἐκφέροντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ Δησαυροφυλακίου, ἀπετίθουν ἐπὶ τῆς ἱερᾶς τραπέζης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (τῆς ἁγίας Σοφίας)· κατὰ δὲ τὴν σήμερον, καὶ ἐφεξῆς ἕως τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, λιτανεύοντες μετ' αὐτοῦ καὶ ὅλην τὴν πόλιν, προετίθουν αὐτὸν ἔπειτα τῷ λαῷ εἰς προσκύνησιν. Καὶ αὕτη μέν ἐστιν ἡ πρὸδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Οὗ δὲ ἄξιον Μακκαβαίῳ, ὧν τὰ ὀνόματα εἰσὶν· Ἀδεῖρ, Ἀντώνιος, Γουρίας, Ἐλεάζαρος, Εὐσεβωνᾶς, Ἀχεῖρ, καὶ Μάρκελλος· οὗτοι, Ἰουδαῖοι ὄντες τὸ γένος, καὶ τῶν πατρῶν νόμων φύλακες ἀκριβεῖς, ἦσαν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀντιόχου, τοῦ ἐπονομαζομένου Ἐπιφανοῦς, βασιλεῖς τῆς Συρίας, καὶ τῶν Ἰσθαίων ἀσπᾶνδ' ἐχθροῦ· ὅς τις ἅπαν τὸ ἔθνος αὐτῶν καταδουλώσας, καὶ πολλὰ ποιήσας κακὰ, ἔως καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἱερά τῆς θρησκείας πράγματα, ἠνάγκαζεν αὐτοὺς πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἵνα καὶ κρέας φάγωσι χοίρινον, ἀπηγορευμένον ὑπὸ τοῦ Νόμου. Τότε καὶ οἱ εὐσεβεῖς οὗτοι Παῖδες, συλληφθέντες μετὰ τῆς Μητρὸς αὐτῶν καὶ τοῦ Διδασκάλου, καὶ καταδυναστευόμενοι εἰς τὴν ἀθέτησιν τῶν νομίμων, καθυπεβλήθησαν εἰς μυρία κολαστήρια, ὅσα γνώμῃ τυραννικῇ, καὶ ψυχῇ θηριωδῆς δύναται ἐφευρεῖν. Οἱ δὲ πάντα γενναίως ὑπομείναντες, καὶ δείξαντες διὰ τῶν ἔργων, ὅτι ὁ λογισμὸς ἐστὶν αὐτοκράτωρ τῶν παθῶν, καὶ δύναται νικῆσαι αὐτὰ, εἰάν τις ἐλθέη, τελευτήσῃαν ἐνδόξως ἐν ταῖς βασιλείαις, προδόντες τὴν ζωὴν διὰ τοῦ Διὸς Νόμου τὴν τήρησιν, πρῶτον μὲν ὁ γηραιὸς διδάσκαλος Ἐλεάζαρ, εἷτα καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες, κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἡλικίας αὐτῶν. Ἡ δὲ θαυμαστὴ μήτηρ Σολομονή, γενναίου πεπληρωμένη φρονήματος, καὶ τὸν θῆλον λογισμὸν ἄρρειν θυμῷ διεγείρασα (β'. Μακκ. ζ'. 21), παρίστατο εἰς τὸν κατὰ τοῦ τυράννου θρίαμβον τῶν τέκνων, ἐνισχύουσα ἕκαστον αὐτῶν εἰς τὸν ὑπὲρ πίστεως ἀγῶνα, καὶ ὑποφέρουσα εὐφύχως τὰς ὀδύνας αὐτῶν διὰ τὰς ἐπὶ Κύριον ἐλπίδας. Ἰδῶσα δὲ καὶ τὸν νεώτατον αὐτῆς υἱὸν τελειωθέντα, ῥίπτεται ἐσχάτην καὶ αὐτὴ εἰς τὸ πῦρ, καὶ ἀξιοῦται μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς τῷ μακαρίῳ τέλει, τῷ 168 ἔτει πρὸ Χριστοῦ.

Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἀρχόμεθα τῆς Νηστείας τῆς Θεοτόκου.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος α΄.

Ταῖς ἀληθεύουσας τῶν Ἀγίων, αἷς ὑπὲρ σοῦ ἑπαθόν, δυσωπή-
 νητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν ταῖς ὀδύναις, ἴασαι φιλάν-
 θρωπε θεόμεθα .

Τοῦ Σταυροῦ.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σε πολίτευμα.

Κοντάκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος πλ. β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ, οἱ στῦλοι οἱ ἐπτάριθμοι, καὶ θεῖα φωτὸς, οἱ λύχνοι οἱ ἐπτάφωτοι, Μακκαβαῖοι πάνσοφοι, πρὸ Μαρτύρων μέγιστοι Μάρτυρες, σὺν αὐτοῖς τὸν πάντων Θεὸν αἰτεῖσθε, σωθῆναι τοὺς τιμῶντας ὑμᾶς.

✠ 2. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τῆς ἁγίας Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

Μετὰ τὸν λιθασμὸν τοῦ Πρωτομάρτυρος ὑπὸ τῶν Χριστοκτόνων Ἰουδαίων (Δεκεμβρ. 27), Γαμαλιὴλ ὁ τοῦτου διδάσκαλος ἐνεθάρρυνε τινὰς τῶν Χριστιανῶν, ἵνα, ἐλθόντες νυκτὸς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ Ἁγίου ἄραντες, θάψωσιν αὐτὸ εἰς τὸν ἑαυτοῦ ἀγρὸν, ἀπέχοντα τῆς Ἱερουσαλὴμ ἕως 20 μίλλια, καὶ καλούμενον ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ Καφαρ-γαμαλά, ὃ ἐστὶν ἀγρὸς Γαμαλά, ὅπου καὶ αὐτὸς ὁ Γαμαλιὴλ μετὰ ταῦτα ἐτάφη. Κατὰ δὲ τὸ 415 ἔτος, ἀνῆρ τις εὐσεβὴς, Λουκιανὸς τὴν κλῆσιν, ἱερεὺς τὸ ἀξίωμα, ἐφημέριος ἐκκλησίας τινὸς πλησίον τῆς ἀγροῦ ἐκείνου, ἀπεκαλύφθη δι' ὀράματος ἐκ Θεοῦ τὸν τόπον, ἐνθα ἦν τεθαμμένος ὁ Πρωτομάρτυς, ὅπερ καὶ ἀνήγγειλεν εὐθὺς εἰς Ἰωάννην τὸν τότε Πατριάρχην Ἱεροσολύμων. Ἀπελθόντες δὲ εἰς τὸν ὑποδειχθέντα τόπον, καὶ σκάψαντες, εὗρον λάρνακα, Ἐβραϊστὶ ἐπιγεγραμμένην, Στέφανος· καὶ ἀνοίξαντες αὐτήν, καὶ τὸ ἱερῶτατον Λεῖψανον λαβόντες, μετεκόμισαν αὐτὸ εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ μεγάλης δορυφορίας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βασίλειον διαδήμα, ἐστέφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τῆς Θεῆς, Μαρτύρων Πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων, ἀπελέγξαςμανίαν, εἶδές σε τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Πρῶτος ἐσπάρης ἐπὶ γῆς ὑπὸ τῆς οὐρανίης Γεωργεῖ Πανεύφημε· πρῶτος τὸ αἷμα ἐπὶ γῆς διὰ Χριστὸν ἐξέχεας Μακάριε· πρῶτος ὑπ' αὐτῆς τὸν τῆς νίκης στέφανον ἀνεδήσω ἐν οὐρανοῖς, ἀθλητῶν προοίμιον, στεφανίτα τῶν Μαρτύρων ὁ Πρωτάθλος.

✠ 3. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰσαακίη, Δαλμαίου καὶ Φαύστου.

Τούτων ὁ μὲν Ἰσαάκιος, ὃς τις καὶ Ἰσαάκιος, καὶ Ἰσαάκης εὐρίσκεται γεγραμμένος, καὶ κατὰ τὴν 30 τοῦ Μαΐου ἰδιαιτέρως ἑορτάζεται, ἐγένετο μοναστῆς ἐν

καὶ ἡμεῖς ἐν τῇς πόλεως ἀρετῇ, ζηλωτῇ τῇς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ πιστοῦ χαρίσματος ἐξοικισμένος, οἰκὸν πλησίον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐν κατὰ μακρὰ. Ὅτε δὲ Οὐάλης ὁ ἀρειανόφρων ἐξιστράτευσεν αὐτοπροσώπως κατὰ τὸν Γοτθόν, τὸν περὶ τὸν Δούναβιν ποταμὸν, ἐξελθὼν ὁ Ὅσιος εἰς συνάντησεν αὐτῷ εἰπε παρρησια, ὅτι ὁ Θεὸς ἐκίνησε τοὺς βαρβάρους κατ' αὐτοῦ, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἐκίνησε κατὰ τοῦ Θεοῦ πολλὰς γλώσσας εἰς βλασφημίαν, καὶ τοὺς ἐκπορεύοντας αὐτὸν ἀπεδίωξεν ἐκ τῶν θείων οἰκῶν· καὶ ὅτι, εἴαν παύσῃ πολεμῶν τῷ Θεῷ διὰ τῆς αἰρέσεως, καὶ ἀποδώσῃ τοὺς ἀρίστους ποιμένας εἰς τὰ ποιμνία τοῦ Χριστοῦ, κερδήσει τὴν νίκην ἀπόνως· εἴαν δὲ, μὴ ποιήσας ταῦτα, μηδὲ ἔχων σύμμαχον τὸν Θεόν, κροτήσῃ τὴν μάχην, ἢ καταστροφή αὐτοῦ καὶ τοῦ στρατεύματος ἐστὶ βεβαία. « Μαθήσῃ, εἶπεν, ἐκ τῆς πείρας, ὅσον ἐστὶ σκληρόν τό : πρὸς κέντρα λακτίζειν· οὔτε γὰρ ἐπανήξεις, καὶ προσαπολέσεις τὴν στρατιάν ». Ὁ δὲ βασιλεὺς ὀργισθεὶς, καὶ εἰς φυλακὴν κατακλείσας τὸν Ὅσιον, ἵνα τιμωρήσῃ αὐτὸν καὶ θανατώσῃ ἐν τῇ ἐπιστροφῇ, ἐκίνησε κατὰ τῶν βαρβάρων· ἀλλὰ κατακράτος νικηθεὶς ὑπ' αὐτῶν, κατεκαύθη ζῶν ἐν τινι κώμῃ, τῷ 378 ἔτει (Θεοδώρ. Κύρου, Ἐκκλ. Ἱστορ. Λόγ. δ'. 31-32). Ὁ δὲ Ὅσιος ἀπολυθεὶς τῆς φυλακῆς, καὶ θαυμασθεὶς διὰ τὴν πρόρρησιν ταύτην, ἐθαυμάσθη ἔτι μᾶλλον διὰ τὸν ζῆλον αὐτοῦ, ὃν ἔδειξεν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας εἰς τὴν ἐν ἔτει 381 συγκροτηθεῖσαν Β'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον. Μετὰ ταῦτα, μονῆς ἀνεγερθείσης ἐν Κωνσταντινουπόλει χάριν αὐτοῦ, ἐποίμανεν εὐσεβῶς τοὺς μετ' αὐτοῦ συνασκούοντας· καὶ δούς αὐτοῖς τύπον μοναδικοῦ βίῃ τὸ ἑαυτῷ παράδειγμα, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ περὶ τὰ τέλη τοῦ Δ'. αἰῶνος, καταλιπὼν διαδόχον αὐτοῦ τὸν Δαλμάτον.

Ὁ δὲ Δαλμάτος οὗτος, κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπῆρχε στρατιώτης, ἐν τῇ Β'. σχολῇ τῶν καλουμένων Σχολαρίων στρατιωτῶν συνηριθμημένος· ὕστερον δὲ καταλιπὼν πάντα, καὶ παραλαβὼν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Φαῦστον, ἀπῆλθεν εἰς τὴν εἰρημένην τοῦ Ἰσαακίου μονήν, ἐν ἣ ἐνδυθεὶς τὸ μοναχικὸν σχῆμα, ἐγένετο διὰ τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ αἰδέσιμος εἰς πάντας· ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν ἐν Ἐφέσῳ, τῷ 431 ἔτει, συγκροτηθεῖσαν Δ'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον· καὶ δεῖξας ἐν αὐτῇ κατὰ τοῦ Νεστορίου τὸν ὀρθοδόξον ζῆλον αὐτοῦ, ἐψηφίσθη ὑπὸ τῶν τῆς Συνόδου Πατέρων Ἀρχιμανδρίτης τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Μοναστηρίων. Ζήσας δὲ ἔτη ὑπὲρ τὰ 80, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἑλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει ἐκλάμψαντας ὡς φωστῆρας, καὶ ταῖς αἰρέσεις ἀνατρέψαντας τῇ πίστει, ὕμνοις Ἰσαάκιον εὐφημήσωμεν, καὶ σὺν Δαλμάτῳ Φαῦστον, ὡς τῷ Χριστοῦ θειόποντας, αὐτὸν δυσωποῦντας ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 4. Τῶν ἀγίων Ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

Ὅρα τῇ 22. Ὀκτωβρίου.

Ἀπολυτίκιον : Ὁ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὅρα, σελ. 308.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ὕψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ τὰ τῆ κόσμου ὡς φθαρτὰ παριδόντες, καὶ ταῖς ἀφθάρτους δωρεὰς εἰληφότες, διαφθορᾶς διέμειναν θανόντες παρεκτός· ὅθεν ἐξανίστανται, μετὰ πλείονας χρόνους, ἀπασαν ἐνθάψαντες, δυσμενῶν ἀπιστίαν. Οὕς ἐν αἰνέσει σήμερον πιστοὶ, ἀνευφημοῦντες Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

✠ 5. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τῆ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εὐσιγνίου.

Οὗτος ἦν Ἀντισχεὺς τὴν πατρίδα, στρατιώτης τὴν τάξιν, ἀπὸ τῶν χρόνων ἔτι Κωνσταντίνου τοῦ Χλωροῦ, πατρὸς τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, ἕως Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου. Ἐλέγχων δὲ τὴν τοῦτου ἀσέβειαν, καὶ ἐνθυμίζων αὐτὸν, ὅτι ἦν ἀνεψιὸς τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, τοῦ πρώτου βασιλέως τῶν Χριστιανῶν, ὅτι ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἀνετράφη τῷ γάλακτι τῆς εὐσεβείας, καὶ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ἐδιδάχθη, καὶ συμμαθητὴς ἐχημάτισε Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, καὶ Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ, καὶ ἀναγνώστης ἐγένετο τῆς ἐν Νικομηδείᾳ Ἐκκλησίας· καὶ ὅτι ἀθετήσας ἤδη τὰ πάντα, καὶ παραβάτης γενόμενος τῶν εἰς τὸ θεῖον Βάπτισμα ὑποσχέσεων αὐτοῦ, προσέφερεν εἰς τὰ εἰδῶλα τὴν εἰς μόνον τὸν Θεὸν ὀφειλομένην προσκύνησιν· ταῦτα, λέγω, ἐνθυμίζων τὸν ἀποστάτην ἐλεγκτικῶς, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν περὶ τὸ 361 ἔτος, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 110. ἐν δὲ τοῖς στρατιωτικοῖς πλέον τῶν 60.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Παχὺ προκατάλαβε.

Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν προὔπαντήσωμεν, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες τὰ Προεόρτια, πιστοὶ καὶ βοήσωμεν· Ἐφθασεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐνθέου εὐφροσύνης· ἄνεισιν εἰς τὸ ὄρος τὸ Θαβὼρ ὁ Δεσπότης, τῆς Θεότητος αὐτοῦ ἀπαστραψάει τὴν ὠραιότητα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῇ θείᾳ σήμερον Μεταμορφώσει, ἡ βροτεία ἅπασα, φύσις προλάμπει θεϊκῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζουσα· Μεταμορφοῦται Χριστὸς, σῶζων ἅπαντας.

Φ 6. Ἡ ἁγία Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐπειδὴ πολλάκις προεῖπεν ὁ Κύριος εἰς τοὺς Μαθηταίς αὐτοῦ, οὐ μόνον περὶ τοῦ ἰδίου πάθους καὶ τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ θανάτου, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μελλόντων διωγμῶν καὶ θλίψεων αὐτῶν τῶν Μαθητῶν· καὶ ἐπειδὴ τὰ μὲν δεῖν ἦσαν πρόχειρα, ἡ δὲ ἀντὶ τούτων ἀπόλαυσις τῶν ἀγαθῶν, μέλλουσα καὶ ἐπιζομένη· διὰ τοῦτο, ἵνα πληροφορήσῃ αὐτοὺς ὀφθαλμοφανῶς περὶ τῆς δόξης ἐκείνης, ἣτις ἐστὶν ἡτοιμασμένη διὰ τοὺς ἕως τέλους ὑπομείναντας, παραλαμβάνει τοὺς τρεῖς προκρίτους αὐτοῦ μαθητάς, Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ ἀναβιάσας αὐτοὺς εἰς τὸ Θαβώριον ὄρος καταμόνας, μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγέναντο λευκά, ὡς τὸ φῶς. Ἐξαίφνης, μετὰ τῆς ὑπερφουῶς καὶ ἐξαισίου ταύτης φωτοχυσίας, ἐπιφαίνονται διαμιάς τῶν Προφητῶν οἱ ἀκρότατοι, Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας, συλλαλοῦντες μετὰ τοῦ Ἰησοῦ περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ σωτηρίῃς πάθους, καὶ δεικνύοντες ἐνταυτῷ, ὅτι αὐτός ἐστι ὁ Κύριος καὶ ζώντων καὶ νεκρῶν, παραστάντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ δουλοπρεπῶς, ὁ μὲν Μωϋσῆς ἐκ τοῦ Ἄδου, ὡς πρὸ πολλῶν αἰῶνων ἀποθανὼν (Σεπτεμβρ. 4.), ὁ δὲ Ἠλίας ὡς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὅπου ἔτι ζῶν ἀνελήφθη (Ἰουλ. 20.). Μετ' ὀλίγον ἐπισκιάζει αὐτοὺς νεφέλη φωτεινὴ, καὶ ἐκ τῆς νεφέλης ἀκούεται πάλιν ἡ αὐτὴ φωνή, ἣτις ἠκούσθη καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ (Ἰανουαρ. 6.), μαρτυρῶσα τοῦ Ἰησοῦ τὴν Θεότητα, καὶ λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε (Ματθ. ιζ. 1-5.). Ταῦτά εἰσι τὰ θεοπρεπῆ καὶ παράδοξα τῆς παρουσίας Ἑορτῆς, ἣτις ἐστὶν εἰκὼν καὶ προτύπωσις τῆς μελούσης καταστάσεως τῶν Δικαίων, ὧν τὴν λαμπρότητα ἐδήλωσεν ὁ Κύριος εἰπών· Τότε οἱ Δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος (Ματθ. ιγ. 43.). Διὰ τοῦτο καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς ταύτης ψάλλεται καθ' ἑκάστην ἐν ταῖς Ὁραῖς (σελ. 102.), εἰς ὑπόμνησιν παντοτεινῇ τῆς δόξης ἐκείνης.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος βαρὺς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ Ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σε καθὼς ἠδύναντο. Λάμψον

καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς τὸ φῶς σὺ τὸ αἰῶδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. Φωτοδότα, δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Επὶ τοῦ Ὁρους μεταμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταὶ σου τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, εθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

✠ 7. Τῷ ἁγίῳ Ὁσιομάρτυρος Δομετίῳ.

Οὗτος ἦν Πέρσης τὸ γένος, ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, εἰδωλολάτρης πρότερον. Κατηχηθεὶς δὲ ὑπὸ τινος Χριστιανοῦ, Ἀδάρου τὸ ὄνομα, ἀπῆλθεν εἰς Νίσιδιν, πόλιν τῆς Μεσοποταμίας, ὅπου βαπτισθεὶς, ἐνεδύθη τὸ μοναδικὸν σχῆμα ἐν τινι μοναστηρίῳ. Μετὰ ταῦτα ἀναβάς ἐπὶ τινος ἔρους, διεκαρτέρησεν ἐκεῖ ἐν ἄκρᾳ ἀσκήσει, θαύματα τελῶν εἰς τοὺς προσερχομένους αὐτῷ, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπιστρέφων. Ταῦτα δὲ μαθὼν Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης, ὅτε κατὰ τῶν Περσῶν ἐξεστράτευεν, ἐν ἔτει 363, ἀπέστειλε καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν τε καὶ δύο μαθητὰς αὐτοῦ, ἡνίκα ἐφαλλον τὴν Τρίτην Ὁραν.

Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.

✠ 8. Τοῦ ἁγίου Αἰμιλιανοῦ τοῦ Ὁμολογητῆ, ἐπισκόπου Κυζίκου.

Ἐτήρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Λέοντος τοῦ εἰκονομάχου, ἴσως τοῦ Ἀρμενίου, περὶ τὰ 815. ὑφ' οὗ ἐξορίας καὶ θλίψεως πολλὰς ὑπομείνας, διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων προσκύνησιν, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως, ὡς ἄνω.

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Μαθθία.

Ἀφ' οὗ ὁ προδότης Ἰούδας ἔλαβεν ἀντάξιον τῆς παρανομίας αὐτοῦ τὸν μισθόν, κρεμασθεὶς ὑπὸ ἀπειψίας, καὶ τελειώσας τὴν ζωὴν αὐτῆ διὰ τοῦ ἔλαιου καὶ κατησχυμμένου ἐκείνου θανάτου, (καθότι πεσὼν ἀπὸ τῆς κρεμάστρας ἐπίστομα, ἔσκασε κατὰ τὸ μέσον τῆς κοιλίας, καὶ πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἐξεχύθησαν)· τότε, ἵνα μὴ καλοδωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἀώδεκα, εὐρισκόμενοι πάντες οἱ Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, μετὰ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ, εἰς ἐν συνηγμένοι, ἄνδρες ὁμοῦ καὶ γυναῖκες, τὸν ἀριθμὸν ὡς 120, ἐκλέξαντες δύο ἄνδρας ἐξ ἐαυτῶν, Ἰωσήφ τὸν καλούμενον Βαρσαβάν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰουστος, (ὃ ἐστὶ Δίκαιος), καὶ τὸν Ματθίαν ταῦτον, ἔστησαν αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον· εἶτα εὐχόμενοι πρὸς Θεόν, ἔβαλον εἰς αὐτοὺς κλήρους (λαχνούς), καὶ ἐπεσεν ὁ κλήρος ἐπὶ Ματθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα Ἀποστόλων (Ματθ. κζ'. β. Πράξ. α. 15-26.). Καὶ οὕτως, ἀναπληρώσας ὁ Ματθίας τὸν κενὸν τοῦ Ἰούδα τόπον, καὶ τὸ ἔργον τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ, ἐπλήρωσε καὶ τὴν περὶ αὐτοῦ προφητείαν, ἣν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαυὶδ: Γενηθήτω ἡ ἐπαυλὶς αὐτοῦ ἡρημωμένη· καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος (Ψαλμ. ξη'. 25. ρη'. 8.). Μετὰ ταῦτα, ὡς λέγουσι, κηρύξας ὁ Ματθίας τὸ Εὐαγγέλιον ἐν Αἰθιοπία, ἐτελεύτησεν ἐκεῖ μαρτυρικῶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Α'πόστολε ἅγιε Μαθθία, πρόσθευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα
πταισμάτων ἄφεσιν, παραύσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φωταυγῆς ὡς ἥλιος, εἰς πάντα κόσμον, ἐξελθὼν ὁ φθόγ-
γος σου, καταφωτίζει τῶν ἐθνῶν, τὴν Ἐκκλησίαν ἐν χά-
ριτι, θαυματοφόρε Μαθθία Ἀπόστολε.

✠ 10. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος, καὶ Ἀρχidiaκόνου Λαυρεντίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀρχidiaκονος τῆς ἐν Ῥώμῃ Ἐκκλησίας, τὰ σκευὴ αὐτῆς διοε-
κῶν, καὶ τὰ χρήματα διαμερίζων εἰς τοὺς πένητας. Σκληροτάτου δὲ διωγμοῦ
κατὰ τῶν Χριστιανῶν κινηθέντος ὑπὸ τοῦ Οὐαλλεριανοῦ, καὶ τοῦ τότε ἀρχιεπι-
σκόπου τῆς Ῥώμης Εὐστότου, ἡ Σιέξτου Β'. ἐπὶ σταυροῦ τελειωθέντος, συλληφθεὶς
καὶ ὁ Λαυρέντιος οὗτος, ἤχθη πρὸς τὸν ἑπαρχον· καὶ ἐρωτηθεὶς περὶ τῶν θη-
σαυρῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἐζήτησεν ἄδειαν τριῶν ἡμερῶν, πρὸς ἐτοιμασίαν· καὶ
ἐν τῷ αὐτῷ συναθροίσας πάντας τοὺς πτωχοὺς, καὶ παραστήσας τῷ ἐπάρχῳ,
ἰδού, εἶπε, τῆς Ἐκκλησίας οἱ θησαυροί. Ἐκ τούτου ὀργισθεὶς ἐκεῖνος, ἐκέ-
λευσεν ἀπλωθῆναι αὐτὸν ἐπὶ ἐσχάρας σιδηρᾶς πεφυρακτωμένης. Ὁ δὲ γυναιὶος
τοῦ Χριστοῦ ἀθλήτης, ἀστενακτὶ ἐγκαρτερήσας καίόμενος ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους,
στρέψετέ με, εἶπε, καὶ ἐπὶ τὸ ἕτερον, ἵνα ὁλος καλῶς ἀπτηθῶ.
Καὶ τούτου γενομένου, λέγει τότε πρὸς τοὺς τυράννους ὁ Μάρτυς· Γεύσασθε
ἤδη καὶ ἰδετε, εἰ αἱ σάρκες τῶν Χριστιανῶν εἰσὶν ἡδύστεραι ὥπτη-
μέναι μᾶλλον, ἢ ὡμαί. Ταῦτα εἰπὼν, καὶ εὐξάμενος χριστομιμήτως ὑπὲρ τῶν
δωκετῶν καὶ τῶν δημίῶν αὐτοῦ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα τῇ 10 Αὐγούστῃ, ἐν ἔτει 258.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Ο' Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῇ, τὸ στέφος ἐκο-
μίσαστο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων
γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ
Δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῇ ταῖς ἰκεσίαις Χριστῇ
ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πυρὶ θείῳ, φλεχθεὶς τὴν καρδίαν σου, τὸ πῦρ τῶν παθῶν,
εἰς τέλος ἀπετέφρωσας, ἀθλητῶν ἑδραῖωμα, θεοφόρε
Μάρτυς Λαυρέντιε, καὶ ἐν ἄθλοις ἐβόας πιστῶς· Οὐδέν με
χωρίσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

✠ 11. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εὐπλου τοῦ διακόνου.

Ἦρχεν ἐκ Κατάνης τῆς Σικελίας· ἠθλήσεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, δριμυτάτας
πρότερον ὑπομείνας βασάνους, εἶτα καὶ τὴν ἀποτομὴν τῆς τιμίας αὐτοῦ κεφα-
λῆς, τῇ 298 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χ ορὸς ἀγγελικός.

Τὺς νόμους τοῦ Χριστοῦ, ἐν χερσὶ περιφέρων, ἐπέστης ἐκ-
βῶν, τοῖς ἐχθροῖς ἐν σαδίῳ· Αὐτόκλητος πάρεμι, ἐνα-
θλήσων στερότάτα· ὅθεν κλίνας σε περιχαρῶς τὸν αὐχένα,
ὑποδέδεξαι, τὴν ἐκτομὴν τὴν τοῦ ξίφους, τελέσας τὸν δρό-
μον σου.

✠ 12. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων, Φωτίου καὶ Ἀνικητοῦ.

Ἦθλησαν ἐν Νικομηδείᾳ τῷ 988 ἔτει, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Ἦν
δὲ ὁ Φώτιος ἀνεψιὸς τοῦ Ἀνικητοῦ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ συμπάλλεται καὶ ἡ Ἀκλουθία τοῦ ἀγίου Μαξίμου, διὰ τὸ ἀποδίδεσθαι αὐτὸν τὴν
Ἑορτήν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους
ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·
σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυ-
σαν καὶ Δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκ-
σίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος,
τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θείον πνευστον
ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σε πάντας ἐφώ-
τισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τῆς Ἐκκλησίας ὑπέρμαχε θειγόρε, ὀρθοδοξίας ἀσφάλεια
καὶ λαμπρότης, λύρα τῆς εὐσεβείας καὶ ὄργανον, καὶ
μοναζῶν τὸ θείον καὶ ἱερὸν ἀγλαῖσμα, μὴ παύσῃ πρεσβεύων
ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 13. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.
Ὁῖρα Ἰανουαρίου 21.

Σήμερον ἀποδίδεται τῆς θείας Μεταμορφώσεως ἡ Ἑορτή, καὶ φάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς.

✠ 14. Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου
καὶ μνήμη τοῦ ἀγίου Προφήτου Μιχαίου.

Οὗτος, κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ἰδίας αὐτοῦ προφητείας, ὑπῆρχε Μωρασθί-
της τὴν πατρίδα, ἐκ γῆς Ἰουδα, προφητεύσας ὑπὲρ τὰ 50 ἔτη, ἐν ἡμέραις
Ἰωάννου, καὶ Ἀγαζ, καὶ Ἐζεκίου, βασιλέων Ἰουδα, ὧν ὁ μὲν Ἰωάννου ἐδασίλευσε
περὶ τὰ 758 πρὸ Χριστοῦ· ὁ δὲ Ἐζεκίας ἐτελεύτησε κατὰ τὸ 698 πρὸ Χ. Ἐκ

τούτου δηλον, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ Μιχαίας, ἐκεῖνος ὁ υἱὸς Ἰερμβλαά, ἡ Ἰερμβλαά (Γ'. Βασ. κδ'), ὁ ἐλέγξας τὸν Ἀχαάβ, καὶ ὑπὸ τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰωράμ φονευθεὶς, κατὰ τὸν Συναξαριστήν· καθότι ὁ μὲν Ἰωράμ οὗτος ἐδασίλευσε τῷ 896 ἔτει πρὸ Χριστοῦ, ὁ δὲ Μιχαίας προσηφτεύειν ἔτι, ὡς εἴρηται, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Ἐζεκίου, ὃς τις ἦν σύγχρονος τοῦ Ὡσηέ, ἐσχάτου βασιλέως τῶν δέκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἐφ' οὗ καὶ τὸ βασίλειον ἐκεῖνο κατεστράφη ὑπὸ Σαλμανασσάρ βασιλέως Ἀσσυρίων (Δ'. Βασ. ιζ'. 1-6. καὶ ιη'. 1). Ἐστὶ δὲ ὁ Μιχαίας οὗτος ἐκ τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν, ἕκτος τῇ τάξει· ἡ δὲ προφητεία αὐτοῦ διαιρεῖται εἰς 7 κεφάλαια.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Λαοὶ προσκირτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς, καὶ πό-
σιω ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλα-
λαῖζοντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ· τῷ Θεῷ γὰρ ἡ Μήτηρ, μέλ-
λει τῶν ἐπιγείων, πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν ἐνδόξως· ἦν ἐν
ὑμνοῖς αἰεὶ, ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σε, ἡ ἀκχμένη, προσκιρτῶσα σήμερον, μετ'
εὐφροσύνης μυστικῶς, Θεοκυῆτορ κραυγάζει σοι· Χαῖρε
Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

✠ 15. Ἡ Κοίμησις τῆς ὑπεραγίας ἐνδόξῃ Δεσποίνῃς ἡμῶν
Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένῃ Μαρίᾳς.

Περὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ταῦτα παρελαβεν ἡ Ἐκκλησία ἐξ ἀρχαίας
τῶν Πατέρων παραδόσεως. Ὅτι, πλησιάσαντος τοῦ καιροῦ, καθ' ὃν ὁ Σωτὴρ
ἡμῶν εὐδόκησεν ἵνα παραλάβῃ πρὸς ἑαυτὸν τὴν ἑαυτοῦ Μητέρα, ἐμήνυσεν αὐτῇ
δι' Ἀγγέλου, πρὸ τριῶν ἡμερῶν, τὴν ἀπὸ τῆς προσκαιροῦ ζωῆς μετέδασιν αὐτῆς
εἰς τὴν αἰώνιον καὶ μακαρίαν. Ἡ δὲ τοῦτο ἀκούσασα, ἀνέβη μετὰ σπουδῆς εἰς
τὸ ὄρος τὸν Ἐλαιῶν, ὅπου συνεχῶς ἀπερχομένη προσηύχετο· καὶ εὐχαριστήσασα
τῷ Θεῷ, ὑπέστρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἡτοίμαξε τὰ πρὸς ἐνταφιασμόν. Ἐνῷ
ταῦτα ἐγίνοντο, νεφέλαι ἀρπάσασαι τοὺς Ἀποστόλους ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς,
ἐνθα ἔτυχεν ἕκαστος κηρύττων, παρέστησαν αὐτοὺς διαμιάς εἰς τὴν οἰκίαν τῆς

Θεομήτορος· ἤτις, τὴν αἰτίαν τῆς αἰφνιδίου αὐτῶν συνδρομῆς δηλοποιήσασα, καὶ τὴν θλίψιν αὐτῶν, ὡς εἰκός, μητρικῶς παραμυθησαμένη, ὕψωσεν ἔπειτα τὰς χεῖρας εἰς οὐρανόν, ἐδεήθη ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου εἰρήνης, εὐλόγησε τοὺς Ἀποστόλους, εἶτα ἐπὶ τῆς κλίνης ἀναπεσοῦσα, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς σχηματίσασα, ὡς αὐτὴ ἠδουλήθη, οὕτω τὴν παναγίαν αὐτῆς ψυχὴν παρέθετο εἰς χεῖρας τοῦ ἑαυτῆς Τίου καὶ Θεοῦ.

Οἱ δὲ Ἀπόστολοι, ἄραντες μετ' εὐλαθείας καὶ λαμπαδοφορίας πολλῆς τοῦ Θεοδόχου ἐκείνου σώματος τὴν κλίνην, καὶ ὕμνους ἐπιταφίους ψάλλοντες, ἐκόμεζον ἐπὶ τὸ μνήμα, ὅτε καὶ Ἄγγελοι συνέπαλλον οὐρανόνθεν, προπέμποντες τὴν ἀνωτέρων τῶν Χερουδīm. Εἰς δὲ τῶν Ἰουδαίων, φθόνῳ κινήθεις, καὶ αὐθαδῶς ἐπὶ τὴν κλίνην τὰς χεῖρας ἀπλώσας, ἔλαβεν ἀμέσως τῆς αὐθαθείας αὐτοῦ τὰ ἐπίχειρα παρὰ τῆς θείας δίκης, κοπεῖς τὰς τολμηρὰς ταύτας χεῖρας ἀοράτῳ πληγῇ. Φθιάσαντες δὲ εἰς χωρίον, καλούμενον Γεθσημανῇ, ἔθαψαν ἐκεῖ ἐντίμως τὸ πανάχραντον καὶ ζωαρχικόν τῆς Θεοτόκου Σῶμα. Ἀλλὰ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν ταφὴν, ὅτε, παραμυθίαν ὁμοθυμαδὸν ποιούμενοι, ἀνύψουν, κατὰ τὸ σῶμα, τὸν εἰς ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ κείμενον ἄρτον, ἐπιφαίνεται ἡ Θεοτόκος ἐν τῷ ἀέρι, λέγουσα αὐτοῖς· τό· Χαίρετε, καὶ ὅσα ἐφεξῆς ἐγράφησαν, σελ. 110. ὅπερ ἀνάγνωθι ἐκεῖ· ἐξ ὧν ἐπέγνωσαν τὴν εἰς οὐρανοὺς ἔνσωμον μετὰστασιν τῆς Θεοτόκου.

Ταῦτα παραλαβοῦσα ἡ Ἐκκλησία ἐκ παραδόσεων πατρικῶν, καὶ πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἀσματογραφήσασα, ὡς ὑπόθεσιν εὐλαθείας, ψάλλει κατὰ τὴν σήμερον, εἰς δόξαν τῆς Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Εν τῇ Γεννήσει, τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας· ἐν τῇ Κοιμήσει, τὸν κόσμον ἐκατέλιπες Θεοτόκε· μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρωμένη, ἐκ θανάτου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος β'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις ἐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπαρθενον.

✠ 15. Ἡ ἐξ Ἐδέσσης Ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἥτοι τοῦ ἁγίου Μανδηλίου· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Διομήδους.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνούμεν ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ νηδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὖς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχα-

ρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς: Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν.

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μύρωνος.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 18. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Φλώρου καὶ Λαύρου.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δισχιλίῳ πεντακοσίων ἐννεήκοντα τριῶν.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Σαμουὴλ.

Ὁ ἀγνῶτος οὗτος ἀνὴρ, ὁ παιδιόθεν Προφήτης τοῦ Θεοῦ, καὶ Κριτὴς τῶν Ἰσραηλιτῶν ὁ ἔσχατος, ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Ἀρμαθαίμ, ἐκ φυλῆς Λευί, ὡς ἔλ-
κανα καὶ Ἄννης τῆς Προφήτιδος, γεννηθεὶς περὶ τὸ 1155 ἔτος πρὸ Χριστοῦ.
Ὀνομάσθη ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Σαμουήλ, ὁ ἔστι μεθερμηνεύμενον, Θεοεί-
τητος· διότι στείρα οὐσα πρότερον, ἠτήσατο τέκνον παρὰ Θεοῦ, διὰ πολλῶν
δαίσεων καὶ δακρύων δερμῶν· τεκοῦσα δὲ τοῦτον καὶ ἀπογαλακτίσασα, ἤγαγεν
αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν Σηλωμ, ἐν ᾗ εὕρισκετο τότε ἡ Δεῖα Κιδωτός· καὶ νηπιον
ἔτι ὄντα, ἀφιερῶσασα αὐτόν, κατὰ τὴν ὑπόσχισιν, εἰς λειτουργίαν Θεοῦ, εὐχαρί-
στησεν αὐτῷ, ψάλλουσα τὴν Γ'. Ὡδὴν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης: Ἐστρεώθη
ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, κτλ. σελ 53. Εἴτα, αὕτη μὲν ὑποστρέψασα εἰς
τὸν οἶκον αὐτῆς, ἐγέννησεν ἔπειτα τρεῖς ἑτέρους υἱούς, καὶ δύο θυγατέρας· ὁ
δὲ Σαμουὴλ ἐμείνεν εἰς Σηλωμ, ὑπὸ τὴν προστασίαν Ἡλὶ, τοῦ τότε ἀρχιερέως
τῶν Ἰουδαίων, ὑπηρετῶν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τοῦ σεμνοτάτου αὐ-
τῆ πολιτεύματος, εὐαρεστῶν Θεῷ καὶ ἀνθρώποις, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆς Δεῖας
Γραφῆς: Καὶ τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἐπορεύετο καὶ ἐμεγαλύνετο, καὶ
ἦν ἀγαθὸν μετὰ Κυρίου καὶ μετὰ ἀνθρώπων (Α'. Βασ. β'. 26.). Κοιμώμε-
νον δὲ τὸ ἀγαθὸν τοῦτο παιδάριον ἐν τῷ νυκτὶ, ὅπου ἦν ἡ τοῦ Θεοῦ Κιδωτός,
ἀκούει φωνὴν τρεῖς καὶ τετράκις καλοῦσαν αὐτὸ ἐξ ὀνόματος, καὶ λέγουσαν: Σα-
μουὴλ, Σαμουὴλ. Ἡ φωνὴ αὕτη ἦν φωνὴ τοῦ Θεοῦ, ὃς τις ἀνήγγειλεν εἰς τὸν
Σαμουὴλ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ περὶ τῆς μελλούσης καταστροφῆς τοῦ Ἡλὶ· διότι
οὗτος, ἔχων δύο υἱούς, Ὁφνὶ καὶ Φινεὲς καλουμένους, νέους παρανομωτάτους καὶ
τοῦ Θεοῦ καταφρονητάς, οὐκ ἐφρόντισε παντοίῳ τρόπῳ τὴν τούτων διόρθωσιν.
Καὶ ἡ μὲν Δεῖα ἀπόφασις ἐπληρώθη ἐν καιρῷ, καὶ πᾶσα ἡ οἰκογένεια τοῦ Ἡλὶ
ἐξωλοθρεύθη ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ· παράδειγμα φοδερὸν τῶν ἀμελούντων τῶν ἰδίων τέκνων
τὴν καλὴν ἀνατροφὴν, καὶ τῶν παρανομῶν αὐτῶν τὴν πρέπουσαν παιδευσιν.

Ὁ δὲ Σαμουὴλ, ἐκλεχθεὶς μετὰ ταῦτα εἰς τὴν προστασίαν τοῦ λαοῦ, ἐκρῆν
αὐτόν ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, γινόμενος εἰς αὐτόν τύπος καλῶν ἔργων, καὶ
νομίζων μέγα ἀμάρτημα, εἰάν παύσῃ ποτὲ προσευχόμενος ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ τὴν
ἄφασιν τῶν πλημμελημάτων αὐτοῦ παρὰ Θεοῦ ἐξαίτουμένος, ὡς εἶπεν ὁ ἴδιος
ἐνώπιον πάντων: Ἐμοὶ μηδαμῶς (γένοιτο) τοῦ ἀμαρτεῖν τῷ Κυρίῳ, ἀνέ-
ναι τοῦ προσεύχεσθαι περὶ ὑμῶν· καὶ δουλεύσω τῷ Κυρίῳ, καὶ δεῖξω

¶ ὁμῖν τὴν ἐδδὸν τὴν ἀγαθὴν καὶ τῇ ἐσθλείαν (αὐτ. ιθ'. 28.). Τὴν δὲ δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ἀφιλοκέρδειαν, δι' ἧς ἐκυβέρνα τὸν λαόν, καὶ ἐδίκαζε τὰς ὑποθέσεις ἐκάστου, ὡμολόγησαν πάντες, ὅτε ἠρώτησεν αὐτοῦς, ἐπὶ Θεῷ μάρτυρι, ἵνα εἰπωσιν ἐν συνειδήσει, εἰ ἠδίκησε ποτέ τινα, ἢ ἔλαβε παρά τινας ἢ κτῆμα, ἢ χρῆμα, ἢ δῶρον, μέχρι καὶ ἐνὸς ὑποδήματος εὐτελοῦς. Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν ὁμοφώνως, λέγοντες: Οὐκ ἠδίκησας ἡμᾶς, καὶ οὐ κατεδυνάστευσας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐθλίψας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐβλάψας ἐκ χειρὸς οὐδενὸς οὐδὲν (αὐτ. 2-4). Αἰτήσαντος δὲ τοῦ λαοῦ βασιλεῖα, περὶ τὸ γῆρας αὐτοῦ, ἔχρισεν αὐτοῖς τὸν Σαοὺλ· ἀλλὰ παρακούσαντα μετ' ὀλίγον τοῦ Δεῖου προστάγματος, ἠλεγξεν αὐτὸν ἐκ προσώπου τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπελθὼν ἔχρισε τὸν Δαυῖδ, τοῦ Θεοῦ τοῦτο κελεύσαντος. Ζήσας δὲ ἀνεπίληπτος κατὰ πάντα ἔτη 98, καὶ γενόμενος τὰς πάσι παράδειγμα ζωῆς θεαρέστου, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 1057 πρὸ Χριστοῦ. Εἰς τοῦτον ἀποδίδοται ὑπὸ τῶν πλειόνων τὸ βιβλίον πῶν Κριτῶν, τῆς 'Ρούθ, καὶ τὰ 24 πρῶτα κεφάλαια τοῦ Α'. τῶν Βασιλειῶν βιβλίου.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 21. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θαδδαίου· καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Βάσσης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς, Θεογνίου, Ἀγαπίου, καὶ Πιστοῦ.

Οἱ μὲν Μάρτυρες ἦσαν ἐκ πόλεως Ἐδέσσης, τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ· ἠθλήσαν δὲ ἐπὶ Μαξίμιανου, τῷ 290 ἔτει. Ὁ δὲ Ἀπόστολος, Ἐδεσσηνὸς ὢν καὶ αὐτὸς τὴν πατρίδα, Ἰουδαῖος δὲ τὸ γένος, ἐλθὼν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐγένετο μαθητῆς τοῦ Χριστοῦ, ᾧ καὶ ἠκολούθησε μέχρι τοῦ πάθους. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ, περὶ τὸ 36 σωτήριον ἔτος, ἀπελθὼν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ κατηχήσας καὶ βαπτίσας τὸν τοπάρχην αὐτῆς Ἀβγαρον, ἐθεράπευσεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἀνιάτου πάθους, ὃν οὐ ἔπασχε δεινῶς. Κηρύξας δὲ ἐν Μεσοποταμίᾳ, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς. Περὶ τούτου οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι ἐστὶν ἐκ τοῦ χοροῦ τῶν Δώδεκα, ὁ ὑπὸ τοῦ Ματθαίου ὀνομαζόμενος Λεββαῖος, ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος (ι. 3). Ὁ δὲ Εὐσέβιος λέγει αὐτὸν ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, ταῦτα ἐπὶ λέξεως γράφων περὶ αὐτοῦ: « Μετὰ γοῦν τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ τὴν εἰς οὐρανούς ἄνοδον αὐτοῦ (τοῦ Χριστοῦ), Θωμᾶς, τῶν Ἀποστόλων εἰς τῶν Δώδεκα, Θαδδαῖον, ἐν ἀριθμῷ καὶ αὐτὸν τῶν Ἑβδομήκοντα τοῦ Χριστοῦ Μαθητῶν κατελεγμένον, κινήσει θειοτέρα ἐπὶ τὴν Ἐδεσσαν κήρυκα καὶ Εὐαγγελιστὴν τῆς περὶ τοῦ Χριστοῦ διδασκαλίας ἐκπέμπει (Ἱστορ. Ἐκκλ. α. 13) ». Τὸ δὲ, Ἀβγαρος, γράφεται παρ' αὐτῷ Ἀβγαρος· ὅπερ ἔτεροι γράφουσιν, Αὐγαρος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε Θαδδαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

✠ 22. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθονίου.

Σήμερον συμπάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λούκου, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι κύριον τὴν Ἑορτήν.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 327.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Κοντάκιον, Ἦχος α. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Τὴν κλῆσιν ἀγαθὴν, κεκτημένος θεόφρον, ἀνδρῶν τῶν πονηρῶν, ἀπεστράφης τὸ σέβας, μὴ πτηξας τὰ βάσανα, Ἀγαθόνικε ἐνδοξε· ὅθεν γέγονας τῶν ἀγαθῶν κληρονόμος, καὶ ἀπειλήφας, σὺν τοῖς συνάθλοις ἀξίως, τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λούππου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου, καὶ φάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς.

✠ 24. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχῆς, μαθητοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ ᾤοντων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Εὐτυχῆς. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 25. Ἡ ἐπάνοδος τοῦ Λειψάνου τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου.

Περὶ μὲν τοῦ Βαρθολομαίου ὅρα Ἰουνίου 11. Ὁ δὲ Τίτος ἦν Ἕλλην τὸ γένος, καὶ τὴν θρησκείαν ἐθνικὸς. Πιστεύσας δὲ εἰς Χριστὸν διὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ἐγένετο μαθητὴς αὐτοῦ καὶ ἀκόλουθος, καὶ μεγάλως σονήρησεν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου. Χειροτονήσας δὲ αὐτὸν ὁ Παῦλος τῆς Κρήτης ἐπίσκοπον, ἔγραφεν ἔπειτα καὶ τὴν εἰς ὄνομα αὐτοῦ ἐπιγραφομένην Ἐπιστολήν. Ὁ δὲ, ἀποστολικῶς ποιῶν τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον, καὶ γενόμενος πλήρης ἡμερῶν, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ, ζήσας ἔτη περὶ τὰ 94.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Βαρθολομαίου.

Ἦχος α. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Η καθόδος τῶν σῶν, παναγίων λειψάνων, ὑπόθεσις ἡμῖν, ἑορτῆς φαειροτάτης, πανεύφημε γέγονε, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε· ἦν γεραίροντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν, σὲ τὸν αἰδύτον, Βαρθολομαῖε λαμπτήρα, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Ἐτερον τοῦ Τίτου, Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Τοῦ Παύλου δειχθεὶς, συνόμιλος Ἀπόστολε, σὺν τέτῳ ἡμῖν, τὸν λόγον προκατήγγειλας, τῆς ἐνθέου χάριτος, μυστολέκτα Τίτε ἀοίδιμε· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι: Πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 26. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας.
Ἀπολυτίκιον: Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 327.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Γυναικὸς Θεόφρονος, τοὺς Θεοὺς λόγους, ἐν καρδίᾳ Θεμενος, Ἀδριανὲ Μάρτυς Χριστοῦ, ἐν ταῖς βασιάνοις προσέδραμες, σὺν τῇ συζύγῳ τὸ στέφος δεξάμενος.

✠ 27. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρῶν σου ροαῖς, τῆς ἐρήμῃ τὸ ἄγονον ἐγεώρησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τῆς πονοῦς ἑκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Ποιμὴν Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, ὅσιε Πάτερ, ἡ ἁγία σήμερον, ἐπέστη μνήμη τὰς ψυχὰς, τῶν εὐσεβῶν κατευφραίνουσα, Ποιμὴν Θεόφρον, Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε.

✠ 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Μωϋσῇ· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, ἑράνια χαρίσματα λαβὼν, Θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρέχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖαν ἑλλαμψιν καταπλουτήσας, σκότος ἔλυσας παθῶν παμμακάρ, καὶ εὐχαῖς σου ταῖς ἀγρύπνοις ἐμάρανας,

τὸ τῆς σαρκὸς ἐπαιρόμενον φρόνημα, καὶ πρὸς τὴν ἄνω ἐπέβης ἀκρόπολιν. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

✠ 29. Ἡ Ἀποτομὴ τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ὁ Δεῖος οὗτος Βαπτιστής, ὁ ἐκ Προφήτου Προφήτης, καὶ πάντων τῶν Προφητῶν ἡ σφραγίς, καὶ τῶν Ἀποστόλων ἡ ἐναργεία, ὁ μεσίτης τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Νέας τοῦ Θεοῦ Διαθήκης, ἡ Φωνὴ τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὁ Διόπτερος Ἄγγελος τοῦ σαρκωθέντος Μεσσίου, καὶ τῆς ἐν τῷ κόσμῳ παρουσίας αὐτοῦ Πρόδρομος καὶ προετοιμαστής (Ἦσ. μ'. 3. Μαλαχ. γ'. 1)· ὁ διὰ πολλῶν θαυμασιῶν καὶ συλληφθεὶς, καὶ γεννηθεὶς, καὶ Πνεύματος ἁγίου πλησθεὶς ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, καὶ προελθὼν ὡς ἄλλος Ἠλίας ζηλωτής, οὐ τῆς ἐμιμηθῆ καὶ τὸν ἐρημικὸν βίον, καὶ τὸ ἀσκητικὸν ἐνδυμα, καὶ τὴν δερματίνην ζώνην περὶ τὴν ὀσφύν, καὶ τὸν ἔνθεον ζῆλον ὑπὲρ τῆς τοῦ νόμου φυλακῆς (Ὁρα Σεπτεμβρ. 23. Μαρτ. 25. Ἰουν. 24. Ἰουλ. 20.)· οὗτος, λέγω, ἀφ' οὗ ἐκήρυξεν εἰς τὸν λαὸν τὸ βάπτισμα τῆς μετανοίας, κατὰ τὴν Δεῖαν ἐπιταγὴν (Ἰαν. 6)· ἀφ' οὗ ἐδίδαξε τὰ πρακτεῖα καὶ ἰδιώτας καὶ ἀξιωματικούς, καὶ ὑπέδειξε παντὸς ἐπαγγέλματος τὰ χρεῖα, ἀφ' οὗ κατέπληξε τοὺς βαπτιζομένους ὑπ' αὐτοῦ, διὰ τοῦ Δεῖος φόβου, ὅτι οὐδεὶς δύναται φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς, ἐὰν μὴ ποιήσῃ καρποῦς ἀξίους τῆς μετανοίας, ἀφ' οὗ, διὰ τοῦ τοιοῦτου κηρύγματος ὑπέρβηκε τὰς καρδίας αὐτῶν εἰς ὑποδοχὴν τῆς εὐαγγελικῆς τοῦ Σωτῆρος διδασκαλίας, ἀφ' οὗ, τέλος πάντων, καὶ αὐτὸν τοῦτον τὸν Σωτῆρα δακτυλοδεικτίσας αὐτοῖς, εἶπεν: Ἰδὲ ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου (Λουκ. γ'. 2-18. Ἰωάν. α'. 29)· ἐπεσφράγισεν ὕστερον καὶ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὴν ἀληθῆ Δεῖαν τῶν ἑαυτοῦ λόγων, γενόμενος ὑπὲρ τοῦ Δεῖου νόμου σφάγιον ἱερὸν ὑπὸ χειρὸς ἀνδρὸς παρανόμου.

Ἡρώδης ἦν οὗτος, ὁ Τετράρχης τῆς Γαλιλαίας, ὁ τοῦ Μ. Ἡρώδου υἱός, ὁ ἐπινομαζόμενος Ἀντίπας· ὃς τις, ἔχων γυναῖκα νόμιμον, τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως τῆς Ἀραβίας Ἀρέτα, ἡ Ἀρέθα, αὐτὴν μὲν ἀναιτίως ἀπέβαλεν, ἤρπασε δὲ, παρὰ πᾶσαν νόμου διαταγὴν, τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἡρωδιάδα, τεκοῦσαν καὶ θυγάτριον ἐξ ἐκείνου, Σαλώμην τὸ ὄνομα. Τὴν ἀρπαγὴν ταύτην καὶ μίξιν τὴν ἄθεσμον οὐκ ἐπαύετο ἐλέγχων ὁ κήρυξ τῆς μετανοίας, καὶ τῶν ἀνομούντων εὐπαρρησίαστος καὶ αὐστηρὸς ἐπιπληκτωρ: Οὐκ ἔξεστίν σοι, λέγων αὐτῷ, ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου (Μάρ. 6'. 18). Ὁ Ἡρώδης, πρὸς τοῖς ἄλλοις αὐτοῦ ἀνοσιουργήμασι, προσέθηκεν ἔτι καὶ τοῦτο, καὶ συλλαβὼν τὸν Ἰωάννην, κατέκλεισεν εἰς δεσμωτήριον· καὶ ἐφόνευσεν ἴσως αὐτὸν παρευθὺς, ἐὰν ἔλειπε τοῦ τυράννου ἡ συστολή, διὰ τὴν τοῦ ὄχλου πρὸς τὸν Ἰωάννην ἄκραν εὐλάβειαν, καὶ προσέτι, διὰ τὸ ὅπως δὴ ποτε σέβας, ὅπου ἐξ ἀρχῆς καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν δίκαιον καὶ ἅγιον τοῦτον ἄνδρα ὑπέτρεφεν. Ἀλλὰ τελευταῖον, ὑπὸ τοῦ οἰστρου τῆς θηλυμανίας κεντούμενος, ἐπέβαλε τὰς μιαινὰς αὐτοῦ χεῖρας ἐπὶ τὸν τῆς ἀγνείας διδάσκαλον, κατὰ τὴν ἐορτάσιμον τῶν γενεθλίων αὐτοῦ ἡμέραν· ὅτε ἡ μὲν Σαλώμη ὠρχήσατο κατ' ἀρέσκειαν αὐτοῦ, καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συμποσιαζόντων, αὐτὸς δὲ ἐποίησε πρὸς αὐτὴν μεθ' ὅρκου τὴν πάσης ἀφροσύνης ἀφρονεστέραν υπόσχεσιν, ὅτι, κὰν τὸ ἡμισυ τῆς βασιλείας αὐτοῦ αἰτήσῃ, δώσει αὐτῇ εἰς μισθὸν τῆς ὀρχήσεως. Καὶ ἡ μὲν ἀναιδὴς ὀρχήστρια, τὴν μητέρα συμβουλευθεῖσα, αἰτεῖ παράτα ἐπὶ δίσκου τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Ὁ δὲ παραδότης τοῦ Δεῖου νόμου, νόμου τήρησιν περὶ τὸν ὅκρον ὑποκρινόμενος, βάλλει εἰς πράξιν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τὴν διάθεσιν, καὶ πληροῖ τὸ ἐναγὲς αὐτοῦ συμπό-

σιον αἱμάτων προφητικῶν· καὶ ἡ πάντμος ἐκείνη κεφαλὴ, αἰδέσιμος καὶ εἰς τοὺς Ἀγγέλους, δίδεται βραβεῖον βεδήλου ὀρχήσματος, καὶ γίνεται παίγνιον ἀκολάστου θυγατρὸς, καὶ μητρὸς μοιχαλίδος. Τό δὲ πανίερρον σῶμα τοῦ Θεοῦ Βαπτιστοῦ, ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦσαν καὶ ἐθήκαν ἐν μνημείῳ (Μάρκ. ε'. 21-29).

Ἀργία, καὶ Νηστεία.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Προδρόμου· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἶροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. α'.

Η τοῦ Προδρόμου ἐνδοξος ἀποτομή, οἰκονομία γέγονέ τις Θεϊκὴ, ἵνα καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ τοῦ Σωτῆρος κηρύξη τὴν ἔλευσιν. Ὁρνεῖτω οὖν Ἡρωδιαῖς, ἄνομον φόνον αἰτήσασα· οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

✠ 30. Τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου, καὶ Παύλου τοῦ Νέου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, ὡς ἄνω.

Καὶ τῶν Ἀγίων, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου, ὡς ἄνω.

✠ 31. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας Ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταῖαν τῇ Πόλει

σου περιβολὴν ἐδώρησω, τῷ ἀσπάρῳ τόκῳ σου ἄφθαρτα δια-
μείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος.
Διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν Διοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε, περιλαβοῦσα ἡ Ζώνη
σου ἡ τιμία, κράτος τῇ πόλει σου ἀπροσμάχητον, καὶ
Δησαυρὸς ὑπάρχει τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος, ἡ μόνη τεκῆσα
ἀειπάρθενος.

ΤΡΟΠΑΡΙΑ

ΤΩΝ ΕΝ Τῷ ΤΡΙΩΔΙῳ ΚΑΙ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙῳ
ΚΙΝΗΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῇ Τελώνυ καὶ τῇ Φαρισαίῃ ✠

Α ἱερεῖς παλαιὰ καὶ ἐπίσημος μεταξὺ τῶν Ἰουδαίων ἦσαν οἱ Φαρισαῖοι, οἱ τινες, πονηροὶ ὄντες καὶ ὑποκριταί, τὰς μὲν κακίας αὐτῶν ἔκρυπτον, πᾶσαν δὲ ὑποκριτικὴν αὐτῶν ἀρετὴν ἐδημοσίεον, ποιοῦντες πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν πρὸς τὸ δεσθῆναι τοῖς ἀνθρώποις (Ματ. κγ'. β'). διὸ καὶ ἐνομίζοντο ὑπὸ πάντων ἐνάρετοι καὶ δίκαιοι, καὶ κατὰ τὴν φαινομένην τῆς ζωῆς ἀγιότητα, κεχωρισμένοι τῶν λοιπῶν, ὅπερ δηλοῖ τὸ ὄνομα Φαρισαῖος. Ἐξ ἐναντίας οἱ Τελῶναι, τοῦτέστιν οἱ ἀγοράζοντες τὰ βασιλικά δόσιμα, ἐπειδὴ, συλλέγοντες αὐτά, ἐποιοῦν πολλὰς ἀδικίας καὶ ἀρπαγὰς δι' αἰσχροκέρδειαν, διὰ τοῦτο πάντες ἐστοχάζοντο αὐτοὺς ἀμαρτωλοὺς καὶ ἀδίκους. Κατὰ τὴν τότε οὖν κοινὴν γνώμην, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἓνα Φαρισαῖον, σημαίνοντα τὸν ἐνάρετον, καὶ ἓνα Τελῶνην, δηλοῦντα τὸν ἀμαρτωλόν, ἐδίδαξε παραβολικῶς τῆς ὑπερηφανείας τὴν βλάβην, καὶ τῆς ταπεινοφροσύνης τὴν ὠφέλειαν.

Ἐπειδὴ δέ, μετὰ τρεῖς ἑβδομάδας, ἐμδαίνομεν εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς, καὶ εἰς τοὺς πνευματικὰς τῆς ἀρετῆς ἀγῶνας· καὶ ἐπειδὴ πρῶτον ὅπλον πρὸς ἀρετὴν ἐστὶν ἡ ταπείνωσις, καθὼς ἐξ ἐναντίας ἡ ὑπερηφάνεια μέγιστον ἐμπόδιον εἰς αὐτήν· διὰ τοῦτο οἱ θεοὶ Πατέρες τὰς μὲν ἑβδομάδας ταύτας ἐπενόησαν, ὡς προετοιμασίαν ἡμῶν εἰς τοὺς εἰρημένους ἀγῶνας· δι' ἣν αἰτίαν καὶ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα ἐκάλεσαν Προφωνήσιμον, ὡς προλέγουσαν τρόπον τινά καὶ κηρύττουσαν, ὅτι ἤγγικε τῆς νηστείας ὁ καιρὸς. Τὴν δὲ ἀνάγκωσιν τῆς τοῦ Τελῶνυ καὶ Φαρισαίου παραβολῆς ἔταξαν σήμερον, διδάσκοντες ἡμᾶς δι' αὐτῆς, ἵνα μὴ ἐπαιρώμεθα, ὅταν πράττωμεν τὸ καλόν, μηδὲ καυχώμεθα δι' αὐτό, ὡς ὁ μέγαλαυχος Φαρισαῖος· ἀλλὰ, μαθόντες ἐκ τοῦ παραδείγματος ἱκείνου, ὅτι ὁ κἀπνὸς τῆς οἰήσεως, καὶ τῆς καυχήσεως ἡ δυσωδία, διώκει τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, καὶ ἀπογυμνοῦσα τὸν ἄνθρωπον πάσης ἀρετῆς, κηρυμνίζει αὐτὸν εἰς τοῦ Ἀδου τὰ βάραθρα, δεινὰ μετὰ συντετριμμένης καρδίας τοῦ Θεοῦ, μιμούμενοι τοῦ Τελῶνυ τὴν ταπείνωσιν, ἥτις, κἂν ἀμαρτωλὸς ὑπάρχῃ ὁ ἄνθρωπος, κἂν εἰς ἔσχατα περιπέσῃ κακὰ, δικαιοὶ αὐτόν, καὶ εἰς ὕψος ἀναβιβάξῃ μίγα.

Ἀπολυτ. τὸ Ἀναξάσιμον τοῦ Ἦχθ, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτῇ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνησιν σήμερον.

Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν, καὶ Τελῶνυ μάθωμεν, τὸ ταπεινὸν ἐν στεναγμοῖς, πρὸς τὸν Σωτῆρα κραυγαζόντες· Ἰλασθήτι μόνε ἡμῖν εὐδιαιλακτε.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἰστέον, ὅτι ἐν ὅλῃ τῇ ἐφεξῆς Ἑβδομάδι γίνεται καταλύσις εἰς πάντα.

✠ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου ✠

Τρία πράγματα παρέστησεν ἡμῖν ὁ Σωτὴρ διὰ τῆς παραβολῆς τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου: Τὴν κατάστασιν τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τῆς μετανοίας τὸν κανόνα, καὶ τῆς θείας εὐσπλαγχνίας τὸ μέγεθος. Ἐτάχθη δὲ ὑπὸ τῶν θείων Πατέρων ἐνταῦθα, μετὰ τὴν τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου παραβολήν, πρὸς ἡμετέραν καὶ αὐτὴ διδασκαλίαν· ἵνα δηλαδὴ, βλέποντες εἰς τοῦ Ἀσώτου τὸ πρόσωπον τὴν ἀθλίαν κατάστασιν ἡμῶν, ἐνόσω κυλιόμεθα εἰς τὴν ἁμαρτίαν, ἐνόσω εὕρισκόμεθα μακρὰν τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, ἔλθωμεν τέλος πάντων εἰς αἴσθησιν καὶ ἡμεῖς, καὶ ταχύνωμεν τὴν ἐπιστροφὴν ἡμῶν πρὸς αὐτὸν διὰ τῆς μετανοίας, κὰν εἰς τὰς ἀγίας ταύτας ἡμέρας τῶν Νηστειῶν.

Καὶ ἄλλο. Ἐπειδὴ τινὲς, πολλὰ καὶ μεγάλα πράξαντες ἀνομήματα, καὶ χρόνισαντες εἰς αὐτὰ, ἔρχονται πολλάκις εἰς ἀπόγνωσιν, νομίζοντες ὅτι οὐκέτι ἐστὶ συγχώρησις δι' αὐτούς· καὶ οὕτως ἀπηλπισμένοι πίπτουσι τὸ λοιπὸν καθ' ἐκάστην εἰς τὰ αὐτὰ, καὶ ἐτι χεῖρονα κακὰ τῶν προτέρων· διὰ τοῦτο οἱ θεοὶ Πατέρες, ἵνα ἐκρίνωσι τῆς ἀπογνώσεως τὸ πάθος ἐκ τῆς καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐνθαρρύναντες αὐτούς, διεγείρωσιν εἰς τῆς ἀρετῆς τὰ ἔργα, ἔταξαν τὴν παρούσαν παραβολὴν εἰς τῆς νηστείας τὰ πρόθυρα, δεικνύοντες εἰς αὐτούς τὰ φιλόφθονα καὶ ὑπεράγαθα σπλάγχνα τοῦ Θεοῦ, ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ Ἀσώτου· καὶ ὅτι οὐκ ἐστὶν ἁμάρτημα, ὅσον μέγα καὶ ἂν ὑποτεθῇ, δυνατόν νὰ νικήσῃ ποτὲ τὴν φιλόφθονον αὐτοῦ γνώμην.

Ἀπολυτ. τὸ Ἀναξάσιμον τῷ Ἠχθ, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτῇ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου,

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς πατρῴας δόξης σου, ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὃν μοι παρέδωκας πλοῦτον· ὅθεν σοὶ τὴν τοῦ Ἀσώτου φωνὴν κραυγάζω: Ἠμαρτον, ἐνώπιόν σου Πάτερ οἰκτίρμον· δέξαι με μετανοοῦντα, καὶ ποιήσόν με ὥς ἓνα τῶν μισθίων σου.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀποκρέω ✠

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων εὐσεβῶν πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἐξ αὐτῶν τῶν Ἀποστολικῶν Διαταγῶν (Βιβλ. ἡ. 42) ἔλαβεν ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τὴν συνήθειαν τοῦ ἐπιτελεῖν τὰ λεγόμενα Τρίτα, καὶ Ἑννατα, καὶ Τεσσαρακοστά, καὶ λοιπὰ μνημόσυνα τῶν κεκοιμημένων. Ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ κατὰ καιροὺς ἀπέθανον ἄωρα ἢ εἰς ξενιτείαν, ἢ εἰς θάλασσαν, ἢ εἰς ὄρη καὶ κρημνοὺς· ἰσως δὲ καὶ πένητες ὄντες, οὐκ ἠξιώθησαν τῶν διατεταγμένων μνημοσύνων· διὰ τοῦτο, φιλοφρόνως οἱ θεοὶ Πατέρες κινούμενοι, ἐθέσπισαν σήμερον μνημόσυνον κοινὸν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐσεβῶς τελευτησάντων ἀνθρώπων, ἵνα καὶ ὅσοι τῶν μερικῶν μνημοσυνῶν οὐκ ἔτυχον, δι' ὁποιοδήποτε συμβεβηκός, συμπεριλαμβάνωνται εἰς τὸ κοινὸν τοῦτο κάκεινοι.

Πρὸς τούτοις, ἐπειδὴ αὖριον ποιούμεν τὴν ἀνάμνησιν τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐπειδὴ οἱ κεκοιμημένοι οὐδὲ ἐκρίθησαν, οὐδὲ ἔλαβον ἔτι τὴν τελείαν ἀντάμειψιν (Πράξ. ιζ'. 34. Β'. Πέτρ. β'. 9. Ἑβρ. ια'. 39-40), εὐκαίρως μνημονεύει σήμερον τῶν ψυχῶν ἡ Ἐκκλησία, καὶ εἰς τὸ ἀπειρον ἔλεος τοῦ Θεοῦ θάρρῶσα, δέεται ἵνα ἐλεήσῃ τοὺς ἁμαρτωλοὺς. — Ὅτι δὲ ἀπάντων κοινῶς τῶν τεθνεώτων ἡ μνήμη ἀναμνησκει τὸν κοινὸν θάνατον καὶ εἰς ἡμᾶς ἐν καιρῷ ἀρμοδίῳ, καὶ διεγείρει πρὸς μετάνοιαν, τοῦτο ἐστὶ τρίτον αἷτιον τοῦ παρόντος μνημοσύνου, καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων ἄλλος ἅγιος σκοπός.

Ἀπολυτίκιον Νεκρώσιμον, Ἦχος πλ. δ'.

Ο βαθεῖ σοφίας φιλανθρωπῶς πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Σὲ καὶ τεῖχος, καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθά οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀποκρέω ✠

Αἱ προλαβοῦσαι δύο παραβολαί, καὶ μάλιστα ἡ τοῦ Ἀσώτου, παρέστησαν ἡμῖν τὴν ἄκραν τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίαν καὶ ἀγαθότητα. Ἀλλ' ἵνα μὴ τινες, εἰς ταύτην μόνην θάρρουντες, διάγωσιν ἀμελῶς, καὶ τὸν καιρὸν τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας παραγματούμενοι, ἐπιμένωσιν εἰς τὴν ἁμαρτίαν, καὶ οὕτως ἀρπάσῃ αὐτοὺς αἰφνιδίως ὁ θάνατος· διὰ τοῦτο οἱ θειότατοι Πατέρες ἔταξαν σήμερον τὴν ἑορτὴν καὶ ἀνάμνησιν τῆς ἀδεκάστου Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, ἐνθυμίζοντες δι' αὐτῆς τοὺς τοιούτους, ὅτι οὐ μόνον φιλάνθρωπος ἐστὶν ὁ Θεός, ἀλλὰ καὶ κριτὴς δικαιοτατος, καὶ ἀποδίδωσιν ἐκάστην κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Σκοπὸς οὖν τῶν ἁγίων Πατέρων ἐστὶν ἵνα, διὰ τῆς ἐνθυμήσεως τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἡμέρας, διεγείρῳσιν ἡμᾶς ἐκ τοῦ ὕπνου τῆς ἀμελείας πρὸς ἐργασίαν τῆς ἀρετῆς, καὶ προτρέψωσιν εἰς φιλαδελφίαν καὶ συμπαθειαν. Ἐπειδὴ δὲ τῇ ἐρχομένῃ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου ποιούμεν τὴν ἀνάμνησιν τῆς τοῦ Ἀδὰμ ἐξορίας ἐκ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, ἣτις ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τοῦ παρόντος βίου, δηλὸν ὅτι ἡ σημερινὴ ἑορτὴ λογίζεται ὡς τελευταία πασῶν· διότι εἰς ταύτην ἀληθῶς τελευτῶσι καὶ τὰ ἡμέτερα πάντα, καὶ ὁ κόσμος αὐτός.

Ἀ' πολυτ. τὸ Ἀνασάσιμον τοῦ Ἦχου, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτῆ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Οταν ἔλθῃς ὁ Θεός ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμωσι τὰ σύμπαντα, ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς, πρὸ τοῦ βήματος ἔλκη, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ τὰ κρυπτὰ δημοσιεύονται·

ΕΠΙΘΥΜΙΟΝ ΜΕΓΑ

... τοῦ πυρός τοῦ ἀσθέστου, καὶ ἀξίωσον, ἐκ
... τήναι, Κριτὰ δικαιοτάτε.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

... ἐν τῇ ἐφεξῆς Ἑβδομάδι τῆς Τυροφάγου, καταλύομεν ἐπί-
... και Παρασκευὴν εἰς τυρὸν καὶ ὠά, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς τῆς
... Ἑβδομάδος.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου ✠

Μνήμην ἐπιτελῶμεν πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων ὁ-
σίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν.

Ἀφ' οὗ ἐπαιδαγωγῆσαν ἡμᾶς οἱ Θεοφόροι Πατέρες διὰ τῶν, ὅσα εἴπομεν εἰς τὰς προλαβούσας ἑορτάς, καὶ κατ' ὀλίγον ἡτοίμασαν εἰς τὸ στάδιον τῶν πνευματικῶν ἀγώνων, ἰδοὺ προβάλλουσιν ἤδη καὶ τοὺς θεαρέστως βιώσαντας, ἀνδρας τε καὶ γυναῖκας ὁμοῦ· ἵνα, διὰ τοῦ παραδείγματος τούτων, ποιήσωσιν ἡμᾶς προθυμοτέρους εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν ἀρετῶν, καὶ κατὰ τῶν παθῶν ἀνδρειότερους. Καὶ καθὼς οἱ ἔμπειροι στρατηγοὶ, ὅταν τὰ στρατεύματα ἐτοιμασθῶσιν εἰς μάχην, καὶ ἴστανται ἤδη κατὰ πρόσωπον, οὐ μόνον διὰ λόγου προτρέπουσι τοὺς ἑαυτῶν στρατιώτας, ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν ἀρίστων ἀνδραγαθίας ἀναφέρουσιν εἰς αὐτούς, ἐξ ὧν ἐγκαρδιούμεναι ἐκείνοι, ὁρμῶσιν ὀλοφύχως κατὰ τῶν ἐχθρῶν· οὕτω καὶ οἱ Θεοφόροι Πατέρες παιθεύσι νῦν εἰς ἡμᾶς, διορίσαντες σήμερον κοινὴν μνήμην καὶ ἑορτὴν πάντων τῶν Ἀγίων, ὅσοι, διὰ μόπων πολλῶν νικῆσαντες τὰ πάθη, εὐηρέστησαν τῷ Θεῷ· ἵνα καὶ ἡμεῖς, πρὸς τὴν ζωὴν ἐκείνων ἀποδίδοντες, ἀγωνιζώμεθα γενναίως κατὰ τῶν παθῶν, καὶ τὰς διαφόρους ἀρετάς ἐργαζώμεθα, μιμούμενοι αὐτοὺς ὅσον τὸ δυνατόν, καὶ ἀναλογιζόμενοι, ὅτι ἄνθρωποι ἦσαν καὶ αὐτοί, καὶ τὴν αὐτὴν ἡμῖν εἶχον φύσιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησόν τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμναις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως εὐσεβείας κήρυκας, καὶ ἀσεβείας φέμωτρα, τῶν Θεοφόρων τὸν δῆμον ἐφαιδρυνας Κίριε, τὴν ὑφήλιον λάμποντα. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ τελείᾳ τοὺς σὲ δοξάζοντας, καὶ μεγαλύνοντας, διαφυλάξον ψάλλειν καὶ ᾄδειν σοι· Ἀλληλουῖα.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου ✠

Τὴν ἀνάμνησιν τῆς τοῦ Ἀδὰμ ἐξορίας ἀπὸ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἔταξαν ἐνταῦθα, τῇ παραμονῇ τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, οἱ θεϊότατοι Πατέρες, δεικνύοντες οὐχὶ διὰ λόγων ἀπλῶν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων, πόσον ωφέλιμον ἐστὶν εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸ τῆς νηστείας καλόν· καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου, πόσον ἐπιβλαδὲς καὶ ὀλέθριον ἡ ἀκρασία, καὶ τῶν θείων ἐντολῶν ἡ παράδασις· καὶ ὅτι πρώτη ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐστὶν ἡ τῆς νηστείας ἐντολή, ἣν λαβόντες οἱ Πρωτόπλαστοι, καὶ μὴ φυλάξαντες αὐτήν, οὐ μόνον θεοὶ οὐκ ἐγένοντο, ὡς ἐφαντάσθησαν, ἀλλ' ἀπώλεσαν καὶ ἣν εἶχον μακαρίαν ζωὴν· καὶ πεσόντες εἰς φθορὰν καὶ εἰς θάνατον, μετέδωκαν αὐτὰ ταῦτα, καὶ μυρία ἄλλα κακά, ὅσα ἐκείθεν ἐπήγασαν, εἰς ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος. Ταῦτα πάντα βόλ-λουσιν ὑπ' ὅψιν ἡμῶν σήμερον οἱ θεοφόροι Πατέρες· ἵνα, ἐνθυμούμενοι τὸ, πόθεν ἐξεπέσαμεν, καὶ τί ἐπάθομεν διὰ τὴν τῶν Πρωτοπλάστων ἀκρασίαν καὶ παρακοήν, σπουδάζωμεν ἐπανελθεῖν πάλιν εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐκείνην μακαριότητα καὶ δόξαν διὰ νηστείας καὶ ὑπακοῆς εἰς πάντα τὰ θεῖα προστάγματα.

Α' πολυτ. τὸ Ἀνασάσιμον τοῦ Ἦχου, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτῆ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου αὐτόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Τῆς σοφίας ὁδηγὲ, φρονήσεως χορηγὲ, τῶν ἀφρόνων παι-
δευτὰ, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστὰ, στήριξον, συνέ-
τισον τὴν καρδίαν μου, Δέσποτα. Σὺ δίδε μοι λόγον, ὃ τοῦ
Πατρὸς Λόγος· ἰδοὺ γὰρ τὰ χεῖλη μου οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ
κράζειν σοι· Ἐλεῆμον ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Τῇ Κυριακῇ ταύτῃ τῆς Τυροφάγου, ὁμοίως καὶ τῇ Β'. καὶ
Δ'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ψάλλομεν τὸ
παρὸν Προκείμενον μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. δ'.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι
θλίβομαι· ταχὺ ἐπάκουσόν μου, πρόσχεε τῇ ψυχῇ μου,
καὶ λύτρωσαι αὐτήν.

Στίχος α'. Ἡ σωτηρία σου ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό μου.

Στίχος β'. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

✠ Τῷ Πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν ✠

Α' ἀνάμνησιν ποιούμεθα τοῦ διὰ τῶν Κολλύβων γενομένου θαύ-
ματος παρὰ τῇ ἁγίῃ Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρῃ τῇ Τήρωνος.

Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης, γινώσκων ὅτι οἱ Χριστιανοὶ καθαίρονται μᾶλλον διὰ
νηστείας τὴν πρώτην Ἑβδομάδα τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, ἣν καὶ ἡμεῖς διὰ
τοῦτο Καθάραν Ἑβδομάδα καλοῦμεν, ἠβουλήθη ἵνα τότε μάλιστα μολύνη αὐ-
τοὺς· διὸ καὶ προσέταξε κρυφίως, ἵνα τεθῶσιν εἰς τὴν ἀγορὰν, κατ' ἐκείνας τὰς

ΤΟΝ ΜΕΓΑ

...των τῶν εἰδωλικῶν θυσιῶν. Ἀλλὰ νεύσει
...εὐδωρος εἰς τὸν τότε Ἀρχιεπίσκοπον Κων-
...το πρᾶγμα, παρήγγειλεν αὐτῷ, ἵνα
...τῆς Δευτέρας, καὶ ἐμποδίσῃ αὐτοῖς τῶν
...τῆν δὲ ἐλλείψιν τῆς ἀναγκαίας τροφῆς ἀναπλη-
...ἀλλύδων· καὶ ἐρμηνεύων αὐτὰ, εἶπεν· ὅτι Κόλλυδα
...τῆς Εὐχαΐτας (Φεβρ. 17) τὸν βρασμένον σῖτον.
...τοῦ Τυράννου ἐματαιώθη· ὁ δὲ εὐσεβὴς λαός, δια-
...καὶ ἄλῃ τὴν καθάρσιμον Ἑβδομάδα, ἀπέδωκεν εἰς τὸν Μάρ-
...κατὰ τοῦτο τὸ Σάββατον, ποιήσαντες τὴν μνήμην αὐτοῦ
...ταῦτα μὲν συνέβησαν τῷ 362 ἔτει· ἡ δὲ Ἐκκλησία ἐπιτε-
...ἀνάμνησιν αὐτῶν, εἰς δόξαν Θεοῦ, καὶ τιμὴν τοῦ Μάρτυρος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Πάντα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! Ἐν τῇ πηγῇ τῆς
...φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς
...εὐδωρος ἠγάλλετο· πυρὶ γὰρ ὀλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἡδύς
...Γραδι προσήνεκται. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός,
...ῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ σὰ Θεοτόκε
Μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυ-
λαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκῆσα ἀληθινόν.
Αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Πίστιν Χριστῷ ὡσεὶ θώρακά, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σε,
τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας Πολύαθλε, καὶ στέ-
φει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος.

✠ Τῇ Πρώτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠

**Ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἀγίων καὶ σε-
πτῶν Εἰκόνων.**

Ἐκατὸν ἔτη καὶ ἐπέκεινα κατετάραξε τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ὁ διωγμὸς
τῶν κακοδόξων Εἰκονομάχων, ὃν πρῶτος ὑπῆρχε Λέων ὁ Ἰσαυρος, ἐσχατος δὲ ὁ
Θεόφιλος, ὁ ἀνὴρ τῆς ἀγίας Θεοδώρας (Φεβρ. 11), ἥτις μετὰ τὸν θάνατον αὐ-
τοῦ, τῷ 842 ἔτει, ἐσπερέωσε πάλιν τὴν ὀρθοδοξίαν. Αὕτη οὖν ἡ ἀείμνη-
στος Βασιλεῖς πρῶτον μὲν ἠσπάσθη τὴν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος, ἐνώπιον Μεθο-
δίου τοῦ Πατριάρχου (Ἰουν. 14), καὶ πολλῶν ἄλλων Ὁμολογητῶν καὶ Ὁσίων
ἀνδρῶν, ἐκβοήσασα παρρησίᾳ τὰ ἅγια ταῦτα λόγια: Εἴ τις ταύτας οὐ προ-
σκυνεῖ καὶ ἀσπάζεταιται σχετικῶς, οὐ λατρευτικῶς, ἀλλ' ὡς θεοῦς,
ἀλλ' ὡς εἰκόνας ἀρχετύπων, διὰ τὸν πόθον, εἶη τὸ ἀνάθεμα. Εἶτα
ἐζήτησε παρὰ Θεοῦ τοῦ ἀνδρός τὴν συγχώρησιν, διὰ κοινῆς νηστείας καὶ δεήσεως
καθ' ἑλῃν τὴν πρώτην Ἑβδομάδα τῆς Τεσσαρακοστῆς. Μετὰ ταῦτα, κατὰ τὴν

παρουῶσαν Κυριακὴν, λιτανεύσαντες καὶ αὐτὴ καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς Μιχαὴλ ὁ Αὐτοκράτωρ, μετὰ παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, ἀνεστήλωσαν τὰς ἀγίας Εἰκόνας, καὶ ἐστόλισαν πάλιν δι' αὐτῶν τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν. Τοῦ ἀγίου τούτου ἔργου τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζομεν σήμερον οἱ Ὁρθόδοξοι πάντες, καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο τὴν λαμπρὰν καὶ σεβάσιμον ταύτην ἡμέραν ὀνομάζομεν· Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον· καὶ τὸ ἐπόμενον, Ἦχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ νυδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ρύσῃ οὓς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι: Χαρὰς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ σὰ Θεοτόκε Μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Ο ἀπερίγραπτος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐκ σοῦ Θεοτόκε περιεγράφη σαρκούμενος, καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμειξεν. Ἀλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, ἔργῳ καὶ λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Τῇ Πρώτῃ ταύτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ὁμοίως καὶ τῇ Γ'· καὶ Ε'. ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ψάλλομεν τὸ παρὸν Προκείμενον μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. δ'.

Εἶδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

Στίχος α'. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα.

Στίχος β'. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου.

✠ Τῇ Δευτέρᾳ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠

Ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, τοῦ Παλαμαῆ.

Ὁ θείος οὗτος Πατὴρ, ἐξ Ἀσίας καταγόμενος, ἀνετράφη παιδιόθεν ἐν τῇ βασιλικῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως αὐλῇ, ὅπου καὶ τὴν καθ' ἡμᾶς, καὶ τὴν θύρα-

ἐν ἐκκλησίᾳ σφαιρῶν. Μετὰ ταῦτα, καταλαβὼν τὰ βασιλεία, ἤσκησεν ἐκ νεότη-
τος ἐν τῷ πρῶ ὄρει τοῦ Ἀθωοῦ, καὶ ἐν τῇ κατὰ τὴν Βέρροιν Σκήτη. Διέτρι-
ψεν ἐν Θεσσαλονίκῃ, πρὸς διαρκεῖν τῶν ἐκ τῆς σκληραγωγίας ἀσθενειῶν αὐτοῦ.
Παρίστη, μὲς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συγκροτηθείσης Συνόδου, τῷ 1341 ἔτει,
κατὰ Βασιλῆα τοῦ Καλαῖρου, καὶ τῷ 1347 κατὰ τοῦ ὁμόφρονος αὐτοῦ Ἀκινδύ-
νου, ἐν αἷς γενναίως ἠγωνίστατο ὑπὲρ τῶν ὁρίων τῆς Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ
Ἐκκλησίας δογματικῶν. Κατὰ δὲ τὸ 1349 ἔτος, προηγουμένως Θεσσαλονίκης Ἀρ-
χιεπίσκοπος, καὶ πορφυρὸς τὸ πορφυρὸν αὐτοῦ ἀποστολῆς 13 ἔτη, καὶ ζήσας
τὰ πάντα 63, καὶ πολλὰ σιγηρὰ ἔτη, ἀνεκνόητος ἐν Κυρίῳ. — Τὸ ἱερόν
τοῦτον λυφάνον σωζεται ἐν τῇ τῆς Θεσσαλονίκης Μητροπόλει· τὴν δὲ φηματι-
κὴν αὐτοῦ Ἀκολουσίαν ἐκτίθει Φιλόθεος ὁ Πατριάρχης τῷ 1368 ἔτει, ὅτι καὶ ἡ
ἐργατὴ αὐτοῦ ἐθυσίασθη κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Καὶ τοῦ Ἀγίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ο ῥοδοξίας ὁ φωστήρ, Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα καὶ διδά-
σκαλε, τῶν μοναστῶν ἡ καλλονή, τῶν θεολόγων ὑπέρ-
μαχος ἀπροσμάχητος, Γρηγόριε θαυματουργέ, Θεσσαλονίκης
τὸ καύχημα, κῆρυξ τῆς χάριτος, ἐκέλευε διαπαντὸς σωθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸ τῆς σοφίας ἱερόν καὶ θεῖον ὄργανον, θεολογίας τὴν
λαμπραὴν συμφώνως σαλπιγγα, ἀνυμνοῦμέν σε Γρηγόριε
θεορρήμον. Ἀλλ' ὡς νῦν Νοὶ τῷ πρώτῳ παριστάμενος, πρὸς
αὐτὸν τὸν νοῦν ἡμῶν Πάτερ ὁδήγησον, ἵνα κραζώμεν: Χαῖρε
κῆρυξ τῆς χάριτος.

✠ Τῇ Τρίτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠

Εὐορτάζομεν τὴν προσκύνησιν τῇ τιμίᾳ καὶ ζωοποιῷ Σταυρῷ.

Παντὸς ἐργου κοπιαστικοῦ ἡ ἐκτέλεσις ἔχει δυσκολίαν μεγάλην, ἀλλὰ τῆς δυ-
σκολίας ταύτης τὸ μέγεθος ἀναφαίνεται εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ· διότι ὁ ἕως τότε
καταβληθεὶς κόπος φέρει ἀδυναμίαν, ἡ δὲ ἀδυναμία ποιεῖ δυσκολώτερον τὸ λοιπὸν
τοῦ ἐργου. Ἐπειδὴ οὖν καὶ ἡμεῖς ἐφθάσαμεν δεῖν χάριτι εἰς αὐτὸ τὸ μέσον σχε-
δὸν τοῦ τῆς νηστείας δρόμου, ὅπου καὶ ἡ ἀδυναμία περικύκλωσεν ἡμᾶς, καὶ ἡ
δυσκολία ἡὔξησε· διὰ τοῦτο ἡ ἀγία ἡμῶν μήτηρ, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία,
προβάλλει σήμερον εἰς ἡμᾶς, ὡς βοήθημα κραταιώτατον, τὸν πανάγιον Σταυρὸν,
τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου, τῶν πιστῶν τὴν δύναμιν, τῶν δικαίων τὸ στήριγμα, καὶ
τῶν ἀμαρτωλῶν τὴν ἐλπίδα· ἵνα, εὐλαδῶς αὐτὸν κατασπαζόμενοι, λάβωμεν χάριν
καὶ δύναμιν, πρὸς τελείωσιν τοῦ θείου τῆς νηστείας ἀγῶνος.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Καὶ τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος βαρύς.

Οὐκ ἔτι φλογίνη ῥομφαία φυλάττει τὴν πύλιν τῆς Ἑδέμ· αὐτῇ γὰρ ἐπῆλθε παραδόξος σβέσις, τὸ ξύλον τῆ Σταυροῦ· θανάτου τὸ κέντρον, καὶ Ἄδου τὸ νῆκος ἐλήλαται. Ἐπέστης δὲ Σωτὴρ μου βοῶν τοῖς ἐν Ἄδῃ: Εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τὸν Παραδείσον.

✠ Τῇ Τετάρτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστεῶν ✠

Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Ἡ τοῦτου μνήμη τελεῖται καθ' αὐτὸ τῇ τριακοστῇ Μαρτίου, ὅπου ἐτίθη καὶ ὁ βίος αὐτοῦ· ἐορτάζεται δὲ καὶ σήμερον, ἵσως διότι, ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς, ἀρχεται συνήθως ἀναγινώσκεισθαι ἐν τοῖς ἱεροῖς Μοναστηρίοις ἡ **Κ λ ῑ μ α ξ** τῶν λόγων αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σε ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγέωργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λαμπρῶν τοῖς θαύμασιν, Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Καρποὺς αἰθθαλεῖς, ἐκ τῆς βίβλου προσφέρων, διδάγματα σοφῆ, καθηδύνεις καρδίας, τῶν τούτοις μετὰ νήψεως, προσεχόντων μακάριε. Κλίμαξ γὰρ ἐστὶ, ψυχὰς ἀνάγουσα γῆθεν, πρὸς οὐράνιον, καὶ διαμένουσαν δόξαν, τῶν πίστει τιμώντων σε.

✠ Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ε'. Ἑβδομάδος ✠

Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

Τὸν κατανοκτικώτατον καὶ μέγαν ὄντως τοῦτον Κανόνα, οὐ μόνον διὰ τῶν Τροπαρίων τὴν ποσότητα ὡς πρὸς πάντας τοὺς λοιπούς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν τροπολογικῶν ἐννοιῶν καὶ ἐνθυμημάτων, συνέγραψεν ἄριστα Ἀνδρέας ὁ Κρήτης (Ἰουλ. 4). Οὗτος οὖν ὁ Θεῖος Πατήρ, ἐρανισάμενος πᾶσαν ἱστορίαν τῆς ἀγίας Γραφῆς, Παλαιᾶς τε καὶ Νέας, καὶ εἰς τὸ παρὸν μέλος τεχνηέντως ἀρμοσάμενος, προτρέπει διὰ τοῦτου πᾶσαν ψυχὴν πρὸς μίμησιν μὲν τῶν καλῶν, ἀποφυγὴν δὲ τῶν κακῶν, καὶ εἰς Θεὸν ἐπιστροφὴν διὰ μετάνοιαν.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι· ἀνάνηψον οὖν, ἵνα φεῖ-

σηταί σου Χριστός ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρῶν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε'. Ἑβδομάδος ✠

Ψάλλομεν τὸν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον Ἀκάθιστον Ὑμνον.

Περὶ τὸ 880 ἔτος, οἱ Πέρσαι ἐξ ἀνατολῶν, καὶ ἐκ δυσμῶν οἱ Ἀραβοὶ, γένος Σκυθικόν, ἐλθόντες ἀμφότεροι μετὰ στρατοῦ πολυαριθμοῦ, ἐπολιόρκησαν τὴν Βασιλεύουσαν, ἀπόντος τότε τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου· καὶ τὴν μὲν θάλασσαν, καὶ μάλιστα τὸν Κεράτιον Κόλπον, πλοιαρίων γεμίσαντες, τὴν δὲ ξηρὰν πεζῶν καὶ ἱππέων καὶ μηχανῶν, ἦσαν ἤδη πρὸς ἐφοδὸν ἐτοιμοί. Οἱ δὲ πολῖται, καὶ τοὶ γενναίως ἀνθιστάμενοι, ἀλλ' ὀλιγώτατοι ὄντες πρὸς ἀντίκρουσιν τοσαύτης ὀρμῆς, εἰς οὐδὲν ἕτερον ἠλπιζόν τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν, εἰμὴ εἰς τὴν προστασίαν τῆς Θεοτόκου. Καὶ τῶνόντι, ἐξαίφνης ἀνεμοστρόβιλος φοβερός τὰ μὲν πλοιαρία πάντα συντρίψας ἐδύθισε, τῶν δὲ ἐν αὐτοῖς βαρβάρων τὰ πτωμάτια ἐξέβρασεν ἔμπροσθεν τοῦ ἐν Βλαχέρναις ναοῦ τῆς Θεοτόκου (Ἰουλ. 2). Ἐκ τούτου θαρρήσας ὁ λαός, ἐξῆλθε τῆς πόλεως, καὶ κατεδίωξε τοὺς λοιποὺς, φεύγοντας ὑπὸ τοῦ φόβου. Τὸ δὲ ἐσπέρας, συναχθέντες εἰς τὸν εἰρημένον τῆς Θεοτόκου ναόν, ἀπέδωκαν αὐτῇ τὸν εὐχαριστήριον ὕμνον, μεθόλως καθίσαντες δι' ὅλης τῆς νυκτός, ἀφ' οὗ καὶ ὁ ὕμνος ἐκεῖνος ἐπωνομάσθη Ὑμνος Ἀκάθιστος. Τῆς παραδόξου ταύτης σωτηρίας τῶν τότε πιστῶν τὴν ἀνάμνησιν ἐπιτελοῦμεν σήμερον, εἰς δόξαν τῆς Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τοὺς δὲ Οἴκους τῆς Θεοτόκου, οὓς ἀναγινώσκουμεν σήμερον κατ' ἐξοχὴν, οἱ μὲν ἀποδίδουσιν εἰς Σέργιον τὸν τότε Πατριάρχην, οἱ δὲ, εἰς Γεώργιον τὸν Πεσιδην, σύγχρονον ὄντα καὶ αὐτόν, καὶ Χαρτοφύλακα τῆς Μ. Ἐκκλησίας, οὗτινος καὶ ποίημα σώζεται, ἔχον τοιαύτην ἐπιγραφὴν. « Εἰς τὴν γενομένην ἐφοδὸν τῶν βαρβάρων καὶ τὴν αὐτῶν ἀστοχίαν· ἦται, Ἐκθεσις τοῦ γενομένου πολέμου εἰς τὸ τεῖχος τῆς Κωνσταντινουπόλεως μεταξύ Ἀράρων καὶ πολιτῶν ».

Ἀπολυτίκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ: Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τῆς οὐρανοῦς, χωρεῖται ἀναλλοιωτῶς ὅλως ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι: Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σε Θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι: Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

✠ Τῇ Πέμπτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠

Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Τῆς ὁσίας ταύτης ἡ μνήμη τελεῖται μὲν κατὰ τὴν πρώτην Ἀπριλίου, ἐνθ' α

ΤΡΟΠΑΡΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ.

347

ἔγγραφη καὶ ὁ βίος αὐτῆς· ἐτάχθη δὲ ἡ αὐτὴ καὶ σήμερον, ἐγγίζοντος ἤδη τοῦ τέλους τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς, πρὸς διέγερσιν τῶν βραθυμῶν καὶ ἀμαρτωλῶν εἰς μετάνοιαν, ἐχόντων ὑπόδειγμα τὴν ἐορταζομένην Ἀγίαν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον τοῦ Ἦχου.

Καὶ τῆς Ἀγίας, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μήτηρ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾷν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσια Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἀμαρτίας τὴν ἀχλὺν ἐκφυγοῦσα, τῆς μετανοίας τῷ φωτὶ αὐγασθεῖσα, τὴν σὴν καρδίαν ἔνδοξε προσῆξας τῷ Χριστῷ, τοῦτε τὴν πανάμωμον, καὶ ἀγίαν Μητέρα, πρέσβιν συμπαθέστατον, προσενέγκασα· ὅθεν, καὶ τῶν πταισμάτων εὗρες ἀποχὴν, καὶ σὺν Ἀγγέλοις αἰεὶ ἐπαγάλλεσαι.

Ἡ ΕΓΕΡΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τοῦ ἀγίου καὶ δικαίου Λαζάρου ✠

Φίλος ἦν τοῦ Ἰησοῦ ὁ Λάζαρος, καὶ αἱ τούτου ἀδελφαί, Μάρθα καὶ Μαρία, αἱ τινὲς καὶ ἐφιλοξένησαν αὐτόν, καὶ διηκόνησαν πολλάκις (Λουκ. ι', 38-40. Ἰωάννου, ιβ'. 2-3). Ἦσαν δὲ ἐκ κώμης τινὸς τῆς Ἰουδαίας, Βηθανίας τὸ ὄνομα, κατὰ τοὺς πρὸς τὰ ἀνατολικά μέρη πρόποδας τοῦ Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν κειμένης, ἐγγὺς τῆς Ἱερουσαλὴμ ἕως δύο μίλια Ῥωμαϊκὰ. Τούτου οὖν τοῦ Λαζάρου ἀσθενήσαντος ἡμέρας τινὰς πρὸ τοῦ σωτηρίου πάθους, διαμηνύουσι τὴν ἀσθένειαν αὐτοῦ αἱ ἀδελφαί εἰς τὸν Ἰησοῦν, διατρίβοντα τότε ἐν τῇ Παλιλαίᾳ. Ὁ δὲ, μείνας ἐπίτηδες ἐκεῖ δύο ἡμέρας, ἕως οὗ ἀπέθανεν ὁ Λάζαρος, τότε εἶπε πρὸς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ· Ἀγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα ἐξυπνίσω τὸν φίλον κοιμώμενον, ἐννοῶν δηλαδὴ τὸν βαρὺν τοῦ θανάτου ὕπνον. Φθάσας δὲ εἰς Βηθανίαν, ἐπα-

ραμύθησε τὰς ἀδελφὰς τοῦ πρό τεσσάρων ἡμερῶν τεθαμμένου ἤδη Λαζάρου· ἐν-
βριμήσαντο τῷ πνεύματι, καὶ ἐτάραξεν αὐτὸν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀγαπητοῦ
φίλου· ἡρώτης: Ποῦ ἐναπετίθη τὸ λείψανον; εἰσάκουσεν ἐπ' αὐτῷ· προσῆλθεν
εἰς τὸ μνημεῖον· προσέταξεν ἵνα ἄρῃσι τὸν λίθον· ὕψωσεν ἄνω τοὺς ὀφθαλμούς·
καὶ εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ἐκραξε φωνῇ μεγάλῃ: Λάζαρε, δεῦρο
ἐξῶ· καὶ τοῦ τεταρταίου νεκροῦ ἐξελθόντος εὐθύς, ἐντετυλιγμένου εἰς τὰ σάδανα,
εἶπε πρὸς τὴς παρестῶτας: Αὐσατε αὐτόν, καὶ ἄφετε ὑπάγειν (Ἰωάν. ια.).
Τοῦτο ἐστὶ τὸ ὑπερφυῖς τοῦ Σωτῆρος θαῦμα, ὅπερ ἐορτάζομεν σήμερον.

Λέγεται δὲ ἐξ ἀρχαίας παραδόσεως, ὅτι ὁ Λάζαρος ἦν τριακοντούτης, ὅτε ἀ-
νίστησεν αὐτὸν ὁ Κύριος· ὅτι ἐπιζήσας ἄλλα τριάκοντα, ἐτελεύτησεν ἐν Κύπρῳ
τῷ 63 ἔτος· καὶ ὅτι ὁ τάφος αὐτοῦ ἐκείτο πλησίον τῆς πόλεως Κιτιίων, ἔχων
ἐπιγραφὴν: « Λάζαρος ὁ τετραήμερος καὶ φίλος Χριστοῦ ». Τῷ δὲ 890
ἔτει, μετεκόμισεν εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸ ἱερόν αὐτοῦ Λεῖψανον Λέων ὁ Σοφός,
ὅτε ἀναμφιδόλως ἐποίησε καὶ τὰ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν αὐτοῦ Ἰδιόμελα: Κύριε,
Λαζάρου θείων τάφῳ ἰδεῖν, κτλ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν πρό τοῦ σοῦ πάθους πιστούμενος,
ἐκ νεκρῶν ἡγείρας τὸν Λάζαρον, Χριστέ ὁ Θεός· ὤθεν
καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ
τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν: Ὁσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Η' πάντων χαρὰ, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς ἡ ζωὴ, τοῦ
κόσμου ἡ ἀνάστασις, τοῖς ἐν γῇ πεφανέρωται, τῇ αὐτῇ
ἀγαθότητι, καὶ γέγονε τύπος τῆς Ἀναστάσεως, τοῖς πᾶσι
παρέχων θείαν ἄφεσιν.

Η ΒΑΓ'ΟΦΟΡΟΣ.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ✠

Κατὰ τὴν 18 τοῦ Μαρτίου, ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, πέντε ἡμέρας πρό τοῦ νομικῆς
Πάσχα, ἐρχόμενος ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Βηθανίας εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀπέστειλε δύο

τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ἔφερον πρὸς αὐτὸν ὄναριον, καὶ καθίσας ἐπ' αὐτοῦ, εἰσῆρχετο εἰς τὴν πόλιν. Τὸ δὲ ἐν αὐτῇ πλήθος τοῦ λαοῦ, ἀκούσαντες ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐρχεται, λαβόντες εὐθὺς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν τὰ βαῖα τῶν φοινίκων, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ· καὶ ἄλλοι μὲν τὰ ἑαυτῶν ἱμάτια, ἄλλοι δὲ κόπτοντες κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, ἐστρώννουν τὴν ὁδόν, δι' ἧς ὁ Ἰησοῦς ἔμελλε διέρχασθαι· καὶ πάντες ὁμοῦ, καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ νήπια, προπορευόμενοι καὶ ἀκολουθοῦντες, ἔκραζον λέγοντες: Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ (Ἰωάν. ιβ'. 13). Καὶ ταύτην μὲν τὴν λαμπράν καὶ ἑνδοξὸν πανηγύριν τῆς εἰς Ἱερουσαλήμ εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἐορτάζομεν σήμερον.

Ἐσημαῖον δὲ τὰ μὲν Βαῖα, τουτέστιν οἱ ἀπαλοὶ τῶν φοινίκων κλάδοι, τὴν κατὰ τοῦ Διαβόλου καὶ τοῦ θανάτου νίκην τοῦ Χριστοῦ. Τὸ δὲ, Ὡσαννά ἐρμηνεύεται, σῶσον, παρακαλῶ· ἡ, σῶσον δὴ. Τὸ δὲ πωλάριον τῆς ἐνοῦ, καὶ τὸ κάθισμα τοῦ Ἰησοῦ ἐπ' αὐτοῦ, (ζῶου ἀδαμάστου ἔτι, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἀκαθάρτου,) ἐσημαίνει τὴν πρῶην ἀκαθαρσίαν καὶ ἀγριότητα τῶν ἐθνῶν, καὶ τὴν μετὰ ταῦτα ὑποταγὴν αὐτῶν εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Εὐαγγελίου νόμον.

Α' πολυτικίον, Ἦχος α'. Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, ὡς ἀνωτέρω.

Ἔτερον, Ἦχος δ'.

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἡξιώθημεν τῇ Ἀναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν: Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ἀπὸ γ'. Ὡδῆς, ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. β'.

Μετὰ κλαδῶν ὑμνήσαντες πρότερον, μετὰ ξύλων συνέλαβον ὕστερον, οἱ ἀγνώμονες Χριστὸν, Ἰουδαῖοι τὸν Θεόν. Ἡμεῖς δὲ πίστει ἀμεταθέτω αἰεὶ τιμῶντες ὡς εὐεργέτην, διαπαντὸς βοήσωμεν αὐτῷ: Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Τῷ Ξρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πῶλῳ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐποχοῦμενος Χριστέ ὁ Θεός, τῶν Ἀγγέλων τὴν αἴνεσιν, καὶ τῶν Παίδων ἀνύμνησιν, προσεδέξω βοώντων σοι: Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

✠ Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ ✠

Ἀπὸ τῆς σήμερον ἀρχονται τὰ ἅγια πάθη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· καὶ πρῶτον πάντων λαμβάνεται εἰς τύπον αὐτοῦ Ἰωσήφ ὁ Πάγκλαος. Ἦν δὲ οὗτος υἱὸς τοῦ Ἰακώβ ἐνδέκατος· ὃς τις, φθονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀδελφῶν, καὶ εἰς λαίκον βληθεὶς, εἴτα πωληθεὶς εἰς ἀλλοφύλους, καὶ ὑπ' ἐκείνων πᾶλιν εἰς Αἴγυπτον, καὶ διὰ τὴν σωφροσύνην αὐτοῦ συκοφαντηθεὶς, καὶ εἰς φυλακὴν καταδικασθεὶς, καὶ τελευταῖον, ἐξάχθεῖς ἐκεῖθεν μετὰ δόξης πολλῆς, καὶ τιμηθεὶς ὡς βασιλεὺς, καὶ γενόμενος κύριος πάσης γῆς Αἰγύπτου, καὶ σιτοδότης πάντος τοῦ λαοῦ, διὰ τούτων πάντων ἐτύπωσεν εἰς ἑαυτὸν τὰ πάθη, καὶ τὴν μετὰ ταῦτα δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (Γεν. λζ'. ρα').

Εἰς τὴν μνήμην ταύτην τοῦ Ἰωσήφ ἐπισυνάπτεται καὶ ἡ ἱστορία τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου, κατὰ τὴν σήμερον τὸ πρωῒ, 19 Μαρτίου, καταραθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς διὰ τὴν ἐαυτῆς ἀκαρπίαν. Εἰκόνιζε δὲ αὕτη τῶν Ἰουδαίων τὴν Συναγωγὴν, ἣτις μὴ ἔχουσα τὸν ἀπαιτούμενον καρπὸν τῆς ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας, ἐγυμναζομένη πάσης χάριτος πνευματικῆς διὰ τῆς θείας κατάρσεως (Ματθ. καὶ. 18-20).

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ, εἰς τὸ Ἀλληλουϊᾶ, ψάλλομεν τὸ παρὸν

Τροπάριον, Ἦχος πλ. δ'.

Ιδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγορῶντα· ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει ραθυμῶντα. Βλέπε ὃν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὑπνώ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς· ἀλλὰ ἀνάνηψον κρᾶζουσα: Ἁγιος, Ἁγιος εἰ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ο Ἰακώβ ὠδύρετο τοῦ Ἰωσήφ τὴν στέρησιν· καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι ὡς βασιλεὺς τιμώμενος· τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος στέφος ἁφθαρτον.

✠ Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τρίτῃ ✠

Τῆς τῶν Δέκα Παρθένων παραβολῆς τὴν ἀνάμνησιν ποιούμεθα σήμερον, ἣν ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς μετὰ καὶ ἄλλων τοιούτων παραβολῶν, ἐρχόμενος ἐπὶ τὸ πάθος. Διδάσκει δὲ ἡμᾶς ἡ παραβολὴ αὕτη, ἵνα μὴ, τὸ μέγα τῆς παρθενίας ἔργον κατορθοῦντες, ἀμελοῦμεν τὰ λοιπὰ, καὶ μάλιστα τὴν ἐλεημοσύνην, δι' ἧς ἡ λαμπὰς τῆς παρθενίας φαιδρύνεται. Ἐτι δὲ ἵνα, τὸ τέλος τῆς ζωῆς ἡμῶν ἀγρυπνοῦντες, ὑπάρχωμεν πᾶσαν ὥραν ἑτοιμοὶ πρὸς αὐτὸ, ὡς αἱ φρόνιμοι Παρθένοι, πρὸς τὴν τοῦ Νυμφίου ἀπάντησιν· μήποτε, αἰφνιδίως ἐλθόντος αὐτοῦ, καὶ κλεισθείσης τῆς θύρας τοῦ οὐρανοῦ νομφῶνος, ἀκούσωμεν καὶ ἡμεῖς, ὡς αἱ Μωραῖ, τὴν φρικτὴν ἐκείνην ἀπόφασιν: Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς (Ματθ. καὶ. 1-13).

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ, Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν ψυχὴ, τοῦ τέλους ἐννοήσασα, καὶ τὴν ἐκκοπὴν, τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν σοι τάλαντον, φιλοπόνωως ἔργασαι ταλαίπωρε, γρηγοροῦσα καὶ κρᾶζουσα: Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

✠ Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τετάρτῃ ✠

Δύο γυναῖκες, λέγουσιν οἱ κριτικώτεροι τῶν Εὐαγγελίων, ἐρμηνευταί, ἡλειψαν τὸν Κύριον μύρω, ἡ μὲν πολὺν καιρὸν πρὸ τοῦ πάθους αὐτοῦ, ἡ δὲ πρὸ ὀλίγου ἡμερῶν· καὶ ἡ μὲν ὑπῆρχε πόρνη καὶ ἁμαρτωλὸς, ἡ δὲ σῴφρων καὶ ἐνάρετος.

Τοῦ εὐλαβοῦς τούτου ἔργου τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσα σήμερον ἡ Ἐκκλησία, καὶ εἰς τὸ πρόσωπόν τῆς πόρνῃς αὐτὴ ἀναφέρουσα, συναναφέρει ἐνταυτῷ καὶ τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα, ἅπερ ἀμφοτέρω ἐπράχθησαν, κατὰ τὴν ἱστορικὴν τοῦ Ματθαίου σειρὰν, δύο ἡμέρας πρὸ τοῦ νομικοῦ Πάσχα, Μαρτίου 21. ἡμέρα δ' τῆς Ἑβδομάδος.

Ἡ γυνὴ λοιπὸν ἐκείνη ἤλειψε διὰ τοῦ μύρου τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ διὰ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἀπὸσπόγγισεν αὐτούς. Τὸ πολυτιμον ἐκείνου μύρον ἐξετιμήθη 300 δηνάρια, ἢ περίπου 15 φλωρία Βενετικά. Οἱ Μαθηταί, καὶ ἐξόχως ὁ φιλάργυρος Ἰούδας σκανδαλίζεται, τάχα διὰ τὴν ἀπώλειαν τοσούτου μύρου. Ὁ Ἰησοῦς ἐπιπλήττει αὐτόν, ἵνα μὴ ἐνοχλῇ τὴν γυναῖκα· καὶ ὁ Ἰούδας ἀγανακτῶν, πορεύεται πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, συνηγμένους εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Καϊάφα, καὶ συμβουλευσμένους ἤδη κατὰ τοῦ Ἰησοῦ· καὶ συμφωνήσας μετ' αὐτῶν τὴν προδοσίαν τοῦ Διδασκάλου διὰ 30 ἀργύρια, ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν, ἵνα αὐτὸν παραδῷ (Μαθ. κς'. 2-15). Ἐκ τούτου ἔλαβεν ἀρχὴν, ἀπ' αὐτῶν τῶν ἀποστολικῶν χρόνων, ἡ νηστεία τῆς Τετράδος.

Εἴν τῷ Ὁρθρῷ, Ἰδού ὁ Νυμφίος, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Υπὲρ τὴν Πόρνην Ἀγαθὴ ἀνομήσας, δακρύων ὄμβρες οὐδαμῶς σοι προσῆζα· ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος προσπίπτω σοι, πάθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἄφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν ὀφλημάτων, κράζοντι Σωτὴρ: Ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μὲ ρῦσαι με.

Ο ΔΕΙΠΝΟΣ Ο ΜΤΣΤΙΚΟΣ.

✠ Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ ✠

Κατὰ τὸ ἱσπέρας τῆς σήμερον, ἥτις ἦν τότε ἡ πρὸ τῶν Ἀζύμων ἡμέρα, τοῦτέστιν ἡ τοῦ νομικοῦ Πάσχα παραμονή, Μαρτίου 22. ἡμέρα ε' τῆς Ἑβδομάδος, συνεδείπνησεν ἐν τῇ πόλει ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν Δώδεκα. Εὐλόγησε τὸν ἄρτον καὶ τὸν οἶνον, καὶ παρέδωκε τὸ Μυστήριον τῆς Δείας Εὐχαριστίας. Ἐνίψε τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, εἰς ὑπόδειγμα ταπεινώσεως. Εἶπε παρρησίᾳ, ὅτι εἰς ἐξ αὐτῶν ἐμελέτα τὴν κατ' αὐτοῦ προδοσίαν· καὶ ἔδειξε τὸν προδότην, δούς εἰς Ἰούδαν ψωμίον κομμάτιον, βεβαμμένον εἰς τοῦ τρυβλίου (πιάτου) τὸν ζῶμον. Ἐ-

ξελθόντος ἐκείνου εὐθύς, ἐδίδαξε τοὺς Μαθητὰς τὰ ὑπερφῶν καὶ τελευταῖα μαθήματα, ὅσα ἐμπεριέχονται εἰς τὸ α'. Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων Παθῶν. — Ἐξέρχεται μετὰ ταῦτα ὁ Θεάνθρωπος εἰς τὸ Ὅρος τῶν Ἑλαιῶν, καὶ ἐκῇ ἀρχεται λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. Ἀναχωρεῖ κατ' ἰδίαν, καὶ κλῖνας τὰ γόνατα προσεύχεται ἐκτενωθεὶς· καὶ ἐκ τῆς πολλῆς ἀγωνίας γίνεται ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ, ὡς αἵματος πηκτοῦ κόμμοι, πίπτοντες εἰς τὴν γῆν. Μόλις πληροὶ τὴν ἐναγώνιον ἐκείνην προσευχὴν, καὶ ἰδοὺ φθάνει καὶ ὁ Ἰούδας μετὰ στρατιωτῶν ἐνόπλων καὶ ὄχλου πολλοῦ, καὶ χαιρετήσας, καὶ φιλήσας δολίως τὸν Διδάσκαλον, παραδίδει αὐτόν.

Συλλαμβάνεται τὸ λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, καὶ φέρεται δέσμιος πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς Ἀνναν καὶ Καϊάφαν. Οἱ Μαθηταὶ σκορπίζονται· καὶ ὁ θερμότερος τῶν ἄλλων Πέτρος, ἀκολουθήσας αὐτὸν ἕως εἰς τὴν ἀρχιερατικὴν αὐλὴν, ἀρνεῖται καὶ αὐτὸς τελευταῖον, ὅτι ἐστὶν αὐτοῦ Μαθητής. Ὁ δὲ θεῖος Διδάσκαλος παριστάνεται ἔμπροσθεν τοῦ παρανόμου συνεδρίου, ἐξετάζεται περὶ τῶν μαθητῶν καὶ τῆς διδασχῆς αὐτοῦ, ἐξορκίζεται εἰς τὸν Θεὸν ἵνα εἴπῃ, εἰάν αὐτὸς ὑπάρχῃ τῳόντι ὁ Χριστός· καὶ εἰπὼν τὴν ἀλήθειαν, κρίνεται θανάτου ἐνοχος, τάχα ὡς βλασφημήσας. Ἐφεξῆς ἐμπύεται εἰς τὸ πρόσωπον, ραπίζεται, γρονθοκοπεῖται, ἐμπαίζεται παντοιοτρόπως δι' ὅλης τῆς νυκτός, ἕως πρωΐας.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ, εἰς τὸ, Ἀ ληλουϊα, ψάλλομεν τὸ παρὸν

Τροπάριον, Ἦχος πλ. δ'.

Ο "τε οἱ ἑνδοξοὶ Μαθηταὶ, ἐν τῷ νιπτῇρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο· καὶ ἀνάμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχένη χρησάμενον· φεύγε ἀκόρεσον ψυχὴν, τὴν Διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἄρτον λαβὼν, εἰς χεῖρας ὁ Προδότης, κρυφίως αὐτὰς, ἐκτείνει καὶ λαμβάνει, τὴν τιμὴν τοῦ πλάσαντος ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν, Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.

✠ Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ ✠

Ἀρ' οὐ ἀνέτειλεν ἡ 23 τοῦ Μαρτίου, ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος Παρασκευῇ, ἀποστέλλεται ὁ Ἰησοῦς δέσμιος ἀπὸ τοῦ Καϊάφα πρὸς τὸν τότε ἡγεμόνα τῆς Ἰουδαίας, Πόντιον Πιλάτον τὸ ὄνομα· ὃς τις, πολυτρόπως ἀνακρίνας αὐτόν, καὶ ἀπαξ καὶ δις ὁμολογήσας ἀθῶν, πρὸς εὐχαρίστησιν ἔπειτα τῶν Ἰουδαίων, ψηφίζει θάνατον κατ' αὐτοῦ· καὶ φραγγελώσας ὡς δούλον φυγάδα τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, παρέδωκεν εἰς τὸ σταυρωθῆναι. — Ἐντεῦθεν ὁ Ἰησοῦς, παραδοθεὶς εἰς τὸς στρατιώτας, γυμνοῦται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐνδύεται χλαμύδα κοκκίνην, στεφανοῦται ἀκάνθας, σκηπτροφορεῖ κάλαμον, προσκυνεῖται χλευαστικῶς, ἐμπτύεται, κρούεται κατὰ τοῦ προσώπου καὶ τῆς κεφαλῆς. Εἶτα, ἐνδύει πάλιν τὰ ἑαυτοῦ ἱμάτια, καὶ βαστάζων τὸν σταυρόν, ἔρχεται εἰς τὸν Γολγοθᾶ, τόπον τῆς καταδίκης, καὶ ἐκεῖ, περὶ ὧραν γ'. τῆς ἡμέρας, σταυροῦται μετὰ δύο ληστών, βλασφημεῖται ὑπὸ τῶν παραπορευομένων, μυκτηρίζεται ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων, ποτιζέται ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ὄξος μεμιγμένον μετὰ χολῆς. Περὶ δὲ τὴν 2. ὥραν κράξας φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἰπὼν, *Τετέλεσται*, ἐκπνέει ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἵρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου (Ἰωάν. α'. 29) καθ' ἣν ὥραν, πανσελήνου οὐσῆς τῆς ἡμέρας, ἐσφάζετο κατὰ τὸν νόμον ὁ Πασχάλιος ἀμνός, ὁ εἰς τύπον αὐτοῦ διαταχθεὶς τοῖς Ἰουδαίοις πρὸ 1643 ἐτῶν (Ἐξ. ιδ').

Τὸν δεσποτικὸν τοῦτον θάνατον καὶ ἡ ἄψυχος κτίσις πενθοῦσα, τρέμει καὶ ἀλλοιοῦται ἀπὸ τοῦ φόβου· ἀλλ' ὁ Δημιουργὸς τῆς κτίσεως, καὶ νεκρὸς ἤδη ὢν, λογχεύεται προσέτι καὶ τὴν πλευράν, καὶ ῥέει ἐξ αὐτῆς αἷμα καὶ ὕδωρ. Τέλος, περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἔρχεται Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, καὶ Νικόδημος μετ' αὐτοῦ, ἀμρότεροι μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ κεκρυμμένοι, ἀποκαθηλούσιν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ τὸ πανάγιον τοῦ Διδασκάλου σῶμα, ἀρωματίζουσιν αὐτό, ἐντυλίσσουσιν εἰς σινδόνα καθαράν, καὶ θάψαντες αὐτό ἐν μνημεῖῳ καινῷ, προσκυλίουσιν ἐπὶ τὸ στόμιον αὐτοῦ λίθον μέγαν.

Ταῦτα τὰ φρικτὰ καὶ σωτήρια πάθη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτελούμεν σήμερον, καὶ εἰς ἀνάμνησιν αὐτῶν παρελάβομεν, ἐξ Ἀποστολικῆς διαταγῆς, τὴν τῆς Παρασκευῆς νηστείαν.

**Ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ τῶν ἀγίων Παθῶν, εἰς τὸ Ἀλληλουϊα,
Ὅτε οἱ ἑνδοξοὶ Μαθηταί, ὡς ἀνωτέρω.**

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτόν γὰρ κατεΐδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ Σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Ε'ξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι· τῷ Σταυρῷ προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν αἰθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν, δέξα σοι.

Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ.

✠ Τῷ ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ ✠

Τῇ ἐπαύριον μετὰ τὴν Παρασκευὴν, ἡμέρᾳ Σαββάτου, Μαρτίου 24, συναχθέντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τὸν Πιλάτον, παρεκάλεσαν αὐτόν, ἵνα ἀσφαλίσῃ τὸν τάφον τοῦ Ἰησοῦ ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· διότι (ἔλεγον οἱ Σαμαῖται) ἔχομεν ὑπόψιαν, μήπως οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, κλέψαντες διὰ νυκτός τὸ ἐνταφιασθὲν αὐτοῦ σῶμα, κηρύξωσιν ἔπειτα εἰς τὸν λαὸν ὡς ἀληθινὴν τὴν Ἀνάστασιν, ἣν προεῖπεν ὁ πλάνος ἐκεῖνος, ἔτι ζῶν· καὶ τότε ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χειρῶν τῆς πρώτης. Ταῦτα εἰπόντες πρὸς τὸν Πιλάτον, καὶ λαβόντες ἄδειαν παρ' αὐτοῦ, ἀπῆλθον καὶ ἐσφράγισαν τὸν τάφον, διορίσαντες πρὸς ἀσφάλειαν αὐτοῦ καὶ Κουστωδίαν (Custodiam), τουτέστι φύλακας, ἐκ τῶν φυλασσόντων τὴν πόλιν στρατιωτῶν (Ματθ. κζ'. 62-66).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Ο' εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο. Δ ὦξα.

Ο' τε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ αἰθάνατος, τότε τὸν Ἀδὴν ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε

ΤΡΟΠΑΡΙΑ ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤ.

355

δὲ καὶ τοὺς τεθνεώτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπερανίων ἐκραύγαζον : Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι . Καὶ νῦν .

Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα : Ταῖς μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος .

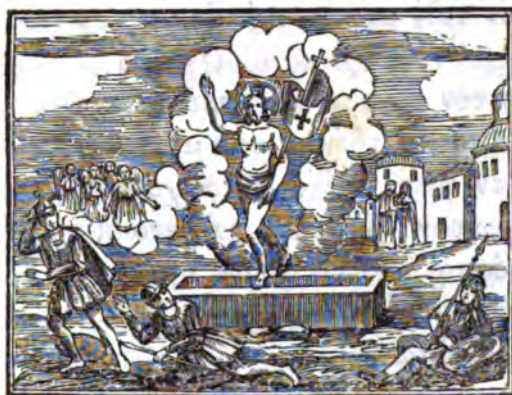
Κοντάκιον, Ἦχος β'. Χειρόγραφον εἰκόνα .

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας, νεκρὸς ὁράται· καὶ σμύρνη καὶ σινδὼν ἐνεκλημμένον, ἐν μνημείῳ κατατίθεται, ὡς θνητὸς ὁ ἀθάνατος . Γυναῖκες δὲ αὐτὸν ἤλθον μυρίσαι, κλαίεισαι πικρῶς καὶ ἐκβοῶσαι : Τὸ Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος .

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

Ἡ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ .

✠ Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ✠

Αἱ εἰς τὸν ἐνταφιασμόν τοῦ Σωτῆρος, κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς Παρασκευῆς, παρευρεθεῖσαι γυναῖκες, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ μετὰ τῶν λοιπῶν (Κυριακ. τῶν Μυροφ.), ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ Γολγοθᾶ εἰς τὴν πόλιν, ἡτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα, ἵνα ἐλθούσαι μετὰ ταῦτα, ἀλείψωσι τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ τῇ μὲν ἐπαύριον, διὰ τὴν περὶ τῆς ἀργίας τοῦ Σαββάτου ἐντολὴν, ἡσύχασαν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Κατὰ δὲ τὸν βαθὺν ὄρθρον τῆς ἐφεξῆς Κυριακῆς, ἣτις ὑπὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν ὀνομάζεται πρώτη Σαββάτου, καὶ μία Σαββάτων, ἡγουν πρώτη τῆς ἐβδομάδος ἡμέρα, Μαρτίου τότε 25, μετὰ 36 ὥρας σχεδὸν ἀπὸ τῆς τοῦ Ζωοδότου νεκρώσεως, ἐρχονται μετὰ τῶν νεκρωσίων ἀρωμάτων εἰς τὸ μνημεῖον. Καὶ ἐνῷ αὐταὶ διαλογίζονται τὴν δυσκολίαν τῆς τοῦ λίθου ἀποκυλίσεως ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου, ἰδοὺ γίνεται σεισμός φοβερός· καὶ Ἄγγελος Κυρίου, ἀστρα-

πηφόρος τὴν ὄψιν, χιονόφωτος τὴν στολήν, ἀποκυλίσας τὸν λίθον, καὶ καθίσας ἐπ' αὐτοῦ, ἀπενέκρωσεν ἀπὸ τοῦ φόβου τοὺς φύλακας, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς φυγὴν. Αἱ γυναῖκες, εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, βλέπουσιν ἄλλους δύο Ἀγγέλους λευκοφοροῦντας, ἐν σχήματι ἀνδρικῷ, οἱ, καὶ μηνύσαντες τὴν ἐγερσιν τοῦ Σωτῆρος, ἀποστέλλουσιν αὐτάς ἵνα, δραμοῦσαι ταχέως, ἀπαγγείλωσιν εἰς τοὺς Μαθητάς τὰ φαιδρά Εὐαγγέλια. Ἐν τοσοῦτῳ φθάνει καὶ ὁ Πέτρος μετὰ τοῦ Ἰωάννου, μαθόντες τὰ γενόμενα παρὰ τῆς Μαγδαληνῆς, ὡς εἴρηται (Ἰουλ. 22)· καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν τάφον, εὐρίσκουσι μὴ τὰ σάβανα. Διὸ ἐπανερχονται πάντες εἰς τὴν πόλιν μετὰ χαρᾶς, κήρυκες ἤδη τῆς ὑπέρφουδ' Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὃν καὶ εἶδον ζῶντα πραγματικῶς πεντάκις κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν.

Ταύτην οὖν τὴν χαρμύσυνον Ἀνάστασιν ἐορτάζοντες σήμερον, ἀσπαζόμεθα ἀλλήλους τὸν ἐν Χριστῷ ἀσπασμόν, δεικνύοντες διὰ τοῦτου τὴν καταλύσιν τῆς πρῶν ἐχθρας μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς πάλιν αὐτοῦ διαλλαγὴν διὰ τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος. Καὶ ἡ μὲν ἐορτὴ ὀνομάζεται Πάσχα, ὁμωνύμως τῷ Πάσχα τῶν Ἑβραίων, ὅπερ, κατὰ τὴν γλῶσσαν αὐτῶν, σημαίνει διάβασιν· διότι ὁ παθὼν καὶ ἀναστὰς Ἰησοῦς διεβίβασεν ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ Ἀδάμ, καὶ τῆς δουλείας τοῦ διαβόλου, εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐλευθερίαν καὶ μακαριότητα. Ἡ δὲ παρούσα τῆς ἐβδομάδος ἡμέρα, ἥτις ἐστὶν ἡ πρώτη τῶν λοιπῶν, ἀφιερωθείσα εἰς τιμὴν τοῦ Κυρίου, ἐπωνομάσθη ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, Κυριακὴ, καὶ εἰς αὐτὴν μετετέθη ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων ἡ ἀργία καὶ ἀνάπαυσις τῆς τοῦ Σαββάτου ἐορτῆς τοῦ παλαιοῦ νόμου.

Τροπᾶριον, Ἦχος πλ. α΄.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶνιν χαρισάμενος.

Ἦ Ὑπακοή, Ἦχος δ΄.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουαν ἐκ τοῦ Ἀγγέλου: Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανάτωσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱὸς, τοῦ σωζόντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ΄.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὃ τοῖς πεσοῦσι παρέχων Ἀνάστασιν.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Δι' εἰδέναι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας τῆς ἀγίας καὶ Μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, αἱ Ὁραι, τὰ Ἀπόδειπνα, καὶ τὸ Μεσονυκτικὸν ψάλλονται οὕτω:

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν .

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν χαρισάμενος . Ἐκ γ'.

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον . Τὸν Σταυρόν σου Χριστέ προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν . Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ . Διαπαντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ . Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν . Ἐκ γ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου : Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίδω ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον ; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανάτωσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων .

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατηήλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τῷ Ἄδῃ καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρέμενος, ὁ τοῖς πεσῶσι παρέχων Ἀνάσσειν .

Εν τάφῳ σωματικῶς, ἐν Ἄδου δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός, ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ Ἀηστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος . Δόξα .

Ὡς ζωηφόρος, ὡς Παραδείσου ὠραιότερος, ὄντως καὶ παστάδος πάσης βασιλικῆς, ἀναδεδεικται λαμπρότερος Χριστέ ὁ τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως .

Καὶ νῦν . Θεοτοκίον .

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον θείον σκηνῶμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε . τοῖς κραυγάζουσιν : Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα .

Τὸ, Κύριε ἐλήσων, μὲν Δέχα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἢτα, Δ' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Τρις-σεύεται δὲ ἡ τοιαύτη Ἀκολουθία ἔντε τῷ Μεσονυκτικῷ, καὶ ταῖς Ὁραῖς, καὶ τῷ Ἀποδείπνῳ· ἐν τούτῳ δὲ λέγομεν καὶ τὴν ἐπομένην.

ΕΥΧΗΝ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα παντοκράτορ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ, καὶ τὴν νύκτα φαιδρύνας ταῖς αὐγαῖς τοῦ πυρός· ὁ τὸ μήκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας, καὶ προσεγγίσει ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτός, ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου· καὶ πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματα, πρόσδεξαι τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν ἱκεσίας, καὶ καταπεμψον τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίαις Ἀγγελαῖς σου· ὅπλισον ἡμᾶς ὅπλοις δικαιοσύνης σου· περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ σου· φρουρήσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου· ῥύσαι ἡμᾶς ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου. Παράσχου δὲ ἡμῖν καὶ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, σὺν τῇ ἐπερχομένῃ νυκτὶ, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, ἀναμάρτητον, ἀσκανδάλιστον, ἀφάνταστον, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβεύαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἐκ γ' καὶ ἀπολύσις.

Ε Ι Δ Η Σ Ι Σ.

Εν ὅλῃ ταύτῃ τῇ Διακαινησίμῳ Ἑβδομάδι, ἥτις ὡς μετὰ λαμπροφόρος ἡμέρα λογίζεται, καταλύομεν εἰς πάντα.

✠ Τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου ✠

Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

Ἐξω τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πρὸς τὰ μέρη τῶν Ἐπτὰ Πύργων, ὑπῆρχε τοπάλαι ναὸς μέγιστος καὶ περικαλλής, ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεοτόκου, ἀνεγερθεὶς περὶ τὰ μέσα τοῦ Ε' αἰῶνος ὑπὸ Λέοντος τοῦ Θρακῆς, τοῦ καὶ Μακέλλῃ καλουμένου, πλησίον πηγῆς τινος, ἧς τὸ ὕδωρ πολλὰς ἰάσεις ἐπαίησε κατὰ καιροὺς, καὶ πανταίᾳ νόσους ἐθεράπευσε τῇ χάριτι τῆς Θεοτόκου, ἀφ' ἧς καὶ ἐπωνομάσθη Ζωοδόχος, ἢ μᾶλλον Ζωηφόρος Πηγὴ. Τοῦ ναοῦ τούτου τὰ ἔγκαίαια ἐπιτελεῖ σήμερον ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία· οὗ τινος ὁμοῦς ναοῦ, μετὰ τὴν

πτώσῳ τοῦ βασιλείου, κατεδαφισθέντος δὲ ἀνωτέρας ἐπιταγῆς, καὶ τῆς ὕλης αὐτοῦ μετακομισθείσης εἰς κατασκευὴν τοῦ Σουλτάν Βαγιαζίτιου, οὐδὲν ἕτερον ἔμενεν ἐκ τῆς ἀρχαίας ἐκείνης καλλονῆς, εἰ μὴ σμικρότατον καὶ εὐτελὲς παρεκκλησίον, ὅλον σχεδὸν εἰς τὰ ἐρείπια κεικωμένον, ἔχον 25 βαθμίδας πρὸς κατάβασιν, καὶ φεγγίτας ἀνωθεν τῆς στέγης, δι' ὧν ἐδέχετο ὀλίγον φῶς. Πρὸς δὲ τὴν δυτικὴν πλευρὰν τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ, ἔκειτο ἡ ῥηθεῖσα τοῦ Ἀγιάσματος πηγή, διὰ κιγκλίδων πεφραγμένη, ἐν ἣ ἐφαίνοντο κολυμβῶντα καὶ ὀφάρια τινα. Τοιαύτη μὲν ἦν ἡ κατάστασις αὐτοῦ μέχρι τοῦ 1821 ἔτους· τότε δὲ κατεδαφισθὲν καὶ τὸ μικρὸν ἐκεῖνο λείψανον, συγκατέχρυσεν ἐν ἑαυτῇ καὶ τὸ ἱερὸν Ἀγίασμα, καὶ ἐγένετο πάντῃ ἀφανές.

Ἄλλ' ἐπὶ τῶν εὐκλεῶν ἡμερῶν τοῦ Σουλτάν Μαχμούτ, ὅτε οἱ ὑπήκοοι αὐτοῦ ἔχαιρον ἐλευθερίαν εἰς τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν ἐθίμων τὴν ἐκτέλεσιν, ἐζητήθη ἄδεια ὑπὸ τῶν ὁμογενῶν πρὸς ἀνοικοδομὴν τοῦλάχιστον τοῦ εἰρημένου παρεκκλησίου. Καὶ ἤρξατο μὲν τὸ ἔργον τῇ 27 Ἰουλίου τοῦ 1833 ἔτους· ἀνασκαφῆς δὲ γενομένης, καὶ τῶν θεμελίων τοῦ ἀρχαίου ναοῦ εὐρεθέντων, ἀνηγέρθη, διὰ νωτέρας ἀδείας βασιλικῆς, οὐ μόνον τὸ τοῦ Ἀγιάσματος παρεκκλησίον, λαμπρότερον τοῦ προτέρου, ἀλλὰ καὶ ἕτερος νέος, ἐπὶ τῶν θεμελίων τοῦ παλαιοῦ, μέγιστος, περικαλλέστατος, καὶ μεγαλοπρεπέστατος ναός. Καὶ τὰ μὲν θεμέλια τοῦτου κατεβλήθησαν τῇ 14 Σεπτεμβρίου τοῦ 1833 ἔτους· τὸ δὲ ἔργον ἀπηρτίσθη τῇ 30 Δεκεμβρίου τοῦ 1834· κατὰ δὲ τὴν β'. Φεβρουαρίου τοῦ 1835, ὁ παναγιώτατος καὶ οἰκουμενικός Πατριάρχης κύριος Κωνστάντιος ὁ β'. ἔχων συλλειτουργοὺς καὶ δώδεκα τῶν προκρίτων Ἀρχιερέων, μετὰ μεγάλης καὶ ἐκκλησιαστικῆς παρατάξεως, καὶ ἀπείρου πλήθους Χριστιανῶν, ἐξετέλεσε τὰ Ἐγκαίνια τοῦ ἱεροῦ τούτου ναοῦ, εἰς δόξαν τῆς Θεομήτορος, καὶ καύχημα τοῦ γένους ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Εξ ἀκενώτου σου πηγῆς Θεοχαρίτωτε, ἐπιθραβεύεις μοι πηγαῖζουσα τὰ νάματα, ἀεσνάως τῆς σῆς χάριτος ὑπὲρ λόγον· τὸν γὰρ Λόγον ὡς τεκοῦσαν ὑπὲρ ἔννοιαν, ἱκετεύω σε δροσίζειν με σῇ χάριτι, ἵνα κράζω σοι: Χαῖρε ὕδωρ σωτήριον.

Η ΨΗΛΑΦΗΣΙΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ.

✠ Τῇ Κυριακῇ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ ✠

Κεκλησμέναι ἦσαν αἱ θύραι τοῦ οἰκήματος, ἐνθα ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι, κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης τοῦ Πάσχα Κυριακῆς, ὅτε, ἐλθὼν πα-

ραδόξως ὁ Ἰησοῦς, ἔστη ἐν τῷ μέσῳ· καὶ ἀσπασάμενος αὐτοὺς κατὰ τὸ σῦν-
 δες, Εἰρήνην ὑμῖν, ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας καὶ τὴν πλευ-
 ράν· καὶ προσέτι, λαβὼν παρ' αὐτῶν μέρος ἰχθύος ὀπτοῦ, καὶ κηρόμελι, ἔφαγεν
 ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ οὕτως ἐπιστοποίησεν αὐτοῖς τὴν ἑαυτοῦ ἀνάστασιν. Ὁ δὲ
 Θωμᾶς, μὴ εὕρεθις τότε μετὰ τῶν λοιπῶν, οὐκ ἐπίστευσεν εἰς τὴν περὶ τῆς
 ἀνιστάσεως τοῦ Χριστοῦ μαρτυρίαν ἐκείνων, ἀλλ' εἶπεν ἀποφασιστικῶς: « Ἐάν
 μὴ ἴδω καὶ ψηλαφήσω τὰς τρυπηθείσας αὐτοῦ χεῖρας καὶ τὴν λογχευθεῖσαν πλευ-
 ράν, οὐ μὴ πιστεύσω ». Ὅθεν μεθ' ἡμέρας ὀκτώ, τοῦτέστι κατὰ τὴν σήμερον,
 ὄντων πάλιν τῶν Μαθητῶν συνηγμένων, ὁμοῦ καὶ τοῦ Θωμᾶ, ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς
 τῶν θυρῶν πάλιν κεκλεισμένων, ὡς καὶ πρότερον· καὶ στὰς εἰς τὸ μέσον, καὶ
 εἰπὼν τὸ, Εἰρήνην ὑμῖν, λέγει ἔπειτα πρὸς τὸν Θωμᾶν: Φέρε τὸν δάκτυ-
 λόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ
 βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός.

Ὁ δὲ Θωμᾶς, ἰδὼν καὶ ψηλαφήσας ἀκριδῶς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευράν τοῦ
 Δεσπότου, ἀνεδόκησε μετὰ πίστεως: Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου· καὶ οὕ-
 τως ἐκήρυξε τρανῶς τοῦ Θεανθρώπου τὰς δύο φύσεις, τὴν ἀνθρώπινον καὶ θείαν
 (Λουκ. κδ'. 36-43. Ἰωάν. κ'. 19-28).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος βαρύς.

Ε'σφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας,
 Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μα-
 θηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων Ἀνάστασις, Πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐ-
 τῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ, τὴν ζωοπάροχόν σου πλευράν, ὁ
 Θωμᾶς ἐξηρεύνησε, Χριστέ ὁ Θεός· συγκεκλεισμένων
 γὰρ τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις
 ἐβόα σοι: Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων ✠

Περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς 32 εἰς, ὅτε ὁ Ἰησοῦς περιήρχετο τὴν Γαλιλαίαν κηρύττων
 καὶ θαυματουργῶν, πολλαὶ γυναῖκες, εὐεργετηθεῖσαι παρ' αὐτοῦ, κατέλιπον τὴν
 οἰκίαν πατρίδα· καὶ ἀκολουθοῦσαι εἰς τὸ ἐξῆς κατόπιν, διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ
 τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς, ἕως ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ τοῦ τάφου, ὅπου καὶ ἦλθον
 ἔπειτα φέρουσαι τὰ πρὸς ἁλειψιν τοῦ δεσποτικοῦ σώματος ἐτοιμασθέντα μύρα
 (Κυρ. τοῦ Πάσχα). Ἐκ τούτων οὖν τῶν μύρων, ἅπερ ἔφερον αἱ θεοφιλεῖς
 αὐταὶ γυναῖκες ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ Ἰησοῦ, ἐπωνομάσθησαν Μυροφόροι· καὶ αἱ
 μὲν ἐξ ὀνόματος γνωσταὶ εἰσὶ, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ (Ἰουλ. 22), Μαρία ἡ τοῦ
 Ἰακώβου καὶ Ἰωτῆς μήτηρ, ἣτις καὶ Μαρία τοῦ Κλωπᾶ λέγεται (Ὀκτωβρ. 23),
 Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρώδου τοῦ Ἀντίπα, Σαλώμῃ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν
 Ζεδεδαῖς, καὶ Σουσάννα· τῶν δὲ λοιπῶν τὰ ὀνόματα ἀπεσιωπήθησαν ὑπὸ τῶν Εὐαγ-
 γελιστῶν (Μαθ. κζ'. 56. Λουκ. κ'. 3. Ἰωάν. ιβ'. 25). Καὶ αὗται μὲν αἱ Μυροφόροι.

Συνεορτάζονται δὲ μετ' αὐτῶν καὶ οἱ πρῶν κεκρυμμένοι τοῦ Σωτῆρος μαθη-
 ταὶ Ἰωσήφ καὶ Νικόδημος· ὃν ὁ μὲν Νικόδημος ἦν πιθανῶς Ἱεροσολυμίτης τὴν
 πατρίδα, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων κατὰ τὸ ἀξίωμα, Φαρισαῖος τὸ τάγμα, νομομα-
 θῆς καὶ πεπαιδευμένος τὰς ἀγίας Γραφάς, πιστεύσας εἰς τὸν Χριστὸν, ὅτε,
 ἐν ἀρχῇ τοῦ σωτηρίου κηρύγματος, ὑπῆγε πρὸς αὐτὸν τὴν νύκτα (Ἰωάν. γ'. 1-12).
 Εἰς δὲ τὸν ἐνταφισμόν αὐτοῦ ἦλθε φέρων σμύρνης καὶ ἄλλης μίγμης ἀρωματι-

στικόν ὄμοῦ καὶ βαλσαμωτικόν, ὥς 100 λίτρας, δῆγμα εὐλαβείας καὶ ἀγάπης πρὸς τὸν θεῖον Διδάσκαλον. Ὁ δὲ Ἰωσήφ ἦν ἐκ πόλεως Ἀριμαθαίας, ἀπὸ πλούσιος καὶ εὐγενῆς, καὶ εἰς τῶν Βουλευτῶν τῶν ἐν Ἱερουσαλὺμοις. Οὗτος τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον, καὶ αἰτήσας τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, ἐκῆδυσεν αὐτὸ μετὰ τοῦ Νικοδήμου. — Λέγουσι δὲ τινες, ὅτι ὁ ἐν Γολγοθᾷ κήπος, ὅπου ἐτάφη ὁ Ἰησοῦς, ἦν τοῦ Ἰωσήφ τούτου κτήμα, ἐν ᾧ εἶχε καὶ τὸν ἑαυτοῦ τάφον ἐτοιμον, ἐσκαμμένον εἰς πέτρῳ (βράχον)· μὴ συγχωροῦντος δὲ τοῦ καιροῦ πρὸς ἐτοιμασίαν ἑτέρου τάφου, ἔθηκεν ἐκεῖ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τοῦτο φαίνεται ὅτι ἔννοε καὶ ὁ Εὐαγγελιστής, λέγων: Καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρῳ (Ματ. κζ'. 60).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Οτε κατηλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀσραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεώτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον: Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Δ.έξα.

Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλῳ καθελὼν, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν.

Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα: Ἐὰν βύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγάζατε: Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος β'.

Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις φθελγᾶμενος, τὸν θρῆνον τῆς προμήτορος Εὐας κατέπαυσας, τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ ὁ Θεός· τοῖς Ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας: Ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

✠ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου ✠

Πλησίον μιᾶς τῶν πυλῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ, Προβατικῆς καλουμένης (Νεεμ. γ'. 1), ὑπῆρχε ποτὲ κολυμβήθρα, ἡ ὡς ἡμεῖς κοινότερον λέγομεν, Στέρνα (ἐκ τοῦ Λατινικοῦ Κιστέρνα, Cisterna) Προβατικὴ καλουμένη καὶ αὕτη· διότι εἰς αὐτὴν φέροντες ἐπλυνον τὰ ἐντόσθια τῶν θυσιαζομένων ζώων· ἡ δὲ πύλη ἔλαβεν ἴσως τὴν αὐτὴν ἐπωνυμίαν ἐκ τῆς κολυμβήθρας αὐτῆς· ἡ, ὡς τινες λέγουσιν, ὅτι δι' αὐτῆς εἰσῆγοντο εἰς τὴν πόλιν τὰ πρόβατα, καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς θυσίαν ζῶα. Ἡ κολυμβήθρα ἐκείνη πεντάγωνος οὖσα τὸ σχῆμα, κατὰ τὸ φαινόμενον, εἶχε κύκλῳ αὐτῆς ὁ στοάς, δέσφι ὁ σειρὰς στύλων παραλλήλων, βασιζόντων στέγην καμαρωτὴν· ὑπὸ δὲ τὴν στέγην αὐτὴν κατέκειντο διαφόρων ἀρρώστημάτων πάμπολλοι ἀσθενεῖς, ἀναμένοντες τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν· διότι Ἄγγελος Κυρίου, καταβαίνων εἰς τὴν κολυμβήθραν κατὰ καιρὸν, ἐτάραττεν αὐτῆς

τὸ ὕδωρ· ὁ δὲ πρῶτος ἐμβάς εἰς αὐτὸ μετὰ τὴν ταραχὴν, ἰατρεύετο πάραυτα, ὁποιοῦνδήποτε πάθος καὶ ἂν εἶχεν.

Ἐκεῖ οὖν κατέκειτο καὶ ὁ Παράλυτος τῆς σημερινῆς τῷ Εὐαγγελίου ἱστορίας, βασανζόμενος ὑπὸ τῆς ἀσθενείας αὐτοῦ 38 ἔτη. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς, ἡρώ-
τησε λέγων· Θέλεις ὑγιὲς γενέσθαι; Ὁ δὲ, πτωχὸς ὢν ἀναμφιδόλως καὶ
ἄπορος, ἰσως δὲ καὶ ξένος, ἀπεκρίνατο μετὰ πραΐας καὶ ἡσύχου φωνῆς· Κύριε
ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κο-
λυμβήθραν. Τότε λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγείραι, ἄρον τὸν κράδ-
βατόν σου, καὶ περιπάτει. Καὶ εὐθὺς, ὑγιὲς γενόμενος ὁ ἄνθρωπος, ἦρε τὸν
κράδβατον αὐτοῦ, καὶ περιπατῶν ἐνώπιον πάντων, ἀπῆλθε χαίρων εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ. — Ἐθεράπευσε δὲ τὸν Παράλυτον τοῦτον ὁ Ἰησοῦς, κατὰ τοὺς ἀρμο-
νιογράφους, τῷ 32 ἔτει, ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Πάσχα, ὅτε, ἀναβάς ὁ Ἰησοῦς εἰς
Γεροσόλυμα διὰ τὴν ἑορτὴν, διέτριβεν ἐκεῖ θαυματουργῶν καὶ διδάσκων· πάντως
δὲ ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν (Ἰωάν. ε. 1-9).

Ἀπολυτίκιον Ἀναστασίμων, Ἦχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι
ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ Κύριος· ἐπάτησε
τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο,
ἐκ κοιλίας Ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυ-
μνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ
προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεός ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ
καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, ὡς φι-
λάνθρωπος.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν ψυχὴν μου Κύριε, ἐν ἁμαρτίαις παντοίαις, καὶ ἀτό-
ποις πράξεσι, δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θείᾳ κησὶ
ἐπιστασία, ὥσπερ καὶ τὸν Παράλυτον ἡγεiras πάλαι, ἵνα
κράζῃ σεσωσμένος· Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ, τῷ κράτει σου.

Ἡ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ .

✦ Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ✦

Μετὰ τὴν εἰς τὸν Παράλυτον θαυματουργίαν τοῦ Ἰησοῦ, φθὼν κινούμενοι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐξαιρέτως οἱ Φαρισαῖοι καὶ Γραμματεῖς, ἐδίδωκον αὐτόν, καὶ ἐζήτουν ἀποκτεῖναι ἐπὶ προφάσει, ὅτι οὐκ ἐτήρει τὸ Σάββατον, θαυματουργῶν ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, τότε μὲν ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας· περὶ δὲ τὰ μέσα τῆς ἑορτῆς, τῆς λεγομένης Σκηνοπηγίας, ἀνέβη πάλιν εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ ἐδίδασκεν· ὅτε, καὶ θαυμάζοντες οἱ Ἰουδαῖοι τὴν σοφίαν τῶν λόγων αὐτοῦ, ἔλεγον· Πῶς οὗτος γράμματα οἶδε, μὴ μεμαθηκώς; Ὁ δὲ, ἐλέγξας πρότερον τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ παρανομίαν, ἀπέδειξεν ἔπειτα διὰ τοῦ νόμου, ὅτι ἀδίκως ζητοῦσιν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, τάχα ὡς τοῦ νόμου καταφρονητὴν, διότι ἐθεράπευσε τὸν Παράλυτον ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου.

Ἐπειδὴ οὖν τὰ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἑορτῆς ἐκείνης λαληθέντα ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ σχέσιν ἔχουσι πρὸς τὰ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου, καὶ ἐπειδὴ ἐφθάσαμεν ἤδη εἰς τὸ μέσον τῆς ἀπὸ τῆς Πάσχα μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς πεντηκονθήμερης διαστήματος, διὰ τοῦτο ἡ Ἐκκλησία, μετὰ τὴν τοῦ Παραλύτου ἱστορίαν, ἔταξεν ἐνταῦθα τὴν παρούσαν ἑορτὴν, ὡς περ σὺνδεσμον τῶν εἰρημένων δύο μεγάλων ἑορτῶν, καὶ τρόπον τινα ἐνωσιν ἀμφοτέρων εἰς μίαν. Ὅθεν καὶ Μεσοπεντηκοστὴν ἐκάλεσε τὴν σημερινὴν ἑορτὴν, καὶ τὴν περικοπὴν ἐκείνην τοῦ Εὐαγγελίου, τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης, κτλ. ἐφήρμοσεν εἰς αὐτὴν κατὰ τὸ γράμμα, ἐνῷ ταῦτα ἱστοροῦνται καθ' αὐτὸ περὶ τῆς Σκηνοπηγίας (Ἰωάν. ζ').

Σημειωτέον δὲ, ὅτι τρεῖς ἦσαν αἱ μέγισται τῶν Ἰουδαίων ἑορταί· τὸ Πάσχα, ἡ Πεντηκοστή, καὶ ἡ Σκηνοπηγία. Καὶ τὸ μὲν Πάσχα ἐποίουν τῇ 15 τοῦ παρ' αὐτοῖς πρώτου μηνός, συμπέπτοντος τῷ παρ' ἡμῖν Μαρτίῳ, εἰς ἀνάμνησιν, ὅτι κατ' αὐτὴν διετάχθησαν ἵνα φάγωσιν ἀφ' ἐσπέρας τὸν ἀμνόν, καὶ ἀλείψωσιν ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ τῶν οἰκιῶν αὐτῶν τὰς θύρας· καὶ οὕτω, διαφυγόντες τῶν Αἰγυπτίων τὸν θάνατον καὶ τὴν δουλείαν, διέδωκαν τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, διὰ τὴν γῆν τῆς Ἑπαγγελίας. Ἐλέγετο δὲ ἡ αὐτὴ καὶ Ἑορτὴ τῶν Ἀζύμων, διότι ἄρτον ἄζυμον ἔτρωγον εἰς αὐτὴν 7 ἡμέρας. — Ἡ δὲ Πεντηκοστή ἐτελείτο μετὰ 50 ἡμέρας ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὸ μὲν, ὅτι τότε φθάσαντες ἐκ τῆς Αἰγύπτου εἰς τὸ Ὅρος Σινᾶ, ἔλαβον ἐκ Θεοῦ τὸν Νόμον· τὸ δὲ, καὶ εἰς ἀνάμνησιν τῆς εἰσόδου αὐτῶν εἰς τὴν γῆν τῆς Ἑπαγγελίας, ὅτε καὶ ἄρτον ἔφαγον, τραπεζήντες πρότερον ἐν τῇ ἐρήμῳ διὰ τοῦ Μάννα ἔτη 40, διὸ καὶ προσέφερον κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν θυσίαν τῷ Θεῷ, ἄρτους ἐκ νέου σίτου κατεσκευασμένους. — Τὴν δὲ Σκηνοπηγίαν ἐώρταζον ἀπὸ τῆς 15 ἕως τῆς 22 τοῦ Σεπτεμβρίου, κα-

δημενοι ὑπὸ καλύδας καὶ σκηναίς, ἐκ διαφόρων κλάδων κατεσκευασμένας, πρὸς ἐνθύμησιν, ὅτι τὰ εἰρημένα 40 ἔτη διέτριψαν εἰς τὴν ἔρημον, κατοικοῦντες ἐν σκηναῖς (Ἐξ. ιδ'. ιθ'. Λευίτ. κγ').

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Μεσοῦσης τῆς Ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισον νάματα· ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐδόθησας· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δέξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς Ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων ποιη-
τῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστὲ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας· Ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος ✠

Μία τῶν ἀρχαιοτάτων πόλεων τῆς γῆς τῆς Ἑπαγγελίας ὑπῆρχεν ἡ Συχέμ, ἣτις καὶ Σίκιμα ἐκαλεῖτο, κειμένη εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ κατὰ τὰ ἀνατολικά μέρη τῆς Ἱερικῶ ὁρους Γαριζίν, ὅπου ποτὲ ἀνέγνωσαν οἱ Ἰσραηλίται τὰς Εὐλογίας (Δευτ. ια'. 29). Πλησίον τῆς πόλεως ταύτης, ἐπανερχόμενος ὁ Ἰακώβ ἀπὸ τῆς Μεσοποταμίας, πρὸ Χριστοῦ περίπε 1887 ἔτη, ἠγόρασεν ὑποστατικόν, ἐν ᾧ ὑπῆρχε καὶ φρέαρ, σωζόμενον ἕως ἐπὶ Χριστῷ, καὶ καλούμενον Πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὅστερον δὲ, ἀποθνήσκων ἐν Αἰγύπτῳ, κατέλιπε τὸ ὑποστατικόν ἐκεῖνο εἰς κληρονομίαν ἐξαίρετον τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰωσήφ (Γεν. λγ'. 19, μὴ. 22). Ἡ πόλις αὕτη, πρὶν κτισθῇ ἡ Σαμάρεια, ἐχρημάτισε καὶ μητρόπολις τοῦ βασιλείου τῶν δέκα φυλῶν· καὶ ἐπειδὴ ὁ λαὸς τούτων, καταλιπόντες τὴν λατρείαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ἐδόθησαν μανικῶς εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν, ἐμπαίζοντες αὐτοὺς οἱ εἰς τὴν εὐσέβειαν ἐμμέναντες Ἰουδαῖοι, ὡς τινες λέγουσι, μετωνόμασαν τὴν πόλιν αὐτῶν Σιχάρ, ὅπερ σημαίνει μέθην· ὡς καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ παραγόμενον Σικερα, πᾶν εἶδος μεθυστικοῦ ποτοῦ.

Εἰς ταύτην οὖν τὴν πόλιν ἔλθων ὁ Ἰησοῦς ἐν ὥρᾳ μεσημέριας, καὶ ἐκ τῆς ὁδοπορίας καὶ τῆς καύσεως κεκοπιακῶς, ἐκάθισεν ἐπὶ τῆς εἰρημένης πηγῆς εἰς τὸν τυχόντα τόπον. Μετ' ὀλίγον ἦλθεν ἐκεῖ καὶ ἡ σήμερον ἱστορουμένη Σαμαρείτις γυνή, ἀντλήσαι ὕδωρ, καὶ συνομιλήσασα μετὰ τοῦ Ἰησοῦ διεξοδικῶς, καὶ ἀκούσασα παρ' αὐτοῦ τὰ ἑαυτῆς ἀπόκρυφα, ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν· δι' αὐτῆς δὲ καὶ πολλοὶ ἄλλοι συμπολῖται αὐτῆς Σαμαρεῖται (Ἰωάν. δ. 5-42).

Περὶ δὲ τῶν Σαμαρειτῶν τούτων ἰστέον ὅτι, τὸ 721 ἔτος πρὸ Χριστοῦ, Σαλμανάσαρ, ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς, αἰχμαλωτίσας τὰς ἀνωτέρω δέκα φυλάς τῶν Ἰσραηλιτῶν, μετῴκισεν ἅπαντα τὸν λαόν εἰς τὴν Βαβυλωνίαν καὶ Μηδίαν· ἐκεῖθεν δὲ συναγαγὼν διάφορα ἔθνη, ἀπέστειλεν αὐτὰ εἰς τὴν Σαμάρειαν. Τὰ ἔθνη ταῦτα ἦσαν εἰδωλολάτραι ἐξ ἀρχῆς· διδαχθέντες δὲ ὕστερον καὶ τὴν Ἰουδαϊκὴν πίστιν, ἐπίστευον μὲν εἰς τὸν ἀληθινὸν Θεόν, ἐλάτρευον ὅμως καὶ τὰ εἰδωλα· καὶ δεχόμενοι τὴν Πεντάτευχον μόνον τοῦ Μωϋσέως, ἀποστρεφόμενοι δὲ τὰ λοιπὰ βιβλία τῆς ἀγίας Γραφῆς, ἐνόμιζον ἑαυτοὺς τοῦ Ἀβραάμ καὶ τοῦ Ἰακώβ ἀπογόνους. — Τούτους οὖν τοὺς ἰουδαϊζοντας, καὶ εἰδωλολατροῦντας ἐν ταυτῇ, ὠνόμαζον οἱ εὐσεβεῖς Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις, ὡς κατοικοῦντας τὴν

Σαμάρειαν, τὴν πρῶν μνητρόπολιν τῶν Ἰσραηλιτῶν, καὶ τὰς λοιπὰς αὐτῶν πόλεις· ἀπεστρέφοντο δὲ αὐτοὺς, ὡς ἐθνικοὺς καὶ ἀλλοφύλους, καὶ οὐδεμίαν κοινωνίαν εἶχον πρὸς αὐτοὺς, κατὰ τὸ, Οὐ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις (Ἰωάν. 8. 9). Ἐντεῦθεν τὸ ὄνομα Σαμαρείτης ἀναφέρεται καταφρονητικῶς πολλὰ τῆς εὐαγγελικῆς ἱστορίας.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, Ἦχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριά, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι, ἔλεγον: Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Μεσοῦσης τῆς Ἑορτῆς, ὡς ἄνω.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ἰἑστὶν Χριστοῦ.

Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι, ἡ Σαμαρεῖτις ἐθεάσατο, τὸ τῆς σοφίας ὕδωρ σε, ᾧ ποτισθεῖσα δαψιλῶς, βασιλείαν τὴν ἄνωθεν ἐκκληρώσατο, αἰωνίως ἡ αἰρίδιμος.

✠ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ ✠

Ἦν τοῦ Ἱεροῦ ἐξήρχετο ὁ Ἰησοῦς, ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, ὅτε, διαβαίνων διὰ τῆς ὁδοῦ, εἶδε τὸν Τυφλὸν τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου, νέον, οὕτω γεννηθέντα ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ἡλικίαν ἱκανὴν ἤδη ἔχοντα, καὶ ἐπομένως ἀνεπίδεκτον θεραπείας τινὸς ἐξ ἀνθρωπίνης τέχνης. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Θεάνθρωπος, ἐπτυσσε χαμαί, καὶ ἐκ τοῦ πτύσματος ἐποίησε πηλὸν, καὶ χρίσας αὐτὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Τυφλοῦ, εἶπε πρὸς αὐτόν: Ἐγὼ τὰς ὁδοὺς τῆς Σιλωάμ. Ἦν δὲ ὁ Σιλωάμ (ὁ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος) πηγὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ περιφημος, διὰ τὴν εἰς τοὺς ἐγκατοίκους μεγάλην χρῆσιν τῶν ὑδάτων αὐτῆς, ἅπερ, περιχόμενα εἰς τὰ πρὸς ἀνατολὰς τεῖχη τῆς πόλεως, ὑπεδέχετο εὐρυχωροτάτη κολυμβήθρα, ὀνομαζομένη Κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ.

Εἰς ταύτην οὖν ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Τυφλόν, ἵνα νίψῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, τοὺς ἐκ τοῦ πηλοῦ κεχρισμένους· οὐχ ὅτι τὰ ὕδαρ αὐτῆς εἶχε τοιαύτην δύναμιν, ὥστε ἀνοίγειν τυφλῶν ὀφθαλμοὺς, ἀλλ' ἵνα καὶ τοῦ ἀποσταλέντος τῇ πίστις καὶ τῇ ὑπακοῇ δοκιμασθῇ, καὶ τὸ θαῦμα κατασταθῇ ἐπιστημότερον, γνωστὸν εἰς πάντας, καὶ ἀναμφίβολον. Ἐπίστευσε λοιπὸν ὁ Τυφλὸς εἰς τοῦ Ἰησοῦ τοὺς λόγους, ὑπήκουσεν εἰς τὸ πρῶταγμα αὐτοῦ, ὑπῆγεν, ἐνέφθη, καὶ ὑπέστρεψεν οὐκέτι τυφλός, ἀλλ' ὕγιής καὶ βλέπων. — Πόσον δὲ φιλαλήθως ἀπεκρίθη ἔπειτα εἰς τοὺς ἐρωτῶντας αὐτὸν τῆς ἰατρείας αὐτοῦ τὸν τρόπον, μετὰ πόσης παρρησίας ὡμολόγησε τὸ ὄνομα τοῦ θείου ἱατροῦ, καὶ ἐκήρυξεν αὐτὸν ἐνώπιον τῶν Φαρισαίων, καὶ πῶς τελευταῖον, μαρτυρῶν τὴν ἀλήθειαν, ἐδιώχθη μετὰ ὕδρευων ὑπὸ τῶν τῆς ἀληθείας ἐχθρῶν, ταῦτα πάντα διηγεῖται λεπτομερῶς ἡ σημερινὴ τοῦ Εὐαγγελίου ἱστορία (Ἰωάν. 9. 1-38).

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνἀναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι νυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ

Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομείναι, καὶ ἐγείραι τοὺς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδύξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος. Χαῖρε τείχος καὶ σκέπη τῶν προστεχόντων εἰς σέ. Χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ Ἀπειρόγαμε. Ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύεσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα, πεπληρωμένος, σοὶ Χριστέ προσέρχομαι, ὡς ὁ τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι: Σὺ τῶν ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

✠ Τῇ Τετάρτῃ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως ✠

Γίνεται ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

Ἀπολυτίκιον: Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Καὶ τὸ Θεοτοκίον: Χαῖρε πύλη Κυρίου. } ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον: Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα.

Καὶ τοῦ Πάσχα: Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες. Σελ. 356.

Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✠ Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως. ✠

Τεσσαράκοντα ἡμέρας διέτριψεν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Ἰησοῦς μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν αὐτοῦ Ἀνάστασιν, ἐμφανιζόμενος συνεχῶς, ἐν διαφόροις τόποις, εἰς τοὺς ἑαυτοῦ Μαθητάς, μεθ' ὧν καὶ συνωμίλησε, καὶ συνέφαγε, καὶ συνέπιε, παριστάνων διὰ πάντων βεβαιωτέραν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Κατὰ δὲ τὴν σήμερον, ἣτις ἐστὶν ἡ τεσσαρακοστή ἀπὸ τοῦ Πάσχα, καὶ τρίτη τότε τοῦ Μαΐου, ἐφανισθεὶς πάλιν εἰς αὐτοὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ πολλὰ πρότερον πρὸς αὐτοὺς διαλεχθεὶς, ἔδωκεν αὐτοῖς ἔπειτα τὴν τελευταίαν ἐντολήν, ἵνα ἀπελθόντες κηρύξωσιν αὐτοῦ τὸ ὄνομα

μα εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ· ἐν τοσοῦτῳ ὅμως παρήγγειλεν αὐτούς, ἵνα μὴ ἀναχωρήσωσιν ἀπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἐκεῖ περιμένωσι συνηνωμένοι, ἕως ἂν λαθῶσιν ἐντὸς ὀλίγου τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν, ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπ' αὐτούς.

Ταῦτα εἰπὼν, ἐξήγαγεν αὐτοὺς εἰς τῶν Ἑλαιῶν τὸ ὄρος, καὶ ὑψώσας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ λέγων ἐπὶ τῆς πατρικῆς αὐτοῦ εὐλογίας τὰ ῥήματα, ἀπεχωρίσθη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐπῆρθη εἰς τὰ ἄνω. Ἀμέσως νεφέλη φωτεινὴ, δεῖγμα τῆς θείας αὐτοῦ μεγαλειότητος, ὑπεδέξατο αὐτόν, ἐφ' ἧς καὶ καθήμενος, ὡς ἐπ' ὀχήματος βασιλικοῦ, ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ κατ' ὀλίγον ἀπεκρύπτετο ἀπ' ἐμπροσθεν τῶν Μαθητῶν, οἱ τινες ἔμενον προσηλωμένοι τὰ ὄμματα ἐπ' αὐτόν. Ἐν τούτῳ, ἐπιφανέντες δύο Ἄγγελοι λευκοφοροῦντες, ἐν σχήματι ἀνδρικῷ, εἶπον πρὸς αὐτούς: Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; Οὗτος ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, ἐλεύσεται πάλιν ὁ αὐτός τοιοῦτοτρόπως, καθὼς εἶδετε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. Λόγοι, οἱ τινες συμπληροῦσι καὶ ἀπαρτίζουσι τὰ περὶ τοῦ Τίτου καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ δογματιζόμενα ἐν τῷ τῆς πίστεως Συμβόλῳ. — Οὕτω λοιπὸν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, πληρώσας πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν, ἀνῆλθε μετὰ δόξης εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός. Οἱ δὲ ἱεροὶ αὐτοῦ Μαθηταὶ ὑπέστρεψαν ἀπὸ τοῦ Ὄρους τῶν Ἑλαιῶν εἰς Ἱερουσαλήμ, χαίροντες διὰ τὴν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπαγγελίαν (Λουκ. κδ'. 46-52. Πράξ. α'. 1-12.).

Ἰστέον δὲ, ὅτι τῶν Ἑλαιῶν τὸ ὄρος ἀπέειχε τῆς Ἱερουσαλήμ τοσοῦτον διάστημα, ὅσον ἦν ὠρισμένον εἰς τοὺς Ἰουδαίους βαδίζειν τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου· διὸ καὶ Σαββάτου ὁδὸς ἐλέγετο τὸ διάστημα ἐκεῖνο. Περὶ δὲ τοῦ μήκους αὐτοῦ οὕτω γράφει ὁ Οἰκουμένιος: « Μίλιον ἓν, ἢ τοῦ Σαββάτου ὁδός, ὡς φησιν Ὀριγένης ἐν τῷ πέμπτῳ στρωματεῖ, δισχιλίῳν πηχῶν ὑπῆρχεν » (Ἑρμην., εἰς τὰς Πράξεις). Αἰτιολογοῦσι δὲ τὸν προσδιορισμὸν τοῦτον, ὅτι καὶ τῶν πάλαι Ἰσραηλιτῶν τὰ σκηνώματα ἐν τῇ ἐρήμῳ τοσοῦτον ἀπέειχον τῆς ἁγίας Σκηνῆς, ὅπου καὶ τὴν ἡμέραν τῷ Σαββάτῳ βαδίζοντες, ἀπῆρχοντο εἰς προσκύνησιν τῷ Θεῷ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ανελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε: Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ ἔδεις καθ' ὑμῶν.

✠ Τῇ Ζ'. Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα ✠

Ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Α'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Ἄρειος, ὁ τοῖς πᾶσι γνωστὸς αἰρεσιάρχης, ὁ Αἰδύς μὲν τὸ γένος, πρωτοπρεσβύτερος δὲ τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας, ἤρξατο, περὶ τῷ 315 ἔτος, βλα

σφημεῖν εἰς τὸν Τῖόν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ λέγειν, ὅτι οὐκ ἔστι Θεὸς ἀληθινός, ὁμοούσιος τῷ Πατρὶ, ἀλλὰ κτίσμα καὶ ποίημα, καὶ ξένος τῆς οὐσίας καὶ δόξης τοῦ Πατρὸς. Ἡ φρικτὴ αὕτη βλασφημία ἐτάραξε τῆς Ἀλεξανδρείας τοὺς πιστοὺς· καὶ ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος αὐτῆς Ἀλέξανδρος, ἀφ' οὗ ματαίως ἐδοκίμασε τὴν διόρθωσιν αὐτοῦ δια νοθεσίας, ἀφώρισεν αὐτὸν, καὶ διὰ τοπικῆς Συνόδου ἐκάθηρε, κατὰ τὸ 321 ἔτος. Ἀλλ' ὁ βλάσφημος οὐδὲ οὕτως ἠδουλήθη σωφρονισθῆναι, οὐδὲ ἐπαύετο σπείρων τῶν αἵρετικῶν αὐτοῦ δογμάτων τὰ θανατηφόρα ζιζάνια· καὶ τῆς αἰρέσεως ταύτης ἡ πλάνη ἐφαπλουμένη πολλαχοῦ, καὶ καθ' ἐκάστην αὐξανομένη, ἐσπάραττε δεινῶς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν.

Διὰ τοῦτο, θείῳ ζήλῳ κινούμενος ὁ πρῶτος τῶν Χριστιανῶν βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας καὶ Ἰσαπόστολος, συνεκάλεσε τὴν περίφημον Α'. Οἰκουμένην Σύνοδον εἰς Νίκαιαν πόλιν τῆς Βιθυνίας· ἐκεῖ συναχθέντες πανταχόθεν τῷ 325 ἔτει οἱ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, ἅπαντες, ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ φωνῇ, τὸν μὲν Τῖόν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ ἀνεκήρυξαν ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, καὶ Θεὸν ἀληθινόν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, συγγράψαντες καὶ τὸ ἅγιον τῆς πίστεως Σύμβολον μέχρι τοῦ, Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· (ἐπειδὴ τὰ λοιπὰ ἕως τέλους ἀνεπλήρωσεν ἡ Β'. Οἰκουμένη Σύνοδος·) τὸν δὲ δυσσεβῆ καὶ κακόδοξον Ἀρείον, καὶ τοὺς ὁμόφρονάς αὐτοῦ, ἀνεδιμάτισαν, καὶ ὡς μέλη σεσηπότα ἀπέκοψαν τοῦ ὅλου σώματος τῶν πιστῶν.

Τούτους οὖν τοὺς θείους Πατέρας γνωρίζουσα ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία κήρυκας τῆς πίστεως, μετὰ τοὺς δεηγόρους Ἀποστόλους, ὥρισε, κατὰ τὴν παρούσαν Κυριακὴν, ἐτήσιον αὐτῶν μνημὴν, εἰς δόξαν καὶ εὐχαριστίαν τοῦ Θεοῦ, εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν αὐτῶν, καὶ εἰς στερέωσιν τῆς ἀληθινῆς πίστεως.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, Ἦχος πλ. β'.

Αγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνημά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητῶσα τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα· ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν Κύριε, δόξα σοι.

Τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. δ'.

Υπερδεδοξασμένους εἰ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας. Πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς: Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὡς ὁπισθεν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐσφράγισαν· ἡ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἁνῶ Θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς: Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας, ὡς ὁπισθεν.

✠ Τῇ Παρασκευῇ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς ✠

Ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, ἔντε τῷ Ἐσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ.

✠ Τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς ✠

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ.

Ο βαθεῖ σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γάρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

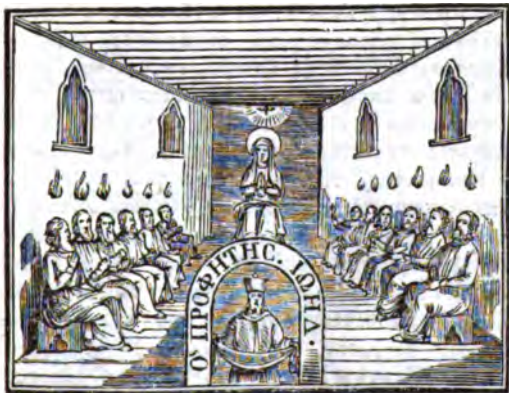
Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος, καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστὲ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Η ΑΓΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῆς ἀγίας Πεντηκοστῆς ✠

Μετὰ τὴν εἰς οὐρανοῦς τοῦ Σωτῆρος Ἀνάληψιν, οἱ ἔνδεκα Ἀπόστολοι καὶ λοιποὶ αὐτοῦ Μαθηταί, αἱ ἀπ' ἀρχῆς ἀκολουθήσασαι αὐτῷ θεοφιλεῖς γυναῖκες, ἡ ἀγιωτάτη Παρθένος Μαρία ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, πάντες ὁμοῦ ψυχαὶ ὡς 120, ὑπέστρεψαν ἀπὸ τοῦ Ὄρους τοῦ Ἐλαιῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ· καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον, ἐν ᾧ ἔμενον, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερῶν, ὅ ἐστι τὸ ἀνώγειον αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ, προσκαρτεροῦντες τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, περιέμενον

Orologio.

τὴν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπέλευσιν, κατὰ τὴν τοῦ θείου Διδασκαλοῦ ἐπαγγελίαν. Ἐκεῖ, ἐκλεχθεὶς καὶ ὁ Ματθίας ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ, συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα Ἀποστόλων (Λυγούφ. 9).

Κατὰ δὲ τὴν σήμερον, ἡμέραν τῆς Ἑβδομάδος Κυριακὴν, καὶ δεκάτην μὲν ἀπὸ τῆς Ἀναλήψεως, πεντηκοστὴν δὲ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, 13 δὲ τότε τοῦ Μαΐου, περὶ ὥραν γ'. τῆς ἡμέρας ἀπὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς, ἐξαίφνης ἐγένετο τοιοῦτος ἥχος, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατερχόμενος, ὡς ὅταν πνέῃ ἄνεμος σφοδρὸς, καὶ ἐγένεον ὅλον τὸν οἶκον, ἐν ᾧ ἐκάθητο οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς. Εὐθύς μετὰ τὸν ἥχον ἐφάνησαν γλῶσσαι πυροειδεῖς, αἱ τινες διαμερισθεῖσαι, ἐκάθισαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐνός ἐκάστου· καὶ πάντες οἱ ἐκεῖ, πνευματέμφοροι γενόμενοι, ἤρξαντο λαλεῖν, οὐχὶ διὰ τῆς πατρικῆς αὐτῶν γλώσσης, ἀλλὰ δι' ἐτέρων γλωσσῶν καὶ διαλέκτων, ὅπως, καὶ ὁ, τι ὑπηγόρευεν εἰς αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Τὰ ἀπὸ διαφόρων τόπων συρρέυσαντα τότε πλήθη διὰ τὴν ἑορτὴν, Πάρθοι, καὶ Μῆδοι, καὶ Ἑλαμίται, κτλ., Ἰουδαῖοι μὲν πάντες τὸ γένος καὶ τὴν θρησκείαν, οὗτοι δὲ καλούμενοι ἐκ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ, διεσκορπισμένοι ὄντες πρὸ πολλοῦ, ἐγεννήθη καὶ ἀνεντράφη ἐκάστος· οὗτοι, λέγω, οἱ 18 σχεδὸν διαλέκτων ἑτερόγλωσσοι Ἰουδαῖοι, εὐρεθέντες τότε κατὰ θείαν οἰκονομίαν ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἀκούσαντες τὸν ἥχον ἐκείνον τὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατερχόμενον ἐνθα ἦσαν οἱ Μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ, συνέδραμον πάντες ἐκεῖ, ἵνα μάθωσι, τί ἄρα συνέβη. Ἀλλ' ἔμειναν ἐκστατικοί, ὅτε ἦλθον, καὶ ἤκουσεν ἐκάστος τοὺς Ἀποστόλους λαλοῦντας τὴν πατρικὴν αὐτοῦ διάλεκτον· καὶ θαυμάζοντες ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους: Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοι εἰσὶν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν, ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν; Ἄλλοι δὲ, διὰ μαρίας καὶ κακίας ὑπερβολῆς, (καὶ ἴσως πάλιν οἱ τυφλοὶ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι,) χλευάζοντες τὸ θαῦμα, ἔλεγον τοὺς Ἀποστόλους μεθύοντας.

Τότε, σταθεῖς ὁ Πέτρος μετὰ τῶν ἑνδεκα, καὶ ὑψώσας τὴν φωνὴν αὐτοῦ, ἐδημηγόρησεν ἐνώπιον πάντων ἀποδεικτικῶς, ὅτι τὸ πρᾶγμα οὐκ ἦν μέθης ἀποτέλεσμα, ἀλλ' ἦν ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ, τῆς διὰ τοῦ προφήτου Ἰωὴλ εἰρημένης: Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, ἐκχεῶ ἀπὸ τῆς Πνεύματος μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, κτλ. (β'. 28). Ἐπομένως κηρύττει τὸν Ναζωραῖον Ἰησοῦν, καὶ διὰ πολλῶν ἀποδεικνύει, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Κύριος ὁ Χριστός, ὃν οἱ μὲν Ἰουδαῖοι ἐσταύρωσαν, ὁ δὲ Θεὸς ἡγείρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐκ τούτου καταναγίντες πολλοί, καὶ τὸν λόγον ἀποδεξάμενοι, ἐβαπτίσθησαν, καὶ προστετέθησαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ψυχαὶ ὡς 3000 (Πράξ. α'. 12—β'. 41).

Ἰδοὺ πᾶσα ἡ ὑπόθεσις τῆς παρούσης ἑορτῆς: Τὴν ἐν κόσμῳ δηλαδὴ ἐπιδημίαν τοῦ παναγίου Πνεύματος, τὴν τελείωσιν τῆς ὑποσχέσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐλπίδος τῶν ἱερῶν αὐτοῦ Μαθητῶν ἑορτάζομεν σήμερον. Αὕτη ἐστὶν ἡ μεθέορτος καὶ τελευταία ἑορτὴ τοῦ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ μεγάλου μυστηρίου. Ἐν ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ, καὶ μεγάλῃ, καὶ σωτηρίῳ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος, οἱ πρῶτοι ἰδιῶται καὶ ἀγράμματοι ἀλλεῖς, σοφισθέντες διαμίας ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐθεολόγησαν τραυῶς τὰ οὐράνια δόγματα, καὶ ἐγένοντο οἱ κήρυκες τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ κόσμου παντός οἱ διδάσκαλοι. Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἤρξαντο τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν τὸ ἔργον, οὐ ὁ ὥραιος καὶ θαυμασιος πρῶτος καρπὸς ὑπῆρξεν αὐθημερὸν τρισχιλίων ψυχῶν ἡ σωτηρία.

Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι τὸ εἰρημένον ὑπερφῶν, ὅπερ οἱ Ἑβραῖοι συνήθως εἶχον διωρισμένον εἰς τόπον Εὐκτήριον, τινὲς μὲν νομίζουσιν, ὅτι ἦν ἐκεῖνο αὐτὸ τὸ ὑπερφῶν, ἐνθα ὁ Σωτὴρ παρέδωκε τὸ μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας· καὶ τοῦτο πάλιν, οἱ μὲν θύλουσιν ἐν τῷ οἴκῳ Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, οἱ δὲ ἐν τῷ τῆς Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐκονομαζομένου Μάρκου (Πράξ. ιε'. 12)· ὅς τις οἶκος, γενόμενος Ἐκκλησία μετέπειτα, ἐλέγετο Ἀνωτέρα τῶν Ἀποστόλων Ἐκκλησία (Κύριλλ. Ἱεροζολ. Κατηχ. ιε'). Ἄλλοι τελευταῖον λέγε-

σιν, ὅτι ἦν ἐν τῶν ὑπερώων, τῶν ἐπὶ τῆς ἐξωτέρας αὐλῆς τῷ Ναῷ, ἐνθα ἦσαν ὑπερῶα διάφορα, ἀνεφγμένα εἰς ὑποδοχὴν τῶν εἰς τὸ Ἱερὸν συντρεχόντων, καὶ ἔτοιμα παντὶ τῷ βουλομένῳ εἰσερχεσθαι. Οἱ τῆς γνώμης ταύτης ἐπιφέρουσι καὶ λόγον τοῦ Εὐαγγελιστῆ· Καὶ ἦσαν διαπαντός ἐν τῷ Ἱερῷ, αἰνῶντες καὶ εὐλογῶντες τὸν Θεόν· (Λουκ. κδ'. 53.) — Σημειωτέον προσέτι, ὅτι ἐν ταῦθα τελευταῖον ἀναφέρεται, ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ, τῆς Θεοτόκου Μαρίας τὸ ὄνομα, καὶ πλέον οὐ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἁλῆεις ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἁγίον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας. Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ο ὅτε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψίστος· ὅτε τοῦ πυρός τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξαῖζομεν τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

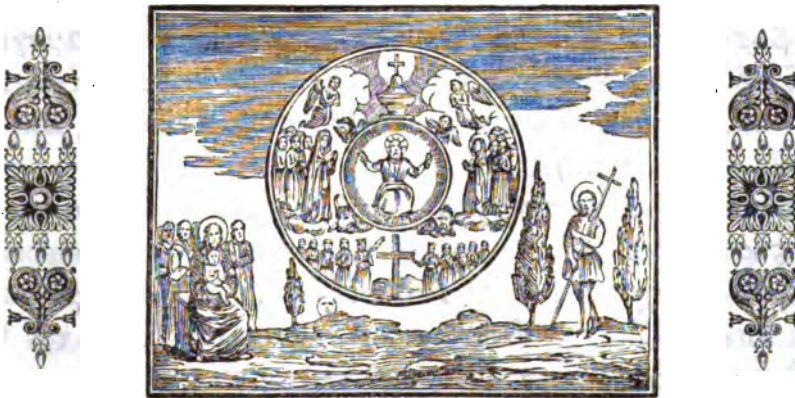
ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἰστέον, ὅτι καθ' ὅλην τὴν Ἑβδομάδα ταύτην τῆς Πεντηκοστῆς καταλύομεν εἰς πάντα.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Πεντηκοστῆς ✠

Ἀποδίδεται ἡ Ἑρτὴ τῆς σεβασμιότητος ταύτης ἡμέρας, καὶ φάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὁρθρῷ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ.

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΠΑΝΤΕΣ.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων ✠

Ὁ μὲν προφητᾶναξ Δαυὶδ, μετὰ πολλῆς εὐλαβείας τιμῶν τοὺς φίλους τῷ Θεῷ, ἔλεγεν· Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου, ὁ Θεός (Ψαλμ. ρλγ'. 17). Ὁ δὲ Δεῖος Ἀπόστολος, ἀριθμήσας τὰ κατορθώματα τῶν Ἀγίων, καὶ τὴν μνήμην αὐτῶν προβάλλων ἡμῖν ὡς παράδειγμα, πρὸς ἀποστροφὴν μὲν τῶν γηϊνῶν πραγμάτων καὶ τῆς ἁμαρτίας, μίμησιν δὲ τῆς ὑπομονῆς αὐτῶν καὶ ἀνδρείας

εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς ἀρετῆς, οὕτω λέγει: Τοιγαρὺν καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περικεείμενον ἡμῖν νέφος Μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα, καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα (Ἑβρ. ιθ'. 1).

Ἐκ τῆς διδασκαλίας οὖν τῶν θείων Γραφῶν, καὶ τῆς ἀποστολικῆς παραδόσεως, ἀδηγηθέντες ἡμεῖς οἱ εὐσεβεῖς, τιμῶμεν ἅπαντας τοὺς φίλους τοῦ Θεοῦ, τοὺς Ἀγίους, ὡς φύλακας τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ὡς ἀρετῆς λαμπρὰ παραδείγματα, ὡς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως εὐεργέτας. Καὶ ἕκαστον μὲν τῶν γνωρίμων Ἀγίων τιμῶμεν ἰδικῶς εἰς μίαν τινὰ τῶ ἐνιαυτοῦ ἡμέραν, ὡς φαίνεται εἰς τὸ Μηνολόγιον· ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ εἰσὶν ἡμῖν ἀγνωστοί, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐποπλασσιάζεται κατὰ καιροῦς, καὶ ἔτι πολλαπλασιάζεται, καὶ οὐ παύσεται πληθυνόμενος ἕως τῆς συντελείας, διὰ τοῦτο ἡ Ἐκκλησία ἑταξεν, ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, πάντων τῶν Ἀγίων κοινὴν μνήμην, ἥτις ἐστὶν ἡ παρούσα ἑορτή.

Ταύτην οὖν ἐπιτελοῦντες σήμερον, τιμῶμεν εὐλαδῶς καὶ μακαρίζομεν πάντας, Δικαίους, Προφῆτας, Ἀποστόλους, Μάρτυρας, Ὁμολογητάς, Ποιμένας, Διδασκάλους, Ὅσιους, ἀνδρας καὶ γυναῖκας ὁμοῦ, γνωστοὺς καὶ ἀγνωστούς, τοὺς προστεθέντας καὶ τοὺς προστιθεμένους, ὅσοι ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ νῦν ἐτελειώθησαν ἐν εὐσεβείᾳ, καὶ διὰ τῶν καλῶν ἔργων ἐδόξασαν τὸν Θεόν. Τούτους πάντας, καὶ αὐτὰ προαίτι τῶν Ἀγγέλων τὰ ταῖματά, πρὸ πάντων δὲ καὶ μετὰ πάντων, τὴν ὑπεραγίαν Δέσποιναν καὶ Κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον, Μαρίαν τὴν ἀειπάρθενον, τιμῶμεν σήμερον διὰ τῆς παρουσίας ἑορτῆς, προτιθέμενοι τὸν βίον αὐτῶν ἀρετῆς παραδειγμα, καὶ παρακαλοῦντες αὐτούς, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Θεόν. Οὐ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, Ἦχος πλ. δ'.

Εξ ὕψους κατήλθες ὁ εὖσπλαγχνος, ταφήν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι. Τῶν Ἀγίων, Ἦχος δ'.

Τῶν ἐν ἔλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι, Χριστὲ ὁ Θεός: Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατὰπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρόν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Ὡς ἀπαρχαῖς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον πολυέλεε.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

ΤΩΝ ΟΚΤΩ ΗΧΩΝ

ΣΥΝ ΤΟΙΣ ΘΕΟΤΟΚΙΟΙΣ, ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΥΠΑΚΟΑΙΣ ΑΥΤΩΝ

•••••

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυναμίεις τῶν οὐρανῶν, ἐβόων σοι Ζωοδότα: Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκούτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἡ Ὑπακοή.

Ἡ τοῦ Ἀηστοῦ μετάνοια τὸν Παραδείσον ἐσύλησεν· ὁ δὲ ᾤρησεν τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν, ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β΄.

Ὁτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἢ αἰθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεώτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυναμίεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον: Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι.

Θεοτοκίον .

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σα Θεοτόκε Μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦ Ὑπακοή.

Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μύρισαι τὸ σῶμά σου αἱ Γυναῖκες, Χριστέ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ, καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας Ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεχάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦ Ὑπακοή.

Εκπλήττων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἀγγέλους, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε: Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη, κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν γινώτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ: Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου, ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Τὸ παιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριά, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον: Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται·

Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Ὑπακοή.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ· ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος. Χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ. Χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ Ἀπειρόγαμε. Ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου. Ἡ Ὑπακοή.

Αγγελικὴ ὁράσει τὸν νῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεικῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργούντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. β'.

Αγγελικάι Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήνητησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ο τὴν εὐλόγημένην καλέσας σου Μητέρα, ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσία βουλῇ, λάμπας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· Συγχαρήτε μοι, ὅτι εὑρέθη ἡ ἀπολυμένη δραχμή. Ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Ἡ Ὑπακοή.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ Ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἤνοιξας ἡμῖν τὸν παλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος βαρύς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σὺ τὸν θάνατον· ἠνέωξας τῷ Ἀηστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυροφόρων τὸν θρήνον μετέβαλες· καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· Ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ὁς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε. Σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ ἔσωσας, τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, ἢ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὔσα Παρθένος.

Ἡ Ὑπακοή.

Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Εξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφήν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ὁ δὲ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὲ, ὁ θάνατῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὐς ἔπλασας τῇ χειρί σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκῆσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Ἡ Ὑπακοή.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου ἐπιστάσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια ἐκ τῆς Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ΕΝ ΤΑΙΣ ΛΟΙΠΑΙΣ

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΗΜΕΡΑΙΣ ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ,

ΟΤΕ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΕΟΡΤΗ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ,

Ἦχος δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσωπῶμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων τῆς αὐτοῦ ὑμῶν δόξης, φρεσύντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ἱαξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Θεοτοκίον.

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων. τῇ περιβεβλημένῃ τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἄμετρον παρθενίαν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριὴλ, προσέφερεν οὐρανόθεν τὸν ἀσπασμὸν, καὶ τὸ Χαῖρε. Χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε δεδοξασμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ,

Ἦχος β'.

Μνήμη δικαίᾳ μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραβλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Θεοτόκε ἀει-
πάρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σαρκαρκωμένον τέτοκας· διὸ
κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ,

Ἦχος α΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυροθεοτοκίον.

Οὐκ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἀχραντε, καὶ ταῖς
σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ
τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ,

Ἦχος γ΄.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα παι-
σμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἔτερον, Ἦχος δ΄.

Κανόνα πίψεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδά-
σκαλον, ἀνέδειξε σε τῇ ποιμνῇ σου, ἡ τῶν πραγμάτων
ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκθήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ
πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ
σαρκωθέντα ἐγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἄγνη, μόνη
εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως σε ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ,

Ἦχος α΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυροθεοτοκίον.

Οὐκ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἀχραντε, καὶ ταῖς
σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ

τοῦ Υἱοῦ σε ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ,
Ἦχος β'.

Α'πόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσοι, καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μετασᾶσι δῆναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν -

Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ι Α

ΕΙΣ ΕΚΑΣΤΟΝ ΗΧΟΝ,

ΥΑΛΑΔΟΜΕΝΑ ΕΝ ΟΛΩ ΤΩ ΕΝΙΑΥΤΩ,

ΜΕΤΑ ΤΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΤΩΝ ΜΗ ΒΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ Α'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α'.

Θαῦμα θαυμαίων κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ θεωρεῖσα ἡ κτίσις ἀγάλλεται· συνέλαβες γὰρ ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως, ὃν ταξιαρχίαι Ἀγγέλων ὁρᾶν οὐ δεδύνηται. Αὐτὸν ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α'.

Αᾠχευσα Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογούμενη, Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α'.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκεῖσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσωζε τοὺς σέ μεγαλύνοντας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α'.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε, ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρᾳ, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Οὐκ εἰς τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἀχραντε, καὶ ταῖς
σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ
τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α΄.

Αἰχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς
δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρᾳ, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα
ἀσπύτως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε,
περίσωζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α΄.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς
ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρᾳ, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Οὐκ εἰς τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἀχραντε, καὶ ταῖς
σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ
τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α΄.

Αἰχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς
δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρᾳ, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ
φωνῇ ἐσαρκουτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ
κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν
οὐρανῶν, βασιτάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαν-
τι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προσελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώ-
σαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α΄.

Τὸν ἀμήτορα ἐν ἑβρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς ΤΟΝ Β΄. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωτῇ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β΄.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σέ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β΄.

Μήτηρ ἀγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωτῇ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β΄.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Θεοτόκε αἰετάρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σσαρκωμένον τέτοκας· διὸ κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β΄.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἀδύτη φωτός νεφέλη, αὐτὸν βαστάσασα ἐν κόλποις τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωτῇ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β΄.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνουμένη σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β΄.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἡ ραῖβδος, ἐξ ἧς ἀσπύρως Θεὸς βλαστήσας, ἀνείλεν ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Θεοτόκε ἀει-
πάρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σαρκακωμένον τέτοκας· διὸ
κατὰ χρέος σε πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἀδύτη φωτὸς νε-
φελῇ, αὐτὸν βασιάσασα ἐν κόλποις τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθέने, ὑμνουμένη
σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ
Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ
ζωῆς ἡξιώθημεν· τὸν Παραδείσον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀ-
πόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταιὸν
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἡ ραῖδος, ἐξ ἧς
ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας, ἀνεῖλεν ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε
Μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυ-
λαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκούσα ἀληθι-
νόν. Αὐτὸν ἱκέτευς, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β'.

Μήτηρ ἀγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτὸς, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις
τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν δὲ τύχην, Ἀλληλεῖα, ἐν οἰωδήποτε Ἦχῳ, λέγονται ταῦτα.

Ἦχος β'.

Απόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι,
καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν
πίστιν τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα,
ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα . Νεκρώσιμον .

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον, συγχώρησον· ἡδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἴ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταξῶσι δῆναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον .

Μήτηρ ἀγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν .

ΕΙΣ ΤΟΝ Γ'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ .

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς, ἐβόα σοι Θεοτόκε: Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπαῖξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσεταγὴν βοῶ σοι: Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη .

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Εἵκαστος ὅπου σῶζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ .

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταῖα βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σε σκέπε τοὺς δούλους σε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη .

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Εἵκαστος ὅπου σῶζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ .

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Ράβδον δυνάμειος κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυαγμάτα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες .

Εἰς τὸ τέλος τοῦ "Ορθρου, Ἦχος γ'.

Καταφυγή καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταῖα βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν, τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ "Ορθρου, Ἦχος γ'.

Ε'καστος ὅπου σῶζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν;

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Ρ'άβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ "Ορθρου, Ἦχος γ'.

Καταφυγή καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταῖα βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ "Ορθρου, Ἦχος γ'.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

ΕΙΣ ΤΟΝ Δ'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων, τῇ περιβεβλημένῃ τὴν πίσιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἄμμεπτον παρθενίαν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριήλ, προσέφερεν οὐρανόθεν, τὸν ἀσπασμόν καὶ τὸ Χαῖρε· Χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε δεδοξασμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Οτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κερτήμεθα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάλτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Ἑτάρτῃ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διηλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἥνικα σταυρούμενον, ἐβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συνέτριψεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας. καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τὸν Λόγον τῷ Πατρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σῆ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη αἰγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Οτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε: Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διηλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἥνικα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες: Σὺ εἶ τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συνέτριψεν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες: Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Εἰς ΤΟΝ ΠΛ. Α'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α'.

Μετὰ Ἀγγέλων τὰ οὐράνια, μετὰ ἀνθρώπων τὰ ἐπίγεια, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, Θεοτόκε βοῶμέν σοι: Χαῖρε πύλη

ΕΙΣ ΤΟΝ Δ'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων, τῇ περιβεβλημένῃ τὴν πίσιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἁμεμπτον παρθενίαν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριὴλ, προσέφερεν οὐρανόθεν, τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὸ Χαῖρε· Χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε δεδοξασμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Οτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε: Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς: Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες: Σὺ εἶ ἡ βᾶτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς κατείδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Ἑτάρτῃ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διηλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἥνικα σταυρούμενον, ἐβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες: Σὺ εἶ τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συνέτριψεν.

Τὸ ἄριστον
καὶ τὸ ἁγιώτατον
ἐλπίσμεν

Ὅτι πᾶσι
σε τῶν
ἐλπίσων

Παρῆκε
δαλ' ἐν
ἐβλεψας
μέν, δυσωπύσας
δωρήσασθαι

Σὲ μεγαλύνουσιν
ἀρρήτως ἐπ' αὐτῇ
τῇ Παρθένῳ

Τὸ ἀπ' αἰῶνος
ριον, διὰ σοῦ
ἐν ἀσυγχύτῳ ἐκώσθη
πὲρ ἡμῶν καταδεχόμενος
στον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου

Εἰς τὸ τέλος
Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε
κτως Μωσῆς καταΐδων

Εἰς τὸ τέλος

Τῇ Κυριακῇ
Εἰς τὸ τέλος

Μετὰ Ἀγγέλους
ἐν φωνῇ ὑμνῶν

λε
υ
υ

ος
υ
τῇ
μοι

δρόν
θεο

τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα· χαῖρε μόνη τῶν γηγενῶν σωτηρία·
χαῖρε σεμνή κεχαριτωμένη, ἡ τεκοῦσα Θεόν σεσαρκωμένον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. αΐ.

Ο ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱὸς
φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. αΐ.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος
δεῖξον ἐπὶ τοὺς δούλους σου· καὶ τὰ κύματα ἀγνὴ κα-
ταπραΰνον, τῶν ματαίων λογισμῶν· καὶ τὴν πεσοῦσάν μου
ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· αἶδα γὰρ οἶδα Παρθέने, ὅτι
ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. αΐ.

Μήτηρ Θεοῦ παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ρῦσαι
λαόν σου συνήθως, κραυγαῖζοντά σοι ἐκτενωῶς· Ἀντιτά-
χῃτι αἰσχροῖς, καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι· Χαῖ-
ρε ἀειπάρθενε.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. αΐ.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδωλῶν ἡ
πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν Δαιμόνων ἡ ἰσχὺς
καταπεπλάτῃται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος σε αἰεὶ
ὑμναῖμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκεν κυρίως ὁμολογοῦν-
τες, σέ μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. αΐ.

Ο ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱὸς
φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. αΐ.

Τὸ ξένον τῆς Παρθένου Μυστήριον, τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη
σωτήριον· ἐξ αὐτῆς γὰρ ἐτέχθης ἄνευ σποράς, καὶ σαρκὶ
ἀνεδείχθης δίχα φθοράς, ἡ πάντων χαρά· Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. αΐ.

Μήτηρ Θεοῦ παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ρῦσαι
λαόν σου συνήθως, κραυγαῖζοντά σοι ἐκτενωῶς· Ἀντιτά-

χθητι αἰσχροῖς, καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι: Χαῖ-
ρε ἀειπάρθενε .

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α΄.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἡ
πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν Δαιμόνων ἡ ἰσχὺς
καταπεπάζεται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος σε αἰεὶ,
ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὁμολογοῦν-
τες, σὲ μεγαλίνομεν .

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. α΄.

Ο ἑκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεὸς, υἱὸς
φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς .

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α΄.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιοδευτος· χαῖρε τεῖχος καὶ σκέ-
πη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν,
καὶ Ἀπειρόγαμε· ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν ποιητὴν σου καὶ
Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ
προσκυνούντων τὸν τόκον σου .

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. α΄.

Ο ἑκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεὸς, υἱὸς
φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς .

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛ. Β΄. ΗΧΟΝ .

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β΄.

Αρχὴ σωτηρίας, ἡ τοῦ Γαβριὴλ προσηγορία, πρὸς τὴν
Παρθένον γέγονεν· ἤκουσε γὰρ τὸ Χαῖρε, καὶ οὐκ ἀπέ-
φυγε τὸν ἀσπασμόν· οὐκ ἐδίστασεν, ὡς ἡ Σάρρα ἐν τῇ σκη-
νῇ, ἀλλ' οὕτως ἔλεγεν: Ἴδου ἡ δέλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ
τὸ ῥῆμά σου .

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β΄.

Αρχαγγελικὸν λόγον ὑπέδεξω, καὶ χερουβικὸς θρόνος ἀ-
νεδείχθης, καὶ ἐν ἀγκαλαῖς σου ἐβάστασας, Θεοτόκε,
τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν .

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Ελπίς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην κραταιὰν προστασίαν αἰτοῦμεν : Σπλαγχνίσθητι, εἰς ἀπροστάτευτον λαόν, δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεόν, ῥυθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνῃ εὐλογημένη.
Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Οὐδεὶς προσρέχων ἐπὶ σοὶ, κατησχυμμένος ἀπὸ σῆ ἐκπορεύεται, ἀγνὴ Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τῷ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τῷ Θεῷ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός· ὃν αἰτῆσαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τῆ τέλης.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Αγία Δέσποινα ἀγνὴ, τῷ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἡ τὸν ἀπάντων ποιητὴν, ἀπορρήτως τεκῆσα, ἰκέτευε σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, ἐκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, καὶ ἄφεσιν ἡμῖν δοῦναι ἀμαρτημάτων.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνὴ, Παρθένε Θεομήτορ σὺ ἡξιώσῃς, ὅτι ἔτεκες σαρκὶ τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τῷ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τῷ Θεῷ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σε, Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός· ὃν αἵτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τῷ τέλει.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Προϊστορεῖ ὁ Γεδεὼν τὴν σύλληψιν, καὶ ἐρμηνεύει ὁ Δαυὶδ τὸν τόκον σου Θεοτόκε· κατέβη γὰρ ὡς ὑετός ἐπὶ πόκον, ὁ Λόγος ἐν τῇ γαστρί σου, καὶ ἐβλάστησας ἄνευ σποράς, γῇ ἀγία, τοῦ κόσμου τὴν σωτηρίαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἡ Κεχαριτωμένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τῷ Θεῷ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σε, Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός· ὃν αἵτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τῷ τέλει.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΑΡΥΝ ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρύς.

Θεοτόκε Παρθένε ἀμίαντε, τὸν Υἱόν σε δυσώπει, σὺν ταῖς ἁγίαις Δυναμέσι, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν πρὸ τοῦ τέλους δωρήσασθαι, τοῖς πιστῶς σε δοξάζουσι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρύς.

Υπερέβης τὰς Δυναμεις τῶν οὐρανῶν, ὅτι ναὸς ἐδείχθης θεῖκος, εὐλογημένη Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσα Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρύς.

Τὸ Χαῖρέ σοι προσάγομεν Θεοτόκε· τῶν Ἀγγέλων γὰρ ἀνωτέρα ἐδείχθης, Θεὸν κυήσασα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρύς.

Εἰρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὴν ζωὴν ἡμῶν τῶν βοώντων σοι· Ἐλεῆμον Κύριε, δόξα σοι.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρᾳ, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ κα-
θελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἰκέτευε,
Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρὺς.

Λύτρωσαι Θεοτόκε τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἁμαρτιῶν, ὅτι
ἄλλην ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σέ, καὶ τὸν
ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρᾳ, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.

Ο καρπὸς τῆς κοιλίας σου ἄχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρ-
χει, καὶ τοῦ νόμου, τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον ἐν
ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρὺς.

Ο καρπὸς τῆς γαστρὸς σου Θεόνυμφε, τοῖς ἀνθρώποις ἐ-
δείχθη σωτηρίας πρόξενος· διό σε Θεοτόκον, γνώμη καὶ
γλῶσση δοξάζοντες, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρᾳ, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ κα-
θελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἰκέτευε,
Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρὺς.

Λύτρωσαι Θεοτόκε, τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἁμαρτιῶν, ὅτι
ἄλλην ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σέ, καὶ τὸν
ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρᾳ, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.

Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαυρίσμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πε-
ποιθότας παννύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμά-
των ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ ἔσω-
σας, τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν· ἡ πρό τόκου Παρθένος, καὶ ἐν
τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὖσα Παρθένος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Χαῖρε ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου· χαῖρε Παρθέने, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ἧς ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουὴλ· χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Εἰς ΤΟΝ ΠΛ. Δ'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Χαῖρε ἡ δι' Ἀγγέλου τὴν χαρὰν τῷ κόσμῳ δεξαμένη· χαῖρε ἡ τεκοῦσα τὸν Ποιητὴν σου καὶ Κύριον· χαῖρε ἡ ἀξιωθεῖσα γενέσθαι Μήτηρ Θεοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Βασιλείως τῆς δόξης, ἣν ὁ Ὑψιστος μόνος διώδευσε, καὶ μένην ἐσφραγισμένην ἐφύλαξεν, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα τὸ τῆς πίστεως, καὶ σεβάσμιον δώρημα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν πιστοί. Χαῖρε, ἡ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα· χαῖρε τῶν περάτων ἡ ἐλπίς, θλιβομένων ἀντίληψις· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Παρθέने ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινῆσα σπλάγχνα μητρικὰ, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκῆσα, ἔλεγε δακρύουσα: Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Ο' καρπὸς τῆς κοιλίας σου ἄχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει, καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Ηνοητὴ πύλη τῆς ζωῆς, ἄχραντε Θεοτόκε, τοὺς προσρέ-
χοντάς σοι πισῶς, λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἵνα δοξάζω-
μεν τὸν πανάγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινου-
σα σπλαγγνα μητρικᾷ, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν αἰμὸν καὶ ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ
Σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκῆσα, εἶλεγε δακρύουσα: Ὁ μὲν
κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλαγγνα
μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων
ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Ο καρπὸς τῆς κοιλίας σου ἄχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρ-
χει καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπι-
γνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπο-
μείνας ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ
ἐγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρὶ
σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκου-
σάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σω-
τὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινου-
σα σπλαγγνα μητρικᾷ, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΤ

Τ Ο Τ Μ Ε Γ Α Λ Ο Τ

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Ν

Τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον .

Τὴν Ἀκολουθίαν τῶν δύο Παρακλητικῶν Κανόνων εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον .

Τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Σείας Μεταλήψεως .

Κανόνα ἱκετήριον εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν .

Κανόνα ἱκετήριον εἰς τὸν Ἄγγελον, τὸν φύλακα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς .

Κανόνα ἱκετήριον εἰς τὰς ἐπουρανίους Δυνάμεις, καὶ πάντας τοὺς Ἁγίους .

Καὶ τοὺς εἰκοσιτίσσaras Οἴκους εἰς τὴν νοσητὴν Κλίμακα, τὸν τίμιον Σταυρόν .

Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ
ἐν γυναιξί·

Λουκ. α'. 28.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΚΑΘΙΣΤΟΝ ΥΜΝΟΝ

ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοι Κόρη, Γαβριὴλ ἐφέσηκε, σὲ κατασπαζόμενος καὶ φθεγγόμενος: Χαῖρε γῆ ἄσπορε· χαῖρε βᾶτε ἀφλεκτε· χαῖρε βάθος δυσθεώρητον· χαῖρε ἡ γέφυρα, πρὸς τοὺς οὐρανούς ἡ μεταγούσα· καὶ κλίμαξ ἡ μεταρσιος, ἣν ὁ Ἰακώβ ἐθεάσατο· χαῖρε Δεῖα σταίμνε τοῦ Μάιννα· χαῖρε λύσις τῆς αῶας· χαῖρε Ἀδαίμ ἡ ἀνάκλησις, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος.

Φαίνη μοι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἡ ἄφθορος Κόρη, πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον, καὶ πῶς φθέγγῃ ῥήματα ὑπὲρ ἀνθρώπων; μετ' ἐμοῦ ἔφησ γὰρ, τὸν Θεὸν ἔσεσθαι, καὶ σκηνώσειν ἐν τῇ μήτρᾳ μου· καὶ πῶς γενήσομαι, λέγε μοι, χωρίον εὐρύχωρον, καὶ τόπος ἀγιάσματος, τοῦ τοῖς Χερουβὶμ ἐπιθαίνοντος; Μὴ με δελεάσης ἀπάτη· οὐ γὰρ ἔγνων ἡδονὴν· γάμου ὑπάρχω ἀμύητος, πῶς οὖν παῖδα τέξομαι;

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, φησὶν ὁ Ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἀνθρώπων διαπραττέται· τοῖς ἐμοῖς πίστευε, ἀληθεῖσι ῥήμασι, Παναγία ὑπεράμωμε. Ἡ δὲ ἐβόησε: Γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥῆμά σε, καὶ τέξομαι τὸν ἄσαρκον, σάρκα ἐξ ἐμῆ δανεισάμενον, ὅπως ἀναγάγῃ τὸν ἀνθρώπον, ὡς μόνος δυνατὸς, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ τῆς συγκράσεως.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ χειρόνος μεταλαβὼν, μεταδῶ μοι τοῦ βελτίονος· ἐψεύσθη πάλαι Ἀδὰμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν· ἄνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσῃται. Εὐφραινέσθω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ φύσις, ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένω, μετὰ δέους παρίσταται, καὶ τὸ Χαῖρε κομίζει, τῆς λύπης ἀντίθετον. Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπόστιχα προσόμοια, Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων ὁ Γαβριὴλ καταπτάς, εἰς Ναζαρέτ ἐπέστη, πρὸς Παρθένον Μαρίαν, βοῶν αὐτῇ τὸ, Χαῖρε· συλλήψη Υἱόν, τοῦ Ἀδὰμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιητὴν τῶν αἰώνων καὶ λυτρωτὴν, τῶν βοῶντων σοι τὸ Χαῖρε ἀγνή.

Στίχ. Ἀκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε.

Ο Ἐκ Πατρὸς εἰς υἱὸν τὸ εὐαγγέλιον, ἐκ οὐρανοῦ κομίσας, ἀνεβόα τὸ Χαῖρε· συλλήψη ἐν γαστρὶ σου τὸν σοὶ χωρητὸν, καὶ τοῖς πᾶσιν ἀχώρητον· καὶ κυοφόρος ὀφθήσῃ τοῦ ἐκ Πατρὸς, πρὸ ἐωσφόρου ἀνατείλαντος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Ο συναΐδιος Λόγος, τῷ προανάρχῃ Πατρὶ, μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, νῦν ἐπέστη τοῖς κάτω, δι' ἅκραν εὐσπλαγχνίαν, οἶκτον λαβὼν, τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος· καὶ τοῦ Ἀδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβὼν, ἐμορφώθη τὸ ἀλλότριον.

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι.

Ο ἐκ Πατρὸς αἰδώς, καὶ ἐκ Μητρὸς χρονικῶς, φανερωθεὶς τῷ κόσμῳ, ὑπερούσιος Λόγος, μορφὴν δούλου λαμβάνει, καὶ γίνεται σὰρξ, μὴ ἐκσταὶς τῆς Θεότητος· καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάττει ἐν τῇ γαστρὶ, τῆς ἀσπύρου συλλαβούσης αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, τῇ Κεχαριτωμένῃ σήμερον. Χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρη καὶ ἀπειρόγαμος· μὴ καταπλαγῇς τῇ ξένῃ μου μορφῇ, μηδὲ δειλιάσῃς· Ἀρχάγγελός εἰμι· ὅφεις ἐξηπάτησεν Εὐὰν ποτε, νῦν εὐαγγελίζομαί σοι τὴν χαρὰν, καὶ μενεῖς ἄφθορος, καὶ τέξεις τὸν Κύριον Ἀχραντε.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος,
Ἀπολυτίκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ
τοῦ Ἰωσήφ σπυδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ ἀπει-
ρογάμῳ: Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται
ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λα-
βόντα δούλῃ μορφῇ, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι: Χαῖρε Νύμ-
φη ἀνύμφευτε.

Τοῦτο λέγεται ἐκ τρίτου, ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους.

Μετὰ δὲ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Α'. Καθίσματος τοῦ Ψαλ-
τηρίου, λέγομεν εὐθὺς, ἀργῶς πάλιν καὶ μετὰ μέλους,

Κοντάκιον δίχορον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.
Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
Ἰνα κράζω σοι: Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰθ' οὕτω τοὺς ἐπομένους ἔξ Οἴκους.

Α"γγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεο-
τόκῃ τὸ, Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματού-
μενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἵστατο κραυγάζων
πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα:

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκ-
λείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν δα-
κρύων τῆς Εὐσας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· χαῖρε,
βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βαστά-
ζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον· χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου
σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται
ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε .

Βλέπουσα ἡ Ἁγία ἑαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ, φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως· Τὸ παραδοξόν σου τῆς φωνῆς, δυσπαραδεκτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται· ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως τὴν κύησιν πῶς λέγεις; κράζων·

Ἄλληλουϊα .

Γινῶσιν ἄγνωστον γινῶναι ἡ Παρθένος ζητῆσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα· Ἐκ λαγόνων ἀγνῶν Υἱὸν πῶς ἐστὶ τεχθῆναι δυνατόν; λέξον μοι . Πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλὴν κραυγάζων οὕτω·

Χαῖρε, βουλῆς ἀπορρήτου μύστις· χαῖρε, σιγῆς δεομένων πίστις .

Χαῖρε, τῶν θαυματίων Χριστοῦ τὸ προοίμιον· Χαῖρε, τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον .

Χαῖρε, κλίμαξ ἐπουράνιε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός· χαῖρε, γέφυρα μεταίχουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν .

Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων πολυθρύλλητον θαῦμα· χαῖρε, τὸ τῶν Δαιμόνων πολυθρήνητον τραῦμα .

Χαῖρε, τὸ φῶς ἀρρήτως γεννήσασα· χαῖρε, τὸ πῶς μηδένα διδάξασα .

Χαῖρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γινῶσιν· χαῖρε, πιστῶν καταυγάζουσα φρένας .

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε .

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου ἐπεσκίασε τότε πρὸς σύλληψιν τῇ Ἀπειρογάμῳ, καὶ τὴν εὐκαρπὸν ταύτης νηδύν, ὥς ἀγρόν ὑπέδειξεν ἡδὺν ἅπασι τοῖς θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν, ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως·

Ἄλληλουϊα .

Εῴχουσα Θεοδόχον ἡ Παρθένος τὴν μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἐλισάβετ· τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης εὐθύς, ἐπιγνοῦν τὸν ταύτης ἀσπασμόν, ἔχαιρε· καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον·

Χαῖρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κλῆμα· χαῖρε, καρποῦ ἀκηράτου κτῆμα .

Χαῖρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλάνθρωπον· χαῖρε, φυτουργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα .

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ. 401

Χαῖρε, ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν οἰκτιρμῶν · χαῖρε, τράπεζα βασταίζουσα εὐθηνίαν ἰλασμῶν.

Χαῖρε, ὅτι λειμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις · χαῖρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἐτοιμάζεις.

Χαῖρε, δεκτὸν πρεσβείας Νυμιάμα · χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου ἐξίλασμα.

Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς Νηητοὺς εὐδοκία · χαῖρε, Νηητῶν πρὸς Θεὸν παρρησία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζαῖλην ἔνδοθεν ἔχων λογισμῶν ἀμφιβόλων, ὁ σώφρων Ἰωσήφ ἐταράχθη, πρὸς τὴν ἄγαμόν σε θεωρῶν, καὶ κλεψίγαμον ὑπονοῶν Ἀμεμπτε · μαθὼν δέ σου τὴν σύλληψιν ἐκ Πνεύματος Ἀγίου, ἔφη. Ἀλληλουῖα.

Εἰθ' οὕτω τὸ εἰρημένον Κοντάκιον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Μετὰ ταῦτα στιχολογοῦμεν τὸν Ἀμώμον · μεθ' ὃν λέγομεν πάλιν, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἑτέροις ἐξ Οἴκους.

Ηκούσαν οἱ Ποιμένες τῶν Ἀγγέλων ὑμνούντων τὴν ἑνσαρκὸν Χριστοῦ παρουσίαν · καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τοῦτον ὡς ἀμὸν ἁμώμον ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας βοσκηθέντα, ἦν ὑμνοῦντες εἶπον:

Χαῖρε, ἀμνοῦ καὶ πειμένος Μήτηρ · χαῖρε, αὐλὴ λογικῶν προβάτων.

Χαῖρε, ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον · χαῖρε, Παρადείσου Συρῶν ἀνοικτήριον.

Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῇ · χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς.

Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα · χαῖρε, τῶν ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος.

Χαῖρε, στερόρον τῆς πίστεως ἔρεισμα · χαῖρε, λαμπρὸν τῆς χάριτος γνῶρισμα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ Ἄδης · χαῖρε, δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον Ἀστέρα θεωρήσαντες Μάγοι, τῇ τούτου ἡκολούθησαν αἶγλῃ · καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτὸν, δι

αὐτοῦ ἡρεύνων κραταῖον ἄνακτα· καὶ φθάσαντες τὸν ἄφθαστον, ἐχάρησαν, αὐτῷ βοῶντες· Ἀλληλουῖα.

Ιδὸν παῖδες Χαλδαίων ἐν χειρὶ τῆς Παρθένου τὸν πλάσαντα χειρὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ Δεσπότην νοοῦντες αὐτόν, εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφὴν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις Στεραπεῦσαι, καὶ βοῆσαι τῇ Εὐλογημένῃ:

Χαῖρε, ἀστέρος ἀδύτου Μήτηρ· χαῖρε, αὐγὴ μουσικῆς ἡμέρας.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμνον σθέσασα· χαῖρε, τῆς Τριάδος τοὺς μύστας φωτίζουσα.

Χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς· χαῖρε, Κύριον φιλάνθρωπον ἐπιδειξάσα Χριστόν.

Χαῖρε, ἡ τῆς βαρβαρίου λυτρουμένη Σηρσκειᾶς· χαῖρε, ἡ τῷ βορβόρου ῥυομένη τῶν ἔργων.

Χαῖρε, πυρὸς προσκύνησιν παύσασα· χαῖρε, φλογὸς παθῶν ἀπαλλάττουσα.

Χαῖρε, πιστῶν ὁδηγὲ σωφροσύνης· χαῖρε, πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κήρυκες Θεοφόροι γεγονότες οἱ Μάγοι, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα· ἐκτελέσαντές σου τὸν χρησμόν, καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χριστόν ἄπασιν, ἀφέντες τὸν Ἡρώδην ὡς ληρώδη, μὴ εἰδότα ψάλλειν· Ἀλληλουῖα.

Λάμψας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος· τὰ γὰρ εἰδῶλα ταύτης Σωτὴρ, μὴ ἐνέγκαντά σου τὴν ἰσχύν, πέπτωκεν· οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες ἐβόων πρὸς τὴν Θεοτόκον:

Χαῖρε, ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων· χαῖρε, κατὰπτωσις τῶν Δαιμόνων.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην πατήσασα· χαῖρε, τῶν εἰδῶλων τὸν δόλον ἐλέγξασα.

Χαῖρε, Σάλασσα ποντίσασα Φαραῶ τὸν νοητόν· χαῖρε, πέτρα ἡ ποτίσασα τοὺς διψῶντας τὴν ζωὴν.

Χαῖρε, πύρινε στύλε, ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει· χαῖρε, σκέπη τοῦ κόσμου, πλατυτέρα νεφέλης.

Χαῖρε, τροφή τοῦ Μάννα διαδόχε· χαῖρε, τρυφῆς ἀγίας διάκονε.

Χαῖρε, ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας· χαῖρε, ἐξ ἧς ῥέει μέλι καὶ γάλα.
Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεῶνος τοῦ παρόντος αἰῶνος μεθίσασθαι τῷ
ἀπατεῶνος, ἐπεδόθης ὡς βρέφος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώσθης
τούτῳ καὶ Θεὸς τέλειος· διό περ ἐξεπλάγη σου τὴν ἄρρητον
σοφίαν, κράζων· Ἀλληλουῖα.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντ. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Εἶτα τὸν Ν'. καὶ εὐθύς τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Χαρᾶς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνῃ. Ἰωσήφ.

Ποίημα Ἰωσήφ τῷ Ὑμνογράφῳ. Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**'νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος,
• καὶ λόγον ἐρεῦξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθη-
• σομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης
• τὰ θαύματα. Τροπάρια.

Χριστῷ βίβλον ἔμψυχον, ἐσφραγισμένην σε Πνεύματι, ὁ μέ-
γας Ἀρχάγγελος, Ἀγνὴ θιέωμενος, ἐπεφώνει σοι: Χαῖρε
χαρᾶς δοχεῖον, δι' ἧς τῆς Προμήτορος ἀρὰ λυθήσεται.

Ἀδαὶ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε, τοῦ Ἄδου
ἡ νεκρωσις· χαῖρε Πανάμωμε, τὸ παλάτιον, τοῦ μόνου Βασι-
λέως· χαῖρε θρόνε πύρινε, τοῦ Παντοκράτορος.

Ρόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνῃ βλαστήσασα· τὸ μῆ-
λον τὸ εὖοσμον, χαῖρε ἡ τέξασα· τὸ ὁσφράδιον, τοῦ πάντων
Βασιλέως· χαῖρε ἀπειρόγαμε, κόσμου διάσωσμα.

Ἀγνείας θησαύρισμα, χαῖρε, δι' ἧς ἐκ τοῦ πτώματος, ἡ-
μῶν ἐξανέστημεν· χαῖρε ἡδύπνοον, κρίνον Δέσποινα, πίεσθαι
εὐωδιάζον· θυμίαμα εὖοσμον, μύρον πολύτιμον.

Καταβασία: Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθενος
• πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέω-
• σον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τροπάρια.

Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θείον, ὡς χώρα ἀνήροτος σα-
φῶς, χαῖρε ἔμψυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα·
χαῖρε τοῦ ζῶντος ὕδατος, πηγὴ ἀκένωτος Δέσποινα.

Δάμαλις τὸν μόσχον ἢ τεκοῦσα, τὸν ἄμωμον, χαῖρε τοῖς πιστοῖς· χαῖρε ἁμνάς κυήσασα, Θεοῦ ἁμνὸν τὸν αἴροντα, κόσμου παντὸς τὰ πταιίσματα· χαῖρε θερμὸν ἱλαστήριον.

Ὁρθρος φαεινὸς χαῖρε ἡ μόνη, τὸν ἥλιον φέρουσα Χριστόν, φωτὸς κατοικητήριον· χαῖρε τὸ σκότος λύσασα, καὶ τοὺς ζοφῶδεις δαίμονας, ὀλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Χαῖρε πύλη μόνη, ἣν ὁ Λόγος, διώδευσε μόνος ἡ μοχλοῦς, καὶ πύλας Ἄδου Δέσποινα, τῷ τόκῳ σε συντρίψασα· χαῖρε ἡ θεία εἴσοδος, τῶν σωζομένων πανύμνητε.

Καταβασία: Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Εἵτα τὸ Κοντάκιον, Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Καὶ πάλιν ἄλλους ἐξ Οἴκους.

Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ Κτίστης, ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις, ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρός, καὶ φυλάξας ταύτην, ὥσπερ ἦν, ἀφθορον· ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτήν, βοῶντες:

Χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· χαῖρε, τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα· χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα.

Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί· χαῖρε, ξύλον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πολλοί.

Χαῖρε, κυοφοροῦσα ὁδηγὸν πλανωμένοις· χαῖρε, ἀπογεννώσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις· χαῖρε, πολλῶν πταιόντων συγχώρησις.

Χαῖρε, στολὴ τῶν γυμνῶν παρρησίας· χαῖρε, στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἦνον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες· διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεὸς ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος, βουλούμενος ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὕψος τοὺς αὐτῷ βοῶντας: Ἀλληλουῖα.

Ολος ἦν ἐν τοῖς καίτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδόλως ἀπῆν ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος· συγκατάβασις γὰρ θεϊκὴ, οὐ μετὰ-

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ . 405

βασίς δὲ τοπικὴ γέγονε · καὶ τόκος ἐκ Παρθένου Θεολήπτης,
ἀκουούσης ταῦτα :

Χαῖρε, Θεοῦ ἀχωρήτης χώρα · χαῖρε, σεπτῇ μυστηρίῃ θύρα .

Χαῖρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα · χαῖρε, τῶν πιστῶν
ἀναμφίβολον καύχημα .

Χαῖρε, ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβίμ · χαῖρε, οἶκη-
μα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφίμ .

Χαῖρε, ἡ τάναντία εἰς ταῦτό ἀγαγοῦσα · χαῖρε, ἡ παρθενίαν
καὶ λοχείαν ζευγνῦσα .

Χαῖρε, δι' ἧς ἐλύθη παράδασις · χαῖρε, δι' ἧς ἠνοιχθῇ Παρά-
δεισος .

Χαῖρε, ἡ κλεῖς τῆς Χριστοῦ βασιλείας · χαῖρε, ἐλπίς ἀγα-
θῶν αἰωνίων .

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε .

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων κατεπλάγη τὸ μέγα τῆς σῆς ἐναν-
θρωπήσεως ἔργον · τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεόν, ἐθεώρει
πᾶσι προσιτὸν ἄνθρωπον, ἡμῖν μὲν συνδιαίγοντα, ἀκούοντα
δὲ παρὰ πάντων οὕτως : Ἀλληλουῖα .

Ρήτορας πολυφθόγγους, ὡς ἰχθύας ἀφώνους, ὀρώμεν ἐπὶ
σοὶ Θεοτόκε · ἀποροῦσι γὰρ λέγειν τὸ, Πῶς καὶ Παρθέ-
νος μένεις, καὶ τεκεῖν ἴσχυσας · ἡμεῖς δὲ τὸ Μυστήριον θαυ-
μάζοντες, πιστῶς βοῶμεν :

Χαῖρε, σοφίας Θεῆ δοχεῖον · χαῖρε, προνοίας αὐτῇ ταμεῖον .

Χαῖρε, φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα · χαῖρε, τεχνολόγους
ἀλόγους ἐλέγχουσα .

Χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί · χαῖρε, ὅτι ἐ-
μαράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί .

Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκάς διασπῶσα · χαῖρε, τῶν
Ἀλiviῶν τὰς σαγήνας πληροῦσα .

Χαῖρε, βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα · χαῖρε, πολλοὺς ἐν γνώσει
φωτίζουσα .

Χαῖρε, ὀλκάς τῶν θελόντων σωθῆναι · χαῖρε, λιμὴν τῶν τοῦ
βίου πλωτῆρων .

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε .

Σῶσαι θείων τὸν κόσμον ὃ τῶν ὄλων κοσμήτωρ, πρὸς τοῦ-
τον αὐτεπάγγελτος ἦλθε · καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς Θεός,

δί ἡμᾶς ἐφάνη καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος· ὁμοίῳ γὰρ τὸ ὅμοιον καλέσας, ὡς Θεὸς ἀκούει· Ἀλληλουῖα.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντ. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ κκητήρια.

Εἴτα ἐξακολουθοῦμεν ψάλλοντες τὸν Κανόνα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ
• κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηρατῷ πα-
• λάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ
• δυνάμει σου. Τροπάρια.

Εν φωναῖς ἀσμάτων πίστει, σοὶ βοῶμεν Πανύμνητε· Χαῖ-
ρε πῖον ὄρος, καὶ τετυρωμένον ἐν Πνεύματι· χαῖρε
λυχνία καὶ στάμνε, Μάιννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον, τὰ τῶν
εὐσεβῶν αἰσθητήρια.

Ἰλαστήριον τοῦ κόσμου, χαῖρε ἄχραντε Δέσποινα· χαῖρε
κλίμαξ γῆθεν, πάντας ἀνυψώσασα χάριτι· χαῖρε ἡ γέφυρα
ὄντως ἡ μετὰ γουσα, ἐκ θανάτου πάντας, πρὸς ζωὴν τοὺς
ὑμνοῦντάς σε.

Οὐρανῶν ὑψηλότερα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον, ἐν τῇ σῇ νη-
δυϊ, ἄχραντε ἀκόπως βαστάσασα· χαῖρε κογχύλη πορφύραν
θεῖαν βάψασα, ἐξ αἱμάτων σου, τῷ βασιλεῖ τῶν Δυναμέων.

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα, ἀληθῶς χαῖρε Δέσποινα, τὸν τὰς
ἀνομίας, πάντων δωρεὰν ἐξαλείφοντα· ἀκατανόητον βάθος
ὑψος ἄρρητον, ἀπειρόγαμε, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεωθήμεν.

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ, ἀχειρόπλοκον στέφανον, ἀ-
νυμνολογοῦμεν, Χαῖρέ σοι Παρθένε κραυγάζοντες, τὸ φυλα-
κτήριον πάντων καὶ χαράκωμα, καὶ κραταίωμα, καὶ ἱερὸν
καταφύγιον.

Καταβασία· Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεῇ δόξῃ σου· σὺ γὰρ
• ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων
• Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε,
• σωτηρίαν βραβεύοντα. Τροπάρια.

Οδὸν ἡ κυήσασα, ζωῆς χαῖρε Πανάμωμε, ἡ κατακλυσμοῦ
τῆς ἀμαρτίας, σώσασα κόσμον· χαῖρε Θεόνυμφε, ἀκκ-

σμα καὶ λάλημα φρικτὸν· χαῖρε ἐνδιαίτημα, τοῦ Δεσπότου τῆς κτίσεως.

Ἰσχύς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων χαῖρε Ἀχραντε, τόπε ἀγιάσματος τῆς δόξης· νέκρωσις Ἄδου, νυμφὼν ὀλόφωτε· χαῖρε τῶν Ἀγγέλων χαρμονή· χαῖρε ἡ βοήθεια, τῶν πιζῶς δεομένων σε.

Πυρίμορφον ὄχημα, τοῦ Λόγου, χαῖρε Δέσποινα, ἔμψυχε Παραδεις τοῦ ξύλου, ἐν μέσῳ ἔχων ζωῆς τὸν Κύριον· οὐ ὁ γλυκασμὸς ζωοποιεῖ, πίστει τοὺς μετέχοντας, καὶ φθορᾷ ὑποκύψαντας.

Ῥωννύμενοι σθένει σου, πιστῶς ἀναβοῶμέν σοι· Χαῖρε πόλις τοῦ παμβασιλέως, δεδοξασμένα καὶ ἀξιάκουστα, περὶ ἧς λελάληνται σαφῶς· ὅρος ἀλατόμητον, χαῖρε βάθος ἀμέτρητον.

Εὐρύχωρον σκηνώμα, τοῦ Λόγου χαῖρε Ἀχραντε· κόχλος ἡ τὸν Σείον μαργαρίτην, προαγαγοῦσα χαῖρε πανθαύμαστε· πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγή, τῶν μακαριζόντων σε, Θεοτόκε ἐκάστοτε.

Καταβασία· Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν Σείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ
• Σειόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτή-
• σωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξαζόντες.

Τροπάρια.

Πασταῖς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς τῶν πάντων Σειώσεως, χαῖρε Πανάχραντε, τῶν Προφητῶν περιήχημα· χαῖρε τῶν Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ἐκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν πολυθειᾶς ἡ λύσσα· ὅθεν βοῶμέν σοι· Χαῖρε ὁ πόκος ὁ ἔνδροσος, ὃν Γεδεὼν Παρθένε προσθεάσατο.

Ἰδοὺ σοι Χαῖρε κραυγάζομεν, λιμὴν ἡμῖν γενεῖ Σαλαττεύσει καὶ ὀρμητήριον, ἐν τῷ πελάγει τῶν Σλίψεων, καὶ τῶν σκανδάλων πάντων τοῦ πολεμήτορος.

Χαρὰς αἰτία χαρίτωσον, ἡμῶν τὸν λογισμὸν τοῦ κραυγάζειν σοι· Χαῖρε ἡ ἀφλεκτος, βάτος νεφέλη ὀλόφωτε, ἡ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως ἐπισκιάζουσα.

Καταβασία· Τὴν Σείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον, Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.
Καὶ τοὺς λοιποὺς ἐξ Οἴκου.

Τεῖχος εἰ τῶν Παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πάντων
τῶν εἰς σέ προστρεχόντων· ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς
γῆς, κατεσκεύασέ σε Ποιητὴς ἄχραντε, οἰκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ
σου, καὶ πάντας σοι προσφωνεῖν διδάξας :

Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας· χαῖρε, ἡ πύλη τῆς σωτηρίας.

Χαῖρε, ἀρχηγὲ νοητῆς ἀναπλασέως· χαῖρε, χορηγὲ θεϊκῆς
ἀγαθότητος.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τῆς συλληφθέντας αἰσχυρῶς· Χαῖ-
ρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν.

Χαῖρε, ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργοῦσα· χαῖρε, ἡ τὸν
σπορέα τῆς ἀγνείας τεκοῦσα.

Χαῖρε, πασταὶς ἀσπόρου νυμφεύσεως· χαῖρε, πιστοὺς Κυρίῳ
ἀρμόζουσα.

Χαῖρε, καλὴ κουροτρόφε Παρθένων· χαῖρε, ψυχῶν νυμφ-
στολε Ἀγίων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Υμνος ἅπας ἡττάται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τῷ πλήθει
τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου· ἰσαριθμούς γὰρ τῇ ψάμμῳ
ῥῶδαις ἂν προσφέρωμέν σοι, Βασιλεῦ, ἅγιε, ἔδεν τελευτέμεν ἄξιον,
ὧν δέδωκας ἡμῖν τοῖς σοῖ βοῶσιν : Ἀλληλουῖα.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει φανεῖσαν, ὀρώμεν τὴν
αἰγίαν Παρθένον· τὸ γὰρ αὔλον ἄπτουσα φῶς, ὁδηγεῖ
πρὸς γινῶσιν θεϊκὴν ἅπαντας, αὐγῇ τὸν νοῦν φωτίζουσα,
κραυγῇ δὲ τιμωμένη ταῦτα :

Χαῖρε, ἀκτίς νοητῆ Ἠλίου· χαῖρε, βολίς τοῦ ἀδίττε φέγγους.

Χαῖρε, ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα· χαῖρε, ὡς βρον-
τὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλῖττουσα.

Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν· χαῖρε, ὅτι
τὸν πολυῤῥυτον ἀναβλύζεις ποταμόν.

Χαῖρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον· χαῖρε, τῆς
ἀμαρτίας ἀναιροῦσα τὸν ρύπον.

Χαῖρε, λουτήρ ἐκπλύνων συνείδησιν· χαῖρε, κρατὴρ κρινῶν
ἀγαλλίασιν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ. 409

Χαῖρε, ὁσμή τῆς Χριστοῦ εὐωδίας · χαῖρε, ζωὴ μυστικῆς
εὐωχίας. Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χαῖριν δοῦναι θελήσας ὀφλημάτων ἀρχαίων, ὁ πάντων
χρεωλύτης ἀνθρώπων, ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ πρὸς τοὺς
ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος · καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον,
ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως: Ἀλληλουῖα.

Ψἄλλοντές σου τὸν τόκον, ἀνυμνοῦμέν σε πάντες ὡς ἔμψυ-
χον ναὸν Θεοτόκε · ἐν τῇ σῇ γὰρ οἰκήσας γαστρὶ ὁ συ-
νέχων πάντα τῇ χειρὶ Κύριος, ἡγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε
βοᾶν σοι πάντας:

Χαῖρε, σκηνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου · χαῖρε, Ἀγία Ἀγίων
μείζων.

Χαῖρε, κιβωτὲ χρυσοθεῖσα τῷ Πνεύματι · χαῖρε, θησαυρὸς
τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε.

Χαῖρε, τίμιον διαῶμα βασιλέων εὐσεβῶν · χαῖρε, καύχημα
σεβάσμιον ἱερέων εὐλαβῶν.

Χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος · χαῖρε, τῆς βα-
σιλείας τὸ ἀπόρρητον τεῖχος.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια · χαῖρε, δι' ἧς ἐχθροὶ κατα-
πίπτουσιν.

Χαῖρε χρωτὸς τοῦ ἐμοῦ Θεραπεία · χαῖρε ψυχῆς τῆς ἐμῆς
σωτηρία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ω πανύμνητε Μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων Ἀγίων ἁγιώ-
τατον Λόγον, δεξαμένη τὴν νῦν προσφορὰν, ἀπὸ πάσης
ρῦσαι συμφορᾶς ἅπαντας · καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι κο-
λάσεως τοὺς συμβοῶντας: Ἀλληλουῖα.

Καὶ πάλιν τὸν πρῶτον Οἶκον:

Αγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεο-
τόκῳ τὸ, Χαῖρε · καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματοῦ-
μενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἴστατο κρυγάζων
πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα:

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει · χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείπει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις · χαῖρε, τῶν δα-
κρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνους λογισμοῖς· χαῖρε, ρα·
• Σος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βαστά-
ζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον· χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου
σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖ-
ται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Καὶ πάλιν τὸ εἰρημένον Κοντάκιον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,

Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.

Ἀλλ' ὥς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,

Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον.

Ἰνα κράζω σοι: Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἶτα ἀποπληροῦμεν τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτί-
• σαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες,
• χαίροντες ἔψαλλον: Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
• καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Τροπάρια.

Ανυμνοῦμέν σε, βοῶντες: Χαῖρε ὄχημα, Ἡλίου τοῦ νοητοῦ·
ἄμπελος ἀληθινή, τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, ἡ γεωργή-
σασα, οἶνον στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν
πιστῶς σε δοξαζόντων.

Ἰατῆρα, τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα, χαῖρε Θεόνυμφε· ἡ
ῥαῖδος ἡ μουσική, ἀνθος τὸ ἀμάραντον, ἡ ἐξανθήσασα· χαῖρε
Δέσποινα, δι' ἧς χαρὰς πληρούμεθα, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Ῥητορεύουσα, οὐ σθένει γλῶσσα Δέσποινα, ὑμνολογῆσαί
σε· ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφίμ, ὑψώθης κυήσασα, τὸν Βασιλέα
Χριστόν· ὃν ἱκέτευε, πάσης νῦν βλάβης ρύσασθαι, τοὺς πι-
στῶς σε προσκυνοῦντας.

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακράζει σοι:
Χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ, δακτύλῳ ἐγγεγραπται, Πατὴρ ὁ Λόγος

Ἀγνή· ὃν ἰκέτευε, βίβλω ζωῆς τοὺς δούλους σου, καταγράφαι Θεοτόκε.

Ἰκετεύομεν, οἱ δέσποί σε καὶ κλίνομεν, γόνυ καρδίας ἡμῶν. Κλῖνον τὸ οὖς σου Ἀγνή, καὶ σῶσον τοὺς θλίψεσι βυθιζομένους ἡμᾶς, καὶ συντήρησον, πάσης ἐχθρῶν ἀλώσεως, τὴν σὴν Πόλιν Θεοτόκε.

Καταδασία: Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

- Πᾶϊδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διε-
 - σῶσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος,
 - τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἐγείρει ψάλλουσιν: Τὸν Κύριον
 - ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψθε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
- Τροπαρία.

Νηδυῖ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βαστάζοντα ἐβάστασας· γάλακτι ἐξέθρεψας, νεύματι τὸν τρέφοντα, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, Ἀγνή, ᾧ ψάλλομεν: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψθε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βράτῳ, τὸ μέγα Μυστήριον τῆς τόκου σου· Παῖδες προεικόνισαν, τοῦτο ἐμφανέστατα, μέσον πυρὸς ἱστάμενοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε ἁγία Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πρώην ἀπάτη γυμνωθέντες, στολὴν ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν, τῇ κυοφορίᾳ σου· καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκότει παραπτώσεων, φῶς κατωπτεύσαμεν, φωτὸς κατοικητήριον Κόρη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζῶοποιοῦνται· ζωὴν γὰρ τὴν ἐνυπόστατον ἐκίησας· εὐλαλοὶ οἱ ἄλαλοι, πρώην χρηματίζοντες· λεπροὶ ἀποκαθαίρονται· νόσοι διώκονται· πνευμάτων ἀερίων τὰ πλήθη, ἡττηνται Παρθένε, βροτῶν ἡ σωτηρία.

Ἡ κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, δι' ἧς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἤρθημεν, χαίροις παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τείχος καὶ ὀχύρωμα, τῶν μελωδούντων Ἀγνή: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψθε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταδασία: Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

» **Α**πας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδεχόμε-
 » νος· πανηγυρίζετω δέ, αὐλῶν Νῶν φύσις γεραίρυσσα,
 » τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
 » παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε. Τροπάρια.

Ινα σοι πιστοί, τὸ Χαῖρε κραυγάζωμεν, οἱ διὰ σοῦ τῆς χα-
 ρᾶς, μέτοχοι γενόμενοι, τῆς αἰδίου, ρύσαι ἡμᾶς πειρασμῷ,
 βαρβαρικῆς ἀλώσεως, καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, διὰ πλῆθος,
 Κόρη παραπτώσεων, ἐπιούσης βροτοῖς ἀμαρτάνουσιν.

Ὡφθης φωτισμός, ἡμῶν καὶ βεβαιώσις· ὅθεν βοῶμέν σοι·
 Χαῖρε ἄστρον ἄδυτον, εἰσάγον κόσμῳ τὸν μέγαν ἥλιον· χαῖ-
 ρε Ἐδεμ ἀνοίξασα, τὴν κεκλεισμένην Ἀγνή· χαῖρε στυλε,
 πύρινε εἰσάγουσα, εἰς τὴν ἄνω ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐκδοήσωμεν·
 Χαῖρε κόσμου Δέσποινα· χαῖρε Μαρία Κυρία πάντων ἡμῶν·
 χαῖρε ἡ μόνη ἄμωμος, ἐν γυναιξὶ καὶ καλῇ· χαῖρε σκεῦος,
 μύρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ σέ κενωθὲν εἰσδεξάμενον.

Ἡ περιστέρα, ἡ τὸν ἐλεήμονα, ἀποκυήσασα, χαῖρε ἀει-
 πάρθενε· Ὅσιων πάντων χαῖρε τὸ καύχημα, τῶν Ἀθλητῶν
 στεφάνωμα· χαῖρε ἀπάντων τε, τῶν Δικαίων. Δεῖον ἐγκαλ-
 λώπισμα, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Φεῖσαι ὁ Θεός, τῆς κληρονομίας σου, ταῖς ἀμαρτίας ἡμῶν,
 πάσας παραβλέπων νῦν, εἰς τοῦτο ἔχων ἐκδυσωποῦσάν σε,
 τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπόρως σε κυσφορήσασαν, διὰ μέγα ἔλεος
 Δελήσαντα, μορφωθῆναι Χριστὲ τὸ ἀλλότριον.

Καταβασία: Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον, Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σκῆρτήσατε, χορεύσατε, μετ' εὐφροσύνης ἄσατε· ὁ Γαβριὴλ
 τῇ Παρθένῳ, χαρὰν κομίζων ἐπέστη, εἰς Ναζαρέτ νῦν
 τὴν πόλιν, χαρᾶς τὰ εὐαγγέλια. Χαῖρε Ἀγνή πανάμωμε, τῷ
 κόσμῳ ἡ προστασία· χαῖρε οὐράνιε θρόνε.

Εἰς τοὺς Αἰνους, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κεκρυμμένον Μυστήριον. καὶ Ἀγγέλοις ἀγνώριστον, Γα-
 βριὴλ πιστεύεται ὁ Ἀρχάγγελος· καὶ ἐπὶ σέ νῦν ἐλεύ-

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ. 413

σεται, τὴν μόνην ἀκήρατον, καὶ καλὴν περιστεράν, καὶ τοῦ
γένους ἀνάπλασιν, καὶ βοήσῃ σοι, Παναγία τό: Χαῖρε · ἐτοι-
μάζου, διὰ λόγου Θεὸν Λόγον, σὺ ταῖς λαγόσιν εἰσδέξασθαι.

Δίς.

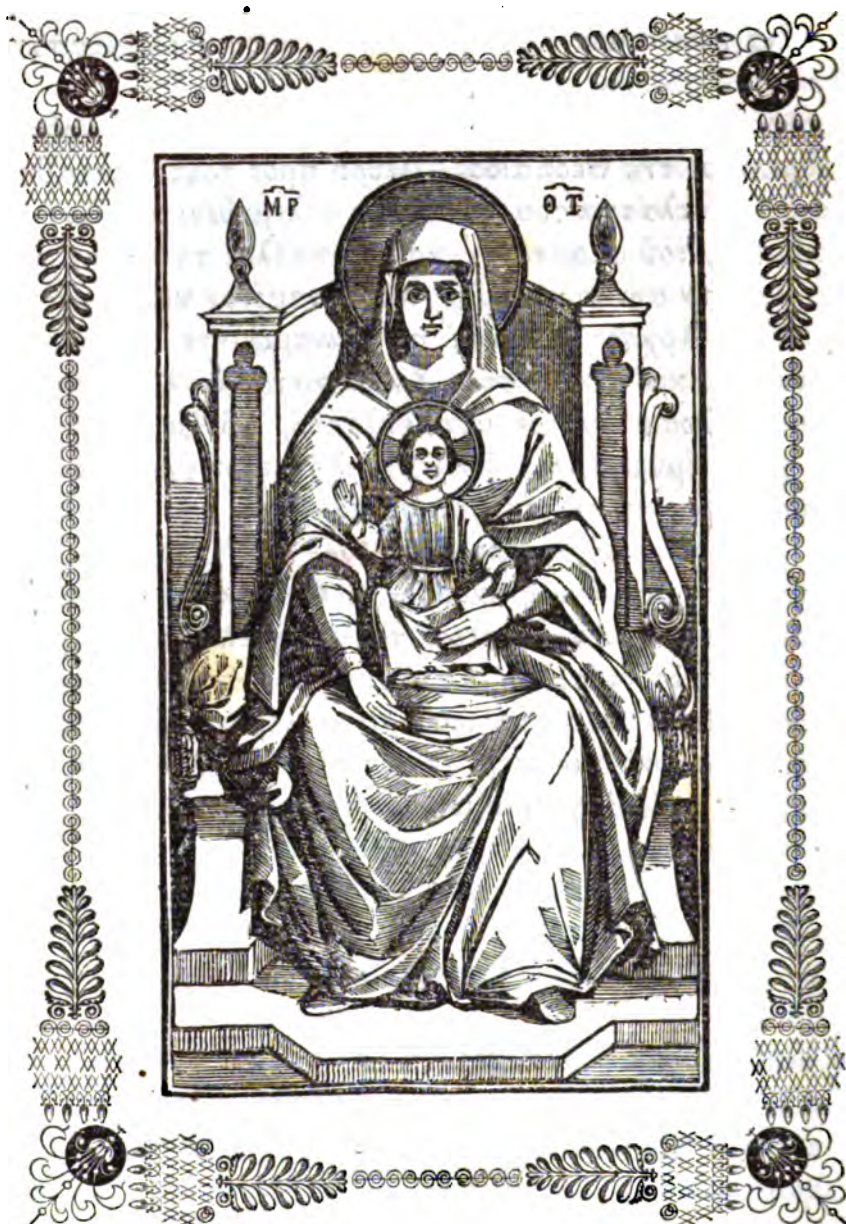
Φωτοφόρον παλάτιον, ἡτοιμάσθη σοι Δέσποτα, ἡ νηδὺς ἡ
ἄχραντος τῆς Θεόπαιδος · Δεῦρο πρὸς τοῦτο κατὰβηθι,
οἰκτεῖρας τὸ πλάσμα σου, φθονερῶς πολεμηθὲν, καὶ δουλείᾳ
κρατούμενον, τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸ καίλλος τὸ πρῶν ἀπο-
λέσαν, καὶ τὴν σὴν σωτηριῶδη, προσαναμένον κατὰβασιν.

Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐπὶ σέ παναμώμητε, ἐμφανῶς ἐ-
λεύσεται, καὶ βοήσῃ σοι: Χαῖρε κατάρας λυτήριον, πε-
σόντων ἀνόρθωσις · χαῖρε μόνῃ ἐκλεκτῇ, τῷ Θεῷ χρηματί-
σασα · χαῖρε ἔμψυχε, τοῦ Ἡλίου νεφέλῃ · ὑποδέχου, τὸν ἀχώ-
ρητον ἐν μήτρᾳ, τῇ σῇ οἰκῆσαι θελήσαντα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνων, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος · ἐλάλει γὰρ
πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήμα-
τα · ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν
προαιώνιον Θεόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι, βοῶμέν σοι:
Ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθείς ἀτρέπτως Θεός, εἰρήνην τῷ κόσμῳ
δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Πολλὰ ἰσχύει δέησις Μητρός, πρὸς εὐμένειαν
Δεσπότης.

Ἡ Ἑκάτη. Σελ. 94.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ,

Ψαλλομένου ἐν πάσῃ περιστάσει, καὶ θλίψει ψυχῆς.

Ποῖημα Θεοστηρίκτου μοναχοῦ· οἱ δὲ, Θεοφάνους.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, λέγομεν τὸν παρόντα Ψαλμόν.

ΨΑΛΜΟΣ ρμβ'. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν προῖησόν μοι τὸ πρωὶ τὸ ἑλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξέλθ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Καὶ εὐθὺς τὸ, Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ ἐξ ἐκατέρων τῶν Χορῶν.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια, Ἦχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῃ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κρᾶζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς: Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σέ γάρ καὶ μόνην ἐλπίδα κекτήμεθα. Δέξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰμὴ γὰρ σὺ προϊστασοῦς πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Τὸν Ν'. Ψαλμὸν, σελ. 153. Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Υ**γράν διοδεύσας ὥσει ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλῆτης ἀνεβόα: Τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν. Τροπάρια.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σέ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν. ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου, καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶν με ταραττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαι μου τὴν ψυχὴν. Εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου πανάμωμε.

Σωτήρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθέne, λυτρω-
θῆναί με τῶν δεινῶν · σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων, ἀνατείνω
καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν .

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ
προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξιώσον μόνῃ Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ
ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια .

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός .

• Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας
• δομητορ, σύ με στερέωσον ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐ-
• φετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάν-
• θρωπε . Τροπάρια .

Προσασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννητορ
Παρθέne · σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν
ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνῃ πανύμνητε .

Ἰκετεύω Παρθέne, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας
τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου · σύ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν
τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνῃ πανάχραντε .

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας
τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον · πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυ-
νατὸν ἐν ἰσχυΐ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε .

Χαλεπαῖς ἀρρώστiais, καὶ νοσηροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ
Παρθέne, σύ μοι βοήθησον · τῶν ἱαμάτων γὰρ, ἀνελιπῇ σε γι-
νώσκω, θησαυρὸν πανάμωμε τὸν ἀδαπάνητον .

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι
πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος
καὶ προστασίαν .

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐ-
μὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς
μου τὸ ἄλγος .

Εἴτα μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς, δι' οὗς ἡ Παράκλησις γίνεται ·
καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἰ. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκ-
φώνησιν, τὸ ἐπόμενον

Κάθισμα, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν .

Πρεσβεία θερμῇ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλεῶς πηγὴ,
τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι : Θεοτόκε

Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σὺ τὸ Μυστήριον· κα-
• **Τ**ενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τροπάρια.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα
Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πται-
σμάτων Θεοσύμφευτε.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλυμένῃ τῆς σῆς παρὰ-
σχου μοι, ἡ τὸν εὐσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων
τῶν ὑμνούντων σε.

Ἀπολαύοντες πάντα γινε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον,
ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκρά-
δαντον, κεκτημένοι σε πανύμνητε, δυσχερείας πάσης ἐκλυ-
τρούμεθα.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Φ**ώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ
• **Β**ραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου
• ἡμῖν φιλόανθρωπε.

Τροπάρια.

Εμπλησον Ἀγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν
ἀκήρατον διδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης ἡ γεννήσασα
τὸν αἵτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε ἀγνή, ἡ αἰώνιαν τε-
κῆσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νῦν ὑπερέχουσιν.

Λῦσον τὴν ἀγλὴν, τῶν πταισμάτων με Θεόνυμφε, τῷ φω-
τισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα τὸ Δεῖον καὶ
προαιώκιον.

Ἰασαί Ἀγνή, τῶν παθῶν με τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σὺ
ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ με
• **Τ**ὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ

» ζωῆμου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς: Ἐκ
» φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε. Τροπάρια.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὃς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκώς
τῷ Θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ, καὶ Θανάτῳ μου φύσιν, κα-
τασχεθεῖσαν. Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν,
τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουράν ἀσφαλε-
στάτην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν, διαλύεσαν ὄχλον, καὶ ἐπι-
ρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν· καὶ δέομαι διαπαντός, ἐκ φθο-
ρᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναί με.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κекτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ
σωτηρίαν, καὶ πλατυσμόν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ
φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα. Ὡ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν
παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατὰκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις
τῇ σαρκί μου· ἀλλ' ἢ Θεόν, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν
λυτῆρα τῶν νόσων κηρύττειν, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς: Ἐκ
φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι
πάντες μετὰ Θεόν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος
καὶ προστασίαν.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχά-
των τῶν ἡμερῶν τεκούσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν
παρόρησίαν.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει, ὡς δεδήλωται.

Μετὰ δὲ τὴν Ἑκφώνησιν, Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς
τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων
φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι: Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ
σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἡ προστατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε τῶν
τιμῶντων σε.

Εἶτα, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἦχος.

Εκ νεότητός μου, πολλὰ πολέμει με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀν-
τιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτῆρ μου. Δίς.

Ο ἰ μισοῦντες Σιών. αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου ὡς χορ-
τος γὰρ, πυρὶ ἔσέσθε ἀπεξηραμμένοι. Δίς.

Δόξα.

Α γίω Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωῆται, καὶ καθάρσει, ὑψῶ-
ται λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ μοναδί, ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Α γίω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύον-
τα, ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον :

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Στίχ. "Α καυσον Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σε, καὶ
ἐπιλάβου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου,
καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Α'. 39.

Ε ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριαμ, ἐπορεύθη
εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰουδα καὶ εἰ-
σῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ.
Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μα-
ρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς καὶ ἐπλήσθη
Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ,
καὶ εἶπεν : Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ
καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πρόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ
Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδὲ γὰρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ
τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν
ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα,
ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου.
Καὶ εἶπε Μαριαμ : Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ
ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου ὅτι
ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδού γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί ὅτι ἐποίησέ
μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμεινε
δὲ Μαριαμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς
τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα, Ἦχος β'.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἢ ἐν Μονάδι, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων. Καί νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἴτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σε ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά με.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μὴ καταπιστεύσης με, ἀνθρωπίνη προστασία, Παναγία Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν τοῦ ἱκέτου σου. Ὀλίψις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν Δαιμόνων τὰ τοξεύματα· σκέπην οὐ κέκτημαι, ἔδῃ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος, πᾶντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλὴν σου. Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποιήσον.

Οὕδεις προστρέγων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Μεταβολὴ τῶν ὀλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ο ΙΕΡΕΥΣ.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλεή σου τὰ πλῆσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ αἰεπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πάνευφῆμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν, καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων.

λων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ Δαυματουργοῦ· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφέρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατέρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἰκετεύομέν σε πολυέλεε Κύριε. Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον ιβ'. Μετὰ δὲ τὸ, Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς Ὁδοὺς τοῦ Κανόνος.

Ὁδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ο**ὶ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλώνι ποτὲ, τῇ πίσει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,
- Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατώκησας τῷ κόσμῳ, ἣν προσῆλτιν ἀνέδειξας: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μητὲρ ἀγνή, δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετάνοίας, ταῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστιας Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, διεραπεύειν ἀξιώσον, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Ὁδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**ὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν
- Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένου, μὴ παρίδῃς Παρθένε ὕμνουντας, καὶ ὑπερυψύντας σὲ Κόρη εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἱαμάτων τὸ δαψιλὲς ἐπιχεῖς, τοῖς πιστῶς ὕμνουσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὁδύνας Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὕμνοῦμεν εἰς πάντας τὴς αἰῶνας.

Ῥδὴ Σ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογῶμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι
• **Ν**οι Παρθένε αἶγνῃ, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγα-
• **λύνοντες.** Τροπάρια.

Ροὴν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποπονήσῃς, ἢ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφηρηκότα Παρθένε Χριστὸν κηύσασα.

Χαρὰς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἢ τῆς χαρὰς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἀμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Λεμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γειτοῦ Παρθένε καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγὴ τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτὸς σὲ ταῖς ἀκτίσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερόν τῆς ἀγνοίας διώκῃσα, τὴς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλοντας.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας ταπεινωθέντα Παρθένε θειάπευσον, ἐξ ἀρρώστιας εἰς ῥώσιν μετασκευάζουσα.

Καὶ εὐθύς τὸ, "Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς.

Καὶ Συμιᾶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον, καὶ τὸν λαόν, ἢ τὸν οἶκον, ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια:

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν, λαμπηδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὕμνοις τιμῃσαιμεν.

Ἀπὸ τῶν πολλῶν μου ἀμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ· πρὸς σὲ καταφεύγω τὴν Κεχαριτωμένην· ἐλπίς ἀπηλπισμένων, σὺ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις, ἀναξίων σῶν ἱκετῶν, ἵνα μεσιτεύσῃς πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα. ὦ Δέσποινα τοῦ κόσμου, γενοῦ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοὶ τὴν ᾠδὴν, νῦν τῇ παννυμνῇ, Θεοτόκῳ χαρμονικῶς. Μετὰ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, δυσώπει Θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἄλλα ταῖ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνούντων, τὴν Εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, τὴν ἱστορηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου, Λουκᾶ ἱερωτάτου, τὴν Ὁδηγήτριαν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἵτα Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοὶ τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἀμαρτωλοὶ προσφέρομεν. Ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὖσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σε· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὖσπλαγχνίας τὴν πύλην, ἀνοιξον ἡμῖν εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κτλ.

Καὶ μνημονεύσας πάλιν, ὑπὲρ ὧν ἡ Παράκλησις γίνεται, ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν.

Μετ' αὐτὴν δέ, ἐν ὧσιν οἱ ἀδελφοὶ ἀσπάζονται τὴν Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος β'. Ὅτι ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πάντων προστατεύεις ἀγαθὴ, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν, ἀ-

μαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, αἰεὶ μεσι-
τεῖαν, οἱ κατακαμπτόμενοι, ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. Μη-
τερ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὅθεν σοι προσπίπτομεν. Ῥῦσαι,
πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Ὅμοιον.

Πάντων θλιβομένων ἢ χαρᾶ, καὶ ἀδικουμένων προστάτις,
καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, καὶ βα-
κτηρία τυφλῶν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων,
σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ ὀρφανῶν βοηθός, Μητερ τοῦ Θεοῦ
τοῦ ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις. Ἀχραντε σπεῦσον, δυσωποῦμεν,
ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ἦχος πλ. δ'.

Δεσπόινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύ-
τρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἦχος β'.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθημι, Μητερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, καὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα προεγράφησαν
σελ. 415-416. ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Ποίημα τοῦ βασιλέως Θεοδώρου Δούκα τοῦ Λασκάρεως.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Α**ρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτε,
- » Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα
- » θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
- » ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμείποντα. Τροπάρια.

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγαὶ χειμάζῃσι, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, καὶ συμφορῶν νέφη, τὴν ἐμὴν καλύπτουσι, καρδίαν Θεοσύμφευτε· ἀλλ' ἢ φῶς τετοκυῖα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον, λάμψον μοι τὸ φῶς τὸ χαρμόσυνον.

Ἐξ ἀμετρήτων ἀναγκῶν καὶ θλίψεων, καὶ ἐξ ἐχθρῶν δυσμενῶν, καὶ συμφορῶν βίη, λυτρωθεὶς Πανάχραντε, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ἀνυμνῶ μεγαλύνω, τὴν ἄμετρόν σου συμπάθειαν, καὶ τὴν εἰς ἐμέ σου παράκλησιν.

Νῦν πεποιθὼς ἐπὶ τὴν σὴν κατέφυγον, ἀντίληψιν κραταιάν, καὶ πρὸς τὴν σὴν σκέπην ὀλοψύχως, ἔδραμον, καὶ γόνυ κλίνω Δέσποινα, καὶ θρηνῶ καὶ στεναίζω, μή με παρίδῃς τὸν ἄθλιον, τῶν Χριστιανῶν καταφύγιον.

Οὐ σιωπήσω τοῦ βοᾶν τρανότατα, τὰ μεγαλεῖα τὰ σὰ, εἰ μὴ γὰρ σὺ Κόρη, πάντοτε προΐστασο, ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεύσας, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου, τίς ἐκ τοσούτου με κλύδωνος, καὶ δεινῶν κινδύνων ἐρρύσατο;

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- Οὐρανίας ἀψίδος, ὁροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας
- δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν
- ἐφests τῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάν-
- ῥωπε. Τροπάρια.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων, ὀδυνηρῶς κράζω σοι: Πρόφθασον θερμὴ προστασία, καὶ σὴν βοήθειαν, δὸς μοι τῷ δούλῳ σου, τῷ ταπεινῷ καὶ ἀθλίῳ, τῷ τὴν σὴν ἀντίληψιν, ἐπιζητοῦντι θερμῶς.

Ἐθαυμάστωσας ὄντως, νῦν ἐπ' ἐμοὶ Δέσποινα, τὰς εὐεργεσίας σου Κόρη, καὶ τὰ ἐλέη σου· ὅθεν δοξάζω σε, καὶ ἀνυμνῶ καὶ γεραίρω, τὴν πολλὴν καὶ ἄμετρον, κηδεμονίαν σου.

Καταιγίς με χειμάζει, τῶν συμφορῶν Δέσποινα, καὶ τῶν λυπηρῶν τρικυμίας καταποντίζουσιν· ἀλλὰ προφθάσασα, χεῖρά μοι δὸς βοηθείας, ἡ θερμὴ ἀντίληψις, καὶ προστασία μου.

Ἀληθῇ Θεοτόκον, ὁμολογῶ Δέσποινα, σὲ τὴν τοῦ θανάτου τὸ κράτος ἐξαφανίσασαν· ὡς γὰρ φυσίζωος, ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν τοῦ Ἄδου, πρὸς ζωὴν ἀνήγαγες, εἰς γῆν με ρεύσαντα.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεία θερμὴ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι: Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε, σὺ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου,
- » σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικούς κόλπους μὴ λιπών,
- » καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχίαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ
- » Προφῆτῃ, Ἀββακούμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ δυνάμει σε δόξα
- » φιλαίνθρωπε.

Τροπάρια.

Καὶ ποῦ λοιπόν, ἄλλην εὐρήσω ἀντίληψιν; ποῦ προσφύγω; ποῦ δὲ καὶ σωθήσομαι; τίνα θερμὴν ἔξω βοηθόν, θλίψεσι τοῦ βίου, καὶ ζάλαις οἶμοι! κλονούμενος; Εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, καὶ θαρρῶ καὶ καυχῶμαι, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου, σῶσόν με.

Τὸν ποταμὸν τὸν γλυκερὸν τοῦ ἐλέους σου, τὸν πλουσίαις, δωρεαῖς δροσίσαντα, τὴν παναθλίαν καὶ ταπεινὴν, Πάναγν ψυχὴν μου, τῶν συμφορῶν καὶ τῶν θλίψεων, καμίνῳ φλογισθεῖσαν, μεγαλύνω, κηρύττω, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου, σῶσόν με.

Σὲ τὴν ἀγνὴν, σὲ τὴν Παρθένον καὶ ἄσπιλον, μόνην φέρω, τεῖχος ἀπροσμάχητον, καταφυγὴν, σκέπην κραταιάν, ὄπλον σωτηρίας. Μὴ με παρίδῃς τὸν ἄσωτον, ἐλπίς ἀπηλπισμένων, ἀσθενῶν συμμαχία, θλιβομένων χαρὰ καὶ ἀντίληψις.

Πῶς ἐξεπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσομαι, τοὺς ἀμέτρους, οἰκτιρμούς· ὡς Δέσποινα, τὴς τὴν ἐμὴν πάντοτε ψυχὴν, δεινῶς πυρκαμένην, ὡς ὕδωρ περιδροσίσαντας; Ἀλλ' ὦ τῆς σῆς προνοίας, καὶ τῆς εὐεργεσίας, ἧς ἀφθόνως αὐτὸς παραπήλαυσα!

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν· καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἴνα τί με ἀπῶσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, τὸ φῶς τὸ
- » ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δεῖ-
- » λαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν
- » σου, ταῖς ἐδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τροπάρια.

Εὐχαρίστως βοῶ σοι: Χαῖρε Μητροπάρθενε· χαῖρε Θεό-
νυμφε· χαῖρε Δεία σκέπη· χαῖρε ὄπλον καὶ τείχος ἀ-
πόρητον· χαῖρε προστασία, καὶ βοηθὲ καὶ σωτηρία, τῶν
εἰς σέ προστρέχόντων ἐκ πίστεως.

Οἱ μισοῦντές με· μάτην, βέλεμνα καὶ ξίφη, καὶ λάκκον
ἠντρέπισαν, καὶ ἐπιζητοῦσι, τὸ πανάθλιον σῶμα σπαράξαι
μου, καὶ καταβιάσασαι, πρὸς γῆν Ἀγνή ἐπιζητοῦσιν· ἀλλ' ἐκ
τούτων προφθάσασα σῶσόν με.

Ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, θλίψεως καὶ νόσου, καὶ βλάβης με
λύτρωσαι· καὶ τῇ σῇ δυνάμει, ἐν τῇ σκέπῃ σου φυλάξον ἄ-
τρωτον, ἐκ παντὸς κινδύνου, καὶ ἐξ ἐχθρῶν τῶν πολεμούν-
των, καὶ μισούντων με Κόρη πανύμνητε.

Τί σοι δῶρον προσάξω, τῆς εὐχαριστίας, ἀνθ' ὧν περ ἀπή-
λαυσα, τῶν σῶν δωρημάτων, καὶ τῆς σῆς ἀμετρήτου χρησό-
τητος; Τοιγαροῦν δοξάζω, ὑμνολογῶ καὶ μεγαλύνω, σοῦ τὴν
ἄφατον πρὸς με συμπάθειαν.

Δεῖξωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι
πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρήκτον τείχος
καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐ-
μὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος καίκωσιν, καὶ ἴασαι, τῆς ψυχῆς
μου τὸ ἄλγος.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ με

» ταῖς θλίψεσι, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ

» ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωάννης: Ἐκ

» φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Ταῖς νέφει τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψαν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν
καὶ καρδίαν, καὶ σκοτασμὸν, ἐμποιοῦσί μοι Κόρη· ἀλλ'
ἡ γεννήσασα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ἀπέλασον ταῦτα μακράν,
τῇ ἐμπνεύσει τῆς Δείας πρεσβείας σου.

Παρακλήσιν ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα, καὶ τῶν νόσων ἱατρὸν
σε γινώσκω, καὶ παντελῆ συντριμμὸν τοῦ θανάτου, καὶ πο-
ταμὸν τῆς ζωῆς ἀνεξάντλητον, καὶ πάντων τῶν ἐν συμφο-
ραῖς, ταχινὴν καὶ ὀξεῖαν ἀντίληψιν.

Οὐ κρύπτω σου τὸν βυθὸν τοῦ ἐλέους, καὶ τὴν βρύσιν τῶν ἀπείρων ὤαυματων, καὶ τὴν πηγὴν τὴν αἰέναν ὄντως, τῆς πρὸς ἐμὲ συμπαθείας σου Δέσποινα· ἀλλ' ἅπασιν ὁμολογῶ, καὶ βοῶ καὶ κηρύττω καὶ φθέγγομαι.

Ἐκύκλωσαν αἱ τοῦ βίῃ με ζάλαι, ὥσπερ μέλισσαι κηρίον Παρθένε, καὶ τὴν ἐμὴν, κατασχοῦσαι καρδίαν, κατατιτρώσκουσι βέλει τῶν ὀλίψεων· ἀλλ' εὖροιμί σε βοηθόν, καὶ διώκτην καὶ ῥύστην πανάχραντε.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος. Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι: Ἰάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἡ προστατεύουσα αἰεὶ Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ι'. 38. καὶ ια'. 27.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινὰ· γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτόν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ, καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περισπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε: Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνη με κατέλιπε διακονεῖν; εἶπε οὖν αὐτῇ, ἵνα μου συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ: Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνός δέ ἐστι χρεία· Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ, ἐν τῷ λέγειν αὐτόν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ: Μακαρία

ἡ κοιλία ἢ βάστασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε : Μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν .

Μετὰ ταῦτα λέγε, ὅσα προεγράφησαν, σελ. 421·422.

Εἶτα τὰς λοιπὰς ᾠδαῖς τοῦ Κανόνος .

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός .

- Παῖδες, Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα
- Δαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ. μετέβαλον βοῶν-
- τες : Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας .

Τροπάρια .

Φῶς ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε, σκοτισθέντα με νυκτὶ ἀμαρτημάτων, φωταγωγήσον σὺ, φωτὸς οὖσα δοχεῖον, τὸ καθαρὸν καὶ ἄμωμον, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω .

Σκέπη γενοῦ καὶ προστασία, καὶ ἀντίληψις, καὶ καύχημα Παρθένε, γυμνωθέντι μοι νῦν, ἀπάσης βοηθείας, ἀβοηθήτων δυνάμεις, καὶ ἐλπίς ἀπηλπισμένων .

Ὅλη ψυχῇ καὶ διανοίᾳ, καὶ καρδίᾳ σε καὶ χεῖλεσι δοξάζω, ἀπολαύσας τῶν σῶν, μεγάλων χαρισμάτων . Ἄλλ' ὡς τῆς σῆς χρηστότητος, καὶ ἀπειρῶν σου θαυμαμάτων !

Βλέπον ἰλέω ὄμματί σου, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν κάκωσιν, ἣν ἔχω· καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλάβης καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν με λύτρωσαι, ἀμετρήτῳ σου ἐλέει .

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν .

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ παννύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος .

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός .

- Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ, πυρὶ τὸ τῆς
- Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύ-
- ριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας .

Τροπάρια .

Διὰ σπλάγχνα, ἐλέους σου Παρθένε, μὴ παρίδῃς σεμνὴ, ποντοῦμενόν με σάλῳ, βιωτικῶν κυμάτων· ἀλλὰ δίδου μοι, χεῖρα βοηθείας, καταπονουμένῳ κακώσεσι τοῦ βίου .

Περὶστάσεις, καὶ θλίψεις, καὶ ἀνάγκαι, εὐροσάν με Ἀγνή, καὶ συμφοραὶ τοῦ βίου, καὶ πειρασμοὶ με πάντοθεν ἐκύκλωσαν· ἀλλὰ πρόστηθί μοι, καὶ ἀντιλαβοῦ μου τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ.

Ἐν ταῖς ζάλαις, ἐφευρόν σε λιμένα· ἐν ταῖς λύπαις, χαρὰν καὶ εὐφροσύνην· καὶ ἐν ταῖς νόσοις ταχινὴν βοήθειαν· καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις ῥύστην· καὶ προσάτιν ἐν τοῖς πειρατηρίοις.

Χαῖρε θρόνε, πυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε θεία, καὶ μανναδόχε στάμνε· χαῖρε χρυσῇ λυχνία, λαμπρὰς ἄσβεστε· χαῖρε τῶν παρθένων δόξα, καὶ μητέρων ὠραῖσμα καὶ κλέος.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τείχος καὶ προστασίαν.

Ἐπιβλέψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κακώσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη
 » τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὦφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματι-
 » κῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
 » νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι
 » μεγαλύνουσιν.

Τροπάρια.

Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλην Ἀγνή; ποῦ προσδράμω λα-
 πὸν καὶ σωθήσομαι; ποῦ πορευθῶ; ποίαν δὲ ἐφεύρω
 καταφυγὴν; ποίαν θερμὴν ἀντίληψιν; ποίαν ἐν ταῖς θλί-
 ψεσι βοηθόν; Εἰς σέ μόνην ἐλπίζω, εἰς σέ μόνην καυχῶμαι,
 καὶ ἐπὶ σέ θάρρῶν κατέφυγον.

Οὐκ ἔστιν ἀριθμήσασθαι δυνατόν, μεγαλεῖα τὰ σὰ Θεο-
 νύμφευτε, καὶ τὸν βυθόν, τὸν ἀνεξερευνήτον ἐξειπεῖν, τῶν ὑπὲρ
 νοῦν θαυματίων σου, τῶν τετελεσμένων διηγεκῶς, τοῖς πόθῳ σε
 τιμῶσι, καὶ πίστει προσκυνοῦσιν, ὡς ἀληθῇ Θεῷ λοχεύτριαν.

Ἐν ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ, καὶ γεραίρω τὸ ἄμετρον
 ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν, δυνάμιν σου πᾶσιν ὁμολογῶ· καὶ τὰς
 ἐνεργεσίας σου, ἃς ὑπερεκένωσας εἰς ἐμέ, κηρύττω, μεγαλύ-
 νω, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ, καὶ λογισμῷ καὶ γλώσσει πάντοτε.

Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πενιχράν, καὶ κλαυθμὸν μὴ πα-
ρίδῃς καὶ δάκρυα, καὶ στεναγμὸν· ἀλλ' ἀντιλαβοῦ μου ὡς
ἀγαθὴ, καὶ ταῖς αἰτήσεσι πλήρωσον· δύνασαι γὰρ πάντα, ὡς
πανσθενοῦς, Δεσπότης Θεοῦ Μήτηρ, εἰ νεύσεις ἔτι μόνον,
πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὰν ταπεινώσιν.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι
πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρήκτον τείχος
καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐ-
μὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς
μου τὸ ἄλγος.

Καὶ τὰ ἐξῆς, ὅσα προεγράφησαν, σελ. 424-425.

Μετὰ δὲ τὸ Τρισάγιον, ψάλλομεν ἀργότερον, καὶ γεγωνοτέρᾳ
τῇ φωνῇ, τὰ παρόντα Ἑξαποστειλάρια.

Ἦχος γ'.

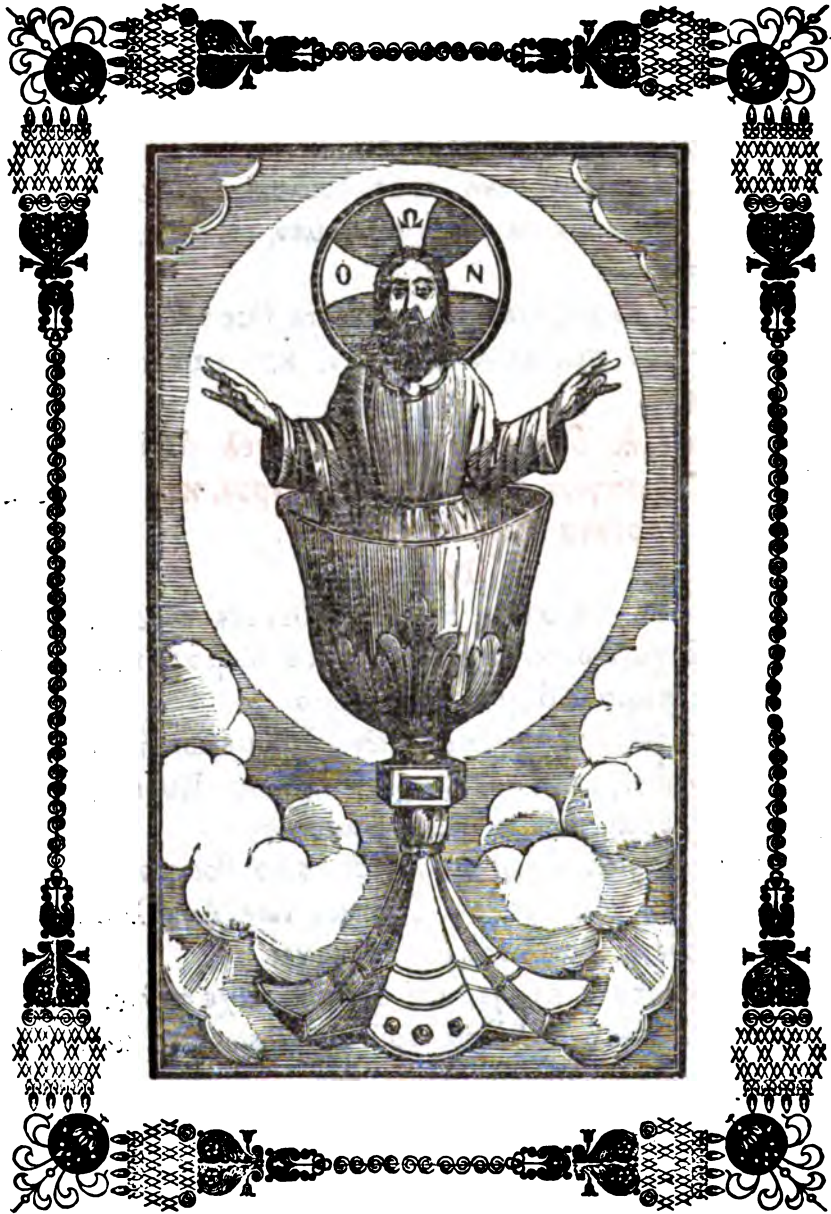
Α'πόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθση-
μανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Υἱὲ
καὶ Θεέ μου, παραλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Ο' γλυκασμός τῶν Ἀγγέλων, τῶν Ὀλιβομένων ἡ χαρὰ, Χρι-
στιανῶν ἡ προστατίς, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλα-
βοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰώνιων βασάνων.

Καὶ σέ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν· μὴ
μου ἐλέγξῃ ταῖς πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων. Παρα-
καλῶ σε Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστά-
λακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον
θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην.

Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ
αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ.

Ἰωάν. ῥ'. 56.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ

Μ Ε Τ Α Λ Η Ψ Ε Ω Σ .

•••••

Μέλλων προσελθεῖν τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις, μετὰ τὴν ἀφ' ἐσπέρας εἰθισμένην Ἀκολουθίαν τῇ Ἀποδείπνῃ, σελ. 153. ἕως τέλους τῆς, Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, λέγε μετὰ κατανύξεως τὸν παρόντα Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς, κατὰ Ἀλφάβητον .

ᾠδὴ α' Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί .

Αῖς ζῶντος, αἰωνιζούσης γενέσθω μοι, τὸ Σῶμά σου τὸ ἅγιον, εὖσπλαγγνε Κύριε, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα, καὶ νόσων πολυτρόπων ἀλεξητήριον .

Βεβηλωθεὶς, ἔργοις ἀτόποις ὁ δειλαῖος, τοῦ σου ἀχράντου Σώματος, καὶ Θείου Αἵματος, ἀνάξιος ὑπάρχω, Χριστέ τῆς μετουσίᾳς, ἥς με ἀξιώσον .

Θεοτοκίον .

Γῇ ἀγαθῇ, εὐλογημένῃ Θεόνυμφε, τὸν στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν ἀγεώργητον, καὶ σωτήριον κόσμῳ, ἀξιώσόν με τοῦτον τρώγοντα σώζεσθαι .

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ
» στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά
» μου ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
» καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε .

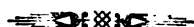
Τροπάρια .

Δακρύων μοι παράσχου Χριστέ ρανίδας, τὸν ρύπον τῆς καρδίας μου καθαιρούσας, ὡς ἂν εὐσυνειδότης κεκαθαρ-

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, καὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα προεγράφησαν
σελ. 415-416. ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Ποίημα τοῦ βασιλέως Θεοδώρου Δούκα τοῦ Λασκάρεως.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἀρματηλαίτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτε,
- » Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα
- » Σάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
- » ᾄσμα τῷ Θεῷ ἀναμείποντα. Τροπάρια.

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγαὶ χειμαῖζουσι, τὴν ταπεινὴν μου ψυ-
χὴν, καὶ συμφορῶν νέφη, τὴν ἐμὴν καλύπτουσι, καρδίαν
Θεοσύμφευτε· ἀλλ' ἡ φῶς τετοκυῖα, τὸ Σεῖον καὶ προαιώ-
νιον, λάμψον μοι τὸ φῶς τὸ χαρμόσυνον.

Ἐξ ἀμετρήτων ἀναγκῶν καὶ Σλίψεων, καὶ ἐξ ἐχθρῶν δυ-
σμενῶν, καὶ συμφορῶν βίη, λυτρωθεὶς Πανάχραντε, τῇ κρα-
ταιᾷ δυνάμει σου, ἀνυμνῶ μεγαλύνω, τὴν ᾄμετρόν σου συμ-
πάθειαν, καὶ τὴν εἰς ἐμέ σου παράκλησιν.

Νῦν πεποιθὼς ἐπὶ τὴν σὴν κατέφυγον, ἀντίληψιν κραταιάν,
καὶ πρὸς τὴν σὴν σκέπην ὀλοψύχως, ἔδραμον, καὶ γόνυ κλί-
νω Δέσποινα, καὶ Σιρηνῶ καὶ στεναίζω, μή με παρίδῃς τὸν
ἄθλιον, τῶν Χριστιανῶν καταφύγιον.

Οὐ σιωπήσω τοῦ βοᾶν τρανότατα, τὰ μεγαλεῖα τὰ σά, εἰ-
μὴ γὰρ σὺ Κόρη, πάντοτε προϊστάσο, ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεύ-
σα, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου, τίς ἐκ τοσούτου με κλυδωνος, καὶ
δεινῶν κινδύνων ἐρρύσατο;

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας
- » δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν
- » ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάν-
- » θρωπε. Τροπάρια.

Απορήσας ἐκ πάντων, ὀδυνηρῶς κράζω σοι: Πρόφθασον θερμὴν προστασίαν, καὶ σὴν βοήθειαν, δός μοι τῷ δούλῳ σου, τῷ ταπεινῷ καὶ ἀθλίῳ, τῷ τὴν σὴν ἀντίληψιν, ἐπιζητοῦντι θερμῶς.

Ἐθαυμάστωσας ὄντως, νῦν ἐπ' ἐμοὶ Δέσποινα, τὰς εὐεργεσίας σου Κόρη, καὶ τὰ ἐλέη σου ὅθεν δοξάζω σε, καὶ ἀνυμνῶ καὶ γεραίρω, τὴν πολλὴν καὶ ἄμετρον, κηδεμονίαν σου.

Καταιγίς με χειμάζει, τῶν συμφορῶν Δέσποινα, καὶ τῶν λυπηρῶν τρικυμῖαι καταποντίζουσιν· ἀλλὰ προφθάσασα, χεῖρά μοι δός βοηθείας, ἡ θερμὴ ἀντίληψις, καὶ προστασία μου.

Ἀληθῇ Θεοτόκον, ὁμολογῶ Δέσποινα, σὲ τὴν τοῦ θανάτου τὸ κράτος ἐξαφανίσασαν· ὡς γὰρ φυσίζωος, ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν τοῦ Ἄδου, πρὸς ζωὴν ἀνήγαγες, εἰς γῆν με ρεύσαντα.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεῖα θερμὴ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι: Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε, σὺ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου,
- » σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν,
- » καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχίαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ
- » Προφῆτῃ, Ἀββακούμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ δυνάμει σε δόξα
- » φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Καὶ ποῦ λοιπὸν, ἄλλην εὐρήσω ἀντίληψιν; ποῦ προσφύγω; ποῦ δὲ καὶ σωθήσομαι; τίνα θερμὴν ἔξω βοηθόν, θλίψεσι τοῦ βίου, καὶ ζάλαις οἶμοι! κλονούμενος; Εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, καὶ θαρρῶ καὶ καυχῶμαι, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου, σῶσόν με.

Τὸν ποταμὸν τὸν γλυκερὸν τοῦ ἐλέους σου, τὸν πλουσίαις, δωρεαῖς δροσίσαντα, τὴν παναθλίαν καὶ ταπεινὴν, Πάναγνε ψυχὴν μου, τῶν συμφορῶν καὶ τῶν θλίψεων, καμίνῳ φλογισθεῖσαν, μεγαλύνω, κηρύττω, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου, σῶσόν με.

Σὲ τὴν ἀγνὴν, σὲ τὴν Παρθένον καὶ ἄσπιλον, μόνην φέρω, τεῖχος ἀπροσμάχητον, καταφυγὴν, σκέπην κραταιὰν, ὄπλον σωτηρίας. Μὴ με παρίδῃς τὸν ἄσωτον, ἐλπίς ἀπηλπισμένων, ἀσθενῶν συμμαχία, θλιβομένων χαρὰ καὶ ἀντίληψις.

Πῶς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσομαι, τοὺς ἀμέτρους, οἰκτιρμούς ᾧ Δέσποινα, τῆς τὴν ἐμὴν πάντοτε ψυχὴν, δεινῶς πυρκαμένην, ὡς ὕδωρ περιδροσίσαντάς; Ἀλλ' ὦ τῆς σῆς προνοίας, καὶ τῆς εὐεργεσίας, ἧς ἀφθόνως αὐτὸς παραπήλαυσα!

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν· καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἴνα τί με ἀπῶσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, τὸ φῶς τὸ
- » ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δεῖ-
- » λαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν
- » σου, ταῖς ἐδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τροπάρια.

Εὐχαρίστως βοῶ σοι: Χαῖρε Μητροπάρθενε· χαῖρε Θεό-
 νυμφε· χαῖρε Δεία σκέπη· χαῖρε ὄπλον καὶ τεῖχος ἀ-
 πόρθητον· χαῖρε προστασία, καὶ βοηθὲ καὶ σωτηρία, τῶν
 εἰς σέ προστρέχόντων ἐκ πίστεως.

Οἱ μισοῦντές με. μάτην, βέλεμνα καὶ ξίφη, καὶ λάκκον
 ὑπὲρέπισαν, καὶ ἐπιζητοῦσι, τὸ παναίθλιον σῶμα σπαράξαι
 μου, καὶ καταβιβάσαι, πρὸς γῆν Ἀγνή ἐπιζητοῦσιν· ἀλλ' ἐκ
 τούτων προφθάσασα σῶσόν με.

Ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, θλίψεως καὶ νόσου, καὶ βλάβης με
 λύτρωσαι· καὶ τῇ σῇ δυνάμει, ἐν τῇ σκέπῃ σου φύλαξον ἄ-
 τρωτον, ἐκ παντὸς κινδύνου, καὶ ἐξ ἐχθρῶν τῶν πολεμούν-
 των, καὶ μισούντων με Κόρη πανύμνητε.

Τί σοι δῶρον προσάξω, τῆς εὐχαριστίας, ἀνθ' ὧν περ ἀπή-
 λαυσα, τῶν σῶν δωρημάτων, καὶ τῆς σῆς ἀμετρήτου χρησά-
 τητος; Τοιγαροῦν δοξάζω, ὑμνολογῶ καὶ μεγαλύνω, σοῦ τὴν
 ἄφατον πρὸς με συμπάθειαν.

Δεῖξωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι
 πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτὸν τεῖχος
 καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐ-
 μὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος καίκωσιν, καὶ ἴασαι, τῆς ψυχῆς
 μου τὸ ἄλγος.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ με
 » τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ
 » ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δεομαι ὡς Ἰωάνης: Ἐκ
 » φόβου τοῦ Θεοῦ με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Τὰ νέφη τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψαν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν
 καὶ καρδίαν, καὶ σκοτασμὸν, ἐμποιοῦσί μοι Κόρη· ἀλλ'
 ἡ γεννήσασα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ἀπέλασον ταῦτα μακράν,
 τῇ ἐμπνεύσει τῆς Δείας πρεσβείας σου.

Παρακλήσιν ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα, καὶ τῶν νόσων ἰατρὸν
 σε γινώσκω, καὶ παντελῇ συντριμμὸν τοῦ θανάτου, καὶ πο-
 ταμὸν τῆς ζωῆς ἀνεξάντλητον, καὶ πάντων τῶν ἐν συμφο-
 ραῖς, ταχινὴν καὶ ὀξεῖαν ἀντίληψιν.

Οὐ κρύπτω σου τὸν βυθὸν τοῦ ἐλέους, καὶ τὴν βρύσιν τῶν ἀπείρων θαυμαμάτων, καὶ τὴν πηγὴν τὴν ἀένναον ὄντως, τῆς πρὸς ἐμὲ συμπαθείας σου Δέσποινα· ἀλλ' ἅπασιν ὁμολογῶ, καὶ βοῶ καὶ κηρύττω καὶ φθέγγομαι.

Ἐκύκλωσαν αἱ τοῦ βίου με ζάλαι, ὥσπερ μέλισσαι κηρίον Παρθένε, καὶ τὴν ἐμὴν, κατασχοῦσαι καρδίαν, κατατιτρώσκουσι βέλει τῶν θλίψεων· ἀλλ' εὖροιμί σε βοηθόν, καὶ διώκτην καὶ ῥύστην πανάχραντε.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ παννύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος. Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιζῶς κραυγαζόντων σοι: Ἰάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἢ προστατεύουσα αἰεὶ Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ι'. 38. καὶ ια'. 27.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτόν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ, καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περισπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστάσα δὲ εἶπε: Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἶπε οὖν αὐτῇ, ἵνα μου συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ: Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία· Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθῆσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ, ἐν τῷ λέγειν αὐτόν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ: Μακαρία

ἡ κοιλία ἢ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε : Μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τῷ Θεῷ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν .

Μετὰ ταῦτα λέγε, ὅσα προεγράφησαν, σελ. 421-422.

Εἶτα τὰς λοιπὰς ᾠδαὺς τοῦ Κανόνος .

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός .

- Παιῖδες, Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα
- θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ. μετέβαλον βοῶν-
- τες : Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας .

Τροπάρια .

Φῶς ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε, σκοτισθέντα με νυκτὶ ἁμαρτημάτων, φωταγωγήσον σύ, φωτὸς οὖσα δοχεῖον, τὸ καθαρὸν καὶ ἄμωμον, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω .

Σκέπη γενοῦ καὶ προστασία, καὶ ἀντίληψις, καὶ καύχημα Παρθένε, γυμνωθέντι μοι νῦν, ἀπάσης βοηθείας, ἀβοηθήτων δυνάμεις, καὶ ἐλπίς ἀπηλπισμένων .

Ὅλη ψυχῇ καὶ διανοίᾳ, καὶ καρδίᾳ σε καὶ χεῖλεσι δοξάζω, ἀπολαύσας τῶν σῶν, μεγάλων χαρισμάτων . Ἄλλ' ὦ τῆς σῆς χρηστότητος, καὶ ἀπειρῶν σου θαυμαμάτων !

Βλέψον ἰλέῳ ὀμματί σου, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν κάκωσιν, ἣν ἔχω· καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλάβης καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν με λύτρωσαι, ἀμετρήτῳ σου ἐλέει .

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν .

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ παννύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος .

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός .

- Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ, πυρὶ τὸ τῆς
- Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύ-
- ριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας .

Τροπάρια .

Διὰ σπλάγχνα, ἐλέους σου Παρθένε, μὴ παρίδῃς σεμνὴ, ποντούμενόν με σάλῳ, βιωτικῶν κυμάτων· ἀλλὰ δίδου μοι, χεῖρα βοηθείας, καταπονουμένῳ κακώσεσι τοῦ βίου .

Περιστάσεις, καὶ θλίψεις, καὶ ἀνάγκαι, εὐροσάν με Ἀγνή. καὶ συμφοραὶ τοῦ βίου, καὶ πειρασμοὶ με πάντοθεν ἐκύκλωσαν· ἀλλὰ πρόστηθί μοι, καὶ ἀντιλαβοῦ μου τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ.

Ἐν ταῖς ζάλαις, ἐφεῦρόν σε λιμένα· ἐν ταῖς λύπαις, χαρὰν καὶ εὐφροσύνην· καὶ ἐν ταῖς νόσοις ταχινὴν βοήθειαν· καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις ῥύστην· καὶ προσάτιν ἐν τοῖς πειρατηρίοις.

Χαῖρε θρόνε, πυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε θεία, καὶ μανναδόχε στάμνε· χαῖρε χρυσῇ λυχνίᾳ, λαμπαῖς ἄσβεστε· χαῖρε τῶν παρθένων δόξα, καὶ μητέρων ὠραῖσμα καὶ κλέος.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη
• τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματι-
• κῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
• νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι
• μεγαλύνουσιν. Τροπάρια.

Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλην Ἀγνή; ποῦ προσδράμω λοιπὸν καὶ σωθῆσομαι; ποῦ πορευθῶ; ποίαν δὲ ἐφεύρω καταφυγὴν; ποίαν θερμὴν ἀντίληψιν; ποίαν ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν; Εἰς σέ μόνην ἐλπίζω, εἰς σέ μόνην καυχῶμαι, καὶ ἐπὶ σέ θαρρῶν κατέφυγον.

Οὐκ ἔστιν ἀριθμήσασθαι δυνατόν, μεγαλεῖα τὰ σὰ Θεο-
νύμφευτε, καὶ τὸν βυθόν, τὸν ἀνεξερεύνητον ἐξειπεῖν, τῶν ὑπὲρ
νοῦν θαυμάτων σου, τῶν τετελεσμένων διηνεκῶς, τοῖς πόθῳ σε
τιμῶσι, καὶ πίστει προσκυνοῦσιν, ὡς ἀληθῇ Θεῷ λοχεύτριαν.

Ἐν ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ, καὶ γεραίρω τὸ ἄμετρον ἔλκος, καὶ τὴν πολλὴν, δυνάμιν σου πᾶσιν ὁμολογῶ· καὶ ταῖς ἐυεργεσίας σου, αἵς ὑπερεκένωσας εἰς ἐμέ, κηρύττω, μεγαλύνω, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ, καὶ λογισμῶ καὶ γλώσσει πάντοτε.

Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πενιχράν, καὶ κλαυθμὸν μὴ πα-
ρίδῃς καὶ δάκρυα, καὶ στεναγμὸν· ἀλλ' ἀντιλαβοῦ μου ὡς
ἀγαθὴ, καὶ ταῖς αἰτήσεσι πλήρωσον· δύνασαι γὰρ πάντα, ὡς
πανσθενοῦς, Δεσπότης Θεοῦ Μήτηρ, εἰ νεύσεις ἔτι μόνον,
πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὰν ταπείνωσιν.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι
πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τείχος
καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐ-
μὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς
μου τὸ ἄλγος.

Καὶ τὰ ἐξῆς, ὅσα προεγράφησαν, σελ. 424-425.
Μετὰ δὲ τὸ Τρισάγιον, ψάλλομεν ἀργότερον, καὶ γεγωνοτέρα
τῇ φωνῇ, τὰ παρόντα Ἐξαποστειλάρια.

Ἦχος γ'.

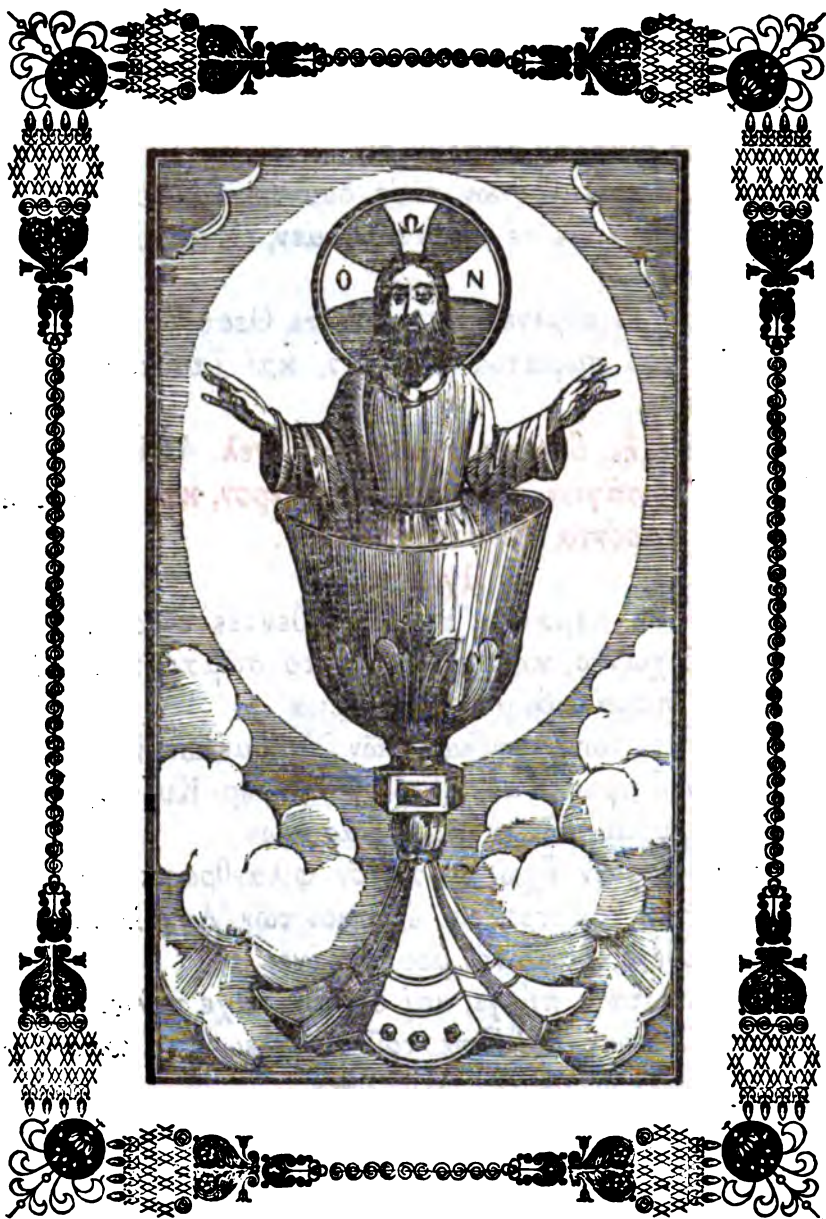
Απόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθη-
μανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Υἱὲ
καὶ Θεέ μου, παραίλαθέ μου τὸ πνεῦμα.

Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ, Χρι-
στιανῶν ἢ προστατίς, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλα-
βοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰώνιων βασάνων.

Καὶ σέ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν· μὴ
μου ἐλέγξῃ ταῖς πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων. Παρα-
καλῶ σε Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

Χρυσοπλοκάτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστά-
λακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον
δαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην.

Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ
αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ.

Ἰωάν. ῥ. 56.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ

Μ Ε Τ Α Λ Η Ψ Ε Ω Σ .

•••••

Μέλλων προσελθεῖν τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις, μετὰ τὴν ἀφ' ἐσπέρας εἰθισμένην Ἀκολουθίαν τῇ Ἀποδείπνῃ, σελ. 153. ἕως τέλους τῆς Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, λέγε μετὰ κατανύξεως τὸν παρόντα Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς, κατὰ Ἀλφάβητον .

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί .

Αῖσχος ζωῆς, αἰωνιζούσης γενέσθω μοι, τὸ Σῶμά σου τὸ ἅγιον, εὐσπλαγγχε Κύριε, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα, καὶ νόσων πολυτρόπων ἀλεξήτριον .

Βεβηλωθεὶς, ἔργοις ἀτόποις ὁ δεῖλαιος, τοῦ σου ἀχράντου Σώματος, καὶ Θείου Αἵματος, ἀνάξιος ὑπάρχω, Χριστέ τῆς μετουσίας, ἧς με ἀξιώσον .

Θεοτοκίον .

Γῆ ἀγαθὴ, εὐλογημένη Θεόνυμφε, τὸν στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν ἀγεώργητον, καὶ σωτήριον κόσμῳ, ἀξιώσόν με τοῦτον τρώγοντα σώζεσθαι .

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός .

• **Ε**ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ
• στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά
• μου ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
• καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε .

Τροπάρια .

Δακρύων μοι παράσχου Χριστέ ρανίδας, τὸν ρύπον τῆς καρδίας μου καθαιρούσας, ὡς ἂν εὐσυνειδότης κεκαθα-

μένος, πίστει προσέρχωμαι, καὶ φόβῳ Δέσποτα, ἐν τῇ μεταλήψει τῶν θείων δώρων σου.

Εἰς ἄφεςιν γενέσθω μοι τῶν πταισμάτων, τὸ ἄχραντόν σου σῶμα καὶ θείον Αἷμα, εἰς Πνεύματος ἁγίου τε κοινωνίαν, καὶ εἰς αἰώνιον ζωὴν φιλόνηρωπε, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων ἀλλοτριώσιν. Θεοτοκίον.

Ζωῆς τοῦς ἄρτου τράπεζα Παναγία, τοῦ ἄνωθεν δι' ἔλεον καταβάντος, καὶ κόσμῳ καινοτέραν ζωὴν διδόντος, καὶ με ἀξιώσον νῦν τὸν ἀνάξιον, μετὰ φόβου γεύσασθαι τούτου καὶ ζήσεσθαι.

Ὡδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ηθέλησας, δι' ἡμᾶς σαρκωθείς Πολυέλεε, τυθῆναι ὡς πρόβατον, διὰ βροτῶν ἁμαρτήματα· ὅθεν ἰκετεύω σε, καὶ τὰ ἐμὰ ἐξαλεῖψαι πλημμελήματα.

Θεράπευσον, τῆς ψυχῆς με τὰ τραύματα Κύριε, καὶ ὅλον ἁγιάσον, καὶ καταξιώσον Δέσποτα, ὅπως κοινωνήσω σου, τοῦ μυστικοῦ θείου δείπνου ὁ ταλαίπωρος.

Θεοτοκίον.

Ιλέωσαι, καὶ ἐμοὶ τὸν ἐκ σπλάγχνων σου Δέσποινα, καὶ τήρει με ἄρρυπον, τὸν σὸν ἰκέτην καὶ ἄμεμπτον, ὅπως εἰσδεχόμενος, τὸν νοητὸν μαργαρίτην ἁγιάζωμαι.

Ὡδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Καθὼς προσέφη Χριστὲ, γενέσθω δὴ τῷ εὐτελεῖ δούλω σῃ· καὶ ἐν ἐμοί, μείνον ὡς ὑπέσχου· ἰδοὺ γὰρ τὸ Σῶμα, τρώγω σου τὸ θεῖον, καὶ πίνω τὸ Αἷμά σου.

Λόγε Θεοῦ καὶ Θεέ, ὁ ἀνθραξ γένοιτο τοῦ σοῦ Σώματος, εἰς φωτισμὸν τῷ ἐσκοτισμένῳ ἐμοί καὶ καθαρισμὸν, τῆς βεβηλωθείσης ψυχῆς μου τὸ Αἷμά σου. Θεοτοκίον.

Μαρία Μήτηρ Θεοῦ, τῆς εὐωδίας τὸ σεπτὸν σκήνωμα, ταῖς σαῖς εὐχαῖς, σκεῦος ἐκλογῆς με ἀπέργασαι, ὅπως τῶν ἁγιασμάτων μετέχω τοῦ τόκου σου.

Ὡδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Νοῦν ψυχὴν καὶ καρδίαν ἁγιάσον, Σῶτερ καὶ τὸ σῶμά μου, καὶ καταξιώσον, ἀκατακρίτως Δέσποτα, τοῖς φρικτοῖς μυστηρίοις προσέρχεσθαι

Ενωθείην παθῶν, καὶ τῆς χάριτος, σχοίην τε προσθήκην, ζῶης τε ἀσφάλειαν, διὰ τῆς μεταλήψεως, τῶν ἁγίων Χριστέ Μυστηρίων σου.

Θεοτοκίον.

Ο Θεοῦ Θεὸς Λόγος ὁ ἅγιος, ὅλον με ἁγιάσον, νῦν προσερχόμενον, τοῖς θείοις Μυστηρίοις σου, τῆς ἁγίας Μητρός σου δεήσῃ.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν Ἄρτον Χριστέ, λαβεῖν μὴ ὑπερίδῃς με, τὸ Σῶμα τὸ σὸν, καὶ τὸ θεῖον νῦν Αἷμά σου, τῶν ἀχράντων Δέσποτα, καὶ φρικτῶν Μυστηρίων σου, μετασχεῖν τῷ ἀθλίῳ, μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο· γένοιτο δέ μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ ἀθάνατον.

Ὦδὴ ζ'. Εὐκόνος χρυσῆς.

Πηγὴ ἀγαθῶν, ἡ μεταλήψις Χριστέ τῶν ἀθανάτων σου, νῦν Μυστηρίων γενηθήτω μοι, φῶς καὶ ζωὴ καὶ ἀπάθεια, καὶ πρὸς ἀρετῆς θειοτέρας, προκοπὴν καὶ ἐπίδοσιν, πρόξενος μόνε ἀγαθέ, ὅπως δοξάζω σε.

Ρυσθείην παθῶν, καὶ ἐχθρῶν, καὶ ἀναγκῶν, καὶ πείνης θλίψεως, τρόμφῳ καὶ πόθῳ προσιῶν τανῦν, μετ' εὐλαβείας Φιλάνθρωπε, σοῦ τοῖς ἀθανάτοις, καὶ θείοις Μυστηρίοις, καὶ ψάλλων σοι: Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα Χριστὸν, ἡ τεκοῦσα ὑπὲρ νοῦν, Θεοχαρίτωτε, ἐκδυσωπῶ σε νῦν ὁ δοῦλός σου, τὴν καθαρὰν ὁ ἀκάθαρτος. Μέλλοντά με νῦν τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις προσέρχεσθαι, καθαρον ὅλον μολυσμοῦ, σαρκὸς καὶ πνεύματος.

Ὦδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τῶν οὐρανίων καὶ φρικτῶν, καὶ ἁγίων σου Χριστέ νῦν Μυστηρίων, καὶ τοῦ θείου σου δείπνου καὶ μυστικοῦ, κοινωνὸν γενέσθαι καὶ με καταξιώσον, τὸν ἀπεγνωσμένον ὁ Θεὸς Σωτήρ μου.

Υπό τὴν σὴν καταφυγὼν, εὐσπλαγχνίαν ἀγαθέ, κράζω σοι φόβῳ: Ἐν ἐμοὶ μείνον Σῶτερ, καὶ γὰρ ὡς ἔφη

ἐν σοί· ἰδοὺ γάρ, θάρρῶν τῷ ἐλέει σου, τρώγω σου τὸ Σῶμα, καὶ πίνω σου τὸ Αἷμα.

Θεοτοκίον.

Φρίττω δεχόμενος τὸ πῦρ, μὴ φλεχθῶ ὥσει κηρὸς καὶ ὥσει χόρτος. Ὁ φρικτοῦ Μυστηρίου! ὦ εὐσπλαγχνίας Θεοῦ! Πῶς θείου Σώματος καὶ Αἵματος, ὁ πηλὸς μετέχω, καὶ ἀφθαρτοποιῦμαι;

Ὡδὴ Δ'. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Χρηστός ἐστι γεύσασθε, καὶ ἴδετε ὁ Κύριος· δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γὰρ παλαι γενόμενος, ἅπαξ ἑαυτὸν τε προσάξας, ὡς προσφοράν, Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, αἰεὶ σφαγιαῖζεται, ἁγιαζὼν τοὺς μετέχοντας.

Ψυχὴν σὺν τῷ σώματι, ἁγιασθεῖν Δέσποτα, φωτισθεῖν, σωθεῖν, γενοίμην οἶκός σου, τῇ τῶν Μυστηρίων μεθέξει τῶν ἱερῶν, ἐνοικόν σε ἔχων, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εὐεργέτα πολυέλεε.

Ως πῦρ γενηθήτω μοι, καὶ ὥσει φῶς τὸ Σῶμά σου, καὶ τὸ Αἷμα Σωτήρ μου τὸ τιμιώτατον, φλέγον ἁμαρτίας τὴν ὕλην, καὶ ἐμπιπρῶν παθῶν τὰς ἀκάνθας, καὶ ὅλον φωτίζον με, προσκυνεῖν σου τὴν Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Θεὸς σεσωμάτῳται, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων σου· ὅθεν πᾶσα ὑμνεῖ σε γενεὰ Δέσποινα· Νόων τε τὰ πλήθη δοξάζει, ὡς διὰ σοῦ σαφῶς κατιδόντα, τὸν πάντων δεσπάζοντα, οὐσιωθέντα τὸ ἀνθρώπινον.

Καὶ εὐθὺς τὸ, "Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν." Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τα λοιπὰ τοῦ Ἀποδείπνου, καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΔΕ ΕΠΑΥΡΙΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Ἑωθινήν προσευχήν, λέγε: Τρισάγιον. Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Κύριε ἐλέησον.ιβ'. Δέξα, καὶ νῦν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. καὶ τοὺς ἐπομένους ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ κβ'. 22.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με· τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν.

ᾠδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Ἐάν γάρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιάς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ.

Ἡ ῥάβδος σου, καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ με παρεκάλεσαν.

Ἡ τοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με.

Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου· καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὥσεὶ κράτιστον.

Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜΟΣ κγ'. 23.

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· ἡ οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Αὐτὸς ἐπὶ θάλασσαν ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν.

Τίς ἀναθήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου; ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ αὐτοῦ;

Ἄθως χερσὶ, καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὅς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠΐμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.

Οὗτος λήφεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτὸς ἐστὶν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

ΨΑΛΜΟΣ ριέ. 115.

Επίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου: Πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σὸς, ἐγὼ δοῦλος σὸς καὶ υἱὸς τῆς παιδείας σου· διέβρῃξας τοὺς δεσμούς μου.

Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλὴμ. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα γ'. Κύριε ἐλέησον γ'. Καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος πλ. β'.

Τὰς ἀνομίας μου πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρισον, ναὸν αὐτὴν ποιῶν τοῦ ἀχράντου σου Σώματος καὶ Αἵματος· μὴ με ἐξουδενώσῃς ἀπὸ τοῦ προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Εἰς τὴν μετάληψιν τῶν ἀγιασμάτων σου, πῶς ἀναιδεσθῶ ὁ ἀνάξιος; εἰς γὰρ τολμήσω σοι προσελθεῖν σὺν τοῖς ἀξίοις, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ Δείπνου, καὶ κατὰ κρυσιν προξενήσω τῇ πολυαμαρτητῇ μου ψυχῇ. Καθάρισον Κύριε, τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν Θεοτόκε πταισμάτων· πρὸς σέ κατέφυγον ἀγνή, σωτηρίας δεόμενος. Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ πρέσβευε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναί μοι τὴν ἄφεσιν, ὧν ἔπραξα δεινῶν, μόνῃ εὐλογημένη.

Τῇ δὲ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ, τὸ παρόν.

Οὔτε οἱ ἐνδοξοὶ Μαθηταί, ἐν τῷ νικητῇ τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰουδας ὁ δυσσεβὴς, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παρὰ δίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστὰ, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνην χρησάμενον· φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν, τὴν Διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθὸς Κύριε δόξα σοι.

Τὸ. Κύριε ἐλέησον μ'. Μετανοίας ὅσας βούλει· καὶ εὐθὺς τὰς ἐπομένας ἱκετηρίους Εὐχαῖς.

ΣΤΙΧΟΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΙ

Περὶ τοῦ, πῶς δεῖ προσέρχεσθαι τοῖς ἀχράντοις
Μυστηρίοις.

Μέλλων φαγεῖν, ἄνθρωπε, σῶμα Δεσπότη, φέβω προσελθε, μὴ φλεγῇς· πῦρ τυγχάνει.
Θεῖον δὲ πίνων Αἷμα πρὸς μετουσίαν, πρῶτον καταλλάγηθι τοῖς σὲ λυποῦσιν,
ἔπειτα θαρρῶν, μυστικὴν βρωσιν φάγε.

Ἕτεροι ὅμοιοι .

Πρὸ τοῦ μετασχεῖν τῆς φρικώδους θυσίας,
τοῦ ζωοποιῶν σώματος τοῦ Δεσπότου,
τῷ δε προσευξάι τῷ τρόπῳ μετὰ τρόμου .

ΕΥΧΗ Α΄. ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, ὁ πάσης ὁρατῆς καὶ ἀοράτου κτίσεως δημιουργὸς, ὁ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς συναϊδίου Υἱὸς καὶ συνάναρχος, ὁ δὲ ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, σάρκα φορέσας, καὶ σταυρωθεὶς, καὶ τυθεὶς ὑπὲρ τῶν ἀχαρίστων καὶ ἀγνωμόνων ἡμῶν, καὶ τῷ οἰκείῳ σου Αἵματι ἀναπλάσας τὴν φθαρεῖσαν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας φύσιν ἡμῶν· αὐτὸς ἀθάνατε Βασιλεῦ, πρόσδεξαι καί μοι τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου. Ἡμαρτον γάρ Κύριε, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκ εἰμι ἄξιος ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τῆς δόξης σου· παρώργισα γάρ σου τὴν ἀγαθότητα, τὰς σὰς ἐντολάς παραβάς, καὶ μὴ ὑπακούσας ταῖς σοῖς προσταγμάσιν. Ἀλλὰ σὺ, Κύριε, ἀνεξίκακος ὢν, μακρόθυμός τε καὶ πολυέλεος, οὐ παρέδωκάς με συναπολέσθαι ταῖς ἀνομίαις μου, τὴν ἐμὴν πάντως ἀναμένων ἐπιστροφὴν. Σὺ γάρ εἶπας, φιλόνηθρωπε, διὰ τοῦ Προφήτου σου, ὅτι ἔμελλεσε μελέω τὸν θάνατον τῷ ἁμαρτωλῷ, ὥς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· οὐ γὰρ βούλει, Δέσποτα, τὸ πλάσμα τῶν σῶν ἀπολέσθαι χειρῶν, οὐδὲ εὐδοκεῖς ἐπ' ἀπωλείᾳ ἀνθρώπων, ἀλλὰ θέλεις πάντας σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Διὸ καί γω, εἰ καὶ ἀνάξιός εἰμι τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ αὐτῆς τῆς προσκαίρου ζωῆς, ὅλον ἑμαυτὸν ὑποτάξας τῇ ἁμαρτίᾳ, καὶ ταῖς ἡδοναῖς δουλώσας, καὶ τὴν σὴν ἀχρειώσας εἰκόνα, ἀλλὰ ποῖημα καὶ πλάσμα σὸν γεγονώς, οὐκ ἀπογινώσκω τὴν ἑμαυτοῦ σωτηρίαν ὁ ἄθλιος· τῇ δὲ σῇ ἀμετρήτῳ εὐσπλαγχνίᾳ θαρρήσας προσέρχομαι. Δέξαι οὖν καί με, φιλόνηθρωπε Χρι-

στὲ, ὡς τὴν Πόρνην, ὡς τὸν Δηστήν, ὡς τὸν Τελώνην, καὶ ὡς τὸν Ἄσωτον· καὶ ἄρὸν μου τὸ βαρὺ φορτίον τῶν ἁμαρτιῶν, ὃ τὴν ἁμαρτίαν αἴρων τοῦ κόσμου, καὶ τὰς ἀσθενείας τῶν ἀνθρώπων ἰώμενος· ὃ τοὺς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους πρὸς σεαυτὸν καλῶν καὶ ἀναπαύων· ὃ μὴ ἐλθὼν καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν· καὶ καθάρισόν με ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος· διδάξόν με ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου· ἵνα ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεώς μου, τῶν ἁγιασμάτων σου τὴν μερίδα ὑποδεχόμενος, ἐνθῶ τῷ ἁγίῳ Σώματί σου καὶ Αἵματι, καὶ ἔξω σε ἐν ἐμοὶ κατοικοῦντα καὶ μένοντα, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι. Ναί, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου καὶ μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο ἡ μεταλήψις τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων σου, μηδὲ ἀσθενὴς γενοίμην ψυχῇ τε καὶ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν μεταλαμβάνειν· ἀλλὰ δός μοι, μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν ἁγιασμάτων σε, εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, καὶ εἰς εὐπρόσδεκτον ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματός σου· ὅπως ἂν καὶ γὰρ, σὺν πᾶσι τοῖς ἐκλεκτοῖς σου, μέτοχος γένωμαι τῶν ἀκηράτων σε ἀγαθῶν, ὧν ἡτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε, Κύριε· ἐν οἷς δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οἶδα Κύριε ὅτι ἀναξίως μεταλαμβάνω τοῦ ἀχράντου σου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ ἔνοχός εἰμι, καὶ κρίμα ἐμαυτῷ ἐσθίω καὶ πίνω, μὴ διακρίνων τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα σου τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου· ἀλλὰ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου θαρρῶν, προσέρχομαί σοι τῷ εἰπόντι: Ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ. Σπλαγχνίσθητι οὖν, Κύριε, καὶ μὴ παραδειγματίσης με τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλὰ ποιήσον μετ' ἐμὲ κατὰ τὸ ἐλθός σου· καὶ γενέσθω μοι τὰ ἅγια ταῦτα εἰς ἱα-

σιν, καὶ καθαρσιν, καὶ φωτισμόν, καὶ φυλακτήριον, καὶ σωτηρίαν, καὶ ἁγιασμόν ψυχῆς καὶ σώματος· εἰς ἀποτροπὴν πάσης φαντασίας, καὶ πονηρᾶς πράξεως, καὶ ἐνεργείας διαβολικῆς, κατὰ διάνοιαν τῆς ἐν τοῖς μέλεσί μου ἐνεργουμένης· εἰς παρρησίαν καὶ ἀγάπην τὴν πρὸς σέ· εἰς διόρθωσιν βίου καὶ ἀσφάλειαν· εἰς αὐξήσιν ἀρετῆς καὶ τελειότητος· εἰς πληρώσιν ἐντολῶν· εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν· εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, καὶ εἰς ἀπολογίαν εὐπρόσδεκτον τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματός σου· μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα.

ΕΥΧΗ Γ'. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Κύριε ὁ Θεός μου, οἶδα, ὅτι οὐκ εἰμὶ ἄξιος, οὐδὲ ἱκανός, ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσελθῆς τοῦ οἴκου τῆς ψυχῆς, διότι ὅλη ἔρημος καὶ καταπεσοῦσα ἐστί, καὶ οὐκ ἔχεις παρ' ἐμοὶ τόπον ἄξιον τοῦ κλῖναι τὴν κεφαλὴν· ἀλλ' ὥς ἐξ ὕψους δι' ἡμᾶς ἐταπεινώσας σεαυτὸν, συμμετρίασον καὶ νῦν τῇ ταπεινώσει μου. Καὶ ὥς κατεδέξω ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ ἀλόγων ἀνακλιθῆναι, οὕτω καταδεξαι καὶ ἐν τῇ φάτνῃ τῆς ἀλόγου μου ψυχῆς, καὶ ἐν τῷ ἐσπίλωμένῳ μου σώματι εἰσελθεῖν. Καὶ ὥς οὐκ ἀπηξίωσας εἰσελθεῖν, καὶ συνδειπνῆσαι ἀμαρτωλοῖς, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, οὕτω καταδεξαι εἰσελθεῖν καὶ εἰς τὸν οἶκον τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, τοῦ λεπροῦ καὶ ἀμαρτωλοῦ. Καὶ ὥς οὐκ ἀπώσω τὴν ὁμοίαν μοι Πόρνην καὶ ἀμαρτωλὸν, προσερχομένην καὶ ἀπτομένην σου, οὕτω σπλαγχνίσθητι καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ, προσερχομένῳ καὶ ἀπτομένῳ σου. Καὶ ὥς οὐκ ἐβδελύξω τὸ ῥυπαρὸν ἐκείνης στόμα καὶ ἐναγὲς καταφιλοῦν σε, μηδὲ ἐμοῦ βδελύξῃ τὸ ῥυπαρώτερον ἐκείνης στόμα καὶ ἐναγέστερον, μηδὲ τὰ ἔμμυσσά καὶ ἀκάθαρτά μου χεῖλη καὶ βέβηλα, καὶ τὴν ἀκαθαρτοτέραν με γλῶσσαν. Ἀλλὰ γενέσθω μοι ὁ ἄνθραξ τοῦ παναγίου σου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος εἰς ἁγιασμόν, καὶ φωτισμόν, καὶ ῥῶσιν τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος· εἰς κουφισμόν τοῦ βάρους τῶν πολλῶν μου πλημμελημάτων· εἰς φυλακτήριον πάσης διαβολικῆς ἐ-

νεργείας· εἰς ἀποτροπὴν καὶ ἐμπόδιον τῆς φαύλης μου καὶ πονηρᾶς συνηθείας· εἰς ἀπονέκρωσιν τῶν παθῶν· εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου· εἰς προσθήκην τῆς θείας σου χάριτος, καὶ τῆς σῆς βασιλείας οἰκείωσιν. Οὐ γὰρ ὡς καταφρονῶν προσέρχομαί σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἀλλ' ὡς θαρρῶν τῇ ἀφάτῳ σου ἀγαθότητι· καὶ ἵνα μὴ, ἐπιπολὺ ἀφισταίμενος τῆς κοινωνίας σου, θηριάλωτος ὑπὸ τοῦ νοητοῦ λύκου γένωμαι. Διὸ δέομαί σου, ὡς μόνος ὢν ἅγιος, Δέσποτα, ἁγιασόν μου τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, τοὺς νεφροὺς καὶ τὰ σπλάγχνα, καὶ ὅλον με ἀνακαίνισον, καὶ ῥίζωσον τὸν φόβον σου ἐν τοῖς μέλεσί μου, καὶ τὸν ἀγιασμόν σου ἀνεξάλειπτον ἀπ' ἐμοῦ ποιήσον. Καὶ γενοῦ μοι βοηθὸς καὶ ἀντιλήπτωρ, κυβερνῶν ἐν εἰρήνῃ τὴν ζωὴν μου, καταξιῶν με καὶ τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως μετὰ τῶν Ἀγίων σου· εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, τῶν αὐλῶν σου λειτουργῶν, καὶ ἀχράντων Δυνάμεων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος σοι εὐαρεστησάντων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Δ' ΑΥΤΟΥ.

Οὐκ εἰμὶ ἱκανός, Δέσποτα Κύριε, ἵνα εἰσέλθῃς ὑπὸ τὴν στέγην τῆς ψυχῆς μου· ἀλλ' ἐπειδὴ βούλει σύ, ὡς φιλάνθρωπος, οἰκεῖν ἐν ἐμοί, θαρρῶν προσέρχομαι. Κελεύεις, ἀναπετάσω τὰς πύλας, ἃς σύ μόνος ἐδημιούργησας, καὶ εἰσέρχῃ μετὰ φιλανθρωπίας, ὡς πέφυκας· εἰσερχῇ, καὶ φωτίζεις τὸν ἐσκοτισμένον με λογισμόν. Πιστεύω, ὡς τοῦτο ποιήσεις· οὐ γάρ Πόρνην προσελθοῦσάν σοι μετὰ δακρύων ἀπέφυγες, οὐδὲ Τελώνην ἀπεβάλου μετανοήσαντα, οὐδὲ Ληστὴν ἐπιγνόντα τὴν βασιλείαν σου ἀπεδίωξας, οὐδὲ διώκτην μετανοήσαντα κατέλιπες, ὃ ἦν· ἀλλὰ τοὺς ὑπὸ τῆς μετανοίας σοι προσαχθέντας, ἅπαντας ἐν τῷ χορῷ τῶν σῶν φίλων κατέταξας, ὁ μόνος ὑπάρχων εὐλογημένος πάντοτε, νῦν, καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ε'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, ἄνες, ἄφες, ἰλάσθητι, καὶ συγχώρησόν μοι, τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἀχρείῳ, καὶ ἀναξίῳ δούλῳ σου τὰ πταίσματα, καὶ πλημμελήματα, καὶ παραπτώματά μου, ὅσα σοι ἐκ νεότητός μου, μέχρι τῆς παρούσης ἡμέρας καὶ ὥρας ἥμαρτον, εἴτε ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, εἴτε ἐν λόγοις, ἢ ἔργοις, ἢ ἐνθυμήμασιν, ἢ διανοήμασι καὶ ἐπιτηδεύμασι, καὶ πάσαις μετὰ τὰς αἰσθήσεις. Καὶ τῇ πρεσβείᾳ τῆς ἀσπόρους κυΗΣάσης σε παναχράντη, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Μητρός σου, τῆς μόνης ἀκατασχύντου ἐλπίδος, καὶ προστασίας, καὶ σωτηρίας μου, καταξιώσόν με ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων, καὶ ἀθανάτων, καὶ ζωοποιῶν καὶ φρικτῶν Μυστηρίων σου, εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον· εἰς ἁγιασμόν, καὶ φωτισμόν, καὶ ῥώμην, καὶ ἴασιν καὶ ὑγείαν ψυχῆς τε καὶ σώματος· καὶ εἰς ἐξάλειψιν, καὶ παντελῆ ἀφανισμόν τῶν πονηρῶν μου λογισμῶν, καὶ ἐνθυμήσεων, καὶ προλήψεων, καὶ νυκτερινῶν φαντασιῶν τῶν σκοτεινῶν, καὶ πονηρῶν πνευμάτων. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ προσκύνησις, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Σ'. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ἐξουσίαν ἀνθρώποις ἀφιέναι ἁμαρτίας, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, πάριδέ μου πάντα τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ πταίσματα, καὶ ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν θείων, καὶ ἐνδόξων, καὶ ἀχράντων, καὶ ζωοποιῶν σου Μυστηρίων, μὴ εἰς κόλασιν, μὴ εἰς προσθήκην ἁμαρτιῶν, ἀλλ' εἰς καθαρισμόν, καὶ ἁγιασμόν, καὶ ἀρραβῶνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας· εἰς τεῖχος καὶ βοήθειαν, καὶ ἀνατροπὴν τῶν ἐναντίων, καὶ εἰς ἐξάλειψιν τῶν πολλῶν μου πλημ-

μελημάτων. Σὺ γὰρ εἰ Θεὸς ἐλέους, καὶ οἰκτιρμῶν, καὶ φι-
λανθρωπίας, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πα-
τρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ, Η ΜΑΛΛΟΝ

ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ (*).

Ἀπὸ ρυπαρῶν χιλιῶν,
ἀπὸ βδελυρᾶς καρδίας,
ἀπὸ ἀκαθάρτου γλώττης,
ἐκ ψυχῆς ἐρρύπωμένης,
δέξαι δέησιν, Χριστέ μου·
καὶ μὴ παρωσάμενός μου,
μὴ τοὺς λόγους, μὴ τοὺς τρόπους,
μηδὲ τὴν ἀναισχυντίαν,

δός μοι παρρησίᾳ λέγειν,
ᾧ βεβούλευμαι, Χριστέ μου·
μᾶλλον δὲ καὶ διδάξόν με,
τί με δεῖ ποιεῖν καὶ λέγειν.
Ἡμαρτον ὑπὲρ τὴν Πόρνην,
ἧ, μαθοῦσα τοῦ κατὰ γείγος,
μύρον ἐξωνησαμένη,
ἦλθε τολμηρῶς ἀλεῖψαι

(*) Ἡ Εὐχή αὕτη, ἐν μὲν ταῖς ἀρχαιοτέrais τοῦ Ὁρολογίου ἐκδόσεσιν, ἐπεγρά-
φετο τῷ ὀνόματι Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου· ἐν τισὶ δὲ τῶν νεωτέρων, ἔφερε τὸ
ὄνομα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Καὶ ὅτι μὲν εὐρίσκεται τῶντι συντετυπωμένη
τοῖς τούτου συγγράμμασι, σελ. 694 τοῦ Α'. Τόμ. τῆς ἐν Παρισ. ἐκδόσ. 1712,
ἐδηλώθη τοῦτο εἰς τὴν ἐν ἔτει 1832 γενομένην παρὰ Φ. Ἀνδρεῶλα ἐκδοσιν τοῦ
Ὁρολογίου, καθ' ὃν χρόνον ἐγένετο καὶ ἡ τούτου μεταρρύθμισις· ὅτε καὶ αἱ μικραὶ
ἐκείνης διαφοραὶ πρὸς τὴν ἐν τῷ Ὁρολογίῳ καὶ πάλαι καὶ νῦν συνηθῶς ἀναγι-
νωσκομένην, ὑπεσημειώθησαν, χάριν περιεργείας, αἱ τινες οὐκ ἔπαυσαν ἀνατυπού-
μεναι καὶ εἰς τὰς ἐφεξῆς αὐτοῦ γενομένας ἐκδόσεις μέχρι τοῦ νῦν, παρὰ τῷ αὐτῷ
τυπογράφῳ. Φαίνεται ὅμως, ὅτι συγγραφεὺς τῆς Εὐχῆς ταύτης ἐστὶν ὁ Συμεών.
Α'. διότι αὕτη εὐρίσκεται ἐν τῷ τέλει τῶν διὰ στίχων θεολογικῶν αὐτοῦ συγγραμ-
μάτων, τῶν ἐν Βενετίᾳ τῷ 1790 ἔτει ὑπὸ Διονυσίου τοῦ Ζαγοραίου ἐκδοθέντων,
ἀπαράλλακτος, ὡς ἐτυπούτο ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἰσέτι τυποῦται ἐν τῷ Ὁρολογίῳ.
Β'. διότι εἰς τὴν εἰρημένην ἐκδοσιν τῶν συγγραμμάτων Ἰ. τοῦ Δαμασκηνοῦ ὑπο-
σημειοῦται, ὅτι οἱ στίχοι οὗτοι εἰσὶν Ἀνακρεόντειοι, ὅπερ οὐκ ἀληθεύει. Καθότι
οἱ μὲν Ἀνακρεόντειοι, κατὰ τοὺς Μετρικούς, συνίστανται ἐκ τριῶν Ἰάμβων καὶ
μιας συλλαβῆς, ἢ ἐξ ἐνὸς τῶν τρισυλλαβῶν ποδῶν, ἀντὶ τοῦ πρώτου Ἰάμβου·
ὥστε γίνεσθαι τὰς πάσας τοῦ στίχου συλλαβὰς 7 ἢ 8. π. χ. ὡς τό: Νόμον
Θεοῦ φύλαττε· ἢ τὸ τοῦ Ἀνακρεόντος αὐτοῦ: Μακαρίζομέν σε τέττιξ.
Οἱ δὲ παρόντες στίχοι, ὀκτασύλλαδοι ὄντες ἐκ τῶν λεγομένων Πολιτικῶν, οὐδὲν
ἄλλο μέτρον ἔχουσιν, εἰμὴ αὐτὸ τοῦτο τὸ ὀκτασύλλαβον μόνον, καὶ ἐπὶ τέλους
τὸ παροξύτονον. Ἀλλ' οὐδὲ ἀρμόζει ἰσως εἰς τὸν κάλαμον τοῦ θείου Δαμασκη-
νοῦ τοιοῦτον μέτρον. Ταῦτα οὖν, καὶ προσέτι ἡ ἀρχαία ἐπιγραφή τῆς Εὐχῆς
ταύτης, πιθανολογοῦσι μᾶλλον, ὅτι πατήρ αὐτῆς γνήσιος ἐστὶν οὐχ ὁ Δαμασκη-
νός, ἀλλὰ Συμεὼν ὁ Νέος Θεολόγος.

Ἦκμασε δὲ ὁ Συμεὼν οὗτος περὶ τὰ 1030, ἐπ' ἀρετῇ καὶ ἀγιότητι διαδεδο-
μένος, Ἠγούμενος ὧν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει τοῦ Ἁγίου Μάμαντος Μονῆς,

σοῦ τοὺς πόδας τοῦ Χριστοῦ μου,
 τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ μου.
 Ὡς ἐκείνην οὐκ ἀπώσω,
 προσελθοῦσαν ἐκ καρδίας,
 μηδ' ἐμὲ βδελύξῃ, Λόγε·
 σοὺς δὲ πάρασχί μοι πόδας,
 καὶ κρατῆσαι; καὶ φιλῆσαι,
 καὶ τῷ ρείθρῳ τῶν δακρύων,
 ὡς πολυτιμῆτ' ὡς μύρω,
 τούτους τολμηρῶς ἀλείψαι.
 Πλύνόν με τοῖς δάκρυσί μου,
 κάθαρον αὐτοῖς με, Λόγε·
 ἄφες καὶ τὰ πταίσματά μου,
 καὶ συγγνώμην πάρασχί μοι.
 Οἶδας τῶν κακῶν τὸ πλῆθος,
 οἶδας καὶ τὰ τραύματά μου,
 καὶ τοὺς μώλωπας ὁρᾷς μου·
 ἀλλὰ καὶ τὴν πίστιν οἶδας,
 καὶ τὴν προθυμίαν βλέπεις,
 καὶ τοὺς στεναγμοὺς ἀκούεις.
 Οὐ λανθάνει σε, Θεέ μου,
 ποιητά μου, λυτρωτά μου,
 οὐδὲ σταλαγμὸς δακρύων,
 οὐδὲ σταλαγμοῦ τι μέρος.
 Τὸ μὲν ἀκατέργαστόν μου
 ἔγνωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου·
 ἐπὶ τὸ βιβλίον δέ σου,
 καὶ τὰ μήπω πεπραγμένα,
 γεγραμμένα σοι τυγχάνει.
 Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου,
 ἴδε μου τὸν κόπον, ὅσος,
 καὶ τὰς ἀμαρτίας πάσας,
 ἄφες μοι, Θεέ τῶν ὅλων·
 ἵνα καθαρὰ καρδίᾳ,

περιτρόμῳ διανοίᾳ,
 καὶ ψυχῇ συντετριμμένῃ,
 τῶν ἀχράντων σου μετάρχω,
 καὶ πανάγων Μυστηρίων,
 οἷς ζωοῦται καὶ Θεοῦται,
 πᾶς ὁ τρώγων σε καὶ πίνων,
 ἐξ εἰλικρινοῦς καρδίας.
 Σὺ γὰρ εἶπας, Δέσποτά μου·
 Πᾶς ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα,
 πίνων δέ μου καὶ τὸ Αἷμα,
 ἐν ἐμοὶ μὲν οὗτος μένει,
 ἐν αὐτῷ δ' ἐγὼ τυγχάνω.
 Ἀληθὴς ὁ λόγος πάντως,
 τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ μου·
 τῶν γὰρ Θεῶν ὁ μετέχων
 καὶ Θεοποιῶν χαρίτων,
 οὐ μόνον, οὐκ ἔστι μόνος,
 ἀλλὰ μετὰ σοῦ, Χριστέ μου,
 τοῦ φωτὸς τοῦ τρισηλίου,
 τοῦ φωτίζοντος τὸν κόσμον.
 Ἰνα γοῦν μὴ μόνος μείνω,
 δίχα σοῦ τοῦ ζωοδότου,
 τῆς πνοῆς μου, τῆς ζωῆς μου,
 τοῦ ἀγαλλιάματός μου,
 τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας,
 διὰ τοῦτό σοι προσῆλθον,
 ὡς ὁρᾷς, μετὰ δακρύων,
 καὶ ψυχῆς συντετριμμένης,
 λύτρον τῶν ἐμῶν πταισμάτων,
 ἱκετεύων τοῦ λαβεῖν με,
 καὶ τῶν σῶν ζωοπαρόχων,
 καὶ ἀμέρπτων Μυστηρίων,
 μετασχεῖν ἀκατακρίτως·
 ἵνα μένης, καθὼς εἶπας,

τῆς ἐπικαλουμένης Ξυλοκέρκου. Συνέγραψεν Ἐκκλησιαστικά, Θεολογικά, καὶ Ἀσκητικά πολλά· ἅπερ, ἀνανεωθέντα ἔπειτα ὑπὸ Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ἐξεδόθησαν ἑλληνιστὶ ἐν Ἰγγολοσταδίῳ, τῷ 1603 ἔτει. Ἐξ ἐκείνων δὲ μεταφράσας ὕστερον εἰς τὸ ἀπλοῦν, τὰ λογογραφικὰ μόνον, ὁ προρρήθεις Διονύσιος, συνεξέδωκε μετὰ καὶ τῶν ποιητικῶν αὐτοῦ. «Τούτου τὸν βίον συγγραψάμενος Νικήτας ὁ Σπηθαῖος, λέγει περὶ αὐτοῦ. «Οὐκ εἶχεν αὐτός ἐαυτὸν, ἀλλ' ἢ τοῦ Θεοῦ » χάρις ὅλον αὐτὸν πρὸς ἐαυτὴν ἐπεσπάσατο· καὶ τὴν μὲν γλῶτταν αὐτοῦ κάλαμον ὀξύγραφου τὴν δὲ διάνοιαν πηγὴν σοφίας Θεοῦ ἀπειργάσατο. Διὰ τοῦτο » καὶ ἀμαθὴς ὢν πάντη τῶν θύραθεν μαθημάτων, ὡς ὁ Ἠγαπημένος (Ἰωάννης » δηλ.) ἐθεολόγει, καὶ τὰ τῆς Θεολογίας ὁλαὶς νυξὶν ἀνετατάττετο ». (Μελετ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. Γ'. κεφ. η'. 3).

μὲτ' ἐμοῦ τοῦ τρισαθλίου.
 ἵνα μὴ, χωρὶς εὐρών με
 τῆς σῆς χάριτος ὁ πλάνας,
 ἀφαρπάσῃ με δολίως,
 καὶ πλανήσας ἀπαγάγῃ
 τῶν θεοποιῶν σου λόγων.
 Διὰ τοῦτό σοι προσπίπτω,
 καὶ θερμῶς ἀναβοῶ σοι:
 Ὡς τὸν Ἄσωτον εἰδέξω,
 καὶ τὴν πόρνην προσελθοῦσαν,
 οὕτω δέξαι με τὸν πόρνον,
 καὶ τὸν ἄσωτον, οἰκτίρμον,
 ἐν ψυχῇ συντετριμμένη,
 νῦν με προσερχόμενόν σοι.
 Οἶδα, Σῶτερ, ὅτι ἄλλος,
 ὡς ἐγώ, οὐκ ἔπαισέ σοι,
 οὐδὲ ἔπραξε τὰς πράξεις,
 ἃς ἐγώ κατειργασάμην.
 Ἀλλὰ τοῦτο καλὴν οἶδα,
 ὡς οὐ μέγεθος πταισμάτων,
 οὐχ ἁμαρτημάτων πλήθος,
 ὑπερβαίνει τοῦ Θεοῦ μου
 τὴν πολλὴν μακροθυμίαν,
 καὶ φιλανθρωπίαν ἄκραν·
 ἀλλ' ἐλαίψω συμπαθείας,
 τοὺς θερμῶς μετανοοῦντας,

καὶ καθαίρεις, καὶ λαμπρύνεις,
 καὶ φωτὸς ποιεῖς μετόχους,
 κοινωνοὺς θεότητός σου
 ἐργαζόμενος ἀφθόνως.
 καὶ, τὸ ξένον καὶ Ἀγγέλοις,
 καὶ ἀνθρώπων διανοαίαις,
 ὁμιλεῖς αὐτοῖς πολλάκις,
 ὥσπερ φίλοις σου γνησίοις.
 Ταῦτα τολμηρὸν ποιεῖ με,
 ταῦτά με πτεροῖ, Χριστὶ μου.
 Καὶ θάρσυνόν ταις σαῖς πλουσίαις
 πρὸς ἡμᾶς εὐεργεσίαις,
 χαίρων τε καὶ τρέμων ἅμα,
 τοῦ πυρὸς μεταλαμβάνω,
 χόρτος ὢν, καὶ, ξένον θαῦμα!
 ὁρροισζόμενος ἀφράστως,
 ὥσπερ οὖν ἡ βάτος πάλαι,
 ἢ ἀφλέκτως καιομένη.
 Τοίνυν εὐχαρίστῳ γνῶμη,
 εὐχαρίστῳ δὲ καρδίᾳ,
 εὐχαρίστοις μέλισί μου,
 τῆς ψυχῆς καὶ τῆς σαρκός μου,
 προσκυνῶ καὶ μεγαλύνω,
 καὶ δοξάζω σε, Θεέ μου,
 ὡς εὐλογημένον ὄντα,
 νῦν τε καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΕΥΧΗ Η'. ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ:

Ο μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος Κύριος, ὁ δὲ οἶκτον φι-
 λανθρωπίας ἀνεκδιήγητον τὸ ἡμέτερόν ὅλον προσλαβό-
 μενος φύραμα, ἐκ τῶν ἀγνῶν καὶ παρθενικῶν αἱμάτων τῆς
 ὑπερφυῶς κηυσάσης σε, Πνεύματος Θείου ἐπελεύσει, καὶ εὐ-
 δοκίᾳ Πατρὸς αἰδίου, Χριστέ Ἰησοῦ, σοφία Θεῶ, καὶ εἰρήνη,
 καὶ δύναμις· ὁ τῷ προσλήμματί σου τὰ ζωοποιὰ καὶ σωτή-
 ρια πάθη καταδεξάμενος, τὸν Σταυρόν, τοῖς Ἥλους, τὴν
 Λόγχην τὸν Θάνατον, νέκρωσόν μου τὰ ψυχοφθόρα πάθη
 τοῦ σώματος. Ὁ τῇ ταφῇ σου τὰ τοῦ Ἄδου σκυλεύσας βα-
 σίλεια, θάψον μου διὰ τῶν ἀγαθῶν λογισμῶν τὰ πονηρὰ δια-
 βούλια, καὶ τὰ τῆς πονηρίας πνεύματα διασκεδάσον. Ὁ τῇ
 τριημέρῳ σου καὶ ζωηφόρῳ Ἀναστάσει τὸν πεπτωκότα Προ-
 Orologio.

πάτορα ἀναστήσας, ἀνάστησόν με τῇ ἀμαρτίᾳ κατολισθη-
σαντα, τρόπους μοι μετανοίας ὑποτιθέμενος. Ὁ τῇ ἐνδόξῳ
σου Ἀναλήψει τῆς σαρκὸς θρώσας τὸ πρόσλημμα, καὶ τοῦτο
τῇ δεξιᾷ καθέδρα τιμήσας τοῦ Πατρὸς, ἀξιώσόν με, διὰ τῆς
τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων μεταλήψεως, τῆς δεξιᾶς μερίδος
τῶν σωζομένων τυχεῖν. Ὁ τῇ ἐπιδημίᾳ τοῦ παρακλήτου
Πνεύματος σκεύη τίμια τοὺς ἱερούς σου Μαθηταίς ἐργασά-
μενος, δοχεῖον καὶ τῆς αὐτῆς ἀνάδειξον ἐπελεύσεως. Ὁ μέλ-
λων πάλιν ἔρχεσθαι κρῖναι τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ,
εὐδίκησον καὶ με προὔπαντῆσαί σοι ἐν νεφέλαις τῷ ποιητῇ
καὶ πλάστῃ μου, σὺν πᾶσι τοῖς Ἀγίοις σου ἵνα ἀτελευτή-
τως δοξολογῶ καὶ ἀνυμνῶ σε, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ,
καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι,
νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Θ'. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ.

Πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ναοῦ σου παρέστηκα, καὶ τῶν δεινῶν
λογισμῶν οὐκ ἀφίσταμαι· ἀλλὰ σὺ, Χριστέ ὁ Θεός, ὁ
Τελώνην δικαιοῶσας, καὶ Χαναναίαν ἐλεήσας, καὶ τῷ Ληστῇ
Παραδείσου πύλας ἀνοίξας, ἀνοιξόν μοι τὰ σπλάγχνα τῆς
φιλανθρωπίας σου, καὶ δεῖξαι με προσερχόμενον καὶ ἀπτόμε-
νόν σου, ὡς τὴν Πόρνην καὶ τὴν Αἰμόρρουν· ἡ μὲν γὰρ τοῦ
κρασπεδοῦ σου ἀψαμένη, εὐχερῶς τὴν ἴασιν ἔλαβεν· ἡ δὲ
τοὺς σοὺς ἀχράντους πόδας κρατήσασα, τὴν λύσιν τῶν ἀμαρ-
τημάτων ἐκομίσασατο. Ἐγὼ δὲ ὁ ἐλβεῖνός, ὅλον σου τὸ Σῶμα
τολμῶν δεῖξασθαι, μὴ καταφλεχθεῖν· ἀλλὰ δεῖξαι με, ὥσπερ
ἐκείνας, καὶ φώτισόν μου τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, κατα-
φλέγων μου τὰ τῆς ἀμαρτίας ἐγκλήματα· πρεσβείαις τῆς
ἀσπόρως τεκούσης σε, καὶ τῶν ἐπουρανίων Δυναμέων. Ὅτι
εὐλογητός εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ι'. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Πιστεύω Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χρι-
στός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς

τὸν κόσμον ἀμαρτωλοὺς σῶσαι, ὃν πρῶτος εἰμὶ ἐγώ. Ἐτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτό ἐστι τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, καὶ τοῦτο αὐτό ἐστι τὸ τίμιον Αἷμά σου. Δέομαι οὖν σου: Ἐλέησόν με, καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἐκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· καὶ ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου Μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἀπερχόμενος δὲ μεταλαβεῖν, λέγε τοὺς παρόντας

Στίχους τοῦ Μεταφραστοῦ:

Ἰδού βαδίζω πρὸς Θεῖαν Κοινωνίαν.

Πλαστοουργέ, μὴ φλέξης με τῇ μετουσίᾳ·

πῦρ γὰρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγον·

ἀλλ' οὖν καθάρων ἐκ πάσης με κηλίδος.

Εἶτα.

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, Υἱέ Θεοῦ, κοινωνόν με παραλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ Μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ Ἀηστὴς ὁμολογῶ σοι: Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ τοὺς Στίχους τούτους:

Θεουργὸν Αἷμα· φρίξον ἄνθρωπε, βλέπων·

ἄνθραξ γὰρ ἐστὶ τοὺς ἀναξίους φλέγων.

Θεοῦ τὸ Σῶμα, καὶ Θεοῖ με, καὶ τρέφει·

Θεοῖ τὸ πνεῦμα, τὸν δὲ νοῦν τρέφει ξένως.

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα:

Εθέλξας πόθῳ με, Χριστέ, καὶ ἡλλοίωσας τῷ Θεῷ σου ἔρωτι· ἀλλὰ κατάφλεξον πυρὶ αὐτῷ τὰς ἀμαρτίας με, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς καταξιώσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν, μεγαλύνῳ ἀγαθὴ παρουσίας σου.

Εν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἀγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; εἰάν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἐστὶ τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων. Καθάρισον Κύριε τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΜΕΓΑ

Καὶ τὴν παροῦσαν Εὐχὴν:

Δέσποτα φιλόνηρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο τὰ ἅγια ταῦτα, διὰ τὰ ἀνάξιον εἶναι με, ἀλλ' εἰς καθαρίσιν, καὶ ἁγιασμόν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἀρράβωνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας. Ἐμοὶ δὲ τὰ προσκολλησθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι, τίθεςθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν: Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, κτλ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

μετὰ τὴν Δείαν Μετάληψιν.

Στίχοι εἰς τὴν Εὐχαριστίαν ταύτην προτρεπτικοί.

Ἐπ' ἅν δὲ τύχης τῆς καλῆς μετουσίας

τῶν ζωοποιῶν μυστικῶν δωρημάτων,

ὑμνησον εὐθύς, εὐχαρίστησον μέγα,

καὶ τὰδε θερμῶς ἐκ ψυχῆς Θεῷ λέγε:

Δόξα σοι, ὁ Θεός. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Καὶ εὐθύς τὰς ἐπομένας εὐχαριστηρίους Εὐχάς.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὅτι οὐκ ἀπώσω με τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλὰ κοινωνόν με γενέσθαι τῶν ἁγιασμάτων σου κατηξίωσας. Εὐχαριστῶ σοι, ὅτι με τὸν ἀνάξιον μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων σου, καὶ ἐπουρανίων δωρεῶν κατηξίωσας. Ἀλλὰ, Δέσποτα φιλόνηρωπε, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανὼν τε καὶ ἀναστὰς, καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τὰ φρικτὰ ταῦτα καὶ ζωοποιὰ σου Μυστήρια, ἐπ' εὐεργεσίᾳ καὶ ἁγιασμῷ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, δός γενέσθαι ταῦτα καὶ μοὶ εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς φωτισμὸν τῶν ὀφθαλμῶν τῆς καρδίας μου, εἰς εἰρή-

νην τῶν ψυχικῶν μου δυνάμεων, εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς προσθήκην τῆς Δείας σου χάριτος, καὶ τῆς σῆς βασιλείας οἰκείωσιν· ἵνα ἐν τῷ ἁγιασμῷ σου δι' αὐτῶν φυλαττόμενος, τῆς σῆς χάριτος μνημονεύω διαπαντός, καὶ μηκέτι ἐμαυτῷ ζῶ, ἀλλὰ σοὶ τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ εὐεργέτῃ. Καὶ οὕτω τοῦ τῇ δε βίου ἀπάρας, ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, εἰς τὴν αἰδίον καταντήσω ἀνάπαυσιν, ἔνθα ὁ τῶν ἑορταζόντων ἦχος ὁ ἀκατάπαυστος, καὶ ἡ ἀπέραντος ἡδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ σοῦ προσώπου τὸ καίλλος τὸ ἄρρητον. Σὺ γὰρ εἶ τὸ ὄντως ἐφετόν, καὶ ἡ ἀνέκφραστος εὐφροσύνη τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Δέσποτα Χριστέ, ὁ Θεὸς, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων, καὶ δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, εὐχαριστῶ σοὶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς παρέσχου μοι ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν σου Μυστηρίων. Δέομαι οὖν σου, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε: Φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου, καὶ ἐν τῇ τῶν πτερυγῶν σου σκιᾷ· καὶ δώρησαί μοι ἐν καθαρῷ συνειδότι, μέχρις ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς. ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ, ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ.

Οδοὺς τροφὴν μοι σὰρκα σὴν ἐκουσίως,
ὁ πῦρ ὑπάρχων, καὶ φλέγων ἀναξίλους,
μὴ δὴ καταφλέξης με, μὴ πλαστοουργέ μου·
μᾶλλον δίελθε πρὸς μελῶν μου συνθέσεις,

εἰς πάντας ἄρμους, εἰς νεφρούς, εἰς καρδίαν.
 Φλέξον δ' ἀκάνθας τῶν ὅλων μου πταισμάτων.
 ψυχὴν καθάρων, ἀγιάσον τὰς φρένας.
 τὰς ἰγνύας στήριξον, ὁστέοις ἅμα.
 αἰσθήσεων φώτισον ἀπλήν πεντάδα.
 ὅλον με τῷ σῷ συγκαθήλωσον φόβῳ.
 Ἀεὶ σκέπε φρούρει τε, καὶ φύλαττέ με,
 ἐκ παντὸς ἔργου, καὶ λόγου ψυχοφθόρου.
 Ἀγνίζε, καὶ καθάρε, καὶ ῥύθμιζε με.
 καλλυνε, συνέτιζε, καὶ φωτίζε με.
 δεῖξόν με σὸν σκηνῶμα Πνεύματος μόνου,
 καὶ μηκέτι σκηνῶμα τῆς αἰμαρτίας.
 ἵν' ὥς σὸν οἶκον εἰσὸδῶ κοινωνίας,
 ὡς πῦρ με φεύγῃ πᾶς κακοῦργος, πᾶν πάθος.
 Πρέσβεις φέρω σοι πάντας ἡγιασμένους,
 τὰς ταξιαρχίας τε τῶν Ἀσωμάτων,
 τὸν Πρόδρομόν σου, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους,
 πρὸς τοῖς δε, σὴν ἄχραντον ἀγνὴν Μητέρα.
 ὧν τὰς λιταῖς εὐσπλαγχνε, δέξαι, Χριστέ μου,
 καὶ φωτὸς παῖδα τὸν σὸν ἔργασαι λατριν.
 Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἀγιασμὸς καὶ μόνος
 ἡμῶν ἀγαθὲ τῶν ψυχῶν, καὶ λαμπρότης.
 καὶ σοὶ πρεπόντως, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ,
 δόξαν ἅπαντες πέμπομεν καθ' ἡμέραν.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

Τὸ Σῶμά σου τὸ ἅγιον, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 γένοιτό μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ Αἷμά σου τὸ τίμιον
 εἰς ἄφεσιν αἰμαρτιῶν. Γένοιτο δέ μοι ἡ εὐχαριστία αὕτη εἰς
 χαρὰν, ὑγείαν, καὶ εὐφροσύνην· καὶ ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δευ-
 τέρῃ ἐλευσέι σου, ἀξιώσόν με τὸν ἀμαρτωλὸν στήναι ἐκ δε-
 ξίων τῆς σῆς δόξης· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς,
 καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, τὸ φῶς τῆς ἐσκότισμένης με ψυχῆς, ἡ ἐλπίς, ἡ σκέπη, ἡ καταφυγή, ἡ παραμυθία, τὸ ἀγαλλιάμά μου, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι ἠξίωσάς με τὸν ἀνάξιον κοινωνὸν γενέσθαι τοῦ ἀχράντου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ Υἱοῦ σου. Ἀλλ' ἡ τεκούσα τὸ ἀληθινὸν φῶς, φώτισόν μου τοὺς νοητοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας· ἡ τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας κυήσασα, ζωοποίησόν με τὸν τε θανατωμένον τῇ ἀμαρτίᾳ· ἡ τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ φιλεῦσπλαγχνος Μήτηρ, ἐλέησόν με, καὶ δὸς κατάνυξιν καὶ συντριβὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, καὶ ταπείνωσιν ἐν τοῖς διανοήμασί με, καὶ ἀνάκλησιν ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τῶν λογισμῶν μου. Καὶ ἀξίωσόν με, μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τῶν ἀχράντων Μυστηρίων τὸν ἁγιασμόν, εἰς ἱάσιν ψυχῆς τε καὶ σώματος· καὶ παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Ὅτι εὐλογημένη, καὶ δεδοξασμένη ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι,
καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς.

Ματθ. ι. α. 28.

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ

Ι Η Σ Ο Υ Ν Χ Ρ Ι Σ Τ Ο Ν .

Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ .

Ιησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ μακρόθυμε, τὰ τῆς ψυχῆς μου θανάπτυσον τραύματα, Ἰησοῦ καὶ γλύκανον, τὴν καρδίαν μου πολυέλεε δέομαι, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, ἵνα μεγαλύνω σε σωζόμενος .

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ διάνοιξον, τῆς μετανοίας μοι πύλας φιλάνθρωπε, Ἰησοῦ καὶ δέξαι με, σοὶ προσπίπτοντα, καὶ θερμῶς ἐξαιτούμενον, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν .

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ ἐξάρπασον, ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ δολίου Βελίαρ με, Ἰησοῦ καὶ ποιήσον, δεξιὸν παραστάτην τῆς δόξης σου, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, μοίρας εὐωνύμου λυτρωσάμενος .

Θεοτοκίον .

Ἰησοῦν γεννήσασα Θεόν, Δέσποινα δυσώπησον, ὑπὲρ ἀχρείων ἱκετῶν πανάχραντε, ὅπως τῆς κολάσεως, ταῖς πρεοβείαις σου λυτρωθῶμεν ἀμολυντε, οἱ μεμολυσμένοι, δόξης αἰδίου ἀπολαύσαντες .

Ὡδὴ γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας .

Εἰσάκουσον φιλάνθρωπε Ἰησοῦ μου, τοῦ δούλου σου βρωτῶτος ἐν κατανύξει καὶ ῥύσαι Ἰησοῦ με τῆς καταδίκης,

καὶ τῆς κολάσεως, μόνε μακρόθυμε, Ἰησοῦ γλυκύτατε πολυέλεε.

Ὑπόδεξαι τὸν δοῦλόν σου Ἰησοῦ μου, προσπίπτοντα σὺν δαίκρυσιν Ἰησοῦ μου, καὶ εἰσῆλθόν μου μετανοοῦντα, καὶ τῆς γενένης με, Δέσποτα λύτρωσαι, Ἰησοῦ γλυκύτατε πολυέλεε.

Τὸν χρόνον Ἰησοῦ μου, ὃν δέδωκάς μοι, εἰς πάθη ἔδαπάνησα Ἰησοῦ μου· διό με Ἰησοῦ μου μὴ ἀπορρίψης, ἀλλ' ἀνακαλεσαι, δέομαι Δέσποτα, Ἰησοῦ γλυκύτατε, καὶ διάσωσον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἡ τεκοῦσα τὸν Ἰησοῦν μου, ἰκέτευε ῥυσθῆναί με τῆς γενένης, ἡ μόνη προστασία τῶν θλιβομένων, Θεοχαρίτωτε, καὶ καταξιώσον, τῆς ζωῆς Πανάμωμε τῆς ἀγείρω με.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σωτήρ μου Ἰησοῦ, ὁ τὸν Ἄσωτον σώσας, Σωτήρ μου Ἰησοῦ, ὁ δεξιόμενος Πόρνην, καὶ με νῦν ἐλέησον, Ἰησοῦ πολυέλεε· σῶσον, οἵκτειρον, ὃ Ἰησοῦ εὐεργέτα, ὥσπερ ὥκτειρας, τὸν Μανασσὴν Ἰησοῦ μου, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Ωδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Θεράπευσον, Ἰησοῦ μου ψυχῆς μου τὰ τραύματα, Ἰησοῦ μου δέομαι, καὶ τῆς χειρός με ἐξάρπασον, Ἰησοῦ μου εὐσπλαγχνε, τοῦ ψυχοφθόρου Βελίαρ, καὶ διάσωσον.

Ἠμάρτηκα, Ἰησοῦ μου γλυκύτατε εὐσπλαγχνε, Ἰησοῦ μου σῶσόν με, τὸν προσφυγόντα τῇ σκέπῃ σου, Ἰησοῦ μακρόθυμε, καὶ βασιλείας τῆς σῆς με καταξιώσον.

Οὐχ ἥμαρτεν, Ἰησοῦ μου· οὐδεὶς ὥσπερ ἡμαρτὸν, ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος· νῦν δὲ προσπίπτω δεόμενος· Ἰησοῦ μου σῶσόν με, καὶ τὴν ζωὴν Ἰησοῦ μου κληροδότησον.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, Ἰησοῦν ἡ γεννήσασα Κύριον, αὐτὸν καθικέτευε, τοῦ λυτρωθῆναι κολάσεως, πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὀνομαζόντας.

Ωδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Σὺ φωτισμός, Ἰησοῦ μου νοός μου, σὺ σωτηρία, τῆς ἀπεγνωσμένης ψυχῆς μου Σῶτερ, σὺ Ἰησοῦ μου, τῆς κολά-

σεως ρῦσαι, καὶ γεέννης, ἐμὲ κραυγάζοντα : Σῶσον Ἰησοῦ μου, Χριστέ με τὸν ἄθλιον .

Ὅλοσχερῶς, Ἰησὺ με πρὸς πάθη τῆς ἀτιμίας, καταβεβλημένος, ἤδη κραυγάζω : Σὺ Ἰησοῦ μου, βοηθείας μοι χεῖρα, καταπέμψας ἔκσπασον κράζοντα : Σῶσον Ἰησοῦ μου, Χριστέ με τὸν ἄθλιον .

Βέβηλον νοῦν, Ἰησοῦ περιφέρων ἀναβοῶ σοι : Κάθαρον τοῦ ρύπου με τῶν πταισμάτων, καὶ λύτρωσαί με τὸν εἰς βάθη κακίας, ἐξ ἀγνοίας κατολισθήσαντα, Σῶτερ Ἰησοῦ μου, καὶ σῶσόν με δέομαι .

Θεοτοκίον .

Τὸν Ἰησοῦν, ἡ γεννήσασα Κόρη Θεογεννήτορ, τοῦτον ἐκδυσώπει σωθῆναι πάντας τοὺς ὀρθοδόξους, μονασταῖς καὶ μιγάδας, καὶ γεέννης ρύσθῃναι, κράζοντας : Πλήν σου προστασίαν οὐκ ἐγνώμεν .

Ὡδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων .

Ιησοῦ μου Χριστέ πολυέλεε, ἐξομολογούμενον δέξαι με Δέσποτα, ὦ Ἰησοῦ καὶ σῶσόν με, καὶ φθορᾶς Ἰησοῦ με ἐξάρπασον .

Ἰησοῦ μου οὐ γέγονεν ἕτερος, ἄσωτος οὐδεὶς, ὡς ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος, ὦ Ἰησοῦ φιλάνθρωπε ἄλλα σὺ Ἰησοῦ με διάσωσον .

Ἰησοῦ μου καὶ Πόρνην καὶ Ἀσωτον, καὶ τὸν Μανασσῆν καὶ Γελώνην νενίκηκα, ὦ Ἰησοῦ μου πάθεισι, καὶ Αἰσθητὴν Ἰησοῦ, Νινευίτας τε .

Θεοτοκίον .

Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν μου κηύσασα, ἄχραντε Παρθένα, ἡ μόνη ἀμόλυντος, μεμολυσμένον ὄντα με, πρεσβειῶν σου ὑψώσω πῶ νῦν κάθαρν .

Κοντάκιον . Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον .

Ιησοῦ γλυκίτατε, τὸ φῶς τοῦ κόσμου, τῆς ψυχῆς μου φῶς τίσιον, τοὺς ὀφθαλμούς, Υἱὲ Θεοῦ, τῇ θαυραγείᾳ λαμπρότητι, ἵνα ὑμνῶ σε, τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον .

Ὡδὴ ζ'. Εὐκόγος χρυσῆς .

Χριστέ Ἰησοῦ, αὐδεῖς ἡμαρτεν ἐν γῇ ἐκ τοῦ αἰῶνος : ὦ Ἰησοῦ μου, ὥσπερ ἡμαρτον, ἐγὼ ὁ τάλας καὶ ἄσωτος .

ὄθεν Ἰησοῦ μου βοῶ σοι : Μελωδοῦντά με οἴκτειρον . Εὐλογη-
τός εἶ ὁ Θεός . ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν .

Χριστέ Ἰησοῦ, ἐν τῷ φόβῳ σου βοῶ καθήλωσόν με, ὦ Ἰη-
σοῦ μου, καὶ κυβέρνησον, νῦν πρὸς λιμένα τὸν εὐδιον· ὅπως
Ἰησοῦ μου οἴκτίρμον, μελωδῶ σοι σωζόμενος : Εὐλογητός εἶ
ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν .

Χριστέ Ἰησοῦ, μυριάκις ὑπεσχέθην σοι ὁ τάλας, ὦ Ἰησοῦ
μου τὴν μετάνοιαν, ἀλλ' ἐψευσαίμην ὁ ἄθλιος· ὄθεν Ἰησοῦ με
βοῶ σοι : Τὴν ἀναίσθητον μένουσαν, ψυχὴν μου φώτισον Χρι-
στέ, ὁ τῶν Πατέρων Θεός .

Θεοτοκίον .

Χριστὸν Ἰησοῦν, ἡ γεννήσασα φρικτῶς καὶ ὑπὲρ φύσιν,
αὐτὸν δυσώπει παναμώμητε, τὰ παρὰ φύσιν μου πταίσματα,
πάντα συγχωρῆσαί μοι Κόρη, ἵνα κράζω σωζόμενος : Εὐλο-
γημένη ἡ Θεὸν σαρκί κυήσασα .

Ὡδὴ ἡ . Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός .

Σὲ Ἰησοῦ μου δυσωπῶ . Ὡς τὴν Πόρνην Ἰησοῦ μου ἐλυ-
τρώσω, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, οὕτω καί με Ἰησοῦ,
Χριστέ μου λύτρωσαι καὶ καθαρον, τὴν ῥερυπωμένην ψυχὴν
μου Ἰησοῦ μου .

Καθυποκύψας Ἰησοῦ, ταῖς ἀλόγοις ἡδοναῖς ἄλογος ὤφθην,
καὶ τοῖς κτήνεσιν ὄντως, ὦ Ἰησοῦ μου οἴκτρως, ὁ τάλας Σῶ-
τερ ἀφωμοίωμαι· ὄθεν Ἰησοῦ με τῆς ἀλογίας ῥύσαι .

Περιπεσὼν ὦ Ἰησοῦ, ψυχοφθόροις ἐν λησταῖς ἀπεγυ-
μνώθην, τὴν στολὴν Ἰησοῦ μου τὴν Θεοῦφαντον νῦν, καὶ
κεῖμαι μώλωφι κατὰστικτος· ἔλαιον Χριστέ μου ἐπίχεε
καὶ αἶνον .

Θεοτοκίον .

Τὸν Ἰησοῦν μου καὶ Θεόν, ἡ βαστάσασα Χριστὸν ἀνερ-
μηνεύτως, Θεοτόκε Μαρία, τοῦτον δυσώπει αἰεὶ, κινδύνων
σώζεσθαι τοὺς δούλους σου, καὶ τοὺς ὑμνηταῖς σου ἀπείραν-
δρε Παρθένε .

Ὡδὴ Β' . Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον .

Τὸν Μανασσὴν Ἰησοῦ μου, τὸν Τελώνην, τὴν Πόρνην τὸν
Ἄσωτον, οἴκτίρμον Ἰησῆ, καὶ τὸν Ληστὴν ὑπερβέβηκα,

Ἰησοῦ μου ἐν ἔργοις, αἰσχίστοις καὶ αἰόποις Ἰησοῦ· ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ μου, προφθάσας με διάσωσον.

Τοὺς ἐξ Ἀδαμ Ἰησοῦ μου, ἁμαρτήσαντας πάντας, πρὸ νόμου καὶ ἐν νόμῳ Ἰησοῦ, καὶ μετὰ νόμον ὁ ἄθλιος, Ἰησοῦ μου καὶ χάριν, νενίκηκα τοῖς πάθεσιν οἰκτρῶς· ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ μου, τοῖς κρίμασί σου σῶσόν με.

Μὴ χωρισθῶ Ἰησοῦ μου, τῆς ἀφράστου σε δόξης, μὴ τύχω τῆς μερίδος Ἰησοῦ, τῆς εὐωνύμου γλυκύτατε, Ἰησοῦ· ἀλλὰ σὺ με, τοῖς δεξιῶς προβάτοις σου Χριστέ, Ἰησοῦ μου συντάξας, ἀναίπαυσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτόκιον.

Τὸν Ἰησοῦν Θεοτόκε, ὃν ἐβάσασας μόνη, ἀπείρανδρε Παρθένε Μαριάμ, τοῦτον ἀγνή ἐξιλέωσαι, ὡς Υἱόν σου καὶ Κτίστην, ῥυσθῆναι τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ, πειρασμῶν καὶ κινδύνων, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ μέλλοντος.

Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ιησοῦ γλυκύτατε, ψυχῆς ἐμῆς θυμηδία, Ἰησοῦ ἡ καθαρισίς, τοῦ νοός μου, Δέσποτα πολυέλεε, Ἰησοῦ σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου παντοδύναμε, μὴ καταλίπῃς με, Σῶτερ Ἰησοῦ με ἐλέησον, καὶ λύτρωσαι κολάσεως, πάσης Ἰησοῦ καὶ ἀξιώσον, τῆς τῶν σωζομένων, μερίδος Ἰησοῦ μου τῷ χορῷ, τῶν ἐκλεκτῶν σου με σύνταξον, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε.

Ὅμοιον.

Ιησοῦ γλυκύτατε, τῶν Ἀποστόλων ἡ δόξα, Ἰησοῦ μου καύχημα, τῶν Μαρτύρων Δέσποτα παντοδύναμε· Ἰησοῦ σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου ὡραιότατε, τὸν σοὶ προστρέχοντα, Σῶτερ Ἰησοῦ με ἐλέησον, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, πάντων Ἰησοῦ τῶν Ἀγίων σε, Προφητῶν τε πάντων, Σωτήρ μου Ἰησοῦ, καὶ τῆς τρυφῆς, τοῦ Παραδείσου ἀξιώσον, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε.

Δόξα.

Ιησοῦ γλυκύτατε, τῶν μοναζόντων τὸ κλέος, Ἰησοῦ μακρό-
 θυμε, ἀσκητῶν ἐντρυφήμα καὶ καλλώπισμα, Ἰησοῦ σῶ-
 σόν με, Ἰησοῦ Σωτὴρ μου, Ἰησοῦ με ὑπεραίγαθε, χειρὸς ἐξάρ-
 πασον, Σῶτερ Ἰησοῦ με τοῦ δράκοντος, καὶ τούτου τῶν
 παγίδων νῦν, Σῶτερ Ἰησοῦ ἐλευθέρωσον, λάπκου κατωτά-
 του, Σωτὴρ μου Ἰησοῦ ἀναγαγών, καὶ δεξιοῖς συναρίθμησον,
 Ἰησοῦ προβάτοισ με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὴ καταπιστεύσης με, ἀνθρωπίνη προστασία, Παναγία
 Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν τοῦ ἱκέτου σου· ὦλψις
 γὰρ ἔχει με, φέρειν αὐ δύναμαι, τῶν Δαιμόνων τὰ τοξεύ-
 ματα· σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος,
 πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλήν σου.
 Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μὴ
 μου παρίδης τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποιήσον.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ.

Δέσποτα Χριστέ, ὁ Θεός, ὁ τοῖς πάθεσί σου τὰ πάθη μου
 θεραπεύσας, καὶ τοῖς τραύμασί σου τὰ τραύματά μου
 ἰατρεύσας, χάρισαί μοι τῷ πολλὰ σοι πταίσαντι δάκρυα κα-
 τανύξεως· συγκέρασόν μου τὸ σῶμα, ἀπὸ ὁσμῆς τοῦ ζωο-
 ποιοῦ σώματός σου, καὶ γλύκανόν μου τὴν ψυχὴν, τῷ σῶ-
 τιμίῳ αἵματι, ἀπὸ τῆς πικρίας, ἣν με ὁ ἀντίδικος ἐπότι-
 σεν. Ὑψωσόν μου τὸν νοῦν πρὸς σέ, κάτω ἐλκυσθέντα, καὶ
 ἀνάγαγέ με ἀπὸ τοῦ χάσματος τῆς ἀπωλείας· ὅτι οὐκ ἔχω
 μετάνοιαν, οὐκ ἔχω κατανύξιν, οὐκ ἔχω δάκρυον παρακλη-
 τικόν, τὰ ἐπαναγόντά με τέκνα πρὸς τὴν ἰδίαν κληρονομίαν.
 Ἐσκότισμαι τὸν νοῦν ἐν τοῖς βιωτικοῖς πάθεσι, καὶ οὐκ
 ἰσχύω ἀτενίσαι πρὸς σέ ἐν ὁδύνῃ, οὐ δύναμαι θερμανθῆναι
 τοῖς δάκρυσι τῆς πρὸς σέ ἀγάπης. Ἀλλὰ, Δέσποτα Κύριε,
 Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Σησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, δώρησαί μοι μετὰ-

νοϊαν ὁλόκληρον, καὶ καρδίαν ἐπίπονον εἰς ἀναζήτησίν σου·
 χάρισαί μοι τὴν χάριν σου, καὶ ἀνακαίνισον ἐν ἐμοὶ τὰς μορ-
 φὰς τῆς σῆς εἰκότος. Κατέλιπόν σε, μὴ με ἐγκαταλίπης·
 ἔξελθε εἰς ἀναζήτησίν μου, ἐπανάγαγέ με πρὸς τὴν νομὴν σου,
 συναρίθμησόν με τοῖς προβάταις τῆς ἐκλεκτῆς σου ποιμένης,
 καὶ διαθέψόν με σὺν αὐτοῖς ἐκ τῆς γλότης τῶν θείων σου
 Μυστηρίων· πρεσβεῖαις τῆς πανάγνου Μητρός σου, καὶ πάν-
 των τῶν Ἀγίων σου. Ἀμήν.

Τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν
πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου, μήποτε προσκοψῇς πρὸς λίθον τὸν πόδα σε.

Ψαλμ. υῖ. 11. 12.

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΓΕΛΟΝ

ΤΟΝ ΦΥΛΑΚΑ ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΖΩΗΣ.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ τοῦ Μαυρόποδος . Οὐ ἡ Ἀκροστιχίς :

Τὸν Ἀγγελον μέλπω σε τὸν φυλακά μου .
Ὡδὴ Μοναχοῦ Ἰωάννου .

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑ γράν διοδεύσας ὥσεϊ ξηράν .
Τὸν ἄγρυπνον φύλακα τῆς ἐμῆς, ψυχῆς καὶ προσάτην, τῆς
ζωῆς μου καὶ ὁδηγόν, θεόθεν ὃν ἔλαχον ὑμῶ σε, Ἀγγελε
θεῶ παντοκράτορος .

Ὁ θεῶν σωθῆναι πάντας βροτοὺς, ἀγίους Ἀγγέλους ὁδη-
γοὺς καὶ φωταγωγούς, ἐπέστησας λόγε τοῖς ἀνθρώποις, χει-
ραγωγοῦντας ἡμᾶς πρὸς τὸν φόβον σου .

Νυκτὶ συνεχόμενον ζοφερά, καὶ μέλανι γνόφῳ, καλυπτό-
μενον τῶν παθῶν, φωτὶ μετανοίας αὐγασόν με, ὁ ὁδηγός καὶ
προστάτης καὶ φύλαξ μου .

Αἰσχυρῶν ἐνθυμήσεων ἐν ἐμοὶ, πηγάζει πλυμμύρα, βορβο-
ρῶδης καὶ ζοφερά, τοῦ Θεοῦ χωρίζουσα τὸν νοῦν μου ἢν ἀ-
ποξήρανον, ὧ ἀντιληπτόρ μου . Θεοτοκίον .

Γαλήνη σὺ Δέσποινα καὶ λιμὴν, τῶν χειμαζομένων, ἐν πε-
λάγει ἀμαρτιῶν διό σου προστρέχω τῷ λιμένι, κλυδωνιζόμε-
νος σάλῳ ποικίλων παθῶν .

Ὡδὴ γ΄. Ὁ ὑρανίας ἀψίδος .

Γεηροῦ καὶ πηλίνου, καὶ χοῖκου κράματος, ἐσχηκῶς τὴν
ὑπαρξιν, τῇ γῇ προσήλωμαι ἄλλ' ὧ προστάτα μου, καὶ
ὁδηγέ με καὶ ῥύστα, τρέψον με τὴν ἔφεσιν, πρὸς τὰ ἑράνια

Ἐν νυκτί καὶ ἡμέρᾳ, τοῖς πονηροῖς ἔργοις μου, καὶ παραπικραίνω καὶ θλίβω, καὶ παροξύνω σε, καὶ ἐκ ἐθέλοντα, ἀπὸ μακρόθεν ἐξάναι, τὸν ἐμὸν ὑπέρμαχον, καταναγκάζω σε.

Δύπης καὶ ἀθυμίας, παρεκτικὸς γίνομαι, ὡς ἀμετανόητος μένων, καὶ ἀδιόρθωτος· διό μοι δώρησαι μετανοῆσαι γνησίως, καὶ χαροποιῆσαί σε, τὸν ἐμὸν φύλακα.

Ὁ ὁρῶν ἀοράτως, τὸ τῷ Θεοῦ πρόσωπον, τῷ ἐν οὐρανοῖς καθημένου, καὶ ἐπιβλέποντος, ἐπὶ τὴν γῆν νοερῶς, καὶ τρέμειν ταύτην ποιῶντος, αἵτησαι σωθῆναί με, ἅγιε Ἀγγελε.

Θεοτοκίον.

Νοῦν καὶ φρένα καὶ λόγον, δῶρον Θεῷ εἴληφα, ὅπως ἐπιγνῆς τὸν Δεσπότην, ἔργοις τιμήσω καλοῖς· ἐγὼ δὲ πάθεσι, τὴν δωρεὰν ἀτιμάσας, τὸν δοτῆρα ὑβρίσα. Δέσποινα σῶσόν με.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο τῆς ψυχῆς μου φυλακτὴρ καὶ τοῦ σώματος, ἀφορισθεὶς μοι ἐκ Θεῷ, θεῖε Ἀγγελε, θεομιμήτως παρίδε πανάγχε, ἅπαντα τὰ πταίσματα, τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου· ῥῦσαι τῷ δολίχῳ με, τῶν ποικίλων παγίδων, καὶ τὸν κοινὸν ἰλέωσαι Θεὸν, ἵνα ἐν κρίσει παράσχῃ μοι ἄφεσιν.

Ὠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχυὲς Κύριε.

Μὴ ἐννοῶν, τό φοβερόν δικαστήριον, ἐν ᾧ μέλλω, Σῶτερ παραστήσεσθαι, καὶ δοῦναι λόγον περὶ παντός, ἔργου τε καὶ λόγου, μηδὲ θανάτου τὸ ἀδηλον, εἰς νοῦν λαμβάνων ὅλως, ἀδιόρθωτος μένω· Ὁδηγέ μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

Ἐπιμελῶς, πᾶσαν κακίαν ἐτέλεσα, νηπιόθεν, καὶ οὐκ ἐπαυσάμην σε, τὸν ἀντιλήπτορα τὸν ἐμὸν, τῷ παραπικραίνειν, ἀθέσμοις λόγοις καὶ πράξεσιν· ἀλλ' οὖν μὴ ἐκκακίσῃς, ἀλλ' ἐπίμεινον ἔτι, συνετίζων φωτίζων στηρίζων με.

Λόγου Θεοῦ, μακροθυμίαν μιμούμενος, τοῦ ἐλθόντος, ὅπως εἰς μετάνοιαν, καλέσῃ πάντας ἁμαρτωλοὺς, καὶ ἐκδεχομένη, αὐθαίρετον τὴν διόρθωσιν, καὶ μὴ βιάζομένου, καὶ αὐτὸς ὁδηγέ μου, ἐπ' ἐμοὶ μακροθύμως παράμεινον.

Πόρρω Θεοῦ, ἡ ἁμαρτία με ἔβαλε, τὸν ἀχρεῖον, δοῦλον καὶ ἀνάξιον· ἀλλ' ὁ Δεσπότης μου Ἰησοῦς, προσελάβετό με, εὐσπλάγχχνως καὶ ὠκειώσατο· ἐγὼ δὲ τὴν τρσαύτην, ἀθετῶν αὐτοῦ χάριν, ἔτι θλίβω καὶ σε, θεῖε Ἀγγελε.

Θεοτοκίον .

Ὡς ἀληθῶς, ὁ Κύριος ἐβασίλευσε, βασιλείαν, τὴν μὴ διαπίπτουσιν· καὶ ἐνεδύσατο ψαλμικῶς, ἐκ σοῦ Θεομήτορ, ὡραιότητα ἐπρέπειαν, τὴν σάρκα τὴν ἁγίαν, δι' ἧς θάνατον εἶλε, καὶ καθεῖλεν αὐτοῦ τὰ βασίλεια .

Ὡδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω .

Σὲ φρουρὸν κεκτημένος, σύννοικον, συνόμιλον, ἅγιε Ἀγγελε, συμπαρομαρτοῦντα, συνοδεύοντα, συμπαραμένοντα, τὰ σωτηριώδη, ὑποτιθέμενον αἰεὶ μοι, ποίαν ἔξω συγγνώμην ἀσύνετος ὢν .

Ἐν πολλῇ παρρησίᾳ, θρόνῳ παριστάμενος τῷ Παντοκράτορος, καὶ περιχορεύων, περὶ τὸν Βασιλέα τῆς κτίσεως, τῶν πολλῶν κακῶν μου, παρασχεθῆναί μοι συγγνώμην, ὃ ὑπερασπιστὴς μου δεήθητι .

Τὰς βασάνους προβλέπων, καὶ τὰς τιμωρίας τὰς ἀναμνούσας με, καὶ τὴν πώρωσίν μου, καὶ τὴν ἀναλγησίαν καὶ τυφλώσιν, ἐλεῶν στεναῖζεις καὶ σκυθρωπαῖζεις, καὶ στυγναῖζεις, κατηφείας πληρούμενος, ῥῦσά μου .

Οὐδεμίαν πρὸς ὥραν, ἀλλ' οὐδὲ στιγμὴν, ἢ καὶ ταύτης βραχύτερον, συνεχώρησά σοι, τῷ ἐμῷ εὐεργέτῃ καὶ φύλακι, ἐπ' ἐμοὶ χαρῆναι, καὶ εὐφρανθῆναι, καὶ σκιρτῆσαι, ἀμαρτίαις αἰεὶ συμφθειρόμενος .

Θεοτοκίον .

Νέον βρέφος ὥραθη, ὁ ἀπερινόητος ἐκ σοῦ Πανάμωμε· ὁ σταθμῷ τὰς νάπας, καὶ τὰ ὄρη ζυγῷ στήσας γνώσεως· ὁ χορὸν ἀστέρων, διαριθμῶν, καὶ βῶλον δρόσου, καὶ ἀνέμων πνοὴν μεταθέμενος .

Ὡδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον .

Φυλάσσων καὶ παρεμβαλλὼν κύκλω με, καὶ ὁρμάς ἀναχατίζων Δαιμόνων, καὶ τὰς αὐτῶν θηριώδεις ἐφόδους, τὰς κατ' ἐμοῦ ἀναστελλὼν ἐκάστοτε, μὴ λίπῃς ὁ φύλαξ ὁ ἐμός· σὲ γὰρ ἔχω θερμὸν ἀντιλήπτορα .

Ὑπέρτιμον καὶ εὐώδες ὢν μῦρον, μὴ βδελύξῃ τὴν ἐμὴν δυσωδίαν, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ μέχρι τέλους, ἀλλ' ἀδιάστατος ἔσο μοι φύλαξ αἰεὶ· καὶ Ἥλιος τόπους ῥυπαροῦς, διερχόμενος γὰρ οὐ μολύνεται .

Λιβαῖδας δακρυομβρύτους ὀμβρίζειν, τὸν στεγαζόντα ἐν ὕδασι λόγῳ, τὰ ἑαυτοῦ ὑψηλὰ ὑπερῶα, χάριν μοι δοῦναι δυσώπει προστάτα μου· ὥς ἂν δι' ἐκείνων καθαρῇ ἡ καρδία μου, καὶ καθορᾷ τὸν Θεόν.

Ἀὐλως ὡς καθαρὸς καὶ ἄϋλος, παρεστὼς τῷ καθαρῷ καὶ αὐλῷ, καὶ πρὸς αὐτόν κερτημένος πλεσίαν, τὴν παρρησίαν καὶ τὴν οἰκειότητα, δυσώπησον τοῦτον ἐκτενῶς, τὴν ψυχὴν μου σωθεῖσαν χαρίσαι μοι.

Καλύψειεν ἐντροπὴ καὶ αἰσχύνη, τὰς αἰσχράς καὶ δυσειδεῖς καὶ ζοφώδεις, ὅψεις ἐχθρῶν, ὀπηνίκα τῷ σκήνου, ἡ ταπεινή μου ψυχὴ διαζεύγνυται· αὐτὴν δὲ σκεπάσαιο, ὁδηγέ, σαῖς λαμπραῖς πανιέροις τε πτέρυξι. Θεοτοκίον.

Ἀγίων ἀγιωτέρα Ἀγγελων, Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ ὑπερτέρα, τὸν χαμερπῆ καὶ χαμαίζηλον νοῦν μου, τῆς γενηρᾶς καὶ προσύλου ἐφέσεως, ὑπέρτερον δεῖξον ἀπὸ γῆς, πρὸς οὐράνιον πόθον ὑψώσασα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θεοῦ λειτουργέ, καὶ φύλαξ με πανάριστε, τῷ ἁμαρτωλῷ, αἰέ μοι συμπαράμενε, κακουργίας πάσης με τῶν Δαιμόνων ἐκλυτρούμενος, καὶ πρὸς θείας τρίβους ὁδηγῶν, ζωὴν προξενούσας τὴν ἀκήρατον.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μυριαδας τῶν κύκλῳ, συνεπιτιθεμένων ἐμοὶ ληστῶν ἀφανῶν, ζητύντων τὴν ψυχὴν με, ἀρπάσαι καὶ σπαράξαι, τῇ πυρίνῃ ρομφαίᾳ σου, ἀπροσβῶν κραταιῶς, μὴ λίπης βοηθέ με.

Ὅταν μέλλῃ με κρῖναι, ὁ Κριτὴς καὶ Θεός μου καὶ κατακρῖναί με, τὸν κατακεκριμένον, ὑπὸ τῷ συνειδότος, πρὸ ἐκείνης τῆς κρίσεως, μὴ ἐπιλάβῃ τῷ σοῦ, δούλου χειραγωγέ μου.

Ἦλιν σχὼν τὴν μητέρα, καὶ πηλὸν τὸν πατέρα, καὶ τὸν προπάτορα χοῦν, τῇ τούτων συγγενείᾳ, εἰς γῆν διόλου βλέπω· ἀδεῶς δὸς προστάτα μου, καὶ ἄνω βλέψαι ποτέ, πρὸς οὐρανοῦ τὸ κάλλος.

Ὡς ὥραϊος τῷ κάλλει, καὶ γλυκὺς καὶ χαρίεις, ὁ ἡλιόμορφος νῆς, φαιδρῶς παραῖσηθί μοι προσώπῳ μειδιῶντι, ἱλαρῷ τε προσβλέμματι, ἥνίκα μέλλω τῆς γῆς, ἀπαίρειν ὁδηγέ μου.

Διὰ σπλάγγνα ἐλέης, διὰ φιλανθρωπίας περιουσίαν πολλήν, τῶν σῶν πτερύγων σκέπη, φρουρέ μου σκέπασόν με, ἐκδημοῦντα τοῦ σώματος, ὡς μὴ ἰδεῖν δυσειδῆ, πρόσωπα τῶν Δαιμόνων.

Θεοτοκίον.

Ἡ οὐράνιος πύλη, ἡ σωτήριος θύρα, ἡ κλίμαξ ἡ νοητὴ, δι' ἧς Θεὸς κατέβη, καὶ ἄνθρωπος ἀνέβη, οὐρανῶν βασιλείας με, τοῖς οἰκτιρμοῖς σου Σεμνὴ, ἀξιώσον σὸν δοῦλον.

Ὡδὴ ἡ. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Μετὰ Θεὸν σὲ ἔλαβον, ἐκ Θεοῦ ἀντιλήπτορα, καὶ χειραγωγόν, καὶ βοηθόν καὶ πρόμαχον, πανάγιε Ἀγγελε· διὸ μὴ παύσῃ δέομαι, καὶ παιδαγωγῶν, καὶ νοουθετῶν, καὶ διδάσκων, τὰ δέοντά με πράττειν, καὶ φωτίζων τὸν νοῦν μου, ἕως με παραστήσης, τῷ Χριστῷ σεσωσμένον.

Ὅταν οἱ θρόνοι τίθωνται, καὶ αἱ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν καθέζηται, καὶ κρίνωνται ἄνθρωποι, καὶ Ἀγγελοι παρίστανται, καὶ κλονῆται γῆ καὶ πάντα φρίσσει καὶ τρέμει, τὴν σὴν φιλανθρωπίαν, ἐπ' ἐμοὶ δεῖξον τότε, καὶ ῥῦσαί με γεέννης, Χριστὸν καθικετεύων.

Νῦν ὡς κηρίον μέλισσαι, ἀοράτως κυκλῶσί με, αἱ Θεοφυγεῖς, καὶ λυμεῶνες. Δαίμονες, ὡς ἄρπαγες ὄρνιθες, ὡς δαλεραί ἀλώπεκες, καὶ ὡς αἰμοφάγα, πετεινὰ σαρκοβόρα, κυκλόθεν ἵπτανται μου. Σκέπασόν με φρουρέ μου, ὡς ἀετὸς σκεπάζει τὰ ἑαυτοῦ νοσσία.

Ἀπὸ βλεφάρων δάκρυα, ἀστακτὶ καταρρέοντα, μετὰ δαψιλοῦς, τῆς προχοῆς παράσχου μοι, δι' ὅλου με πλύνοντα, ἐκ κορυφῆς μέχρι ποδῶν, ὡς ὑπὲρ χιόνα, λευκανθέντα χιτῶνα, φορέσας μετανοίας, εἰς νυμφῶνα τὸν Θεῖον, εἰσελθὼ σε γεραιῶν τὸν ὑπερασπιστὴν μου.

Χριστοῦ ναὸν ὑπάρχουσαν, τὴν καρδίαν μου πάθῃσι, χοίρων νοητῶν, διατριβὴν ἐτέλεσα· ἀλλὰ με δυνάμωσον, ὃ τῆς ἐμῆς ψυχῆς βοηθὸς ταύτην καθαρίσαι, θυμιάσαι, ῥυτίσαι, ἀρώμασι καὶ μύροις, προσευχῶν καὶ ἀγνείας, ὡς ἂν ὑπάρξῃ πάλιν, ναὸς Χριστοῦ εὐώδους.

Ὁ ὁδηγὸς καὶ φύλαξ μου, καὶ προστάτης καὶ ῥύστης μου, τῆς ἀπεγνωσμένης μου ψυχῆς ὁ ἔφορος, ἡνίκα τῆς σάλπιγγος,

τὸ φοβερόν ἀπήχημα, μέλλῃ με τῆς γῆς, ἐξαναστῆσαι εἰς κρίσιν, ἐγγύς μου στῆθι τότε, ἰλαρὸς καὶ χαρίεις, ἐλπίδι σωτηρίας, ἐξαίρων μου τὸν φόβον. Θεοτοκίον.

Ἵπερβολῇ χρηστότητος, δωρεάν με ἐλέησον, ἡ τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πηγὴν κυήσασα· ἐλέους γὰρ ἄξιον, οὐκ ἔχω τέ προσάξω σοι· τῶν γὰρ ἀγαθῶν μου, οὐδαμῶς χρεῖαν ἔχεις, ὡς τὸν ἀγαθοδότην, καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου ἀρόρητως συλλαβοῦσα, ἡ Κεχαριτωμένη.

Ὠδὴ Δ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ιδοίμι σε ἐκ δεξιῶν, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς παριστάμενον, παιδρὸν καὶ ἡμερον, τὸν ἀντιλήπτορα καὶ προσάτην με, ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ, βιαίως τὸ πνεῦμά μου· καὶ τοὺς ζητοῦντάς με, συλλαθεῖν πικροὺς ἐχθροὺς φυγαδεύοντα.

Ὡς Θεῷ Δεῖος λειτουργός, ποιῶν αὐτῷ τὰ Δεῖα Δελήματα, πολλὴν πλουτεῖς πρὸς αὐτόν, τὴν παρρησίαν, ἅγιε Ἀγγελε· διὸ θερμῶς ὑπὲρ ἐμοῦ, αὐτὸν παρακαλέσον, ὡς ἂν σωθεῖς διὰ σοῦ, σὺνυμνῶ τὴν προστασίαν καὶ σκέπην σου.

Ἀπασαν τὴν ἐμὴν ζωὴν, ἐν πολλῇ διαδραμὼν ματαιότητι, τῷ τέλει ἤγγισα, καὶ δυσωπῶ σε τὸν ἐμὸν φύλακα. Γενοῦ μοι ὑπερασπιστῆς, καὶ πρόμαχος ἅμαχος, ὅταν διέρχωμαι, τοὺς τελώνας τοῦ θειοῦ κοσμοκράτορος.

Νοός με ταῖς παρεκτροπαῖς, ῥεμβασμούς, αἰχμαλωσίας, φαυλότητας, καὶ τὴν αἰσχρονομίαν, τῶν ἀκαθάρτων καὶ ῥυπαρῶν λογισμῶν, τρέπειν ἐννοίας εἰς καλὰς, μὴ λίπης προστατάτα με, καὶ ἀγαθοὺς λογισμοὺς, κατανύξεως ἐμπύρου γεννήτορας.

Νίκησον τῶν ἐμῶν κακῶν, Ἰησοῦ μονογενὲς ὑπεράγαθε, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, τὴν ἀμετρίαν καὶ πολυπλήθειαν, τοῦ σοῦ αὐλοῦ λειτουργοῦ, Δείαις παρακλήσεσιν, ὃν μοι ἐπέστησας, νηπιόθεν, ὡς φιλάνθρωπος φύλακα.

Ὅλην με σοὶ μετὰ Θεόν, σωτηρίας τὴν ἐλπίδα ἀνέθηκα, τῷ ἐμῷ φύλακι, καὶ κηδεμόνι καὶ ἀντιλήπτορι· κοινὴν πρεσβείαν πρὸς Θεόν, ὑπὲρ ἐμῆ ποιήσον, συμπρεσβευταῖς προσλαβὼν, τῶν Ἀγγέλων τῆς χορῆς καὶ συλλήπτορας. Θεοτοκίον.

Ὑψωσον κέρας εὐσεβῶν, καὶ κατάβαλε βαρβάρων φρυγάματα, Θεογεννήτρια, ἀπολιόρκητον διασώζουσα, ταύτην τὴν

ποίμνην σου, ἐν ᾗ, τὸ μέγα σε ὄνομα, καὶ πολυδοξαστον, μεγαλύνεται πιστῶς καὶ δοξάζεται.

Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Ω Ἄγγελε Θεῷ, ὁ παρεστῶς ἀμέσως, τῇ ἀγίᾳ Τριάδι, μὴ παύσῃ ἱκετεύων, ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ δούλου σου.

Ω ἥ εἶλαβες ἰσχύν, φυλάττειν τὴν ψυχὴν μου, παρὰ Θεοῦ μὴ παύσῃ, σκέπη τῶν σῶν πτερύγων, αὐτὴν σκέπων ἐκάστοτε.

Χ ἄρισ τῷ Ἰησοῦ, τῷ δόντι μοί σε μέγαν, φύλακα τῆς ψυχῆς μου, καὶ ὄπλον κατ' ἐχθρῶν μου. Ἄγγελε Θεοτίμητε.

Α ξίωσον καὶ με, τυχεῖν τῆς βασιλείας, τῷ Θεῷ τοῦ ὑψίστου, ἵνα σὺν σοὶ κραυγάζω, τὸν ὕμνον τὸν Τρισάγιον.

Φ ὡς δεύτερον σὺ εἶ, μετὰ Θεὸν φρουρέ μου· μὴ παύσῃ προστατεύων, ἰδεῖν καὶ με τὸ σέλας, τῆς τριλαμποῦς Θεότητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α ἄγγελων καὶ βροτῶν, Δέσποινα Θεοτόκε, μὴ παύσῃ ἱκετεύειν, Παρθένε τὸν Υἱόν σου, ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ δούλου σου.

ΕΥΧΗ

Εἰς τὸν αὐτὸν Φύλακα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς.

Α ἅγιε Ἄγγελε, ὁ ἐφ' ὧς τῶς τῆς ἀθλίας με ψυχῆς, καὶ ταλαπώρου μου ζωῆς, μὴ ἐγκαταλίπῃς με τὸν ἀμαρτωλόν, μηδὲ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ διὰ τὴν ἀκρασίαν με· μὴ δώῃς χώραν τῷ πονηρῷ Δαίμονι, κατακυριεύσαι μου τῇ καταδυναστείᾳ τοῦ θνητοῦ τούτου σώματος· κράτησον τῆς ἀθλίας καὶ παρειμένης χειρός με, καὶ ὁδήγησόν με εἰς ὁδὸν σωτηρίας. Ναὶ, ἅγιε Ἄγγελε τοῦ Θεοῦ, ὁ φύλαξ καὶ σκεπαστής τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς καὶ τῷ σώματος, πάντα μοι συγχώρησον, ὅσα σοι ἔθλιψα πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς με, καὶ εἴ τι ἥμαρτον τὴν σήμερον ἡμέραν· σκέπασόν με ἐν τῇ παρούσῃ νυκτί, καὶ διαφυλάξόν με ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ ἀντικειμένου, ἵνα μὴ ἐν τινὶ ἀμαρτήματι παροργίσω τὸν Θεόν· καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, τῷ ἐπιστηρίξαι με ἐν τῷ φόβῳ αὐτοῦ, καὶ ἄξιον ἀναδείξαι με δοῦλον τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος. Ἀμήν.

Πολύ ἰσχύει δέησις Δικαίου ἐνεργουμένη .

Ιαν. ι. 4.

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΟΥΡΑΝΙΟΥΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΑΝΤΑΣ
ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ.

ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΣΗΦ ΤΟΥ ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΥ.

Οὕ ἡ Ἀκροστιχίς, κατ' Ἀλφάβητον. Ὡδὴ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλαίτην Φαραώ.

Α"ναρχε Δόγε, ἱεραῖς δεήσῃσι, τῶν Χερουβὶμ Σεραφίμ, Ἐξουσιῶν Θρόνων, καὶ Δειῶν Δυνάμεων, Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων τε, Ἀρχῶν Κυριοτήτων, τὰ σὰ ἐλέη τὰ πλῆσια, δώρησαι ἡμῖν ὡς φιλάνθρωπος.

Βοηθήσόν μοι τοῦ Κυρίου Πρόδρομε, Χριστοῦ δεόμενος, τῶν Προφητῶν δῆμος, Ἀποστόλων σύλλογος, Μαρτύρων τὰ στρατεύματα, τὸν τῶν ὁλῶν Δεσπότην, ἐκδυσωπεῖτε σωθῆναί με, πταίσμασι πολλοῖς συνεχόμενον.

Γυναῖκες Δεῖται, αἱ καλῶς ἀθλήσασαι, καὶ ἐξασκήσασαι, Ἱεραρχῶν δῆμος, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, σεπτοὶ Ἱερομάρτυρες, ἀγαθῶν αἰωνίων, ἐπιτυχεῖν ἱκετεύσατε, πίστει τοὺς ὑμᾶς μακαρίζοντας.

Θεοτοκίον.

Δεδουλωμένον ἡδοναῖς τῆ σώματος, τὸν νοῦν μου Δέσποινα, καὶ ἀγαθὴ μόνη, ὅλον ἐλευθέρωσον, καὶ δούλον γνησιώτατον, ἀγαθῶν ἐργασίαις, τοῦ σοῦ Υἱοῦ με ἀνάδειξον, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ε'κ τῶν σκανδάλων τοῦ ἐχθροῦ, ὦ Σεραφίμ ρύσασθαι με, Ἐξουσίαι Χερουβὶμ ἱκετεύω, Κυριότητες Ἀρχαί, καὶ

Θρόνοι καὶ Ἀρχάγγελοι, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις πᾶσι, τὸν Λυτρωτὴν ἱκετεύσατε .

Ζωῆς ἀρίστης με τυχεῖν, Πρόδρομε ἐκδυσώπει, σὺν Προφήταις καὶ Μαρτύρων χορείαις, Ἀποστόλων ἱερῶν, Ἱεραρχῶν Ὀσίων τε καὶ Ἱερομαρτύρων, τελειωθέντων δι' αἵματος .

Ἦς ἠξιώθητε τρυφῆς, καὶ δόξης ἀδιαδόχου, αἱ ἀθλήσασαι Γυναῖκες ἀνδρείως, καὶ ἀσκήσασαι φαιδρῶς, καὶ τὸν ἐχθρὸν νικήσασαι, ταύτης ἡμᾶς γενέσθαι, ἐν μετοχῇ ἱκετεύσατε .

Θεοτοκίον .

Θεοχαρίτωτε Ἀγνή, μετὰ τῶν ἄνω ταγμαίων, μετὰ πάντων τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων ἱερῶν, καὶ Προφητῶν ἱκέτευσέ, ὅπως τελείαν λύσιν, ἀμαρτημάτων ληψώμεθα .

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε .

Ιδε Χριστέ, καὶ μὴ παρίδῃς με δέομαι, ἀμαρτίαις πάσαις συνεχόμενον, ἀλλ' ἱκεσίαις τῶν ἱερῶν, πάντων σου Ἀγγέλων, Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων σου, οἰκτείρησόν με σῶσον, καὶ τῆς σῆς βασιλείας, κληρονόμον με δεῖξον ὡς εὐσπλαγχνος .

Κῆρυξ Χριστοῦ, Πρόδρομε τὸν ἐσθεςμένον μου, τῆς καρδίας λύχνον νῦν ἐπάναψον, λύχνος Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, ἥδη χρηματίσας, καὶ σὺν Προφήταις ἱκέτευσέ, καὶ πᾶσι τοῖς Ἀγίοις, ἐν Σερμῇ μετανοίᾳ, τὴν ζωὴν μετελθεῖν με τὴν πρόσκαιρον .

Δάμψον μοι φῶς, τῆς μετανοίας φιλάνθρωπε, μεσιτεῖαις, τῶν ἐν ὁσιότητι, Σεραπευσάντων σε Ἰησοῦ, ἱερῶν Γυναίων, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων σου, Κηρύκων Ἀποστόλων, καὶ Ἱερομαρτύρων, καὶ τυχεῖν σωτηρίας ἀξιώσον . Θεοτοκίον .

Μόνη Θεόν, σωματωθέντα κυήσασα, Παναγία, τοῦτον κα-
δικέτευσέ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερά, πάντας ἡμᾶς σῶσαι, καὶ τῆς κολάσεως ῥύσασθαι, ζωῆς αἰωνιζούσης, καὶ φωτὸς ἀξιῶ-
σαι, καὶ σὺν τούτοις καλῶς Σεραπεύσασαι .

ᾠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω .

Νεοραί σε Δυναμίεις, νῦν καθικετεύουσιν εὐσπλαγχνε Κύριε, Ἐξουσίαι Θρόνοι, Σεραφίμ Κυριότητες Ἀγγελοι, σὺν τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ ταῖς Ἀρχαῖς Ἰλεως ἔσο, τῷ λαῷ σου, καὶ σῶσον ὡς εὐσπλαγχνος .

Ξενοτρόπως βιώσας, Πρόδρομε μακάριε, ξένον με ποιήσον, πάσης τιμωρίας, Ἰησοῦν δυσωπῶν τὸν φιλόανθρωπον, σὺν Προφήταις Δείοις, καὶ Ἀποστόλοις Ἱεράρχαις, καὶ Μαρτύρων ἁγίοις στρατεύμασιν.

Ὁ τοὺς σὺς Ἱεράρχας, καὶ Ἱερομάρτυρας λαμπρύνας Κύριε, καὶ σεπτῶν Γυναίων, ἀθλησάντων τὸν Δεῖον καταλογόν, μεγαλύνας τούτων, ταῖς προσευχαῖς οἰκτείρησόν με, ὁ εἰδὼς μου τὰ ἄμετρα πταίσματα. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, Λόγον τὸν πανάγιον ἀποκυήσασα, τῆς ψυχῆς μου πᾶσαν, ἀθυμίαν, καὶ λύπην ἀπελασον, καὶ εὐδωσόν μου, τὸν λογισμόν τὰ Δεῖα πράττειν, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Ὤδὴ εἶ. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ῥυσθηναί με τῆς ἐκεῖ, ἀποκειμένης κολάσεως, δεήθητε Χερυβὶμ, Θρόνοι Κυριότητες, Ἄγγελοι Ἀρχάγγελοι, Ἀρχαὶ καὶ Δυναμεις, τὸν Δεσπότην πάσης κτίσεως.

Σὺν Ἀποστόλων χοροῖς, καὶ τῶν Μαρτύρων στρατεύμασι, Πρόδρομε κῆρυξ Χριστοῦ, εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, Ἰησοῦν δυσώπει, τὸν φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν.

Τῶν ἀθλησάντων στερόνως, Γυναίων Θέκλα ἐξάρχουσα, ἰκέτευε σὺν αὐταῖς, τὸν εὐσπλαγχνον Κύριον, παθῶν ἁμαυρώσεως, καὶ πειρατηρίων, πολυτρόπων λυτρωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε οἱ πιστοὶ, Δεοχαρίτωτε Δέσποινα, τὸν ὑπερύμνητον γὰρ, Θεὸν ἀπεκύησας ὃν δυσώπει ἄχραντε, πόλιν καὶ λαόν σου, ἐν εἰρήνῃ διασώζεσθαι.

Ὤδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Φωτὸς φῶτα δεύτερα, τοῦ πρώτου ὄντες, ἅγιοι Ἄγγελοι, ἐν μεθέξει αὐλῶ, καὶ πανολβίῳ καταφαιδρύνεσθε ὅθεν κραυγάζω: Τὸν νοῦν μου φωτίσατε, ἐσκοτισμένον αἰεὶ βίου τοῖς πάθεσιν.

Χορὸς ὁ μακάριος, τῶν Ἀποστόλων καθικετεύει σε, σὺν τῷ Δεῖῳ Πρόδρομῳ, τῶν Ἀθλοφόρων καὶ ἱερῶν Προφητῶν, Ἱεραρχῶν τε Ὁσίων φιλόανθρωπε· παρίδε πάντων ἡμῶν τὰ πλημμελήματα.

Ψυχῆς μου κατάβαλε, Χριστέ τὸν πόνον, καὶ ταύτην οἰκτειρον, τῶν Ἱερομαρτύρων, Ἱεραρχῶν τε καὶ τῶν Ὁσίων σθ, ταῖς μεσιτείαις μὴ καταισχύνης με, ἥνικα μέλλω τῷ σῷ, θρόνῳ παρίστασθαι.

Θεοτοκίον.

Ὡς θρόνος πυρίμορφος, τὸν Βασιλεῖα φέρεις τῆς κτίσεως, ἐν δυσώπει Παρθένε, σὺν μακαρίαις καὶ ἱεραῖς Γυναιξί, τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀξιῶσαί με, ὑμνολογοῦντα πιστῶς τὴν προστασίαν σου.

Ὡδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ως Χερουβὶμ πυρίμορφα, Σεραφὶμ πολυόμματα, Θρόνοι Ἐξουσίαι, καὶ Ἀρχαὶ καὶ Ἄγγελοι, καὶ πάντες Ἀρχάγγελοι, καὶ Κυριότητες ἱεραὶ, σὺν τῷ μακαρίῳ, δυσωπεῖτε Προδρόμῳ, Προφήταις Ἀποστόλοις, Ἱεράρχαις Ὁσίοις, καὶ πᾶσι τοῖς Δικαίοις ἡμᾶς ἐλεηθῆναι.

Δότε ἡμῖν βοήθειαν, Πέτρε, Παῦλε, Ἰάκωβε, καὶ Βαρθολομαῖε, καὶ Θωμᾶ, καὶ Φίλιππε, Ἀνδρέα Μάρκε, Λουκᾶ, καὶ Ἰωάννη φίλε Χριστοῦ, Σίμων καὶ Ἰούδα, παμμακάριστοι θεοὶ, καὶ μέγιστε Ματθία, ἐπηρεῖαις τοῦ πλάνου, καταπεπονημένοις καὶ ἐξηπορημένοις.

Ἡλιακῶν λαμπρότερος, χρηματίσας ἐλλαίμψεων, Στέφανε ὁ πρῶτος, Ἀθλητῶν γενόμενος, σὺν τούτοις ἰκέτευε, καταυγασθῆναι πάντας ἡμᾶς, καὶ τῆς ἀμαρτίας ἐκφυγεῖν πάντα ζέφον, βοῶντας τῷ Δεσπότη: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰχνηλατεῖν με Πάναγνε, τοὺς ὁσίως βιώσαντας, διὰ πολιτείας ἐναρέτου ποιήσον, ἐχθροὺς καταρρέχσασσα, τοὺς ἀφειδῶς με θλίβοντας, καὶ πρὸς τῆς σαρκὸς κατολισθαίνειν τὰ πάθη, ἀπαύστως ἐνοχλοῦντας, ἵνα χαίρων κραυγάζω: Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ως θεοὶ Ἐξουσίαι καὶ Χερουβὶμ, Σεραφὶμ Κυριότητες Ἄγγελοι, Θρόνοι, Ἀρχαὶ, πᾶσαι καὶ Δυναμεῖς πανευκλεεῖς, καὶ ἱεροὶ Ἀρχάγγελοι, δέησιν ποιεῖτε πρὸς τὸν Θεόν,

καλῶς ἡμᾶς βιώσαι, τυχεῖν τε σωτηρίας, καὶ τῶν δεινῶν ἀπολυτρώσασθαι.

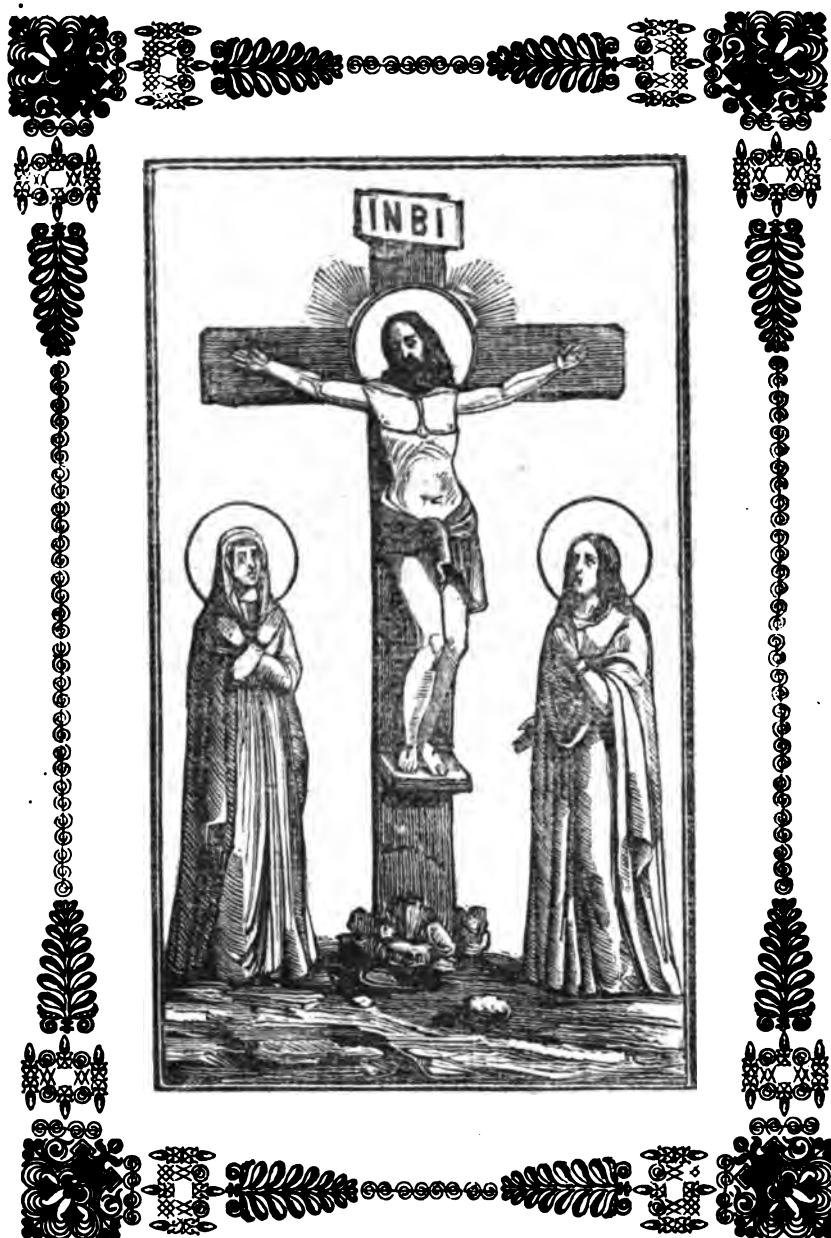
Σὺν πᾶσι τοῖς Προφήταις ὡς Προφητῶν, χρηματίσας ὑπέρ-
τερὸς Πρόδρομε, τῶν ἀγαθῶν, πάντων καταξιώσον καὶ ἡμᾶς,
τοὺς κακωθέντας πάθει, καὶ ταῖς ἐπηρεαίαις τοῦ πονηροῦ,
αἰεὶ συνεχομένους, καὶ βίου ταῖς ἀπάταις, ὅπως ὑμᾶς πί-
σται γεραίρωμεν.

Ἡ Δεία Ἀποστόλων πανευκλεής, δωδεκαὶς σὺν ταῖς Μάρ-
τυσιν ἅπασιν, Ἱεουργοῖς, καὶ Ἱερομάρτυσιν ἱεροῖς, Προφή-
ταις μακαρίοις τε, Ὅσοι καὶ Δίκαιοι, αἱ στερρῶς, ἀθλήσα-
σαι Γυναῖκες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβείαν, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον
ποιήσατε.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε τὸν ἀγαθόν, ἐκδυσώπει Υἱόν σου καὶ
Κύριον, διαπαντός, τὴν κεκακωμένην ταῖς προσβολαῖς, τοῦ
ψυχοφθόρου δράκοντος, καὶ ἐξασθενήσασάν μου ψυχὴν, ἰά-
σασθαι καὶ σῶσαι, καὶ πάσαις ἀγαθῦναι, ταῖς φωτοφόροις
ἀναβάσειςιν.

Ἐμοὶ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ Σταυρῷ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Γαλ. ε'. 14.

ΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ ΟΙΚΟΙ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΟΗΤΗΝ ΚΑΙΜΑΚΑ

ΤΟΝ ΤΙΜΙΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ.

Κοντάκιον, Ήχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ω τρισμακάριστε Σταυρέ καὶ πανσεβάσμι, σὲ προσκυνούμεν οἱ πιστοὶ καὶ μεγαλύνομεν, ἀγαλλόμενοι τῇ θείᾳ σου ἀνυψώσει. Ἀλλ' ὡς τρόπαιον καὶ ὄπλον ἀπροσμάχητον, περιφρούρει τε καὶ σκέπε τῇ σῇ χάριτι, τοὺς σοὶ κράζοντας· Χαῖρε, Εὐλὸν μακάριον.

ΟΙ ΟΙΚΟΙ.

Αγγελοι οὐρανόθεν ἀοράτως κυκλοῦσι Σταυρὸν τὸν ζωηφόρον ἐν φόβῳ· καὶ φωτοπάροχον χάριν λαμπρῶς παρεχόμενον νῦν τοῖς πιστοῖς βλέποντες, ἐξέλεσται, καὶ ἴσονται βοῶντες πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·

Χαῖρε, Σταυρέ οἴκουμένης φύλαξ· χαῖρε, ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας.

Χαῖρε, ὁ πηγαῖζων ἀφθόνως ἰάματα· χαῖρε, ὁ φωτίζων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Χαῖρε, Εὐλὸν ζωομύριστον, καὶ θαυματῶν θησαυρέ· χαῖρε, συνθετοτρισόλβιε, καὶ χαρίτων παροχευῖ.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις ὑποπόδιον θείον· χαῖρε, ὅτι ἐτέθης εἰς προσκύνησιν πάντων.

Χαῖρε, κρατὴρ τοῦ νέκταρος ἑμπλεως· χαῖρε, λαμπτήρ τῆς ἁνῶ λαμπρότητος.

Χαῖρε, δι' οὗ εὐλογεῖται ἡ κτίσις · χαῖρε, δι' οὗ προσκυνεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Βλέπουσα ἡ Ἑλένη ἑαυτὴν ἐν ἐφέσει, φησὶ τῷ Βασιλεῖ Σαρσαλέως: Τὸ παμπόθητόν σου τῆς ψυχῆς εὐχερέστατόν μου τῇ σπουδῇ φαίνεται · ζητοῦσα γοῦν τὸ κράτιστόν σοι τρόπαιον, ὥς λέγεις, κράζω: Ἀλληλουῖα.

Γνωσὶν ἄγνωστον πρῶν ἡ Βασίλισσα γνοῦσα, ἐβόησε πρὸς τοὺς ὑπουργοῦντας: Ἐκ λαγόνων τῆς γῆς εὐρεῖν ἐν τάχει, καὶ δοῦναι τὸν Σταυρὸν σπεύσατε · πρὸς ὃν ἰδοῦσα ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλήν κράζουσα οὕτω:

Χαῖρε, χαρὰς τῆς ὄντως σημείον · χαῖρε, ἀρὰς τῆς ἀρχαίας λύτρον.

Χαῖρε, Σησαυρὸς ἐν τῇ γῇ φθόνῳ κρυπτόμενος · χαῖρε, ὁ φανείς ἐν τοῖς ἄστροις τυπούμενος.

Χαῖρε, τετρακτινοπύρσευτε καὶ πυρίμορφε Σταυρεῖ · χαῖρε, κλίμαξ ὑψοστήρικτε, προοραθεῖσα ποτέ.

Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων γαληνόμορφον Σαῦμα · χαῖρε, τὸ τῶν Δαιμόνων πολυστένακτον τραῦμα.

Χαῖρε, τερπνὸν τοῦ Λόγου κειμήλιον · χαῖρε, πυρὸς τῆς πλάνης σβεστήριον.

Χαῖρε, Σταυρεῖ, ἀπορούντων προστάτα · χαῖρε, στερρόε' εὐδρομούντων ἀλείπτα.

Χαῖρε Ξύλον μακάριον.

Δύναμις ἡ τοῦ Ξύλου ἐπιδέδεικται τότε πρὸς πίστωσιν ἀληθῇ τοῖς πᾶσι · καὶ τὴν ἄφωνόν τε καὶ νεκράν πρὸς ζωὴν ἀνέστησε, φρικτὸν θάμα τοῖς μέλλουσι καρποῦσθαι σωτηρίαν, ἐν τῷ μέλπειν οὕτως:

Ἀλληλουῖα.

Ε"χουσα ἡ Ἑλένη τὸ ἀήττητον ὄπλον, ἀνέδραμε πρὸς τὸν ταύτης γόνον · ὁ δὲ, μέγα σκιρτήσας εὐθύς, ἐπιγνοὺς τὸν μέγιστον Σταυρὸν, ἔχαιρε, καὶ ἄλμασιν ὥς ἄσμασιν ἐβόα πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα:

Χαῖρε, Σταυρεῖ, τοῦ φωτὸς δοχεῖον · χαῖρε, Σταυρεῖ, τῆς ζωῆς ταμεῖον.

Χαῖρε, ὁ δοτὴρ χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος· Χαῖρε, ὁ λιμὴν πάντοπέρων ἀχρίμαστος.

Χαῖρε, τράπεζα βασταύουσα ὥσπερ Σῦμα τὸν Χριστόν· χαῖρε, κλῆμα, βότρυν πέπειρον φέρον οἶνον μυστικόν.

Χαῖρε, ὅτι τὰ σκήπτρα τῶν ἀνάκτων φυλάττεις· χαῖρε, ὅτι τὰς κάρas τῶν δρακόντων συνθλάττεις.

Χαῖρε, λαμπρόν τῆς πίστεως γνώρισμα· χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου διάσωσμα.

Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς Σηητοὺς εὐλογία· χαῖρε, Σηητῶν πρὸς Θεὸν μεσιτεία.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Ζῆλον ἔνδοθεν Σείον ἡ Ἑλένη λαβοῦσα, ἐζήτησε καὶ εὗρε σπουδαίως τὸν ἐν γῇ κρυπτόμενον Σταυρόν, καὶ δεικνύμενον ἐν οὐρανῷ Ἀνακτι· ὃν ὑψωσε· καὶ βλέπον τὸ πολίτευμα, ἐν πίστει ἔφη: Ἀλληλουῖα.

Ηλιόμορφος ὥφθη ὁ Σταυρὸς ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ πάντες φωτισμοῦ ἐμπλησθέντες, καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ἀστέρα, Σειωροῦσι τοῦτον ὡς καλῶν αἵτιον, ἐν ταῖς χερσὶ ταῖς Σείαις ὑψωθέντα· ὃν ὑμνοῦντες εἶπον:

Χαῖρε, αὐγὴ νοητοῦ Ἡλίου· χαῖρε, πηγὴ ἀκενώτου μύρου.

Χαῖρε, τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὕας ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν ἀρχόντων τοῦ Ἄδου ἡ νέκρωσις.

Χαῖρε, ὅτι ἀνυψούμενος, συνανυψαῖς νῦν ἡμᾶς· χαῖρε, ὅτι προσκυνούμενος, καθαγιαῖς τὰς ψυχάς.

Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων κοσμοκῆρυκτον κλέος· χαῖρε, τῶν ἀθλοφόρων εὐμενέστατον σθένος.

Χαῖρε, Σταυρὲ, Ἑβραίων ὁ ἐλεγχος· χαῖρε, Πιστῶν ἀνθρώπων ὁ ἔπαινος.

Χαῖρε, δι' οὗ κατεβλήθη ὁ Ἄδης· χαῖρε, δι' οὗ ἀνατέταλκε χάρις.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Θεοβράβευτον Ξύλον Σειωρήσαντες πάντες, τῇ τούτου νῦν προσελθόμεν σκέπη· καὶ ὡς ὄπλον κρατοῦντες αὐτό, δι' αὐτὴ τροπῆμεν τῶν ἐχθρῶν φαλαγγας· καὶ ψαύοντες τὸν ἄψαυστον, τοῖς χεῖλεσιν αὐτῷ βοῶμεν: Ἀλληλουῖα.

Ι"δε φῶς ἑβρανόθεν Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, δεικνύμενον Σταυροῦ τὸ σημεῖον δι' ἀσέρων, ἐν ᾧ καὶ νικᾷν πολεμίων πληθύν, ἔσπευσε τὸ Ξύλον φανερώσαι, καὶ βοῆσαι πρὸς αὐτὸ τοιαῦτα :

Χαῖρε, βουλῆς τῆς ἀρρήτου πέρας · χαῖρε, λαοῦ εὐσεβοῦντος κέρας .

Χαῖρε, πολεμίων ὁ τρέπων τὰς φαίλαγγας · χαῖρε, φλόξ κα-
θάπερ φλέγων τοὺς Δαίμονας .

Χαῖρε, σκῆπτρον ἐπουράνιον τοῦ Βασιλέως τοῦ στρατοῦ ·
χαῖρε, τρόπαιον ἀήττητον τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ .

Χαῖρε, ὁ τῶν βαρβάρων τὴν ὀφρὺν καταβάλλων · χαῖρε, ὁ
τῶν ἀνθρώπων τὰς ψυχὰς περιέπων .

Χαῖρε, κακῶν πολλῶν ἀμυντήριον · χαῖρε, καλῶν πολλῶν
βραβευτήριον .

Χαῖρε, δι' οὗ χριστοφόρα σκιρτῶσι · χαῖρε, δι' οὗ Ἰουδαῖα
θρηνοῦσιν .

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον .

Κλίμαξ οὐρανομήκης ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου ἐγένετο, τοὺς
πάντας ἀνάγων ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος οὐρανοῦ, τοῖς χο-
ροῖς Ἀγγέλων συνοικεῖν πάντοτε, ἀφέντας τὰ νῦν ὄντα ὡς
μὴ ὄντα, καὶ εἰδότας ψάλλειν : Ἀλληλουῖα .

Λάμπας φῶς ἐπὶ πᾶσιν ὁ Σωτὴρ τοῖς ἐν Ἀδῇ, ἐφώτισας
τοὺς κάτω κειμένους · πυλωροὶ δὲ Ἀδου τὴν αὐγὴν μὴ
ἐνέγκαντές σθ, ὡς νεκροὶ πεπτῶκασιν · οἱ τούτων δὲ ῥυσθέν-
τες, νῦν ὀρώντες τὸν Σταυρὸν βοῶσι :

Χαῖρε, ἀνάστασις τεθνεώτων · χαῖρε, παράκλησις τῶν πεν-
θούτων .

Χαῖρε, τῶν ταμείων τοῦ Ἀδου ἡ κένωσις · χαῖρε, Παραδεί-
σου τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις .

Χαῖρε, ῥάβδος ἡ ποντίσασα τὸν Αἰγύπτιον στρατόν · χαῖρε,
αὐθις ἡ ποτίσασα Ἰσραηλίτην λαόν .

Χαῖρε, ἔμψυχον Ξύλον, τοῦ Ληστοῦ σωτηρία · χαῖρε, εὖοσμον
ρόδον, εὐσεβῶν εὐωδία .

Χαῖρε, τροφή πεινώντων ἐν πνεύματι · χαῖρε, σφραγίς, ἣν
ἔλαβον ἄνθρωποι .

Χαῖρε, Σταυρέ, μυσηρίων ἡ θύρα· χαῖρε, ἐξ οὗ ρεῖθρα χέον-
ται θεία. Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Μέλλοντος Μωϋσέως τὸ πολύμοχθον γένος λυτρῶσασθαι
ἐκ τοῦ λυμεῶνος, ἐπεδόθης ὡς ράβδος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώ-
σθης τούτῳ καὶ Θεοῦ σύμβολον· διόπερ κατεπλάγη σου,
Σταυρέ, τὴν δυναστείαν, κράζων· Ἀλληλουῖα.

Τὸ Κοντάκιον· Ὡ τρισμακάριστε Σταυρέ. Σελ. 479.

Τὸν Ν'. ψαλμόν, καὶ τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Χαρας δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνῳ. Ἰησοῦς.

Ποίημα Κωνσταντίνου Δαπόντε.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος,
• καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῷ ζωηφόρῳ Σταυρῷ, καὶ ὀφθή-
• σομαι, παιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, τούτου
• τὰ θαύματα. Τροπάρια.

Χριστὲ σκῆπτρον ἅγιον, ἐμψυχωμένον σε Πνεύματι, Σταυ-
ρέ πανσεβάσμιε, Ἑλένη βλέψασα, προσεφώνει σοι: Χαῖρε
Χριστοῦ ἡ δόξα, δι' οὗ δόξαν ἅπαντες, προσενεδύθημεν.

Αἰτήτητος δύναμις, Χαῖρε Σταυρέ τρισμακάριστε, πιστῶν
δεομένων σου· χαῖρε ἡ μάχαιρα, ἡ ἐκκόπτουσα, τὰ κέρατα
Δαιμόνων· χαῖρε ἀγλαόκαρπον, δένδρον πανάγιον.

Ῥάβδος ἡ βλαστήσασα, χαῖρε Χριστὸν τὸν ζωήρρυντον,
καρπὸν ἐξ οὗ τρώγοντες, ζωὴν καρπούμεθα. Χαῖρε ἐνδοξον,
σημεῖον τῆ Δεσπότης, ἀφ' οὗ σαλευθήσονται, γῆ καὶ οὐράνια.

Ἀγγέλων ἀγλαῖσμα, Χαῖρε βροτῶν τὸ διάσωσμα, Δαιμό-
νων πολύστονον, τραῦμα πανύμνητε, ζωοπάροχε, Σταυρέ ἡ
σωτηρία, καταπονουμένων τε, καὶ ἡ ἀντίληψις.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους ζωοδότα, ἰάσεων ἀφθονος πηγὴ,
• θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ
• ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τροπάρια.

Σταυρέ ἡ ἀρχὴ τῆς σωτηρίας, Σταυρέ τῶν Μαρτύρων ἡ
χαρὰ, κήρυγμα Ἀποστόλων τε, Ἐκκλησιῶν ὁμόνοια, σκέ-
πε φρούρει καὶ φύλαττε, τοὺς καυχωμένους τῷ κράτει σου.

Διώνονται φάλαγγες Δαιμόνων, τῇ σῇ σημειώσει δυνατέ· ὅθεν βοῶμεν· Χαῖρέ σοι· χαῖρε δι' οὗ ἠνώθησαν, ἡ γῆ καὶ τὰ οὐράνια, καὶ ἐθεώθη ὁ ἄνθρωπος.

Ὁ δὸς πρὸς μονάς τὰς οὐρανίους, ἀπάγυσσα, χαῖρε τὸ λαμπρόν, τοῦ Ἰησοῦ μου τρόπαιον· χαῖρε ἀνάκτων στέφανος· χαῖρε σωτὴρ παγκόσμιος· χαῖρε ἡ ῥάβδος εὐθύτητος.

Χαῖρε σὺ ἡ ῥάβδος βασιλείας, δυνάμεως· χαῖρε τοῦ Χριστοῦ, ἡ ῥάβδος ἣν ἀπέστειλεν, ἐκ τῆς Σιών ὁ Κύριος· χαῖρε φυτὸν ἀθάνατον, ὑφ' οὗπερ σκέπονται ἅπαντες.

Τὸ Κοντάκιον· Ὡς τρισμακάριστε Σταυρέ.

Εἶτα ἑτέρους ἐξ Οἴκους.

Νόμον ὁ ἐν Σιναίῳ τῷ Θεόπτη δούς παλαι, Σταυρῷ ἐθελοντί προσηλοῦται, ὑπὲρ ἀνόμων ἀνόμως ἀνδρῶν, καὶ κατάραν νόμου παλαιᾶν ἔλυσεν, ἵνα Σταυροῦ τὴν δύναμιν ὀρῶντες ἅπαντες νῦν βοῶμεν·

Χαῖρε, ἀνόρθωσις πεπτωκότων· χαῖρε, κατὰπτωσις κοσμολάτρων.

Χαῖρε, ἀναστάσεως Χριστοῦ τὸ ἐγκαίνισμα· χαῖρε, μοναζόντων τὸ Δεῖον ἐντρίφημα.

Χαῖρε, δένδρον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πιστοί· χαῖρε, ξύλον προφητόφθεγκτον, πεφυτευμένον ἐν γῇ.

Χαῖρε, τῆς βασιλείας κατ' ἐχθρῶν συμμαχία· Χαῖρε, τῆς πολιτείας κραταιὰ προστασία.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου φανέρωσις· χαῖρε, βροτῶν πταιόντων κατὰκρισις.

Χαῖρε, Σταυρὲ ὀρφανῶν ἀντιλήπτορ· χαῖρε, Σταυρὲ πλουτιστὰ τῶν πενήτων.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Εένον θαῦμα ἰδόντες, ξένον βίον βιώμεν, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν ἀνυψοῦντες· διὰ τοῦτο γὰρ ἐν τῷ Σταυρῷ ὁ Χριστὸς ἐπάγη, καὶ σαρκὶ πέπονθε, βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὕψος τοὺς αὐτῷ βρωῶντας·

Ἀλληλουϊά.

Οἶλος ἦλθεν ἐξ ὕψους, τὴν Θεότητα ἔχων, ὁ μόνος προαιώνιος Λόγος· καὶ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Μητρὸς, καὶ φα-

νεῖς τῷ κόσμῳ ταπεινὸς ἄνθρωπος, Σταυρὸν καταδεξάμενος,
ἐζώωσε τοὺς αὐτῷ βοῶντας :

Χαῖρε, Σταυρὲ τῆς εἰρήνης ὄπλον · χαῖρε, βαλβίς τῶν ὁδοιπο-
ρούντων .

Χαῖρε, σωζομένων σοφία καὶ στήριγμα · χαῖρε, ἀπολλυμένων
μωρία καὶ σύντριμμα .

Χαῖρε, εὐκαρπον, ἀθάνατον καὶ ζωφόρον φυτόν · χαῖρε, ἄν-
θος, ὅπερ ἤνθησε τὴν σωτηρίαν ἡμῶν .

Χαῖρε, ὅτι συνάπτεις τὰ ἐν γῇ σὺν τοῖς ἄνω · χαῖρε, ὅτι φω-
τίζεις τὰς καρδίας τῶν κάτω .

Χαῖρε, δι' οὗ φθορὰ ἐξωστράκισται · χαῖρε, δι' οὗ ἡ λύπη
ἠφάνισται .

Χαῖρε, καλῶν μυριάριθμος ὄλθος · χαῖρε, πιστῶν μυριώνυμον
εὐχος .

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον .

Πέπτωκε τῶν Δαιμόνων ἡ παμβέβηλος φάλαγξ, καὶ γένος
τῶν Ἑβραίων ἡσχύνθη, προσκυνούμενον τὸν Σταυρὸν
παρὰ πάντων, μετὰ πόθου βλέποντες, αἰεὶ δὲ ἀναβλύζοντα
ἱάματα τοῖς ἐκβοῶσιν : Ἀλληλουῖα .

Ρεύματα συνεσταλῆ λογισμῶν κακοδόξων, παγέντος σου
Χριστέ ἐπὶ ξύλου · ἀποροῦσι γὰρ ὄντως τὸ, Πῶς καὶ
Σταυρὸν ὑπέστης, καὶ φθορὰν πέφευγας · ἡμεῖς δὲ τὴν Ἀνά-
στασιν δοξάζοντες, ἀναβοῶμεν :

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ τὸ ὕψος · χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ τὸ
βάθος .

Χαῖρε, μωρολόγων ἀλόγων ἡ ἄγνοια · χαῖρε, μαντιπόλων ἀ-
φρόνων ἀπώλεια .

Χαῖρε, ὅτι τὴν Ἀνάστασιν ἐμφανίζεις τοῦ Χριστοῦ · χαῖρε,
ὅτι τὰ παθήματα ἀνακαινίζεις αὐτοῦ .

Χαῖρε, τῶν πρωτοπλάστων τὴν παράβασιν λύσας · χαῖρε,
τοῦ Παραδείσου τὰς εἰσόδους ἀνοίξας .

Χαῖρε, Σταυρὲ τοῖς πᾶσι σεβάσμιε · χαῖρε, ἐθνῶν ἀπίστων
ἀντίπαλε .

Χαῖρε, Σταυρὲ ἱατρὲ τῶν νοσούντων · χαῖρε, αἰεὶ βοηθὲ τῶν
βοώντων : Χαῖρε, Ξύλον μακάριον .

Σῶσαι θείων τὸν κόσμον ὁ τοῦ κόσμου κοσμήτωρ, κατηλ-
θε πρὸς αὐτὸν ἀπορρήτως· καὶ Σταυρὸν ὑπέστη, Θεὸς
ὢν, δι' ἡμᾶς, τὰ πάντα καθ' ἡμᾶς δέχεται· διὸ καὶ λυτρωσά-
μενος ἡμᾶς, ἀκούει παρὰ πάντων· Ἀλληλουϊά.

Τὸ Κοντάκιον· Ὡ Τρισμακάριστε Σταυρέ.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν Σταυρῷ
» τῷ ξύλῳ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηρατῷ πα-
» λαίμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ
» δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Εὐφημοῦμέν σε προθύμως, ὑποπτόδιον λέγοντες, τῶν ποδῶν
Κυρίου, ἐν ᾧ προσκυνοῦμεν πανάγιε, Χαῖρε Σταυρέ·
καὶ ὑψοῦμεν τὸν ὑψώσαντα, τὴν πεσοῦσαν φύσιν παραβά-
σει Προπάτορος.

Ἰορδάνης μαρτυρεῖ σου, τὴν φρικτὴν θείαν δύναμιν, Σταυ-
ρε τοῦ Κυρίου, ἀναχαιτισθεὶς ὑπὲρ λόγον τε, καὶ τόπον δοῦς
Πατριάρχῃ διαβαίνοντι, καὶ ἀνάξας τῷ Ἐλισσεὶ τὸ σιδήριον.

Ὅφεις χαῖρε ὁ κτιννύων, ἐν ἐρήμῳ βλεπόμενος· χαῖρε φῶς
Κυρίου, τὸ φωτίζον πάντα τὰ πέρατα· χαῖρε ὁ σκόλοψ βαρ-
βάρων, ἡ κατάλυσις, τῶν ξοάνων τε, καὶ Ἰουδαίων ἀπώλεια.

Νῆσοι, ἡπειρος· ἡ πᾶσα, σὺ τιμίῳ κλείζονται, κλέος οἰκη-
μένης, Σταυρὲ ζωηφόρε ὀνόματι· ὑψωσον κέρας ἀπάντων,
χριστωνύμων τε, καὶ κατὰβαλε τῶν ἐναντίων τὸ φρύαγμα.

Σοὶ βοῶμεν ὡς ἐμψύχῳ· Χαῖρε Ξύλον τριστόλιον· χαῖρε
ζωῆς Ξύλον· χαῖρε προσκυνούμενον πάντοτε, ὑπὸ Ἀγγέλων,
ἀνθρώπων· χαῖρε καύχημα, οὐρανοῦ καὶ γῆς, σῶσον ἡμᾶς
τῇ δυνάμει σου.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γάρ
» τρισμακάρισον ὧ Ξύλον, ἔσχες εἰς ὕψος τὸν ἐπὶ πᾶν-
» των Θεόν, καὶ ἔδειξας ἄχρονον ἡμῖν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσι
» σε, σωτηρίαν δωρούμενος. Τροπάρια.

Ο πλον θειοχαλκευτον, ὁ θυρεὸς τῆς πίστεως, κράτος τὸ
ἀκράδαντον ἐν μάχαις, Σταυρὲ Κυρίου, χαῖρε ἡ δίστο-

μος, σπάθη τῶν πιστῶν· χαῖρε δι' ἧς, Ἄγαρ κατασφάττεται, καὶ ἐγείρονται τρόπαια.

Ἰσχύς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων Σταυρὲ τίμιε, κλίμαξ τὸν Θεὸν ἐστηριγμένον, ἐπὶ σέ ἔχουσα, χαῖρε κήρυγμα, πάντων Προφητῶν· χαῖρε δι' οὗ, ὁ κόσμος ἡγίασται, καὶ Σατᾶν καταβέβληται.

Πάθος τὸ κεφάλαιον, παθῶν Κυρίου ἐνδοξε, χαῖρε τοῦ παθόντος ἐκουσίως, ἐξ οὗ τὸ θείον πόμα ἀνέβλυσε, πᾶσι τὸ πανάχραντον αὐτοῦ, αἷμα καὶ ἐπίομεν, ἐκτακέντες οἱ ἄνθρωποι.

Ῥεῖθροις θείου αἵματος, ἐπαρδευθεὶς πανάγιε, Σταυρὲ θεοτίμητε τοὺς πίστει, σῶζε κινδύνων, καὶ τοῦ λοιμοῦ καὶ λιμοῦ, βοῶντάς σοι: Χαῖρε ἡ πηγὴ, ἄρδουσα τὰ σύμπαντα, τὰ σωτήρια νάματα.

Εὐλόγησον Κύριε, τοῦ σοῦ Σταυροῦ τῇ χάριτι, τὸν ἐνιαυτὸν χρηστότητός σου, τοὺς ἱερέας, τοὺς βασιλεῖς, τὸν στρατὸν, πάντα περιούσιον λαὸν, πιστῶς προσκυνοῦντάς σε, τὸν Σταυρόν τὸν φωτόμορφον.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες Ἑορτὴν οἱ
» θεόφρονες, τῷ θεοδέγμονος Σταυρῷ, τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐπ' αὐτῷ τεθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Τροπάρια.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνοῦμέν σε, καὶ ψάλλομεν τῷ θείῳ ὀνόματι, σοῦ Σταυρὲ ὕψιστε, σεπτῷ Ἀγγέλοις ὑπάρχοντι, καὶ φοβερῷ αὐτοῖς τοῖς Δαιμόνων ἄρχουσι.

Ἐλένη γῆθεν τὸ Λάβαρον, ἐκλάμψαν βασιλείας τοῦπίσημον, Χριστιανῶν ἡμῶν, γνοῦσα τὸ, Χαῖρέ σοι ἔκραζε, χαῖρε ἡμῶν ἡ δόξα καὶ τὸ κραταίωμα..

Ἴδου αὐτοί σοι κραυγάζομεν: Χαῖρε Σταυρὲ Κυρίου πανένδοξε· χαῖρε ἐλπίς ἡμῶν· χαῖρε ὑψὼν ἡμᾶς ἅπαντας, τῇ παγκοσμίῳ ἤδη θείᾳ ὑψώσει σου.

Χαρὰς αἰτίου ὑπάρξαντος, πιστοὶ νῦν τῇ δυνάμει σου χαίρομεν, καὶ προσκυνοῦμέν σε. Χαῖρε λαμπτὴρ παμφάεστατε· χαῖρε νηπίων φύλαξ, καὶ πολυμήντε.

Τὸ Κοντάκιον : Ὁ τρισμακάριστε Σταυρέ .

Εἶτα τοὺς λοιποὺς ἔξ Οἴκους

Τεῖχος τῆς οἰκυμένης, ὦ Σταυρέ ζωηφόρε, ἀπόρθητον καὶ
θεῖον νοοῦμεν · ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς κατα-
σκευάσας σε Ποιητής, τάννυσι τὰς χεῖρας, ξένον ἄκουσμα !
καὶ ἅπαντας ἐκφωνεῖν διδάσκει :

Χαῖρε, ἡ βάσις τῆς εὐσεβείας · χαῖρε, τὸ νίκος τῆς κλη-
ρουχίας .

Χαῖρε, Ἀμαλήκ νοητὸν ὁ τροπούμενός · χαῖρε, Ἰακώβ ταῖς
χερσὶ προτυπούμενος .

Χαῖρε · σὺ γὰρ ἀνεμόρφωσας τὰς παλαιτάτας σκιάς · χαῖρε ·
σὺ γὰρ ἀνεπλήρωσας προφητοφθέγκτους φωνάς .

Χαῖρε, ὁ τὸν Σωτῆρα τῶν ἀπάντων βαστάσας · χαῖρε, ὁ τὸν
φθορέα τῶν ψυχῶν καταργήσας .

Χαῖρε, δι' οὗ Ἀγγέλοις ἠνώθημεν · χαῖρε, δι' οὗ φωτὶ κατη-
γίσθημεν .

Χαῖρε · σὲ γὰρ προσκυνῶμεν τιμῶντες · χαῖρε · σοὶ γὰρ προ-
σφωνοῦμεν, βοῶντες :

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον .

Υμνος ἅπας μειοῦται, συνακολουθεῖν θεῶν τῷ πλήθει
τῶν πολλῶν σου θαυμάτων · ἐγκωμίων πληθύνει καὶ γὰρ
ἂν προσάξωμέν σοι, ὦ Σταυρέ τίμιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον, ὧν
δέδωκας ἡμῖν · ἀλλ' οὖν βοῶμεν : Ἀλληλουῖα .

Φωτοπάροχον αἴγλην τοῖς ἐν σκότει δωρεῖται Σταυρός ὁ
ζωοδότης οὗτος · τὸ γὰρ αὔλον δεδεκται φῶς, καὶ
πρὸς γνῶσιν θεῖαν δαδουχεῖ ἅπαντας · ὑψοῖ δὲ νῦν ὑψοίμε-
νος τὸν νοῦν ἡμῶν, ἀναμέλπειν ταῦτα :

Χαῖρε, φωστήρ τοῖς ἐν σκότει φαίνων · χαῖρε, ἀστήρ τὸν κό-
σμον αὐγάζων .

Χαῖρε, ἀστραπὴ χριστοκτόνους ἀμβλύνουσα · χαῖρε, ἡ βρον-
τὴ τοὺς ἀπίστους ἐκπλήττουσα .

Χαῖρε, ὅτι κατελάμπρυνας ὀρθοδόξων τοὺς χορούς · χαῖρε,
ὅτι κατηδάφισας τῶν εἰδώλων τοὺς βωμούς .

Χαῖρε, οὐπὲρ ὁ τύπος οὐρανόθεν ἐφάνη · χαῖρε, οὐπὲρ ἡ χά-
ρις πονηρίας ἐλαύνει .

Χαῖρε, σαρκὸς σημαίνων τὴν νέκρωσιν· χαῖρε, παθὼν ὁ κτείνων ἐπέγερσιν.

Χαῖρε, ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη· χαῖρε, δι' οὗ πᾶς ὁ κόσμος ἐσώθη.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Χάριν δοῦναι θελήσας ὁ Χριστὸς τοῖς ἀνθρώποις, τὰς χεῖρας ἐπὶ ξύλου ἐκτείνει, καὶ τὰ ἔθνη πάντα συγκαλεῖ, καὶ βασιλείαν πᾶσιν ὕρανῶν δίδωσι, τοῖς μέλησι τὸν ὕμνον ἐπαξίως, καὶ πιστῶς βοῶσιν· Ἀλληλουῖα.

Ψαλλόντες σου τὸν ὕμνον, εὐφημοῦμεν ἐκ πόθου, ὡς ἔμψυχον Κυρίου σε Ξύλον· ἐπὶ σοὶ γὰρ παγεῖς ἐν σαρκὶ ὁ δεσπότης τῶν ἄνω δυνάμεων, ἡγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοᾶν σοι ταῦτα:

Χαῖρε, Σταυρέ, νοητὴ ῥομφαία· χαῖρε Ἁγίων ἅγιον βλέμμα.

Χαῖρε, Προφητῶν καὶ Δικαίων προκήρυγμα· χαῖρε, τοῦ Χριστοῦ λαμπροφόρον στρατήγημα.

Χαῖρε, κάλλος καὶ διαῖμα βασιλέων εὐσεβῶν· χαῖρε, κράτος καὶ ὀχύρωμα ἱερέων εὐλαβῶν.

Χαῖρε, τῆς ἀληθείας εὐκλεέστατος κόσμος· χαῖρε, τῆς σωτηρίας εὐτυχέστατος ὅρμος.

Χαῖρε, φαιδρὸν ἀπάντων ἀγλαῖσμα· χαῖρε, υἱὼν τῆς Ἀγαρφυγάδευμα.

Χαῖρε, φωτὸς ἀκηράτου λυχνία· χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς θυμηδία.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Ω πανύμνητον Ξύλον, τὸ βαστάσαν τὸν πάντων Ἁγίων ἀγιώτατον Λόγον· δεδεγμένον ἡμῶν τὰς λιταῖς, ἀπὸ πάσης ῥῦσαι συμφορᾶς ἅπαντας, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι κολάσεως τοὺς σοὶ βοῶντας:

Ἀλληλουῖα.

Καὶ πάλιν: Ἀγγελοι οὐρανόθεν. Καὶ τό: Ω τρισμακάριστε Σταυρέ. Σελ. 479.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες,

- » χαίροντες ἔψαλλον : Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
» καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Αναφέρουσα, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια, χαῖρε ἡ γέφυρα ·
χαῖρε σημεῖον ἐν ᾧ, φλογίνη ρομφαία μὲν ὑποκεχώρη-
κε · Ληστής ἦλθε δὲ, χαίρων εἰς τὸν Παραδείσον . Ἄνυμνῶ
τὴν δύναμίν σου .

Ἰερέων, ἡ εὐπρέπεια ζωήρῳτε, χαῖρε Σεμέλιον, τῆς Ἐκ-
κλησίας ἡμῶν, γαλήνη τοῦ σύμπαντος · χαῖρε ἀνάκλησις, με-
τανοίας τε, καὶ παρθενίας τήρησις · χαῖρε Ξύλον ἀφθαρσίας.

Ῥόδον εὖοσμον, ἄνθος χαῖρε ἀμάραντον, ῥάβδος βλαστή-
σασα, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν . Ζωῆς χαῖρε τράπεζα, παρατιθέ-
μενον, ἄρτον ἔχουσα · χαῖρε τροφή πεινόντων τε, καὶ λιμὴν
χειμαζομένων .

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακραῖζει σοι :
Χαῖρε τὸ ἄρμα Θεῶ, ἐν ᾧ περιέδραμεν ἀγαλλιώμενος, ὥσπερ
γίγας τις, τὸν οὐρανὸν, τὴν ἄβυσσον, ἕως ἄκρων οὐρανίων .

Ἰλαστήριον, ἀπάντων χαῖρε τίμιε · χαῖρε ἡ σύστασις,
πάντος τοῦ κόσμου Σταυρὲ, δι' οὗ ὑψουμένου τε συνανυψού-
μεθα, καὶ Διάβολος, πίπτει εἰς Ἄδου πέταυρον, τὸ αὐτῷ
ἡτοιμασμένον .

Ὡδὴ ἡ . Ὁ Εἰρμός.

- » **Π**αιῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ ἀβύσσῳ, ὁ τύπος τοῦ Θεοδόχου
» διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος · νῦν δὲ ἐνεργούμε-
» νος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἐγείρει ψάλλουσιν : Τὸν Κύ-
» ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας .

Τροπάρια .

Νταμάτων πηγῆς ἐκ σωτηρίου, τοῦ Θεοῦ Σταυροῦ, πλου-
σίως ἀρυσώμεθα, Θεορρύτων ἅπαντες, τῆς πλευρᾶς τοῦ
πλάσαντος, ἡμᾶς προθύμως κράζοντες, καὶ πίστει ψάλλον-
τες : Τὸν τίμιον ὑμνοῦμεν Κυρίου, καὶ ὑπερυψοῦμεν Σταυρὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας .

Μίeson οὐρανοῦ καὶ γῆς ἰδρύτης, ὡς κλίμαξ Σταυρὲ Κυ-
ρίου ὡραιότατε, ἵνα ἀνατρέχωμεν, πρὸς τὰ ἐπουράνια, δια

τῆς σῆς οἱ ἄνθρωποι ἀνοῶ, ψάλλοντες· Τὸν τίμιον Σταυρὸν ἀνυμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ τόπος Κυρίου, οὗ οἱ πόδες, οἱ ἅγιοι σὺ πρὸς σωτηρίαν ἔστησαν· ὅθεν προσκυνοῦμέν σε, Σταυρὲ ἡλιόμορφε, τῶν ἀσκητῶν ἐντρύφημα, τοῦ Παντοκράτορος, ἡ ἔκλαμπρος σημαία τῆς νίκης, κατὰ τοῦ Βελίαρ, ἡ Θεοδόχος κλίνη.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται· θανάτου καὶ γὰρ τὸν νεκρωτὴν ἐβάστασας· τυφλοὶ ἀναβλέψουσιν, ὧτα διανοίγονται, Δαίμονες διώκονται, πάθη ἀφίστανται, μυρίων ἀγαθῶν ταμειοῦχε, Σταυρὲ τοῦ Σωτῆρος, ἡ κλεῖς τοῦ Παραδείσου.

Ὡφθης Κωνσταντίνω τῷ μεγάλῳ, τῷ κράτορι εὐσεβείας, ὃ πανσέβαστε, Σταυρὲ Θεοδώρητε, καὶ πανυπερθαύμαστε, ἡλιακῶν λαμπρότερος βολίδων· ὅθεν σε, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν τὸν δόντα, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ἴπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδοχού-
 » μενος, πανηγυρίζετω δὲ, αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρη-
 » σα, τὰ ἱερά θουμάσια τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαί-
 » ροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπαρθένε.

Τροπάρια.

Ιῥθυνον ἡμῶν, Σταυρὲ παμμακάριστε, τῶν προσκυνούντων σε, πρὸς τὰς ἐντολάς Χριστοῦ, τὴν ζωὴν, ἵνα σοι Χαῖρε κράζωμεν· χαῖρε κατάρας λύτρωσις, ὡς τανυσθέντος σοι, τοῦ Κυρίου, καὶ κατάραν λύσαντος, εὐλογίαν ἡμῖν ἀντεισάξαντος.

Ἦρθη ἐπὶ γῆς, ἀπάσης ἡ δόξα σου, Σταυρὲ καὶ ἐπλησε, καὶ τὰ ἐπουράνια· διό σοι, Χαῖρε αἰεὶ κραυγάζομεν· χαῖρε δὲ οὗ ἐσώθημεν, τὰ ἔθνη ἅπαντα, προσκυνοῦντες, Τριάδα ἀχώριστον, τὸν Πατέρα Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι.

Σὺ εἰ ὁ Σταυρός, δὲ οὗ πάλαι ἔσχισε, Μωσῆς τὴν Θαλάσσαν· σὺ εἰ ἡ ἐκφύσασσα, Ἀαρωνίτις ῥάβδος τὰ κάρυα· σὺ τὸ γλυκᾶναν ξύλον Μερρᾶς τὰ νάματα. Σοὶ βοῶμεν· Χαίροις προφητόφθεγκτε, αὐτουργὲ τεραστίων ἐκάστοτε.

Ὅλης ἐκ ψυχῆς, τὸ Χαῖρέ σοι κράζομεν, Σταυρὲ πανάγιε, καὶ κατασφραγίζομεν, αὐτὴς, καὶ πόλεις πλοῖά τε, καὶ ἱερά,

» χαίροντες ἔψαλλον : Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
» καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Αναφέρουσα, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια, χαῖρε ἡ γέφυρα ·
χαῖρε σημεῖον ἐν ᾧ, φλογίνη ρομφαία μὲν ὑποκεχώρη-
κε · Ληστής ἦλθε δέ, χαίρων εἰς τὸν Παραδείσον. Ἀνυμνῶ
τὴν δυνάμιν σου.

Ἰερέων, ἡ εὐπρέπεια ζωήρῃτε, χαῖρε Θεμέλιον, τῆς Ἐκ-
κλησίας ἡμῶν, γαλήνη τοῦ σύμπαντος · χαῖρε ἀνάκλησις, με-
τανοίας τε, καὶ παρθενίας τήρησις · χαῖρε Ἐϋλὸν ἀφθαρσίας.

Ῥόδον εὖοσμον, ἄνθος χαῖρε ἀμάραντον, ῥάβδος βλαστή-
σασα, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν. Ζωῆς χαῖρε τράπεζα, παρατιθέ-
μενον, ἄρτον ἔχουσα · χαῖρε τροφή πεινῶντων τε, καὶ λιμὴν
χειμαζομένων.

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακράζει σοι·
Χαῖρε τὸ ἄρμα Θεῷ, ἐν ᾧ περιέδραμεν ἀγαλλιῶμενος, ὥσπερ
γίγας τις, τὸν οὐρανόν, τὴν ἄβυσσον, ἕως ἄκρων οὐρανίων.

Ἰλαστήριον, ἀπάντων χαῖρε τίμιε · χαῖρε ἡ σύστασις,
πάντος τοῦ κόσμου Σταυρὲ, δι' οὗ ὑψουμένου τε συνανηψού-
μεθα, καὶ Διάβολος, πίπτει εἰς Ἄδου πέταυρον, τὸ αὐτῷ
ἡτοιμασμένον.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αιῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ ἀβύσσῳ, ὁ τύπος τοῦ Θεοδόχου
» διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος · νῦν δὲ ἐνεργούμε-
» νος, τὴν οἰκουμένην ἀπάσαν ἐγείρει ψάλλουσαν : Τὸν Κύ-
» ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Τροπάρια.

Νταμάτων πηγῆς ἐκ σωτηρίου, τοῦ Θεοῦ Σταυροῦ, π-
σίως ἀρυσώμεθα, Θεορρύτων ἅπαντες, τῆς πλευρᾶς
πλάσαντος, ἡμᾶς προθύμως κράζοντες, καὶ πίστει ψ-
τες : Τὸν τίμιον ὑμνοῦμεν Κυρίου, καὶ ὑπερυψοῦμεν Σ-
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μέσον οὐρανοῦ καὶ γῆς ἰδρύθης, ὡς κλίμαξ Στα-
ρίου ὡραιότατε, ἵνα ἀνατρέχωμεν, πρὸς τὰ ἔπουρ.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

τῆς σῆς οἱ ἀνδράκα πᾶσα βαλλόντες: Τὸ πᾶν
ἀνιμνύμεν, καὶ ὑπερυψώμεν εἰς πάντας τὰς

Ὁ τόπος Κυρία αἰ αἰ πᾶσι, οἱ ἄγιοι αἰ τῆς
ἔστησαν: ἔδω προσηκούμεσε, Σταυρὲ πᾶσι
σκητῶν ἐντρίφειν καὶ Παντοκράτορι, ἡ βασι-

μαία τῆς νίκης, κατὰ καὶ Βελίαν, ἡ δυνάμις αἰ
Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιῶνται: θάνατος αἰ
κρωτὴν ἐβάστασας: τὰ πάντα ἀναβλέπεις αἰ
Δαίμονες διώκονται, τὰ πάντα ἀφίστανται αἰ
μειοῦχε, Σταυρὲ τοῦ Σωτῆρος, ἡ κλέψ αἰ

Ὡφθης Κωνσταντίνῳ τῷ μεγάλῳ αἰ
ὦ πανσέβαστε, Σταυρὲ Θεοδώρῳ αἰ
ἡλιακῶν λαμπρότερος βολίδων αἰ
μεν τὸν δόντα, καὶ ὑπερυψώμεν αἰ
Ὡδὴ δ' αἰ

» Αἰ πας γηγενῆς, σκιρτά αἰ
» Αἰ μενος, πανηγυρίζετω αἰ
» σα, τὰ ἱερά θυμασία αἰ
» ροὶς παμμακάριστε, Θεοῦ αἰ

Τῷ θυγνὸν ἡμῶν, Σταυρὲ αἰ
I σε, πρὸς τὰς ἐντοαῖς αἰ
κράζωμεν: χαῖρε αἰ
τοῦ Κυρίου, καὶ αἰ
σαῖξαντος.

Ἦρθη ἐπὶ γῆς αἰ
καὶ τὰ ἐπούρα αἰ
δι οὗ ἐσώθηται αἰ
ἀχώριστον, αἰ

Σὺ εἰ ὁ αἰ
σαν· σὺ εἰ αἰ
τὸ γλυκά αἰ
ροὶς πρὸς αἰ
Ὡ αἰ
καὶ αἰ

αὐτὴ Βίβλος ὀνομασ

δοξαμάδος ἀρχεται αἰ

καὶ ἅπαντα τὰ ἐγχειρήματα, σοῦ τὸ Θεῖον, ἔνομα χαράττοντες, πεποιθότες ἐν σοὶ καὶ τροπούμενοι .

Ὑψωσον Χριστέ, ἡμῶν λατρευόντων σοι, καὶ προσκυνούντων σου, τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν, καὶ τὰ φρικτά σου Θεῖα παθήματα, τὴν πολιτείαν . Δραῦσον δέ, τοὺς ἀντιλέγοντας, ἵνα γνῶσι, πάντες τὴν ἀήττητον, τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου τὴν δύναμιν .

Σῶσόν με Μητρός, τῇ χάριτι δέομαι τῆς παναχράντου σου, καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, Θεῖα δύναμι, ὃν καὶ ὑπέμεινας, ὡς Ἰησοῦ μακρόθυμε, καὶ πολυέλεε, ἵνα σώσης, ῥεῦσαν τὸ εἰκόνα σὴν, καὶ ὁμοίωσιν φέρον πλαστούργημα .

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΤΡΙΤΩ ΜΕΡΕΙ ΤΟΥ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΠΟΙΟΤΗΤΩΝ ΜΕΡΟΣ ΠΡΟΒΕΤΗΣ .

ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ

Τ Ο Υ Μ Ε Γ Α Λ Ο Υ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Ν

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα.

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου,

Σύνοψιν μικρὰν ἱερῶν Κανόνων.

Ἀλφαβητικὸν Πίνακα πάντων τῶν ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ Βίβλῳ ὀνομαστὶ ἀναφερομένων Ἀγίων.

Κανόνιον τοῦ εὐρίσκειν ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος ἄρχεται ἑκάστος μῆν.

Ἑρμηνείαν τοῦ αὐτοῦ Κανονίου.

Σεληνοδρόμιον παντοτεινόν.

Ἑρμηνείαν τοῦ αὐτοῦ Σεληνοδρομίου.

Καὶ Πασχάλια 62 ἐτῶν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ Α'. 1.

Εν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν, ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ᾔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, (καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός·) πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε λέγων· Οὗτος ἦν ὃν εἶπον. Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος. Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ.

Ος τις βούλεται σωθῆναι, πρὸ πάντων χρή αὐτῷ τὴν Καθολικὴν κρα-
τῆσαι Πίστιν, ἣν εἰ μή τις σώαν καὶ ἁμωμον τηρήσειεν, ἄνευ διαταγμοῦ,
εἰς τὸν αἰῶνα ἀπολείται. Πίστις δὲ Καθολικὴ αὕτη ἐστίν, ἵνα ἓνα Θεὸν
ἐν Τριάδι, καὶ Τριάδα ἐν Μονάδι σεβώμεθα, μῆτε συγχέοντες τὰς ὑπό-
στάσεις, μῆτε τὴν οὐσίαν μερίζοντες· ἄλλη γὰρ ἐστὶν ἡ τοῦ Πατρὸς ὑπό-
στασις, ἄλλη τοῦ Υἱοῦ, καὶ ἄλλη τοῦ ἁγίου Πνεύματος· ἀλλὰ Πατὴρ
καὶ Υἱὸς καὶ ἅγιος Πνεύματος μία ἐστὶ Θεότης, ἴση δόξα, συναΐδιος ἡ
μεγαλειότης. Οἷος ὁ Πατήρ, τοιοῦτος καὶ ὁ Υἱός, τοιοῦτο καὶ τὸ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον. Ἄκτιστος ὁ Πατήρ, ἄκτιστος ὁ Υἱός, ἄκτιστον καὶ τὸ ἅγιον
Πνεῦμα. Ἀκατάληπτος ὁ Πατήρ, ἀκατάληπτος ὁ Υἱός, ἀκατάληπτον καὶ
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Αἰώνιος ὁ Πατήρ, αἰώνιος ὁ Υἱός, αἰώνιον καὶ τὸ
ἅγιον Πνεῦμα· πλὴν οὐ τρεῖς αἰῶνιοι, ἀλλ' εἰς αἰώνιος· ὥσπερ οὐδὲ τρεῖς
ἄκτιστοι, οὐδὲ τρεῖς ἀκατάληπτοι, ἀλλ' εἰς ἄκτιστος, καὶ εἰς ἀκατάληπτος.
Ὁμοίως, παντοκράτωρ ὁ Πατήρ, παντοκράτωρ ὁ Υἱός, παντοκράτωρ τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον· πλὴν οὐ τρεῖς παντοκράτορες, ἀλλ' εἰς παντοκράτωρ.
Οὕτω, Θεὸς ὁ Πατήρ, Θεὸς ὁ Υἱός, Θεὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον·
πλὴν οὐ τρεῖς Θεοί, ἀλλ' εἰς Θεός. Ὡσαύτως, Κύριος ὁ Πατήρ, Κύριος
ὁ Υἱός, Κύριον καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· πλὴν οὐ τρεῖς Κύριοι, ἀλλ' εἰς
ἐστὶ Κύριος· ὅτι ὥσπερ μοναδικῶς ἐκάστην ὑπόστασιν Θεὸν καὶ Κύριον
ὁμολογεῖν Χριστιανικὴ ἀληθεία ἀναγκαζόμεθα, οὕτω τρεῖς Θεοὺς, ἢ τρεῖς
Κυρίου λέγειν, Καθολικῇ εὐσεβείᾳ κωλυόμεθα. Ὁ Πατήρ ἀπ' οὐδενός ἐστι
πεποιημένος, οὔτε δεδημιουργημένος, οὔτε γεγεννημένος· ὁ Υἱὸς ἀπὸ μόνου
τοῦ Πατρὸς ἐστίν, οὐ πεποιημένος, οὐδὲ δεδημιουργημένος, ἀλλὰ γεγεννη-
μένος· τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀπὸ τοῦ Πατρὸς, οὐ πεποιημένον, οὔτε δεδη-
μιουργημένον, οὔτε γεγεννημένον, ἀλλ' ἐκπορευτόν. Εἰς οὖν ἐστὶ Πατήρ, οὐ

τρῆς Πατέρες · εἰς Υἱός, οὐ τρεῖς Υἱοί · ἐν Πνεῦμα ἅγιον, οὐ τρία Πνεύματα ἅγια · καὶ ἐν ταύτῃ τῇ Τριάδι, οὐδὲν πρῶτον, ἢ ὑστερον · οὐδὲν μείζον, ἢ ἔλαττον · ἀλλ' ὅλοι αἱ τρεῖς ὑποστάσεις συνδιακονοῦσαι ἑαυταῖς εἰς καὶ ἴσαι · ὥστε κατὰ πάντα, ὡς εἶρηται, καὶ Τριάς ἐν Μονάδι, καὶ Μονάς ἐν Τριάδι λατρεύεται . Ὁ Δείλων οὖν σωθῆναι, οὕτω περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος φρονεῖτω · πλὴν ἀναγκαῖον ἔτι ἐστὶ, πρὸς αἰώνιαν σωτηρίαν, ὅπως καὶ τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὀρθῶς πιστεύῃ . Ἐστὶν οὖν Πίστις ὀρθή ἵνα πιστεύωμεν καὶ ὁμολογῶμεν, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ τοῦ Θεοῦ Υἱός, καὶ Θεός καὶ Ἀνθρωπός ἐστι . Θεός ἐστιν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Πατρὸς, πρὸ αἰώνων γεννηθείς · καὶ Ἀνθρωπός ἐστιν ἐκ τῆς οὐσίας τῆς Μητρὸς, ἐν χρόνῳ γεννηθείς . Τέλειος Θεός, καὶ τέλειος Ἀνθρωπος, ἐκ ψυχῆς λογικῆς, καὶ ἀνθρωπίνης σαρκὸς ὑποστάς · ἴσος τῷ Πατρὶ, κατὰ τὴν Θεότητα · ἐλάττων τοῦ Πατρὸς κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα · ὅς, εἰ καὶ Θεός ὑπάρχει καὶ Ἀνθρωπος, ὁμως οὐ δύο, ἀλλ' εἰς ἐστὶ Χριστός · εἰς δὲ, οὐ τροπὴ Θεότητος εἰς σάρκα, ἀλλὰ προσλήψαι ἀνθρωπότητος εἰς Θεότητα · εἰς πάντως, οὐ συγχύσει φύσεων, ἀλλ' ἰνώσει ὑποστάσεων · ὥσπερ γὰρ ψυχὴ λογικὴ καὶ σὰρξ, εἰς ἐστὶν ἄνθρωπος, οὕτω Θεός καὶ Ἀνθρωπος, εἰς ἐστὶ Χριστός ὁ παθὼν διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, καὶ κατελθὼν εἰς τὸν Ἄδην, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἀνελθὼν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθημένος ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς τοῦ παντοκράτορος · ὅθεν ἐλεύσεται κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς · οὐ τῇ παρουσίᾳ πάντες ἄνθρωποι ἀναστήσονται σὺν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν, ἀποδώσονται περὶ τῶν ἰδίων ἔργων λόγον · καὶ οἱ μὲν τὰ ἀγαθὰ πράξαντες, πορεύσονται εἰς ζωὴν αἰώνιον · οἱ δὲ τὰ φαῦλα, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον . Αὕτη ἐστὶν ἡ Καθολικὴ Πίστις, ἣν εἰ μή τις πιστῶς τε καὶ βεβαίως πιστεύσῃ, σωθῆναι οὐ δυνήσεται .

Σημειῶσαι, ὅτι τὸ ἄνωθεν Σύμβολον τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου, συγκριθέν τοῖς ἀρχαιοτάτοις χειρογράφοις τοῖς σωζομένοις ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Μάρκου Βιβλιοθήκῃ, καὶ σύμφωνον εὐρεθὲν γνήσιόν τε καὶ ὁμοφωνοῦν τῇ γνώμῃ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, εἶδοξε τοῦτο τυπωθῆναι, τὰ γὰρ τυπωθέντα ἐν Παρισίαις καὶ ἄλλοι, διαφέρουσι κατὰ τι τὴν φράσιν καὶ τὴν ἐννοιαν · τοῦτο δὲ, ἀπαράλλακτον καὶ τοῦ ἐν Μοσχολίᾳ τυπωθέντος, εὐσεβεῖ γνώμῃ ἐνταῦθα προσετέθη .

ΣΤΝΟΥΙΣ ΚΑΝΟΝΩΝ ΙΕΡΩΝ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ, ΤΩΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΝΟΔΩΝ, ΚΑΙ ΤΙΝΩΝ ΑΓΙΩΝ
ΠΑΤΕΡΩΝ ΜΕΡΙΚΩΝ, ΠΕΡΙ ΝΗΣΤΕΙΩΝ, ΚΑΙ ΕΤΕΡΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ, ΚΑΤ' ΕΚΛΟΓΗΝ ΣΥΛΛΕ-
ΧΘΕΝΤΩΝ ΕΝΤΑΥΘΑ, ΕΙΣ ΠΡΟΧΕΙΡΩΝ ΧΡΗΣΙΝ ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΝ ΠΑΝΤΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ, ΕΞΑΙ-
ΡΕΤΩΣ ΔΕ ΤΩΝ ΙΕΡΩΜΕΝΩΝ.

Κανὼν ξγ'. Τῶν Ἀποστόλων.
Εἴ τις Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, ἢ ὅλως τοῦ καταλόγου τοῦ
ἱερατικοῦ, φάγη κρέας ἐν αἵματι ψυχῆς αὐτοῦ, ἢ θηριάλωτον, ἢ θνησι-
μαῖον, καθαιρείσθω· εἰδὲ λαϊκὸς εἴη, ἀφοριζέσθω.

Κανὼν ξδ'. τῶν αὐτῶν.
Εἴ τις Κληρικός εὗρεθῇ τὴν Κυριακὴν ἡμέραν νηστεύων, ἢ τὸ Σάββα-
τον, πλὴν τοῦ ἐνὸς καὶ μόνου, καθαιρείσθω· εἰδὲ λαϊκὸς, ἀφοριζέσθω.

Κανὼν ξε'. τῶν αὐτῶν.
Εἴ τις Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, ἢ Ὑποδιάκονος, ἢ Ἀ-
ναγνώστης, ἢ Ψάλτης, τὴν ἀγίαν Τεσσαρακοστὴν οὐ νηστεύει, ἢ Τετράδα,
ἢ Παρασκευὴν, καθαιρείσθω· ἐκτός εἰμὴ δι' ἀσθένειαν σωματικὴν ἐμποδί-
ζοιτο· εἰάν δὲ λαϊκὸς ᾗ, ἀφοριζέσθω.

Κανὼν ν'. τῆς ἐν Λαοδικείᾳ.
Ὅτι οὐ δεῖ ἐν Τεσσαρακοστῇ, τῇ ὑστερᾷ Ἑβδομάδι τὴν Πέμπτην λύειν,
καὶ ὅλην τὴν Τεσσαρακοστὴν ἀτιμάζειν· ἀλλὰ δεῖ πᾶσαν τὴν Τεσσαρα-
κοστὴν νηστεύειν, ξηροφαγοῦντας.

Κανὼν ιε'. Πέτρου Ἀλεξανδρείας.
Ὅτι ἐγκαλέσει τις ἡμῖν παρατηρούμενοις Τετράδα καὶ Παρασκευὴν, ἐν
αἷς καὶ νηστεύειν ἡμῖν κατὰ παράδοσιν εὐλόγως προστέτακται· τὴν μὲν
γὰρ Τετράδα, διὰ τὸ γενόμενον συμβούλιον ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἐπὶ τῇ
προδοσίᾳ τοῦ Κυρίου· τὴν δὲ Παρασκευὴν, διὰ τὸ πεπονθέναι αὐτὸν ὑπὲρ
ἡμῶν· τὴν δὲ Κυριακὴν, χαρμοσύνης ἡμέραν ἄγομεν, διὰ τὸν ἀναστάντα
ἐν αὐτῇ· ἐν ᾗ οὐδὲ γόνατα κλίνειν παρειλήφαμεν.

Ἐρώτησις ιβ'. Τοῦ ἀγιωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, κυρίου Μάρ-
κου· καὶ Ἀπόκρισις τοῦ ἀγιωτάτου Πατριάρχου Ἀντιοχείας, κυρίου Θεο-
δώρου τοῦ Βαλσαμῶνος.

Ὁ καταλύων τὰς Τετράδας, καὶ Παρασκευὰς ὅλου τοῦ χρόνου, ἄνευ σω-
ματικῆς ἀσθενείας, κολάζεται, κατὰ τὸν Κανόνα τῶν ἀγίων Ἀποστόλων·
ὑπέξει μοι τὰς Τετράδας, καὶ τὰς Παρασκευὰς τῆς Ἀποκρίως, τῆς Τυρο-

γάγου, τῆς Διακαινησίμου, καὶ τοῦ Δωδεκαημέρου· ἐν ταύταις γὰρ καὶ διὰ κρέατος ἀκινδύνως καταλύομεν.

Κανὼν ιδ'. τῆς ἐν Γάγγρα Συνόδου.

Εἴ τις, χωρὶς σωματικῆς ἀνάγκης, ὑπερηφανεύοιτο, καὶ τὰς παραδεδομένας νηστείας εἰς τὸ κοινόν, καὶ φυλασσομένας ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, παραλύοι, ἀποκυροῦντος ἐν αὐτῷ οἰκείου λογισμοῦ, ἀνάθεμα ἔστω.

Ἐκ τοῦ Τόμου τῆς ἐνώσεως ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῶν

Βασιλέων, εἰς τὰ 910. ἔτη ἀπὸ Χριστοῦ.

Τρεῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνον ἀξιωθήσεται ὁ Τρίγαιμος τῆς μεταλήψεως τῶν Μυστηρίων· ἅπαξ μὲν, ἐν τῇ σωτηρίῳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσει· δεύτερον δέ, ἐν τῇ Κοιμήσει τῆς ἀχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου· καὶ τρίτον, ἐν τῇ Γενεθλίῳ ἡμέρᾳ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· διὰ τὸ καὶ ἐν ταύταις προηγεῖσθαι νηστείαν καὶ τὸ ἐκ ταύτης ὄφελος.

Κανὼν νδ'. τῆς ἐν Λαοδικείᾳ.

Ὅτι οὐ δεῖ ἰδιωτικοῦς ψαλμοὺς λέγεσθαι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, οὐδὲ ἀκάνονιστα βιβλία, ἀλλὰ μόνα τὰ κανονικὰ τῆς Καινῆς, καὶ Παλαιᾶς Διαθήκης.

Κανὼν λγ'. τῆς ε'. Συνόδου, ἥτις καὶ ἐν Τρούλλῳ λέγεται.

Τὰ θεῖα λόγια ἐπ' ἁμῶντος μὴ ἀναγινωσκέτω ὁ μὴ κεκαρμένος, καὶ μὴ τυχὼν εὐλογίας· ὁ δὲ παρὰ ταῦτα ποιὼν ἀφοριζέσθω.

Κανὼν ιδ'. τῆς Ζ'.

Καὶ ὁ μὴ χειροθεσίας τυχὼν, εἰ καὶ Μοθᾶχὸς εἴη, τὰς ἱεράς ἐπ' ἁμβωνος βίβλους μὴ ἀναγινωσκέτω. Χειροθετεῖτω δὲ Ἀναγνώστας καὶ ὁ Ἡγούμενος ἐν τῷ ἰδίῳ Μοναστηρίῳ, εἰ ἱερωμένος εἴη, καὶ παρ' Ἐπισκόπου χειροθεσίαν ἔχοι· καὶ Χωρεπίσκοπος, κατ' ἐπιτροπὴν Ἐπισκόπου.

Κανὼν οε'. τῆς ἐν Τρούλλῳ.

Οἱ ψάλλοντες, μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ κατανύξεως ψαλλέτωσαν, βοαῖς ἀτάκτοις καὶ ἀναρμόστοις μὴ χρώμενοι.

Κανὼν δ'. τῆς Ζ'.

Ὁ χρυσίον. ἢ ἀργύριον, ἢ ἕτερον εἶδος τοῦς ὑπ' αὐτὸν ἀπαιτῶν, καὶ διὰ τι τούτων τῆς Λειτουργίας ἀπείργων τινα, ἢ ἀφορίζων, ἢ σεπτὸν κλείων ναόν, μὴ γίνεσθαι ἐν αὐτῷ τὰς Λειτουργίας, ὑποκείμεθα ταυτοπαθείᾳ.

Κανὼν λβ'. τῶν Ἀποστόλων.

Εἴ τις Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος ὑπὸ Ἐπισκόπου γένηται ἐν ἀφορισμῷ, τοῦτον μὴ ἐξεῖναι παρ' ἐτέρου δεχθῆναι, ἀλλ' ἢ παρὰ τοῦ ἀφορίσαντος αὐτόν· εἰ μὴ ἂν κατὰ συγκυρίαν τελευτήσῃ ὁ ἀφορίσας αὐτόν Ἐπίσκοπος.

Κανὼν ς'. τοῦ Πατριάρχου Νικολαοῦ.

Ὁ ἄλογος δεσμός, ἀνίσχυρος, καὶ παρ' Ἀρχιερέως λύεται.

Ἐκ τῶν Διαταγῶν τῶν Ἀποστόλων, Βιβλ. ἡ. Κεφ. 42.

Ἐπιτελείσθω δὲ Τρίτα τῶν κεκοιμημένων ἐν ψαλμοῖς, καὶ ἀναγνώσει καὶ προσευχαῖς, διὰ τὸν Τριήμερον ἐγερθέντα· καὶ Ἑννατα, εἰς ὑπόμνησιν τῶν περιόντων καὶ τῶν κεκοιμημένων· καὶ Τεσσαρακοστά, κατὰ τὸν παλαιὸν τύπον· Μωσῆν γὰρ οὕτως ὁ λαὸς ἐπένησε· καὶ Ἑνιαύσια ὑπὲρ μνησίας αὐτῶν· καὶ διδόνθω ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν πέννησιν, εἰς ἀνάμνησιν αὐτῶν.

Κανὼν θ'. τῶν Ἀποστόλων.

Πάντας τοὺς εἰσιόντας πιστοὺς, καὶ τῶν Γραφῶν ἀκούοντας, μὴ παραμένοντας δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ ἀγίᾳ μεταλήψει, ὡς ἀταξίαν ἐμποιοῦντας τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀφορίζεσθαι χρή.

Κανὼν ι'. τῆς ἐν Τρούλλῳ.

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, τόκους ἢ τὰς λεγομένας ἐκατοστάς λαμβάνων, ἢ παυσάσθω, ἢ καθαιρεῖσθω.

Κανὼν ιδ'. καὶ ιε'. τῆς αὐτῆς.

Πρεσβύτερος, πρὸ τῶν τριάκοντα ἐτῶν, μὴ χειροτονείσθω, καὶ πᾶν ἢ ὁ ἄνθρωπος ἄξιος· ὁμοίως καὶ Διάκονος μὴ χειροτονείσθω, πρὸ τῶν εἰκοσιπέντε ἐτῶν· καὶ Ὑποδιάκονος, μὴ ἥττον τῶν εἰκοσι ἐτῶν· ὁ δὲ παρὰ τοὺς ὀρισθέντας χρόνους χειροτονηθεὶς, καθαιρεῖσθω.

Κανὼν κβ'. τῆς αὐτῆς.

Ὁ χειροτονηθεὶς ἐπὶ χρήμασι, συγκαθαίρεσθω τῷ χειροτονήσαντι.

Κανὼν κγ'. τῆς αὐτῆς.

Ὁ τῆς ἀγράντου μεταδιδός Κοινωνίας, καὶ ὁβολὸν, ἢ εἰδός τι οἰονοῦν ἀπαιτῶν, καθαιρεῖσθω· ἢ γὰρ χάρις οὐ πιπράσκειται.

Κανὼν β'. τῆς Ζ'. Συνόδου.

Ὁ γενησόμενος Ἐπίσκοπος, γινωσκέτω τὸ Ψαλτήριον, διαγινωσκέτω ὁ, τι ἀναγινώσκει, οὐχ' ἀπλῶς, ἀλλ' ἐρευνητικῶς· ὁμοίως τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, τὴν τοῦ Ἀποστόλου βίβλον, καὶ πᾶσαν τὴν θείαν Γραφήν· εἰδὲ μὴ, μὴ χειροτονείσθω.

Τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου.

Μηδεὶς δύο πόλεων Νασις κληρούσθω.

Κανὼν μβ'. καὶ μγ'. τῶν Ἀποστόλων.

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος κύβοις σχολάζων καὶ μέθαις, ἢ παυσάσθω, ἢ καθαιρεῖσθω. Εἰ δὲ Ὑποδιάκονος, ἢ Ἀναγνώστης, ἢ Ψάλτης, ἀφορίζεσθω.

Κανὼν μδ'. τῶν αὐτῶν.

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος τόκους ἀπαιτῶν τοὺς δανειζομένους, ἢ παυσάσθω, ἢ καθαιρεῖσθω.

Κανὼν ιη'. τῶν αὐτῶν.

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος ἀμελῶν τοῦ Κλήρου, ἢ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ παιδεύων αὐτοὺς τὴν εὐσέβειαν, ἀφορίζεσθω.

Ἐν τοῦ οδ'. καὶ πδ'. Κανόνος τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ὁ δεσμεῖν καὶ λύειν ἐξουσίαν λαβὼν οὐτινοσοῦν τῶν ἡμαρτηκότων, μεγάλην ὁρῶν συντριβὴν, ἐλαττώσει τὸν χρόνον τῶν ἐπιτιμίων. Μὴ χρόνῳ κρίνει, ἀλλὰ τρόπῳ τὰ ἐπιτίμια.

Τοῦ αὐτοῦ παράγγελμα πρὸς Ἱερέα.

Σπουδάσον, ὦ Ἱερεῦ, σαυτὸν παραστήσαι ἐργάτῃ ἀνεπαίσχυντον, ὀρθομαῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Μηδέποτε στῆς εἰς σύναξιν, ἔχθραν ἔχων κατὰ τινος, ἵνα μὴ φυγαδέυσης τὸν Παράκλητον. Ἐν ἡμέρᾳ συνάξεως μὴ δικάζου, μὴ φιλονείκει, ἀλλ' ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μένων, προσεύχου καὶ ἀνα-

γίνωσκε μέχρι τῆς ὥρας, ἐν ᾗ σε δεῖ τελίσαι τὴν θείαν Μυσταγωγίαν· καὶ οὕτω παράστηθι ἐν κατανύξει, καὶ καθαρᾷ καρδίᾳ τῷ ἁγίῳ Θυσιαστηρίῳ, μὴ περιδλίπων ἔνθεν ἀκείθεν, ἀλλὰ φρίκη καὶ φόβῳ παριστάμενος τῷ ἐπουρανίῳ Βασιλεῖ. Μὴ, διὰ θεραπείαν ἀνθρωπίνην, ἐπιστεύσης τὰς εὐχάς, ἣ συντέμης· μὴ δὲ λάθῃς πρόσωπον, ἀλλ' ὅρα πρὸς μόνον τὸν προκείμενον Βασιλέα, καὶ τὰς περιεστώσας κύκλῳ Δυναμεις. Ἄξιον σου τὸν ποιήσουν τῶν ἱερῶν Κανόνων. Μὴ συλλειτουργεῖ, οἷς ἀπαγορεύουσι. Βλέπε τίτι παρέστηκας, πῶς ἱεουργεῖς, καὶ τίσι μεταδίδως. Μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δεσποτικῆς ἐντολῆς, καὶ τῆς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Μὴ δότε, γάρ φησι, τὰ ἅγια τοῖς κυσί, καὶ τοὺς μαργαρίτας μὴ βάλετε ἔμπροσθεν τῶν χοίρων. Ὅρα, μὴ παραδῶς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἰς χεῖρας ἀναξίων. Μὴ ἐντραπῆς τοὺς ἐνδόξους τῆς γῆς, μὴδ' αὐτὸν τὸν τὸ διαδῆμα περικείμενον ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ. Τοῖς δὲ τῆς Μεταλήψεως ἀξίοις μεταδίδου δωρεὰν, ὡς καὶ αὐτὸς ἔλαβες. Οἷς οἱ θεῖοι Κανόνες οὐκ ἐπιτρέπουσι, μὴ μεταδίδου. Ὅρα μὴ, ἐξ ἀμελείας, σὺς, μὺς, ἢ ἄλλοτι, ἀψηται τῶν θείων Μυστηρίων, μὴδὲ νοτισθῶσιν, ἢ καπνισθῶσιν, ἢ χρυσθῶσιν ὑπὸ ἀνείρων καὶ ἀναξίων. Ταῦτα, καὶ τὰ τοιοῦτα φυλάσσω, σεαυτὸν σώσεις, καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.

Π Ι Ν Α Ε

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ

ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΝ Τῇ ἹΕΡᾷ ΤΑΥΤῃ ΒΙΒΛῶ ΟΝΟΜΑΖΤΙ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ,
ΠΡΟΣ ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΑΝ ΕΥΡΕΣΙΝ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ ΕΝΟΣ ΕΚΑΣΤΟΥ ΑΥΤΩΝ.

Α

Α'δδακῆμ Προφήτης — Δεκεμβρίῳ 2.	Α'γλαῖος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Α'δδίου Προφήτης — Νοεμβρ. 15.	Α'γριππίνα Μάρτυς — Ἰουν. 23.
Α'δεῖμ, ἐκ τῶν 7 Μακκαδαίων — Αὐγούστου 1.	Α'δριανὸς Μάρτυς — Αὐγούστ. 26.
Α'δέρκιος Ἱεραπόλεως — Ὀκτωβρίου 22.	Α'ειθαλᾶς Μάρτυς — Σεπτεμβρ. 1.
Α'διδος Μάρτυς — Νοεμβρ. 15.	Α'ειθαλᾶς Μάρτυς ἕτερος — Νοεμβρίου 3.
Α'δραῆμ Πατριάρχης — Κυρ. τῶν Προπατόρων.	Α'ζαρίας, ἐκ τῶν 3 Παίδων — Δεκεμβρίου 17.
Α'δράμιος Ὅσιος — Ὀκτωβρ. 29.	Α'έτιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Α'γας, ἐκ τῶν 70. Ἀποστόλων — Ἀπριλίου 8.	Α'θανάσιος ὁ Μίγας — Ἰαν. 18, καὶ Ματθ. 2.
Α'γαθ'ἄγγελος Μάρτυς — Ἰανουαρίου 23.	Α'θανάσιος ὁ ἐν τῷ Ἀθῶ — Ἰουλίου 5.
Α'γάθη Μάρτυς — Φεβρουαρίου 5.	Α'θανάσιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Α'γαθόδωρος Μάρτυς — Ὀκτωβρίου 13.	Α'θηνογένης Ἱερομάρτυς — Ἰουλίου 16.
Α'γαθόδωρος Ἱερομάρτυς — Μαρτίου 7.	Αἰθέριος Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 7.
Α'γαθονίκη Μάρτυς — Ὀκτωβ. 13.	Αἰκατερίνα Παρθενομάρτ. — Νοεμβρίου 25.
Α'γαθόνικος Μάρτυς — Αὐγ. 22.	Αἰμιλιανὸς Μάρτυς — Ἰουλίου 18.
Α'γαθόπους, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 Μαρτύρων — Δεκεμβρ. 23.	Αἰμιλιανὸς Ὁμολογητὴς — Αὐγούστου 8.
Α'γάπη Μάρτυς — Σεπτεμβρ. 17.	Α'κάκιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Α'γάπιος Μάρτυς — Σεπτεμβ. 20.	Α'κάκιος Μάρτυς — Ματθ. 19.
Α'γάπιος Μάρτυς ἕτερος — Μαρτίου 15.	Α'κεψιμᾶς Μάρτυς — Νοεμβρ. 3.
Α'γάπιος Μάρτυς ἕτερος — Αὐγούστου 21.	Α'κίνδυνος Μάρτυς — Νοεμβρ. 2.
Α'γγαῖος Προφήτης — Δεκεμβρ. 16.	Α'κύλας, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἰουλίου 14.
Α'γγίας, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.	Α'κυλίνα Μάρτυς — Ἰουν. 13.

- Ἀλέξανδρος Κωνσταντινουπόλ. — Αὐγούστου 30.
 Ἀλέξανδρος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
 Ἀλέξιος ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ — Μαρτίου 17.
 Ἀλύπιος ὁ Κιονίτης — Νοεμβρ. 26.
 Ἀμβρόσιος Μεδιολάνων — Δεκεμ. 7.
 Ἀμμουὶν Διάκονος Μάρτυς — Σεπτεμβρίου 1.
 Ἀμπλίας, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ὀκτωβρίου 31.
 Ἀμφιλόγιος Ἰκονίου — Νοεμβρ. 23.
 Ἀμὼς Προφήτης — Ἰουν. 15.
 Ἀνανίας, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ὀκτωβρίου 1.
 Ἀνανίας, ἐκ τῶν 3 Παίδων — Δεκεμβρίου 17.
 Ἀναστασία Ὁσιομάρτυς — Ὀκτωβρίου 29.
 Ἀναστασία Φαρμακολύτρια — Δεκεμβρίου 22.
 Ἀναστάσιος Ὁσιομάρ. — Ἰανουαρ. 22.
 Ἀνατόλιος Κωνσταντινουπόλεως — Ἰουλίου 3.
 Ἀνδρέας ὁ Πρωτόκλητος — Νοεμ. 30.
 Ἀνδρέας Ὁσιομάρτυς, ὁ ἐν τῇ Κρίσει — Ὀκτωβρ. 17.
 Ἀνδρέας Μάρτυς — Μαΐου 18.
 Ἀνδρέας Κρήτης — Ἰουλίου 4.
 Ἀνδρέας Μάρτυς ὁ Στρατηλάτης — Αὐγούστου 19.
 Ἀνδρόνικος Ὁσιος — Ὀκτωβρ. 9.
 Ἀνδρόνικος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 12.
 Ἀνδρόνικος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Μαΐου 17, καὶ Ἰουλ. 30.
 Ἀνεμόδιστος Μάρτυς — Νοεμβρ. 2.
 Ἀνθιμος Ἱερομάρτυς — Σεπτ. 3.
 Ἀνίκητος Μάρτυς — Αὐγ. 12.
 Ἄννα Θεομήτωρ — Σεπτ. 9. καὶ Ἰουλίου 25.
 Ἄννα Προφήτις — Φεβρ. 2.
 Ἀντίπας Ἱερομάρτυς — Ἀπριλ. 11.
 Ἀντωνίνα Μάρτυς — Ἰουν. 10.
 Ἀντώνιος, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παίδων — Ὀκτωβρ. 22.
 Ἀντώνιος ὁ Μέγας — Ἰανουαρ. 17.
 Ἀντώνιος, ἐκ τῶν 7 Μακκαδαίων — Αὐγούστου 1.
 Ἀνυσία Ὁσιομάρτυς — Δεκεμ. 30.
 Ἀπελλῆς, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ὀκτωβρίου 31.
 Ἀπολλώνιος Μάρτυς — Δεκεμ. 14.
 Ἀπρία, ἐκ τῶν Ἀποστόλων — Νοεμβρίου 22.
 Ἀρέθας Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 24.
 Ἀρίσταρχος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἀπριλ. 14.
 Ἀριστόβουλος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ὀκτωβρ. 31.
 Ἀρκάδιος Ὁσιος, ὁ τοῦ Ξενοφώντος — Ἰανουαρ. 26.
 Ἀρριανὸς Μάρτυς — Δεκεμβρ. 14.
 Ἀρσένιος ὁ Μέγας — Μαΐου 8.
 Ἀρσένιος Κερκύρας — Ἰανουαρ. 19.
 Ἀρτέμιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 20.
 Ἀρχιππος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Νοεμβρ. 22, καὶ Φεβρουαρίου 19.
 Ἀσύγκριτος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἀπριλίου 8.
 Αὐξέντιος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 13.
 Αὐξέντιος Ὁσιος — Φεβρ. 14.
 Αὐτόνομος Ἱερομάρτυς — Σεπτ. 12.
 Ἀφθόνιος Μάρτυς — Νοεμβρ. 2.
 Ἀχίμ, ἐκ τῶν 7 Μακκαδαίων — Αὐγούστου 1.
 Ἀχίλλιος Λαρίσσης — Μαΐου 15.

B

- Βαθύλας Ἱερομάρτυς — Σεπτ. 4.
 Βάχχος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 7.
 Βαλλεριανὸς Μάρτυς — Νοεμβρ. 22.
 Βαρβάρα Μάρτυς — Δεκεμβρ. 4.
 Βαρθολομαῖος Ἀπάστολος — Ἰουνίου 11.

Βαρλαάμ Μάρτυς — Νοεμβρ. 19.
 Βαρνάβας, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων
 — Ἰουνίου 11.
 Βαρούχ Προφήτης — Σεπτεμβρ. 28.
 Βασιλείδης, ἐκ τῶν 10 τῶν ἐν Κρή-
 τη — Δεκεμβρίου 23.
 Βασίλειος ὁ Μέγας — Ἰανουαρ. 1,
 καὶ 30.
 Βασίλειος Ὁσίος — Φεβρουαρ. 28.
 Βασίλειος Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 22.
 Βασίλειος Ὁμολογητής, ὁ Παρίου —
 Ἀπριλίου 12.
 Βασίλειος Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 7.
 Βασίλειος Ἱερομάρτυς, ὁ Ἀμασίας —
 Ἀπριλίου 26.

Βασιλίσκος Μάρτυς — Μαρτ. 3.
 Βασιλίσκος ἕτερος Μάρτυς — Μα-
 ίου 22.
 Βάσσα Μάρτυς — Αὐγ. 21.
 Βενέδικτος Ὁσίος — Μαρτ. 14.
 Βενέδιμος Μάρτυς — Μαΐου 18.
 Βήλα Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
 Βιθαινός, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Βικέντιος Μάρτυς — Νοεμβρ. 11.
 Βίκτωρ Μάρτυς — Νοεμβρ. 11.
 Βλάσιος Ἱερομάρτυς — Φεβρ. 11.
 Βονιφάτιος Μάρτυς — Δεκεμ. 19.
 Βουκόλος Σμύρνης — Φεβρ. 6.

Γ

Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγος — Νοεμ-
 βρίου 8. Μαρτ. 26. Ἰουλ. 13.
 Γαῖος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Γαλακτίων Μάρτυς — Νοεμβρ. 5.
 Γελάσιος, ἐκ τῶν 10 τῶν ἐν Κρή-
 τη — Δεκεμβρίου 23.
 Γεράσιμος Ὁσίος, ὁ ἐν Κεφαλληνία
 — Ὀκτωβρίου 20.
 Γεράσιμος Ὁσίος, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ —
 Μαρτ. 4.
 Γερβάσιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 14.
 Γερμανός Κωνσταντινουπόλεως —
 Μαΐου 12.
 Γεώργιος ὁ Χοζεδίτης — Ἰανουαρ. 8.
 Γεώργιος Ὁσίος, ὁ ἐν τῷ Μαλιῷ
 — Ἀπριλίου 4.
 Γεώργιος Μιτυλήνης — Ἀπριλ. 7.
 Γεώργιος ὁ Τροπαιοφόρος — Ἀπριλ. 23.

Γλυκερία Μάρτυς — Μαΐου 13.
 Γοργόνιοι δύο, ἐκ τῶν 40 Μαρτύ-
 ρων — Μαρτίου 9.
 Γόρδιος Μάρτυς — Ἰανουαρ. 3.
 Γουρίας Μάρτυς — Νοεμβρ. 15.
 Γουρίας ἐκ τῶν 7. Μακκαδαίων —
 Αὐγούστου 1.
 Γρηγόριος ὁ Μεγάλης Ἀρμενίας —
 Σεπτεμβρίου 30.
 Γρηγόριος ὁ Θαυματ. — Νοεμ. 17.
 Γρηγόριος ὁ Δεκαπολίτης — Νοεμ-
 βρίου 20.
 Γρηγόριος Ἀκραγαντίνων — Νοεμ-
 βρίου 23.
 Γρηγόριος ὁ Νύσσης — Ἰανουαρ. 10.
 Γρηγόριος ὁ Θεολόγος — Ἰανουαρ.
 25 καὶ 30.
 Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς — Κυρ. Β'.
 τῶν Νηστειῶν.

Δ

Δαλμάτος Ὁσίος — Αὐγ. 3.
 Δαμιανός Ἀνάργυρος — Νοεμβ. 1.
 καὶ Ἰουλ. 1.
 Δανιήλ Στυλῖτης — Δεκεμβρ. 11.
 Δανιήλ ὁ Προφήτης — Δεκεμ. 17.
 Δανιήλ Μάρτυς — Φεβρουαρ. 16.
 Δαρεία Μάρτυς — Μαρτ. 19.

Δαυῖδ, ὁ Προφητάναξ — Κυρ. με-
 τὰ τὴν Χ. Γέννησιν.
 Δαυῖδ Ὁσίος, ὁ ἐν Θεσσαλονίκη —
 Ἰουν. 26.
 Δημήτριος Μάρτυς, ὁ Μυραδλύτης
 — Ὀκτωβρ. 26.
 Διόδωρος Μάρτυς — Ἀπριλ. 5.

Διομήδης Μάρτυς — Αύγ. 16.
 Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης — Ὁκτωβρίου 3.
 Διονύσιος, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παίδων — Ὁκτωβρ. 22.
 Διονύσιος Ὁσίος, ὁ ἐκ Ζακύνθου — Δεκεμβρίου 17.
 Διονύσιος Μάρτυς — Μαΐου 18.
 Δῖος Ὁσίος — Ἰουλ. 19.

Δομετιανὸς Μελιτινῆς — Ἰαν. 10.
 Δομετιανὸς, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
 Δομετιανὸς Ὁσιομάρτυς — Αύγ. 7.
 Δομνίκη Ὁσία — Ἰανουαρ. 8.
 Δόμνος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
 Δορυμέδων Μάρτυς — Σεπτ. 19.
 Δωρόθεος Ἱερομάρτυς — Ἰουν. 5.

E

Εἰρήναρχος Μάρτυς — Νοεμ. 28.
 Εἰρήνη Μάρτυς — Ἀπριλ. 16.
 Εἰρήνη Μαρτυς ἑτέρα, ἡ Λικινίου — Μαΐου 5.
 Εἰκδίκιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
 Εἰλαζαρος, ἐκ τῶν 7 Μακκαδαίων — Αὐγούστου 1.
 Εἰλαζαρος, ὁ διδάσκαλος τούτων — Αὐγούστου 1.
 Εἰλένη, μήτηρ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου — Μαΐου 21.
 Εἰλευθέριος Ἱερομάρτυς — Δεκεμβρίου 15.
 Εἰλισάβητ, ἡ τοῦ Προδρόμου Μήτηρ — Σεπτ. 5. καὶ Ἰουν. 24.
 Εἰλισάβητ Ὁσία, ἡ Θαυματουργὸς — Ἀπριλίου 24.
 Εἰλισσαῖος ὁ Προφήτης — Ἰουν. 14.
 Εἰλλάδιος Ἱερομάρτυς — Μαΐου 27.
 Εἰλιπιδηφόρος Μάρτυς — Νοεμβρ. 2.
 Εἰλπίδιος Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 7.
 Εἰλπίς Μάρτυς — Σεπτ. 17.
 Εἰλακουστωδιανὸς, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παίδων — Ὁκτωβρ. 22.
 Εἰπαινετός, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἰουλ. 30.
 Εἰπίμαχος Μάρτυς — Ὁκτωβρ. 31.
 Εἰπιστήμη Μαρτυς — Νοεμβρ. 5.
 Εἰπιφάνιος Κύπρου — Μαΐου 12.
 Εἰραστος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Νοεμβρίου 10.
 Εἰρμαῖος Ἱερομάρτυς — Νοεμβρ. 4.

Εἰρηῆς, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἀπριλίου 8.
 Εἰρημίας Μάρτυς — Μαΐου 30.
 Εἰρημικὸς Μάρτυς — Ἰουλ. 26.
 Εἰρηογένης Μάρτυς — Σεπτ. 1.
 Εἰρηογένης Μάρτυς ἑτερος — Δεκεμβρίου 10.
 Εἰρηοκράτης Μάρτυς — Ἰουλ. 26.
 Εἰρηόλαος Ἱερομάρτυς — Ἰουλ. 26.
 Εἰρηυλος Μάρτυς — Ἰανουαρ. 13.
 Εὐάριστος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ — Δεκεμβρ. 23.
 Εὐγενία Ὁσιομάρτυς — Δεκεμβρίου 24.
 Εὐγένιος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 13.
 Εὐγένιος Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 7.
 Εὐγραφος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 10.
 Εὐδοκία Ὁσιομάρτυς — Μαρτ. 1.
 Εὐδόκιμος Δίκαιος — Ἰουλ. 31.
 Εὐθύμιος Ὁμολογητής, ὁ Σάρδεων — Δεκεμβρ. 26.
 Εὐθύμιος ὁ Μέγας — Ἰανουαρ. 20.
 Εὐλαμπία Μάρτυς — Ὁκτωβρ. 10.
 Εὐλάμπιος Μάρτυς — Ὁκτωβρ. 10.
 Εὐρέμιος Ἐπίσκοπος Γορτύνης — Σεπτ. 18.
 Εὐνίκη Μάρτυς — Ὁκτωβρ. 28.
 Εὐνικιανὸς, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 40 Μαρτύρων — Δεκεμβρίου 23.
 Εὐνοϊκὸς, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
 Εὐδοὸς Μάρτυς — Σεπτ. 1.

Εὐπλους Διάκονος Μάρτυς — Αὐγούστου 14.	Εὐτυχής, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Εὐπορος, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 Μαρτύρων — Δεκεμβρ. 23.	Εὐτυχής Ἱερομάρτυς — Μαΐου 28.
Εὐσέβιος Σαμωσαίων Ἱερομάρτυς — Ἰουνίου 22.	Εὐτυχής ἑτερος Ἱερομάρτυς — Αὐγούστου 24.
Εὐσεβωνᾶς, ἐκ τῶν 7 Μακκαβαίων — Αὐγούστου 1.	Εὐτύχιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Εὐσίγνιος Μάρτυς — Αὐγ. 5.	Εὐτύχιος Κωνσταντινουπόλεως — Ἀπριλίου 9.
Εὐστάθιος Μάρτυς, ὁ Πλακίδας — Σεπτεμβρίου 20.	Εὐφημία Παρθενομάρτυς — Σεπτεμβρίου 16. καὶ Ἰουλ. 11.
Εὐστάθιος Ἀντιοχείας — Φεβρουαρίου 21.	Εὐφροσύνη Ὁσία — Σεπτεμβρ. 25.
Εὐστράτιος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 13.	Εὐφύχιος Μάρτυς — Ἀπριλ. 9.
Εὐτρόπιος Μάρτυς — Μαρτίου 3.	Ἐφραίμ ὁ Σύρος — Ἰανουαρ. 28.
	Ἐφραίμ Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 7.

Z

Ζαχαρίας, ὁ Πατὴρ τοῦ Προδρόμου — Σεπτεμ. 5, 23, καὶ Ἰουν. 24.	Ζηνοβίος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 30.
Ζαχαρίας Προφήτης — Φεβρ. 8.	Ζωή Μάρτυς — Δεκεμβρ. 18.
Ζηνοβία Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 30.	Ζωτικός, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 Μαρτύρων — Δεκεμβρ. 23.

H

Η'λιανός, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.	Η'ράκλειος Μάρτυς — Μαΐου 18.
Η'λίας ἐκ τῶν αὐτῶν — Μαρτ. 9.	Η'ρωδίων, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἀπριλίου 8.
Η'λίας Μάρτυς — Φεβρουαρ. 16.	Η'σαΐας Μάρτυς — Φεβρουαρ. 16.
Η'λίας, ἡ Ἡλιοῦ ὁ Προφήτης — Ἰουλίου 20.	Η'σαΐας ὁ Προφήτης — Μαΐου 9.
Η'ράκλειος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.	Η'σύχιος Μάρτυς — Μαρτίου 3.
	Η'σύχιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.

Θ

Θαδδαῖος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Αὐγούστου 21.	Θεόδοτος Ἱερομάρτυς — Ἰουν. 7.
Θαλέλαιος Μάρτυς — Μαΐου 20.	Θεόδουλος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
Θείκλα ἡ Πρωτομάρτυς — Σεπτεμ. 24.	Θεόδουλος, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 Μαρτύρων — Δεκεμβρ. 23.
Θεόγνιος Μάρτυς — Αὐγ. 21.	Θεόδουλος Μάρτυς ἑτερος — Φεβρουαρίου 16.
Θεοδοσία Μάρτυς — Μαΐου 29.	Θεόδουλος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Θεοδόσιος ὁ Κοινοδιάρχης — Ἰανουαρίου 11.	

Θεοδώρα Ὁσία, ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ — Σεπτεμβρίου 11.

Θεοδώρα ἡ Αὐγούστα — Φεβρ. 11.

Θεόδωρος ὁ Στουδίτης — Νοεμβρίου 11.

Θεόδωρος ὁ Γραπτός — Δεκεμβρίου 27.

Θεόδωρος ὁ Στρατηλάτης — Φεβρουαρ. 8 — Μαΐου 8.

Θεόδωρος ὁ Τήρων — Φεβρ. 17, καὶ Σαββ. Α'. τῶν Νηστειῶν.

Θεόδωρος ὁ Τριχινᾶς — Ἀπριλ. 20.

Θεόδωρος ὁ Συκεώτης — Ἀπριλ. 22.

Θεόδωρος ὁ Ἠγιασμένος — Μαΐου 16.

Θεόκτιστος Ὁσίος — Σεπτεμβρ. 3.

Θεόκτιστος Ὁσίος ἑτερος — Ἰανουαρίου 4.

Θεόπεμπος Μάρτυς — Ἰανουαρ. 5.

Θεοπίστη Μάρτυς — Σεπτ. 20.

Θεοπίστος Μάρτυς — Σεπτ. 20.

Θεοφάνης ὁ Γραπτός — Ὀκτωβ. 11.

Θεοφάνης Ὁμολογητής — Μαρτ. 12.

Θεόφιλος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.

Θεοφύλακτος Ὁμολογητής — Μαρτ. 8.

Θεωνᾶς Μάρτυς — Ἰανουαρ. 5.

Θύρσος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 14.

Θωμᾶς Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12. — Ὀκτωβρίου 6.

Θωμᾶ Ὁσίον — Ἰουλίου 7.

I

Γάκωβος Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12. ὁ τοῦ Ἀλφαίου — Ὀκτωβρ. 9.

Γάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος — Ὀκτωβρίου 23.

Γάκωβος, Ὁμολογητής — Μαρτ. 21.

Γάκωβος Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12. ὁ τοῦ Ζεβεδαίου — Ἀπριλ. 30.

Γάμβλιχος, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παίδων — Ὀκτωβρίου 22.

Γάσων, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἀπριλίου 29.

Γγνάτιος ὁ Θεοφόρος — Δεκεμ. 20.

Γεζεκιήλ ὁ Προφήτης — Ἰουλ. 23.

Γέραξ Μάρτυς — Ὀκτωβρίου 28.

Γερεμίας Μάρτυς — Φεβρουαρ. 16.

Γερεμίας ὁ Προφήτης Μαΐου 1.

Γερόθεος Ἀθηνῶν — Ὀκτωβρ. 4.

Γησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ — Σεπτ. 1.

Γλᾶριος Μάρτυς — Ἰουλ. 12.

Γλαρίων ὁ Μέγας — Ὀκτωβρ. 21.

Γλαρίων ὁ Νεός — Μαρτ. 28.

Γλαρίων ὁ τῶν Δαλμάτων — Ἰουνίου 6.

Γούδας Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12. — Ἰουνίου 19.

Γουλιανή Μάρτυς — Δεκεμβρ. 21.

Γουλιανός Μάρτυς — Φεβρ. 16.

Γουλιανός Μάρτυς ὁ Ταρσεύς — Ἰουνίου 21.

Γουλίττα Μάρτυς — Ἰουλ. 15.

Γουνία, ἐκ τῶν Ἀποστόλων — Μαΐου 17.

Γουστίνα Παρθενομάρτυς — Ὀκτωβρίου 2.

Γουστίνος Μάρτυς, ὁ Φιλόσοφος — Ἰουνίου 1.

Γυσαῖκ Πατριάρχης — Κυρ. τῶν Προπατόρων.

Γυσαῖκιος Ὁσίος — Μαΐου 30 — καὶ Αὐγούστου 3.

Γυσαυρος Μάρτυς — Ἰουνίου 17.

Γυσίδωρος ὁ Πηλουσιώτης — Φεβρουαρίου 4.

Γυσίδωρος Μάρτυς, ὁ ἐν Χίφ — Μαΐου 14.

Γυμαῖν Μάρτυς — Ἰουνίου 17.

Γωακείμ ὁ Θεοπάτωρ — Σεπτ. 9.

Γωάννης ὁ Νηστευτής — Σεπτ. 2.

Γωάννης τοῦ (Σύλληψις — Σεπτ. 23.

Προδρόμου } Σύναξις — Ἰανουαρ. 7.

καὶ Βαπτιστοῦ } Γέννησις — Ἰουνίου 24.

στοῦ } Ἀποτομή — Αὐγ. 29.

Γωάννης ὁ Εὐαγγελιστής καὶ Θεολόγος — Σεπτ. 26, καὶ Μαΐου 8.

Γωάννης ὁ Ἐλεήμων — Νοεμ. 12.
 Γωάννης ὁ Χρυσόστομος — Νοεμ.
 13, καὶ Ἰανουαρίου 27. 30.
 Γωάννης ὁ Δαμασκηνός — Δεκεμ-
 βρίου 4.
 Γωάννης ὁ Καλυδίτης — Ἰαν. 15.
 Γωάννης ὁ τοῦ Ξενοφῶντος υἱός —
 Ἰανουαρίου 26.
 Γωάννης ὁ Ἀνάργυρος — Ἰαν. 31.
 Γωάννης, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Γωάννης ὁ τῆς Κλίμακος — Μαρ. 30.
 Γωάννης Ἀσκητής — Ἰουλ. 21.

Γωάννης Κωνσταντινουπόλεως — Αὐ-
 γύστου 30.
 Γωαννίκιος ὁ Μέγας — Νοεμβρ. 4.
 Ἰωβ ὁ Πολύαθλος — Μαΐου 6.
 Ἰωὴλ ὁ Προφήτης — Ὀκτωβρ. 19.
 Ἰωνᾶς ὁ Προφήτης — Σεπτεμβρ. 21.
 Ἰωσήφ Μάρτυς — Νοεμβρ. 3.
 Ἰωσήφ ὁ Μνήστωρ — Κυρ. μετὰ
 τὴν Χ. Γέννησιν.
 Ἰωσήφ ὁ Ὑμνογράφος — Ἀπριλ. 3.
 Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης — Ἰουλ. 14.
 Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας — Κυρ.
 τῶν Μυροφόρων.

Κ

Καλλίνικος Μάρτυς — Δεκεμ. 14.
 Καλλίνικος Μάρτυς ἕτερος — Ἰου-
 λίου 29.
 Καλλιόπιος Μάρτυς — Ἀπριλ. 7.
 Καλλίστη Μάρτυς — Σεπτεμβρ. 1.
 Καλλίστρατος Μάρτυς — Σεπτ. 27.
 Καπίτων Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 7.
 Κάρπος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 13.
 Κάρπος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Μαΐου 26.
 Κασσιανός Ὁσίος — Φεβρουαρ. 29.
 Κάστουλος Μάρτυς — Δεκεμ. 18.
 Κάστωρ Μάρτυς — Δεκεμβρ. 18.
 Κέλσιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 14.
 Κήρυκος Μάρτυς — Ἰουλ. 15.
 Κικιλία Μάρτυς — Νοεμβρ. 22.
 Κλαύδιος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 18.
 Κλαύδιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Κλαύδιος Μάρτυς ἕτερος — Ἀπρι-
 λίου 5.
 Κλεόνικος Μάρτυς — Μαρτ. 3.
 Κλήμης Ῥώμης Ἱερομάρτυς — Νοεμ-
 βρίου 24.
 Κλήμης Ἀγκύρας Ἱερομάρτυς — Ἰα-
 νουαρίου 23.
 Κωδράτος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Σεπτεμβρίου 21.
 Κωδράτος Μάρτυς — Μαρτ. 10.

Κόνων Μάρτυς — Μαρτ. 5.
 Κορήλιος ὁ Ἐκατόνταρχος — Σε-
 πτεμβρίου 13.
 Κοσμάς ὁ Ποιητής — Ὀκτωβρ. 14.
 Κοσμάς Ἀνάργυρος — Νοεμβρ. 1,
 καὶ Ἰουλίου 1.
 Κούαρτος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Νοεμβρ. 10.
 Κρήσκης Μάρτυς — Ἀπριλ. 15.
 Κρήσκης, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ἰουλίου 30.
 Κυπριανός Ἱερομάρτυς — Ὀκτω-
 βρίου 2.
 Κυριακὴ Μάρτυς — Ἰουλίου 7.
 Κυριακός Ἀναχωρητής — Σεπτεμ-
 βρίου 29.
 Κυρίλλος Ἀλεξανδρείας — Ἰανουα-
 ρίου 18, καὶ Ἰουνίου 9.
 Κυρίλλος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Κύριλλος Ἱεροσολύμων — Μαρτ. 18.
 Κύριλλος Διάκονος — Μαρτίου 29.
 Κυρίων, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Κῦρος Ἀνάργυρος — Ἰανουαρ. 31.
 Κωνσταντῖνος, ἐκ τῶν ἐν Ἐφίῳ 7
 Παίδων — Ὀκτωβρίου 22.
 Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας — Μαΐου 21.

Α

Αάζαρος Ὁσίος, ὁ ἐν τῷ Γαλησίῳ
— Νοεμβρίου 7.

Αάζαρος ὁ Τετραήμερος — Σαββά-
τῳ τοῦ Ααζάρου.

Ααμπαδὸς Ὁσίος — Ἰουλίου 5.

Ααυρέντιος Ἀρχιδιάκονος — Αὐγού-
στου 10.

Ααῦρος Μάρτυς — Αὐγ. 18.

Αεύκιος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 14.

Αεότιος Μάρτυς — Ἰουν. 18.

Αέων Πάπας Ῥώμης — Φεβρ. 18.

Αέων Κατάνης — Φεβρουαρ. 20.

Αογγίνος ὁ Ἐκατόνταρχος — Ὀκτω-
βρίου 16.

Αουκᾶς ὁ Εὐαγγελιστής — Ὀκτω-
βρίου 18.

Αουκᾶς Ὁσίος, ὁ ἐν τῷ Στειρίῳ —
Φεβρουαρίου 7.

Αουκία Μάρτυς — Δεκεμβρ. 13.

Αουκιανὸς Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 15.

Αουκιλλιανὸς Μάρτυς — Ἰουν. 3.

Αουππος Μάρτυς — Αὐγούστ. 23.

Αυσίμαχος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
Μαρτίου 9.

Μ

Μακάριος Ὁσίος, ὁ Αἰγύπτιος — Ἰα-
νουαρίου 19.

Μακρίνα Ὁσία — Ἰουλ. 19.

Μαλαχίας ὁ Προφήτης — Ἰαν. 3.

Μάμας Μάρτυς — Σεπτ. 2.

Μανουὴλ Μάρτυς — Ἰουνίου 17.

Μαξιμιλιανὸς, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7
Παίδων — Ὀκτωβρίου 22.

Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής — Ἰανουα-
ρίου 21, καὶ Αὐγούστου 13.

Μαρδάριος Μάρτυς — Δεκεμ. 13.

(Γέννησις αὐτῆς — Σεπ. 8.

Μαρία η) Εἰσόδία αὐτῆς — Νοεμ. 21.

Μαρία η) Θεοτόκος Εὐαγγελισμὸς αὐτῆς —
Μαρτίου 25.

(Κοίμησις αὐτῆς — Αὐγ. 15.

Μαρία Ὁσία, ἡ τοῦ Ξενοφώντος γυ-
νὴ — Ἰανουαρίου 26.

Μαρία Ὁσία, ἡ Αἰγυπτία — Ἀπριλ. 4.

Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ — Ἰουλ. 22.

Μαρίνα Μάρτυς — Ἰουλίου 17.

Μαρκελλῖνος Μάρτυς — Δεκεμ. 18.

Μαρκελλὸς Μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων
— Δεκεμβρίου 29.

Μάρκελλος, ἐκ τῶν 7 Μακκαδαίων
— Αὐγούστου 1.

Μαρκία Μάρτυς — Δεκεμβρ. 18.

Μαρκιανὸς Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 25.

Μάρκος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 18.

Μάρκος Ὁσίος — Μαρτ. 29.

Μάρκος ὁ Εὐαγγελιστής — Ἀπρ. 25.

Μαρτινιανὸς Ὁσίος — Φεβρ. 13.

Μαρτινιανὸς, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7
Παίδων — Ὀκτωβρίου 22.

Μαρτίνος Πάπας Ῥώμης — Ἀπρ. 13.

Μαρτύριος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 25.

Ματθαῖος ὁ Εὐαγγελιστής — Νοεμ-
βρίου 16.

Ματθίας Ἀπόστολος, ἐκ τῶν 12 —
Αὐγούστου 9.

Ματρώνα Ὁσία — Νοεμβρ. 9.

Ματρώνα Ὁσία, ἡ ἐν Θεσσαλονίκῃ
— Μαρτίου 27.

Μαύρα Μάρτυς — Μαΐου 3.

Μεθόδιος Ὁμολογητής — Ἰουν. 14.

Μεθόδιος Πατέρων Ἱερομάρτυς —
Ἰουνίου 20.

Μελάνη Ὁσία ἡ Ῥωμαία — Δε-
κεμβρίου 31.

Μελέτιος Ἀντιοχείας — Φεβρουαρ. 12.

Μελίτων, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
Μαρτίου 9.

Μένανδρος Μάρτυς — Μαΐου 19.

Μερκουρίου Μάρτυς — Νοεμβρ. 25.

Μηνᾶς Μάρτυς, ὁ Αἰγύπτιος —
Νοεμβρίου 11.

- Μηνᾶς ὁ Καλλιθέλαδος — Δεκεμβρίου 10.
 Μηνοδώρα Μάρτυς — Σεπτ. 10.
 Μητροδώρα Μάρτυς — Σεπτ. 10.
 Μητροφάνης Κωνσταντινουπόλ. — Ἰουνίου 4.
 Μισαήλ, ἐκ τῶν 3 Παίδων — Δεκεμβρίου 17.
 Μιχαήλ Ἀρχιστράτηγος — Σεπτ. 6, καὶ Νοεμβρίου 8.
 Μιχαήλ Συννάδων — Μαΐου 23.
 Μιχαῖας ὁ Προφήτης — Αὐγ. 14.
 Μύρων Μάρτυς — Αὐγούστ. 17.
 Μωκίος Ἱερομάρτυς — Μαΐου 11.
 Μωϋσῆς ὁ Θεόπτης — Σεπτ. 4.
 Μωϋσῆς Ὁσίος ὁ Αἰθίοψ — Αὐγούστου 28.

N

- Ναζάριος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 14.
 Ναούμ Προφήτης — Δεκεμβρ. 1.
 Νάρκισσος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ὀκτωβρίου 31.
 Ναταλία Μάρτυς — Αὐγ. 26.
 Νεῖλος Ὁσίος — Νοεμβρ. 12.
 Νεονίλα Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
 Νεόφυτος Μάρτυς — Ἰανουαρ. 21.
 Νέστωρ Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 27.
 Νίκανδρος Ἱερομάρτυς — Νοεμ. 4.
 Νικάνωρ, ἐκ τῶν 7 Διακόνων — Ἰουλίου 28.
 Νικήτας Μάρτυς — Σεπτ. 15.
 Νικήτας Ὁσίος — Ἀπριλίου 3.
 Νικηφόρος Μάρτυς — Φεβρ. 9.
 Νικηφόρος Κωνσταντινουπόλεως — Μαρτίου 13, καὶ Ἰουνίου 2.
 Νικόδημος, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων — Κυρ. τῶν Μυροφόρων.
 Νικόλαος ὁ ἐν Μύροις — Δεκεμ. 6.
 Νικόλαος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
 Νικόστρατος Μάρτυς — Δεκεμ. 18.
 Νίκων Ὁσίος, ὁ Μετανοεῖτε — Νοεμβρίου 26.
 Νίκων Ὁσιομάρτυς — Μαρτίου 23.
 Νιτᾶς Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
 Νυμφοδώρα Μάρτυς — Σεπτ. 10.

Ξ

- Ξανθίας, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
 Ξένη Ὁσία — Ἰανουαρ. 24.
 Ξενοφῶν Ὁσίος — Ἰανουαρ. 25.

O

- Ὀλυμπᾶς, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Νοεμβρίου 10.
 Ὀνήσιμος, ἐκ τῶν Ἀποστόλων — Νοεμβρ. 22. Φεβρουαρ. 15.
 Ὀνησιφόρος Μάρτυς — Νοεμβρ. 9.
 Ὀνούφριος Ὁσίος — Ἰουνίου 12.
 Ὄρεστης Μάρτυς — Νοεμβρ. 10.
 Ὄρεθης Μάρτυς ἑτερος — Δεκεμ. 13.
 Οὐαλέριος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
 Οὐάλης, ἐκ τῶν αὐτῶν — Μαρτ. 9.
 Οὐάλης Μάρτυς ἑτερος — Φεβρουαρίου 16.
 Οὐαρος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 19.
 Οὐρβανὸς, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ὀκτωβρίου 31.

Π

- Παγκράτιος Ἱερομάρτυς Ἰουλ. 9.
 Πάνφιλος Μάρτυς — Φεβρ. 16.
 Παντελεήμων ὁ Ἱαματικός — Ἰου-
 λίου 27.
 Πάπυλος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 13.
 Παραμόνος Μάρτυς — Νοεμ. 29.
 Παρασκευὴ Ὁσιομάρτυς — Ἰουλ. 26.
 Παρθένιος Λαμφάκου — Φεβρ. 7.
 Παρμενᾶς, ἐκ τῶν 7 Διακόνων —
 Ἰουλίου 28.
 Πατάπιος Ὁσιος — Δεκεμβρ. 8.
 Πατρίκιος Ἱερομάρτυς — Μαΐου 19.
 Παυλῖνος Μάρτυς — Μαΐου 18.
 Παῦλος Κωνσταντινουπόλεως Ὁμο-
 λογητῆς — Νοεμβρ. 6.
 Παῦλος Ὁσιος, ὁ Θηβαῖος — Ἰα-
 νουαρίου 15.
 Παῦλος Μάρτυς — Φεβρουαρ. 16.
 Παῦλος Μάρτυς ἕτερος — Μαΐου 18.
 Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, τὸ Σκεῦος τῆς
 ἐκλογῆς — Ἰουνίου 29.
 Παῦλος Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Νέος
 — Αὐγούστου 30.
 Παφνούτιος Ἱερομάρτυς — Ἀπρ. 19.
 Παχώμιος ὁ Μέγας — Μαΐου 15.
 Πελαγία Ὁσία — Ὀκτωβρίου 8.
 Πελαγία Μάρτυς — Μαΐου 4.
 Πέτρος Ἀλεξανδρείας Ἱερομάρ. —
 Νοεμβρίου 24.
 Πέτρος Μάρτυς — Μαΐου 18.
 Πέτρος Ὁσιος, ὁ ἐν τῷ Ἀθῶ —
 Ἰουνίου 12.
- Πέτρος Ἀπόστολος, ὁ Πρωτοκορυ-
 φαῖος — Ἰουνίου 29.
 Πηγάσιος Μάρτυς — Νοέμβρ. 3.
 Πίστις Μάρτυς — Σεπτεμβρ. 17.
 Πιστὸς Μάρτυς — Αὐγ. 21.
 Πλάτων Μάρτυς — Νοεμβρ. 18.
 Ποιμὴν Ὁσιος — Αὐγούστου 27.
 Πολύαινος Μάρτυς — Μαΐου 19.
 Πολύευκτος Μάρτυς — Ἰανουαρ. 9.
 Πολύκαρπος Σμύρνης — Φεβρ. 23.
 Πομπήσιος Μάρτυς — Ἀπριλ. 10.
 Πόμπιος, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 Μαρ-
 τύρων — Δεκεμβρίου 23.
 Πορφύριος Μάρτυς — Νοεμβρ. 9.
 Πορφύριος Μάρτυς ἕτερος — Φε-
 βρουαρίου 16.
 Πορφύριος Γάζης — Φεβρ. 26.
 Πούδης, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Αὐγούστου 14.
 Πρίσκος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Πρόβος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 12.
 Πρόκλος Κωνσταντινουπόλεως —
 Νοεμβρίου 20.
 Πρόκλος Μάρτυς — Ἰουλίου 12.
 Προκόπιος Ὁσιος, ὁ Δεκαπολίτης —
 Φεβρουαρίου 27.
 Προκόπιος ὁ Μεγαλομάρτυς — Ἰου-
 λίου 28.
 Προτάσιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 14.
 Πρόχορος, ἐκ τῶν 7 Διακόνων —
 Ἰουλίου 28.

Ρ

- Ρ'οδίων, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Νοεμβρίου 10.
- Ρ'οῦφος, ἐκ τῶν 70 Ἀποσ. — Ἀπρ. 8.
- Ρ'ωμανὸς ὁ Μιλωδὸς — Ὀκτω-
 βρίου 4.
- Ρ'ωμανὸς Μάρτυς — Νοεμβρ. 18.

Σ

- Σάββας ὁ Ἁγιασμένος — Δεκεμ. 5.
 Σαββάτιος Μάρτυς — Σεπτεμβρ. 9.
 Σαβέλ Μάρτυς — Ἰουνίου 17.
 Σαβίνος Μάρτυς — Μαρτ. 16.
 Σακερδῶν, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Σαμουὴλ ὁ Προφήτης — Αὐγ. 20.
 Σαμφὼν ὁ Ξενοδόχος — Ἰουν. 27.
 Σαμωνᾶς Μάρτυς — Νοεμβρ. 15.
 Σάρβηλος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
 Σάρρα ἡ τοῦ Ἀβραάμ — Κυρ. τῶν
 Προπατόρων.
 Σατορνίνος, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 40
 Μαρτύρων — Δεκεμβρίου 23.
 Σεβαστιανὸς Μάρτυς — Δεκεμ. 18.
 Σεβηριανὸς Μάρτυς — Σεπτεμ. 9.
 Σεβηριανός, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων
 — Μαρτίου 9.
 Σέλευκος Μάρτυς — Φεβρουαρ. 16.
 Σέργιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 7.
 Σίλας, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ἰουλίου 30.
 Σίλβεστρος Πάπας Ῥώμης — Ἰαν. 2.
 Σιλουανός, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ἰουλίου 30.
 Σίμων Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12, ὁ Ζη-
 λωτῆς — Μαΐου 10.
 Σισίνιος ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτίου 9.
 Σισώης ὁ Μέγας — Ἰουλίου 6.
 Σμάραγδος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων
 — Μαρτίου 9.
 Σολομὸν, ἡ μήτηρ τῶν Μακκα-
 βαίων — Αὐγούστου 1.
 Σοφία Μάρτυς — Σεπτεμβρ. 17.
 Σοφονίας Προφήτης — Δεκεμβρ. 3.
 Σπυρίδων ὁ Θαυματουργὸς — Δε-
 κεμβρίου 12.
 Στάχυς, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ὀκτωβρίου 31.
 Στεφανὶς Μάρτυς — Νοεμβρ. 11.
 Στέφανος ὁ Σαββαΐτης — Ὀκτω-
 βρίου 28, καὶ Ἰουλίου 13.
 Στέφανος ὁ Νέος, Ὁσιομάρτυς —
 Νοεμβρίου 18.
 Στέφανος ὁ Πρωτομάρτυς — Δεκεμ-
 βρίου 27.
 Στρατόνικος Μάρτυς — Ἰανουα-
 ρίου 13.
 Συγκλητικὴ Ὁσία — Ἰανουαρ. 5.
 Συμεὼν ὁ Στυλῆτης — Σεπτεμ. 1.
 Συμεὼν ὁ Θεοδόχος — Φεβρ. 2.
 Συμεὼν Ἱερομάρτυς ὁ ἐν Περσίδι —
 Ἀπριλίου 17.
 Συμεὼν ὁ συγγενὴς τοῦ Κυρίου —
 Ἀπριλίου 27.
 Συμεὼν ὁ ἐν τῷ Θαυμασῶ ὄρει —
 Μαΐου 24.
 Συμεὼν ὁ διὰ Χριστὸν Σαλὸς —
 Ἰουνίου 21.
 Σώζων Μάρτυς — Σεπτεμβρ. 7.
 Σωσίπατρος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστ. —
 Νοεμβρ. 10, Ἀπριλίου 29.
 Σωφρόνιος Ἱεροσολύμων — Μαρτ. 11.

Τ

- Ταράσιος Κωνσταντινουπόλεως —
 Φεβρουαρίου 15.
 Τάραχος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 12.
 Τατιανὴ Μάρτυς — Ἰανουαρ. 12.
 Τερέντιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
 Τερέντιος Μάρτυς ἕτερος — Ἀπρι-
 λίου 10.
 Τιβούρτιος Μάρτυς Νοεμβρ. 22.
 Τιβούρτιος Μάρτυς ἕτερος — Δε-
 κεμβρίου 12.
 Τιμόθεος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ἰανουαρίου 22.
 Τιμόθεος Ὁσίος — Φεβρουαρ. 21.
 Τιμόθεος Μάρτυς — Μαΐου 3.

Τίμων, ἐκ τῶν 7 Διακόνων — 'Ιου- λίου 28.	Τρόφιμος Μάρτυς — Σεπτ. 19.
Τίτος Ὅσιος — 'Απριλίου 2.	Τρόφιμος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — 'Απριλίου 14.
Τίτος Ἀπόστολος — Αὐγούστου 25.	Τρύφων Μάρτυς — Φεβρουαρ. 1.
Τραγκυλῖνος Μάρτυς — Δεκεμ. 18.	Τύχων ὁ Ἀμαθοῦντος — 'Ιουν. 16.

Υ

Υάκινθος Μάρτυς — 'Ιουλίου 3.	Υπάτιος Γαγγρῶν Ἱερομάρτυς — Μαρτίου 31.
-------------------------------	---

Φ

Φαῦστος Ὅσιος — Αὐγούστου 3.	Φιλούμενος Μάρτυς — Νοεμβρ. 29.
Φιβρωνία Ὁσιομάρτυς — 'Ιουν. 25.	Φλάβιος, ἐν τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Φιλήμων, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Νοεμβρίου 22.	Φλέγων, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — 'Απριλίου 8.
Φιλήμων Μάρτυς — Δεκεμβρ. 14.	Φλῶρος Μάρτυς — Αὐγούστου 18.
Φίλιππος, ἐκ τῶν 7 Διακόνων — 'Οκτωβρίου 11.	Φωκᾶς Ἱερομάρτυς — Σεπτ. 22, καὶ 'Ιουλίου 23.
Φίλιππος Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12 — Νοεμβρίου 14.	Φώτιος Μάρτυς — 'Οκτωβρ. 28.
Φιλοκτήμων, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.	Φώτιος Μάρτυς ἕτερος — Αὐγού- στου 12.

Χ

Χαραλάμπης Ἱερομάρτυς — Φε- βρουαρίου 10.	Χριστίνα Μάρτυς — Μαΐου 18.
Χαριτίνη Μάρτυς — 'Οκτωβρ. 5.	Χριστίνα Μεγαλομάρτυς — 'Ιου- λίου 24.
Χαρίτων Ὁμολογητῆς — Σεπτ. 28.	Χριστόδουλος Ὅσιος, ὁ ἐν Πάτμῳ — Μαρτίου 16.
Χουδίων, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.	Χριστοφόρος Μάρτυς — Μαΐου 9.
	Χρῦσανθος Μάρτυς — Μαρτ. 19.

Ω

Ὡσὴ ὁ Προφήτης — 'Οκτωβρ. 17.

ΠΑΣΧΑΛΙΑ

ΕΤΩΝ

ΕΞΗΚΟΝΤΑ ΔΥΟ,

Ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ 1851, καὶ καταλήγοντα εἰς τὸ 1912.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1851. αωνά. ζτηθ'.

Γ' ὕδικτιωνος θ'.
Ἡλίου Κύκλοι κγ'.
Σελήνης Κύκλοι ε'.
Σελήνης Θεμέλιον θ'.
Κρεωφαγία, ἡμέραι μδ'.
Τὸ Τρωδίον ἀρχεται Ἰανουαρίου κη.
Ε'ωθινὸν ιά. Ἦχος πλ δ'.
Ἡ' Ἀποκρία, Φεβρουαρίου ιά.
Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ζ'.
Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου η'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου η'.
Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιζ'.
Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κζ'.
Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου γ'.
Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κέ.
Ἡ' μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Παρασ.
Παραμονή τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Δευτ.

Orologia.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1852. αωνβ'. ζτηθ'. Βίσικτος.

Γ' ὕδικτιωνος ι'.
Ἡλίου Κύκλοι κδ'.
Σελήνης Κύκλοι ζ'.
Σελήνης Θεμέλιον κ'.
Κρεωφαγία, ἡμέραι μά.
Τὸ Τρωδίον ἀρχεται Ἰανουαρίου κ'.
Ε'ωθινὸν ιά. Ἦχος πλ. δ'.
Ἡ' Ἀποκρία, Φεβρουαρίου γ'.
Ο' Εὐαγγ. τῇ ἀγία, καὶ μετ. Τρίτη.
Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κζ'.
Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου λ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου λ'.
Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου η'.
Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ιη'.
Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κέ.
Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λδ'.
Ἡ' μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Κυρ.
Παραμονή τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1853. αωνγ'. ζτξά.

Ἰνδικτιῶνος ια'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι κέ.
 Σελήνης Κύκλοι η'.
 Σελήνης Θεμέλιον α'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξ'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Φεβρουαρίου η'.
 Ε'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κδ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τετ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιε'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιθ'.
 Ἡ' Ἀναλήψις, Μαΐου κη'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ζ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιδ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. ιδ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Περμ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1854. αωνδ'. ζτξβ'.

Ἰνδικτιῶνος ιβ'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι κς'.
 Σελήνης Κύκλοι θ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιβ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νδ'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Ἰανουαρίου λα'.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιδ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Πέμ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου δ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ια'.
 Ἡ' Ἀναλήψις, Μαΐου κ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου λ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ς'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. κδ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1855. αωνι. ζτξγ'.

Ἰνδικτιῶνος ιγ'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι κζ'.
 Σελήνης Κύκλοι ι'.
 Σελήνης Θεμέλιον κγ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λζ'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Ἰανουαρίου ις'.
 Ε'ωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ' Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου λ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ ἀγ. καὶ μεγάλη Παρασ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κδ'.
 Λατίνων Πάσχα Μαρτίου κζ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα Μαρτίου κζ'.
 Ἡ' Ἀναλήψις, Μαΐου ε'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ιε'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κβ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λζ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαβ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1856. αωνς'. ζτξδ'. Βίαικτος.

Ἰνδικτιῶνος ιδ'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι κη'.
 Σελήνης Κύκλοι ια'.
 Σελήνης Θεμέλιον δ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νζ'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Φεβρουαρίου ε'.
 Ε'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιθ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιβ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ια'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιε'.
 Ἡ' Ἀναλήψις, Μαΐου κθ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου γ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ε'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. ιη'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρασ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1857. αωνζ'. ζτξί.

Ἰνδικτιῶνος ιε.
 Η'λίου Κύκλοι α.
 Σελήνης Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιε.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μ η.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κζ'.
 Ε'ωθινὸν α. Ἦχος α.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ι.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου α.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου λα.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ζ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ιε'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κε'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου β'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κε'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1858. αωνή. ζτξς'.

Ἰνδικτιῶνος α.
 Η'λίου Κύκλοι β'.
 Σελήνης Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κε'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λ γ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιβ'.
 Ε'ωθινὸν ια. Ἦχος πλ. δ.
 Η' Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου κε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτῃ τῆς Διακαιησίμου.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου α.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κγ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κγ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου α.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου ια.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου ιη.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. μα.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1859. αωνθ'. ζτξξ'.

Ἰνδικτιῶνος β'.
 Η'λίου Κύκλοι γ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ζ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ν η.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου α.
 Ε'ωθινὸν ι. Ἦχος πλ. α.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιε.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τετ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου θ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ιβ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιβ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κα.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου λα.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ζ'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. κα.
 Η' μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1860. αωξ'. ζτξή. Βίσεικτος.

Ἰνδικτιῶνος γ'.
 Η'λίου Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιε.
 Σελήνης Θεμέλιον ιη.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μέ.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κδ'.
 Ε'ωθινὸν α. Ἦχος α.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ζ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Παρ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κθ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κζ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου, ιβ'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κβ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κθ'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1861. αωξά. ζεξθ'.

Ινδικτιώνος δ.
 Η' λίου Κύκλοι ε.
 Σελήνης Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Θεμέλιον κθ'.
 Κρεωφαγία, ημέραι ξδ.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ιβ'.
 Ε'ωθινὸν ε. Ἦχος πλ. α.
 Η' Ἀποκρία, Φεβρουαρίου κς'.
 Ο' Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τῆς γ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιθ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κγ'.
 Η' Ἀνάληψις, Ἰουνίου α.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ια.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων Ἰουνίου ιη.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. ι.
 Η' μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Πέμ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1862. αωξβ'. ζιτό.

Ινδικτιώνος ε.
 Η' λίου Κύκλοι ς'.
 Σελήνης Κύκλοι ιζ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ι.
 Κρεωφαγία, ημέραι μθ'.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κη'.
 Ε'ωθινὸν ια. Ἦχος πλ. δ.
 Η' Ἀποκρία, Φεβρουαρίου ια.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῆς ε. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ε.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου η.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου η.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ιζ'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κζ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου γ'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κί.
 Η' μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Παρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1863. αωξγ'. ζιτά.

Ινδικτιώνος ς'.
 Η' λίου Κύκλοι ζ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιη.
 Σελήνης Θεμέλιον κα.
 Κρεωφαγία, ημέραι μα.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κ'.
 Ε'ωθινὸν α. Ἦχος α.
 Η' Ἀποκρία, Φεβρουαρίου γ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ ἀγία, καὶ μεγ. Δευτ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κί.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου λα.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου θ'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου ιθ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κς'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λγ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Τρίτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1864. αωξδ'. ζιτοβ' Βίσιπτος.

Ινδικτιώνος ζ'.
 Η' λίου Κύκλοι η.
 Σελήνης Κύκλοι ιθ'.
 Σελήνης Θεμέλιον β'.
 Κρεωφαγία, ημέραι ξα.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου θ'.
 Ε'ωθινὸν ε. Ἦχος πλ. α.
 Η' Ἀποκρία, Φεβρουαρίου κγ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τετ. τῆς δ. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιθ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κη'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ζ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιδ.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. ιδ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Πέμ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1865. αωξί. ζτογ'.

Ἰνδικτιῶνος ἦ.
 Ἡλίου Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Κύκλοι α'.
 Σελήνης Θεμέλιον ε'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μέ.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Ἰανουαρίου κδ.
 Εὐθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ.
 Ἡ Ἀποκρία, Φεβρουαρίου ζ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Πέμ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου β'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ιγ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κγ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου λ'.
 Ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κδ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1866. αωξς'. ζτοδ'.

Ἰνδικτιῶνος δ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ι.
 Σελήνης Κύκλοι β'.
 Σελήνης Θεμέλιον κέ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λζ'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Ἰανουαρίου ις'.
 Εὐθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρία, Ἰανουαρίου λ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κβ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κζ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ε'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου ιε'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κβ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λζ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1867. αωξζ'. ζτοεί.

Ἰνδικτιῶνος ι.
 Ἡλίου Κύκλοι ια'.
 Σελήνης Κύκλοι γ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ε'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νζ'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται, Φεβρουαρίου ι.
 Εὐθινὸν ιε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀποκρία, Φεβρουαρίου ιδ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Σαββ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ι.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ις'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου κέ.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου δ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ια'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. ιζ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1868. αωξή. ζτος'. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος ια'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιζ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μβ'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Ἰανουαρίου κα'.
 Εὐθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀποκρία, Φεβρουαρίου δ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγ. Δευτ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου λ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου λα'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου λα'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου δ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου ιδ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κς'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λγ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Τρίτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1869. αωξθ'. ζτοζ'.

Ἰνδικτιῶνος ιβ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Θεμέλιον κη'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξα'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Φεβρουαρίου θ'.
 Ἑωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀποκρία, Φεβρουαρίου κγ'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ Τρ. τῆς δ. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιη'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου κθ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου η'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιε'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. ιγ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1870. αωό. ζτοή.

Ἰνδικτιῶνος ιγ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Θεμέλιον θ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι υγ'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Φεβρουαρίου α'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρία, Φεβρουαρίου ιε'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ Τετ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιβ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου κα'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου λα'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ζ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κα'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1871. αωοά. ζτοθ'.

Ἰνδικτιῶνος ιδ'.
 Ἡλίου Κύκλοι, ιε'.
 Σελήνης Κύκλοι ζ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λη'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Ἰανουαρίου ιζ'.
 Ἑωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀποκρία Ἰανουαρίου λα'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ αγ. καὶ μεγ. Πέμ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κη'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κη'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ε'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου ιε'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κγ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λε'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1872. αωοβ'. ζτκ'. Βίσικτος.

Ἰνδικτιῶνος ιε'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Κύκλοι η'.
 Σελήνης Θεμέλιον α'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νη'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται, Φεβρουαρίου ε'.
 Ἑωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀποκρία, Φεβρουαρίου κ'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τῆς δ. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιε'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιθ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιε'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου κε'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου δ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ια'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. ιζ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Πέμ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1873. αωογ'. ζτπα'.

Ἰνδικτιωνὸς α'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιζ'.
 Σελήνης Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιβ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μδ'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται, Ἰανουαρίου κη'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρία, Φεβρουαρίου ια'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου δ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου η'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ιζ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κζ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου γ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κέ.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1874. αωοδ'. ζτπβ'.

Ἰνδικτιωνὸς β'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιη'.
 Σελήνης Κύκλοι ι.
 Σελήνης Θεμέλιον κγ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μα'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται, Ἰανουαρίου κ'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρία, Φεβρουαρίου γ'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ ἀγία, καὶ μεγ. Δευτ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου λα'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ε'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου ιδ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κς'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λγ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1875. αωοί. ζτπγ'.

Ἰνδικτιωνὸς γ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Κύκλοι ια'.
 Σελήνης Θεμέλιον δ'.
 Κρεωφαγία ἡμέραι νδ'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται, Φεβρουαρίου β'.
 Ἑωθινὸν δ'. Ἦχος δ'.
 Ἡ Ἀποκρία, Φεβρουαρίου ις'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ Τρίτ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιβ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ις'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου κβ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου α'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου η'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1876. αωος'. ζτπδ'. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιωνὸς δ'.
 Ἡλίου Κύκλοι κ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιε'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι με'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται, Ἰανουαρίου κέ.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρία, Φεβρουαρίου η'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῇ Πέμπ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου α'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ιγ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κγ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου λ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κδ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1877. αωοζ'. ζηπέ.

Ἰνδικτιώνος ε.
 Ἡλίου Κύκλοι κα.
 Σελήνης Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κς'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λζ'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Ἰανουαρίου ις'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀποκρία, Ἰανουαρίου λ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ αῳ. καὶ μεγάλη Παρασ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κα.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα Μαρτίου κζ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ε'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ιε'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κβ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λζ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σεββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1878. αωοη'. ζηπς'.

Ἰνδικτιώνος ε'.
 Ἡλίου Κύκλοι κβ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ζ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νζ'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται, Φεβρουαρίου ε'.
 Ἑωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀποκρία, Φεβρουαρίου ιδ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῷ Σεββ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου δ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ις'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κε'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου δ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ια'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. ιζ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1879. αωοθ'. ζηπς'.

Ἰνδικτιώνος ζ'.
 Ἡλίου Κύκλοι κγ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιη'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μβ'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται, Ἰανουαρίου κα.
 Ἑωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ' Ἀποκρία, Φεβρουαρίου δ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῶν Βαθων.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ι'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κζ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λβ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρασ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1880. αωπ'. ζηπ'. Βίσικτος.

Ἰνδικτιώνος η'.
 Ἡλίου Κύκλοι κδ'.
 Σελήνης Κύκλοι ις'.
 Σελήνης Θεμέλιον κδ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξβ'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Φεβρουαρίου ι.
 Ἑωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀποκρία, Φεβρουαρίου κδ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτῃ τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ις'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κδ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου η'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιε'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. ιγ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυριακή.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1881. αωπα'. ζηπθ'.

Ἰνδικτιῶνος δ'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι κέ.
 Σελήνης Κύκλοι ιζ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ι.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νη'.
 Τὸ Τριῳδίου ἀρχεται Φεβρουαρίου α'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀποκρία, Φεβρουαρίου ιε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τετ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιβ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κα'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου λα'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ζ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. κα'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1882. αωπβ'. ζηγ'.

Ἰνδικτιῶνος ι.
 Ἡ' λίου Κύκλοι κς'.
 Σελήνης Κύκλοι ιη'.
 Σελήνης Θεμέλιον κα'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λη'.
 Τὸ Τριῳδίου ἀρχεται Ἰανουαρίου ιζ'.
 Ἑωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ' Ἀποκρία, Ἰανουαρίου λα'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ ἀγία καὶ μέγ. Πέμ.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου κέ.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κη'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κη'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ς'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ις'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κη'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λς'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρασκ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1883. αωπγ'. ζηγθ'.

Ἰνδικτιῶνος ια'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι κζ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιθ'.
 Σελήνης Θεμέλιον β'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νη'.
 Τὸ Τριῳδίου ἀρχεται Φεβρουαρίου ς'.
 Ἑωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀποκρία, Φεβρουαρίου κ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Παρασ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιγ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιζ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κς'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιβ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ις'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1884. αωπδ'. ζηγβ'. Βίσικτος.

Ἰνδικτιῶνος ιβ'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι κη'.
 Σελήνης Κύκλοι α'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιδ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ν'.
 Τὸ Τριῳδίου ἀρχεται Ἰανουαρίου κθ'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀποκρία, Φεβρουαρίου ιβ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου η'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιζ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κζ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου γ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. κέ.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1885. αωπέ. ζτυγ'.

Ινδικτιώνος ιγ'.
 Η'λίου Κύκλοι α'.
 Σελήνης Κύκλοι β'.
 Σελήνης Θεμέλιον κέ.
 Κρεωφαγία, ημέραι λδ'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Ἰανουαρίου ιγ'.
 Ε'ωθινόν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Η' Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου κζ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς Διακαινηθα.
 Νομικόν Φάσκα, Μαρτίου κβ'.
 Λατίων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα Μαρτίου κδ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου β'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου ιβ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου ιδ'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. μ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1886. αωπς'. ζτυδ'.

Ινδικτιώνος ιδ'.
 Η'λίου Κύκλοι β'.
 Σελήνης Κύκλοι γ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ς'.
 Κρεωφαγία, ημέραι νδ'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Φεβρουαρίου β'.
 Ε'ωθινόν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ις'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικόν Φάσκα, Ἀπριλίου ι'.
 Λατίων Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κβ'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου α'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου η'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1887. αωπς'. ζτυέ.

Ινδικτιώνος ιε'.
 Η'λίου Κύκλοι γ'.
 Σελήνης Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιζ'.
 Κρεωφαγία, ημέραι μς'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Ἰανουαρίου κε'.
 Ε'ωθινόν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου η'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτῃ τῆς ς'. Ἑβδομ.
 Νομικόν Φάσκα, Ἀπριλίου α'.
 Λατίων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ιδ'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κδ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου λα'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κη'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1888. αωπή. ζτυς'. Βίσεκτος.

Ινδικτιώνος α'.
 Η'λίου Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Θεμέλιον κη'.
 Κρεωφαγία, ημέραι ξς'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Φεβρουαρίου ιδ'.
 Ε'ωθινόν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κη'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Παρ. τῆς γ'. Ἑβδομ.
 Νομικόν Φάσκα, Ἀπριλίου ιη'.
 Λατίων Πάσχα, Μαρτίου κ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κδ'.
 Η' Ἀνάληψις, Ἰουνίου β'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ιβ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιδ'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. ς'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1889. αωπθ'. ζτηζ'.

Ἰνδικτιῶνος β'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Θεμέλιον θ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ν'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κθ'.
 Ε'ωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιβ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου θ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου θ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιη'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κη'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου δ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν Ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. κδ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1890. αωγ'. ζτηη'.

Ἰνδικτιῶνος γ'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Κύκλοι ζ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μβ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κα.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου δ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῶν Βαΐων.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κί.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ι'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κζ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν Ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λβ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1891. αωγδ'. ζτηθ'.

Ἰνδικτιῶνος δ'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι ζ'.
 Σελήνης Κύκλοι η'.
 Σελήνης Θεμέλιον α'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξβ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται, Φεβρουαρίου ι'.
 Ε'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κδ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς δ'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιε'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιζ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κα.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου λ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου θ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιε'.
 Ἡ' νηστεία τῶν Ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. ιβ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1892. αωγβ'. ζυ'. Βίσικτος.

Ἰνδικτιῶνος ε'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι η'.
 Σελήνης Κύκλοι θ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιβ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μζ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κε'.
 Ε'ωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου θ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τετ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου δ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιδ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κδ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου λα'.
 Ἡ' νηστεία τῶν Ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. κη'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1893. αωυγ'. ζυά.

Ἰνδικτιῶνος ε'.

Ἡ'λίου Κύκλοι ε'.

Σελήνης Κύκλοι ι'.

Σελήνης Θεμέλιον κγ'.

Κρεωφαγία, ἡμέραι λή.

Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Ἰανουαρίου ιζ'.

Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.

Ἡ' Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου λα'.

Ο' Εὐαγγ. τῇ ἀγία καὶ μεγάλῃ Πέρ.

Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κδ'.

Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κα'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κη'.

Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ε'.

Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ιε'.

Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κγ'.

Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λε'.

Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1894. αωυδ'. ζυβ'.

Ἰνδικτιῶνος ζ'.

Ἡ'λίου Κύκλοι ι'.

Σελήνης Κύκλοι ια'.

Σελήνης Θεμέλιον δ'.

Κρεωφαγία, ἡμέραι νή.

Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Φεβρουαρίου ε'.

Ε'ωθινὸν ι'. Ἦχος πλ. α'.

Ἡ' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κ'.

Ο' Εὐαγγ. τῇ Παρ. τῆς δ'. Ἐβδομ.

Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου β'.

Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιγ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιζ'.

Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κε'.

Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ι'.

Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου β'.

Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. ιε'.

Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1895. αωυε'. ζυγ'.

Ἰνδικτιῶνος η'.

Ἡ'λίου Κύκλοι ια'.

Σελήνης Κύκλοι ιβ'.

Σελήνης Θεμέλιον ιε'.

Κρεωφαγία, ἡμέραι μγ'.

Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Ἰανουαρίου κβ'.

Ε'ωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ε'.

Ο' Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τοῦ Λαζάρου.

Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου α'.

Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου β'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου β'.

Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ια'.

Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κα'.

Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κη'.

Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λα'.

Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέρ.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1896. αωυς'. ζυδ'. Βίσικτος.

Ἰνδικτιῶνος θ'.

Ἡ'λίου Κύκλοι ιβ'.

Σελήνης Κύκλοι ιγ'.

Σελήνης Θεμέλιον κε'.

Κρεωφαγία, ἡμέραι λε'.

Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Ἰανουαρίου ιδ'.

Ε'ωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ' Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου κη'.

Ο' Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς Διακαινησ.

Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κα'.

Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κδ'.

Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου β'.

Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ιβ'.

Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου ιδ'.

Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. μ'.

Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1897. αωυζ'. ζυέ.

Ινδικτιώνος ι.
 Η'λίου Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ζ'.
 Κρεωφαγία, ημέραι νδ'.
 Τό Τριψίδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου β'.
 Ε'ωθινόν ι. Ἦχος πλ. α'.
 Η' Ἀποκρία, Φεβρουαρίου ιε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικόν Φάσκα, Ἀπριλίου δ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Τό Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κβ'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου α'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου η'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. κ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1898. αωυη. ζυς'.

Ινδικτιώνος ια'.
 Η'λίου Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιη'.
 Κρεωφαγία, ημέραι μς'.
 Τό Τριψίδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου κε'.
 Ε'ωθινόν α. Ἦχος α'.
 Η' Ἀποκρία, Φεβρουαρίου η'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τετ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικόν Φάσκα, Μαρτίου κδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Τό Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ιδ'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κδ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου λα'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κη'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1899. αωυθ'. ζυζ'.

Ινδικτιώνος ιβ'.
 Η'λίου Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Κύκλοι ις'.
 Σελήνης Θεμέλιον κδ'.
 Κρεωφαγία, ημέραι νθ'.
 Τό Τριψίδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου ζ'.
 Ε'ωθινόν δ. Ἦχος δ'.
 Η' Ἀποκρία, Φεβρουαρίου κα'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Πέμ. τῆς δ. Ἑβδομ.
 Νομικόν Φάσκα, Ἀπριλίου ιζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κα'.
 Τό Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιη'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κζ'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιγ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. ιε'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1900. αηθ. ζυη. Βίσιςκτος.

Ινδικτιώνος ιγ'.
 Η'λίου Κύκλοι ις'.
 Σελήνης Κύκλοι ιζ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ι.
 Κρεωφαγία, ημέραι να'.
 Τό Τριψίδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου λ'.
 Ε'ωθινόν α. Ἦχος α'.
 Η' Ἀποκρία, Φεβρουαρίου ιγ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Σαββ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικόν Φάσκα, Ἀπριλίου ι.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Τό Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ιη'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κη'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου δ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. κδ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1901. αἰ. ζυθ'.

Ἰνδικτιῶνος ιδ'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι ιζ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιη'.
 Σελήνης Θεμέλιον κα'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μβ'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Ἰανουαρίου κα'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀποκρία, Φεβρουαρίου δ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῶν Βαίων.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κί.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κί.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ι'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κ'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κζ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λβ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1902. αἰ. β. ζυι'.

Ἰνδικτιῶνος ιε'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι ιη'.
 Σελήνης Κύκλοι ιθ'.
 Σελήνης Θεμέλιον β'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νε'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Φεβρουαρίου γ'.
 Ἑωθινὸν δ'. Ἦχος δ'.
 Ἡ' Ἀποκρία, Φεβρουαρίου ιζ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ιδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιδ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κγ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου β'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου θ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. ιθ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1903. αἰ. γ. ζυιά'.

Ἰνδικτιῶνος α'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι ιθ'.
 Σελήνης Κύκλοι α'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιδ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μζ'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Ἰανουαρίου κς'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀποκρία, Φεβρουαρίου θ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτ. τῆς ς'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου β'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ς'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ς'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιε'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κέ.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου α'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κζ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1904. αἰ. δ. ζυιβ'. Βίσικτος.

Ἰνδικτιῶνος β'.
 Ἡ' λίου Κύκλοι κ'.
 Σελήνης Κύκλοι β'.
 Σελήνης Θεμέλιον κί.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λθ'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Ἰανουαρίου ιη'.
 Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀποκρία, Φεβρουαρίου α'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ ἀγ. καὶ μεγάλη Πέμ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κβ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κα'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα Μαρτίου κη'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ς'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ις'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κγ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λς'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1905. αἰ. ζυγ'.

Ἰνδικτιῶνος γ'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι κα'.
 Σελήνης Κύκλοι γ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ς'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νη'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ς'.
 Ε'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Παρ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ι'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ι'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιζ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κς'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιβ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. ις'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1906. αἰ. ζυγ'.

Ἰνδικτιῶνος δ'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι κβ'.
 Σελήνης Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιζ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μγ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κβ'.
 Ε'ωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Σαββ. τοῦ Λαζάρου.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου α'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ια'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κα'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου κη'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. λα'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1907. αἰ. ζυγ'.

Ἰνδικτιῶνος ε'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι κγ'.
 Σελήνης Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Θεμέλιον κη'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξγ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ια'.
 Ε'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῆς γ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιη'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιη'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κβ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου λα'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ι'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ιζ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. ια'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρασ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1908. αἰ. ζυγ'. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος ς'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι κδ'.
 Σελήνης Κύκλοι ς'.
 Σελήνης Θεμέλιον δ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νε'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου γ'.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιζ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτῃ τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ς'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κβ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου α'.
 Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου η'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. κ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυριακή.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1909. αἰθ. ζυιζ'.

Ἰνδικτιῶνος ζ.
 Ἡ'λίου Κύκλοι κέ.
 Σελήνης Κύκλοι ζ.
 Σελήνης Θεμέλιον κ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λδ'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Ἰανουαρίου ιη.
 Ε'ωθινὸν ια'. Ἦχος πλ δ'.
 Ἡ' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου α'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ αἰ. καὶ μεγάλη Τετ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κβ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ζ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ιζ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κδ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν αἰ. Ἀποστ. ἡμ. λε'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1910. αἰθ. ζυιη'.

Ἰνδικτιῶνος η'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι κς'.
 Σελήνης Κύκλοι η'.
 Σελήνης Θεμέλιον α'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νδ'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Φεβρουαρίου ζ'.
 Ε'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κα'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Πέμ. τῆς δ'. Ἔβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιε'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ιη.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιη.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κζ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιγ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν αἰ. Ἀποστ. ἡμ. ιε'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1911. αἰθ. ζυιθ'.

Ἰνδικτιῶνος θ'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι κζ'.
 Σελήνης Κύκλοι θ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιβ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι να'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Ἰανουαρίου λ'.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιγ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Παρασ. τῆς ε'. Ἔβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου δ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ι.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιδ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κδ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ε'.
 Ἡ' νηστεία τῶν αἰ. Ἀποστ. ἡμ. κγ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1912. αἰθ.β'. ζυκ'. Βίσικτος.

Ἰνδικτιῶνος ι'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι κη'.
 Σελήνης Κύκλοι ι'.
 Σελήνης Θεμέλιον κγ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λς'.
 Τὸ Τριῳδίων ἀρχεται Ἰανουαρίου ιε'.
 Ε'ωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ' Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου κδ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ αἰ. καὶ μεγ. Κυρ. τῇ Πάσχα.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιη.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κε.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου γ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ιγ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν αἰ. Ἀποστ. ἡμ. λδ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

Κ Α Ν Ο Ν Ι Ο Ν

ΤΟΥ ΕΤΡΙΣΚΕΙΝ

ΕΝ ΠΟΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΑΡΧΕΤΑΙ ΕΚΑΣΤΟΣ ΜΗΝ.

Οἱ δώδεκα Μῆνες, καὶ αἱ ἡμέραι αὐτῶν.		Οἱ εἰκοσιοκτὼ Κύκλοι τοῦ Ἡλίου.						
Μῆνες.	Ημέραι.	1	2	3	9	10	5	6
		7	13	14	15	21	11	17
		18	19	25	26	27	22	23
		12	24	8	20	4	16	28
Μάρτιος.	31	ς'	ζ'	α'	β'	γ'	δ'	ε'
Ἀπρίλιος.	30	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'	α'
Μάϊος.	31	δ'	ε'	ς'	ζ'	α'	β'	γ'
Ἰούνιος.	30	ζ'	α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'
Ἰούλιος.	31	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'	α'
Αὐγουστος.	31	ε'	ς'	ζ'	α'	β'	γ'	δ'
Σεπτέμβριος.	30	α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'
Οκτώβριος.	31	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'	α'	β'
Νοέμβριος.	30	ς'	ζ'	α'	β'	γ'	δ'	ε'
Δεκέμβριος.	31	α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'
Ἰανουάριος.	31	δ'	ε'	ς'	ζ'	α'	β'	γ'
Φεβρουάριος.	28 ἢ 29	ζ'	α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΤΟΥ ΕΥΡΙΣΚΕΙΝ ΤΗΝ ΕΚΑΣΤΟΥ ΑΡΧΗΝ ΜΗΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΤΙΚΡΥ ΚΑΝΟΝΙΟΝ.

Εάν θέλῃς νὰ εὕρῃς εἰς ποίαν ἡμέραν τῆς Ἑβδομάδος ἀρχεται ὁ Μῆν, εὐρὶ πρῶτον εἰς τὸ Πασχάλιον τοῦ τρέχοντος ἔτους, τὸν τυχόντα εἰς αὐτὸ Κύκλον τοῦ Ἡλίου· εἶτα, στραφεὶς εἰς τὸ παρὸν Κανόνιον, ἀνωθεν τοῦ ὁποίου εἶναι γεγραμμένοι ὅλοι ὁμοῦ τοῦ Ἡλίου οἱ Κύκλοι, ἰδὲ, εἰς πᾶν τετράγωνον διασταυρόνεται ὁ εὐρεθεὶς αὐτὸς κύκλος μετὰ τὸν ζητούμενον Μῆνα, καὶ ἐκεῖ βλέπεις τὴν ἡμέραν σημειωμένην διὰ τῶν γραμμάτων Α', Β', Γ', Δ', κτλ. δηλοῦσι δὲ τὸ μὲν Α'. πρώτην ἡμέραν, ἡγουν Κυριακὴν· τὸ δὲ Β'. Δευτέραν· τὸ Γ'. Τρίτην· τὸ Δ'. Τετάρτην· τὸ Ε'. Πέμπτην· τὸ Σ'. ἑκτὴν, ἡγουν Παρασκευὴν· καὶ τὸ Ζ'. ἑβδόμην, ὃ ἐστὶ Σάββατον.

Παραδείγματος χάριν, κατὰ τὸ 1852 Ἔτος ἔχομεν Κύκλον τοῦ Ἡλίου 24. Θέλοντες δὲ, ἐξ ὑποθέσεως, νὰ εὕρωμεν τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἀρχεται ὁ Σεπτέμβριος Μῆν, βλέπομεν ὅτι αὐτὸς διασταυρόνεται καὶ συμπίπτει εἰς ἐκεῖνο τὸ τετράγωνον, ὅπου εἶναι γεγραμμένον Β'. ἐκ τούτου μαθαίνομεν, ὅτι ὁ Σεπτέμβριος ἀρχεται ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ.

Ἐάν δὲ ὁ ζητούμενος Μῆν ᾗται ὁ Ἰανουάριος, ἢ ὁ Φεβρουάριος, τότε πρέπει νὰ κρατῇς τὴν κύκλον τοῦ Ἡλίου τοῦ παλαιοῦ Ἔτους. Οὕτω. π. χ. εἰς τὸ 1853. Ἔτος, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι Κύκλος τοῦ Ἡλίου 25, ἡ πρωτομηνία τοῦ Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου μηνὸς εὐρίσκεται μετὰ τὸν 24 κύκλον τοῦ Ἡλίου, καὶ οὐχὶ μετὰ τὸν 25.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΟΝ ΠΑΝΤΟΤΕΙΝΟΝ

Ο' 19 Κύκλοι της Σελήνης.	Οἱ δώδεκα Μῆνες τοῦ ἐνιαυτοῦ.											
	Φεβρουάριος.	Ἰανουάριος.	Δεκέμβριος.	Νοέμβριος.	Ὀκτώβριος.	Σεπτέμβριος.	Αὐγустος.	Ἰούλιος.	Ἰούνιος.	Μάιος.	Ἀπρίλιος.	Μάρτιος.
1	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
2	23	24	25	26	27	28	29	30	1/30	2	3	4
3	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
4	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
5	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1/31
6	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
7	28	29	30	1/30	2	3	4	5	6	7	8	9
8	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
9	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
10	25	26	27	28	29	30	1/31	2	3	4	5	6
11	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
12	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
13	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1/31	2	3
14	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
15	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
16	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
17	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
18	27	28	29	30	1/31	2	3	4	5	6	7	8
19	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΤΟΥ ΕΥΡΙΣΚΕΙΝ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,

ΚΑΘ' ἣΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΝΕΑ ΣΕΛΗΝΗ.

Εὰν θέλῃς νὰ εὕρῃς εἰς ποίαν ἡμέραν τοῦ Μηνὸς γίνεται νέα Σελήνη, ζήτησον τὸν κύκλον αὐτῆς εἰς τὸ Πασχάλιον τοῦ τρέχοντος ἔτους· εἶτα, στραφείς εἰς τὸ ἀντικρὺ Κανόνιον, εἰς τὰ ἀριστερὰ τοῦ ὁποίου εἶναι ὅλοι τῆς Σελήνης οἱ κύκλοι γεγραμμένοι, καὶ κρατήσας τὸν εὐρεθέντα κύκλον αὐτῆς, ἰδὲ εἰς ποῖον τετράγωνον συναπαντᾶται αὐτὸς μὲ τὸν ζητούμενον Μῆνα, καὶ ἐκτὶ εὐρίσκεις σημιωμένων τὴν ἡμέραν αὐτοῦ, καθ' ἣν γίνεται ἡ νέα Σελήνη.

Παραδείγματος χάριν, κατὰ τὰ 1852 Ἔτος, ἔχοντες κύκλον τῆς Σελήνης 7, βλέπομεν εἰς τὸ Κανόνιον, ὅτι ὁ κύκλος οὗτος συναπαντᾶται μὲ τὸν Αὐγουστον, φέρει αἰτῆν, εἰς τὸ τετράγωνον ἐκτεῖνο ὅπου εἶναι ἀριθμὸς 4, ἐκ τούτου μαθαίνομεν, ὅτι εἰς τὴν τετάρτην τοῦ Αὐγούστου Μηνὸς ἔχομεν νέαν Σελήνην.

Ἐὰν δὲ ζητῇς αὐτὴν εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰανουαρίου, ἢ τοῦ Φεβρουαρίου Μηνὸς, τότε πρέπει νὰ κρατῇς τὸν κύκλον τῆς Σελήνης τοῦ παλαιοῦ Ἔτους. Οὕτω, π. χ. κατὰ τὸ 1853 Ἔτος, εἰς τὸ ὅποιον κύκλος τῆς Σελήνης εἶναι 8, ἡ νέα Σελήνη γίνεται τὸν μὲν Ἰανουάριον, κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἐνάτην αὐτοῦ· τὸν δὲ Φεβρουάριον, κατὰ τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην τὰς ὁποίας εὐρίσκεις, εἰς κρατήσῃς κύκλον τῆς Σελήνης οὐχὶ τὸν 8, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν πάλιν 7.

Σημιῶσαι δὲ, ὅτι εἰς τετράγωνα τινὰ εὐρίσκονται ὁμοῦ δύο ἀριθμοὶ 1 καὶ 30. ἢ 1 καὶ 31. τὸ ὅποιον δηλοῖ, ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν Μῆνα γίνεται νέα Σελήνη δις· τὴν πρώτην δηλαδή, καὶ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ ἡμέραν.

Τέλος τοῦ Παρατήματος, καὶ τῆς ὅλης Βίβλου.

ΠΙΝΑΞ ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ

ΤΩΝ ΕΝ Τῇ ΠΑΡΟΥΣῃ ΒΙΒΛῷ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Εἰδησις πρὸς τοὺς ἀναγινώσκοντας	Σελ. 1.
Ἐπιστολὴ τοῦ Ἐκδότου πρὸς τὸν Πατριάρχην	» 3.
Ἀποκρίσις τοῦ Πατριάρχου πρὸς αὐτήν	» 17.
Προσευχὴ Προοιμιακὴ	» 1
Τὸ καθ' ἡμέραν Μεσονυκτικόν	» 3
Τὸ τοῦ Σαββάτου Μεσονυκτικόν	» 22
Τὸ τῆς Κυριακῆς Μεσονυκτικόν	» 32
Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου	» 33
Ὕμνοι Τριαδικοί	» 42
Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα	» 46
Εὐλογητάρια Νεκρώσιμα	» 47
Αἱ ἐννέα ᾠδαί	» 48
Φωταγωγικά κατ' Ἦχον	» 65
Ἐξαποστειλάρια τῆς ὅλης Ἑβδομάδος	» 66
Ὡρα { Πρώτη, μετὰ τοῦ Μισωρίου αὐτῆς	» 74
Τρίτη, μετὰ τοῦ Μισωρίου αὐτῆς	» 83
Ἑκτὴ, μετὰ τοῦ Μισωρίου αὐτῆς	» 90
Τὰ Τυπικά	» 98
Εὐχὴ πρὸ τοῦ Ἀρίστου, καὶ ἡ μετ' αὐτὸ Εὐχαριστία	» 106
Ὡρα Ἑνάτη, μετὰ τοῦ Μισωρίου αὐτῆς	» 111
Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ	» 118
Εὐχὴ πρὸ τοῦ Δείπνου, καὶ ἡ μετ' αὐτὸ Εὐχαριστία	» 127
Τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον	» 128
Τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον	» 153
Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια τοῦ ὅλου Μηνολογίου	» 163
Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου	» 337
Ἀπολυτίκια Ἀναστάσιμα, μετὰ τῶν Θεοτοκίων καὶ Ὑπακοῶν	» 373
Ἀπολυτίκια τῆς ὅλης Ἑβδομάδος	» 377
Θεοτοκία Ἀπολυτίκια εἰς ἕκαστον Ἦχον	» 380
Εἰς τὸν Ἀκαθιστον Ὑμνον	» 397
Ἀκολουθία { Εἰς τοὺς δύο Παρακλητικούς Κανόνας	» 415
Τῆς Σείας Μεταλήψεως	» 435

Κανὼν ἱε-	Εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν	Σελ. 457
τήριος	Εἰς τὸν Ἀγγελον τὸν φύλακα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς. »	465
	Εἰς τοὺς Ἀγγέλους, καὶ πάντας τοὺς Ἁγίους . . . »	473
Οἱ εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν εἰκοσιτίσσαις Οἶκοι		» 479
Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα		» 494
Σύμβολον τῆς πίστεως τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου		» 495
Σύνοψις Κανόνων τινῶν ἱερῶν		» 497
Πίναξ ἀλφαριθμητικὸς πάντων τῶν περιεχομένων Ἀγίων ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ Βίβλῳ		» 501
Πασχαλῖα 62 ἑτῶν		» 513
Κανόνιον τοῦ εὐρίσκειν ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ ἄρχεται ἕκαστος μὴν Μετὰ τῆς Ἑρμηνείας αὐτοῦ.		» 529
Σιληνοδρομίον παντοταινὸν μετὰ τῆς Ἑρμηνείας αὐτοῦ		» 531

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Φιλίππης, Ἰταλὸς Τυπογράφος ἐν Βενετία, διακήρυξε
πέρυσιν ὡς δῆθεν ἀποκλειστικὴν ἑαυτοῦ ἰδιοκτησίαν πάσας τὰς μέχρι τοῦ
δε γυνομένας Ἐκδόσεις τοῦ Μεγάλου Ὁρολογίου, τὰς ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ
ἀειμνήστου Π. Βαρβολομαίου τοῦ Κουτλουμουσιανοῦ, ἡ Διεύθυνσις τῆς
Τυπογραφίας τοῦ Φοίνικος ἀπ' ἐναντίας

διακηρύττει,

ὅτι ἡ κατὰ τὰς Ἐκδόσεις ταύτας ἀνατύπωσις τοῦ Μεγάλου Ὁρολογίου, ὑπὸ
τὸν ὅρον ὅμως τῆς ἀκριβεστάτης γνησιότητος, εἶναι ἐλευθέρᾳ πρὸς τὸν
βουλούμενον, κατὰ τὴν ἑγγραφὸν μαρτυρίαν, ἣν αὐτὸς οὗτος ὁ σεβασμῖος
τοῦ βιβλίου Διορθωτῆς ἔδωκε δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὴν εἰρημίνην Διεύ-
θυνσιν.

